RZECZNIK MAŁYCH I ŚREDNICH
PRZEDSIĘBIORCÓW

ADAM ABRAMOWICZ

Sprawozdanie z działalności

Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców

Obejmuje okres od 1 stycznia 2021 r. do 31 grudnia 2021 r.

Obowiązek przedstawienia sprawozdania Prezesowi Rady Ministrów wynika z art. 14 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r. poz. 648)

Warszawa, marzec 2022 r.

Spis treści

Rozdział I. Konstytucja Biznesu – pakiet ustaw 5

Rozdział II. Powołanie Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców 5

Rozdział III. Utworzenie Biura Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców 6

Rozdział IV. Zatrudnienie w Biurze Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców 7

Rozdział V. Gospodarka finansowa Biura Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców. 7

Rozdział VI. Działania podejmowane przez Rzecznika w zakresie ochrony praw przedsiębiorców 8

I. Wykaz ustaw i pozostałych aktów prawnych 8

II. Wykaz skrótów 13

III. Sprawy prowadzone przez Wydział Interwencyjno-Procesowy w ujęciu tabelarycznym…. 15

IV. Sprawy interwencyjne zakończone pozytywnie dla przedsiębiorcy (w tym także nieprawomocnie) wraz z opisem ich problematyki 15

V. Sprawy w postępowaniu administracyjnym i sądowo-administracyjnym z podziałem na poszczególne kategorie i problemy 34

VI. Raport farmaceutyczny 44

VII. Raport w sprawie postępowań karnych skarbowych 45

VIII. Wnioski o wydanie objaśnień prawnych w zakresie działania Wydziału Interwencyjno-Procesowego 47

IX. Skargi nadzwyczajne 50

X. Wnioski do NSA o wydanie uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych…… 51

XI. Postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej 56

XII. Wnioski o przeprowadzenie mediacji pomiędzy przedsiębiorcami a organami administracji publicznej 58

XIII. Uczestnictwo Rzecznika w pracach Forum Cen Transferowych przy Ministerstwie Finansów 58

XIV. Najczęściej dostrzegane przez Rzecznika nieprawidłowości w funkcjonowaniu organów administracji publicznej 59

Rozdział VII. W zakresie merytorycznym Rzecznik przy współudziale Zastępcy oraz współpracowników z Wydziału Prawno-Legislacyjnego, dokonał analizy spraw zgłoszonych przez przedsiębiorców, jak również opiniował projekty aktów normatywnych… 61

I. Opiniowanie projektów ustaw 61

II. Opiniowanie projektów rozporządzeń 120

III. Opiniowanie projektów aktów prawa miejscowego 129

IV. Opiniowanie innych dokumentów 131

V. Występowanie do właściwych organów z wnioskami o podjęcie inicjatywy ustawodawczej albo wydanie lub zmianę aktów normatywnych w sprawach dotyczących działalności gospodarczej 132

VI. Informacje o dostrzeżonych barierach i utrudnieniach w wykonywaniu działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgłoszone właściwym organom 140

VII. Działania interwencji procesowej 168

VIII. Informacje w zakresie objaśnień prawnych, o które Rzecznik w ramach działań Wydziału Prawno-Legislacyjnego występował do właściwych organów państwowych .. 174

IX. Statystyka spraw prowadzonych przez Wydział Prawno-Legislacyjny Biura Rzecznika…… 179

Rozdział VIII. Rada Przedsiębiorców 180

I. Posiedzenia Rady Przedsiębiorców 180

II. Organizacje w Radzie Przedsiębiorców 185

III. Zespoły Robocze w Radzie Przedsiębiorców 195

IV. Upublicznianie informacji o efektach pracy Rady Przedsiębiorców oraz jej Zespołów Roboczych w Internecie 249

V. Biuletyn Biura Rzecznika 250

VI. Konsultacje merytoryczne z przedsiębiorcami 250

VII. Akcje specjalne 277

Rozdział IX. Efekty działań medialnych dotyczących Rzecznika 279

Rozdział X. Aktywność Rzecznika wypełniająca przesłanki art. 8 pkt 4 ustawy o Rzeczniku, czyli inicjowanie i organizowanie działalności edukacyjnej i informacyjnej w zakresie związanym z wykonywaniem działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w dziedzinie przedsiębiorczości oraz prawa gospodarczego… 283

Rozdział XI. Aktywność Zastępcy Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców wypełniająca przesłanki art. 8 pkt 4 ustawy o Rzeczniku, czyli inicjowanie i organizowanie działalności edukacyjnej i informacyjnej w zakresie związanym z wykonywaniem działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w dziedzinie przedsiębiorczości oraz prawa gospodarczego 290

Rozdział XII. Działalność Edukacyjna i Informacyjna 292

Rozdział XIII. Rada Konsultacyjna 294

I. Przedsiębiorstwa zrzeszone w Radzie Konsultacyjnej w wojewódzkich zespołach konsultacyjnych… 295

II. Posiedzenia Rady Konsultacyjnej 303

III. Rada Konsultacyjna na stronie internetowej Biura Rzecznika 308

IV. Biuletyn Biura Rzecznika 308

Rozdział XIV. Rada Naukowa 309

I. Skład Rady Naukowej 310

II. Posiedzenia Rady Naukowej 310

III. Akcje specjalne Rady Naukowej 312

IV. Rada Naukowa na stronie internetowej Biura Rzecznika 313

Rozdział XV. Oddział Terenowy z siedzibą w Białymstoku 314

I. Sprawy prowadzone przez Oddział Terenowy w Białymstoku – w ujęciu tabelarycznym…. 314

II. Sprawy interwencyjne zakończone pozytywnie dla przedsiębiorcy (w tym także nieprawomocnie) wraz z opisem ich problematyki 314

Rozdział XVI. Oddział Terenowy z siedzibą w Gdańsku 330

I. Sprawy interwencyjne prowadzone przez Oddział Terenowy w Gdańsku 330

II. Sprawy interwencyjne zakończone pozytywnie dla przedsiębiorcy (w tym także nieprawomocnie) wraz z opisem ich problematyki 330

III. Działania informacyjno – edukacyjne 357

Rozdział XVII. Oddział Terenowy z siedzibą w Krakowie 359

I. Sprawy prowadzone przez Oddział Terenowy w Krakowie 359

II. Sprawy interwencyjne przedsiębiorców wraz z opisem ich problematyki 371

III. Sprawy legislacyjne (np. o zmianę w prawie) wraz z krótkim opisem ich problematyki……..... 384

V. Wnioski opracowane i złożone do organów administracji publicznej o zajęcie stanowiska lub udzielenie wyjaśnień na podstawie art. 11 ustawy o Rzeczniku 385

IV. Wnioski o złożenie przez Rzecznika skargi nadzwyczajnej do Sądu Najwyższego…… 390

Rozdział XVIII. Oddział Terenowy z siedzibą w Poznaniu 391

I. Sprawy interwencyjne prowadzone w Oddziale Terenowym w Poznaniu 391

II. Sprawy interwencyjne zakończone pozytywnie dla przedsiębiorców wraz z opisem ich problematyki 391

III. Działania informacyjno – edukacyjne 427

Rozdział XIX. Zestawienie liczbowe spraw prowadzonych w Biurze Rzecznika w 2021 roku w porównaniu do 2020 roku i 2019 roku 430

Rozdział I. Konstytucja Biznesu – pakiet ustaw

Na Konstytucję Biznesu składają się następujące ustawy:

1. Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (T.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 162).

2. Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 650, ze zm.).

3. Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2018 r. poz. 647, ze zm.).

4. Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (T.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 470).

5. Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 648).

Rozdział II. Powołanie Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców

Prezes Rady Ministrów Pan Mateusz Morawiecki z dniem 22 czerwca 2018 r. powołał Pana Adama Abramowicza na stanowisko Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców na okres 6-letniej kadencji.

Rzecznik może wykonywać swoje zadania przy pomocy jednego zastępcy. Minister właściwy do spraw gospodarki powołuje zastępcę Rzecznika na wniosek Rzecznika.

Na wniosek Rzecznika, Pani Minister Jadwiga Emilewicz powołała na stanowisko Zastępcy Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców Jacka Cieplaka. Zastępca Rzecznika objął funkcję z dniem 20 września 2018 r. i pełnił ją do dnia 31 listopada 2021 r.

Rzecznik z dniem 15 listopada 2020 r. powołał na stanowisko Dyrektora Generalnego dr n. pr. Marka Wocha.

Przepis art. 1 pkt 1 ustawy o Rzeczniku stanowi, że Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców stoi na straży praw mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, w szczególności poszanowania zasady wolności działalności gospodarczej, pogłębiania zaufania przedsiębiorców do władzy publicznej, bezstronności i równego traktowania, zrównoważonego rozwoju oraz zasady uczciwej konkurencji i poszanowania dobrych obyczajów oraz słusznych interesów przedsiębiorców.

Rozdział III. Utworzenie Biura Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców

Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców zostało ustanowione na podstawie art. 210 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej.

Rzecznik zawarł w dniu 18 lipca 2018 r. z Ministerstwem Przedsiębiorczości i Technologii porozumienie, w ramach którego Ministerstwo zobowiązało się udzielić niezbędnego wsparcia podczas organizacji Biura. W ramach współpracy Ministerstwo zapewniło niezbędną obsługę pracowniczą, księgową, informatyczną oraz kancelaryjną, a także użyczyło sprzętu oraz zapewniło pomieszczenia dla pracowników. Tymczasowa siedziba Biura mieściła się w budynku Ministerstwa przy pl. Trzech Krzyży 3/5 w Warszawie.

Natomiast od grudnia 2018 r. siedziba Biura Rzecznika mieści się przy ul. Wilczej 46 w Warszawie. Na wniosek Rzecznika Minister Przedsiębiorczości i Technologii w dniu 1 sierpnia 2018 r. nadał statut Biuru Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców (zarządzenie nr 47 Ministra Przedsiębiorczości i Technologii z dnia 1 sierpnia 2018 r. w sprawie nadania statutu Biuru Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców).

W statucie określono w szczególności strukturę kierownictwa oraz organizację wewnętrzną Biura, w ramach której podzielono je na komórki organizacyjne, czyli Gabinet Rzecznika, Wydział Wstępnej Analizy Wniosków, Wydział Interwencyjno-Procesowy, Wydział Prawno-Legislacyjny, Wydział Administracyjno-Finansowy.

Wskazano także, że Biuro ma siedzibę w Warszawie oraz powinno posiadać oddziały terenowe:

a) Oddział Terenowy z siedzibą w Białymstoku – obejmujący województwa podlaskie i warmińsko-mazurskie. W dniu 7 maja 2019 r. nastąpiło otwarcie.

b) Oddział Terenowy z siedzibą w Gdańsku – obejmujący województwa kujawsko-pomorskie, pomorskie i zachodniopomorskie. W dniu 20 maja 2019 r. nastąpiło otwarcie.

c) Oddział Terenowy z siedzibą w Krakowie – obejmujący województwa małopolskie, podkarpackie, śląskie i świętokrzyskie. W dniu 9 grudnia 2018 r. nastąpiło otwarcie.

d) Oddział Terenowy z siedzibą w Poznaniu – obejmujący województwa dolnośląskie, lubuskie, opolskie i wielkopolskie. W dniu 24 kwietnia 2019 r. nastąpiło otwarcie.

W 2021 r. Rzecznik wydał 24 zarządzenia regulujące kwestie związane z funkcjonowaniem Biura Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców.

Rozdział IV. Zatrudnienie w Biurze Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców

Biurem kieruje Rzecznik oraz Zastępca Rzecznika (do dnia 31 listopada 2021 r.). W Biurze według stanu na dzień 31 grudnia 2021 r. zatrudnionych było 57 pracowników (38 osób w Warszawie, 4 osoby w Oddziale Terenowym w Białymstoku, 4 osoby w Oddziale Terenowym w Gdańsku, 7 osób w Oddziale Terenowym w Krakowie oraz 4 osoby w Oddziale Terenowym w Poznaniu).

Rozdział V. Gospodarka finansowa Biura Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców

Rozliczenie środków finansowych przeznaczonych na pokrycie wydatków bieżącej działalności Biura Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, umieszczonych w budżecie państwa w części 20, dziale 750 – Administracja Publiczna, rozdziale 75030 – Działalność Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców w roku 2021.

Informacja o wydatkach Biura Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców na dzień 31 grudnia 2021 roku

	Plan według ustawy o Rzeczniku na rok 2021	**Plan finansowy 2021 Biura Rzecznika Ustaw.budżet.**	**Wykonanie planu finansowego w 2021 przez Biuro Rzecznika Ustaw.budżet.**	**Oszczędności** (plan według ustawy o Rzeczniku – środki wykorzystane)	**Wskaźnik %**
Limit wydatków roku 2021 wg ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców w tym:	**18 000 000,00**	**12 657 000,00**	**11 828 314,64**	**6 171 685,36**	**34%**
Wynagrodzenia osobowe w tym:	**11 000 000,00**	**7 029 000,00**	**6 478 173,48**	**4 521 826,52**	**41%**
wynagrodzenia pracownicze		6 315 000,00	6 149 201,69		
dodatkowe wynagrodzenie roczne		330 000,00	328 971,79		
wydatki niewygasające z końcem roku – „Fundusz motywacyjny”		384 000,00	–		
Wydatki bieżące jednostki w tym:	**7 000 000,00**	**5 628 000,00**	**5 350 141,16**	**1 649 858,84**	**24%**
wydatki bieżące jednostki		4 857 000,00	4 685 099,06		
wydatki inwestycyjne		700 000,00	665 042,10		
wydatki niewygasające z końcem roku – „Fundusz motywacyjny” – obciążenia pracodawcy		71 000,00	–		

Rozdział VI. Działania podejmowane przez Rzecznika w zakresie ochrony praw przedsiębiorców

W zakresie merytorycznym Rzecznik, przy współudziale Zastępcy oraz współpracowników z Wydziału Interwencyjno-Procesowego, dokonał analizy spraw zgłoszonych przez przedsiębiorców, wstępnie zakwalifikowanych przez Wydział Wstępnej Analizy Wniosków Biura Rzecznika.

I. Wykaz ustaw i pozostałych aktów prawnych

1. Ustawa z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 708, ze zm.), zwana dalej: ustawą o SENT;
2. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (T. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 779), zwana dalej: ustawą o odpadach;
3. Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (T. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1372, ze zm.), zwana dalej: ustawą o SG;
4. Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (T. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 154), zwana dalej: ustawą o SN;
5. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (T. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, ze zm.), zwana dalej: PB.
6. Ustawa z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1015), zwana dalej: ustawą nowelizującą PF;
7. Ustawa z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (T. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1977, ze zm.), zwana dalej: PF;
8. Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646, ze zm.), zwana dalej: PP;
9. Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 648), zwana dalej: ustawą o Rzeczniku;
10. Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2018 poz. 647 ze zm.), zwana dalej: ustawą o CEIDG;

11. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 1999 r., Nr 88 poz. 553, ze zm.), zwana dalej: KK;
12. Ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (T. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1538), zwana dalej: specustawą mieszkaniową;
13. Ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (T. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2069, ze zm.), zwana dalej: ustawą o zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;
14. Ustawa z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (T. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1956, ze zm.), zwana dalej: ustawą o ZP;
15. Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju (T. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1010, ze zm.), zwana dalej: ustawą o SIR;
16. Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2002 r., Nr 153 poz. 1270, ze zm.), zwana dalej: PPSA;
17. Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (T.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 1540), zwana dalej: OP;
18. Ustawa z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (T. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1228, ze zm.), zwana dalej: PU;
19. Ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (T. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, ze zm.), zwana dalej: ustawą o ŚOZFŚP;
20. Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (T. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 573, ze zm.), zwana dalej: ustawą o RZiS;
21. Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (T. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, ze zm.), zwana dalej: ustawą o PIT;
22. Ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (T. j. Dz. U z 2021 r. poz. 137), zwana dalej: PUSA;

23. Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16 poz. 93, ze zm.), zwana dalej: KC;

24. Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (T. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1376, ze zm.), zwana dalej: ustawą o DP;

25. Ustawa z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (T.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1233, ze zm.), zwana dalej: ustawą o SC;

26. Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (T. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 630, ze zm.), zwana dalej: ustawą o JHAR-S;

27. Ustawa z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (T. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1193, ze zm.), zwana dalej: ustawą o zryczałtowanym PIT;

28. Ustawa z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacjami kryzysowymi oraz niektórych innych ustaw (T. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, ze zm.), zwana dalej: ustawą o COVID-19;

29. Ustawa z dnia 2 kwietnia 1997 r. – Konstrytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, ze zm.), zwana dalej: Konstytucją RP;

30. Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (T.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1990), zwana dalej: PGK;

31. Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43 poz. 296, ze zm.), zwana dalej: KPC;

32. Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (T. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1427, ze zm.), zwana dalej: ustawą o PEA;

33. Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (T.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 275), zwana dalej: ustawą o OKiK;

34. Ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (T.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 422, ze zm.), zwana dalej: ustawą o KAS;

35. Ustawa z dnia 15 czerwca 2018 r. o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1293), zwana dalej: ustawą o OZZPA;

36. Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (T. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 195), zwana dalej: ustawą o PIS;

37. Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1960 r. Nr 30 poz. 168, ze zm.), zwana dalej: KPA;

38. Ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1998 r., Nr 137 poz. 887, ze zm.), zwana dalej: ustawą o SUS;

39. Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (T. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1170, ze zm.), zwana dalej: ustawą o podatkach lokalnych;

40. Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (T. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 450 ze zm.), zwana dalej: ustawą o PRD;

41. Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2004 r., Nr 54 poz. 535, ze zm.), zwana dalej: ustawą o VAT;

42. Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (T. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 818, ze zm.), zwana dalej: ustawą o PF 2014-2020;

43. Ustawa z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 1999 r. Nr 83 poz. 930, ze zm.), zwana dalej: KKS;

44. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 maja 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 861, ze zm.), zwane dalej: rozporządzeniem RM z dnia 6 maja 2021 r.;

45. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2316, ze zm.), zwane dalej: rozporządzeniem RM z dnia 21 grudnia 2020 r.;

46. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 512, ze zm.), zwane dalej: rozporządzeniem RM z dnia 19 marca 2021 r.;

47. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 2021 r. w sprawie wsparcia uczestników obrotu gospodarczego poszkodowanych wskutek pandemii COVID-19 (Dz. U. z 2021 r. poz.152), zwane dalej: rozporządzeniem RM z dnia 19 stycznia 2021 r.;

48. Rozporządzenie Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 28 kwietnia 2020 r. w sprawie udzielania pomocy w formie dotacji lub pomocy zwrotnej w ramach programów operacyjnych na lata 2014-2020 w celu wspierania polskiej gospodarki w związku z wystąpieniem pandemii COVID-19 (Dz. U. z 2020 r. poz. 773), zwane dalej: rozporządzeniem MFiPR;

49. Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1609), zwane dalej: rozporządzeniem MSWiA;

50. Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U.UE.L. 2009.9.12), zwana dalej: dyrektywą 2008/118/WE;

51. Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U.UE.L.2006.347.1), zwana dalej: dyrektywą 2006/112/WE;

52. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U.UE.L.2016.119.1 oraz Dz.U.UE.L.2018.127.2 oraz Dz.U.UE.L.2021.74.35), zwane dalej: RODO;

53. Załącznik nr 1 do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.Urz.UE.L187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.), zwany dalej: rozporządzeniem 651/2014;

54. Uchwała nr 50/2020 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2020 r. w sprawie programu rządowego Tarcza Finansowa Polskiego Funduszu Rozwoju dla małych i średnich firm, zwana dalej: uchwałą RM 50/2020;

II. Wykaz skrótów

1. CEIDG – Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej;
2. DIAS – Dyrektor Izby Administracji Skarbowej;
3. FGŚP – Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych;
4. GIF – Główny Inspektor Farmaceutyczny;
5. GITD – Generalny Inspektor Transportu Drogowego;
6. GUS – Główny Urząd Statystyczny;
7. JST – Jednostka Samorządu Terytorialnego;
8. KAS – Krajowa Administracja Skarbowa;
9. KPRM – Kancelaria Prezesa Rady Ministrów;
10. KRS – Krajowy Rejestr Sądowy;
11. MWINGiK – Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjneg i Kartograficznego;
12. Naczelnik UCS – Naczelnik Urzędu Celno-Skarbowego;
13. NSA – Naczelny Sąd Administracyjny;
14. NUS – Naczelnik Urzędu Skarbowego;
15. PFR – Polski Fundusz Rozwoju S. A.;
16. PODGiK – Powiatowy Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej;
17. PPIS – Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny;
18. Prezes UKE – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
19. Prezes UOKiK – Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
20. PUP – Powiatowy Urząd Pracy;
21. PWIS – Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny;
22. REGON – Krajowy Rejestr Urzędowych Podmiotów Gospodarki Narodowej;
23. RPw opl – rejestr pośredników w obrocie produktami leczniczymi;
24. Rzecznik – Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
25. Sanepid – Państwowa Inspekcja Sanitarna;
26. SKO – Samorządowe Kolegium Odwoławcze;
27. SKP – Stacja Kontroli Pojazdów;
28. SN – Sąd Najwyższy;
29. TSUE – Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
30. UKE – Urząd Komunikacji Elektronicznej,
31. US – Urząd Skarbowy;

32. WIF – Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny;
33. WSA – Wojewódzki Sąd Administracyjny;
34. WUP – Wojewódzki Urząd Pracy;
35. ZUS – Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

III. Sprawy prowadzone przez Wydział Interwencyjno-Procesowy w ujęciu tabelarycznym

L.p.	Przedmiot sprawy zgodnie z rodzajem uprawnienia Rzecznika	Sprawy przyjęte do prowadzenia	Łączna liczba spraw	Łączna liczba podjętych czynności
1.	Postępowania administracyjne i sądowo-administracyjne	130	201	267
2.	Wnioski o wydanie objaśnień prawnych	2	2	
3.	Wnioski do NSA o podjęcie uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych	1	7	
4.	Wnioski do Sądu Najwyższego o podjęcie uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności	1	4	
5.	Wnioski do Sądu Najwyższego o wniesienie skargi nadzwyczajnej	7	52	

W 2021 roku Wydział Interwencyjno-Procesowy w Biurze Rzecznika w Warszawie kontynuował prowadzenie 126 spraw rozpoczętych w latach 2019-2020. Łącznie w 2021 r. pracownicy WIP podejmowali czynności procesowe w 267 postępowaniach administracyjnych i sądowo-administracyjnych.

IV. Sprawy interwencyjne zakończone pozytywnie dla przedsiębiorcy (w tym także nieprawomocnie) wraz z opisem ich problematyki

1. Sprawy cofnięcia zezwoleń na prowadzenie aptek ogólnodostępnych z uwagi na wstąpienie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w poczet wspólników spółki jawnej.

We wrześniu 2020 r. do Biura Rzecznika wpłynął wniosek spółki jawnej o podjęcie czynności w postępowaniach odwoławczych prowadzonych przez GIF w przedmiocie cofnięcia pięciu zezwoleń na prowadzenie aptek ogólnodostępnych. Podstawą do cofnięcia przedmiotowych zezwoleń było podejrzenie przez wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego zaprzestania spełniania jednego z określonych przepisami prawa warunków wykonywania działalności gospodarczej określonej w zezwoleniach.

Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny stwierdził, że w spółce jawnej doszło do zmiany struktury własnościowej, tj. do grona wspólników dołączyła spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, która od dnia 25 czerwca 2017 r. nie może być adresatem zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej, bowiem nie jest podmiotem o jakim mowa w art. 99 ust. 4 pkt 1 ani pkt 2 PF.

Według oceny Rzecznika stanowisko organu inspekcji farmaceutycznej narusza art. 2 ust. 2 ustawy nowelizującej PF. Spółka prowadziła apteki ogólnodostępne na podstawie zezwoleń

wydanych na podstawie przepisów obowiązujących przed nowelizacją. Zdaniem Rzecznika do tych zezwoleń zastosowanie mają przepisy dotychczasowe (obowiązujące przed 25 czerwca 2017 r.), co z kolei oznacza, że zmiana osobowa w spółce jawnej polegająca na przystąpieniu wspólnika będącego spółką kapitałową nie wpływa na ważność posiadanego przez tę spółkę zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej. Wobec powyższego w sprawach tych nie ma zastosowania art. 99 ust. 4 pkt 1 i 2 PF, a organ pierwszej instancji naruszył art. 11 ust. 1 PP, bowiem podjął decyzje z pominięciem zasady rozstrzygania wątpliwości na korzyść przedsiębiorcy.

W 2021 r. Główny Inspektor Farmaceutyczny wydał decyzje w dwóch (z pięciu) spraw. Organ odwoławczy uchylił zaskarżone decyzje w całości i umorzył postępowania w tych sprawach. Organ drugiej instancji w swej decyzji wskazał, że na dzień wydawania decyzji pierwszoinstancyjnych spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wystąpiła ze spółki jawnej. GIF słusznie uznał, że w sytuacji gdy przedsiębiorca (spółka jawna) doprowadziła stan osobowy do stanu zgodnego z przepisami prawa, brak jest podstaw do cofnięcia przedmiotowych zezwoleń.

2. Sprawa określenia wysokości zobowiązań w podatku od towarów i usług za poszczególne okresy rozliczeniowe od października 2013 r. do grudnia 2014 r.

Naczelnik UCS na podstawie dowodów z postępowań przeprowadzonych u bezpośredniego dostawcy podatnika oraz u podmiotów występujących na wcześniejszych etapach obrotu ustalił, że spółka wykazała nabycie zaprogramowanych mikrokontrolerów od kontrahenta, który nie prowadził działalności gospodarczej w zakresie programowania i nie dokonywał nabycia mikrokontrolerów zaprogramowanych. Organ stwierdził ponadto, że podatniczka nie dokonała wewnątrzwspólnotowych dostaw towaru do podmiotu węgierskiego – zaprogramowanych mikrokontrolerów w wyrobie gotowym (module elektronicznym). Według organu przedmiotem dostaw nie był towar wymieniony na fakturach, a ponadto nabywca zagraniczny nie potwierdził nabycia wyrobów gotowych. Organ zakwestionował fakt zastosowania do przedmiotu dostaw stawki 0% i skorygował je do 0, co skutkowało określeniem wysokości zobowiązań podatkowych.

Na wniosek przedsiębiorcy Rzecznik wstąpił do postępowania odwoławczego toczącego się w tej sprawie. Rzecznik zarzucił naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 210 § 4 w zw. z art. 122 OP i brak wskazania faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, którym organ dał wiarę oraz przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności, ograniczając uzasadnienie do sprawozdania z podejmowanych czynności dowodowych, nie

oceniając ich wartości dowodowej, a w konsekwencji niewyjaśniając dlaczego organ uznał, że przedsiębiorca nie dokonywał rzeczywistej dostawy wewnątrzwspólnotowej oraz czy według organu spółka nie dochowała należytej staranności przy zawieraniu transakcji, czy też była świadoma udziału w karuzeli podatkowej. W piśmie interwencyjnym wskazano na naruszenie art. 181 OP w zw. z art. 191 OP poprzez rozstrzygnięcie sprawy na podstawie dowodów zgromadzonych w postępowaniach prowadzonych wobec A. sp. z o. o. i B. sp. z o. o., bez dokonania oceny dowodów pozyskanych z innych postępowań w konfrontacji z dokumentacją zgromadzoną w toku postępowania kontrolnego prowadzonego wobec podatnika. W ocenie Rzecznika skrażona decyzja została wydana z naruszeniem art. 187 § 1 OP w zw. z art. 191 OP poprzez sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego przyjęcie, że spółka *miała podstawy świadomości udziału w przestępstwie podatkowym* w sytuacji, gdy: po pierwsze organ w toku prowadzonego postępowania nie ustalił *wzorca staranności kupieckiej*, który istniał w dacie zawierania transakcji i powinien być zastosowany przez spółkę w celu należytego i rzetelnego zweryfikowania kontrahenta, a dalej pozwalałby ustalić organowi, czy spółka, zawierając transakcję z A. sp. z o. o., dochowała należytej staranności. Po drugie organ w toku prowadzonego postępowania nie ustalił, jakie czynności w czasie zawierania transakcji były powszechnie obowiązującą praktyką w branży obrotu elektroniką, tj. czy regułą było żądanie od kontrahentów umów licencji, osobisty kontakt z kontrahentem, czy przyjętą praktyką było: zawieranie umów handlowych z dostawcami i odbiorcami, możliwość testowania i sprawdzenia oprogramowania, nabywanie tego rodzaju towarów od oficjalnych i licencjonowanych dystrybutorów producenta lub zakup od producentów lub dystrybutorów zagranicznych.

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Gdańsku uznał, że gromadzenie materiału dowodowego oraz jego ocena nie spełniają zasad określonych w art. 121 § 1, art. 122, art. 180, art. 187 i art. 191 OP. W ocenie DIAS zgromadzony przez organ pierwszej instancji materiał dowodowy i jego ocena nie pozwalają na stanowcze i nie budzące wątpliwości ustalenie faktycznego przebiegu kwestionowanych transakcji. Zdaniem DIAS rozstrzygnięcie sprawy nie jest możliwe bez uprzedniego przeprowadzenia postępowania dowodowego w znacznej części, co obligowało ten organ do uchylenia w całości decyzji organu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ.

3. Nakazanie przedsiębiorcy zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej w czasie epidemii COVID-19.

Do Rzecznika zgłosił się przedsiębiorca, wobec którego Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Zielonej Górze wydał decyzję nakazującą zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej w trybie art. 27 ust. 1 ustawy o PIS.
Rzecznik wstąpił do postępowania odwoławczego toczącego w przed Lubuskim Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym w Gorzowie Wielkopolskim.
Zdaniem Rzecznika zaskarżona przez przedsiębiorcę decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego i Prawa przedsiębiorców, tj. art. 37 ust. 1 ustawy o PIS w zw. z art. 61 § 4 KPA i art. 10 § 1 KPA oraz art. 37 ust. 1 ustawy o PIS w zw. z art. 6, art. 7, art. 8 § 1 KPA i art. 12 PP.
W ocenie Rzecznika, w sprawie nie było podstaw do wydania decyzji nakazującej przedsiębiorcy zaprzestanie prowadzenia działalności w klubie sportowym F. z rygorem natychmiastowego wykonania na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy o PIS. Organ nie wykazał bowiem, że przedsiębiorca naruszył wymagania higieniczne i zdrowotne i że swoim działaniem spowodował bezpośrednie zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi.

Decyzja Lubuskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Gorzowie Wielkopolskim: organ odwoławczy ustalił, że na dzień wydania decyzji drugiej instancji nie istnieją w obrocie prawnym zapisy dotyczące ograniczenia korzystania z siłowni i klubów fitness przez osoby niebędące członkami kadry narodowej polskich związków sportowych w sportach olimpijskich. Wobec powyższego organ uchylił zaskarżoną decyzję i umorzył postępowanie pierwszej instancji w całości.

4. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 stycznia 2021 r., sygn. akt I GSK 1543/20.

W wyroku tym Naczelny Sąd Administracyjny utrzymał w mocy korzystny dla przedsiębiorcy, wydany w postępowaniu z udziałem Rzecznika, wyrok WSA w Olsztynie z dnia 18 czerwca 2020 r. (sygn. akt I SA/OL 18/20) uchylający wydaną wobec przedsiębiorcy decyzję w sprawie odmowy zwrotu nadpłaty w podatku akcyzowym od piwa smakowego. W sprawie nie było sporne, że podatek akcyzowy został przez spółkę nadpłacony. Jednak mimo tego, zdaniem organów, okoliczność uiszczenia przez spółkę podatku akcyzowego w wysokości wyższej niż należna nie stanowiła nadpłaty w rozumieniu art. 72 § 1 pkt 1 OP, bo w świetle uchwały pełnej Izby Gospodarczej sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 czerwca 2011 r. (sygn. akt I GPS 1/11, dalej: uchwała I GPS 1/11) dla stwierdzenia nadpłaty w podatku akcyzowym, konieczne było spełnienie dodatkowego warunku w postaci zubożenia podatnika.

Zdaniem organów, teza uchwały miała zastosowanie w analizowanej sprawie, a przesłanka z niej wynikająca ta nie została spełniona.

Rzecznik wstępując, na wniosek przedsiębiorcy, do postępowania sądowoadministracyjnego przed sądem pierwszej instancji wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji. Argumentował, że analiza treści uchwały, na którą powołały się organy, wskazuje bezsprzecznie, że niewyrażoną w art. 72 § 1 pkt 1 OP wprost, a wyinterpretowaną z tego przepisu w tezie uchwały przesłankę „uszczerbku majątkowego", która warunkuje wypłatę nadpłaconego podatku akcyzowego, można i należy wiązać jedynie i bezpośrednio z cechą podatku akcyzowego, jaką jest wynikający z przepisu ustawy obowiązek uwzględnienia podatku akcyzowego w cenie towaru akcyzowego, tj. w cenie energii elektrycznej. Zdaniem Rzecznika, organy nie powinny więc opierać swojego stanowiska w postępowaniach dotyczących nadpłaty w podatku akcyzowym od piwa smakowego na tezie powyższej uchwały. Dotyczy ona wyrobu akcyzowego, jakim jest energia elektryczna. Różnice jakie zachodzą między wyrobami akcyzowymi, tj. energią elektryczną i piwem smakowym prowadzą do wniosku, że błędne jest ocenianie ich w drodze analogii. Do różnic tych należą w szczególności sposób kształtowania ceny, a także zagadnienie popytu i podaży. Rzecznik podnosił, że organy naruszyły zasadę równego traktowania przedsiębiorcy, który zapłacił podatek w zawyżonej wysokości i nie może otrzymać jego zwrotu z uwagi na pozaprawną przesłankę.

Wojewódzki Sąd Administracyjny, rozpoznając skargę spółki, uchylił zaskarżoną decyzję oraz podzielił stanowisko Rzecznika. W ustnych motywach uzasadnienia WSA wskazał m.in., że teza uchwały I GPS 1/11 nie ma zastosowania w stanie faktycznym, w którym wiosek o stwierdzenie nadpłaty dotyczy podatku akcyzowego od piwa smakowego.

5. Nałożenie na przewoźnika kary w wysokości 10 000 PLN na podstawie ustawy o SENT – uchylenie decyzji organów pierwszej i drugiej instancji.

Rzecznik podjął interwencję po wniosku przewoźnika, którego ukarano karą pieniężną z ustawy o SENT i przyłączył się do postępowania ze skargi przedsiębiorcy toczącego się przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Łodzi (sygn. akt III SA/Łd 486/20). Sprawa dotyczyła kontroli drogowej, która miała miejsce w pierwszych miesiącach obowiązywania ustawy SENT (w sierpniu 2017 r.).

W toku kontroli funkcjonariusze celno-skarbowi stwierdzili rozbieżność w zakresie miejsca dostawy wpisanego w dokumencie dostawy oraz miejsca dostawy wskazanego w zgłoszeniu SENT. Co więcej, przedmiotowe zgłoszenie SENT miało status zamknięty. W toku prowadzonego postępowania w zakresie nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej

przewoźnik argumentował, że wypełnił prawidłowo wszystkie pola w zgłoszeniu SENT i nie zamykał przedmiotowego zgłoszenia.Organy nie wyjaśniły wątpliwości mających miejsce w przedmiotowej sprawie i wydały rozstrzygnięcie nakładające na przewoźnika karę pieniężną.Wojewódzki Sąd Administracyjny uznał je za sprzeczne z prawem. Sąd, uzasadniając orzeczenie eliminujące z obrotu prawnego zaskarżone decyzje, skupił się na niewystarczających działaniach organów pierwszej i drugiej instancji w zakresie dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego. Za takie uznał m.in. zwrócenie się organu drugiej instancji (po prawie 2,5 roku od dnia kontroli drogowej przewoźnika) do DIAS w Zielonej Górze, który jest administratorem systemu SENT, o dostępności systemu w dniu przeprowadzenia kontroli drogowej. Ponadto Sąd uznał pozyskane w tym względzie wyjaśnienia za ogólnikowe i niedotyczące przedmiotowego zgłoszenia SENT.Ponadto, Sąd zauważył m.in., że: *W rozpoznawanej sprawie nie nastąpiła zmiana miejsca dostarczenia towaru, zatem powstaje wątpliwość, czy też przewoźnik dokonał zmiany w tym zakresie bądź wygenerowane zmiany w systemie SENTXXXXXXXXXXXXX nastąpiły automatycznie w związku z zamknięciem systemu przez podmiot odbierający. Powyższe wątpliwości wymagają wyjaśnienia, jakie dane zostały wprowadzone w SENT przez podmiot wysyłający, a jakie przez przewoźnika i podmiot odbierający kluczem przynależnym do każdego z tych podmiotów.*Zdaniem WSA organy naruszyły w sprawie zasady przewidziane w art. 122, art. 187 § 1 i art. 191 OP, dotyczące prowadzenia postępowania oraz zbierania i rozpatrywania dowodów. Końcowo WSA wskazał na cel uchwalenia ustawy o SENT oraz brak rozważenia przez organy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej przez wzgląd na interes publiczny.Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi nie złożył od przedmiotowego wyroku skargi kasacyjnej, w konsekwencji orzeczenie WSA w sprawie o sygn. akt III SA/Łd 486/20 stało się orzeczeniem prawomocnym.

6. Kwestia opodatkowania czynności wykonywanych przez przedsiębiorców z branży gastronomicznej.

Rzecznik podjął interwencję w sprawach przedsiębiorców z branży gastronomicznej. Według organów podatkowych czynności, które dokonywali przedsiębiorcy mieściły się w kategorii usług restauracyjnych opodatkowanych według stawki 8%, zdaniem zaś przedsiębiorców czynności te stanowiły dostawę towarów, zatem zastosowanie winna znaleźć stawka podatku w wysokości 5%.

Zdaniem organów podatkowych decydujące znaczenie miał fakt, że oferowane przez przedsiębiorców produkty były w pełni przyrządzone i serwowane jako posiłek gotowy do

bezpośredniego spożycia, a fakt ten jest kluczowy dla zakwalifikowania wykonywanych przez przedsiębiorców czynności do działu PKWiU-56 *usługi związane z wyżywieniem*.

Z powyższym stanowiskiem organów podatkowych od samego początku nie zgadzał się Rzecznik, podzielając jednocześnie stanowisko przedsiębiorców.

W składanych skargach, w tym skargach kasacyjnych oraz stanowiskach, Rzecznik wskazywał na naruszenie prawa materialnego w szczególności: art. 5 ust. 1 pkt 1, art. 5a, art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 1 oraz art. 41 ust. 2a ustawy o VAT w zw. z poz. 19, 21, 28 oraz 31 załącznika 10 do ustawy o VAT poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, które doprowadziło do błędnego uznania, że czynności opodatkowane podatkiem od towarów i usług, wykonywane przez przedsiębiorców, stanowią świadczenie usług objęte 8% stawką VAT. W zakresie zaś naruszenia prawa procesowego w szczególności na naruszenie art. 120, art. 121 § 1 OP w zw. z art. 7 Konstytucji RP poprzez działanie organów podatkowych w sposób istotnie naruszający zasadę legalizmu oraz zasadę zaufania. Do czerwca 2016 r., tj. wydania przez Ministra Finansów interpretacji ogólnej, istniała bowiem utrwalona linia interpretacyjna organów podatkowych potwierdzająca prawidłowość stosowania 5% stawki VAT, zatem przedsiębiorcy mogli mieć uzasadnione przekonanie, że działają prawidłowo, stosując stawkę 5%. Jednocześnie w niektórych sprawach Rzecznik zwracał uwagę na naruszenie art. 75 § 4 i § 5 OP w zw. z art. 2 i 32 Konstytucji RP, w zakresie dokonanego przez organy podatkowe bezdecyzyjnego zwrotu nadpłaconego VAT.

Wyrokiem z dnia 30 lipca 2021 r. (sygn. akt I FSK 1290/18) Naczelny Sąd Administracyjny, wskazał, że dla dostaw wewnątrz restauracji i food court realizowanych na wynos oraz dla dostaw „drive in" i „walk through", zastosowanie znajduje 5% stawka VAT. Zdaniem NSA przepisy wskazujące na zastosowanie 8% stawki VAT, na której stosowanie wskazywały organy podatkowe, naruszały zasadę neutralności VAT. Zdaniem Sądu dla ustalenia stawki nie ma znaczenia klasyfikacja statystyczna ani sposób zapakowania towaru. Decydujące jest to, jaką decyzję podejmuje klient. Jeżeli towary są dostarczanie na wynos, zastosowanie powinna znaleźć 5% stawka VAT - uwzględniając tym samym zalecenia zawarte w wyroku TSUE z dnia 22 kwietnia 2021 r. w sprawie C-703/19 (szerzej w pkt XI sprawozdania). Sąd jednocześnie wskazał, że praktyka organów podatkowych przed czerwcem 2016 r. wskazywała na istnienie utrwalonej linii interpretacyjnej, w świetle której organy podatkowe jednolicie wskazywały na zastosowanie 5% stawki VAT. Zdaniem NSA linia ta uległa zmianie dopiero po wydaniu interpretacji ogólnej. Sąd podkreślił, że (podatnika) przedsiębiorcy nie mogą obciążać błędy organu podatkowego. Sąd zgodził się z argumentacją Rzecznika, w świetle której interpretacje

indywidualne wydane dla franczyzodawcy były podstawą kształtowania rozliczeń franczyzobiorców, a tym samym w świetle zasady zaufania chroniły także franczyzobiorców. Zasada zaufania (art. 121 § 1 OP) nakazuje w takim przypadku przyznać walor ochronny działaniu przedsiębiorcy, które podejmował decyzje w zaufaniu do organów, a tym samym nieprawidłowe były późniejsze decyzje organów, kwestionujące stosowanie 5% stawki VAT, w okresie do momentu wydania przez Ministerstwo Finansów interpretacji ogólnej. Podobnie w ślad za powyższym wyrokiem wypowiedział się Naczelny Sądu Administracyjny w sprawach o sygn. akt: I FSK 1678/18, I FSK 1461/18, I FSK 1749/18, I FSK 1516/18, I FSK 1649/18, oraz Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w sprawach o sygn. akt I SA/Po 292/19 i o sygn. akt I SA/Po 294/19 oraz Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w sprawach o sygn. akt: III SA/Wa 660/19, III SA/Wa 661/19, III SA/Wa 662/19, III SA/Wa 2047/19, III SA/Wa 2064/19, III SA/Wa 869/19, III SA/Wa 691/19, III SA/Wa 692/19, III SA/Wa 693/19, itd.

7. Kwestia opodatkowania czynności wykonywanych przez przedsiębiorców z branży gastronomicznej.

Sprawy te dotyczyły określenia wysokości zobowiązań przedsiębiorcy w podatku od towarów i usług za poszczególne okresy rozliczeniowe 2013 r., po upływie 5-letniego terminu przedawnienia. DIAS w Warszawie, dwiema decyzjami wydanymi w 2020 r., utrzymał w mocy decyzje określające wysokość zobowiązań przedsiębiorcy w podatku od towarów i usług za 2013 r. Organ odwoławczy uznał za prawidłowe, dokonane przez Naczelnika UCS pismem z dnia 15 października 2018 r., zawiadomienie pełnomocnika strony o zawieszeniu biegu terminu przedawnienia zobowiązań podatkowych w podatku od towarów i usług za okresy od stycznia do czerwca 2013 r. i od lipca do grudnia 2013 r. ze względu na wszczęcie (w dniu 3 października 2018 r.) postępowania przygotowawczego w sprawie o przestępstwo skarbowe, którego podejrzenie popełnienia wiąże się z niewykonaniem tych zobowiązań. Postępowanie przygotowawcze w sprawie o przestępstwo skarbowe zostało wszczęte przez Naczelnika UCS w dniu 3 października 2018 r. W niniejszej sprawie DIAS w Warszawie przyjął niekorzystną dla przedsiębiorców linię orzeczniczą, według której art. 70 § 6 pkt 1 OP nie stwarza podstaw prawnych do weryfikowania w postępowaniu podatkowym zasadności wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo lub wykroczenie skarbowe.

Na wniosek przedsiębiorcy Rzecznik wstąpił do dwóch postępowań toczących się przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie. W złożonym do Sądu piśmie Rzecznik wskazał, że dla prawidłowej oceny, czy bieg terminu przedawnienia zobowiązań podatkowych

uległ zawieszeniu, niezbędne było ustalenie w toku postępowania przed organem odwoławczym, czy w rozpatrywanym przypadku nie doszło do instrumentalnego wykorzystania instytucji wszczęcia postępowania karnego skarbowego. Rzecznik podniósł, że postępowanie przygotowawcze w sprawie o przestępstwo skarbowe zostało wszczęte przez Naczelnika UCS w dniu 3 października 2018 r., a następnie organ ten (pismem z 15 października 2018 r.) zawiadomił pełnomocnika strony o zawieszeniu biegu terminu przedawnienia zobowiązań podatkowych ze względu na wszczęcie postępowania przygotowawczego w sprawie o przestępstwo skarbowe, którego podejrzenie popełnienia wiąże się z niewykonaniem tych zobowiązań. Zdaniem Rzecznika, stanowisko organu podatkowego oparte wyłącznie na stwierdzeniu, że *stosowne organy podatkowe podjęły czynności, w wyniku których doszło do zawieszenia biegu terminu przedawnienia* narusza wyrażoną w art. 121 OP i w art. 12 PP zasadę zaufania w stopniu uzasadniającym uchylenie zaskarżonej decyzji. Rzecznik ocenił, że decyzja określająca spółce wysokość zobowiązań za poszczególne okresy rozliczeniowe (od lipca do grudnia 2013 r.) naruszała też art. 122 oraz art. 210 § 4 OP, ponieważ nie zawierały wskazania faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, którym organ dał wiarę oraz przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności, ograniczając uzasadnienie do sprawozdania z podejmowanych czynności dowodowych, a w szczególności nie wyjaśniono, czy według organu spółka nie dochowała należytej staranności przy zawieraniu zakwestionowanych przez organy podatkowe transakcji, czy też była świadoma udziału w transakcjach zaaranżowanych w celu popełnienia oszustwa.

8. Wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 września 2021 r. sygn. akt III SA/Wa 477/21 i sygn. akt III SA/Wa 491/21.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uwzględnił skargi w zakresie objętym zarzutami postawionymi przez Rzecznika, z uwagi na to, że uzasadnienie skarżonej decyzji nie wyjaśniało, czy wszczęcie postępowania karnego-skarbowego, a co za tym idzie zastosowanie art. 70 § 6 pkt 1 OP i art. 70c OP, nie miało charakteru instrumentalnego. Sąd wskazał m. in., że uzasadnienie skarżonej decyzji nie może ograniczać się tylko do aspektów formalnych, tj. wskazania czy wydano postanowienie o wszczęciu postępowania karno-skarbowego i czy wydano zawiadomienie z 70c OP oraz komu zostało ono doręczone. Sąd stwierdził, że zaskarżona decyzja zawiera teoretyczne wyjaśnienie celu i zakresu stosowania art. 70 § 6 pkt 1 OP Decyzja ta nie zawiera jednak żadnego uzasadnienia w kluczowej dla niniejszej sprawy kwestii, tj. czy zastosowanie art. 70 § 6 pkt 1 w zw. z art. 70c OP oraz w związku z wszczęciem postępowania karnego skarbowego było celem w samym sobie, było

„instrumentalnie” ukierunkowane wyłącznie na zawieszenie biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego, czy może było wypadkową wszczęcia postępowania karnego skarbowego odpowiadającego celom tego postępowania. Sąd orzekł, że brak tych informacji w wydanych przez organ decyzjach prowadzi do stwierdzenia, że przedmiotowe decyzje zostały wydane z naruszeniem przepisów procesowych, tj. art. 210 § 4 w zw. z przepisami art. 121 § 1, art. 124 oraz w zw. z art. 70 § 6 pkt 1 i art. 70c OP.

9. Sprawa określenia wysokości zobowiązań przedsiębiorcy w podatku od towarów i usług za poszczególne okresy rozliczeniowe 2007 r., po upływie 5-letniego terminu przedawnienia: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego o sygn. akt I FSK 1374/17.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2017 r. (sygn. akt I SA/Wa 1056/16) oddalił skargę przedsiębiorcy na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Krakowie w przedmiocie podatku od towarów i usług za: luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, listopad, grudzień 2007 r. W zaskarżonym wyroku, po rozpoznaniu zarzutu przedawnienia, Sąd uznał, że w sprawie doszło do skutecznego zawieszenia biegu terminu przedawnienia z uwagi na spełnienie przesłanki przewidzianej w art. 70 § 6 pkt 1 OP. W ocenie Sądu, dla zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego, konieczne jest jedynie wszczęcie postępowania w sprawie o przestępstwo lub wykroczenie skarbowe oraz to, aby podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia związane było z niewykonaniem zobowiązania, którego dotyczy postępowanie podatkowe. Odebranie przez skarżącego informacji o zawieszeniu biegu terminu przedawnienia z uwagi na wszczęcie dochodzenia w sprawie popełnienia przestępstwa skarbowego – zdaniem WSA w Krakowie – usuwa wszelkie wątpliwości co do stanu jego wiedzy. Nie ma znaczenia data ogłoszenia mu zarzutów popełnienia przestępstwa skarbowego. Miałaby ona znaczenie tylko wówczas, gdyby uprzednio nie poinformowano skarżącego o zawieszeniu biegu terminu przedawnienia.

Działając na wniosek podatnika, Rzecznika wstąpił do postępowania toczącego się ze skargi kasacyjnej podatnika od powyższego wyroku. Rzecznik uznał bowiem, że w tej sprawie doszło do nadużycia władzy przejawiającego się w klasycznym przypadku instrumentalnego wszczęcia postępowania karnego skarbowego tylko i wyłącznie w celu zawieszenia biegu terminu przedawnienia. W piśmie skierowanym do NSA Rzecznik podniósł zarzut naruszenia art. 145 § 1 pkt lit a PPSA w zw. z art. 70 § 1 i art. 70 § 6 pkt 1 OP (w brzmieniu obowiązującym w 2012 r.). Zdaniem Rzecznika, powyższe skutkowało stwierdzeniem, że przy wydaniu skarżonego wyroku doszło do naruszenia art. 12 PP.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 2 grudnia 2021 r. (sygn. akt I FSK 1374/17) uchylił zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazał Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Krakowie do ponownego rozpoznania. NSA stwierdził, że w postępowaniu przed WSA nie zostały w sposób wyczerpujący wyjaśnione okoliczności zawieszenia biegu terminu przedawnienia spornych zobowiązań podatkowych. W ustnym uzasadnieniu wyroku wyjaśniono, że w pierwszej kolejności Sąd pierwszej instancji powinien przeanalizować argumentację stron oraz dowody złożone przez strony w toku postępowania sądowo-administracyjnego i w kontekście uchwały z dnia 25 maja 2021 r. (sygn. akt I FPS 1/21) ocenić, jakimi względami kierował się organ, wszczynając postępowanie karne skarbowe w tej sprawie.

10. Sprawa odmowy udzielenia zezwolenia na lokalizację zjazdów indywidualnych z drogi gminnej na działkę stanowiącą własność przedsiębiorcy.

Burmistrz wydał decyzję administracyjną, którą odmówił przedsiębiorcy udzielenia zezwolenia na lokalizację zjazdów indywidualnych z drogi gminnej do realizowanej w ramach prowadzonej działalności gospodarczej inwestycji polegającej na budowie budynków mieszkalnych. W lakonicznym uzasadnieniu wydanej w sprawie decyzji organ ten wskazał, że każdy kolejny zjazd z drogi stanowi potencjalne źródło zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu.

Działając na wniosek przedsiębiorcy, Rzecznik wstąpił do postępowania odwoławczego toczącego się przed Samorządowym Kolegium Odwoławczym, wskazując w piśmie interwencyjnym na naruszenie przez organ zasad postępowania administracyjnego. Rzecznik zauważył, że decyzja w sprawie udzielenia zezwolenia na lokalizację zjazdów jest podejmowana w ramach uznania administracyjnego. Oznacza to, że, podejmując taką decyzję, organ jest zobowiązany do wyczerpującego jej uzasadnienia zarówno co do faktów, które legły u podstaw rozstrzygnięcia, jak i co do prawa. Uzasadnienie decyzji zaskarżonej przez przedsiębiorcę nie spełniało tych wymagań, co zdaniem Rzecznika skutkowało naruszeniem m.in. wyrażonej w art. 12 PP zasady zaufania wiążącej organy władzy publicznej w ich relacjach z przedsiębiorcami.

Rozpoznając sprawę, SKO uznało, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie zawiera starannego uzasadnienia umożliwiającego jej kontrolę instancyjną. Organ odwoławczy ocenił, że decyzja ta została wydana w oparciu o niepełny materiał dowodowy, który powinien być zebrany w tego rodzaju sprawach. Organ nie zebrał bowiem dowodów wskazujących na oddziaływanie wnioskowanych zjazdów na bezpieczeństwo w ruchu drogowym, nie przeanalizował oddziaływania tych zjazdów na bezpieczeństwo w ruchu drogowym ani nie odniósł się do

żadnych warunków technicznych w tej kwestii. W konsekwencji powyższego, organ odwoławczy uchylił zaskarżoną decyzję i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, wskazując na konieczność przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego. W ponownie prowadzonym postępowaniu organ ma wyjaśnić kwestie bezpieczeństwa w ruchu drogowym i ustalić, czy istnieje inna możliwość dojazdu do nieruchomości.

11. Sprawy nakazania przedsiębiorcom usunięcia stwierdzonych uchybień poprzez dostosowanie prowadzonej działalności do warunku określonego w art. 99 ust. 3 pkt 2 i 3 PF.

Lubelski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny w Lublinie wydał decyzje, którymi nakazał przedsiębiorcom usunięcie stwierdzonych uchybień, poprzez dostosowanie prowadzonej działalności do warunku określonego w art. 99 ust. 2 i 3 PF, w terminie 6-ciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji.

Działając na podstawie wniosków przedsiębiorców, Rzecznik wstąpił do postępowań odwoławczych. Wskazując w pismach interwencyjnych na niewłaściwe zastosowanie przez WIF art. 120 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 99 ust. 3 pkt 2 i 3 PF., Rzecznik wniósł o uchylenie zaskarżonych decyzji i umorzenie postępowań pierwszej instancji w całości. Główny Inspektor Farmaceutyczny w swoich decyzjach ocenił, że przepis art. 120 ust. 1 pkt 2 PF nie stanowi podstawy prawnej pozwalającej na wydanie decyzji, nakazującej usunięcie naruszenia wymogów, o których stanowi art. 99 ust. 3 pkt 2 i 3 PF, co przesądza o bezprzedmiotowości prowadzonego przez WIF postępowania. W konsekwencji powyższego GIF uchylił dwie zaskarżone decyzje w całości i umorzył postępowania.

12. Nałożenie na przedsiębiorcę administracyjnej kary pieniężnej za niezastosowanie się do obowiązującego w dniu 9 kwietnia 2021 r. zakazu prowadzenia działalności gospodarczej siłowni, klubów i centrów fitness.

Na wniosek przedsiębiorcy Rzecznik wstąpił do postępowania odwoławczego prowadzonego przez Lubuskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Gorzowie Wielkopolskim w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej za niezastosowanie się do obowiązującego w dniu 9 kwietnia 2021 r. zakazu prowadzenia działalności gospodarczej siłowni, klubów i centrów fitness. Zdaniem Rzecznika zaskarżona przez przedsiębiorcę decyzja została wydana z naruszeniem przepisów prawa materialnego, tj. art. 189c KPA i art. 189d pkt 1-6 KPA, jak również z naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego i Prawa

przedsiębiorców, tj. art. 37 ust. 1 ustawy o PIS w zw. z art. 7, art. 8 § 1 KPA i art. 12 PP oraz art. 77 § 1 i art. 80 KPA, art. 37 ust. 1 ustawy o PIS w zw. z art. 6, art. 7 i art. 8 § 1 KPA oraz art. 12 PP. W ocenie Rzecznika w sprawie nie było podstaw do nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej, bowiem w dacie wydania skarżonej decyzji nie obowiązywał zakaz prowadzenia działalności siłowni, klubów i centrów sportowych, a ponadto w sprawie nie wyjaśniono i nie poddano ocenie dyrektyw wymiaru kary. Rzecznik wskazał również, że decyzja została wydana bez wyczerpującego zgromadzenia całego materiału dowodowego i bez dokonania obiektywnej oceny przesłanek nałożenia kary. Rzecznik stwierdził, że organ naruszył naczelne zasady postępowania określone w KPA i PP, a uzasadnienie wydanej decyzji nie było wyczerpujące.

Decyzją Lubuskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Gorzowie Wielkopolskim uznał, że rozstrzygnięcie sprawy wymaga przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w znacznej części, a na skutek tego uznania uchylił zaskarżoną decyzję i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny po ponownym rozpoznaniu sprawy umorzył postępowanie w całości. Organ inspekcji sanitarnej stwierdził, że skoro na dzień wydania decyzji nie obowiązują przepisy dotyczące ograniczenia korzystania z siłowni i klubów fitness przez osoby niebędące członkami kadry narodowej polskich związków sportowych w sportach olimpijskich, to brak jest podstaw do orzekania o zaprzestaniu prowadzenia działalności. Zdaniem organu z tego względu bezprzedmiotowym jest postępowanie w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w całości.

13. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 lipca 2021 r. sygn. akt I GSK 566/20.

Naczelny Sąd Administracyjny uwzględnił skargę kasacyjną Rzecznika oraz przedsiębiorcy i uchylił wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, a także decyzję Głównego Inspektora Farmaceutycznego oraz wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego w przedmiocie odmowy zmiany zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej.

Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny w 2001 r., udzielił przedsiębiorcy będącemu wspólnikiem spółki cywilnej zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej. Następnie, decyzją z 2006 r. organ zmienił wymienione powyżej zezwolenie poprzez m. in. wykreślenie podmiotu, który uzyskał zezwolenie i wpisanie spółki jawnej, której wspólnikiem był również przedsiębiorca. W dniu 2018 r. przedsiębiorca wniósł o zmianę zezwolenia na

prowadzenie wymienionej apteki ogólnodostępnej poprzez wpisanie przedsiębiorcy prowadzącego jednoosobową działalność gospodarczą, zamiast dotychczasowej spółki jawnej, jako podmiotu prowadzącego aptekę. Decyzją z 2018 r. WIF odmówił zmiany zezwolenia na prowadzenie apteki we wnioskowanym zakresie.

Główny Inspektor Farmaceutyczny utrzymał w mocy tę decyzję, wskazując na brak możliwości prawnych do dokonania w trybie art. 155 KPA zmiany zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej w zakresie podmiotu, na rzecz którego zostało wydane to zezwolenie. Organ wskazał, że wyrokiem Sądu Okręgowego w 2017 r., przyznane zostało prawo przejęcia majątku spółki jawnej przez przedsiębiorcę. Organ wskazał, że w spawie zastosowanie mają przepisy PF. Wobec tego organ pierwszej instancji zasadnie zastosował art. 99 ust. 1, ust. 2 i ust. 4 pkt 1 PF, uzależniające możliwość uzyskania zmiany zezwolenia od bycia farmaceutą. W sprawie bezspornym zaś było, że H. R. nie jest farmaceutą posiadającym prawo wykonywania zawodu zgodnie z wymogiem określonym w art. 99 ust. 4 pkt 1 tej ustawy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, w postępowaniu z udziałem Rzecznika, w zaskarżonym wyroku oddalił skargę. W ocenie WSA, aby uzyskać zezwolenie na prowadzenie apteki ogólnodostępnej, ubiegający się o nie podmiot musi spełniać wymogi określone w art. 99 ust. 4 PF – przesłanki/warunki bycia farmaceutą posiadającym prawo wykonywania zawodu. Zdaniem WSA, przepis ten z uwagi na treść art. 2 ustawy nowelizującej PF, ma zastosowanie, nie tylko do postępowań dotyczących uzyskania zezwolenia na prowadzenie apteki, ale także do postępowań w przedmiocie zmiany posiadanego zezwolenia wydanego wcześniej, tj. przed wejściem w życie ustawy nowelizującej. Sąd uznał, że przedsiębiorca nie spełniał warunku, o którym mowa w art. 99 ust. 4 PF, dlatego wniosek o zmianę zezwolenia nie mógł zostać uwzględniony. Skarżący legitymował się uprawnieniem do prowadzenia spornej apteki, jednak uprawnienie to wynikało z jego udziału jako wspólnika w spółce jawnej i z zezwolenia udzielonego tej spółce na prowadzenie tej apteki.

O tego wyroku skargę kasacyjną wniósł zarówno przedsiębiorca oraz Rzecznik. Naczelny Sąd Administracyjny je uwzględnił. NSA uznał, że WSA i organy błędnie oceniły zasadniczy element stanu faktycznego sprawy, tj. wniosek przedsiębiorcy o zmianę zezwolenia oraz błędnie przyjął kwestię legitymowania się przez przedsiębiorcę uprawnieniem do prowadzenia apteki ogólnodostępnej. Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że WSA i organy nie zauważyły, że w analizowanej sprawie przedmiotem wniosku przedsiębiorcy była zmiana zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej z 2001 r. wydanego na rzecz przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą, a nie z 2006 r. NSA powołał się na okoliczność,

że z danych Rejestru aptek ogólnodostępnych prowadzonego w systemie teleinformatycznym nie wynikało, by zezwolenie z września 2001 r., uprawniające skarżącego do prowadzenia spornej apteki, było cofnięte, ani że stwierdzono jego wygaśnięcie. Wręcz przeciwnie, dane w Rejestrze wskazywały, że prowadzenie przedmiotowej apteki, której działalność jest aktualnie zawieszona, jest możliwe na podstawie zezwolenia z września 2001 r. uprawniającego skarżącego, jako wspólnika spółki cywilnej, do prowadzenia apteki ogólnodostępnej. Zdaniem NSA, WSA naruszył art. 133 § 1, art. 134 § 1 i art. 141 § 4 PPSA w związku z art. 7 i art. 8 § 1 KPA przyjmując za podstawę orzekania stan, w którym skarżący, występując z wnioskiem ze stycznia 2018 r. o zmianę zezwolenia, nie posiadał legitymacji na prowadzenie przedmiotowej apteki jako wspólnik spółki cywilnej. W sprawie należało uchylić decyzje organów obu instancji, ponieważ organ w zaskarżonej decyzji utrzymał w mocy decyzję Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego odmawiającą skarżącemu przedsiębiorcy zmiany zezwolenia na prowadzenie spornej apteki, wydaną na podstawie stanu faktycznego nieodpowiadającego rzeczywistości. Uchybienie to miało istotny wpływ na wynik postępowania, gdyż od prawidłowego stanu faktycznego sprawy ustalonego przez organy, a następnie przyjętego przez Sąd za podstawę orzekania zależy w dalszej kolejności możliwość prawidłowego zastosowania w analizowanym postępowaniu art. 99 ust. 4 pkt 1 PF w związku z art. 2 ust. 2 ustawy nowelizującej PF. Przepis art. 2 ust. 2 ustawy nowelizującej PF w zw. z art. 99 ust. 4 pkt 1 PF, należy między innymi tak interpretować, że podmiot, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie apteki przed wejściem w życie ustawy nowelizującej, nie może zostać pociągnięty do odpowiedzialności za niespełnienie wymagań przewidzianych w art. 99 ust. 4 pkt 1 w zw. z art. 2 ust. 2 ustawy nowelizującej PF, ani nie może być zobligowany przez organ do ich wypełnienia. Skoro zatem podmiotem uprawnionym do prowadzenia apteki ogólnodostępnej w rozpoznawanej sprawie, na podstawie zezwolenia uzyskanego przed wejściem w życie ustawy nowelizującej, jest skarżący przedsiębiorca (czego nie zauważył Sąd pierwszej instancji ani wcześniej organy), to organy nie powinny były, z uwagi na konieczność spełnienia wymogów, o których mowa w art. 99 ust. 4 pkt 1 PF w brzmieniu po 25 czerwca 2017 r., odmówić mu zmiany zezwolenia, o którą skarżący wnosił w piśmie ze stycznia 2018 r. Przepis art. 99 ust. 4 pkt 1 PF w brzmieniu po 25 czerwca 2017 r. nie miał w rozpoznawanej sprawie zastosowania, na co błędnie wskazały i organy i WSA.

NSA zalecił, by przy ponownym rozpatrzeniu sprawy organy administracji ustaliły, czego dotyczy wniosek ze stycznia 2018 r – czy chodzi o zmianę zezwolenia poprzez wpisanie w tym zezwoleniu nowego podmiotu, który do tej pory, tj. przed wejściem w życie znowelizowanych

przepisów PF, nie był zezwoleniobiorcą uprawnionym do prowadzenia spornej apteki, czy też zmiana ma polegać na wpisaniu w zezwoleniu innej prawnej formy działalności podmiotu prowadzącego aptekę - będącego zezwoleniobiorcą, który uzyskał zezwolenie przed 25 czerwca 2017 r., czy też jest to inna zmiana „techniczna" w przedmiotowej decyzji, niedotycząca rozstrzygnięcia w zakresie nabytych praw.

14. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 grudnia 2021 r., sygn. akt I FSK 1021/21.

Naczelny Sąd Administracyjny uchylił zaskarżony przez Rzecznika i przedsiębiorcę wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie oraz uchylił, będącą przedmiotem skargi, decyzję DIAS w Szczecinie.

Spór w sprawie dotyczył tego, czy zaskarżona decyzja DIAS w Szczecinie z 2020 r. w przedmiocie zobowiązania, w podatku od towarów i usług za poszczególne miesiące 2011 r. oraz 2012 r., została wydana w warunkach przedawnienia zobowiązania podatkowego czy nie.

Naczelny Sąd Administracyjny potwierdził, że po pierwsze nie jest prawidłowe twierdzenie, że sądy administracyjne nie są kompetentne do oceny zasadności i legalności wszczęcia postępowania karnego skarbowego wobec przedsiębiorcy z punktu widzenia wpływu tego działania na zawieszenie biegu terminu przedawnienia zobowiązania. Po drugie NSA wskazał, że obowiązkiem organu wydającego decyzję po upływie ustawowego okresu biegu terminu przedawnienia w sytuacji wszczęcia postępowania karnego skarbowego wobec podatnika jest ustalenie istnienia związku podejrzenia popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, objętego postanowieniem o wszczęciu postępowania w sprawie o takie przestępstwo lub wykroczenie, z niewykonaniem zobowiązania, którego dotyczy przedawnienie. W przypadkach, gdy moment wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe jest bliski dacie przedawnienia zobowiązania podatkowego, wyjaśnienie tej kwestii powinno znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji podatkowej, stosownie do art. 210 § 4 OP. Taka informacja jest konieczna, aby zagwarantować podatnikowi, że postępowanie podatkowe jest prowadzone w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych, zgodnie z art. 121 § 1 tej ustawy.

15. Decyzja Głównego Inspektora Farmaceutycznego z dnia 29 listopada 2021 r., POD.503.79.2021.MSA.17.

Główny Inspektor Farmaceutyczny w postępowaniu z udziałem Rzecznika uchylił decyzję wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego, cofającą spółce zezwolenie na prowadzenie apteki ogólnodostępnej oraz umorzył postępowanie administracyjne.

Do Biura Rzecznika zgłosiła się spółka, której cofnięto zezwolenie na prowadzenie apteki ogólnodostępnej. Spółka, po tym jak wydano jej zezwolenie na prowadzenie apteki, zmieniła właściciela w ten sposób, że jej udziały nabyła inna spółka prowadząca apteki ogólnodostępne na terenie tego samego województwa. Zdaniem WIF na skutek tych zmian doszło do naruszenia przepisów antykoncentracyjnych w zakresie limitu aptek ujętych w art. 99 ust. 3a PF. Organ, cofając zezwolenie, uznał, że wynikający z tego przepisu wymóg przestrzegania limitu aptek jest wymogiem uzyskania zezwolenia na prowadzenie apteki, ale także i prowadzenia działalności aptecznej, polegającej na prowadzeniu apteki, po uzyskaniu zezwolenia. W konsekwencji organ na podstawie art. 37ap ust. 1 pkt 1 PF cofnął spółce zezwolenie na prowadzenie apteki.

Od powyższego rozstrzygnięcia spółka złożyła odwołanie. Do postępowania odwoławczego przystąpił Rzecznik, wskazując, że cofnięcie spółce zezwolenia nie było zgodne z prawem. Rzecznik argumentował, że przepis art. 99 ust. 3a PF ma zastosowanie jedynie w postępowaniu o wydanie zezwolenia na prowadzenie apteki, gdyż wynika z niego jedynie wymóg uzyskania zezwolenia na prowadzenie apteki. Na jego podstawie nie można cofać wydanego już zezwolenia, nawet jeżeli spółka po otrzymaniu zezwolenia zmieniła właściciela.

Główny Inspektor Farmaceutyczny podzielił argumentację Rzecznika. Wskazał, że przepis art. 99 ust. 3a PF jest wymogiem uzyskania zezwolenia na prowadzenie apteki. Spełnienie tego wymogu nie musi mieć miejsca przez cały czas prowadzenia działalności gospodarczej na podstawie wydanego zezwolenia. Zmiany w strukturze właścicielskiej spółki, która uzyskała zezwolenie na prowadzenie apteki nie powodują więc utraty prawa do prowadzenia działalności aptecznej.

16. Decyzja Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego z dnia 21 grudnia 2021 r., udzielająca zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej.

Śląski WIF w postępowaniu z udziałem Rzecznika wydał decyzję, w której udzielił przedsiębiorcy prowadzącemu jednoosobową działalność gospodarczą zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej.

Do Biura Rzecznika zwrócił się przedsiębiorca z wnioskiem o interwencję Rzecznika w postępowaniu w sprawie wydania zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej,

prowadzonym z pominięciem, z uwagi na ważny interes pacjentów i konieczność zapewnienia im dostępu do produktów leczniczych, wymogów demograficznych oraz geograficznych wynikających z PF. Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny w Katowicach odmówił przedsiębiorcy wydania zezwolenia, argumentując to brakiem spełnienia ustawowych wymogów demograficznych oraz geograficznych. Ponadto, organ w toku tego postępowania wydał postanowienie, w którym przedstawił negatywną opinię w zakresie zasadności pominięcia ograniczenia demograficznego, a także odmówił zwrócenia się do Prezydenta Miasta Częstochowy o wydanie opinii w zakresie zasadności pominięcia ograniczenia oraz nie nadał dalszego biegu wnioskowi strony o wydanie decyzji z pominięciem wymogów: demograficznego oraz geograficznego.

Rzecznik wstąpił do postępowania odwoławczego od powyższej decyzji WIF w Katowicach. Poparł stanowisko przedsiębiorcy wyrażone w odwołaniu oraz niezależnie od niego zarzucił decyzji WIF naruszenie przepisów postępowania poprzez wydanie decyzji z naruszeniem zasady przekonywania oraz pogłębiania zaufania strony do organów administracji publicznej poprzez niewskazanie w uzasadnieniu decyzji przyczyn, dla których organ uznał, że nie zachodzą w analizowanej sprawie okoliczności, o których mowa w ustawie, uzasadniające pominięcie ograniczeń wydawania zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej. Ponadto zarzucił nieprzeprowadzenie postępowania wyjaśniającego mającego na celu wykazanie istnienia odległości między lokalizacją planowanej apteki a najbliższą funkcjonującą apteką ogólnodostępną, o których mowa w ustawie, wobec twierdzenia organu, że jest ona inna od wskazanej przez stronę w toku postępowania administracyjnego.

Główny Inspektor Farmaceutyczny w wyniku rozpoznania odwołania przedsiębiorcy podzielił wniosek Rzecznika i uchylił zaskarżoną decyzję w całości oraz przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji z uwagi na konieczność uzupełnienia braków w ustaleniach stanu faktycznego, poprzez m.in.: ustalenie przez WIF w Katowicach odległości od miejsca planowanej lokalizacji apteki do najbliższej działającej apteki ogólnodostępnej; umożliwienie Prezydentowi Miasta Częstochowy wydania opinii w zakresie pominięcia ustawowych ograniczeń demograficznych oraz geograficznych w oparciu o prawidłowo ustalony stan faktyczny; ponowne zaopiniowanie zasadności wydania decyzji w analizowanej sprawie przez organ pierwszej instancji; umożliwienie stronie zapoznania się z aktami postępowania oraz przeprowadzenie dowodów wnioskowanych w odwołaniu przez stronę.

Śląski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny w Katowicach postanowieniem z dnia 19listopada 2021 r. zaopiniował pozytywnie lokal na prowadzenie spornej apteki. Natomiast Minister Zdrowia postanowieniem z dnia 23 listopada 2021 r. wyraził zgodę na wydanie przez Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego zezwolenia na prowadzenie spornej apteki z pominięciem ograniczeń, o których mowa w art. 99 ust. 3b PF.

17. Decyzja Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego z dnia 26 listopada 2021 r., udzielająca zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej.

Decyzją z dnia 26 listopada 2021 r., Śląski WIF, w postępowaniu z udziałem Rzecznika, wydał decyzję zezwalającą przedsiębiorcy, będącemu spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, prowadzenie apteki ogólnodostępnej. Spółka uzyskała zezwolenie na prowadzenie apteki w 2015 r. Decyzja ta została utrzymana w mocy rozstrzygnięciem GIF z 2019 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 15 marca 2019 r. uchylił tę decyzję w całości. Sąd wskazał, że spór w sprawie dotyczy tego, czy wnioskodawcy można przypisać cechy, o których mowa w art. 99 ust. 3 pkt 2 PF, stanowiące przeszkodę udzielenia zezwolenia. W myśl tego przepisu zezwolenia nie wydaje się, jeżeli wnioskodawca prowadzi na terenie województwa więcej niż 1% aptek ogólnodostępnych albo podmioty przez niego kontrolowane w sposób bezpośredni lub pośredni, w szczególności podmioty zależne w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów, prowadzą łącznie więcej niż 1% aptek na terenie województwa. WSA uznał, że przepis ten odwołuje się do przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów, a więc do tych, zamieszczonych w ustawie o OKiK, a konkretnie do pojęcia kontroli i zależności pomiędzy przedsiębiorcami, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4 tej ustawy. Należy jednak od razu zaznaczyć, że hipoteza art. 99 ust. 3 pkt 2 PF okazuje się szersza od ujętej w poszczególnych punktach art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o OKiK, bowiem ten pierwszy przepis poprzedza odesłanie formułą „w szczególności", wskazując także na inne, niż wynikające z drugiego z wymienionych przepisów, formy koncentracji podmiotowej. WSA zarzucił organom nieprawidłową wykładnię art. 99 ust. 3 pkt 2 PF, ograniczającą znaczące w tej sprawie pojęcia kontroli i zależności wyłącznie do tych, o których mowa przepisie art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy o OKiK. Obowiązkiem organu było zbadanie, czy pomiędzy wnioskodawcą a innymi przedsiębiorcami funkcjonującymi na terenie województwa śląskiego, nie zachodzą żadne inne formy zależności, które mogłyby świadczyć o sprawowaniu nad nimi kontroli przez wnioskodawcę. W tym celu WSA nakazał odwołać się także do innych regulacji prawnych, w tym art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357), art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu

Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U.UE.L.2013.176.1) art. 3 ust. 1 pkt 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351), a także do zasad logiki i doświadczenia życiowego. WSA zarzucił też, że organy pominęły, że okoliczności wymienione w art. 4 ust. 1 pkt 4 w poszczególnych podpunktach a–f ustawy o OKiK także mają charakter przykładowy. Ten otwarty katalog podlega uzupełnieniu w zależności od znamion konkretnego przypadku, sytuacji rynkowej.

NSA wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2021 r. oddalił skargę kasacyjną od powyższego wyroku, wskazując, że mimo prawidłowego rozstrzygnięcia, zawiera on błędne uzasadnienie. NSA uznał, że wykładnia art. 99 ust. 3 pkt 2 PF, dokonana przez WSA w kontrolowanym wyroku była zbyt szeroka przede wszystkim w tej części, w której odwoływała się do gałęzi prawa niezwiązanych z materią dystrybucji i obrotu lekami. NSA uznał, że wykładnia art. 99 ust. 3 pkt 2 PF w zakresie pojęcia *podmiotów kontrolowanych w sposób bezpośredni lub pośredni* powinna obracać się w granicach siatki pojęciowej, zawartej w przepisach o ochronie konkurencji i konsumentów, do której to ustawy odesłanie dynamiczne, a więc uwzględniające każdorazowe brzmienie tych przepisów, zawarto właśnie w ustępie trzecim omawianego przepisu PF.

W konsekwencji powyższych dwóch orzeczeń Śląski WIF przeprowadził postępowanie i wydał decyzję zezwalającą spółce na prowadzenie apteki ogólnodostępnej, stwierdzając brak przesłanek negatywnych do wydania zezwolenia.

V. Sprawy w postępowaniu administracyjnym i sądowo-administracyjnym z podziałem na poszczególne kategorie i problemy

1. Prawo farmaceutyczne.

Od stycznia do czerwca 2021 r. do Rzecznika wpłynęło 31 wniosków z dziedziny prawa farmaceutycznego. Wnioski dotyczyły dwóch rodzajów zagadnień:

a) umów franczyzowych;
b) przepisów antykoncentracyjnych.

Ad a) Wnioskodawcy zgłaszali przypadki, gdy wojewódzkie inspektoraty farmaceutyczne wszczynały postępowania w przedmiocie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej z powodu zawarcia przez wnioskodawców umów franczyzowych. W ocenie WIF-ów, zawarcie umowy franczyzowej automatycznie sprawiało,

iż pomiędzy jej stronami powstawał stosunek zależności franczyzobiorcy od franczyzodawcy. Taka relacja między stronami umowy franczyzy miałaby wyczerpywać przesłanki „przejęcia kontroli", wymienione w art. 4 pkt 4 ustawy o OKiK. W konsekwencji wojewódzkie inspektoraty farmaceutyczne przyjmowały, że poprzez zawarcie umów franczyzy wnioskodawcy stają się członkami grupy kapitałowej w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy o OKiK, w następstwie czego, zgodnie z art. 99 ust. 3a pkt 3 PF, wnioskodawcy nie mogą uzyskać zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej, jeśli członkowie grupy kapitałowej, której są częścią, w ocenie organów, prowadzą co najmniej 4 apteki ogólnodostępne.

W opinii Rzecznika, taka interpretacja przepisów jest nieprawidłowa. Błędem jest przyjmowanie przez organy założenia, że zawarcie umowy franczyzy samoistnie prowadzi do przejęcia kontroli przez franczyzodawcę nad franczyzobiorcą w rozumieniu przepisów ustawy o OKiK. Zgodnie z poglądami doktryny *umowy franczyzowe nie są zwykle przejawem przejęcia kontroli nad franczyzobiorcą. Franczyzobiorca najczęściej prowadzi działalność na własny rachunek i nie podlega kontroli (w znaczeniu komentowanego przepisu), nawet gdy znakomita część jego majątku jest własnością franczyzodawcy. Jednakże, gdyby franczyzodawca zagwarantował sobie możliwość »decydującego wpływu«, bowiem ponosi znaczącą część prawnych i finansowych ryzyk związanych z działalnością franczyzobiorcy, to umowa taka oznaczałaby istnienie (przejęcie) kontroli* (za: A. Stawicki, w: Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, wyd. II WKB 2018, komentarz do art. 4, SIP LEX). W sprawach, będących przedmiotem interwencji, nie doszło do uzyskania kontroli przez franczyzodawcę z następujących względów: franczyzobiorca ma swobodę w prowadzeniu działalności, tj. pozostaje niezależnym od franczyzodawcy podmiotem oraz dysponuje samodzielnością ekonomiczną; franczyzodawca nie może podejmować istotnych decyzji gospodarczych w imieniu spółki; franczyzodawca nie przejął na siebie ryzyka handlowego związanego z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą; franczyzodawca nie może wpływać na kierunek działalności spółki, w szczególności nie może wywierać wpływu na podejmowanie przez spółkę decyzji biznesowych; franczyzobiorca nie ma obowiązku wypłaty zysku na rzecz franczyzodawcy (umowa franczyzy nie ma cech umowy transferowej, prowadzącej do alokacji zysków w ramach grupy kapitałowej w ten sposób, że spółka staje się centrum kosztów przedsiębiorcy dominującego –

franczyzodawcy); zawarte w umowie zapisy mają charakter typowy dla umów danego rodzaju, zawieranych z podmiotami świadczącymi tego rodzaju usługi na rynku. Przedstawiony sposób działania WIF-ów narusza zatem zasady sformułowane w art. 10, art. 11 oraz art. 12 PP, tj. zasadę rozstrzygania wątpliwości faktycznych na korzyść przedsiębiorcy, zasadę przyjaznej interpretacji przepisów oraz zasady zaufania, proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania; jak również konstytucyjne prawo przedsiębiorcy do swobody wykonywania działalności gospodarczej.

Ad b) Wnioskodawcy zgłaszali przypadki, gdy WIF-y wszczynały postępowania w przedmiocie wezwania do dostosowania prowadzonej działalności do wymagań określonych przepisem art. 99 ust. 3 pkt 2 i 3 PF, uzasadniając, że wnioskodawcy nie mogą prowadzić na terenie województwa więcej niż 1% aptek ogólnodostępnych albo podmioty przez nią kontrolowane w sposób bezpośredni lub pośredni nie mogą prowadzić łącznie więcej niż 1% aptek na terenie województwa, jak również z uwagi na fakt, że wnioskodawcy nie mogą być członkami grupy kapitałowej, której członkowie prowadzą na terenie województwa więcej niż 1% aptek ogólnodostępnych. W ocenie Rzecznika przepisy antykoncentracyjne zawarte w art. 99 ust. 3 i ust. 3a PF, stanowią podstawę do tego, aby organ na etapie wydawania zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej dokonał analizy, czy dany podmiot spełnia, czy też nie, przesłanki wskazane w ww. przepisach. Natomiast WIF-y, wbrew literalnemu brzmieniu przepisów, upatrują w nich podstawy do kontrolowania podmiotów również na późniejszym etapie prowadzenia działalności gospodarczej, już po wydaniu zezwolenia. Zdaniem Rzecznika jest to błędna praktyka, ponieważ przepisy stanowią jasno, że *zezwolenia (...) nie wydaje się, jeśli podmiot ubiegający się o zezwolenie (...)* (art. 99 ust. 3 PF) oraz *zezwolenia (...) nie wydaje się, jeżeli wnioskodawca, wspólnik lub partner spółki będącej wnioskodawcą (...)* (art. 99 ust. 3a PF). W konsekwencji, zgodnie z wykładnią językową, należy uznać, że przedmiotowe przepisy odnoszą się jedynie do etapu uzyskiwania zezwolenia, zaś kreowanie na ich podstawie kompetencji organu do kontrolowania podmiotów prowadzących apteki ogólnodostępne jest nieuzasadnione.

2. Pomoc na pokrycie bieżących kosztów działalności gospodarczej oraz na przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy – Powiatowe Urzędy Pracy oraz Wojewódzkie Urzędy Pracy.

Do Rzecznika zgłaszali się przedsiębiorcy ubiegający się o pomoc na podstawie (art.15zze[4] oraz art. 15gga ust. 1 ustawy o COVID-19). Jak wynikało ze składanych wniosków o interwencję Powiatowe Urzędy Pracy oraz Wojewódzkie Urzędy Pracy odmawiały przedsiębiorcom udzielenia pomocy np. na pokrycie bieżących kosztów działalności gospodarczej oraz na przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy ze świadczeń pracowniczych na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników, wskazując, że na określony dzień w rejestrze REGON przedsiębiorcy nie posiadali wpisu przeważającej działalności gospodarczej oznaczonej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 kodami wyszczególnionymi w cyt. ustawie o COVID-19.

W przedmiotowych sprawach Rzecznik występował z oceną prawną do Powiatowych Urzędów Pracy oraz Wojewódzkich Urzędów Pracy. Kierując pisma do ww. podmiotów, Rzecznik wskazywał, że zamiarem ustawodawcy było przyznanie pomocy (finansowej) przedsiębiorcom faktycznie prowadzącym pozarolniczą działalność gospodarczą, w tym w szczególności działającym w branżach najbardziej poszkodowanych na skutek epidemii koronawirusa, a nie przedsiębiorcom, którzy jedynie formalnie kwalifikują się do udzielenia pomocy, poprzez posiadanie odpowiedniego wpisu w rejestrze REGON w zakresie przeważającej działalności gospodarczej. W ocenie Rzecznika posługiwanie się przez przedsiębiorcę na określony dzień przeważającym kodem PKD nie powinno zastępować badania przez organ faktycznie prowadzonej przeważającej działalności gospodarczej. Stanowisko to zostało potwierdzone m.in. przez Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w wyroku z dnia 25 marca 2021 r. (sygn. akt IV U 213/21, LEX nr 3169779) oraz Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 28 kwietnia 2021 r. (sygn. akt I SA/Bk 140/21, źródło: www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Jak słusznie zauważono w judykaturze kod PKD ma w istocie charakter jedynie statystyczny i w żadnym wypadku nie przesądza o faktycznie (realnie) wykonywanej działalności gospodarczej. W konsekwencji, w ocenie Rzecznika, Powiatowe Urzędy Pracy oraz Wojewódzkie Urzędy Pracy winny odstąpić od wykładni literalnej na rzecz wykładni celowościowej, bowiem prowadzi ona do objęcia pomocą również tych przedsiębiorców, którzy faktycznie prowadzili przeważającą działalność gospodarczą wymienioną w ustawie o COVID-19, a tylko nie dopełnili formalnego zgłoszenia do rejestru REGON. Zdaniem Rzecznika przyjęcie takiej wykładni, w sposób budzący zaufanie do działania organów władzy publicznej uwzględnia faktyczny cel wprowadzenia ustawy o COVID-19.

W niektórych sprawach Rzecznik wskazywał na fakt niewłaściwej migracji danych z rejestru REGON do rejestru CEIDG lub KRS.

3. Kary pieniężne za naruszenie zakazów prowadzenia działalności gospodarczej nałożone przez Sanepid.

Wydział Interwecyjno-Procesowy Biura Rzecznika MŚP zajmował się dwoma wnioskami o podjęcie czynności w związku z wydanymi przez państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych decyzjami nakazującymi zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej oraz i pięcioma wnioskami o podjęcie czynności w związku z wydanymi przez państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych decyzjami w przedmiocie nałożenia kar pieniężnych za naruszenie zakazów prowadzenia działalności gospodarczej.

W związku z ogłoszonym stanem epidemii na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, na mocy rozporządzeń Rady Ministrów, wprowadzane były zakazy m.in. zakaz prowadzenia działalności gospodarczej siłowni, klubów i centrów fitness.

W związku z obowiązującymi zakazami funkcjonariusze Policji oraz upoważnieni pracownicy powiatowych stacji sanitarno – epidemiologicznych prowadzili na terenie kraju kontrole przestrzegania tych zakazów przez przedsiębiorców. W przypadkach stwierdzenia w obiektach należących do przedsiębiorców obecności samego przedsiębiorcy lub innych osób inspektorzy sanitarni wydawali decyzje nakazujące zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej, wskazując jako podstawę prawną art. 27 ust. 2 ustawy o PIS oraz decyzje o nałożeniu kary pieniężnej za niezastosowanie się do obowiązujących zakazów na podstawie art. 48 ustawy o zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Przed wydaniem decyzji administracyjnych w tych sprawach organy zasadniczo nie wszczynały postępowań administracyjnych, nie prowadziły postępowań wyjaśniających, w szczególności zmierzających do ustalenia, czy obecność przedsiębiorcy albo innych osób w lokalu związana jest z wykonywaniem działalności gospodarczej. Nie ustalano czy przedsiębiorca prowadzi działalność objętą zakazem, czy też działalność spod konkretnego zakazu wyłączoną. Decyzje nakładające na przedsiębiorców obowiązki (nakazanie zaprzestania prowadzenia działalności siłowni, klubu, czy uiszczenia kary pieniężnej) były wydawane automatycznie, w dniu kontroli lub w dniu następnym po dniu przeprowadzenia kontroli. Podstawę ich wydania stanowiły najczęściej jedynie notatki sporządzone przez funkcjonariuszy Policji i protokoły kontroli sporządzone przez pracowników stacji sanitarno – epidemiologicznych.

W sprawach zgłoszonych Rzecznikowi organy wydały decyzje nakazujące zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej przedsiębiorcom prowadzącym siłownie i kluby fitness. W decyzjach tych przyjęto stanowisko, że poprzez wykonywanie działalności gospodarczej siłowni i klubu sportowego w okresie obowiązywania zakazu przedsiębiorcy naruszyli wymagania higieniczne i zdrowotne, a naruszenie to spowodowało bezpośrednie zagrożenie życia i zdrowia ludzi, co spełniało w opinii organów przesłanki do wydania decyzji określonej w art. 27 ust. 2 ustawy o PIS. Organy inspekcji sanitarnej nałożyły na przedsiębiorców kary za nieprzestrzeganie zakazu prowadzenia działalności siłowni, klubów sportowych oraz działalności w zakresie obsługi stacji narciarskiej. Przy wydaniu tych decyzji organy nie uwzględniły wyjaśnień przedsiębiorców, z których wynikało, że w obiektach sportowych prowadzona była działalność nieobjęta zakazami: w siłowniach świadczone były usługi profilaktyki i promocji zdrowia, w klubie fitness trenowali członkowie kadry narodowej polskich związków sportowych, prowadzona działalność stacji narciarskiej oznaczona była kodem PKD 49.39 (Pozostały transport lądowy pasażerski, gdzie indziej niesklasyfikowany).

a) W zakresie naruszeń przepisów postępowania, w pismach skierowanych do ww. organów, Rzecznik wskazywał przede wszystkim na naruszenie przepisów regulujących naczelne zasady tego postępowania, tj. art. 6, art. 7, art. 8 § 1, art. 10 § 1, art. 61 § 4, art. 77 § 1, art. 80, art. 104 § 1 i art. 107 KPA. Rzecznik stwierdził ponadto, że w sprawach tych doszło do naruszenia zasady pogłębiania zaufania przedsiębiorców do władzy publicznej wyrażonej w art. 12 PP.

b) W kwestii nakazania przedsiębiorcom zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej, w pismach skierowanych do organów inspekcji sanitarnej Rzecznik wskazywał, że w przepisach określających zakazy prowadzenia działalności gospodarczej nie zostały określone wymagania higieniczne i zdrowotne obowiązujące w obiektach siłowni, klubów i centrów fitness. W ocenie Rzecznika brak było zatem podstaw do stwierdzenia, iż przedsiębiorcy naruszyli wymagania higieniczne i zdrowotne, czym spowodowali bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia ludzi. Rzecznika uznał, że w przypadkach stwierdzenia naruszenia zakazu prowadzenia działalności gospodarczej, nie zostały spełnione przesłanki do wydania decyzji podlegających natychmiastowemu wykonaniu, nakazujących zaprzestanie prowadzenia działalności na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy o PIS.

c) W zakresie nakładania administracyjnych kar pieniężnych za niezastosowanie się do zakazu prowadzenia działalności Rzecznik zaprezentował stanowisko, zgodnie z którym na podstawie art. 46b pkt 2 ustawy o zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych

u ludzi w rozporządzeniu RM z dnia 6 maja 2021 r. określającym zagrożony obszar wraz ze wskazaniem rodzaju strefy, na którym wystąpił stan epidemii lub stan zagrożenia epidemicznego, można ustanowić czasowe ograniczenie, a nie całkowity zakaz określonych zakresów działalności przedsiębiorców. W ocenie Rzecznika przepisy § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia RM z dnia 21 grudnia 2020 r. oraz § 9 ust. 1 pkt 2 lit. b i rozporządzenia RM z dnia 19 marca 2021 r., wprowadzające generalny zakaz prowadzenia działalności gospodarczej siłowni, klubów i centrów fitness (z określonymi w tych przepisach wyjątkami), a także § 9 ust. 24 rozporządzenia RM z dnia 19 marca 2021 r. wprowadzający ogólny zakaz prowadzenia działalności związanej z obsługą stoków narciarskich zostały wydane z przekroczeniem delegacji ustawowej, przez co naruszają określoną w art. 22 Konstytucji RP. Z tego względu, w ocenie Rzecznika brak było podstaw do nałożenia na przedsiębiorców administracyjnej kary pieniężnej za niezastosowanie się do ww. zakazów.

4. Instrumentalne wszczynanie postępowań karnych skarbowych.

Problematyka stosowania przepisów art. 70 § 6 pkt 1 i art. 70c OP, art. 1 § 2 PUSA oraz art. 134 § 1 PPSA dotycząca spraw, w których doszło do wszczęcia postępowania karnego skarbowego w sprawie zobowiązania podatkowego, z którego niewykonaniem wiąże się podejrzenie popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, przed końcem biegu terminu przedawnienia tego zobowiązania wynikającego z art. 70 § 1 OP. W takich sytuacjach organy stosują praktykę zawiadomienia podatnika w trybie art. 70c OP w zw. z art. 70 § 6 pkt 1 OP o nierozpoczęciu lub zawieszeniu biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Jednak z analizowanych spraw wynika, że poza wszczęciem postępowania karego skarbowego organy zazwyczaj nie wykazują dalszej aktywności w tym postępowaniu, nie podejmują żadnych czynności mających na celu wykrycie sprawcy popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego oraz ukarania go. Podatnicy – przedsiębiorcy, w analizowanych sprawach, w skargach do sądu administracyjnego na decyzje wymiarowe wydane w powyższych okolicznościach faktycznych, po upływie okresu przedawnienia wymienionego w art. 70 § 1 OP, podnosili m.in. zarzuty naruszenia z art. 121 § 1 i art. 125 § 1 w zw. z art. 70 § 1, z art. 70 § 6 pkt 1 oraz w zw. z art. 70c OP. Argumentowali, że organy wykorzystują instrumentalnie przepisy o wszczęciu postępowania karnego skarbowego, chcąc zyskać dodatkowy czas na prowadzenie postępowania wymiarowego bez związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa karnego skarbowego ani z zamiarem wykrycia sprawcy i ukarania go, co narusza zasadę zaufania jednostki do organów

podatkowych oraz zasadę szybkości postępowania. W niektórych sprawach, w powyższych stanach faktycznych, sąd w wyniku przeprowadzenia sądowej kontroli decyzji podatkowej, na podstawie art. 134 § 1 PPSA w zw. z art. 1 § 2 PUSA, uchylił zaskarżoną decyzję, uznając, że doszło do instrumentalnego wykorzystania przepisów o wszczęciu postępowania karnego skarbowego i uchylił zaskarżoną decyzję, mimo że skarga nie zawierała zarzutów wskazujących na wydanie decyzji w warunkach przedawnienia zobowiązania podatkowego.

Rzecznik w postępowaniach opowiedział się za poglądem, stosownie do którego, przepisy dają możliwość dokonania przez sąd, w postępowaniu ze skargi na decyzję wymiarową, oceny zasadności wszczęcia postępowania karnego skarbowego. Ocena ta dotyczy wyłącznie możliwości instrumentalnego wykorzystania przez organy podatkowe prawa do wszczęcia postępowania karnego skarbowego i możliwego naruszenia zasady zaufania do organów administracji podatkowej (art. 121 § 1 OP). Należy wymienić w tej grupie prawomocny wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 grudnia 2017 r.[1], wyrok NSA z dnia 17 maja 2016 r.[2] oraz wyroki z dnia 30 lipca 2020 r.[3] wydane w tożsamych sprawach, w których NSA wskazał, że *sąd administracyjny może kontrolować, czy nie doszło do instrumentalnego wykorzystywania art. 70 § 6 pkt 1 OP ze względu na wszystkie okoliczności sprawy podatkowej, a w szczególności w sytuacji, gdy wykorzystanie tego przepisu związane jest z naruszeniem zasady zaufania do organów podatkowych (art. 121 OP), czy wywodzonej z prawa unijnego oraz art. 2 Konstytucji RP zasady uzasadnionych oczekiwań* oraz *art. 70 § 6 pkt 1 OP nie może być tak odczytywany, że stanowi on podstawę do zawieszenia biegu terminu przedawnienia podatkowego w związku z każdym wszczęciem postępowania karnoskarbowego, jeżeli odwołanie się do wszczęcia postępowania karnoskarbowego, ze względu na okoliczności sprawy podatkowej, nastąpiło z przekroczeniem zasady zaufania do organów podatkowych, o której mowa w art. 121 OP*.

5. Tryb odwoławczy w stosunku do decyzji Polskiego Funduszu Rozwoju S. A. o odmowie wypłaty subwencji.

W postepowaniach toczących się ze skarg przedsiębiorców na odmowę prawa do wypłaty przez PFR subwencji finansowej w ramach programu rządowego „Tarcza Finansowa Polskiego Funduszu Rozwoju Małych i Średnich Firm" WSA w Warszawie odrzucił skargi. Jako

[1] Sygn. akt III SA/Wa 3823/16.
[2] Sygn. akt II FSK 974/14.
[3] Sygn. akt I FSK 42/20 i sygn. akt I FSK 128/20.

podstawę prawną Sąd wskazał na art. 58 § 1 pkt 1 PPSA. Stosownie do tego przepisu, sąd odrzuca skargę, jeżeli sprawa nie należy do właściwości sądu administracyjnego.

Rzecznik nie zgadzając się z tym rozstrzygnięciem, zarzucił mu wadliwe uzasadnienie, polegające na niewyjaśnieniu mających istotne znaczenie podstaw rozstrzygnięcia, w szczególności odmowy przeprowadzenia sądowej kontroli na zasadzie wynikającej z art. 3 § 2 pkt 4 PPSA, tj. braku przyjęcia, że przedmiot skargi związany jest z czynnością z zakresu administracji publicznej, dotyczącą uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa. Rzecznik zarzucił też odrzucenie skargi, w sytuacji gdy będąca jej przedmiotem odmowa przez PFR prawa do wypłaty subwencji finansowej w ramach programu rządowego „Tarcza Finansowa Polskiego Funduszu Rozwoju Małych i Średnich Firm" jest czynnością z zakresu administracji publicznej, podlegającą sądowej kontroli administracji na zasadzie wynikającej z art. 3 § 2 pkt 4 PPSA.

6. Sprawy z zakresu ochrony środowiska – odzysk z odpadów.

Rzecznik wstąpił do postępowania przed WSA w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV SA/Wa 625/21, ze skargi przedsiębiorcy na decyzję Ministra Klimatu i Środowiska z marca 2021 r.[4] utrzymującą w mocy decyzję Marszałka Województwa Małopolskiego z sierpnia 2020 r., odmawiającą przedsiębiorcy dokonania zmiany pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do odzysku odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, w związku z postanowieniem Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z czerwca 2020 r.[5], negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska. Rzecznik zarzucił zaskarżonej decyzji niewyjaśnienie przesłanek, którymi kierowały się organy przy załatwieniu sprawy, w szczególności poprzez brak wyjaśnienia podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem przepisów prawa ochrony środowiska, których naruszenia spółka miała się dopuścić, a co miało skutkować odmową wnioskowanej przez spółkę zmiany decyzji oraz naruszenie zasady wolności prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie odmowy zmiany spółce pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do odzysku odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne. W ocenie Rzecznika, analiza uzasadnienia zaskarżonego rozstrzygnięcia wskazuje, że Minister Środowiska w zaskarżonej decyzji powołał się na wydane w trybie art. 123 KPA postanowienie Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z czerwca 2020 r. W postanowieniu tym Małopolski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska zaopiniował negatywnie spełnienie wymagań określonych

[4] Znak: DIŚ-III.435.6.2020.MP.6.
[5] Znak: NI.7040.6.11.2020.

w przepisach ochrony środowiska przez instalację, w której ma być prowadzony odzysk odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, w zakresie wynikającym z wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do odzysku odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne udzielonego decyzją Marszałka Województwa Małopolskiego z dnia 14 lipca 2014 r., zmienionego następnie decyzjami z dnia 3 grudnia 2014 r., z dnia 29 grudnia 2017 r. oraz z dnia 25 czerwca 2019 r. Przedmiotem opinii był wniosek o zmianę pozwolenia w zakresie zwiększenia łącznej ilości odpadów niebezpiecznych poddawanych na instalacji procesowi odzysku z ilości 32500 Mg/rok na 65000 Mg/rok. W postanowieniu tym nie wskazano jednak na konkretne, wynikające z przepisów obowiązującego prawa, wymagania, których spółka miałaby nie spełniać. Zdaniem Rzecznika, wskazanie takich norm było konieczne zarówno z punktu widzenia obowiązku wynikającego z art. 6, art. 107 § 3 w zw. z art. 11 KPA i zawartej w nim zasadzie przekonywania. Czyni to zaskarżoną decyzję niezgodną z prawem. Poza tym, zdaniem Rzecznika, Minister Klimatu i Środowiska, w zaskarżonej decyzji naruszył wyrażoną w art. 2 PP zasadę wolności prowadzenia działalności gospodarczej. W analizowanej sprawie, organ administracji, wydając zaskarżoną decyzję nie wskazał konkretnych norm prawa powszechnie obowiązującego zakazujących prowadzenia działalności gospodarczej we wnioskowanym przez spółkę o zmianę zezwolenia zakresie, nie wskazał też konkretnych wymogów określonych w przepisach prawa środowiska, jakich spółka nie spełnia. Zaskarżona decyzja nie zawiera więc wskazania merytorycznych podstaw odmowy zmiany pozwolenia na prowadzenie przez nią działalności gospodarczej zgodnie z wnioskiem spółki, czym narusza mającą swoje źródło w Konstytucji zasadę wolności podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej, a potwierdzoną w art. 2 PP.

WSA oddalił skargę. Rzecznik rozważa wystąpienie ze skargą kasacyjną do NSA od tego orzeczenia.

7. Sprawy dotyczące kar nakładanych na podstawie ustawy o SENT.

Rzecznik podejmował interwencje, wstępując do kilkunastu postępowań sądowo-administracyjnych w zakresie kar nałożonych na przedsiębiorców (głównie przewoźników) na podstawie ustawy o SENT. Niepokojącą praktyką, którą Rzecznik dostrzega i sygnalizował w raporcie „System SENT. Problematyka nakładania kar pieniężnych na przedsiębiorców", opublikowanym pod koniec 2020 r., jest wszczynanie postępowań w zakresie nałożenia kar pieniężnych po upływie 6 miesięcy od daty przeprowadzenia kontroli drogowej przez funkcjonariuszy celno-skarbowych na podstawie ustawy o SENT.

Tymczasem interpretacja art. 165b § 1 OP w zw. z art. 54 ust. 2 pkt 13, art. 2 ust. 1 pkt 16a i art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy o KAS oraz art. 13 ust. 1 pkt 1-2 i ust. 3 ustawy o SENT stanowi, w ocenie Rzecznika, podstawę do wywiedzenia odmiennych wniosków. Zgodnie bowiem z art. 13 ust. 1 pkt 1-2 ustawy o SENT, kontrola przewozu towarów polega na sprawdzeniu przestrzegania obowiązków w zakresie odpowiednio: dokonywania, uzupełniania i aktualizacji zgłoszenia oraz zgodności danych zawartych w zgłoszeniu ze stanem faktycznym. Natomiast, zgodnie z art. 13 ust. 3 ustawy o SENT, kontrolę przewozu towarów przeprowadzają funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej. Według art. 54 ust. 2 pkt 13 ustawy o KAS kontroli celno-skarbowej podlega również wykonywanie innych obowiązków wynikających z przepisów odrębnych, których kontrola przestrzegania należy do zadań KAS. Natomiast według art. 2 ust. 1 pkt 16b ustawy o KAS do zadań Krajowej Administracji Skarbowej należy wykonywanie zadań wynikających z ustawy o SENT.

Powyższe prowadzi do konkluzji, że kontrola przewozu towarów przeprowadzana przez funkcjonariuszy celno-skarbowych jest tożsama z kontrolą celno-skarbową, o której mowa w Rozdziale 1 Działu V ustawy o KAS. Z kolei, na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy o KAS, w zakresie nieuregulowanym w odrębnych przepisach, do takiej kontroli stosuje się odpowiednio art. 165b OP. Zaprezentowana wykładnia prowadzi do wniosku, że obowiązek organu z art. 165b OP ma zastosowanie w przypadku wszczynania postępowań w zakresie nałożenia kary pieniężnej na podstawie ustawy o SENT. Jedynie dodatkowo ustawodawca wskazał, że na podstawie art. 26 ust. 5 ustawy o SENT, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy OP. Artykuł 165b § 1 OP wskazuje termin (6 miesięcy od zakończenia kontroli), do upływu którego możliwe jest wszczęcie postępowania w sprawie, która była przedmiotem kontroli. Pomimo, że przepis ten literalnie odnosi się do kontroli podatkowej i postępowania podatkowego, to formuła odpowiedniego stosowania (o której mowa w art. 94 ustawy o KAS oraz w art. 26 ust. 5 ustawy o SENT) nakazuje stosowanie art. 165b § 1 OP także do kontroli celno-skarbowej (a zatem również do tzw. kontroli drogowej, prowadzonej na podstawie ustawy o SENT). Reasumując, upływ sześciomiesięcznego terminu od daty zakończenia kontroli drogowej stanowi w ocenie Rzecznika bezwzględną przeszkodę wszczęcia postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej na podstawie ustawy o SENT.

VI. Raport farmaceutyczny

W raporcie opisano główne problemy dotyczące stosowania przepisów Prawa farmaceutycznego, z którymi do Rzecznika zgłaszali się przedsiębiorcy prowadzący apteki.

Autorzy raportu zaprezentowali skalę występowania problemów w postępowaniach prowadzonych przez inspekcję farmaceutyczną w latach 2017-2021 oraz przedstawili zagadnienie sporów przedsiębiorców z organami inspekcji farmaceutycznej, w których interwencje podejmował Rzecznik w latach 2019-2021.

W pierwszej części raportu przywołana została treść przepisów PF, na których tle powstawały spory pomiędzy przedsiębiorcami a organami inspekcji farmaceutycznej. W dalszej części raportu, celem prezentacji skali ww. problemów, przedstawiono w ujęciu tabelarycznym liczbę prowadzonych w ww. obszarach postępowań przez organy inspekcji farmaceutycznej w okresie od 2017 r. do 2021 r. W punkcie szóstym opisano zaś problematykę ww. obszarów spornych na tle grup spraw, w których interwencję Rzecznik podejmował w latach 2019-2021 wraz z przyjmowanym przez Rzecznika stanowiskiem. W punkcie siódmym, powołane zostały wybrane wyroki sądów administracyjnych, które prezentują kształtujące się linie orzecznicze we wskazanych w raporcie obszarach.

Ponadto raport zawiera stanowisko Rzecznika przedstawiane w postępowaniach administracyjnych oraz wybrane orzeczenia sądów administracyjnych, reprezentujące kształtujące się linie orzecznicze. Raport został zaprezentowany 7 września 2021 r. podczas XXX Forum Ekonomicznego w Karpaczu.

VII. Raport w sprawie postępowań karnych skarbowych

Raport dotyczy problematyki stosowania przez organy podatkowe przepisów o zawieszeniu biegu terminu przedawnienia z uwagi na wszczęcie postępowania karnego skarbowego. Od momentu zainicjowania działalności przez Rzecznika do Biura Rzecznika zgłaszali się przedsiębiorcy z sektora MŚP, którzy informowali o instrumentalnym, tj. niezgodnym z celem i przeznaczeniem obowiązujących regulacji, wykorzystaniu przez organy podatkowe przepisów art. 70c w zw. z art. 70 § 6 pkt 1 OP. Z przedstawianych informacji wynikało, że organy skarbowe wszczynają postępowania karne skarbowe wobec przedsiębiorców wyłącznie w celu zawieszenia biegu przedawnienia zobowiązań podatkowych, co pozwalało tym organom przedłużyć czas trwania postępowań podatkowych. Z licznych zgłoszeń napływających do Biura Rzecznika wynika, że powyższe działania były praktyką powszechną. Rzecznik, chcąc przeciwdziałać tego rodzaju działaniom, wstąpił do wielu postępowań toczących się wobec przedsiębiorców, wskazując na instrumentalne wykorzystywanie przepisów prawa, umożliwiających zawieszenie biegu terminu przedawnienia z dniem wszczęcia postępowania karnego skarbowego.

W Wydziale Interwencyjno-Procesowym Biura Rzecznika dokonano analizy orzecznictwa w sprawach, w których organy podatkowe wydawały decyzje po upływie pięcioletniego terminu przedawnienia, powołując się na skuteczne zawieszenie biegu terminu przedawnienia zobowiązań podatkowych, z uwagi na wszczęte wobec podatnika postępowanie przygotowawcze. Analiza ta wykazała, że na tle stanu prawnego ukształtowanego przepisami art. 70 § 6 pkt 1 i art. 70 c OP oraz art. 1 § 2 PUSA i art. 134 § 1 PPSA w orzecznictwie sądów administracyjnych ukształtowały się dwie grupy poglądów dotyczących zakresu sądowo-administracyjnej kontroli stosowania przez organy podatkowe ww. przepisów prawa. W jednej grupie orzeczeń sądy administracyjne przedstawiały pogląd, stosownie do którego przepisy dają możliwość dokonania przez sąd administracyjny w postępowaniu ze skargi na decyzję podatkową oceny zasadności wszczęcia postępowania karnego skarbowego. Ocena ta dotyczy wyłącznie możliwości instrumentalnego wykorzystania przez organy prawa do wszczęcia postępowania karnego skarbowego w celu nierozpoczęcia lub zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego i możliwego naruszenia zasady zaufania do organów administracji podatkowej. Z kolei w drugiej linii orzeczniczej przyjęto, że przepisy nie dają możliwości oceny przez sąd administracyjny zasadności wszczęcia postępowania karnego skarbowego z punktu widzenia możliwości instrumentalnego wykorzystania prawa do wszczęcia tego postępowania. W znacznej większości przeanalizowanych przez Rzecznika przypadków, organy podatkowe zastosowały praktykę zawiadomienia podatnika w trybie art. 70c OP w zw. z art. 70 § 6 pkt 1 OP o nierozpoczęciu lub zawieszeniu biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego, jednak poza wszczęciem postępowania karnego skarbowego organy podatkowe nie wykazały dalszej aktywności w postępowaniu przygotowawczym; nie podejmowały żadnych czynności mających na celu wykrycie sprawcy popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego oraz ukarania go. Przeprowadzona przez Rzecznika analiza była podstawą do wystąpienia z wnioskiem do Naczelnego Sądu Administracyjnego o podjęcie uchwały rozstrzygającej opisane powyżej rozbieżności, stosownie do art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy o Rzeczniku.
Naczelny Sąd Administracyjny, na posiedzeniu w dniu 24 maja 2021 r. (sygn. akt I FPS 1/21), wyjaśnił wskazane we wniosku Rzecznika przepisy prawa, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych.

W ostatniej części opracowania przestawiono praktyczną stronę stosowania ww. uchwały NSA, w szczególności problematykę oceny, jakie okoliczności postępowania przygotowawczego

przemawiać będą za stwierdzeniem, że wszczęcie postępowania karnego skarbowego miało charakter instrumentalny.

VIII. Wnioski o wydanie objaśnień prawnych w zakresie działania Wydziału Interwencyjno-Procesowego

1. Wniosek o wydanie objaśnień w przedmiocie opłaty cukrowej.

Rzecznik otrzymał objaśnienia o następującej treści:

A. *Czy w świetle art. 12b ust. 1 ustawy o ZP napoje w tym napoje z automatów (np. napoje w sieciach fast food) – przygotowywane z syropów oraz na bazie lub z dodatkiem syropów np. kawa z dodatkiem syropu (w stosunku do których to syropów pobrano opłatę na wcześniejszym etapie obrotu) – podlegają ponownie naliczanej opłacie, o której mowa w art. 12a ust. 1 ustawy o ZP?*

W odpowiedzi na pytanie Rzecznika, Minister Zdrowia wskazał, że w sytuacji opisanej w punkcie A opłacie podlegają syropy (jeżeli zawierają dodatek substancji o właściwościach słodzących, kofeiny lub tauryny)m, z których przygotowywane są napoje z automatów. Napój sporządzony przez rozcieńczenie syropu wodą nie podlega ponownej opłacie. W takim przypadku podmiotem obowiązanym do zapłaty opłaty nie jest podmiot sprzedający napoje, o których mowa w punkcie A, lecz podmiot zaopatrujący w te produkty (syropy), o ile podmiot sprzedający nie prowadzi sprzedaży detalicznej jako producent, podmiot nabywający napoje w ramach wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów lub importer napoju, a także nie jest zamawiającym w rozumieniu ustawy.

B. *Czy w świetle art. 12b ust. 1 ustawy o ZP napoje z dodatkiem kofeiny dodawanej jako aromat naturalny lub aromat smakowy w śladowych ilościach (np. 0,03%) podlegają opłacie, o której mowa w art. 12a ust. 1 ustawy o ZP?*

Napoje zawierające dodatek kofeiny lub tauryny są objęte opłatą w wysokości 0,10 zł w przeliczeniu na litr napoju. W związku z powyższym, jeżeli produkt w wykazie składników zawiera dodatek kofeiny to podlega on opłacie.

C. *Czy w świetle art. 12b ust. 1 ustawy o ZP napoje w proszku, koncentraty (np. barszcz w postaci koncentratu lub barszcz w postaci proszku) podlegają opłacie, o której mowa w art. 12a ust. 1 ustawy o ZP?*

Odpowiadając na ww. pytanie Rzecznika, Minister Zdrowia wskazał, że przez syrop objęty opłatą rozumie się smakowy środek spożywczy przeznaczony do ewentualnego rozcieńczenia

z wodą lub wykorzystywany jako dodatek do napojów czy deserów. Produkty w postaci proszku (zupy, napoje) nie są objęte opłatą.

D. Czy w świetle art. 12a ust. 1 ustawy o ZP opłacie podlegają towary nabyte przez przedsiębiorcę przed końcem 2020 r., a zbywane dopiero w 2021 r.?

W przypadku napojów znajdujących się na stanie magazynowym na koniec 2020 r. podmiotu prowadzącego jednocześnie sprzedaż hurtową i detaliczną, należy zwrócić uwagę na art. 12e ust. 3 ustawy, który mówi, że obowiązek zapłaty opłaty ciąży na podmiocie sprzedającym napoje, o których mowa w art. 12a ust. 1, podmiotowi prowadzącemu jednocześnie sprzedaż detaliczną oraz hurtową. W takim przypadku opłatę odprowadza się od wszystkich sprzedanych temu podmiotowi napojów objętych opłatą. W związku z powyższym, ani podmiot sprzedający napoje do podmiotu prowadzącego sprzedaż detaliczną i hurtową ani podmiot prowadzący sprzedaż detaliczną i hurtową nie są zobowiązani do zapłaty opłaty od produktów sprzedanych i nabytych w 2020 r. Z kolei odnosząc się do kwestii naliczania opłaty od produktów będących na stanie magazynowym hurtownika na koniec 2020 r., warto zauważyć, że art. 12e ust. 1 ustawy mówi, że obowiązek zapłaty opłaty powstaje z dniem wprowadzenia na rynek krajowy napoju, o którym mowa w art. 12a ust. 1. Zgodnie z art. 12a ust. 2 ustawy przez wprowadzenie na rynek krajowy napojów, o których mowa w ust. 1, rozumie się sprzedaż napojów przez podmioty obowiązane do zapłaty opłaty, o których mowa w art. 12d ust. 1, do pierwszego punktu, w którym jest prowadzona sprzedaż detaliczna oraz sprzedaż detaliczna napojów przez: producenta, podmiot, o którym mowa w art. 12d ust. 1 pkt 2, podmiot nabywający napoje w ramach wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów lub importera napoju, albo sprzedaż w przypadku, o którym mowa w art. 12e ust. 3. O ile wprowadzenie na rynek krajowy napojów zakupionych przez hurtownika w 2020 r. nastąpiło po dniu 1 stycznia 2021 r., napoje te będą podlegały opłacie.

E. Czy w świetle art. 106e ust. 1 ustawy o VAT opłata powinna być umieszczana na fakturze? Jakie elementy powinna zawierać faktura, która dokumentuje sprzedaż towarów objętych opłatą?

Korzystając z dotychczasowej dowolności, polscy podatnicy mają dostostosowane do własnych potrzeb systemy, których funkcjonalności powinny odpowiadać obowiązującym przepisom. Podkreślić należy, że w IV kwartale 2021 r. Ministerstwo Finansów planuje wprowadzić dla podatników rozwiązanie mające charakter fakultatywny, tj. możliwość wystawiania i otrzymywania faktur za pośrednictwem przygotowywanego systemu teleinformatycznego. W wyniku wdrożenia tego rozwiązania zwiększy się m.in. pewność podatników co do

prawidłowości wystawianych i otrzymywanych dokumentów, poprzez wprowadzenie elektronicznego ustrukturyzowanego wzoru faktury. Projekt przepisów o Krajowym Rejestrze e-Faktur został przekazany do konsultacji społecznych i międzyresortowych. Link do projektu ustawy: https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12343202.

F. *W jaki sposób i w oparciu o jakie dokumenty przedsiębiorca, na którym ciąży obowiązek zapłaty opłaty w świetle art. 12d ust. 1 ustawy o ZP, powinien zweryfikować informacje, czy kupujący prowadzi handel detaliczny? Czy wystarczające jest świadczenie nabywcy w ww. zakresie? Czy oświadczenie nabywcy wyłącza odpowiedzialność za niepobranie opłaty?*

W ustawie nie zostało wskazane, w jaki sposób ma nastąpić rozpoznanie, czy podmiot, do którego sprzedawane są napoje, prowadzi sprzedaż detaliczną lub hurtową. Informacje te można ustalić np. na podstawie KRS. W ocenie Ministerstwa Zdrowia, uzyskanie oraz udokumentowanie informacji leży po stronie podmiotu zobowiązanego do zapłaty opłaty.

2. Wniosek o wydanie objaśnień dotyczących wykładni art. 15gg ust. 23 ustawy o COVID-19.

Rzecznik zwrócił się do Wiceprezesa Rady Ministrów Ministra Rozwoju Pracy i Technologii o udzielenie objaśnień prawnych, przedstawiając następujące wątpliwości:

Jak należy interpretować zawarty w art. 15zzg ust. 23 ustawy o COVID-19 zapis, który wskazuje, że *podmiot (...), który złożył przynajmniej jedno z oświadczeń, o których mowa w ust. 9, niezgodnie ze stanem faktycznym (...), jest obowiązany do zwrotu (...), całości otrzymanej pomocy wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych*.

Czy w świetle tego przepisu przedsiębiorca, który złożył przynajmniej jedno z oświadczeń, o których mowa w ust. 9, niezgodnie ze stanem faktycznym, jest obowiązany do zwrotu:

a) całości otrzymanej pomocy, tj. pełnej kwoty dofinansowania pobranej na wszystkich pracowników wykazanych we wniosku, czy też

b) całości otrzymanej pomocy, tj. kwoty pobranej na tego pracownika (lub pracowników), którego dotyczyło nieprawidłowe oświadczenie.

Zdaniem Rzecznika wykładnia celowościowa omawianej regulacji dokonana z uwzględnieniem zasady proporcjonalności powinna prowadzić do stwierdzenia, że w świetle art. 15gg ust. 23 ustawy o COVID-19 przedsiębiorca, który złożył przynajmniej jedno

z oświadczeń, o których mowa w ust. 9, niezgodnie ze stanem faktycznym, jest obowiązany do zwrotu pomocy otrzymanej na tych pracowników, których dotyczyło nieprawidłowe oświadczenie.

IX. Skargi nadzwyczajne

Rzecznik na podstawie art. 89 § 2 ustawy o SN złożył pięć skarg nadzwyczajnych dotyczących wyroków zapadłych w sporach toczących się pomiędzy przedsiębiorcą a organem administracji (ZUS-em).

Rzecznik oparł skargi na zarzucie rażącego naruszenia prawa materialnego, tj. art. 750 w zw. z art. 65 § 2 KC oraz w zw. z art. 6 ust 1 pkt 4 i art. 12 ust. 1 ustawy o SUS, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że strony łączyła umowa o świadczenie usług do której zastosowanie mają przepisy dotyczące umowy zlecenia, a w konsekwencji, że wykonawcy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym, w sytuacji gdy zgodnie z treścią zobowiązania tłumacze wykonywali z góry określone czynności, których materialnym rezultatem były w pełni weryfikowane pod względem jakości dzieła w postaci przekładu tekstów specjalistycznych, a tym samym strony łączyła umowa o dzieło, o której mowa w art. 627 KC, zaś jej zawarcie nie kreuje ww. obowiązku ubezpieczenia. Rzecznik wskazał, że przedmiotem umów nie było zobowiązanie do jednego ciągłego tłumaczenia, a zawierano odrębne umowy o tłumaczenia, czyli ustalono, że tłumaczenia były przedmiotem indywidualnej umowy. Przedmiotem oceny były zatem zobowiązania pojedyncze, a nie trwałe. Tak też wynika z decyzji pozwanego, bo nie stwierdził trwałej umowy tylko okresowe. Nie ustalono więzi w sensie jednego zobowiązania cywilnoprawnego w postaci stałej gotowości do tłumaczenia na zasadzie staranności. Przeciwnie, ustalono odrębne umowy łączone z określonym tłumaczeniem, jako jednostkową pracą (dziełem), a nie cykl (sekwencję) kolejnych tłumaczeń w ramach jednej umowy (zobowiązania). Umieszczenie na liście tłumaczy nie musi dowodzić stałego zobowiązania. Owszem może być ujmowane jako „trwała więź", lecz nie w znaczeniu zobowiązania cywilnoprawnego. Bez indywidualnej umowy takie zobowiązanie nie powstawało. Wszak Sąd sam podał w argumentacji, że chodziło o potencjalnego wykonawcę zlecenia, którego należało sprawdzić, czy posiada odpowiednie kwalifikacje, wiedzę i umiejętności niezbędne do wykonywania zleconych tłumaczeń, a więc nie o osobę, której od razu można zlecić tłumaczenia, bo pozostaje w stałej gotowości do takiej czynności, czyli właściwej dla starannego działania.

W drugiej grupie spraw, tj. z zakresu uprawnienia ZUS do weryfikacji zgłoszonej wysokości podstawy wymiaru składek, Rzecznik oparł skargi na zarzucie rażącego naruszenie prawa

materialnego, tj. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 2a ust. 2 i art. 18 ustawy o SUS, poprzez błędną wykładnię, polegającą na uznaniu, że na podstawie ww. przepisu ZUS jest uprawniony do kwestionowania kwoty składek zadeklarowanej przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność. Zdaniem Rzecznika, zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów z dnia 21 kwietnia 2010 r.[6], nie da się wywieść uprawnienia ZUS do kwestionowania wysokości podstawy wymiaru składek na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy o SUS. Przepis ten dotyczy co prawda uprawnienia ZUS do ustalania wymiaru składek w kontekście wydawania decyzji indywidualnych, jednak uprawnienia te sprowadzają się do czynności polegających na określeniu wysokości tych składek według wynikającej z ustawy stopy procentowej od podstawy wymiaru określonej według przepisów art. 18-21 ustawy o SUS. Wykładnia rozszerzająca jest w tym przypadku nieuprawniona, szczególnie że brzmienie art. 83 i 86 ustawy o SUS wskazuje wyraźnie, że uprawnienia ZUS sprowadzają się do kontroli i wydawania decyzji co do naliczania i odprowadzania składek pod względem rzetelności i prawidłowości. Nie jest uzasadnione w związku z tym wywodzenie na podstawie ww. przepisów prawa do ingerencji ZUS w treść deklaracji ubezpieczonego co do wysokości podstawy wymiaru składek, jeżeli mieści się ona w granicach ustawowych.

X. Wnioski do NSA o wydanie uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych

1. Uchwała składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 maja 2021 r., sygn. akt II FPS 1/21, wyjaśniająca zasady opodatkowania najmu składników majątkowych niewprowadzonych do majątku związanego z wykonywaniem działalności gospodarczej.

W 2021 r. Rzecznik wystąpił z wnioskiem do Naczelnego Sądu Administracyjnego o podjęcie w składzie siedmiu sędziów uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych w następującym zakresie: *Czy w świetle przepisu art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy o PIT o zakwalifikowaniu przychodów z najmu składników majątkowych niezwiązanych z działalnością gospodarczą do wymienionego w tym przepisie źródła przychodów decydują kryteria przedmiotowe czy też zamiar (decyzja) podatnika?*.

Rozpoznając przedmiotowy wniosek Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że problemem interpretacyjnym jest to, według jakich kryteriów należy dokonywać wykładni zwrotu legislacyjnego: *składników majątku związanych z działalnością gospodarczą*, w relacji do definicji legalnej działalności gospodarczej z art. 5a pkt 6 ustawy o PIT.

[6] Sygn. akt II UZP 1/10.

W związku z tym sąd zmodyfikował pytanie Rzecznika i wskazał, że odpowiedź na pojawiające się w orzecznictwie rozbieżności interpretacyjne powinno dotyczyć tego, *czy przychody z najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy oraz innych umów o podobnym charakterze mogą być zaliczone bez ograniczeń do źródła przychodów wymienionego w art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy o PIT, jeżeli stanowią składnik majątkowy mienia osoby fizycznej, który nie został przez nią wprowadzony do majątku związanego z wykonywaniem działalności gospodarczej?*. Sąd uznał, że przedstawione przez Rzecznika zagadnienie prawne, mimo wadliwie sformułowanego pytania, odpowiada wymogom określonym w art. 15 § 2 PPSA. Rozpatrując przedstawione przez Rzecznika zagadnienie prawne, skład siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego wskazał, że problemy interpretacyjne dotyczą rozgraniczenia na gruncie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, a także ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od osób fizycznych, przychodów uzyskiwanych z tytułu umowy najmu, czyli uzyskiwanego czynszu z tego tytułu przez wynajmującego, a konkretnie przypisania go do właściwego źródła. W praktyce dotyczą one sytuacji, w których osoba fizyczna wynajmuje większą liczbę nieruchomości (w tym lokali), albo jednocześnie wynajmuje nieruchomości w ramach działalności gospodarczej oraz poza nią. Podobne problemy powstają także, gdy osoba fizyczna wynajmuje nieruchomości, które wcześniej wykorzystywała w prowadzonej działalności gospodarczej. Skład siedmiu sędziów dokonał analizy historycznej zagadnienia kwalifikowania najmu do odpowiedniego źródła. Sąd ustalił normatywne znaczenie źródła przychodu wymienionego w art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy o PIT, w tym przede wszystkim z tytułu najmu. Następnie dokonał wykładni użytego w art. 10 ust. 1 pkt 6 i w art. 14 ust. 2 pkt 11 ustawy o PIT wyrażenia *składniki majątku związane z prowadzoną działalnością gospodarczą*, które decyduje o przypisaniu przychodów z najmu do źródła przychodów z działalności gospodarczej. Po dokonaniu analizy problemu, z uwzględnieniem orzecznictwa i stanowiska doktryny, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że wobec braku ingerencji ustawodawcy, który może na potrzeby opodatkowania uznać, że najem w określonych przypadkach będzie kwalifikowany jako działalność gospodarcza (przykładowo wskazując próg ilościowy czy kwotowy), a także biorąc pod uwagę wyrażoną w art. 10 ust. 1 ustawy o PIT zasadę rozłączności źródeł przychodów, należało podjąć uchwałę o następującej treści: *Przychody z najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy oraz innych umów o podobnym charakterze są zaliczane bez ograniczeń do źródła przychodów wymienionego w art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy o PIT, chyba że stanowią składnik majątkowy mienia osoby fizycznej, który został przez nią wprowadzony do majątku związanego z wykonywaniem działalności gospodarczej.* Sąd wyjaśnił przy tym, że zasadą jest kwalifikowanie przychodów do źródła – najem, a wyjątkiem sytuacja, w której

podatnik, z uwagi na zakwalifikowanie składników majątku do kategorii *związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą* – do przychodów z działalności gospodarczej.

2. Uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego w składzie siedmiu sędziów z dnia 24 maja 2021 r., sygn akt I FPS 1/21, w przedmiocie kontroli instrumentalnego wszczynania postępowań karnych skarbowych.

W dniu 18 grudnia 2021 r. Rzecznik wystąpił do Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskiem o rozstrzygnięcie rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych poprzez podjęcie przez NSA uchwały w składzie 7 sędziów w przedmiocie: *Czy w świetle art. 1 § 2 PUSA oraz art. 134 § 1 PPSA, ocena wszczęcia postępowania karnego skarbowego z punktu widzenia wywołania wyłącznie skutku w postaci wydłużenia postępowania podatkowego poprzedzającego wydanie decyzji podatkowej i w celu nierozpoczęcia albo zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w rozumieniu art. 70 § 6 pkt 1 oraz art. 70c OP, mieści się w granicach sprawy sądowej kontroli legalności tej decyzji?*.

W wyniku rozpoznania powyższego wniosku Rzecznika, w dniu 24 maja 2021 r.[7] NSA podjął uchwałę następującej treści*: W świetle art. 1 PUSA oraz art. 1 – 3 i art. 134 § 1 PPSA ocena przesłanek zastosowania przez organy podatkowe przy wydawaniu decyzji podatkowej art. 70 § 6 pkt 1 w zw. z art. 70c OP mieści się w granicach sprawy sądowej kontroli legalności tej decyzji*.

3. Uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego w składzie siedmiu sędziów z dnia 29 września 2021 r., sygn. akt III FPS 1/21, wyjaśniająca zasady opodatkowania obiektów budowlanych podatkiem od nieruchomości.

Pismem z dnia 17 września 2021 r. Rzecznik z urzędu wstąpił do toczącego się postępowania i wniósł o podjęcie uchwały w przedmiocie: *Czy obiekt budowlany wymieniony w katalogu budowli określonym w art. 3 pkt 3 PB, spełniający wszystkie cechy budynku, w zw. z art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach lokalnych, dla celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości powinien być uznany za budynek w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach lokalnych?*. Rzecznik wskazał, że w świetle ustawowej definicji budynku, w każdym przypadku, gdy obiekt budowlany posiada wszystkie cechy budynku wymienione w art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach lokalnych, winien być zakwalifikowany do przedmiotów opodatkowania jako budynek. Tylko i wyłącznie w wypadku stwierdzenia, że obiekt budowlany

[7] Sygn. akt: I FPS 1/21.

nie spełnia kryteriów wymaganych do zakwalifikowania go jako budynek, można rozważać opodatkowanie przedmiotowego obiektu jako budowli.

Naczelny Sąd Administracyjny uchwałą z dnia 29 września 2021 r.[8] wyjaśnił, że obiekt budowlany, będący budowlą w rozumieniu art. 3 pkt 3 PB w zw. z art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach lokalnych, może być dla celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości uznany za budynek w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i lokalnych, jeżeli spełnia kryteria bycia budynkiem wymienione w tym przepisie, a jego wyróżniającą cechą jest powierzchnia użytkowa, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach lokalnych. Naczelny Sąd Administracyjny zauważył, że o ile ustawodawca w Prawie budowlanym, w sposób precyzyjny zdefiniował pojęcie budynku (art. 3 pkt 2) oraz obiektu małej architektury (art. 3 pkt 4), o tyle termin budowli skonstruowano w artykule 3 pkt 3 na zasadach definicji negatywnej (budowlę stanowi każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury), uzupełniając ją przykładowym wyliczeniem typowych przykładów takich obiektów. Pojęcia budynku, budowli i obiektu małej architektury łączy zaliczenie tych trzech konstrukcji do kategorii obiektu budowlanego w rozumieniu art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego. W ocenie NSA brak cech obiektu budowlanego czyni bezprzedmiotowym prowadzenie dalszej weryfikacji, czy obiekt ten jest budynkiem czy budowlą. NSA wskazał także na stanowisko Trybunału Konstytucyjnego, zawarte w wyroku z dnia 13 września 2011 r.[9], z którego wynika, że dla celów podatkowych, w świetle art. 217 Konstytucji RP, element konstrukcyjny podatku, jakim jest przedmiot opodatkowania, nie może być ustalany na zasadach domniemania istnienia budowli. Jedynie obiekty wyraźnie wymienione w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, załączniku do tej ustawy oraz innych przepisach rangi ustawowej mogą być uznane za budowle stanowiące przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości. NSA wskazał, że definicja budynku została zawarta w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach lokalnych i tej w samej treści w art. 3 pkt 2. Sąd przyjął, że za budynek może zostać uznany jedynie obiekt spełniający łącznie następujące kryteria: 1) jest obiektem budowlanym w rozumieniu art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego; 2) jest trwale związany z gruntem; 3) jest wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych; 4) posiada fundamenty i dach. Mając na uwadze, że ww. pojęcia: trwale związany z gruntem, przegrody budowlane, fundamenty, dach, nie zostały zdefiniowane w ustawie podatkowej ani w Prawie budowlanym, NSA opisał, jaki jest właściwy sposób postrzegania tych kategorii. Podsumowując rozważania w tym zakresie, NSA wskazał, że brak

[8] Sygn. akt III FPS 1/21, źródło: www.orzeczenia.nsa.gov.pl.
[9] Sygn. akt P 33/09.

którejkolwiek z opisanych wyżej cech (w przedstawionym przez skład siedmiu sędziów rozumieniu) eliminuje możliwość kwalifikowania obiektu budowlanego do kategorii budynków. W konsekwencji taki obiekt budowlany, jeżeli został wymieniony wprost w katalogu zawartym w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego (bądź w innych przepisach tej ustawy, załączniku do niej albo w przepisach rangi ustawowej) należy zaliczyć do budowli. NSA przedstawił także rozważania dotyczące pojęcia „budynek" i „budowla" zawartych w przepisach Prawa budowlanego i prawa podatkowego. Zauważył, że ustawa podatkowa – odmiennie niż Prawo budowlane – ma na celu realizację określonego celu fiskalnego, co z kolei pozwala na konkluzję, że identyfikowanie przedmiotu opodatkowania odnoszącego się do budynku, winno następować również z uwzględnieniem takiego parametru, jak podstawa opodatkowania. Cechą techniczną budynku, wyznaczającą podstawę opodatkowania, jest jego powierzchnia użytkowa (art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach lokalnych), do której odniesienie znajduje określona stawka podatkowa, tym samym w ocenie NSA, nie do zaakceptowania jest pogląd, że podstawowe cechy techniczne i użytkowe takiego obiektu miałaby wyznaczać przestrzeń względnie pojemność (neutralne podatkowo), a nie powierzchnia (iluzoryczna lub niemożliwa w wielu przypadkach do ustalenia). NSA wskazał, że w przypadku obiektów budowlanych wykorzystywanych z ramach prowadzonej przez podatnika działalności gospodarczej, do celów charakterystycznych dla zbiorników (o czym dalej), możemy mieć do czynienia zarówno z takimi obiektami, które stanowią budynki opodatkowane podatkiem od nieruchomości według stawki przewidzianej w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o podatkach lokalnych (dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej), jak i budowle. Kryterium pozwalającym na rozgraniczenie budynku od budowli (w przypadku wykorzystywania obiektu budowlanego jako zbiornika), są jego cechy techniczne, co wiąże się z koniecznością ustalenia, czy zasadniczym parametrem architektoniczno-technicznym (konstrukcyjnym) jest jego powierzchnia użytkowa, czy też pojemność, przekładająca się wprost na możliwość ściśle określonego wykorzystywania. Według NSA, dla celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości inaczej postrzegać należy, jako przedmiot opodatkowania, klasyczny budynek magazynowy, który wykorzystywany jest w praktyce gospodarczej jako zbiornik (np. zboża i innych materiałów sypkich), lecz jego wyróżniającą cechą techniczną jest powierzchnia użytkowa (podlegać on winien opodatkowaniu jako budynek), a odmiennie obiekt budowlany, który zaprojektowany został i zrealizowany wyłącznie jako pojemnik (zbiornik) określonych produktów sypkich, ciekłych bądź gazowych. Rozstrzygnięte przedmiotową uchwałą zagadnienie prawne, budzące poważne wątpliwości, wyłoniło się w sprawie, w której przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości

były obiekty magazynowe (silosy), znajdujące się pod nimi tunele oraz urządzenia techniczne znajdujące się na dachu silosów oraz w tunelach.

XI. Postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej

1. Wyrok TSUE z dnia 22 kwietnia 2021 r. w sprawie C-703/19.

Rzecznik wstąpił do postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczącego ustalenia: *czy działalność podatnika polegająca na sprzedaży na różne sposoby dań i posiłków gotowych do spożycia należy do kategorii usług restauracyjnych i cateringowych, do których można stosować obniżoną stawkę VAT*. W sprawie chodziło głownie o problem stosowania przez przedsiębiorców z branży gastronomicznej 5% stawki podatku od towarów i usług dla dostaw produktów realizowanych w systemie sprzedaży „drive in" i „walk through", „food court", oraz „wewnątrz punktów sprzedaży".

W wystąpieniu skierowanym do TSUE Rzecznik wskazał, że z uwagi na nieprawidłowości w zakresie implementacji przepisów dyrektywy do polskiej ustawy o VAT poprzez odesłanie do PKWiU należy uznać, że czynności w postaci sprzedaży produktów „drive in", „walk through", strefie „food court" oraz „wewnątrz punktów sprzedaży" stanowią dostawę towarów opodatkowanych 5% stawką VAT. Podkreślił także, że sprzedaż dań na wynos w ramach ww. czynności nie jest świadczeniem usług restauracyjnych, a stanowi dostawę towarów.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie zgodził się z argumentacją strony oraz Rzecznika w zakresie niezgodności implementacji przepisów dyrektywy od polskiego porządku prawnego. Wskazał, że dyrektywa 2006/112/WE nie stoi ponadto na przeszkodzie temu, aby dostawy towarów lub świadczenie usług należące do tej samej kategorii podlegały dwóm różnym obniżonym stawkom VAT. Podniósł ponadto, że do sądu krajowego należy nie tylko zbadanie, czy dokonany przez ustawodawcę krajowego wybór stosowania jednej lub dwóch stawek obniżonych VAT dotyczy transakcji należących do jednej lub kilku kategorii wymienionych w załączniku III do dyrektywy 2006/112/WE, lecz również, czy odmienne traktowanie z punktu widzenia VAT dostaw towarów lub świadczenia usług należących do tej samej kategorii tego załącznika jest zgodne z zasadą neutralności podatkowej. Jednocześnie TSUE podzielił argumentacje Rzecznika oraz przedsiębiorcy w zakresie kwalifikacji dokonywanych przez niego czynności jako dostaw towarów. Wskazał, że w przypadku usług złożonych przeważający element transakcji należy określić w oparciu o punkt widzenia konsumenta. Jeżeli konsument nie zdecyduje się na skorzystanie z zasobów materialnych i ludzkich udostępnionych przez podatnika, zasoby te nie mają dla konsumenta decydującego znaczenia. Dlatego też w tym przypadku należy uznać, że dostarczaniu żywności lub napojów

nie towarzyszy żadna usługa wspomagająca i że przedmiotową transakcję należy zaklasyfikować jako dostawę towarów. Szczegółowe rozstrzygnięcie sporu TSUE pozostawił jednak Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu, wskazując, że okoliczność, iż dane transakcje wchodzą w zakres pojęcia „usług restauracyjnych lub cateringowych" lub „środków spożywczych", może nie mieć wpływu na wybór obniżonej stawki VAT mającej zastosowanie przez państwo członkowskie. Każde państwo członkowskie może zaklasyfikować do tej samej kategorii i opodatkować tą samą obniżoną stawką VAT różne transakcje podlegające opodatkowaniu, zaliczające się do różnych kategorii tego załącznika, nie dokonując formalnego rozróżnienia pomiędzy dostawą towarów a świadczeniem usług.

2. Wyrok TSUE z dnia 18 marca 2021 r. w sprawie C-895/19.

Rzecznik wstąpił do postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej w przedmiocie zgodności przepisu art. 86 ust. 10b pkt 2 lit. b) ustawy o VAT z art. 167 i 178 dyrektywy 2006/112/WE.

W wystąpieniu skierowanym do TSUE Rzecznik podkreślił, że w przypadku wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów mechanizm ich rozliczenia został skonstruowany w oparciu o równoważność podatku należnego oraz naliczonego. Zdaniem Rzecznika przepisy krajowe przedmiotową równowagę wypaczyły. Spowodowały, że podatnik jedynie ze względów formalnych (tj. daty/momentu ujęcia faktury w rejestrze) będzie musiał *de facto* ponieść dodatkowy wydatek w postaci odsetek. Ciężar ten będzie wynikał jedynie z faktu, że, ze względu na wymogi formalne wprowadzone przez polskiego ustawodawcę, nie będzie mógł rozliczyć podatku naliczonego oraz należnego w tym samym okresie rozliczeniowym. Przedmiotowe wymogi, zdaniem Rzecznika, pozostają w sprzeczności z zasadą neutralności podatku od towarów i usług. Skoro bowiem fakt dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej jest bezsporny, to zasada neutralności podatkowej wymaga, by prawo do odliczenia podatku naliczonego zostało przyznane w razie spełnienia przesłanek merytorycznych, nawet jeśli podatnik nie był w stanie dochować pewnych wymogów formalnych.

W wyroku TSUE podzielił argumentację Rzecznika oraz spółki i wskazał, że prawo do odliczenia jest wykonywane co do zasady w okresie, w którym podatek stał się wymagalny, może zagwarantować neutralność podatkową. Pozwala on bowiem zagwarantować, że zapłata VAT i jego odliczenie następują w tym samym okresie, tak aby podatnik został całkowicie uwolniony od ciężaru VAT należnego bądź lub zapłaconego w ramach całej prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Podkreślił, że sprzeczne z tą logiką byłoby czasowe obarczenie podatnika ciężarem VAT należnego z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego, tym

bardziej, że żadna kwota nie jest należna organom podatkowym z tytułu takiego nabycia. W związku z tym, zdaniem TSUE, stosowanie przepisów krajowych nie może uniemożliwiać w sposób automatyczny i z powodu naruszenia wymogu formalnego wykonania prawa do odliczenia VAT należnego z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego w tym samym okresie, co rozliczenie tej samej kwoty VAT bez uwzględnienia wszystkich istotnych okoliczności, a w szczególności dobrej wiary podatnika. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej podkreślił, że uregulowanie krajowe, które zakazuje w sposób systematyczny wykonywania prawa do odliczenia VAT związanego z nabyciem wewnątrzwspólnotowym w tym samym okresie, w którym ta sama kwota VAT powinna zostać rozliczona, nie przewidując uwzględnienia wszystkich istotnych okoliczności, a w szczególności dobrej wiary podatnika, wykracza poza to, co jest konieczne, po pierwsze, do zapewnienia prawidłowego poboru VAT, w sytuacji gdy żadna kwota VAT nie jest należna na rzecz organu podatkowego, a po drugie – do zapobiegania oszustwom podatkowym.

XII. Wnioski o przeprowadzenie mediacji pomiędzy przedsiębiorcami a organami administracji publicznej

Do zadań Rzecznika (art. 8 pkt 2 ustawy o Rzeczniku) należy m.in. pomoc w organizacji mediacji między przedsiębiorcami a organami administracji publicznej. W okresie podlegającym niniejszemu sprawozdaniu, na podstawie złożonych przez przedsiębiorców wniosków, Rzecznik zwrócił się o udział w jednej mediacji w sprawie, wnioskiem skierowanym do Prezesa PFR z dnia 25 stycznia 2021 r. Celem mediacji miało być przedsądowe zakończenie sprawy zgłoszenia reklamacyjnego do Umowy przedsiębiorcy Subwencji Finansowej w ramach Tarczy 1.0. PFR odmówił udziału w mediacji.

XIII. Uczestnictwo Rzecznika w pracach Forum Cen Transferowych przy Ministerstwie Finansów

Forum Cen Transferowych jest zespołem opiniodawczo-doradczym przy Ministrze Finansów, powołanym na podstawie zarządzenia Ministra Finansów z dnia 27 kwietnia 2018 r. w sprawie utworzenia Forum Cen Transferowych[10].

Forum stanowi platformę współpracy i wymiany poglądów pomiędzy administracją podatkową a podatnikami w zakresie cen transferowych. Forum przygotowuje rekomendacje, opinie, analizy, wnioski oraz propozycje dotyczące uproszczenia i uszczelnienia funkcjonowania systemu podatkowego w zakresie cen transferowych. W pracach Zespołu biorą udział osoby

[10] Dz. Urz. Ministra Finansów z dnia 24 maja 2018 r. poz. 56.

posiadające praktyczne doświadczenie lub prowadzące badania naukowe w dziedzinie cen transferowych, w tym przedstawiciele biznesu, firm doradczych oraz organizacji zajmujących się problematyką cen transferowych, a także przedstawiciele Ministerstwa Finansów oraz KAS. W ramach grupy roboczej 11 przedsiębiorcy przy udziale Rzecznika złożyli uwagi do projektu objaśnień podatkowych w zakresie stosowania przepisu art. 11o ust. 1b ustawy o CIT. W ocenie Grupy 11 przepisy wymagają nowelizacji. Zasadne jest podwyższenie progów raportowania w taki sposób, aby obowiązki te nie dotyczyły małych i średnich przedsiębiorców. Zwrócono także uwagę na konieczność uzupełnienia objaśnień w zakresie dotyczącym wzorca należytej staranności.

XIV. Najczęściej dostrzegane przez Rzecznika nieprawidłowości w funkcjonowaniu organów administracji publicznej

W zakresie różnego rodzaju nieprawidłowości dostrzeżonych przez Rzecznika należy wskazać na naruszanie:

a) zasady wyrażonej w art. 8 PP, zgodnie z którym „co nie jest prawem zabronione, jest dozwolone" (przykładowo w sprawach dotyczących przedsiębiorców z branży farmaceutycznej itp.);

b) zasady domniemania uczciwości przedsiębiorcy i rozstrzygania wątpliwości faktycznych na korzyść przedsiębiorcy wyrażonej w art. 10 PP (przykładowo w sprawach dotyczących przedsiębiorców z branży farmaceutycznej, stosowanie przepisów OP w zakresie dowodzenia instrumentalnego wszczęcia postepowania karnoskarbowego);

c) zasady przyjaznej interpretacji przepisów dotyczących przedsiębiorców wyrażonej w art. 11 PP (przykładowo w sprawach dotyczących przedsiębiorców z branży farmaceutycznej, sprawy dotyczące kosztów uzyskania przychodów w przypadku należności licencyjnych za korzystanie znaków towarowych);

d) zasady pogłębiania zaufania, proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania wyrażonej w art. 12 PP (przykładowo w sprawach dotyczących przedsiębiorców z branży farmaceutycznej, w sprawach dotyczących nakładania kar pieniężnych na podstawie ustawy o SENT, itp.);

e) zasady pewności prawa wyrażonej w art. 14 PP (przykładowo w sprawach dotyczących przedsiębiorców z branży farmaceutycznej, w sprawach dotyczących podatku akcyzowego);

f) przepisu art. 70 § 6 pkt 1 OP poprzez instrumentalne wszczynanie postępowań karnych skarbowych w celu zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązań podatkowych (w większości spraw będących podstawą wniosków Rzecznika o wszczęcie postępowań dyscyplinarnych);

g) przepisu art. 15 ust. 1 ustawy o CIT poprzez próby kwestionowania kosztów uzyskania przychodów z tytułu opłat licencyjnych z tytułu korzystania ze znaków towarowych;

h) przepisów prawa konkurencji poprzez błędne stosowanie przepisów dotyczących koncentracji przez WIF-y, w tym błędne stosowanie pojęcia wywierania decydującego wpływu.

Rozdział VII. W zakresie merytorycznym Rzecznik przy współudziale Zastępcy oraz współpracowników z Wydziału Prawno-Legislacyjnego, dokonał analizy spraw zgłoszonych przez przedsiębiorców, jak również opiniował projekty aktów normatywnych

I. Opiniowanie projektów ustaw

1. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw.

Pismem z dnia 19 listopada 2020 r.[11] Rzecznik skierował do Ministerstwa Infrastruktury opinię do *projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw*[12], w której wskazał, że członkowie Zespołu Roboczego ds. Transportu działającego w Radzie Przedsiębiorców przy Rzeczniku wyrazili zdecydowanie negatywne stanowisko w zakresie proponowanej regulacji. Podkreślali oni, że w dynamicznie rozwijającej się sytuacji epidemicznej nakładanie na przedsiębiorców nowych obowiązków oraz kosztów jest niedopuszczalne. W ocenie Rzecznika, projektowany system nakładania i egzekwowania opłaty dodatkowej zakłada wprowadzenie dodatkowych obowiązków dla Stacji Kontroli Pojazdów przy jednoczesnym przeznaczeniu 100% wpływów z tej opłaty budżetowi państwa, co jest kolejnym przykładem nakładania na SKP obowiązków, które generują dodatkowe koszty. W związku z powyższym zasadnym jest przeznaczenie części tej opłaty na rzecz SKP, aby mogły zrekompensować dodatkowe koszty z tym związane. Ponadto Rzecznik podkreślił, że proponowane wprowadzenie kar dla SKP za naruszenia diagnostów (którzy mają być niezależni) jest nieadekwatne i nieproporcjonalne.

Dodatkowo pismem z dnia 19 listopada 2020 r. Rzecznik wystąpił do Ministra Finansów Funduszu i Polityki Regionalnej o wyrażenie opinii odnośnie przekazania części opłaty dodatkowej na rzecz SKP i możliwości zrekompensowania z budżetu państwa braku w przychodach Transportowemu Dozorowi Technicznemu.

Oprócz powyższego, pismem z dnia 15 grudnia 2020 r. Rzecznik wystąpił do Ministra do spraw Unii Europejskiej w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów o opinię, czy proponowany przez Ministerstwo Infrastruktury projekt nie wykracza poza materię wynikającą z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady2014/45/UE z dnia 3 kwietnia 2020 r. w sprawie okresowych

[11] Znak: WPL.774.2020.ŁP.
[12] Numer w wykazie prac legislacyjnych: UC48.

badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz uchylającej dyrektywę 2009/40/WE[13].

W odpowiedzi[14] Minister do spraw Unii Europejskiej wskazał, że dokonanie oceny zasadności uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza cel wdrożenia dyrektywy, w tym przypadku w kontekście potrzeby zapewnienia odpowiedniego funkcjonowania systemu okresowych badań zdatności pojazdów do ruchu drogowego, jest rolą projektodawcy.
W stanowisku Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 12 lutego 2021 r.[15] podkreślono, że wprowadzenie trzeciego beneficjenta przychodów z opłat w znaczący sposób skomplikowałoby przekroczenie maksymalnych kwot przeznaczonych na dotację dla Transportowego Dozoru Technicznego a na przedsiębiorcę zostałby nałożony dodatkowy obowiązek obliczania kwoty nadwyżki i przekazywania jej we właściwym terminie na odpowiedni rachunek. Ponadto podniesiono, że dyscyplinujący charakter opłat za przeprowadzenie badania technicznego po terminie wskazuje, że powinny one stanowić w całości dochód budżetu państwa.

W odpowiedzi na opinię Rzecznika, Ministerstwo Infrastruktury przedstawiło stanowisko w piśmie z dnia 23 lutego 2021 r.[16], w którym podzieliło opinię Ministra Finansów, Funduszu i Polityki Regionalnej w zakresie skomplikowania systemu w przypadku przeznaczenia części opłaty dodatkowej na rzecz przedsiębiorcy. Wskazano również, że przedsiębiorca prowadzący stacje kontroli pojazdów nie będzie bezpośrednio odpowiadał za prawidłowość wykonywania przez diagnostę badań technicznych. Ponadto w przypadku kontroli stacji kontroli pojazdów nie zostaną wyłączone przepisy Prawa przedsiębiorców, dotyczące kontroli. Wyjaśniono także kwestię dokonania badania technicznego w terminie nie wcześniejszym niż 30 dni przed wyznaczoną data badania technicznego.

W dniu 28 kwietnia 2021 r. w Biurze Rzecznika odbyło się spotkanie z przedstawicielami Ministerstwa Infrastruktury, podczas którego przedsiębiorcy przedstawili propozycje i postulaty, dotyczące modyfikacji projektu.

Z kolei w piśmie z dnia 10 maja 2021 r.[17] Ministerstwo Finansów poinformowało, że rozumie intencje Rzecznika w zakresie przekazywania części opłat na rzecz przedsiębiorców, jednak

[13] Dz.Urz.UE.L.127 z dnia 29 kwietnia 2014 r., str. 51 oraz Dz.Urz.UE.L.219 z dnia 22 sierpnia 2019 r., str. 25.
[14] Znak: DPUE.920.1152.2021.MH (11).
[15] Znak: PG3.4301.4.2020.
[16] Znak: DTD-7.0210.1.2020.
[17] Znak: PG3.4301.4.2020.

należy najpierw przeprowadzić obserwację funkcjonowania nowego systemu, a następnie wypracować z resortem infrastruktury nowy model.

W nawiązaniu do wspomnianego powyżej spotkania z dnia 28 kwietnia 2021 r., Ministerstwo Infrastruktury w piśmie z dnia 21 maja 2021 r[18]. przedstawiło obszerne stanowisko, w którym podkreśliło m.in., że:

1) nie jest możliwe pozostawienie we właściwości starosty nadzoru zarówno nad prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów oraz systemem badań technicznych;
2) dokumentowanie obecności pojazdu na badaniu technicznym zostanie uproszczone przez zmniejszenie liczby zdjęć do dwóch;
3) propozycja dotycząca sposobu wyznaczania terminu następnego badania technicznego w przypadku przeprowadzenia okresowego badania technicznego nie później niż 30 dni po upływie wyznaczonej daty tego badania została uwzględniona;
4) podtrzymuje stanowisko w zakresie niemożności przekazywania części opłaty dodatkowej na rzecz przedsiębiorcy.

Pismem z dnia 7 czerwca 2021 r. Rzecznik zwrócił się do Ministerstwa Finansów o zajęcie stanowiska względem wyliczeń cennika opłat za badania techniczne pojazdów, w tym tabeli opłat za badania techniczne w wersji kosztowej i inflacyjnej, przedstawionych przez przedsiębiorców z branży stacji kontroli pojazdów. W odpowiedzi z dnia 21 czerwca 2021 r.[19], Ministerstwo Finansów wskazało, że kluczowy jest wzrost bezpieczeństwa ruchu drogowego, zaś zwiększone wpływy podatkowe związane ze wzrostem stawek za badanie techniczne mają wtórne znaczenie.

W związku z przekazanym protokołem rozbieżności po konferencji uzgodnieniowej dotyczącej projektu, Rzecznik, pismem z dnia 17 czerwca 2021 r., skierowanym do Sekretarza Komitetu do Spraw Europejskich w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, podtrzymał uwagę zawartą w tym protokole w zakresie przekazywania części opłaty dodatkowej na rzecz przedsiębiorców. Dodatkowo, pismem z dnia 17 czerwca 2021 r., Rzecznik zwrócił się do Ministerstwa Infrastruktury w związku z kolejnymi wątpliwościami przedsiębiorców, o zajęcie stanowiska względem uwag podnoszonych w ich wystąpieniach. W odpowiedzi Ministerstwo Infrastruktury poinformowało, że podtrzymuje stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 21 maja 2021 r.

[18] Znak: DTD-7.0210.1.2020.
[19] Znak: PG3.4301.1.2021.

Z kolei w piśmie z dnia 2 lipca 2021 r., również skierowanym do Ministerstwa Infrastruktury, Rzecznik zwrócił się o udzielenie informacji i wyjaśnień w zakresie projektowanego art. 1 pkt 14, zgodnie z którym przewidziano dodanie do nowelizowanej ustawy art. 83j. ust. 5, umożliwiającego pracownikom Transportowego Dozoru Technicznego prowadzenie kontroli także wówczas, gdy na terenie stacji kontroli pojazdów nie ma zarówno przedsiębiorcy, jak i kierownika. W odpowiedzi Ministerstwo Infrastruktury wskazało, że treść art. 83j ust. 5 została dodana do projektu ustawy po rozpatrzeniu uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych. Proponowane brzmienie przepisu zapewni zaś powiadamianie przedsiębiorcy, bądź kierownika o rozpoczęciu kontroli, a jednocześnie - w przypadku nieobecności tych osób - umożliwi przystąpienie przez pracowników Transportowego Dozrou Technicznego do czynności kontrolnych w ramach nadzoru nad prawidłowością przeprowadzania badań technicznych.

2. Poselski projekt ustawy o statusie artysty zawodowego.

Pismem z dnia 4 stycznia 2021 r.[20] Rzecznik przekazał uwagi do Kancelarii Sejmu Rzeczpospolitej Polskiej, wskazując, że w okresie obowiązywania stanu epidemii, gdy bezpośrednie kontakty międzyludzkie zostały znacznie ograniczone, a mikroprzedsiębiorcy, mali i średni przedsiębiorcy ponoszą bezpośrednio tego koszty, za nieuzasadnione należy uznać projektowanie mogących dotykać ich bezpośrednio lub pośrednio, wszelkiego rodzaju nowych podatków i opłat o charakterze parapodatkowym, w tym związanych z wprowadzaniem na krajowy rynek szeroko pojętych urządzeń służących przede wszystkim do komunikowania się oraz do wykonywania pracy/pracy zdalnej. Stąd też prace nad projektem w obecnym kształcie, w okresie prawnych i faktycznych ograniczeń w prowadzeniu działalności gospodarczej spowodowanych stanem epidemii, powinny zostać odłożone do czasu znacznej poprawy kondycji finansowej mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

3. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska[21].

Pismem z dnia 5 stycznia 2021 r.[22], Rzecznik przekazał swoje stanowisko do projektu, w którym, po pierwsze, zaproponował, by użyte w projekcie wyrażenie „samorządów gospodarczych" zostało zastąpione przez wymienienie możliwych form prawnych działania organizacji przedsiębiorców wraz z ich podstawami prawnymi, to znaczy: izb gospodarczych

[20] Znak: WPL.1013.2020.GG.
[21] Druk senacki nr 286.
[22] Znak: WPL.1.2021.JJ.

w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych[23], organizacji pracodawców w rozumieniu ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców[24], organizacji samorządu zawodowego osób – przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o samorządzie zawodowym niektórych przedsiębiorców[25] oraz cechów i izb rzemieślniczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle[26]. Ponadto Rzecznik zaproponował rozważenie dodania do projektu zmiany polegającej na dodaniu obowiązku uwzględnienia w składzie Rady Nadzorczej Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przedstawiciela Rzecznika, co umożliwiłoby reprezentację praw i interesów przedsiębiorców również na szczeblu centralnym funduszu.

4. Projekt ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw[27].

Pismem z dnia 21 stycznia 2021 r.[28] Rzecznik przekazał do Ministerstwa Finansów uwagi, wskazując, że ograniczenie istotnych dla przedsiębiorców gwarancji określonych w art. 54 i 55 oraz innych przewidzianych wPrawie przedsiębiorców, może być uzasadniane jedynie nadzwyczajnymi okolicznościami i może być dokonywane w ustawach szczególnych jedynie wtedy, gdy zezwala na to przepis Prawa przedsiębiorców. Mechanizm podpisywania sprawozdania finansowego w jednostce, którą kieruje organ wieloosobowy (np. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i spółka akcyjna), określony w projektowanym art. 52 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, powinien zostać uzupełniony o dodatkowe gwarancje dla udzielającego upoważnienie/pełnomocnictwa - osoby wchodzącej w skład tego organu, polegające na konieczności niezwłocznego przekazania przez Krajowy Rejestr Sądowy złożonego e-sprawozdania finansowego, na dodatkowo autoryzowany elektroniczny adres udzielającego upoważnienie/pełnomocnictwa, w celu umożliwienia zweryfikowania, czy treść e-sprawozdania finansowego złożonego do Repozytorium Dokumentów Finansowych KRS, odpowiada treści zaakceptowanej przez niego oraz umożliwienia udzielającemu upoważnienia/pełnomocnictwa członkowi organu wieloosobowego, złożenia odmowy oświadczenia, że sprawozdanie finansowe spełnia wymagania przewidziane w ustawie, w wypadku wystąpienia takiej konieczności.

[23] Dz.U. z 2019 r. poz. 579.
[24] Dz.U. z 2019 r. poz. 1809.
[25] Dz.U. z 1989 r. Nr 35 poz. 194 ze zm.
[26] Dz.U. z 2020 r. poz. 2159.
[27] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD154.
[28] Znak: WPL.70.2021.GG.

5. Projekt ustawy o wyrównaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia wolności i praw człowieka i obywatela w czasie stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2.

Pismem z dnia 27 stycznia 2021 r.[29] Rzecznik przedstawił uwagi do senackiej inicjatywy ustawodawczej, wskazując, że przedmiotowy projekt nie narusza interesów przedsiębiorców oraz innych zasad. Jednocześnie Rzecznik zwrócił uwagę na pewne kwestie problematyczne, jakie pociągają za sobą rozwiązania w nim przewidziane: konieczność przyznawania odszkodowań w pierwszej kolejności przedsiębiorcom, konieczność przyznania odszkodowań dla przedsiębiorców także za pośrednie ograniczenie wolności i praw człowieka i obywatela w czasie epidemii, odformalizowanie procesu odwoławczego od decyzji odszkodowawczej oraz zmianę na korzystniejsze zasad przedawnienia roszczeń przewidzianych przedmiotowym projektem.

6. Projekt ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw[30].

Pismem z dnia 28 stycznia 2021 r.[31] Rzecznik przekazał swoje stanowisko do projektu, w którym zaproponował, aby przewidziany w projekcie termin 30 dni na złożenie oświadczenia o wyłączeniu się z systemu odbierania odpadów komunalnych zorganizowanego przez gminę, zastąpić analogicznym terminem 30 dni na złożenie oświadczenia o zgodzie właściciela nieruchomości na przystąpienie do zorganizowanego przez gminę systemu gospodarowania odpadami komunalnymi. Powyższa propozycja miała na celu ochronę przedsiębiorców przez niekorzystnymi skutkami niezłożenia przedmiotowego oświadczenie. Ponadto Rzecznik wniósł, żeby dodane zostały przepisy polegające na umożliwieniu złożeniu zażalenia na postanowienie Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska, wydane w ramach procedury uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów. W dniu 16 czerwca 2021 r. projekt wpłynął do Sejmu RP, gdzie otrzymał numer druku 1725. Po uchwaleniu go przez Sejm, jako ustawę z dnia 8 lipca 2021 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o odpadach, w dniu 9 lipca 2021 r. został przekazany do Senatu.

[29] Znak: WPL.96.2021.PD.
[30] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD163.
[31] Znak: WPL.98.2021.JJ.

Wobec powyższego, pismem z dnia 19 lipca 2021 r.[32] Rzecznik przekazał do Senatu RP uwagi do ustawy uchwalonej przez Sejm. W szczególności Rzecznik wskazał, że termin 60 dni na złożenie oświadczenia o wyłączeniu się z systemu odbierania odpadów komunalnych zorganizowanego przez gminę, jest zbyt krótki i może sprawić, że część właścicieli nieruchomości niezamieszkałych, na których powstają odpady, ze względu na przeoczenie tego terminu, może zostać zmuszona do pozostania w systemie zorganizowanym przez gminę wbrew własnej woli, co może wiązać się z koniecznością ponoszenia wyższych opłat za odbiór i zagospodarowanie odpadów. Wobec powyższego Rzecznik zaproponował, aby termin ten wydłużyć z 60 do 90 dni.

Ponadto, pismem z dnia 9 lipca 2021 r.[33] Rzecznik zwrócił się do Pana Jacka Ozdoby, Sekretarza Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska, z prośbą o udzielenie wyjaśnień, dotyczących, zawartego w uchwalonej przez Sejm RP ustawie z dnia 8 lipca 2021 r., przepisu przejściowego, zgodnie z którym, w przypadku gdy rada gminy podjęła uchwałę o objęciu nieruchomości niezamieszkałych gminnym systemem odbierania odpadów, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, właściciele nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy a powstają odpady komunalne, pozostają objęci systemem odbierania odpadów komunalnych zorganizowanym przez gminę na podstawie tej uchwały do dnia, w którym zacznie obowiązywać następna umowa w sprawie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy. W odpowiedzi udzielonej pismem z dnia 17 sierpnia 2021 r.[34] stwierdzono, że przepisy ustawy uchwalonej przez Sejm RP będą miały zastosowanie dopiero w momencie ich wejścia w życie. Do tego czasu umowy na odbiór odpadów, w tym przystępowanie do systemu organizowanego przez gminę, odbywać się będzie na zadach dotychczasowych, określonych w obowiązującej wersji ustawy.

7. Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw[35] oraz Autopoprawki do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw[36].

W piśmie z dnia 29 stycznia 2021 r. Rzecznik przekazał do Kancelarii Sejmu RP uwagi do art. 2 pkt 2a „Projektu 867" zmieniającego treść art. 218a § 1 KPK w zakresie zobowiązania

[32] Znak: WPL.98.2.2021.JJ.
[33] Znak: WPL.98.2021.JJ.
[34] Znak: DGO-OK.055.222.2021.PL 1677035.5602992.4649652.
[35] Druk sejmowy nr 867, dalej: „Projekt 867".
[36] Druk sejmowy nr 867A, dalej: „Autopoprawka".

wskazanych podmiotów do zabezpieczenia i dostępu do danych informatycznych przechowywanych na urządzeniach lub nośnikach, a w sprawach o wskazane przestępstwa, do których odwołuje się ten przepis, uniemożliwienia dostępu do tych danych. Jak zauważył Rzecznik, z projektowanego przepisu nie wynika, czy obowiązek uniemożliwienia dostępu do tych danych dotyczy wyłącznie nośnika, na jakim zostały te dane zabezpieczone i powinien być zastosowany jedynie wobec podmiotu, którego dotyczy żądanie sądu lub prokuratora, czy też wobec wszystkich podmiotów, którym przedsiębiorca świadczy usługi. Powyższa kwestia, w ocenie Rzecznika, wymaga wyjaśnienia i doprecyzowania, jako że wywołuje bezpośredni skutek na mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, narażając ich na ograniczenia w prowadzeniu czynności gospodarczych.

Ponadto pismem z dnia 2 lutego 2021 r. Rzecznik zwrócił się z prośbą do Ministra Sprawiedliwości o przedstawienie stanowiska w odniesieniu do kwestii poruszonych przez Rzecznika w negatywnej opinii z dnia 29 stycznia 2021 r. do procedowanego „Projektu 867". Do dnia 31 grudnia 2021 r. Minister Sprawiedliwości nie zajął stanowiska w przedmiotowej sprawie.

8. Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywoływanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: Poseł Dariusz Wieczorek).

Pismem z dnia 3 lutego 2021 r. Rzecznik skierował do Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu RP opinię do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywoływanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw. W opinii tej Rzecznik przedstawił dotychczasowe działania na rzecz objęcia wsparciem wszystkich przedsiębiorców dotkniętych negatywnymi konsekwencjami stanu epidemii COVID-19 oraz umożliwienia prowadzenia działalności gospodarczej.

9. Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw.

Pismem z dnia 5 lutego 2021 r.[37] Rzecznik przedstawił opinię do przedmiotowego projektu, pozytywnie oceniając zmianę w zakresie zasad ustawania dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego osób prowadzących pozarolniczą działalność. Jednocześnie Rzecznik krytycznie odniósł się do propozycji wprowadzenia, jako przesłanki przerwania biegu przedawnienia roszczeń, przypadku ogłoszenia restrukturyzacji, wyraził wątpliwość co do doprecyzowania

[37] Znak: WPL.132.2021.PD.

kwestii naliczania odsetek od nienależnie pobranego świadczenia oraz ocenił negatywnie propozycję, by każda korekta, w zakresie liczby zatrudnionych w warunkach zagrożenia, mogła upoważnić ZUS do wystąpienia z wnioskiem o kontrolę przez okręgowego inspektora pracy.

10. Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o poddatku od towarów i usług[38].

Pismem z dnia 5 lutego 2021 r.[39] Rzecznik przekazał stanowisko do projektu, w którym wskazał, że przedłużenie terminów, w których podatnicy mogą prowadzić ewidencję sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących z elektronicznym lub papierowym zapisem kopii, było przedmiotem licznych wystąpień Rzecznika, w tym zawartych w szczególności w piśmie z dnia 29 kwietnia 2020 r., skierowanym do Ministra Finansów oraz w piśmie z dnia 2 grudnia 2020 r.[40].

11. Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw[41].

Zgłoszone w piśmie z dnia 18 lutego 2021 r.[42] uwagi do Ministerstwa Finansów dotyczyły nieprecyzyjnego – zdaniem Rzecznika – określenia w art. 1 pkt 10 Projektu UD159 (zmieniającego treść art. 112aa ustawy o VAT) okresu, przez jaki będą przechowywane faktury ustrukturyzowane. Wątpliwość ta wynikała z treści drugiej części zdania, tj.: *a w przypadku upływu terminu przedawnienia po tym okresie - do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego*. Pytanie jakie zadał Rzecznik brzmiało, czy zwrot: „po tym okresie" odnosi się do instytucji „terminu przedawnienia", czy też „okresu 10 lat", o którym mowa w pierwszej części przepisu. Niedokładność sformułowanego przepisu nie została – w ocenie Rzecznika – wyjaśniona także w uzasadnieniu Projektu UD159, w którym argumentując projektowaną regulację, wskazano m.in., że „art. 112aa wprowadza zasadę przechowywania faktur ustrukturyzowanych w KSeF przez okres 10 lat", a co do sposobu liczenia tego okresu, powtórzono dalszą część ww. art. 112aa ustawy o VAT.
W zestawieniu uwag z opiniowania Projektu UD159 z dnia 1 lutego 2021 r. Ministerstwo Finansów zaproponowało nowe brzmienie wskazanego przepisu[43] w sposób, który umożliwi

[38] Druk sejmowy nr 873.
[39] Znak: WPL.121.2021.JJ.
[40] Znak: GR.76.2020.KR.
[41] Numer w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD159, dalej: „Projekt UD159".
[42] Znak: WPL.150.2021.ZS.
[43] *Jeżeli gwarantowany ustawowo okres przechowywania faktur ustrukturyzowanych w KSeF jest niewystarczający dla podatnika, dopuszcza się, aby po upływie 10 lat przechowywania faktur w KSeF, podatnik mógł dalej przechowywać faktury ustrukturyzowane poza KSeF do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.*

podatnikom przechowywanie faktur ustrukturyzowanych poza Krajowym Systemie e-Faktur (KSeF), o czym poinformowało Rzecznika pismem z dnia 30 czerwca 2021 r.[44].

12. Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw[45].

Pismem z dnia 19 lutego 2021 r.[46] Rzecznik przekazał uwagi Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wskazując, że wyłączenie istotnych dla przedsiębiorców gwarancji zawartych w Rozdziale 5 „Ograniczenia kontroli działalności gospodarczej" Prawa przedsiębiorców może być uzasadniane jedynie nadzwyczajnymi okolicznościami i powinno być dokonywane wyłącznie na podstawie upoważnień zawartych w tej zasadniczej legislacji. Przepisy dotyczące kontroli w ustawie o OKiK nie mogą być sprzeczne z uregulowaniami gwarancyjnymi Prawa przedsiębiorców Ponadto za wieloznaczne należy uznać sformułowanie projektowanego art. 4a ustawy o OKiK: *Przepisy ustawy stosuje się do osoby fizycznej, która będąc przedsiębiorcą dopuściła się naruszenia przepisów ustawy*, o ile ma odnosić się także do osoby fizycznej, która zakończyła już prowadzenie działalności gospodarczej. Taka intencja wprowadzenia nowego uregulowania zdaje się wynikać z uzasadnienia do projektu.

Projektowany art. 105b ust. 1b ustawy o OKiK: *Kontrola może być kontynuowana lub poszczególne czynności kontrolne mogą być przeprowadzane w Centrali lub Delegaturze Urzędu, jeżeli może to usprawnić prowadzenie kontroli. O terminie kontynuowanej kontroli lub czynności kontrolnych zawiadamia się kontrolowanego. Niestawiennictwo strony nie wstrzymuje przeprowadzenia czynności. Art. 105g nie stosuje się,* będzie sprzeczny z art. 51 Przwa przedsiębiorców w razie pominięcia zgody przedsiębiorcy, a naruszenie tego ostatniego przepisu przez organ kontroli może prowadzić do tego, że dokumenty oraz informacje zebrane w toku czynności wykonywanych przez organ kontroli nie będą stanowiły dowodu w postępowaniu kontrolnym.

13. Projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw[47].

Pismem z dnia 22 lutego 2021 r.[48] Rzecznik przekazał do Przewodniczącego Komisji Finansów Publicznych Sejmu RP i Kancelarii Sejmu RP uwagi, wskazując, że wprowadzanie nowych

[44] Znak sprawy: DPAT1.0723.124.2021.
[45] Numer w wykazie prac legislacyjnych UC69.
[46] Znak: WPL.167.2021.GG.
[47] Druk sejmowy nr 909.
[48] Znak: WPL.168.2021.GG.

obowiązków wobec mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców powinno uwzględniać zasady Prawa przedsiębiorców. Przepisy te może również uzasadniać wyłączanie przedsiębiorców spod szczególnie uciążliwych obowiązków administracyjnych. Za wyjątkowo wątpliwe należało uznać ewidentne nadregulacje, które dotykają najmniejsze polskie firmy, przekraczające wymogi wynikające z transpozycji dyrektyw unijnych.
Kontynuowane jest stosowanie, używanego w definicjach art. 2 (także w przepisach szczegółowych) ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, nadzwyczaj, nieprecyzyjnego sformułowania: *kilka operacji, które wydają się ze sobą powiązane*, co sprawia, że przedsiębiorcy nie będą w stanie ustalić, czy projektowany przepis będzie ich dotyczył. Wskazanie w hipotezie normy prawnej okoliczności zastosowania jej w oparciu o stan/okoliczność *wydawania się*, że transakcje są powiązane, rażąco narusza zasadę przyzwoitej legislacji.

Projektowany art. 2 pkt 18 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu: *18) pośrednicy w obrocie nieruchomościami w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1990 oraz z 2021 r. poz. 11 i (...)* utrzymuje nadmierny zakres podmiotów obowiązanych, ponieważ w transponowanym art. 1 pkt 1 lit b dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającej dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE, nadano nowe brzmienie art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. d pierwszej ze zmienianych tu dyrektyw (Dyrektywie), wskazując wprawdzie, że za podmioty obowiązane należy uznawać zasadniczo pośredników w obrocie nieruchomościami, lecz z wyjątkiem dotyczącym pośrednictwa w wynajmowaniu nieruchomości, gdy: *działają w charakterze pośredników w wynajmowaniu nieruchomości, ale tylko w odniesieniu do transakcji w przypadku których miesięczny czynsz wynosi co najmniej 10 000 EUR.*

14. Projekt ustawy o zmianie ustawy o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19[49].

Pismem z dnia 26 lutego 2021 r. [50] Rzecznik przekazał Ministrowi Rozwoju, Pracy i Technologii uwagi, wskazując, że regulacja - choć pozytywna, bo rozszerzająca dotychczasowe instrumenty pomocowe - może generować w praktyce problemy przy jej

[49] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD170.
[50] Znak: WPL.179.2021.GG.

stosowaniu. Doprecyzowanie branż objętych pomocą według przeważającej działalności według kodów PKD będzie niedoskonałe.

15. Projekt ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej i projektu ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej[51].

Pismem z dnia 8 marca 2021 r.[52] Rzecznik przekazał do Sekretarza Stanu Pełnomocnika Rządu do spraw Cyberbezpieczeństwa w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów stanowisko Polskiego Stowarzyszenia Marketingu SMB z dnia 23 lutego 2021 r., odnośnie konsultowanego projektu ustawy.

W odpowiedzi z dnia 22 marca 2021 r.[53] Sekretarz Stanu, Pełnomocnik Rządu do spraw Cyberbezpieczeństwa w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów stwierdził, że uzasadnienie projektu ustawy odnośnie do art. 393 Prawa komunikacji elektronicznej, ze względu na możliwe negatywne konsekwencje dla firm z branży marketingu bezpośredniego, zostanie przeredagowane i nie będzie zawierało kategorycznego sformułowania, że „zgoda powinna być zebrana na każdy kanał komunikacji marketingowej", lecz jedynie ogólną rekomendację w tym zakresie, z naciskiem na kwestie dotyczące szczegółowości i konkretności zgody. Dzięki takiemu stanowisku bardziej prawdopodobna stanie się możliwość wykorzystywania dotychczas pozyskanych zgód na kontakt marketingowy, które będą spełniać kryteria RODO.

16. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw[54].

Pismem z dnia 18 marca 2021 r.[55] Rzecznik przekazał swoje stanowisko do projektu, proponując, aby z przewidzianej w projekcie ulgi podatkowej na pokrycie wyższych kosztów ogrzewania ekologicznego mogli skorzystać również podatnicy będący przedsiębiorcami, płacący podatek dochodowy w formie tak zwanego podatku liniowego oraz w formie ryczałtu ewidencjonowanego.

W dniu 25 marca 2021 r. projekt został przyjęty przez Senat i przekazany do Sejmu. Do dnia 31 grudniu 2021 r. prace nad projektem nie zostały zakończone.

17. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców.

[51] Numery w wykazie prac legislacyjnych UC45 i UC46.
[52] Znak: WPL.210.2021.GG.
[53] Znak: DT.WR.700.11.2021.
[54] Druk senacki nr 331.
[55] WPL.266.2021.JJ.

Pismem z dnia 19 marca 2021 r.[56] Rzecznik przedstawił uwagi do przedmiotowego projektu, który przewidział instytucję tzw. prawa do wypoczynku dla osób fizycznych będących przedsiębiorcami. Polegałoby ono na możliwości raz w roku, w wybranym miesiącu, opłacenia składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 50%. Rzecznik nie zgłosił uwag krytycznych do przedmiotowego projektu, jednak wskazał, że ma on charakter doraźny i lepszym rozwiązaniem są postulaty w ramach tzw. „Dziesiątki Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców".

18. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw.

Pismem z dnia 31 marca 2021 r.[57] Rzecznik skierował do Ministerstwa Sprawiedliwości opinię do projektu *ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw*, mającego na celu zwiększenie roli mediacji jako polubownej metody rozwiązywania sporów w sprawach cywilnych.

W przedmiotowym wystąpieniu wyraził ogólną aprobatę dla idei popularyzacji mediacji oraz zgłosił szereg uwag do poszczególnych rozwiązań zaproponowanych w projekcie. Wskazał m.in., że wprowadzenie obowiązku przeprowadzenia spotkania informacyjnego w sprawie mediacji we wszystkich sprawach gospodarczych i w sprawach z zakresu prawa pracy może być niecelowe, np. z uwagi na wykluczający możliwość zawarcia ugody charakter niektórych należących do tych grup spraw. Rzecznik zaproponował przeniesienie w projekcie spraw gospodarczych oraz z zakresu prawa pracy z kategorii, gdzie wyznaczenie spotkania informacyjnego w przedmiocie mediacji jest obligatoryjne do kategorii, gdzie będzie to fakultatywne, przynajmniej do czasu zbadania, jak obligatoryjne spotkania informacyjne sprawdzą się w innych sprawach, gdzie ich skuteczność będzie prawdopodobniej znacznie wyższa, np. w sprawach o dział spadku albo o podział majątku wspólnego. Rzecznik zwrócił również uwagę na niecelowość obligatoryjnego kierowania stron na spotkania informacyjne w przypadkach, w których przed wszczęciem postępowania sądowego tylko jedna z nich podjęła realną próbę rozwiązania sporu przez mediację. W ocenie Rzecznika w przypadkach, w których realne szanse na zawarcie ugody są znikome, konieczność stawiennictwa na spotkaniu informacyjnym będzie stanowiła dla stron jedynie niepotrzebną uciążliwość. Popierając pomysł popularyzacji mediacji, Rzecznik zaproponował także wprowadzenie, zamiast lub obok projektowanych rozwiązań, modyfikacji przepisów o pouczaniu stron

[56] Znak: WPL. 278.2021.PD.
[57] Znak: WPL.310.2021.GS.

postępowań sądowych w taki sposób, aby na początku postępowania strony otrzymywały informację o możliwościach i korzyściach związanych z mediacją. Ponadto Rzecznik zauważył, że nie jest zasadne obciążanie stron kosztami czynności związanych z mediacją w przypadkach, w których strona nie przyczyniła się do ich powstania.

19. Projekt ustawy o zmianie ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz niektórych innych ustaw[58].

Pismem z dnia 7 kwietnia 2021 r.[59] w związku z pismami przedstawicieli przedsiębiorców, jakie wpłynęły do Biura Rzecznika, Rzecznik zwrócił się do Ministra Klimatu i Środowiska z uwagami do nowej wersji projektu, wskazując, że przedstawiciele przedsiębiorców negatywnie oceniają, przewidziane w projekcie, obniżenie maksymalnej wysokości odpisów z tytułu zużycia samochodu osobowego uznawanych za koszty uzyskania przychodów na gruncie ustawy o PIT oraz ustawy o CIT, ze 150.000,00 zł do 100.000,00 zł.
W piśmie z dnia 14 lipca 2021 r.[60] w nawiązaniu do Posiedzenia Zespołu Roboczego ds. Branży Motoryzacyjnej Rady Przedsiębiorców przy Rzeczniku, które miało miejsce w dniu 28 maja 2021 r., Rzecznik przekazał dalsze opinie organizacji przedsiębiorców, będących członkami wspomnianego Zespołu. Przedstawiciele przedsiębiorców podnieśli przede wszystkim następujące kwestie: nieuzasadnione nierówne traktowanie pojazdów zasilanych skroplonym gazem ziemnym (LPG) względem pojazdów zasilanych sprężonym gazem ziemnym (CNG); nieujęcie w projekcie w należyty sposób kwestii demontażu i zagospodarowania pojazdów elektrycznych oraz wodorowych, które zakończą swój cykl eksploatacji i staną się odpadami; konieczność poszerzenia ustawowego wyłączenia ograniczenia wjazdu pojazdów do strefy czystego transportu również o właścicieli pojazdów, będących mieszkańcami obszaru, w którym wyznaczono strefę czystego transportu, posiadających tytuł prawny do znajdującego się w nim lokalu.
W dniu 8 października 2021 r. projekt wpłynął do Sejmu, gdzie otrzymał numer druku 1633. W związku z powyższym, pismem z dnia 25 października 2021 r. Rzecznik przekazał do Sejmu RP ponownie swoje dotychczasowe uwagi do projektu.

20. Projekt ustawy o zmianie ustawy Kodeks - postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw[61].

[58] Numer w wykazie prac legislacyjnych UC 65.
[59] Znak: WPL.849.2020.ŁP.JJ.
[60] Znak: WPL.849.ŁP.JJ.
[61] Druk sejmowy nr 899.

Pismem z dnia 15 kwietnia 2021 r.[62] Rzecznik przedstawił uwagi do Kancelarii Sejmu RP, wskazując, że jest przeciwny kolejnemu przesunięciu wejścia w życie przepisów powołujących prostą spółkę akcyjną.

21. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw[63].

Pismem z dnia 19 kwietnia 2021 r.[64] Rzecznik przedstawił uwagi do Kancelarii Sejmu RP, wskazując, że opisywane modele prowadzenia działalności gospodarczej przez zagraniczne internetowe platformy sprzedażowe, bez odprowadzania należności publicznoprawnych w Polsce, mogą powodować to, że w sposób nieuczciwy zdobywają one polski rynek i zagrażają istnieniu wielu krajowych przedsiębiorców z sektora MŚP, poczynając od sektora e-commerce, a na producentach towarów kończąc oraz mogą naruszać prawa konsumentów.

22. Projekt ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw[65].

Pismem z dnia 21 kwietnia 2021 r.[66] Rzecznik przekazał swoje stanowisko, w którym wnosił o poszerzenie, przewidzianych w projekcie zmian w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej[67], a także o doprecyzowanie zasad podlegania obowiązkowi osiągnięcia poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, w przypadku wprowadzenia na terytorium kraju produktów, będących częściami składowymi samochodów używanych.
Do dnia 31 grudnia 2021 r. prace nad projektem nie zostały zakończone.

23. Projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o kinematografii.

Pismem z dnia 26 kwietnia 2021 r.[68] Rzecznik przedstawił uwagi do Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, wskazując, że niecelowe jest wprowadzenie odpowiedzialności administracyjnej w przypadku dokonania zmian w usłudze medialnej dokonanej bez zgody dostawcy usług medialnych w projektowanym art. 53b ust. 4 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji. Dostawca usług medialnych jako podmiot dysponujący z reguły

[62] Znak: WPL.117.2021.GG.
[63] Druk sejmowy nr 1114.
[64] Znak: WPL.347.2021.GG.
[65] Numer w wykazie prac legislacyjnych UC73.
[66] WPL.367.2021.JJ.
[67] Dz.U. z 2020 r. poz. 1903, dalej „ustawa o opłacie produktowej”.
[68] Znak: WPL.380.2021.GG.

większym potencjałem gospodarczym i organizacyjnym niż podmiot rozprowadzający programy, oferujący dostęp do usług medialnych (np. niewielkie krajowe sieci telewizji kablowych) lub w inny sposób udostępniający usługi medialne, nie powinien być zasadniczo wyręczany przez organy publiczne w dochodzeniu swoich praw, lecz może i powinien raczej dochodzić swoich praw na drodze cywilnoprawnej. Powyższa regulacja może jednak zostać rozważona, z ograniczeniem jedynie do wspierania praw dostawców usług medialnych, będących mikroprzedsiębiorcami, małymi i średnimi przedsiębiorcami, wobec podmiotów rozprowadzających programy, które nie zaliczają się do tego sektora. Analogiczną sankcją należałoby wtedy chronić wynikające z projektowanego art. 44b ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji prawa podmiotów, rozprowadzających programy - oferujących dostęp do usług medialnych lub w inny sposób udostępniających usługi medialne, z sektora MŚP, wobec dostawców usług medialnych nienależących do tego sektora.

24. Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi[69].

Pismem z dnia 6 maja 2021 r.[70] Rzecznik przekazał do Sejmu RP stanowisko do projektu, prosząc o rozważenie możliwości poszerzenia jego zakresu przedmiotowego o doprecyzowanie przepisów odnoszących się do przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach do obrotu.

Do dnia 31 grudnia 2021 r. prace nad projektem nie zostały zakończone.

25. Projekt ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy – Prawo telekomunikacyjne[71].

Pismem z dnia 12 maja 2021 r. [72] Rzecznik przekazał do KPRM pismo organizacji pracodawców województwa pomorskiego, działających w Sztabie Pomorskich Przedsiębiorców z dnia 21 kwietnia 2021 r., otrzymane w związku z konsultacjami projektu w Radzie Przedsiębiorców, działającej przy Rzeczniku.

W odpowiedzi z maja 2021 r.[73] KPRM wskazał, że powołanie operatora strategicznej sieci bezpieczeństwa („OSSB”) ma na celu zapewnienie organom administracji państwowej, realizującym zadania z zakresu obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa

[69] Znak: EW-020-425/21.
[70] Znak: WPL.455.2021.JJ.
[71] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD68.
[72] Znak: WPL.112.2021.GG.
[73] Znak: DC.WSiC.161.5.17.2021(2).

i porządku publicznego, a także Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, możliwości korzystania przy realizacji ww. zadań z usług telekomunikacyjnych, świadczonych z zachowaniem jak najwyższego poziomu bezpieczeństwa. Podkreślić należy, że proponowane przepisy nie zakazują JST korzystania z usług innych operatorów telekomunikacyjnych. OSSB będzie świadczył usługi telekomunikacyjne na wniosek osób reprezentujących JST i jedynie w zakresie usług w celu zapewnienia obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego,dlatego też powołanie tego operatora nie zakłóci rynku telekomunikacyjnego i nie będzie stanowić bariery dla rozwoju konkurencyjnego rynku telekomunikacyjnego w Polsce. W związku z tym, mikro-, mali i średni przedsiębiorcy nie ucierpią wskutek powołania OSSB, gdyż usługi, które będą dostarczane przez OSSB, nie były dotychczas dostarczane przez tych operatorów. Według projektu ustawy JST będą zobowiązane do umożliwienia OSSB dostępu do nieruchomości w celu instalacji infrastruktury telekomunikacyjnej. Podkreślić należy, że dostęp ten będzie odpłatny, a więc samorząd nie będzie ponosił strat z powodu udostępnienia nieruchomości ww. operatorowi.

26. Projekt ustawy o zmianie ustawy o COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

Pismem z dnia 17 maja 2021 r.[74] Rzecznik skierował do Sejmu RP opinię do *projektu ustawy o zmianie ustawy o COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw*[75] wraz z postulatem wprowadzenia do tej ustawy rozwiązań w zakresie ochrony praw mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców poszkodowanych na skutek wybuchu pandemii COVID-19.

Rzecznik wyraził pozytywną opinię w przedmiocie zawartych w powyższym projekcie propozycji poszerzenia i usprawnienia mechanizmów wsparcia dla przedsiębiorców dotkniętych negatywnymi skutkami pandemii COVID-19, w szczególności poprzez pomoc dla przedsiębiorców prowadzących sklepiki szkolne oraz wprowadzenie umorzeń, odraczania terminów spłaty i rozkładania na raty spłaty należności z tytułu otrzymanych przez przedsiębiorców instrumentów wsparcia. W dalszej części Rzecznik podniósł jednak, że proponowane zmiany nie rozwiązują wielu z wciąż istniejących, poważnych problemów, w związku z czym, poza uwagami do przedłożonego projektu, Rzecznik przedstawił także projekt zawierający szereg dodatkowych rozwiązań.

[74] Znak: WPL.445.2021.GS.
[75] Druk sejmowy nr 1145.

Odnosząc się do przewidzianego w przedmiotowym projekcie wsparcia dla tzw. sklepików szkolnych Rzecznik wyraził postulat objęcia pomocą także przedsiębiorców prowadzących działalność na terenie uczelni wyższych, które również były zamknięte w okresie lockdown'u. Ponadto wystąpił z postulatem odejścia od weryfikacji uprawnienia do otrzymania wsparcia w oparciu o kryterium przeważającego kodu PKD, wskazując, że sklepiki szkolne nie mają przeznaczonego dla siebie kodu PKD, a w przypadku tej formy działalności i tak przewidziano dodatkowe źródło weryfikacji w postaci zaświadczenia wydanego przez dyrektora placówki edukacyjnej.

Proponując własne poprawki do projektu, Rzecznik wskazał na potrzebę wprowadzenia możliwości zaskarżenia dotychczas niezaskarżalnych rozstrzygnięć wydawanych przez starostów i dyrektorów wojewódzkich urzędów pracy, odmawiających przyznania wsparcia. Ponadto Rzecznik przedłożył propozycje zmian w zakresie udzielania pomocy przedsiębiorcom w oparciu o faktycznie prowadzoną przez nich działalność, niezależnie od potencjalnie niezgodnych z rzeczywistością danych zawartych w rejestrze REGON. Wśród proponowanych rozwiązań przedstawiono także przepisy przewidujące przyznawanie pomocy w razie „obniżenia przychodów co najmniej o 70%" w następstwie wystąpienia COVID-19.

Powyższe propozycje były następnie przedmiotem głosowań, zarówno w Sejmie RP, jak i w Senacie RP, lecz ostatecznie nie zostały przyjęte przez ustawodawcę.

27. Projekt ustawy o organizowaniu zadań na rzecz bezpieczeństwa i obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców i programie mobilizacji gospodarki[76].

Pismem z dnia 31 maja 2021 r.[77] Rzecznik przedstawił uwagi do Ministerstwa Obrony Narodowej, wskazując, że w okresie pokoju niektóre projektowane uregulowania nadmiernie i bez wystarczającego uzasadnienia uderzałyby w wolność działalności gospodarczej. Odwołanie zgody na umieszczenie w wykazie przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym nie powinno wymagać uzasadnienia. Za odrębną, od odwołania zgody na umieszczenie w wykazie, przyczynę skreślenia przedsiębiorcy z wykazu, wymagającą również dopisania w art. 7 ust. 1 projektu, należy uznać także wniosek przedsiębiorcy o skreślenie. Rzecznik wniósł o wskazanie ograniczonego okresu, w którym przedsiębiorca otrzymał dofinansowanie, który należy brać pod uwagę i minimalnego procentowego udziału środków finansowych, wydatkowanych ze środków Skarbu Państwa na stworzenie lub rozwój mocy produkcyjnych, naprawczych lub usługowych. W ocenie Rzecznika konieczne jest

[76] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD186.
[77] Znak: WPL.493.2021.GG.

określanie maksymalnych wysokości administracyjnych kar pieniężnych. Za zbyt dotkliwy uznał projektowany minimalny wymiar kary, polegający na zwrocie całej kwoty dotacji celowej. W tym ostatnim wypadku powinien być każdorazowo uwzględniany stopień realizacji zadania i o taką wartość obniżany minimalny wymiar administracyjnej kary pieniężnej.

28. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy, ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Pismem z dnia 2 czerwca 2021 r.[78] Rzecznik skierował do Ministerstwa Rozwoju Pracy i Technologii opinię do *projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy, ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy*[79], mającego na celu wprowadzenie do Kodeksu pracy rozwiązań prawnych umożliwiających wykonywanie pracy w formie pracy zdalnej. W przedmiotowej opinii Rzecznik wyraził postulat wydłużenia, przewidzianego w projekcie dla pracodawcy, pięciodniowego terminu na rozpoznanie wniosku pracownika o wykonywanie pracy w formie zdalnej. Zwrócił bowiem uwagę, że w niektórych przypadkach termin 5 dni roboczych może okazać się zbyt krótki na dokonanie przez pracodawcę odpowiedniej oceny wniosku pod kątem możliwości jego uwzględnienia w sposób zgodny z organizacją pracy lub rodzajem pracy wykonywanej przez pracownika. Rzecznik zauważył także potrzebę poprawy projektowanych przepisów w zakresie przeprowadzania przez pracodawcę kontroli wykonywania pracy zdalnej w sposób okazjonalny przez pracownika. Rzecznik podniósł, że zupełne wyłączenie prawa pracodawcy do takich kontroli jest rozwiązaniem zbyt daleko idącym, a bardziej zasadnym byłoby dodanie przepisu przewidującego prowadzenie kontroli z uwzględnieniem uzgodnionych z pracownikiem zasad. Dodatkowo Rzecznik zwrócił się również do projektodawcy o wyjaśnienie wątpliwości w zakresie obowiązku zgłoszenia pracodawcy wypadku przy pracy wykonywanej w formie zdalnej w przypadkach, w których pracownik z przyczyn obiektywnych nie będzie w stanie osobiście zgłosić wypadku pracodawcy.

29. Projekt ustawy o uprawnieniach artysty zawodowego[80].

Pismem z dnia 10 czerwca 2021 r.[81] Rzecznik przedstawił uwagi do Ministerstwa Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu, wskazując, że w okresie obowiązywania stanu epidemii,

[78] Znak: WPL.510.2021.GS.
[79] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD 210.
[80] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD208.
[81] Znak: WPL.530.2021.GG.

gdy bezpośrednie kontakty międzyludzkie zostały znacznie ograniczone, a mikroprzedsiębiorcy, mali i średni przedsiębiorcy ponoszą bezpośrednio tego koszty, za nieuzasadnione uznać należy projektowanie mogących dotykać ich bezpośrednio lub pośrednio, wszelkiego rodzaju nowych podatków i opłat o charakterze parapodatkowym, w tym związanych z wprowadzaniem na krajowy rynek szerokopojętych elektronicznych urządzeń służących przede wszystkim do komunikowania się oraz do wykonywania pracy/pracy zdalnej. Za niewłaściwe i w gruncie rzeczy sztuczne, Rzecznik uznał w uzasadnieniu do projektu przeciwstawianie środowisk artystycznych i przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą poprzez wskazywanie, że wykonującym działalność artystyczną przeznaczony został system ubezpieczeń wymagający opłacania wyższych składek ubezpieczeniowych niż w przypadku osób prowadzących działalność gospodarczą (str. 1 uzasadnienia projektu). Obowiązki sprawozdawcze, zwłaszcza mikroprzedsiębiorców, powinny zostać znacznie ograniczone w stosunku do projektowanych zapisów, a zwłaszcza powinna zostać zapewniona możliwość ryczałtowego wywiązania się z ewentualnych obowiązków dla najmniejszych firm, z wykluczeniem kolejnego uciążliwego raportowania. Ponadto, pod rozwagę poddane zostało niedostateczne zdefiniowanie urządzeń, których projektowana opłata miałaby dotyczyć.

30. Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi[82].

Pismem z dnia 11 czerwca 2021 r.[83] Rzecznik przekazał stanowisko do projektu, prosząc o rozważenie możliwości poszerzenia zakresu przedmiotowego projektu o kwestię tego, w jaki sposób opakowania wielokrotnego użytku, które nie stały się jeszcze odpadami, mogą zostać poddane procesom odzysku lub recyklingu, w wyniku których zostaną zaliczone do wymaganych ustawowo poziomów odzysku i recyklingu.
Do dnia 31 grudnia 2021 r. prace nad projektem nie zostały zakończone.

31. Projekt ustawy o ekonomii społecznej.

Pismem z dnia 21 czerwca 2021 r.[84] Rzecznik skierował do Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej opinię do *projektu ustawy o ekonomii społecznej*[85], mającego na celu wprowadzenie do polskiego porządku prawnego rozwiązań uzupełniających system funkcjonujących do tej

[82] Znak: EW-020-426/21.
[83] Znak: WPL.455.2021.JJ.
[84] Znak: WPL.586.2021.GS.
[85] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD185.

pory mechanizmów i instrumentów służących reintegracji społecznej i zawodowej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym.
Zgłaszając uwagi, Rzecznik wystąpił m.in. z postulatem wprowadzenia w projektowanej ustawie zmian mających na celu ochronę praw będących przedsiębiorcami podmiotów ekonomii społecznej, w szczególności zmian zapewniających poszanowanie przepisów rozdziału 5 Prawa przedsiębiorców przewidujących ograniczenia kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorców, w tym w szczególności ograniczenia liczby i czasu trwania prowadzonych kontroli. Ponadto Rzecznik zgłosił poprawki mające na celu rozszerzenie przewidzianych w projekcie rozwiązań mających na celu wsparcie podmiotów ekonomii społecznej działających na rynku lokalnym.

Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej ustosunkowało się do opinii Rzecznika w piśmie z dnia 16 lipca 2021 r.[86], częściowo uwzględniając uwagi dotyczące kontroli działalności podmiotów ekonomii społecznej oraz deklarując, że regulujący tę kwestię przepis zostanie uzupełniony o zakaz prowadzenia więcej niż jednej kontroli w tym samym czasie oraz wprowadzenie ograniczenia czasu trwania kontroli.
W związku z rezygnacją z uregulowania w projekcie ustawy zasad realizacji usług społecznych, w tym m.in. zasad realizacji tych usług na rynku lokalnym, ministerstwo ograniczyło się jedynie do wyjaśnienia kwestii poruszonych w zgłoszonych przez Rzecznika uwagach w tym zakresie.

32. Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw[87].

Rzecznik w piśmie z dnia 21 czerwca 2021 r. skierowanym do Szefa Kancelarii Sejmu RP zauważył, że zaproponowane w art. 4 pkt 3 „Projektu 860” zmiany treści art. 48 § 2 KKS, poprzez podwyższenie wysokości górnej granicy kary grzywny do pięciokrotnej, w miejsce obecnie istniejącej podwójnej wysokości minimalnego wynagrodzenia, winny zostać uzupełnione o możliwie najbardziej precyzyjne wskazanie wpływu proponowanej regulacji na mikro-, małych oraz średnich przedsiębiorców oraz przedstawienie scenariuszy alternatywnych, uwzględniających możliwe zmiany koniunktury gospodarczej i skutków pośrednich dotyczących np. wpływu na inne branże niż te bezpośrednio zainteresowane, wskazane w „Projekcie 860”. Złożone uwagi uwzględniały docierające do Rzecznika głosy, krytykujące „Projekt 860”, wskazujące m.in. na: „powiększenie obszaru, kiedy to administracja

[86] Znak: DES-IV.0210.8.78.2021.JK/AW.
[87] Druk sejmowy nr 860, dalej: „Projekt 860”.

podejmuje decyzję, urzędnicy częściej będą wlepiać wysokie mandaty niż sprawę kierować do sądu, zaciśnięcie finansowych kleszczy na przedsiębiorcach, wzrost represyjności państwa". Jednocześnie przy piśmie z dnia 21 stycznia 2021 r. Rzecznik przekazał do Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów opinię skierowaną do Sejmu RP, dotyczącą „Projektu 860".

Ministerstwo Finansów w odpowiedzi na powyższe pismo przedstawiło następujące wyjaśnienia w kwestii zmiany przepisu art. 48 § 2 KKS, cyt.: *(...) w tym zakresie dokonano utożsamienia podniesienia wysokości kary grzywny za wykroczenie skarbowe jaka może być nałożona w drodze mandatu karnego z ogólnym podniesieniem kary grzywny za wykroczenie skarbowe jako takiej. Błędnie przyjęto, że w projekcie proponowane jest podniesienie ogólnej górnej granicy kary grzywny za wykroczenia skarbowe. Nieuprawnione jest stawianie znaku równości między ogólną maksymalną wysokością kary grzywny za wykroczenie skarbowe a maksymalną wysokością tej kary jaka może być nakładana w drodze mandatu karnego. Pierwszej z tych kwot dotyczy art. 48 § 1 Kodeksu karnego skarbowego, który nie jest zmieniany. (...). W projekcie ustawy proponowane jest natomiast podniesienie drugiej kwoty, czyli maksymalnej wysokości kary grzywny za wykroczenie skarbowe, która może być nakładana w drodze mandatu karnego. Zmiana taka będzie służyć znacznemu przyspieszeniu oraz istotnemu uproszczeniu części spraw o wykroczenia skarbowe, które będą mogły być załatwione szybko i sprawnie w trybie postępowania mandatowego, bez konieczności kierowania sprawy do sądu karnego. Będzie to korzystne nie tylko dla organów państwa, ale też dla sprawców wykroczeń skarbowych, którzy zgodzą się na przyjęcie mandatu i przez to szybkie załatwienie sprawy bez konieczności kierowania jej na drogę postępowania sądowego. Ograniczy to kontakty sprawcy wykroczenia skarbowego z organami państwa i pozwoli zaoszczędzić czas, gdyż załatwienie sprawy w drodze postępowania mandatowego może się odbyć w ramach jednorazowego kontaktu sprawcy wykroczenia skarbowegoz organami państwa.*

Odnosząc się do wyjaśnień Ministra Finansów, Rzecznik zwrócił uwagę, że na posiedzeniu Komisji Finansów Publicznych w dniu 11 lutego 2021 r. pracownik Ministerstwa Finansów, argumentując zasadność zmiany ww. artykułu, stwierdził m.in., że zaproponowany przepis, czytany wprost, może być rozumiany opacznie. Posłowie po wysłuchaniu pracownika resortu, nadal byli przeciwni zaproponowanej zmianie ww. przepisu prawa i zadeklarowali, że będą wnosić poprawkę do projektowanej ustawy w czasie drugiego czytania w Sejmie. Podczas posiedzenia Komisji Finansów Publicznych w dniu 25 lutego 2021 r. posłowie w dalszym ciągu nie zostali przekonani co do zasadności proponowanej zmiany art. 48 § 2 KKS, chociaż jak

wskazali: *wczoraj po raz pierwszy Pan Minister w miarę obrazowo nam tłumaczył na czym polega ta zmiana*. Argumentacja zaprezentowana podczas tego posiedzenia Komisji Finansów Publicznych w dalszym ciągu nie przekonała posłów, a z ich ust padły nawet takie słowa, że projektowana - tak istotna - zamiana została wrzucona nieco na doczepkę, nie dotyczy samej akcyzy i nie została wystarczająco przedyskutowana oraz istnieje obawa, że zmiana ta może dotknąć także podmioty popełniające najdrobniejsze wykroczenia. Jak zauważył Rzecznik, powyższe oznacza, że problem błędnego zrozumienia art. 48 § 2 KKS procedowanego w „Projekcie 860" i nieprzekonujących wyjaśnień co do zasadności projektowanej zmiany tego przepisu został dostrzeżony także przez innych, a nie tylko przez Rzecznika. Również bowiem analizy i interpretacje Ministerstwa Finansów, poczynione w piśmie z dnia 3 lutego 2021 r., świadczą o niejasności i niedoprecyzowaniu ww. przepisu już na etapie stanowienia. Zdaniem Rzecznika, w przypadku wprowadzenia do porządku prawnego dyskusyjnych i niejasnych przepisów, koniecznym będzie występowanie przez Rzecznika, na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy o Rzeczniku w zw. z art. 33 ust. 1 Prawa przedsiębiorców, do właściwych organów o wydanie objaśnień prawnych. Działania takie, podjęte dopiero na etapie stosowania prawa, zaangażują czas i pracę więcej podmiotów, a co za tym idzie, wygenerują znacznie większe koszty u wszystkich zaangażowanych stron, niż gdyby zostały dokonane na etapie tworzenia przepisów prawa. Rzecznik nadmienił również, że przedsiębiorcom łatwiej jest zastosować się do przepisów prawa dla nich zrozumiałych i napisanych przystępnym językiem, które zostały wypracowane przy współudziale przedsiębiorców.

W dniu 8 marca 2021 r. Rzecznik skierował pismo do Marszałka Senatu RP, w którym podtrzymał swoją krytyczną ocenę, odnoszącą się do zmiany treści art. 48 § 2 KKS, zaproponowanej w art. 4 pkt 3 „Projektu 860", w okolicznościach opisanych w korespondencji przeprowadzonej z Ministerstwem Finansów. W przedmiotowym piśmie Rzecznik zauważył, że podwyższenie wysokości górnej granicy kary grzywny do pięciokrotnej, w miejsce obecnie istniejącej podwójnej wysokości minimalnego wynagrodzenia, będzie stanowiło powiększenie obszaru uprawnień administracji w zakresie oceny rozmiaru czynu jako wykroczenie i decydowania o nałożeniu mandatu w wyższej kwocie, niż ma to miejsce w obecnie obowiązującym stanie prawnym. Argumentacja projektodawców, że *istnieje możliwość odmowy przyjęcia mandatu i sprawa zostanie skierowana do rozpatrzenia przez sąd*, nie została uwzględniona, gdyż zaistniała sytuacja wygeneruje nowe obowiązki wobec przedsiębiorców, co stanowi naruszenie art. 67 pkt 1 PP.

Pismem z dnia 1 kwietnia 2021 r. Minister Finansów podtrzymał swoje wcześniejsze (wyrażone w piśmie z dnia 3 lutego 2021 r.) wyjaśnienia w kwestii zmian proponowanych w „Projekcie 860" oraz przedstawił dodatkowe stanowisko, odnoszące się do ww. regulacji. Na wstępie Minister Finansów zaznaczył, że trudno uzasadnić wyciąganie wniosku o problemie błędnego zrozumienia art. 48 § 2 KKS jedynie na podstawie fragmentu wypowiedzi przedstawiciela Ministerstwa Finansów na posiedzeniu Komisji Finansów Publicznychw dniu 11 lutego 2021 r., należy bowiem uwzględniać całokształt wypowiedzi i wszystkie argumenty przemawiające za zasadnością takiej zmiany ww. przepisu. Dalej Minister Finansów wyjaśnił, że podczas posiedzeń Komisji Finansów Publicznych z dnia 11 lutego 2021 r.i z dnia 25 lutego 2021 r. przedstawiciele Ministerstwa Finansów wskazywali, że cyt.: *organy stosujące postępowanie mandatowe w sprawach o wykroczenia skarbowe nakładają kary grzywny w drodze mandatu karnego za wykroczenia skarbowe w granicach od kwoty minimalnej do maksymalnej z uwzględnieniem stopnia społecznej szkodliwości danego czynu zabronionego, czyli przede wszystkim z uwzględnieniem rodzaju i charakteru zagrożonego lub naruszonego dobra, wagi naruszonego przez sprawcę obowiązku finansowego, wysokości uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej, sposobu i okoliczności popełnienia czynu zabronionego oraz warunków osobistych sprawcy wykroczenia skarbowego. Ponadto zwracano uwagę, że zgodnie z przepisami KKS, karę grzywny w drodze mandatu karnego za wykroczenie skarbowe można nałożyć jedynie wówczas, gdy osoba sprawcy i okoliczności popełnienia wykroczenia skarbowego nie budzą wątpliwości, a warunkiem nałożenia kary grzywny w drodze mandatu karnego jest wyrażenie przez sprawcę wykroczenia skarbowego zgody na przyjęcie mandatu. Sprawca może nie przyjąć mandatu i jego sprawa będzie wówczas załatwiana na drodze postępowania sądowego. Podkreślano przy tym również, że przepisy regulujące taką procedurę nakładania kary grzywny w drodze mandatu karnego za wykroczenia skarbowe, czyli za zgodą sprawcy na przyjęcie mandatu, nie są zmieniane. Podczas obu posiedzeń Komisji Finansów Publicznych przedstawiciele Ministerstwa Finansów wyjaśnili, że taka zmiana art. 48 § 2 KKS będzie korzystna dla sprawców wykroczeń skarbowych. Zmiana taka będzie bowiem służyć znacznemu przyspieszeniu oraz istotnemu uproszczeniu części spraw o wykroczenia skarbowe, które będą mogły być załatwione szybko i sprawnie w trybie postępowania mandatowego, bez konieczności kierowania sprawy do sądu karnego. Będzie to korzystne dla sprawców wykroczeń skarbowych, którzy zgodzą się na przyjęcie mandatu I przez to na szybkie załatwienie sprawy bez konieczności kierowania jej na drogę postępowania sądowego. Efektem będzie znaczna oszczędność czasu, gdyż załatwienie sprawy w drodze postępowania*

mandatowego może się odbyć w ramach jednorazowego kontaktu sprawcy wykroczenia skarbowego z organami państwa. W wyniku tej zmiany, więcej spraw o wykroczenia skarbowe będzie mogło być załatwione w trybie postępowania mandatowego, wobec obecnego stanu prawnego, w którym z uwagi na konieczność zapewnienia adekwatności wysokości kary grzywny do szkodliwości społecznej wykroczenia skarbowego w określonych stanach faktycznych, sprawa musiała być kierowana do sądu z aktem oskarżenia, ponieważ ta adekwatna kara grzywny jaką powinien być ukarany sprawca danego wykroczenia skarbowego przekraczała maksymalną wysokość kary grzywny jaka może być nałożona w drodze mandatu karnego. Należy również mieć na względzie, że zmiana art. 48 § 2 KKS w znacznej mierze dotyczy osób podejmujących próbę dokonania przemytu wyrobów akcyzowych. Umożliwi ona szybkie załatwianie większości spraw o przemyt, przede wszystkim papierosów, kwalifikowanych jako wykroczenia skarbowe, poprzez ukaranie sprawcy karą grzywny w drodze mandatu karnego, bez konieczności kierowania dużych ilości spraw do sądów karnych. W istotny sposób przyczyni się to do odciążenia, a w efekcie do usprawnienia pracy sądów zlokalizowanych przy wschodniej i północnej granicy Polski, do których w zdecydowanej większości kierowane są takie sprawy o wykroczenia skarbowe przemytu papierosów." Wobec powyższego Minister Finansów uznał za zasadne podkreślić, że *„zmiana art. 48 § 2 KKS jest merytorycznie powiązana z tematyką podatku akcyzowego i z omawianą ustawą o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, która wprowadza rozwiązania prawne mające na celu m.in. dalsze ograniczenie szarej strefy w obrocie wyrobami akcyzowymi*, a zaproponowanie art. 48 § 2 KKS w nowym brzmieniu: *Mandatem karnym można nałożyć karę grzywny w granicach nieprzekraczających pięciokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia*, jest jasne i precyzyjne.

Komunikatem prasowym z dnia 8 marca 2021 r. Rzecznik poinformował przedsiębiorców, że sprzeciwia się podwyższeniu kary grzywny nakładanej na przedsiębiorców w formie mandatu za wykroczenia skarbowe oraz o podjętych działaniach w tym zakresie.

33. Projekt ustawy o rolnictwie ekologicznym.

Pismem z dnia 24 czerwca 2021 r.[88] Rzecznik skierował do Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej opinię do *projektu ustawy o rolnictwie ekologicznym*[89], w której wyraził krytyczne uwagi w przedmiocie wyłączeń stosowania wobec niektórych przedsiębiorców art. 55 Prawa przedsiębiorców, który to przepis ma charakter gwarancyjny i służy zapewnieniu

[88] Znak: WPL.569.2021.GS.
[89] Numer w wykazie prac legislacyjnych UC79.

przedsiębiorcom minimum ochrony proceduralnej w zakresie działań kontrolnych ze strony organów państwowych. Rzecznik podniósł, że w uzasadnieniu projektu nie zawarto argumentów świadczących o potrzebie wyłączenia przedmiotowych gwarancji w stosunku do producentów ekologicznych oraz jednostek certyfikujących, o których mowa w przepisach projektowanej ustawy.

34. Projekt ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw[90].

Pismem z dnia 25 czerwca 2021 r.[91] Rzecznik przedstawił uwagi do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, wskazując, że identyfikacja przedsiębiorcy w urzędowych rejestrach następuje na podstawie numeru identyfikacji podatkowej (NIP) (art. 20 ust. 1 Prawa przedsiębiorców). Z tego względu, w ocenie Rzecznika, za nieuzasadnione należało uznać projektowanie wprowadzania wymogu podawania przez przedsiębiorców w poszczególnych rejestrach dodatkowo numeru PESEL albo numeru identyfikacyjnego REGON.
Należało również rozważyć konieczność uchylenia art. 19 ust. 5 w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej [92], ponieważ dane pozyskiwane podczas kontroli, w szczególności dotyczące technologii stosowanej przez kontrolowanych przedsiębiorców, podlegają szczególnej ochronie. Ujawnianie i przekazywanie tych danych innym organom (zwłaszcza spoza Inspekcji Weterynaryjnej) musi być szczególnie uzasadnione, więc dotychczas obowiązujący przepis, zastrzegający taką możliwość pod rygorem stanowienia przez nie dowodu popełnienia czynu zabronionego, należy uznać za właściwy. Organy mają dostęp do licznych rejestrów, z których mogą czerpać niezbędne dane o przedsiębiorcach.

35. Projekt ustawy o Systemie Informacji Finansowej.

Pismem z dnia 8 lipca 2021 r.[93] Rzecznik skierował do Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej opinię do *projektu ustawy o Systemie Informacji Finansowej* [94], w której przedstawił własne propozycje odnośnie do kilku projektowanych przepisów prawa. W kwestii art. 14 ust. 1-3 zaproponował wydłużenie terminu (np. do 5 dni roboczych) w każdej sytuacji wymienionej w ust. 1-3, dla instytucji zobowiązanych na przekazanie informacji do STIR, biorąc pod uwagę – w szczególności – zagrożenie karą pieniężną za niedotrzymanie przez te instytucje terminu przekazania informacji do STIR (art. 31 projektu).

[90] Numer w wykazie prac legislacyjnych UC59.
[91] Znak: WPL.577.2021.GG.
[92] Dz. U. z 2021 r. poz. 306.
[93] Znak: WPL.619.2021.ZS.
[94] Numer w wykazie prac legislacyjnych UC66.

W przedmiocie art. 16 Rzecznik złożył postulat wskazania, w jakiej formie (np. zaskarżalnego postanowienia) organ właściwy będzie mógł zdecydować o przetwarzaniu informacji o rachunku przez kolejny okres pięciu lat od zamknięcia rachunku lub wygaśnięcia umowy, o której mowa w art. 4 projektu. Jak uzasadnił Rzecznik, przepis stanowi implementację Artykułu 1 pkt 25 lit. b dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843, który reguluje jedynie kwestię okresu przechowywania danych. Natomiast art. 40 ust. 1 akapit drugi zmienianej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, aby po upływie pięciu lat podmioty zobowiązane usuwały dane (dokumenty i informacje). Przepis ten dopuszcza jednocześnie, żeby państwa członkowskie zezwalały na dalsze zatrzymywanie (przez okres nieprzekraczający kolejnych pięciu lat) danych lub wymagały takiego dalszego ich zatrzymywania, jednakże po dokonaniu gruntownej oceny konieczności i proporcjonalności takiego dalszego zatrzymania i tylko wtedy, gdy stwierdzono, że jest to konieczne do celów zapobiegania przypadkom prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, wykrywania takich przypadków lub prowadzenia dochodzeń w ich sprawie. Jak zauważył Rzecznik, wskazane w ust. 2 okoliczności, np. czy organ właściwy przed upływem pięcioleniego okresu oraz po dokonaniu oceny konieczności i proporcjonalności celu zatrzymania podjął decyzję o konieczności dalszego zatrzymania informacji o rachunku w Systemie Informacji Finansowej (SInF), winny zostać poddane kontroli i ocenie instytucji zobowiązanej.

Odnośnie do regulacji w art. 31 ust. 1-3 Rzecznik zarekomendował obniżenie ustalonej maksymalnej wysokości („nie więcej niż 1,5 MLN") kary pieniężnej wskazanej w ust. 2 wobec instytucji zobowiązanych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. f projektu. Przepis ma charakter sankcyjny i ma za zadanie mobilizować instytucje zobowiązane do „wypełniania obowiązków ustawowych, co ma znaczenie dla aktualności gromadzonych informacji o rachunkach". Określona wysokość sankcji może okazać się zbyt dotkliwa szczególnie dla mikro- i małych przedsiębiorców, mając na uwadze górne limity rocznych obrotów przewidzianych w art. 7 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 Prawa przedsiębiorców w porównaniu, np. z izbą rozliczeniową, dla której w projekcie została ustalona w takiej samej maksymalnej wysokości kara pieniężna.

Rzecznik zaproponował także zmianę treści ust. 3 projektu poprzez zastąpienie zwrotu: „może odstąpić" zwrotem „odstępuje". Jeżeli bowiem instytucja zobowiązana przekaże informacje zgodnie z art. 14 ust. 3 projektu oraz z zachowaniem terminu 14 dni od zdarzeń wskazanych w tym ustępie, to nie znajduje się uzasadnienia faktyczno-prawnego do zostawienia swobody dla oceny („może odstąpić") organu celno-skarbowego w zakresie wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, a jeżeli takowe postępowanie wszczął, to do nałożenia

kary pieniężnej. Jeżeli projektodawca uzna za zasadne pozostawienie organowi celno-skarbowemu swobodyw ocenie „możliwości odstąpienia od wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej" lub „możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej", gdy instytucja zobowiązana dopełni obowiązku zgodnie z art. 31 ust. 3 projektu, to koniecznym jest wskazanie okoliczności lub kryteriów „swobodnej oceny" naczelnika urzędu celno-skarbowego w powyższym zakresie.
W przedmiotowej opinii Rzecznik wskazał również, że przepisy artykułu 1 pkt 19, pkt 25 lit. b oraz pkt 42 dyrektywy 2018/843 implementowanej do projektu nie przewidują nakładania kar za niedopełnienie obowiązków w zakresie przekazania informacji o rachunkach. Zatem rozszerzenie w prawie krajowym zakresu przepisów sankcyjnych o dodatkowe obszary (przekazania informacji o rachunkach) w porównaniu do dyrektywy 2018/843 stanowi jej nadimplementację oraz narusza ww. normy art. 67 pkt 4 Prawa przedsiębiorcow.

Ministerstwo Finansów przedstawiło[95] następujące stanowisko do propozycji Rzecznika:
Ad Artykuł 14 ust. 1-3: „Terminy funkcjonujące w przypadku raportowania informacji do STIR są krótsze od przyjętych w art. 14 projektu, tym samym uwaga nie może zostać uwzględniona.";

Ad Artykuł 16: „Zauważyć należy, iż warunki przechowywania danych przez okres kolejnych 5 lat są wystarczająco sprecyzowane, tym samym nie jest zasadne wprowadzanie zbędnego formalizmu, jakim byłaby dodatkowa kontrola tego procesu. Zauważyć ponadto należy, iż dane po przekazaniu przez instytucje zobowiązane do SInF, znajdą się w systemie administrowanym przez organ właściwy. Tym samym niezrozumiałe jest założenie zakładające, iż instytucje zobowiązane miałyby ingerować w decyzje administratora danych w zakresie wystąpienia przesłanek nakazujących administratorowi dłuższe przechowywanie danych. Ponadto przesłanki przechowywania danych przez okres kolejnych 5 lat dotyczą dobra prowadzonych postępowań w sprawie ścigania poważnych przestępstw. Niedopuszczalne jest przyjmowanie rozwiązań umożliwiających podmiotom nieuprawnionym zapoznawanie się z dokumentacją postępowań przygotowawczych, czy też umożliwiających wywoływanie wpływu na decyzje podejmowane w ramach postępowań (a taką decyzją byłaby decyzja o przedłużeniu okresu przechowywania danych). Tym samym przedmiotowa propozycja musi być oceniona jako całkowicie niedopuszczalna.";

[95] Zestawienie uwag i propozycji zgłoszonych w ramach opiniowania oraz konsultacji publicznych do projektu ustawy o Systemie Informacji Finansowej (UC66) (czerwiec – wrzesień 2021 r.).

Ad Artykuł 31 ust.1-3: „W przypadku nakładania administracyjnych kar pieniężnych zastosowanie znajdzie bezpośrednio dział IVA KPA, regulujący między innymi kwestię przesłanek nakładania administracyjnych kar pieniężnych. Należy również podkreślić, iż dyrektywy mają co do zasady wskazać cel, jaki państwo członkowskie ma osiągnąć. Utworzenie systemu gromadzącego informacje, bez mechanizmów mobilizujących do wypełniania obowiązków raportowych, nie umożliwiłoby osiągnięcia celów dyrektywy. Nie można zatem przyjąć argumentu wskazującego na „nadimplementację" dyrektywy poprzez przyjęcie przepisów sankcjonujących niedopełnienie obowiązków w zakresie przekazywania danych. Jednocześnie należy wskazać, iż w przypadku przekazania informacji zgodnie z art. 14 ust. 3 ustawy o SInF nie można odgórnie założyć, iż naruszenie obowiązków było na tyle niewielkie, że każdorazowo należy odstąpić od nałożenia kary. Musi ta kwestia zależeć od stopnia naruszenia i jego konsekwencji, dlatego też wprowadzono możliwość odstąpienia od nałożenia kary. Możliwość taka musi jednakże oceniona przez organ uprawniony do nałożenia kary. Z uwagi na powyższe, zgłoszone uwagi nie mogą zostać uwzględnione.".

36. Projekt ustawy o sprawozdawczości organizacji pozarządowych[96].

Pismem z dnia 15 lipca 2021 r.[97] Rzecznik skierował do Wiceprezesa Rady Ministrów, Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego i Sportu oraz Przewodniczącego Komitetu ds. Pożytku Publicznego opinię do *projektu ustawy o sprawozdawczości organizacji pozarządowych.* Rzecznik wyraził poparcie dla słuszności i celowości działań zmierzających do poprawy przejrzystości działalności organizacji pozarządowych (tzw. III sektor) oraz uproszczenia obowiązków sprawozdawczych dla najmniejszych tego rodzaju podmiotów. Odnosząc się całości projektowanych regulacji, Rzecznik wskazał na kwestie wymagające interwencji projektodawców.

W pierwszej kolejności Rzecznik zauważył, że organizacje pozarządowe również mogą prowadzić działalność gospodarczą, a mimo to w uzasadnieniu do projektu wskazano, że nie wywiera on wpływu na działalność przedsiębiorców z sektora MŚP. Rzecznik zakwestionował również surowość niektórych sankcji przewidzianych projektem oraz nadmierną swobodę upoważnionych do tego organów w nakładaniu na zobowiązane podmioty obowiązków, którym co do zasady nie powinny one podlegać, a także mogące być uznane za zbyt szerokie – uprawnienie tych organów do zarządzania i przeprowadzania kontroli działalności organizacji pozarządowych.

[96] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD217.
[97] Znak: WPL.635.2021.TO.

Rzecznik wyraził również swój sprzeciw wobec planów nadania uprawnienia organom – Przewodniczącemu Komitetu do spraw Pożytku Publicznego – do zarządzania i przeprowadzania kontroli organizacji pozarządowych, określonego w art. 14 – 16 projektu, gdyż może ono zostać uznane za zbyt szerokie. Organ niniejszy może takie kontrole wszczynać zarówno z urzędu, jak i na wniosek nieograniczonego kręgu podmiotów. Art. 16 projektu wskazuje, iż do kontroli stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o działalności pożytku publicznego, jednak w odniesieniu do organizacji pozarządowych prowadzących działalność gospodarczą zasadnym jest wskazanie zasad zarządzania i prowadzenia kontroli z uwzględnieniem warunków określonych w art. 45 – 65 Prawa przedsiębiorców.

37. Projekt ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw[98].

Pismem z dnia 16 lipca 2021 r.[99] Rzecznik skierował do Ministra Infrastruktury opinię do *projektu o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw*, wynikającego z konieczności implementacji do polskiego systemu prawnego przepisów unijnych – Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i rady (UE) 2019/1936 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie zarzadzania bezpieczeństwem infrastruktury drogowej[100]. Celem wprowadzanych zmian i rozwiązań prawnych jest znaczne zmniejszenie liczby ofiar śmiertelnych i poważnych obrażeń na sieci drogowej UE poprzez poprawę poziomu bezpieczeństwa infrastruktury drogowej.

Rzecznik, podzielając w pełni słuszność i celowość wszelkich działań zmierzających do poprawy bezpieczeństwa infrastruktury drogowej, zwrócił uwagę na problem związany ze zmianą definicji drogi ekspresowej i autostrady, co może zawierać zapisy niosące za sobą potencjalnie niekorzystne skutki. Z definicji tych ważnych dla krajowej infrastruktury drogowej rodzajów dróg usunięty zostaje bardzo istotny element składowy, jakim są urządzenia obsługi podróżnych, pojazdów i przesyłek, przeznaczone wyłącznie dla użytkowników drogi (tzw. MOP). Sytuacja taka jest niekorzystna m. in. z punktu widzenia MŚP, w szczególności tych, którzy działają w branży transportu – zarówno towarowego jak i osobowego. Prowadzenie takiej działalności podlega wielu rygorystycznym zasadom, zwłaszcza w kontekście stosowania obligatoryjnych przerw i postoju – w odpowiednich dla tego celu miejscach. Słuszność tych regulacji jest poza dyskusją. Natomiast brak – przy drogach ekspresowych i autostradach –

[98] Numer w wykazie prac legislacyjnych UC84.
[99] Znak: WPL.633.2021.TO.
[100] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1936 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie zarzadzania bezpieczeństwem infrastruktury drogowej (Dz. U. UE. L. z 2019 Nr 305 str.1), dalej jako: „dyrektywa 2019/1936".

urządzeń obsługi podróżnych i pojazdów (MOP), a co za tym idzie brak możliwości zaplanowania i wykonania koniecznej przerwy podczas jazdy przy wykonywaniu profesjonalnej działalności transportowej może stanowić istotną barierę i utrudnienie w zakresie wykonywania działalności gospodarczej. Skutkiem tego może być wzrost kosztów i trudności organizacyjnych w wykonywaniu takiej działalności, jak również negatywny wpływ na poziom bezpieczeństwa infrastruktury drogowej w Polsce, co z kolei stoi w sprzeczności z zasadniczym celem wprowadzanych zmian.

Rzecznik wniósł o pozostawienie treści ww. przepisów bez zmian, ewentualnie uwzględnienie niniejszego zastrzeżenia w treści uzasadnienia do projektu z precyzyjnym wskazaniem, że zasady i charakter infrastruktury towarzyszącej autostradom i drogom ekspresowym, w tym planowanie i budowa przy nich urządzeń obsługi podróżnych, pojazdów i przesyłek (tzw. MOP), zawarte będą każdorazowo w odrębnych aktach wykonawczych.

Na skutek interwencji Rzecznika regulacje odnoszące się do koniecznych elementów składowych dróg ekspresowych i autostrad znalazły się w planowanych aktach wykonawczych.

38. Projekt ustawy o kooperatywach mieszkaniowych oraz zasadach zbywania nieruchomości należących do gminnego zasobu nieruchomości w celu wsparcia realizacji inwestycji mieszkaniowych[101].

Pismem z dnia 4 sierpnia 2022 r.[102] Rzecznik skierował do Wiceprezesa Rady Ministrów, Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii opinię do *projektu ustawy kooperatywach mieszkaniowych oraz zasadach zbywania nieruchomości należących do gminnego zasobu nieruchomości w celu wsparcia realizacji inwestycji mieszkaniowych*, mającego na celu m.in. wsparcie realizacji inwestycji mieszkaniowych wraz z propozycją ustanowienia regulacji na rzecz wzbogacenia zbioru możliwych sposobów zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych o formułę tzw. kooperatywy mieszkaniowej.

Rzecznik wyraził poparcie dla działań wpisujących się w realizację nałożonego na władze publiczne obowiązku prowadzenia polityki sprzyjającej zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych obywateli[103], w tym także przez odpowiednie kształtowanie warunków i środowiska prawnego dla realizacji tego celu. Jednocześnie Rzecznik zwrócił uwagę na kilka kwestii mogących budzić wątpliwości, a możliwych do uregulowania na obecnym etapie prac nad projektowanym aktem normatywnym. Ze względu na charakter oraz co do zasady, wielkość inwestycji

[101] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD41.
[102] Znak: WPL.654.2021.TO.
[103] Obowiązek zawarty w art. 75 ust. 1 Konstytucji RP.

budowlanych (mieszkaniowych) realizowanych przez inicjatywy kooperatyw mieszkaniowych, sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, działających w lub związanych z branżą budowlaną, może być istotnie zainteresowany planowanymi rozwiązaniami legislacyjnymi, a zawarte w nich regulacje będą w stanie determinować zarówno popularność samych kooperatyw, jak i chęć przedsiębiorców do współpracy z nimi. Podstawą tych relacji powinno stać się zapewnienie obopólnego bezpieczeństwa prawnego i ekonomicznego skutków tych stosunków. Rzecznik wskazał na brak jednoznacznego określenia osobowości prawnej kooperatywy mieszkaniowej, co może stanowić istotną przeszkodę – zarówno w stosunkach zewnętrznych osób fizycznych działających w formie kooperatywy mieszkaniowej, jak również w sferze stosunków wewnętrznych między członkami kooperatywy – i w tym świetle stanowić źródło potencjalnych konfliktów. Ponadto Rzecznik skierował uwagi do art. 6 ust. 2 projektu, który stanowił *o solidarnej odpowiedzialności członków kooperatywy za jej zobowiązania, z tym zastrzeżeniem, że umowa kooperatywy mieszkaniowej może zawierać postanowienia kształtujące tę odpowiedzialność w zasadzie dowolnie*. Zakwestionowano skutki dyspozytywnego charakteru niniejszego przepisu, jako mogące prowadzić do pokrzywdzenia części z członków kooperatywy lub podmiotów z kooperatywą współpracujących.
Interwencja Rzecznika spotkała się z pozytywnym odzewem projektodawców – udzielono wyjaśnień dotyczących intencji regulacji w zakresie podmiotowości prawnej kooperatyw oraz postanowiono zmienić projektowane regulacje w odniesieniu do odpowiedzialności za zobowiązania kooperatyw mieszkaniowych – solidarna odpowiedzialność jej członków w tym zakresie będzie obligatoryjna.

39. Poselski projekt ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

Pismem z dnia 23 sierpnia 2021 r. [104] Rzecznik skierował do Sejmu RP opinię do przedmiotowego ptojektu, wskazując na obowiązki ustawowe nałożone na niemal każdego projektodawcę, a wynikajace z Prawa przedsiębiorców. Rzecznik zwrócił uwagę, że docierają do niego liczne głosy przedsiebiorców z branży pirotechncznej, podkreślające m.in. niezachowanie zasad poprawnej legislacji, ograniczenie swobody prowadzenia działalności gospodarczej, czy też negatywne aspekty społeczno-gospodarcze proponowanych uregulowań względem sektora MŚP.

[104] Znak: WPL.690.2021.DL.

40. Projekt ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw[105].

Pismem z dnia 24 sierpnia 2021 r.[106] Rzecznik skierował do Ministra Infrastruktury opinię do projektu ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw, mającego na celu transpozycję do polskiego porządku prawnego m.in. art. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1057 z dnia 15 lipca 2020 r. ustanawiającej przepisy szczególne w odniesieniu do Dyrektywy 96/71/WE i Dyrektywy 2014/67/UE, dotyczące delegowania kierowców w sektorze transportu drogowego oraz zmieniającej dyrektywę 2006/22/WE w odniesieniu do wymogów w zakresie egzekwowania przepisów, a także dyspozycje zawarte w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1055 z dnia 15 lipca 2020 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, (WE) nr 1072/2009 i (UE) nr 1024/2012 w celu dostosowania ich do zmian w transporcie drogowym – składające się na tzw. Pakiet Mobilności I[107]. Ponadto, treść projektowanego aktu normatywnego czyni zadość wyrokowi Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 listopada 2016 r., sygn. akt K 11/15, w odniesieniu do art. 21a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców[108].

Zgłaszając uwagi do powyższego projektu, Rzecznik wystąpił m.in. z postulatem, aby razem z wdrażanymi aktami normatywnymi, wdrożyć również pakiet regulacji wspierających polskich przedsiębiorców i pomagających im udźwignąć ciężary i skutki planowanych zmian.

Rzecznik zgłosił szereg uwag do planowanych do wdrożenia przepisów. Zakwestionował przepis, w myśl którego po uzyskaniu zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, przedsiębiorca obowiązany jest do złożenia właściwemu organowi dodatkowego

---

[105] Numer w wykazie prac legislacyjnych UC93.

[106] Znak: WPL.693.2021.TO.

[107] W skład tzw. Pakietu Mobilności I wchodzą:

1. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1054 z dnia 15 lipca 2020 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 w odniesieniu do minimalnych wymogów dotyczących maksymalnego dziennego i tygodniowego czasu prowadzenia pojazdu, minimalnych przerw oraz dziennego i tygodniowego okresu odpoczynku oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 165/2014 w odniesieniu do określania położenia za pomocą tachografów (Dz. U. UE. L. z 2020 r. Nr 249 s. 1), dalej jako: „rozporządzenie 2020/1054".
2. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1055 z dnia 15 lipca 2020 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, (WE) nr 1072/2009 i (UE) nr 1024/2012 w celu dostosowania ich do zmian w transporcie drogowym (Dz. U. UE. L. z 2020 r. Nr 249 s. 17), dalej jako: „rozporządzenie 2020/1055".
3. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1056 z dnia 15 lipca 2020 r. w sprawie elektronicznych informacji dotyczących transportu towarowego (Dz. U. UE. L. z 2020 r. Nr 249 s. 33), dalej jako: „rozporządzenie 2020/1056".
4. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1057 z dnia 15 lipca 2020 r. ustanawiająca przepisy szczególne w odniesieniu do dyrektywy 96/71/WE i dyrektywy 2014/67/UE dotyczące delegowania kierowców w sektorze transportu drogowego oraz zmieniająca dyrektywę 2006/22/WE w odniesieniu do wymogów w zakresie egzekwowania przepisów oraz rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz. U. UE. L. z 2020 r. Nr 249 s. 49), dalej jako: „dyrektywa 2020/1057".

[108] T. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1412 ze zm.

oświadczenia o liczbie osób zatrudnionych, podczas gdy obowiązek taki nie wynika wprost z przepisu nowelizowanego art. 5 rozporządzenia 2020/1055, a uzasadnienie projektu ustawy również nie wyjaśnia powodu takiej zmiany. Rzecznik zwrócił uwagę, że obowiązek udostępnienia organowi kontrolującemu (poza pojazdem) także obiektu, siedziby przedsiębiorcy oraz wszystkich pomieszczań, w których przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą bądź też przechowuje mienie przedsiębiorstwa, jest regulacją nazbyt daleko idącą. W tym kontekście ważne jest także możliwe naruszenie przepisów Prawa przedsiębiorców, gdyż w stosunku do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą zasadnym jest zarządzanie i prowadzenie kontroli z uwzględnieniem zasad i warunków określonych w art. 45 – 65 tej ustawy. Podkreślono wątpliwości, co do treści planowanych zmian i wzrostu wysokości kwot grzywny, możliwych do nałożenia w przypadku stwierdzenia naruszeń, a opisanych w art. 1 pkt 30-32 projektu. Wbrew twierdzeniom zawartym w uzasadnieniu do projektu, zmiana poziomu skali przypisanej wagi naruszenia nie jest wystarczającą przesłanką do tak dużej zmiany, tym bardziej, że w żaden sposób nie uzasadnia się ani nie wyjaśnia przyczyn zmiany przypisanych kategorii wagi naruszenia. Zmiany te dotyczą niemal wszystkich naruszeń, poza najwyższymi kwotami grzywny, wyszczególnionych w załącznikach do ustawy zmienianej.

Działania podjęte przez Rzecznika przyniosły pozytywny skutek. Doprecyzowano treść planowanych regulacji, zaniechano zmian wykraczających poza niezbędne i wymagane implementowanymi przepisami unijnymi minimum, zaniechano zmian w zakresie zasad kontroli siedzib i obiektów przedsiębiorców czy pojęcia wykonawcy. Zweryfikowano taryfikator karanych wykroczeń i zakres naruszeń.

41. Projekt ustawy z dnia 26 lipca 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw.

Pismem z dnia 30 sierpnia 2021 r.[109] Rzecznik skierował do Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej opinię do *projektu ustawy z dnia 26 lipca 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw*[110], w której przedstawił uwagi do procedowanych regulacji prawnych, o charakterze ogólnym, bez propozycji brzmienia przepisów.

[109] Znak: WPL.705.2021.ZS.
[110] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD260.

Ministerstwo Finansów odniosło się[111] do uwag podniesionych przez Rzecznika, niektóre spośród postulatów uwzględniło i przedstawiło następujące stanowisko na etapie rządowych prac legislacyjnych (uwagi ujęte w porządku tabelarycznym z uwagi na ich mnogość):

L.p.	Jednostka redakcyjna opiniowanej ustawy	Przepis, którego dotyczy uwaga	Treść uwagi zgłoszonej przez Rzecznika	Stanowisko Ministerstwa Finansów
1	Art. 1 pkt 7	Art. 10 ust. 2 pkt 4 – dodawany w ustawie o PIT	Rozszerzenie katalogu przychodów z działalności gospodarczej o przychody z odpłatnego zbycia składników będących rzeczami ruchomymi, czyli przedmiotów umów leasingu operacyjnego, jeżeli przed zbyciem zostały wycofane z działalności gospodarczej, a między pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym składniki te zostały wycofane z działalności i dniem ich odpłatnego zbycia, nie upłynęło 6 lat wygeneruje dla przedsiębiorcy chcącego wykupić taką rzecz (najczęściej – samochód osobowy) do celów prywatnych dochodowy i VAT nawet kilka tysięcy złotych więcej w momencie wykupu samochodu. Postuluje się utrzymanie dotychczasowych regulacji w powyższej kwestii.	Zmiana ma charakter uszczelniający. Do kosztów podatkowych zaliczane są raty leasingowe. Obecnie, w sytuacji, gdy leasingobiorca wykupi składnik po wycofaniu z działalności gospodarczej, czyli do majątku prywatnego, przychód z jego sprzedaży nie jest kwalifikowany jako przychód z działalności gospodarczej, pomimo, że rata leasingowa była uwzględniana w kosztach prowadzonej działalności. Jeżeli po wykupieniu, sprzedaż składnika będącego rzeczą ruchomą nastąpi po upływie 6-cio miesięcznego okresu, przychód ze sprzedaży nie podlega opodatkowaniu. Projekt wyklucza tego rodzaju sytuację. Wprowadzono zmianę, zgodnie z którą nowe regulacje będą miały zastosowanie do składników wykupionych po 31 grudnia 2021 r.
2	Art. 1 pkt 46	Art. 27 ustawy o PIT	Proponuje się, aby przedsiębiorcy rozliczający się podatkiem liniowym wg stawki 19% mieli także – analogicznie do tych rozliczających się na zasadach ogólnych oraz na etacie - zagwarantowane prawo do kwoty wolnej w wysokości 30 tys. zł, bez względu na wysokość osiąganego dochodu. Kwota na tym poziomie pozwala na nieopodatkowanie dochodów, które podatnik musi przeznaczyć na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych, a płacący podatek liniowy przedsiębiorcy o mniejszych dochodach zostaną obciążeni mniejszą daniną	Kwota wolna charakteryzuje opodatkowanie według skali podatkowej. Podatek liniowy był konstruowany przy założeniu, że nie ma w nim kwoty wolnej. Wprowadzenie kwoty wolnej w podatku liniowym niweczyłoby to założenie i powodowało, że dalsze funkcjonowanie tego sposobu opodatkowania traci sens. Uwagi Rzecznika nie zostały uwzględnione.

[111] Zestawienie uwag i propozycji zgłoszonych w ramach opiniowania oraz konsultacji publicznych do projektu ustawy (UD260), źródło: Stały Komitet Rady Ministrów.

L.p.	Jednostka redakcyjna opiniowanej ustawy	Przepis, którego dotyczy uwaga	Treść uwagi zgłoszonej przez Rzecznika	Stanowisko Ministerstwa Finansów
			(zmniejszy się dla nich podatkowy klin).	
3	Art. 1 pkt 47 i pkt 48	Art. 27b ustawy o PIT	Likwidacja możliwości odliczenia składki zdrowotnej od podatku w wysokości 7,75% podstawy składki spowoduje podniesienie stawki dla przedsiębiorców rozliczających się podatkiem liniowym wg. stawki 19%, czyli do 28%. Ponadto w ocenie przedsiębiorców zaproponowane rozwiązanie: „Stanowi ukryte podniesienie obciążeń podatkowych, w szczególności dla przedsiębiorców”. W związku z powyższym obecnie obowiązujące zasady rozliczania się podatkiem liniowym nie powinny być zmieniane. Tym bardziej, że jak wynika z OSR: „Obserwowana jest również duża dynamika wpływów z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych (działalność gospodarcza opodatkowana 19% stawką podatku), które wzrastały odpowiednio o: 12,0% - 2016/2015, 11,2% - 2017/2016, 20,2% - 2018/2017, 17,2% - 2019/2018 i 10,3% - 2020/2019”. Jednocześnie postuluje się rozpoczęcie dyskusji na temat zmian systemowych opieki zdrowotnej i przeznaczenia podwyższonej składki na prywatną służbę zdrowia oraz możliwości odliczenia wydatków na prywatną służbę zdrowia przez osoby opłacające wyższą składkę. Zaproponowana dyskusja w ww. tematach odpowiada modelowi niemieckiemu, o którym mowa także w OSR: „Niemcy - składka jest od płacona proporcjonalnie od dochodu i odliczana (bez limitu) od podstawy opodatkowania (w przypadku ubezpieczenia ustawowego odlicza się całość, w przypadku ubezpieczenia prywatnego odlicza się je w takim tylko	Brak jest racjonalnego uzasadnienia do pozostawienia prawa do odliczenia składki na ubezpieczenie zdrowotne dla pewnej grupy przedsiębiorców, tylko z tego powodu, że dla dochodów osiąganych z prowadzonej działalności gospodarczej stosują opodatkowanie tzw. podatkiem liniowym. Wprowadzono zmianę obniżającą składkę zdrowotną dla tej grupy do 4,9% podstawy jej wymiaru. Uwagi Rzecznika nie zostały uwzględnione.

L.p.	Jednostka redakcyjna opiniowanej ustawy	Przepis, którego dotyczy uwaga	Treść uwagi zgłoszonej przez Rzecznika	Stanowisko Ministerstwa Finansów
			zakresie, w jakim ubezpieczenie prywatne odpowiada ustawowemu).” Szerzej zob. Parlamentarny Zespół na rzecz Wspierania Przedsiębiorczości i Patriotyzmu Ekonomicznego, Przedsiębiorczość w służbie zdrowia https://zpbas.sejm.gov.pl/sejm8.nsf/transmisje_arch.xsp?page=10&unid=09E5FFED6C36F775C1257F95004073BF, dostęp: 29.08.2021	
4	Art. 13 pkt 6	Art. 81 ust. 2g & Art. 82 ust. 2a, 2c ustawy o ŚOZFŚP	Zbyt krótki termin, aby wyliczyć prawidłowy dochód. Obliczenie składki zdrowotnej na tej podstawie będzie w praktyce niemożliwe, gdyż faktury za ubiegły miesiąc można wystawiać jeszcze do 15 dnia następnego miesiąca. Nie wynika to jednak z opieszałości samozatrudnionych, ale często jest np. skutkiem oczekiwania na akceptację pracy przez kontrahentów. Obawą są sytuacje, gdy przedsiębiorca opłaci składkę do 10 dnia miesiąca, a następnie okaże się, że zapomniał o jakiejś fakturze. Będzie musiał wówczas złożyć korektę, ale może pojawić się też niedopłata (gdzie zwrot będzie na wniosek składany wyłącznie w formie dokumentu elektronicznego, który może być złożony do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w bieżącym roku, w terminie miesiąca od upływu terminu do złożenia zeznania). Nawet jeżeli ureguluje to kilka dni później, to i tak ZUS - zgodnie z obecnymi przepisami - wykreśli go z ubezpieczenia zdrowotnego. Należy też zauważyć, że jeżeli ubezpieczony będzie prowadził więcej niż jedną pozarolniczą działalność, składka na ubezpieczenie zdrowotne będzie opłacana od sumy dochodów. Należy zadać retoryczne pytanie, czy będzie także z tego powodu posiadał „extra” dostęp do świadczeń opieki zdrowotnej?	Termin został zmieniony- do 20 następnego miesiąca (skorelowano z terminem wpłacania miesięczne zaliczki na podatek dochodowy). Uwagi Rzecznika zostały uwzględnione.

L.p.	Jednostka redakcyjna opiniowanej ustawy	Przepis, którego dotyczy uwaga	Treść uwagi zgłoszonej przez Rzecznika	Stanowisko Ministerstwa Finansów
5	Art. 1 pkt 10 lit. b tiret trzeci Art. 15 pkt 2	Art. 14 ust. 2 pkt 22 – dodawany w ustawie o PIT oraz art. 7b dodawanego po art. 7a w ustawie o prawach konsumenta	Przepisy ustanawiające górny próg rozliczeń gotówkowych w kwocie 20.000 zł, po przekroczeniu którego konsument, zawierając transakcję z przedsiębiorcą będzie zobowiązany do skorzystania z bezgotówkowych form płatności. W przypadku gdy przedsiębiorca (obowiązany do prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących) przyjmie od konsumenta zapłatę gotówką, w sytuacji, gdy konsument jest zobowiązany do dokonania płatności za pośrednictwem rachunku płatniczego, u przedsiębiorcy powstanie przychód w wysokości kwoty płatności dokonanej bez pośrednictwa rachunku płatniczego.	Wydaje się, że proponowane zmiany nie stoją w sprzeczności z rozwiązaniami wynikającymi z ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych (druk senacki nr 485). Z ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych (druk senacki nr 485), wynika, że akceptant może odmówić przyjęcia gotówki, w przypadku jednorazowej transakcji, bez względu na liczbę wynikających z niej płatności, której wartość jest równa przeciętnemu wynagrodzeniu w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w trzecim kwartale roku poprzedniego, ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, lub większa od niego Druk senacki nr 485 (ustawa z dnia 11 sierpnia o zmianie ustawy o usługach płatniczych) „Art. 59ea. 1. Akceptant nie może uzależniać zawarcia z konsumentem umowy o świadczenie usługi lub umowy sprzedaży towaru od dokonania zapłaty w formie bezgotówkowej ani odmówić przyjęcia zapłaty od konsumenta znakami pieniężnymi emitowanymi przez NBP. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się: 1) do działalności prowadzonej w sieci Internet; 2) w miejscu prowadzenia działalności bez obecności personelu; 3) w trakcie imprezy masowej w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2171), jeżeli zamieszczono stosowną informację w regulaminie tej imprezy; 4) do jednorazowej transakcji, bez względu na liczbę wynikających z niej płatności, której wartość jest równa przeciętnemu wynagrodzeniu w
6	Art. 2 pkt 26 lit. a tiret szósty Art. 15 pkt 2	Art. 12 ust. 1 pkt 16 -dodawany w ustawie o CIT oraz art. 7b dodawany po art. 7a w ustawie o prawach konsumenta	Zaproponowane uregulowania wskazują na potrzebę popularyzacji płatności bezgotówkowych, jednakże ich skutkiem będzie utrudnienie wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorcom dotychczas opierającym się na transakcjach gotówkowych, a ponadto przedmiotowe zmiany mogą być bodźcem do poszukiwania przez uczestników rynku rozwiązań mających na celu utrudnienie konsumentom dokonywania płatności w formie gotówkowej, czyli do działań w kierunku odwrotnym od celów przyświecających ustawie zmieniającej. Ponadto zwrócić należy uwagę, że w ustawie o zmianie ustawy o usługach płatniczych (druk senacki numer 485) wprowadza się rozwiązania eliminujące możliwość ograniczania przez akceptantów oferty zawarcia umowy sprzedaży lub świadczenia usług do konsumentów, którzy dokonają zapłaty wyłącznie w formie bezgotówkowej. Wejście w życie obu powołanych wyżej aktów prawnych doprowadzi do sytuacji, w której	

L.p.	Jednostka redakcyjna opiniowanej ustawy	Przepis, którego dotyczy uwaga	Treść uwagi zgłoszonej przez Rzecznika	Stanowisko Ministerstwa Finansów
			dokonywanie transakcji w formie bezgotówkowej stanie się obowiązkowe (sankcjonowane opodatkowaniem przedsiębiorcy) a płatności gotówkowe zachowają jedynie ograniczone znaczenie, mniej korzystne dla przedsiębiorców z sektora MŚP. Mając na względzie rozdźwięk pomiędzy następstwami zaproponowanych zmian Rzecznik wnosi o rozważenie uzupełnienia Projektu o przepisy pozwalające na zachowanie równowagi pomiędzy obiema formami płatności, w taki sposób, aby wybór jednej z tych form pozostał dobrowolną decyzją stron umowy.	sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w trzecim kwartale roku poprzedniego, ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, lub większa od niego. 3. Akceptant nie może nakładać ani pobierać opłat z tytułu przyjmowania zapłaty znakami pieniężnymi emitowanymi przez NBP ani różnicować ceny w zależności od formy zapłaty." Uwagi Rzecznika nie zostały uwzględnione.
7	Art. 18 pkt 1 (zmiana treści) i pkt 2 (dodawany art. 19a) Art. 12 pkt 8	Art. 87 i art. 99 ustawy o VAT	Zmniejszenie limitu płatności gotówką do 8.000 zł uznawane jest za rozwiązanie nieuzasadnione ekonomicznie (inflacja) oraz funkcjonalnie, gdyż już obecny limit 15.000 zł jest bardzo uciążliwy i niepraktyczny. Powyższa kwestia wymaga ponownego rozważenia, tym bardziej że niewywiązanie się z tego obowiązku – skutkuje również negatywnymi konsekwencjami dla przedsiębiorcy, o których mowa w art. 19a Prawa przedsiębiorców w brzmieniu zaproponowanym w Projekcie, czyli czasowego wyłączenia: możliwości stosowania rozliczeń kwartalnych oraz prawa do zwrotu VAT w terminie 25-dniowym.	W zakresie podatku od towarów i usług wprowadzone ograniczenia w stosowaniu preferencji w VAT dla podmiotów, które nie realizują obowiązków wynikających z Prawa przedsiębiorców pełnią funkcję zwiększającą ochronę przed ewentualnymi nadużyciami w podatku VAT. Należy zauważyć, że wprowadzone rozwiązania są zgodne z zasadą proporcjonalności podatku VAT. Jak wielokrotnie wskazywał TSUE państwa członkowskie mają uzasadniony interes w podejmowaniu odpowiednich kroków w celu ochrony swych interesów finansowych, a zwalczanie oszustw, unikania opodatkowania i ewentualnych nadużyć jest celem uznanym i wspieranym przez szóstą dyrektywę (wyrok w sprawie Molenheide i in., pkt 47; wyroki: z dnia 21 lutego 2006r. w sprawie C-255/02 Halifax i in., pkt 71, oraz z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawach połączonych C-439/04 i C-440/04 Kittel i Recolta Recycling, pkt 54). Wskazane podmioty mają nadal prawo do uzyskania zwrotu VAT w okresie podstawowym tj. 60 dni.

L.p.	Jednostka redakcyjna opiniowanej ustawy	Przepis, którego dotyczy uwaga	Treść uwagi zgłoszonej przez Rzecznika	Stanowisko Ministerstwa Finansów
				Jednocześnie mając na uwadze zasadę proporcjonalności państwa członkowskie muszą zgodnie stosować środki, które umożliwiając im efektywne osiąganie takiego celu, jednocześnie w jak najmniejszym stopniu zagrażają celom i zasadom wynikającym z odpowiednich przepisów wspólnotowych, takim jak zasada podstawowa prawa do odliczenia podatku VAT. Mając na uwadze wskazane wytyczne TSUE dotyczące zasady proporcjonalności należy uznać, że pomimo nałożenia ograniczeń w przypadku zwrotu w terminie 25 dni oraz rozliczeń kwartalnych w VAT zasada proporcjonalności przy przyjętych rozwiązaniach pozostaje w pełni zachowana. Podatnicy w dalszym ciągu zachowują prawo do zwrotu VAT w terminie 60 dni – który funkcjonuje jako podstawowy termin zwrotu. Jednocześnie po okresie 6 miesięcy mają możliwość ponownego skorzystania z preferencji z postaci szybszego zwrotu VAT. Analogiczne podejście zastosowano do rozliczeń kwartalnych.
8	Art. 7 pkt 28	Art. 119zfo – dodawany w OP	Przyznanie Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej możliwości nałożenia, w drodze decyzji, kary pieniężnej w wysokości do 10 000 zł na podmiot, który pomimo prawidłowego wezwania w wyznaczonym terminie nie przekazał w postępowaniu określonym w rozdziale V działu IIIa Ordynacji podatkowej posiadanych informacji albo danych, o których mowa w art. 49 i art. 49a ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (KAS), lub przekazał je w niepełnym zakresie wydaje się nadmiernym rozszerzaniem uprawnień organom skarbowym, które skutkują rozszerzeniem obowiązków i czynności	Uwaga zasadna w zakresie odesłania do art. 49a ustawy o KAS. W pozostałym zakresie uwaga niezasadna. Na podstawie dodawanego przepisu nie następuje rozszerzenie obowiązków i czynności administracyjnych podatników, ponieważ odesłanie do stosowania w sprawach nieuregulowanych art. 49 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej jest obecnie uregulowane w art. 119zfn Ordynacji podatkowej. Mając na uwadze charakter postępowań w sprawie unikania opodatkowania, proponowana

L.p.	Jednostka redakcyjna opiniowanej ustawy	Przepis, którego dotyczy uwaga	Treść uwagi zgłoszonej przez Rzecznika	Stanowisko Ministerstwa Finansów
			administracyjnych podatników oraz nadmiernym finansowym sankcjonowaniem ich nienależytego wypełnienia.	maksymalna wysokość kary pieniężnej (10 000 zł) za nieprzekazanie lub niepełne przekazanie informacji nie wydaje się nadmierna.
9	Art. 7 pkt 30	Art. 165b § 4 – dodawany w OP	Brak jest podstaw, by zasada wszczęcia postępowania w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia kontroli nie obowiązywała również w stosunku do stanów faktycznych, w których istnieje przypuszczenie wydania decyzji z zastosowaniem klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania lub środków ograniczających umowne korzyści. Nie wiadomo zupełnie, jaki organ miałby stwierdzić, że w danym przypadku istnieje „przypuszczenie" wydania takich decyzji i konieczność wszczęcia postępowania – czy miałby to być organ właściwy dla podatnika, czy też Szef Krajowej Administracji Skarbowej. Co więcej „istnienie przypuszczenia" zastosowania klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania lub środków ograniczających umowne korzyści stanowi pojęcie nieostre, co może być wykorzystywane instrumentalnie przez organy podatkowe do wszczynania postępowań po upływie sześciomiesięcznego terminu od zakończenia kontroli.	Przepis zostanie usunięty z projektu ustawy.
10	Art. 16 pkt 4-9	Rozdział 1c w dziale V – dodawany w ustawie o KAS	Sceptycznie należy również ocenić wprowadzenie nowej instytucji tymczasowego zajęcia ruchomości, które rozszerzy uprawnienia funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej, gdyż naczelnik urzędu celno-skarbowego nabywał będzie tymczasowe prawo rozporządzania ruchomościami zobowiązanego w zakresie niezbędnym do wykonania przez administracyjny organ egzekucyjny obowiązku objętego tytułem wykonawczym.	Projektowana zmiana ma na celu zwiększenie efektywności działań organów KAS w zakresie skutecznego egzekwowania należności, a tym samym ochrony interesów m.in. Skarbu Państwa. Tymczasowe zajęcie ruchomości nie będzie mogło być jednak dłuższe niż 96 godzin od chwili podpisania protokołu tymczasowego zajęcia ruchomości przez funkcjonariusza dokonującego tej czynności i przekształci się w zajęcie egzekucyjne z dniem wydania postanowienia o jego zatwierdzeniu pod warunkiem,

L.p.	Jednostka redakcyjna opiniowanej ustawy	Przepis, którego dotyczy uwaga	Treść uwagi zgłoszonej przez Rzecznika	Stanowisko Ministerstwa Finansów
				że nastąpiło ono nie później niż przed upływem powyższego terminu. Wprowadzane regulacje zapewniają przy tym uprawnionemu prawo do zaskarżenia czynności w ramach zażalenia na postanowienie o zatwierdzeniu tymczasowego zajęcia ruchomości, zabezpieczając tym samym jego prawo do ochrony.
11	Art. 3	Rozdział 5a – dodawany w ustawie o PEA	Wydanie przez organ egzekucyjny postanowienia o zatwierdzeniu (w całości albo części) bądź odmowie zatwierdzenia tymczasowego zajęcia ruchomości, musi zostać poprzedzone ponowną weryfikacją istnienia obowiązku, ponieważ w czasie od sporządzenia przez funkcjonariusza protokołu, do którego wpisano tymczasowo zajęte ruchomości do jego zatwierdzenia przez organ egzekucyjny, zobowiązany może wykonać zobowiązanie i uiścić należności, co spowoduje, że tymczasowe zajęcie ruchomości będzie już bezprzedmiotowe. Wprowadzenie tych regulacji spowoduje, że zobowiązany będzie mógł uchronić ruchomości przed tymczasowym zajęciem, o ile okaże dowody stwierdzające wykonanie zobowiązania albo że dochodzony obowiązek nie jest wymagalny, został umorzony, wygasł z innego powodu lub nie istnieje.	Brak zdefiniowanej uwagi w zakresie tej regulacji. Treść uwagi stanowi fragment uzasadnienia projektu odnoszący się do tymczasowego zajęcia ruchomości. Projekt ustawy w art. 96n przewiduje przesłanki, na podstawie których organ egzekucyjny wyda postanowienie o zatwierdzeniu tymczasowego zajęcia ruchomości albo o jego odmowie. W przypadku gdy wykonano obowiązek, organ wyda postanowienie o odmowie zatwierdzenia tymczasowego zajęcia ruchomości.
12	Art. 33 do Art. 41	Brak brzmienia pierwotnej treści przepisu, ustawa proceduje tę instytucję pierwszy raz;	Powołanie Rady do Spraw Repatriacji Kapitału, do której podatnik (lub jego przedstawiciel) będzie mógł wystąpić o opinię co do skutków podatkowych w przejściowym ryczałcie od dochodów, w jego indywidualnej sprawie (art. 33 ust. 1) wydaje się przedsiębiorcom zbędne, „bowiem nie są znane przyczyny i cele oraz tryb i zasady działania takiej instytucji”. Z proponowanych uregulowań wynika bowiem, że kierując się	Uwaga uznana za niezasadną. Wystąpienie do Rady ds. Repatriacji Kapitału będzie dobrowolne i decydować będzie o tym wyłącznie przedsiębiorca zainteresowany jej opinią (co do określenia dochodu podlegającego zgłoszeniu).

L.p.	Jednostka redakcyjna opiniowanej ustawy	Przepis, którego dotyczy uwaga	Treść uwagi zgłoszonej przez Rzecznika	Stanowisko Ministerstwa Finansów
			treścią opinii podmiot będzie mógł zadecydować o dalszym postępowaniu, tj. czy składać ww. wniosek do naczelnika urzędu skarbowego, czy odstąpić od składania takiego wniosku. Wniosek o opinię Rady podlega opłacie w wysokości 50 000 zł., pytanie jakie podmioty na to będzie stać	
13	Art. 1 pkt 6	Art. 9a ust. 1, 2a, 2b i 6 ustawy o PIT	Rzecznik negatywnie ocenia zaproponowaną rezygnację z możliwości opodatkowania działalności gospodarczej w formie karty podatkowej. Chociaż bowiem ustalenie warunków brzegowych do stosowania karty podatkowej nie jest najprostsze, sama formuła rozliczeń zachęca prostotą, a podatnicy stosujący kartę podatkową zostają zwolnieni z obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych, składania zeznań podatkowych oraz wpłacania zaliczek na podatek (art. 24 ustawy o zryczałtowanym podatku).	Projekt ustawy nie likwiduje opodatkowania w formie karty podatkowej. Z opodatkowania w tej formie nie będą mogli korzystać wyłącznie nowi podatnicy. Trzeba mieć na uwadze, że przy opodatkowaniu w formie karty podatkowej nie ustala się przychodów ani dochodów. Podatek jest ustalany decyzją naczelnika urzędu skarbowego, a jego wysokość zależy od rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, liczby mieszkańców miejscowości, w której jest prowadzona działalność czy liczby zatrudnionych pracowników. Wybór innej formy opodatkowania, w której są wykazywane przychody albo dochody, umożliwi podatnikom ocenę rzeczywistego rozmiaru prowadzonej działalność.
14	Art. 9 pkt 14-22	Art. 23 – art. 26, art. 29, art. 31, art. 33, art. 36 i art. 40 rozdziału 3 (karta podatkowa) ustawy o zryczałtowanym PIT	Przedstawiony Projekt wprowadza zasadę, że stosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej będzie dotyczyło wyłącznie podatników, którzy korzystali z tej formy opodatkowania na dzień 31 grudnia 2021 r. i będą kontynuować stosowanie tej formy opodatkowania. Od dnia 1 stycznia 2022r. nie będzie możliwości złożenia wniosku o zastosowanie opodatkowania w tej formie. Natomiast w uzasadnieniu do Projektu nie zostały wskazane motywy projektodawców odnośnie wygaszania opodatkowania w formie karty podatkowej, a ostatecznie likwidacji tego sposobu.	
15	Art. 2 pkt 29	Art. 16 ust. 1 pkt 15b – dodawany w ustawie o CIT	Brak precyzyjnie określonych kryteriów, w jakich dochodzi do zjawiska „ukrytej dywidendy", spowoduje wątpliwości podatników za każdym razem, gdy poniosą wydatek na rzecz	Uwaga zostanie uwzględniona poprzez poprawę redakcji przepisu.

L.p.	Jednostka redakcyjna opiniowanej ustawy	Przepis, którego dotyczy uwaga	Treść uwagi zgłoszonej przez Rzecznika	Stanowisko Ministerstwa Finansów
			wspólnika bądź podmiotu powiązanego.	
16	Art. 1 pkt 16	Art. 22c pkt 2 ustawy o PIT	Zmiana przepisów w zakresie likwidacji amortyzacji budynków mieszkalnych i lokali mieszkalnych skutkować będzie wysokim wzrostem obciążeń podatkowych dla przedsiębiorców. Ze względu na niewprowadzenie okresu przejściowego oraz brak zachowania praw nabytych, należy uznać ją za niekorzystną dla korzystających z tego rodzaju amortyzacji.	Możliwość zaliczania do kosztów uzyskania przychodów odpisów amortyzacyjnych od wynajmowanych mieszkań, szczególnie z rynku wtórnego, powoduje, że dochody uzyskiwane z tego tytułu są w obowiązującym stanie prawnym, efektywnie bardzo często nieopodatkowane. Odpisy amortyzacyjne dokonywane od tych składników zmniejszają dochód do opodatkowania do takiego poziomu, że podatek dochodowy nie występuje. Zmiany dotyczą tych składników, których wartość nie spada, a zasadniczo wzrasta. Projektowane rozwiązanie będzie zbieżne w skutkach w podatku dochodowym z rozwiązaniami dotyczącymi gruntów i prawa wieczystego użytkowania gruntów, które również nie podlegają amortyzacji. Uwaga Rzecznika nie została uwzględniona.
17	Art. 1 pkt 38	Art. 24a ust. 1e–1f – dodawane w ustawie o PIT	Przesyłanie ksiąg i ewidencji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, co do zasady zasługuje na poparcie, jeżeli jego efektem ma być zmniejszona ilość kontroli u podatników i zapewnienie efektywności działania organów KAS. Jednakże projektując przepisy wprowadzające nowe, bardzo daleko idące, obowiązki dla podatników, należy mieć na uwadze możliwości analityczne KAS oraz możliwości wykorzystania wyników analiz przez organy podatkowe. Należy ocenić, że już na etapie projektowania przepisów o przesyłaniu ksiąg i ewidencji za pomocą środków komunikacji elektronicznej należy przedstawić opinii publicznej, w jaki sposób organy KAS zamierzają te informacje wykorzystać, jakie są możliwość analityczne i jaki będzie zysk dla	Pozyskane dane pozwolą na wsparcie przedsiębiorców w rozliczaniu podatku i szybkim reagowaniu organów w przypadku zauważenia ewentualnych nieprawidłowości w rozliczeniach. Warto również podkreślić, że na podstawie ustawowego upoważnienia minister właściwy do spraw finansów publicznych będzie uprawniony do określenia w drodze rozporządzenia podmiotów zwolnionych z obowiązku miesięcznego lub kwartalnego przesyłania ksiąg i ewidencji.

L.p.	Jednostka redakcyjna opiniowanej ustawy	Przepis, którego dotyczy uwaga	Treść uwagi zgłoszonej przez Rzecznika	Stanowisko Ministerstwa Finansów
			podatników oraz KAS dzięki wdrożeniu tego pomysłu. Samo zbieranie informacji od podatników nie gwarantuje żadnego uzysku z wdrożenia nowego obowiązku. Dane z ewidencji i ksiąg należy odpowiednio analizować, należy stworzyć odpowiednie algorytmy przetwarzania Big Data, należy zakreślić cele tych analiz oraz możliwości analiz. Należy stworzyć procedury i dostosować do nich organizację urzędów skarbowych, do sprawnego wykorzystywania efektów analiz prowadzonych centralnie przez KAS. Dopiero tak przeprowadzona analiza powinna być wstępem do projektowania nowego obowiązku dla podatników, w przeciwnym razie nowy pomysł – przeprowadzony w sposób odwrotny, a więc wyjście od przepisów do analizy danych otrzymywanych co miesiąc przez KAS – może okazać się działaniem iluzorycznym i w zasadzie zbędnym. Rzecznik postuluje o przedstawienie w uzasadnieniu do Projektu oraz w OSR analizy, w jaki sposób nowo pozyskiwane dane mają być efektywnie wykorzystywane przez organy KAS.	
18	Art. 13 pkt 5	Art. 81 ust. 2d dodawany w ustawie o ŚOZFŚP	Projektowana zmiana wprowadza nowy model ustalania wysokości składki dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą opłacających podatek dochodowy w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych. W tym przypadku podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne tych osób została powiązana z osiąganymi przez nich przychodami i ustalona jako 1/3 stawki ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych. Projektowana regulacja wpłynie znacząco na poziom obciążeń publicznoprawnych znacznej	Zaproponowano zmianę podstawy wymiaru składki dla osób opłacających ryczałt od przychodów ewidencjonowanych. Podstawę tę powiązano z minimalnym i z przeciętnym wynagrodzeniem. Zrezygnowano z propozycji opłacania składki zdrowotnej przez opłacających ryczałt od przychodów ewidencjonowanych od osiąganego przychodu.

L.p.	Jednostka redakcyjna opiniowanej ustawy	Przepis, którego dotyczy uwaga	Treść uwagi zgłoszonej przez Rzecznika	Stanowisko Ministerstwa Finansów
			grupy osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą opłacających podatek dochodowy w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych.	
19	Brak treści przepisu na etapie prac rządowych		Propozycja zastąpienia CIT podatkiem przychodowym o stawce 0,5 % - 1,5 %. Pozytywnymi efektami zmiany obliczania podatku będzie jego powszechność, wolnienie przedsiębiorców od biurokracji związanej z dotychczasowym sposobem jego wyliczania, a także zwiększenie bezpieczeństwa prowadzenia obrotu gospodarczego.	Propozycja częściowo uwzględniona. Projekt przewiduje wprowadzenie alternatywnego podatku dochodowego od osób prawnych, w wysokości 10% podstawy opodatkowania dedykowany spółkom będącym podatnikami w rozumieniu art. 3 ust. 1 (rezydentom), a także podatkowym grupom kapitałowym, które: – ponoszą straty ze źródła przychodów innych niż z zysków kapitałowych albo – wykazują określony niski wskaźnik dochodowości w ramach działalności operacyjnej wynikający ze stosunku przychodów do kosztów uzyskania przychodów (tj. udział dochodów, określony zgodnie z art. 7 ust. 1, w przychodach stanowiący nie więcej niż 1% podstawy opodatkowania).

42. Projekt ustawy o zmianie ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych oraz niektórych innych ustaw[112].

Pismem z dnia 31 sierpnia 2021 r.[113] Rzecznik skierował do Ministra Zdrowia uwagi dotyczące *Projektu ustawy o zmianie ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych oraz niektórych innych ustaw*, wdrażającej rozwiązania umożliwiające poprawę obowiązujących regulacji dotyczących refundacji leków, a także wprowadzenie instytucji prawnych wpływających na zwiększenie produkcji leków w Polsce i w konsekwencji mających mieć wpływ na poprawę Bezpieczeństwa Lekowego Polski.

[112] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD226.
[113] Znak: WPL.706.2021.TO.

Zastrzeżenia Rzecznika budził m.in. projektowany przepis, zgodnie z którym wnioskodawcy (w trybie ubiegania się o refundację) nie przysługuje prawo modyfikacji złożonego wniosku. Ponadto, biorąc pod uwagę czas trwania całego procesu, brak możliwości modyfikacji wniosku uznać należy za zbyt restrykcyjny i uzasadniony jedynie nieumiejętnością radzenia sobie przez resort z podmiotami nadużywającymi swoich praw, podczas gdy wystarczającym byłoby zawężenie prawa modyfikacji wniosku do niektórych sytuacji tak, aby nie ograniczać praw uczciwych przedsiębiorców. Rzecznik zakwestionował również projekt przepisu, którym zaproponowano podniesienie wysokości górnej granicy opłaty za złożenie lub uzupełnienie wniosku – z 10 000,00 zł na 15 000,00 zł oraz w niektórych przypadkach do 30 000,00 zł. Proponowana zmiana, uzasadniana zmianą wartości nabywczej pieniądza, nie powinna mieć miejsca.

Rzecznik wskazał także istotne problemy a wymagające pilnej interwencji projektodawcy, które jednak nie znalazły wystarczającego odzwierciedlenia w projekcie. Zagadnienia te są związane z importem równoległym produktów leczniczych oraz problematyką m.in. „korytarzy cenowych", czyli zasad określania górnych marży na leki recepturowe, jak również niedostateczne odniesienie się do problemów marż na leki refundowane w kontekście działalności aptek – podniesione wielokrotnie w wystąpieniach kierowanych do Rzecznika przez przedsiębiorców.

43. Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania przestępczości środowiskowej[114].

Pismem z dnia 2 września 2021 r.[115] Rzecznik skierował do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, działającego na podstawie pełnomocnictwa Ministra Klimatu i Środowiska, opinię w przedmiocie projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania przestępczości środowiskowej. Nie kwestionując potrzeby wzmocnienia prewencji ogólnej i indywidualnej w zakresie przestępczości środowiskowej, Rzecznik przedstawił uwagi do niektórych zaproponowanych w projekcie rozwiązań, które budziły wątpliwości co do ich adekwatności i proporcjonalności w stosunku do celu projektowanej regulacji. Rzecznik wskazał m.in. na potrzebę uzupełnienia rozwiązań, przewidujących orzekanie przez sąd nawiązki w przypadku skazania sprawcy za przestępstwo przeciwko środowisku, o postanowienia pozwalające na dostosowanie tej sankcji do winy oraz sytuacji osobistej sprawcy. W dalszej części opinii Rzecznik zakwestionował nadto proporcjonalność zawartych

[114] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD258.
[115] Znak: WPL.707.2021.GS.

w projekcie rozwiązań przewidujących zupełne wyłączenie możliwości zastosowania, w przypadku skazania za niektóre z przestępstw środowiskowych, przepisów art. 69 § 1 KK *(warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności)*, art. 31a § 1 KK *(orzeczenie grzywny lub kary ograniczenia wolności zamiast kary pozbawienia wolności)*, art. 59 KK *(odstąpienie od wymierzenia kary)* oraz art. 66 § 1 i 2 KK *(warunkowe umorzenie postępowania)*. Opiniując przedmiotowy projekt, Rzecznik zwrócił także uwagę na niezasadność przyznania Inspekcji Ochrony Środowiska kompetencji do wykonywania czynności takich jak prowadzenie obserwacji, prowadzenie oględzin pomieszczeń i zabieranie z nich przedmiotów uznanych za dowody bez okazania legitymacji służbowej. Rzecznik wyraził w związku z tym wątpliwość, czy Inspekcja jest odpowiednim organem do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, czyli czynności wchodzących w zakres działania np. Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego czy Policji.

Prace nad projektem nie zostały zakończone w 2021 r., jednak wersja projektu udostępniona przez projektodawcę w dniu 9 grudnia 2021 r. uwzględniała część zgłoszonych przez Rzecznika uwag i postulatów. W projekcie wprowadzono szereg zmian pozwalających na łagodniejsze karanie sprawców przestępstw popełnionych nieumyślnie, a ponadto możliwość wymierzenia nawiązki w niższej wysokości, w szczególnie uzasadnionych okolicznościach, gdy wymierzona nawiązka powodowałaby dla sprawcy uszczerbek dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny. Projektowane przepisy dotyczące wykonywania przez inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska czynności bez konieczności okazywania legitymacji służbowej zostały doprecyzowane w ten sposób, że możliwość prowadzenia obserwacji w tym trybie została ograniczona do oględzin miejsc i pomieszczeń dostępnych publicznie.

44. Ustawa o zmianie ustawy o usługach płatniczych.

Pismem z dnia 3 września 2021 r.[116] Rzecznik skierował do Senatu RP opinię do uchwalonej przez Sejm RP ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych[117], mającej na celu uniemożliwienie akceptantom (odbiorcom usługi płatniczej) uzależnianie zawarcia z konsumentami umowy o świadczenie usługi lub sprzedaży towaru od dokonania zapłaty w formie bezgotówkowej, poza określonymi w ustawie wyjątkami.
Opiniując powyższą ustawę, Rzecznik poparł postulat wprowadzenia rozwiązań mających na celu zapewnienie możliwości korzystania przez wszystkie grupy społeczne z preferowanych przez nie form płatności, w tym także płatności gotówkowych. Rzecznik zwrócił jednak uwagę

[116] Znak: WPL.716.2021.GS.
[117] Druk senacki nr 485.

na ryzyko stworzenia warunków sprzyjających wypieraniu płatności gotówkowych w związku z planowanym wprowadzeniem znajdujących się ówcześnie na etapie konsultacji publicznych rozwiązań podatkowych[118], mających na celu popularyzację płatności bezgotówkowych. Rzecznik wskazał, że skutkiem wejścia w życie obu regulacji będzie sytuacja, w której dokonywanie transakcji w formie bezgotówkowej stanie się korzystniejsze, czy też nawet obowiązkowe, a płatności gotówkowe zachowają jedynie ograniczone znaczenie, czego konsekwencją będzie utrudnienie wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorców opierających się dotychczas na transakcjach gotówkowych. Mając to na względzie, Rzecznik wniósł o rozważenie uzupełnienia procedowanej w Senacie RP ustawy o przepisy pozwalające na zachowanie równowagi pomiędzy płatnościami bezgotówkowymi i gotówkowymi.

Prace nad przedmiotowym aktem zakończyły się uchwaleniem ustawy z dnia 17 września 2021 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych[119], w której przepisach ograniczono się wyłącznie do uregulowania kwestii zapewnienia konsumentom realizowania płatności w formie gotówkowej.

45. Projekt ustawy o zmianie ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni.

Pismem z dnia 10 września 2021 r.[120] Rzecznik skierował do Sejmu RP opinię do projektu ustawy o zmianie ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni[121], w której poparł postulat wprowadzenia zmian mających na celu uniemożliwienie korzystania z wyłączeń od zakazu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni, jako niezgodny z celami przyświecającymi uchwaleniu zmienianej ustawy. Odnosząc się do przewidzianej w projektowanej ustawie możliwości skorzystania przez przedsiębiorców będących osobami fizycznymi z pomocy członków najbliższej rodziny przy osobistym prowadzeniu placówki handlowej, Rzecznik zwrócił uwagę na zbyt wąskie określenie kręgu osób, z których pomocy mógłby skorzystać prowadzący placówkę handlową przedsiębiorca. Ponadto Rzecznik zauważył, że zgodnie z zaproponowanymi przepisami przedsiębiorca nie mógłby skorzystać z pomocy swojego brata, wnuka albo dziadka, w związku z czym zasadne jest uzupełnienie

[118] Zob. realizujący założenia programu „Polski Ład" w sferze podatków projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Numer w wykazie prac legislacyjnych UD260).
[119] Dz. U. z 2021 r. poz. 1814.
[120] Znak: WPL.729.2021.GS.
[121] Druk sejmowy nr 1446.

zaproponowanego w projekcie ustawy katalogu osób zaliczających się do kręgu najbliższej rodziny.

Propozycje Rzecznika znalazły odzwierciedlenie w uchwalonej przez Sejm RP ustawie z dnia 14 października 2021 r. o zmianie ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni[122], na mocy, której przedsiębiorcy prowadzący placówki handlowe zyskali możliwość korzystania w tym zakresie z pomocy małżonka, dzieci własnych, dzieci małżonka, dzieci przysposobionych, rodziców, macochy, ojczyma, rodzeństwa, wnuków, dziadków.

46. Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw[123].

Pismem z dnia 20 września 2021 r.[124] Rzecznik przekazał uwagi do projektu, w których przede wszystkim wskazał na podnoszone przez przedstawicieli przedsiębiorców wątpliwości co do ogólnych założeń nowego sytemu dystrybuowania środków z opłaty produktowej ponoszonej w związku z wprowadzaniem produktów w opakowaniach przeznaczonych dla gospodarstw domowych, apelując o to, by określone zostały jasne kryteria ubiegania się o te środki, zgodnie z którymi podmioty prywatne również mogłyby się o nie ubiegać.

Do dnia 31 grudnia 2021 r. prace nad projektem nie zostały zakończone.

47. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw.

Pismem z dnia 1 października 2021 r.[125] Rzecznik skierował do Ministerstwa Sprawiedliwości opinię do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw[126], którego celem było m.in. przyspieszenie postępowań sądowych oraz zmniejszenie obciążenia sądów powszechnych pracą. Aprobując co do zasady podjęcie działań zmierzających do zmniejszenia obciążenia sądów oraz usprawnienia postępowań sądowych, Rzecznik wskazał, że cześć zaproponowanych uregulowań może wpłynąć negatywnie na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, przede wszystkim w zakresie zaproponowanego w Projekcie wprowadzenia do postępowania cywilnego nowego postępowania odrębnego, tj. postępowania z udziałem konsumentów. Przewidziane w tym zakresie szczególne rygory miały znaleźć zastosowanie do wszystkich przedsiębiorców, a zatem także wobec tych

[122] Dz. U. z 2021 r. poz. 1891.
[123] Numer w wykazie prac legislacyjnych UC81.
[124] Znak: WPL.757.2021.JJ.
[125] Znak: WPL.768.2021.GS.
[126] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD156.

najmniejszych, np. osób fizycznych prowadzących samodzielnie działalność gospodarczą. Mając na uwadze, że tacy przedsiębiorcy często posiadają ograniczone możliwości organizacyjne i niewielkie doświadczenie procesowe, Rzecznik wyraził wątpliwość, czy zaproponowane w przedmiotowym projekcie zmiany nie doprowadzą do nadmiernego osłabienia pozycji przedsiębiorcy jako strony postępowania cywilnego. W związku z powyższym przedstawił szereg uwag i propozycji zmierzających do zachowania proporcjonalności i adekwatności wprowadzanych zmian w stosunku do przyświecających im celów. Ponadto zwrócił uwagę m.in. na ryzyka związane z przyznaniem konsumentom uprawnienia do wytaczania powództw przeciwko przedsiębiorcom przed sądem właściwym dla miejsca zamieszkania powoda. W ocenie Rzecznika taka zmiana stanowiłaby nieuzasadnione odstąpienie od zasad ogólnych postępowania cywilnego, a także stanowiłaby poważne obciążenie, zarówno pod względem organizacyjnym, jak i finansowym, dla mniejszych przedsiębiorców. Rzecznik odniósł się również krytycznie do zaproponowanych w projekcie ustawy szczególnych rygorów (np. obowiązku przytoczenia wszystkich twierdzeń i dowodów w pozwie lub odpowiedzi na pozew) nakładanych w postępowaniu z udziałem konsumentów tylko na przedsiębiorcę, czyli tylko na jedną stronę postępowania. W ocenie Rzecznika, taka regulacja nie tylko nie przyspieszy postępowań, ale spowoduje również zachwianie równowagi stron w procesie i znacząco utrudni przedsiębiorcom realizację przysługującego im prawa do sądu. Ponadto Rzecznik sprzeciwił się propozycji wprowadzenia regulacji pozwalającej sądowi na obciążenie strony będącej przedsiębiorcą kosztami procesu w całości lub części niezależnie od wyniku sprawy, a nawet podwyższenia ich maksymalnie dwukrotnie. Koszty procesu są ustalane z uwzględnieniem przedmiotu sporu i powinny służyć nie wzbogaceniu się przez stronę, ale przede wszystkim zrekompensowaniu poniesionych przez nią nakładów niezbędnych do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony. Dostrzegając, że zaproponowane przez projektodawcę w tym zakresie regulacje mają na celu zwalczanie niewłaściwych praktyk rynkowych, Rzecznik wskazał, że działania w tym zakresie powinny być prowadzone na innej, bardziej odpowiedniej drodze, np. za pomocą rozwiązań przewidzianych w ustawie z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym[127].

Zgłaszając powyższe uwagi Rzecznik wniósł o wyeliminowanie z projektowanej ustawy przepisów zagrażających słusznym interesom przedsiębiorców albo chociaż o wyłączenie stosowania tych przepisów w stosunku do przedsiębiorców będących osobami fizycznymi.

[127] T. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2070.

48. Projekt ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywoływanych nimi sytuacji kryzysowych[128].

Pismem z dnia 1 października 2021 r.[129] Rzecznik przedstawił uwagi do przedmiotowego projektu Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, wskazując, że z względu na to, że przepisy dotyczące rolniczych ubezpieczeń społecznych nadal wzbudzają liczne wątpliwości, to z niepokojem odczytuje propozycję zawężenie zakresu działania Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego poprzez odjęcie w istotnym zakresie kompetencji do wydawania interpretacji indywidualnych, o których mowa w art. 34 Prawa przedsiębiorców, poprzez projektowaną zmianę art. 62a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników. Projektowana zmiana nie będzie uwzględniała wymogów wynikających z przedmiotowego art. 34 ust. 1 PP.

Na gruncie uprzednio obowiązujących przepisów, Naczelny Sąd Administracyjny podjął uchwałę zawierającą nadal aktualne stwierdzenia, na podstawie analogicznych przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, że *„Działalność wytwórcza w rolnictwie mieści się w definicji działalności gospodarczej, określonej w art. 2. Działalność gospodarczą przepis ten charakteryzuje jako zarobkową oraz wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. Cechy te wypełnia prowadzenie gospodarstwa rolnego.”*. W sposób nieuzasadniony znaczna część rolników ubezpieczonych w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego pozbawiona może zostać uprawnienia do zwrócenia się do jej Prezesa o wydanie interpretacji indywidualnych w zakresie obowiązku podlegania ubezpieczeniu oraz wysokości składek w sprawach związanych z prowadzeniem rolniczej działalności gospodarczej. Proponowane rozwiązanie należy uznać także za niecelowe różnicowanie uprawnień osób podlegających temu samemu ubezpieczeniu w zakresie możliwości uzyskania wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne. Wprawdzie niektóre rodzaje działalności gospodarczej mogły zostać wyłączone spod wymogów wynikających z Prawa przedsiębiorców, np. działalność wytwórcza w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, lecz takie

[128] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD273.
[129] Znak: WPL.769.2021.GG.

uregulowanie nie oznacza w żadnym wypadku możliwości wyłączania praw przyznawanych przez Prawo przedsiębiorców.

Odwołanie się w uzasadnieniu Projektu do (przypuszczalnie art. 83d ust. 1) ustawy o SUS należy uznać także za wymagające ponownego rozważenia, ponieważ projektowany art. 62a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników zawiera nadregulację. Z powyższych względów projektowany art. 62a ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, będzie miał negatywny wpływ na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.

49. Projekt ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy[130].

Pismem z dnia 4 października 2021 r.[131] Rzecznik skierował do Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej opinię do przedmiotowego projektu, w której zaopiniował pozytywnie propozycje wprowadzenia korzystnych dla przedsiębiorców zmian w instrumentach pomocowych przeznaczonych dla podmiotów dotkniętych negatywnymi skutkami gospodarczymi pandemii COVID-19. Ponadto wyraził w szczególności aprobatę dla propozycji złagodzenia wobec przedsiębiorcy korzystającego ze wsparcia w postaci dofinansowania wynagrodzeń pracowników, przewidzianej w art. 15gg ust. 23 ustawy o COVID-19 sankcji za wypowiedzenie umowy o pracę z przyczyn niedotyczących pracownika w okresie pobierania świadczeń na dofinansowanie, o co Rzecznik postulował wcześniej w piśmie z dnia 28 czerwca 2021 r.[132].

Niezależnie od powyższego Rzecznik zgłosił uwagi do niektórych innych zaproponowanych w przedmiotowym projekcie szczegółowych rozwiązań, a ponadto zwrócił uwagę, że pomimo właściwego kierunku zaproponowanych zmian, nie rozwiązywały one wielu z wciąż istniejących, poważnych problemów powstałych na tle stosowania ustawy o COVID-19, takich jak odmawianie prawa do otrzymania wsparcia zarządcom sukcesyjnym przedsiębiorstw pozostawionych w spadku przez zmarłych przedsiębiorców. Prace nad przedmiotowym projektem zakończyły się uchwaleniem ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem

[130] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD289.
[131] Znak: WPL.776.2021.GS.
[132] Znak: WPL.585.2021.PD.

COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw[133], w której znalazły się m.in. wskazane wyżej przepisy realizujące postulaty Rzecznika w zakresie sankcji za wypowiedzenie przez pracodawcę umowy o pracę z przyczyn niedotyczących pracownika w okresie pobierania świadczeń na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników.

50. Projekt ustawy o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia[134].

Pismem z dnia 15 października 2021 r.[135] Rzecznik, w związku z licznymi wnioskami przedsiębiorców prowadzącymi dzuałalność gospodarczą polegającą na produkcji systemów alternatywnego zasilania pojazdów (gazem LPG oraz CNG), podniósł szereg zastrzeżeń do projektu. Wnioskodawcy zwrócili uwagę na niepokojący wzrost uprawnień przyznanych Transportowemu Dozorowi Technicznemu, czyniących z tej instytucji niejako „super-urząd", a także na skutki ekonomiczno-społeczne wprowadzenia projektu w życie. Podniesiono także kwestię wyjątkowo krótkiego vacatio legis.

W odpowiedzi z dnia 3 listopada 2021 r.[136], Ministerstwo Infrastruktury wskazało, ze ścieżka uzyskania homologacji w projekcie ustawy pozostaje niezmieniona i nie ma mowy o narzucaniu jakichkolwiek nowych obowiązków na przedsiebiorców.

51. Projekt ustawy o ochronie wolności słowa w internetowych serwisach społecznościowych.

Pismem z dnia 20 października 2021 r.[137] Rzecznik skierował do Ministerstwa Sprawiedliwości opinię do projektu ustawy o ochronie wolności słowa w internetowych serwisach społecznościowych[138]. Rzecznik pozytywnie zaopiniował rozwiązanie przewidujące wyłączenie spod zastosowania projektowanych regulacji mniejszych serwisów społecznościowych, wskazując że podmioty prowadzące takie serwisy nie posiadają możliwości organizacyjnych, a pośrednio także i finansowych, pozwalających na realizację określonych w projektowanej ustawie obowiązków. Mając powyższe na uwadze, Rzecznik przedstawił postulaty mające na celu doprecyzowanie i uzupełnienie zaproponowanych regulacji w celu uniknięcia ewentualnych wątpliwości w przedmiocie zakresu zastosowania projektowanej ustawy. Rzecznik zwrócił m.in. uwagę na potencjalnie zbyt szeroką definicję

[133] Dz. U. z 2021 r. poz. 2317.
[134] Numer w wykazie prac legislacyjnych UC80.
[135] Znak: WPL.796.2021.CO.
[136] Znak: DTD-4.0210.1.2021.4.
[137] Znak: WPL.807.2021.GS.
[138] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD293.

„internetowego serwisu społecznościowego” oraz ryzyka związane z ogólnie sformułowanym w projekcie kryterium posiadania przez taki serwis co najmniej miliona zarejestrowanych użytkowników.

52. Projekt ustawy o ochronie osób zgłaszających naruszenia prawa.

Pismem z dnia 29 października 2021 r.[139] Rzecznik skierował do Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej opinię do projektu ustawy o ochronie osób zgłaszających naruszenia prawa[140]. Rzecznik zwrócił uwagę na potrzebę doprecyzowania i uzupełnienia zaproponowanych w projekcie regulacji dotyczących przetwarzania przez pracodawców danych osobowych zarówno osób zgłaszających określone w projektowanej ustawie naruszenia prawa, jak i osób będących sprawcami tych naruszeń. Ponadto wyraził wątpliwość co do zaproponowanego w projektowanej ustawie przepisu przewidującego sankcję bezskuteczności dla wypowiedzenia lub rozwiązania bez wypowiedzenia umowy w obrocie gospodarczym, której stroną jest zgłaszający naruszenie prawa, właśnie z powodu dokonania zgłoszenia lub ujawnienia publicznego. Rzecznik wskazał także, że taka regulacja może negatywnie wpłynąć na pewność obrotu gospodarczego, a bardziej adekwatnym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie w tym zakresie odpowiedniego roszczenia odszkodowawczego.

53. Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw[141].

Pismem z dnia 5 listopada 2021 r.[142] Rzecznik przekazał uwagi do projektu, w ramach których negatywnie ocenił wprowadzenie nowych terminów załatwiana spraw administracyjnych dotyczących udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, szczególnych względem terminów określonych w KPA, w odniesieniu do ich długości oraz sposobu ich liczenia, które w praktyce będą dłuższe. Ponadto Rzecznik zaproponował, aby poszerzyć przewidziane w projekcie rozszerzenie katalogu wydarzeń, które nie wymagają zmiany lub wydania nowego zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, dotyczących zmiany siedziby lub miejsca zamieszkania, nazwy lub formy prawnej podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi, o analogiczne przekształcenia dotyczące pracodawcy użytkownika.

54. Poselski projekt ustawy o Agencji Cyberbezpieczeństwa[143].

---

[139] Znak: WPL.822.2021.GS.
[140] Numer w wykazie prac legislacyjnych UC101.
[141] Druk sejmowy nr 1681.
[142] Znak: WPL.823.2021.JJ.
[143] Znak: EW-020-674/21.

Pismem z dnia 12 listopada 2021 r.[144] Rzecznik skierował do Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu RP uwagi do projektu wskazując, że zagadnienia w nim poruszone mogą być objęte zakresami procedowanych już projektów: ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy – Prawo telekomunikacyjne (pierwotny tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz ustawy – Prawo zamówień publicznych) i ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw w związku z powołaniem Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości. Zatem w ramach procedowania tych dwóch ostatnich projektów ustaw powinny zostać przedstawione propozycje zawarte w projekcie.

55. Projekt ustawy o wyrobach medycznych[145].

Pismem z dnia 30 listopada 2021 r.[146] Rzecznik skierował do Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu RP uwagi dotyczące rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o wyrobach medycznych. Szczególnie istotnym zastrzeżeniem do projektu, w opinii Rzecznika – w świetle zasad wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – były zasady podejmowania i prowadzenia kontroli przedsiębiorców. Zaproponowane przez projektodawców rozwiązania wyłączają stosowanie Rozdziału 5 (Ograniczenia kontroli działalności gospodarczej) Prawa przedsiębiorców. W projekcie poszerzono katalog przesłanek uprawniających organ do przeprowadzania kontroli bez zawiadomienia. Rzecznik wskazał, że projektowane przepisy mają charakter nadregulacji. Każda bowiem kontrola prowadzana z zastosowaniem przepisów, które nie są zgodne z ograniczeniami kontroli działalności gospodarczej wprowadzonymi Prawem przedsiębiorców będzie mogła być dotknięta istotnymi wadami prawnymi. Stanowi o tym art. 45 ust. 1 i 2 Prawa przedsiębiorców.

56. Projekt ustawy o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw[147].

Pismem z dnia 3 grudnia 2021 r.[148] Rzecznik przesłał uwagi do Ministra Sprawiedliwości, wskazując, że ograniczenie konstytucyjnej wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny, zgodnie z art. 20 i art. 22 Konstytucji RP. Zasada wolności działalności gospodarczej została również wskazana w preambule art. 2 Prawa przedsiębiorców. Ponadto Rzecznik podkreślił, że przedsiębiorcy zrzeszeni w Radzie Przedsiębiorców działającej przy Rzeczniku wskazują,

[144] Znak: WPL.769.2021.GG.
[145] Druk sejmowy nr 1764.
[146] Znak: WPL.870.2021.TO.
[147] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD287.
[148] Znak: WPL.877.2021.GG.

iż istnieje uzasadniona obawa, że w praktyce projektowane uregulowania doprowadzą do nieuzasadnionego ograniczenia lub wręcz nieuzasadnionego uniemożliwienia prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie dozwolonych usług telekomunikacyjnych, dotychczas wykonywanej przez nich w zakładach penitencjarnych. Usługi te zamawiano do tej pory w trybie konkurencyjnym, w oparciu o przepisy prawa zamówień publicznych i podmioty publiczne mogły również przystępować do tych postępowań przetargowych. Rzecznik negatywnie zaopiniował więc zmiany przepisów, dla których zabrakło należytego umotywowania w uzasadnieniu do projektu.

Rzecznik zauważył również, że faktyczny zakaz lub znaczne ograniczenie możliwości oferowania dozwolonych usług telekomunikacyjnych osadzonym w więzieniach, będą miały oczywisty i bardzo duży wpływ na funkcjonowanie wielu firm telekomunikacyjnych z branży MŚP, wbrew stwierdzeniu zawartemu w uzasadnieniu do Projektu, że: *Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.* Rzecznik wskazał także, że w dalszych pracach nad projektem uwzględnienia wymaga także art. 66 Prawa przedsiębiorców.

57. Projekt ustawy o zmianie ustawy o scalaniu i wymianie gruntów oraz ustawy o utracie mocy prawnej niektórych ksiąg wieczystych[149].

Pismem z dnia 13 grudnia 2021 r.[150] Rzecznik przedstawił uwagi do Marszałka Senatu RP i Przewodniczącego Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej Senatu RP, zwracając się z prośbą o rozważenie poważnych zastrzeżeń do art. 3 przedmiotowej ustawy, w którym wskazano, że do decyzji dotyczącej zajęcia pasa drogowego w zakresie obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej nie stosuje się art. 155 KPA.

Rzecznik podkreślił, że zawyżanie opłat za zajęcie pasa drogowego na potrzeby infrastruktury telekomunikacyjnej, przy drogach gminnych i powiatowych, przekłada się na zwiększenie kosztów usług internetowych, przez co w sposób oczywisty utrudnia realizację celu, polegającego na zapewnienia obywatelom i krajowym firmom, powszechnego dostępu do szerokopasmowego Internetu w przystępnych cenach, zwłaszcza w mniejszych ośrodkach. Przedmiotowe uregulowanie stanowi zaś jawne i nieuzasadnione wykroczenie przeciwko celom ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych[151]. Ponadto Rzecznik zauważył, że za nadmiernie uproszczony należy uznać tryb wprowadzania

[149] Druk senacki nr 586, druki sejmowe nr 1694, 1772 i 1772-A.
[150] Znak: WPL.890.2021.GG.
[151] Dz. U. z 2021 r. poz. 777 ze zm.

istotnych zmian ustawowych, na końcowym etapie procesu legislacyjnego, z rażącym pominięciem stanowiska i interesów licznych krajowych mikro-, małych i średnich przedsiębiorców z branży telekomunikacyjnej oraz z pominięciem oceny wpływu regulacji na sektor firm z sektora MŚP.

Pismem z dnia 17 grudnia 2021 r.[152] Rzecznik zwrócił się do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o skorzystanie z kompetencji określonej w art. 122 ust. 3 Konstytucji RP i wystąpienie do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem w sprawie zbadania zgodności ustawy z Konstytucją RP.

58. Projekt ustawy o zmianie ustawy o przetwarzaniu danych dotyczących przelotu pasażera[153].

Pismem z dnia 15 grudnia 2021 r.[154] Rzecznik przekazał Zastepcy Szefa Kancelarii Sejmu RP opinię do przedmiotowego projektu, w której zwrócił uwagę, że przewidziane w nim rozwiązania w znacznej mierze odbiegają od założeń wynikających z uzasadnienia oraz Oceny Skutków Regulacji. W ocenie Rzecznika projektowane zmiany miały usprawnić w praktyce proces nakładania kar administracyjnych, poprzez rozszerzenie możliwości ich nakładania również przez komendantów oddziałów Straży Granicznej. Ponadto, Rzecznik krytycznie odniósł się do zmiany okresów przedawnienia administracyjnych kar pieniężnych, która w istocie polegała na ich wydłużeniu z 3 lat do 5 lat. W celu ochrony interesów sektora branży przewoźników lotniczych Rzecznik zaproponował alternatywne rozwiązanie polegające na wprowadzeniu w decyzji administracyjnej możliwości rozłożenia płatności kar na raty.

59. Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw.

Pismem z dnia 17 grudnia 2021 r.[155] w związku z *rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw*[156], Rzecznik zwrócił się do Ministra Finansów z prośbą o przedstawienie stanowiska w sprawie zmian wprowadzanych w art. 1 pkt 50 ustawy nowelizującej, polegających na dodaniu w art. 93 ustępów 5-7, czyli o wyjaśnienie, jak należy rozumieć sformułowanie „gorzelnie należące do producentów owoców", zawarte w ust. 5, w kontekście zapisu zawartego w ust. 7, w którym jest mowa o zawarciu przez producenta owoców umowy z gorzelnią, w szczególności zaś o wskazanie,

[152] Znak: WPL.893.2021.GG.
[153] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD283.
[154] Znak: WPL.892.2021.SS.
[155] Znak: WPL.896.2021.ZS.
[156] Druk senacki nr 592, druk sejmowy nr 1795, numer w wykazie prac legislacyjnych UC83.

czy według Ministra Finansów chodzi tutaj o gorzelnie jako odrębne podmioty prawne, czy też o gorzelnie prowadzone przez producentów owoców. Jednocześnie Rzecznik wniósł przy tym o sprecyzowanie, czy gorzelnie mogą prowadzić działalność produkcji alkoholu etylowego, nie posiadając tytułu prawnego do co najmniej 0,5 ha gruntu rolnego, o którym mowa w ust. 6.

Do dnia 31 grudnia 2021 r. w przedmiotowej sprawie nie wpynęło stanowisko Ministra Finansów.

60. Projekt ustawy o niektórych umowach zawieranych elektronicznie.

Pismem z dnia 31 grudnia 2021 r.[157] Rzecznik skierował do Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej opinię do projektu ustawy o niektórych umowach zawieranych elektronicznie[158], zgodnie z którym zastosowanie profilu zaufanego miało zostać rozszerzone ze spraw urzędowych na zawieranie umów o pracę, umów zlecenia, umów o świadczenie usług, do których stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu, umów uaktywniających oraz umów o pomocy przy zbiorach. Zaproponowane w przedmiotowym projekcie rozwiązania były przy tym przeznaczone przede wszystkim małym podmiotom, takim jak mikroprzedsiębiorcy, rolnicy oraz osoby fizyczne. W przedmiotowej opinii Rzecznik zwrócił uwagę na potrzebę wyjaśnienia bądź doprecyzowania zawartych w projekcie zapisów w sposób pozwalający na uniknięcie utrudnień, w przypadkach związanych z przejściem praw i obowiązków przedsiębiorcy korzystającego z systemu teleinformatycznego do obsługi wskazanych wyżej umów, np. w przypadku ustanowienia zarządu sukcesyjnego nad przedsiębiorstwem pozostawionym w spadku. Niezależnie od powyższego Rzecznik wyraził również postulat uzupełnienia projektowanej ustawy o zapisy pozwalające na rezygnację z obsługi umowy w systemie teleinformatycznym w sytuacjach, w których dalsze korzystanie z systemu byłoby niecelowe ze względów organizacyjnych lub prowadziłoby do wątpliwości prawnych, np. w przypadku rozwinięcia prowadzonej działalności gospodarczej na większą skalę i uzyskaniu w ten sposób przez pracodawcę statusu małego lub średniego przedsiębiorcy, co z kolei wykluczałoby zawieranie nowych umów za pośrednictwem systemu. Rzecznik wskazał, że brak możliwości ujednolicenia trybu postępowania przez pracodawcę w przedmiotowej kwestii może prowadzić do nadmiernych i niepotrzebnych obciążeń.

[157] Znak: WPL.917.2021.GS.
[158] Numer w wykazie prac legislacyjnych UD230.

II. Opiniowanie projektów rozporządzeń

1. Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w sprawie warunków technicznych dozoru technicznego, jakie powinny spełniać rurociągi przemysłowe transportujące materiały niebezpieczne o właściwościach trujących, żrących i palnych.

Pismem z dnia 1 lutego 2021 r.[159], Rzecznik przekazał do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii wiadomość elektroniczną (e-mail) Legnickiego Klubu Biznesu z dnia 18 marca 2021 r., otrzymaną w związku z konsultacjami projektu w Radzie Przedsiębiorców przy Rzeczniku.

2. Projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie nadania Instytutowi Sportu w Warszawie statusu państwowego instytutu badawczego[160].

Pismem z dnia 16 lutego 2021 r.[161] skierowanym do Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu Rzecznik wskazał, że pożądanym jest aby członkiem Rady Naukowej, która działa w Instytucie Sportu – Państwowym Instytucie Badawczym, był także Rzecznik, który podejmuje szereg działań na rzecz wsparcia branż związanych ze sportem, które zaś są istotnym sektorem gospodarki.

3. Rządowy projekt rozporządzenia w sprawie określenia zadań Krajowej Administracji Skarbowej, które mogą być wykonywane przez naczelników urzędów skarbowych na obszarze całego kraju lub jego części, niezależnie od terytorialnego zasięgu ich działania[162].

W piśmie z dnia 16 marca 2021 r.[163] skierowanym do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej Rzecznik zwrócił uwagę, że projktowane rozporządzenie w § 1 przewiduje aby: *zadania, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 7 ustawy o KAS, mogły być wykonywane przez naczelników urzędów skarbowych na obszarze całego województwa, w którym znajduje się siedziba danego naczelnika urzędu skarbowego, niezależnie od terytorialnego zasięgu ich działania.* W art. 28 ust. 1 pkt 7 ustawy o KAS wskazano, że chodzi o *wykonywanie kontroli podatkowej oraz czynności sprawdzających,* z wyjątkiem - który nie ma zastosowania do sektora MŚP. Przedstawione w uzasadnieniu projektu cele „usprawniające i ulepszające" działania organów

[159] Znak: WPL.112.2021.GG.
[160] Numer w wykazie prac legislacyjnych RD289.
[161] Znak: WPL.166.2021.DL.
[162] Numer w wykazie prac legislacyjnych 336.
[163] Znak: WPL.264.2021.ZS.

władzy publicznej, które przyświecają projektowanemu rozporządzeniu zostały w pełni zaaprobowane przez Rzecznika. Jednakże Rzecznik zauważył, że kontrola podatkowa (art. 282 Ordynacja podatkowa) oraz czynności sprawdzające (art. 272 OP) – zadania naczelnika urzędu, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 7 ustawy o KAS – prowadzone są wyłącznie z inicjatywy organu podatkowego. Źródłem wiedzy na temat konieczności wszczęcia jednego z tych postępowań podatkowych z urzędu będą zasadniczo własne ustalenia organu. Zdaniem Rzecznika, przy braku wyraźnego wskazania (w przepisach OP lub przepisach rozporządzenia) „organu nadzorującego" działania organów podatkowych na obszarze województwa, może dochodzić do kumulacji czynności podejmowanych przez organy podatkowe pierwszej instancji (art. 272 i art. 281 § 1 w zw. z art. 13 § 1 pkt 1 OP) wobec jednego podmiotu w zakresie objętym przepisami OP o czynnościach sprawdzających lub/oraz kontroli podatkowej. W kontekście powyższego, wydało się niewystarczające wskazanie w uzasadnieniu jedynie, że *zarządzanie kontrolą podatkową i czynnościami sprawdzającymi będzie odbywało się z poziomu izby administracji skarbowej*. Rzecznik zauważył także na uciążliwości jakie mogą pojawić się wraz z wprowadzeniem przedmiotowych rozwiązań w projektowanym rozporządzeniu. Organ podatkowy może bowiem (zgodnie z art. 155 § 1 OP) wezwać stronę lub inne osoby do złożenia wyjaśnień, zeznań czy przedłożenia dokumentów, jeśli jest to niezbędne do wyjaśnienia stanu faktycznego lub rozstrzygnięcia sprawy, także w ramach prowadzonej kontroli podatkowej (art. 292 OP) lub/oraz przeprowadzając czynności sprawdzające (art. 280 OP). Jednocześnie z art. 156 § 1 OP wynika, że wezwany powinien stawić się osobiście w siedzibie urzędu, ale wyłącznie na obszarze województwa, w którym zamieszkuje lub przebywa. Na skutek wprowadzonych zmian w projekcie może dojść do sytuacji, gdy kontrolę podatkową oraz/lub czynności sprawdzające u danego przedsiębiorcy rozpocznie urząd skarbowy z miasta oddalonego nawet o setki kilometrów (chociaż położonego w tym samym województwie), a wezwani będą musieli osobiście stawić się w siedzibie tego urzędu. Zaistniałe okoliczności wygenerują wobec sektora mikro-, małych i średnich przedsiębiorców zarówno nowe obowiązki administracyjne, jak i zwiększą koszty prowadzenia przez nich działalności gospodarczej, co stanowi naruszenie art. 67 pkt 1 PP).

Odpowiadając na powyższe, Minister Finansów, Funduszy i Polityki Społecznej[164] pismem z dnia 5 maja 2021 r.[165] wyjaśnił m. in., że zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy o KAS, do zadań dyrektora izby administracji skarbowej należy nadzór nad działalnością naczelników

[164] Dalej: „MFFiPS".
[165] Znak: DOM11.860.20.2020.

urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych, z wyłączeniem zastrzeżonego dla Szefa Krajowej Administracji Skarbowej nadzoru nad czynnościami wskazanymi w tym przepisie. Jednocześnie zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 10 ww. ustawy do zadań dyrektora izby administracji skarbowej należy prowadzenie działalności analitycznej, prognostycznej i badawczej dotyczącej zjawisk występujących we właściwości Krajowej Administracji Skarbowej oraz analizy ryzyka. Stosownie natomiast do art. 25 ust. 3 tej ustawy dyrektor izby administracji skarbowej jest organem wyższego stopnia w stosunku do naczelnika urzędu skarbowego i naczelnika urzędu celno-skarbowego. Zarzucany zatem brak wskazania w przepisach OP lub rozporządzenia „organu nadzorującego" działania organów podatkowych na obszarze województwa wraz z wnioskiem, że może to prowadzić do kumulacji czynności podejmowanych przez organy podatkowe pierwszej instancji wobec jednego podmiotu, zostały uznane za niezasadne. Dodatkowo zauważono, że kontrole podatkowe podejmowane na podstawie projektowanego rozporządzenia będą – tak jak dotychczas – uwzględniać zasady ogólne wynikające z Prawa przedsiębiorców, w tym z art. 52 ww. ustawy, wprowadzającego zasadę wykonywania kontroli w sposób niezakłócający funkcjonowania przedsiębiorcy oraz z art. 54 tej ustawy, regulującego zakaz podejmowania i prowadzenia więcej niż jednej kontroli przedsiębiorcy poza wyjątkami określonymi w tym przepisie. MFFiPS zwrócił także uwagę, że na podstawie art. 156 § 1 OP[166], ukształtowane zostało prawo, a zarazem obowiązek podatnika w zakresie stawienia się na wezwanie organu na obszarze województwa. Projektowane rozporządzenie nie pozostaje zatem w sprzeczności z obowiązującymi zasadami dotyczącymi wezwań. Ewentualne zmiany podatnicy mogą odczuć w przypadku prowadzonych czynności sprawdzających, gdy podatnik może zostać wezwany do osobistego stawienia się w urzędzie skarbowym poza granicami powiatu. W tym miejscu wskazano jednak, że w związku z projektowanym rozporządzeniem przewiduje się, że dyrektor izby administracji skarbowej sprawujący nadzór nad podległymi naczelnikami urzędów skarbowych, będzie zarządzał czynnościami sprawdzającymi i kontrolami podatkowymi podejmowanymi przez podległe mu organy podatkowe. Zarządzanie przez dyrektora izby administracji skarbowej na terenie województwa tymi zadaniami pozwoli na przeprowadzenie kontroli podatkowej lub czynności sprawdzających w sposób najmniej uciążliwy i dolegliwy dla podatnika, z uwzględnieniem specyfiki jego działalności. Dyrektor izby administracji skarbowej obowiązany będzie podejmować działania, które zminimalizują ryzyko przemieszczania w obrębie województwa na duże odległości. Podkreślenia wymaga jednak to, że projektowane

[166] Treść przepisu: *Wezwany podatnik jest obowiązany do osobistego stawienia się tylko na obszarze województwa, w którym zamieszkuje lub przebywa.*

rozporządzenie uwzględnia również doświadczenia pandemii, gdy z powodu kwarantanny lub izolacji jest wyłączona znaczna liczba pracowników wykonujących te zadania organu podatkowego. Ponadto, zgodnie z obowiązującymi przepisami rozdziału 23 OP „Koszty postępowania", koszty postępowania przed organami podatkowymi ponosi Skarb Państwa (art. 264); do kosztów tych zalicza się, m.in. koszty podróży i inne należności związane z osobistym stawiennictwem strony, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu (art. 265 pkt 2). Zasady zwrotu tych kosztów zostały określone w art. 266 OP. W ocenie Ministra Finansów, projektowane regulacje nie tworzą więc nowych obowiązków administracyjnych, ani nie zwiększą kosztów prowadzenia działalności gospodarczej. Organ prowadzący kontrolę wykonuje czynności, zgodnie z art. 285 i art. 285a OP, co do zasady, w siedzibie kontrolowanego i z jego udziałem. Ponadto MFFiPS podkreślił, że obecnie wiele czynności można przeprowadzać na odległość, bez konieczności osobistego stawiennictwa, przy wykorzystaniu elektronicznych form kontaktu podatnika z organami Krajowej Administracji Skarbowej, m. in. poprzez e-PUAP, e-URZĄD, pocztę elektroniczną lub kontakt telefoniczny.

4. Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie ceny referencyjnej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w 2021 r. oraz okresów obowiązujących wytwórców, którzy wygrali aukcje w 2021 r.

Pismem z dnia 19 marca 2021 r. [167] Rzecznik przekazał opinię do Ministra Klimatu i Środowiska, w której nie podzielił stanowiska, że projekt nie wywiera wpływu na mikro- i małych przedsiębiorców, ponieważ ustalane są ceny referencyjne dla poszczególnych rodzajów instalacji OZE o mocy elektrycznej poniżej pewnych progów, np. 500 kW oraz zwrócił się z prośbą o uzupełnienie projektu w tym zakresie.

5. Projekt rozporządzenia Ministra Aktywów Państwowych w sprawie realizacji publicznej usługi hybrydowej w obrocie krajowym[168].

Pismem z dnia 22 marca 2021 r. [169] Rzecznik przekazał do Ministerstwa Aktywów Państwowych stanowisko, w którym wskazał, że korespondencja urzędowa może być niejednokrotnie znacznie obszerniejsza niż 11 kartek i nie jest rzadkością obecnie przesyłanie dokumentacji urzędowej przekraczającej 15 MB, zatem powinny zostać zapewnione wyższe wartości, aby nie były potrzebne dodatkowe nakłady pracy przy przygotowywaniu

[167] Znak: WPL.265.2021.GG.
[168] Numer w wykazie prac legislacyjnych 421.
[169] Znak: WPL.289.2021.GG.

przesyłek/plików PDF (dzielenie ich, przetwarzanie na mniejsze pliki itd.), co przy efekcie masowej skali tej korespondencji może zwiększać pracochłonność i generować znaczne koszty.

6. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 9 kwietnia 2021 r. w sprawie projektu rozporządzenia dot. udzielania przez Bank Gospodarstwa Krajowego pomocy publicznej w formie gwarancji transakcji leasingowych w związku ze skutkami COVID-19.

Pismem z dnia 16 kwietnia 2021 r.[170] Rzecznik przekazał stanowisko do Ministra Finansów, w którym wskazał, że niektóre z planowanych uregulowań są zawężane w stosunku do upoważnień wynikających z Sekcji 3.1. Komunikatu Komisji: „Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19”[171], co oznacza, że z pomocy publicznej będzie mogło skorzystać więcej kategorii firm w innych państwach niż w Polsce, co może stawiać krajową przedsiębiorczość w gorszej sytuacji niż w innych państwach Unii Europejskiej.

W odpowiedzi z dnia 23 kwietnia 2021 r. Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej wskazał, że zgodnie z pkt 22 lit. e Komunikatu Komisji z dnia 20 marca 2020 r. Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19, pomoc jest przyznawana przedsiębiorstwom *(...) pod warunkiem nieprzeniesienia na producentów surowców i nieustalania na podstawie ceny lub ilości produktów (...)*. W § 3 ust 2 pkt 1 projektu rozporządzenia reguła ta została ujęta *a contrario*, poprzez określenie, że *przepisów rozporządzenia nie stosuje się w odniesieniu do pomocy udzielanej (pomoc nie jest przyznawana) przedsiębiorcom prowadzącym działalność w zakresie przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych, jeżeli pomoc jest uwarunkowana jej przeniesieniem w całości lub części na producentów surowców lub jest ustalana na podstawie ceny lub ilości produktów (...).* Gwarancje udzielane przez Bank Gospodarstwa Krajowego w ramach rozporządzenia będą finansowane ze środków Krajowego Funduszu Gwarancyjnego. Oznacza to, że stosuje się do nich przepisy ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne[172]. Artykuł 15 zzzd ustawy o COVID-19 nie ma w tym przypadku zastosowania. Udzielenie gwarancji przedsiębiorcy prowadzącemu działalność w kilku sektorach, do których mają zastosowanie różne kwoty maksymalne pomocy, została uregulowana w § 6 projektu rozporządzenia.

[170] Znak: WPL.363.2021.GG.
[171] Dz. Urz. UE. C 2020 r. Nr 91I, str. 1 ze zm.
[172] Dz. U. z 2021 r. poz. 442.

W przepisie tym zawarto bezpośrednie odwołanie do przepisów Komunikatu Komisji. Powyższe oznacza, że stosowany jest pkt 23a, zgodnie z którym jeżeli przedsiębiorca prowadzi działalność w sektorze rybołówstwa lub akwakultury oraz w sektorze produkcji podstawowej produktów rolnych nie powinna zostać przekroczona kwota 270.000 EUR.

7. Projekt rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki zmieniającego rozporządzenie w sprawie świadectw, dyplomów państwowych i innych druków[173].

Pismem z dnia 23 kwietnia 2021 r.[174] Rzecznik skierował do Ministra Edukacji i Nauki opinię do projektu rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki zmieniającego rozporządzenie w sprawie świadectw, dyplomów państwowych i innych druków. W przedmiotowej opinii Rzecznik wskazał, że docierają do niego sygnały od przedsiębiorców, dotyczące trudnej sytuacji prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie produkcji trofeów sportowych, takich jak puchary, medale, dyplomy, statuetki itp. z przeznaczeniem na nagrody w zawodach sportowych. Rzecznik podkreślił również, że żywi nadzieję, iż przedmiotowy projekt oraz inne działania legislacyjne Ministerstwa Edukacji i Nauki przyczynią się do pobudzenia rynku producentów dyplomów, świadectw itp.

8. Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o zmianie w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych[175].

Pismem z dnia 1 czerwca 2021 r. Rzecznik skierował do Ministerstwa Sprawiedliwości opinię do projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o zmianie w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych, mającego na celu dostosowanie przepisów rozporządzenia do zmian wprowadzonych ustawą z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw[176]. Rzecznik przekazał projektodawcy głosy przedsiębiorców wskazujące na możliwość udoskonalenia projektowanego rozporządzenia, w szczególności o rozwiązania dotyczące czynności dokonywanych przez pełnomocników w systemie teleinformatycznym, a także na wątpliwości co do stosowania projektowanych przepisów w związku z niektórymi funkcjonującymi obecnie regulacjami, w tym dotyczącymi opłat za zamieszczenie ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz zwolnień z ponoszenia opłaty sądowej.

[173] Numer w wykazie prac legislacyjnych 18E.
[174] Znak: WPL.379.2021.DL.
[175] Numer w wykazie prac legislacyjnych B 561.
[176] Dz. U. z 2018 r. poz. 398 z późn. zm.

9. Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania oraz wypłaty pomocy finansowej na operacje typu „Premie na rozpoczęcie działalności pozarolniczej" w ramach poddziałania „Pomoc na rozpoczęcie działalności gospodarczej na obszarach wiejskich" objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020[177].

Pismem z dnia 17 sierpnia 2021 r.[178] skierowanym do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Rzecznik wskazał, że sposób kwalifikowania do pomocy mógłby zostać znacznie uproszczony w wypadku objęcia możliwością dofinansowania ogółu przedsiębiorców, tj. rezygnacji z ograniczenia dofinansowania do działalności gospodarczych, określonych niektórymi kodami PKD. Dzięki temu o dofinansowanie mogłoby wnioskować więcej zainteresowanych osób i mocniej wspierany byłby rozwój przedsiębiorczości. Rzecznik zauważył także, że ograniczenie dofinansowania do zakupu samochodowych, które miałyby służyć do prowadzenia działalności gospodarczej do poziomu 50% ceny zakupu (które należy uznać za niewłaściwe), jest z kolei nadmiernym uproszczeniem. Nie należy wykluczać dofinansowania 100% w tym zakresie – stosowna weryfikacja celowości zakupu powinna odbywać się na poziomie rozpatrywania biznesplanu i z uwzględnieniem warunków miejscowych. W tym kontekście należałoby mieć na względzie m. in. to, że do wielu miejsc w Polsce nadal nie dociera komunikacja publiczna.

10. Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej soków i nektarów owocowych[179].

Pismem z dnia 29 września 2021 r.[180] skierowanym do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Rzecznik poddał pod rozwagę każdorazowo dodatkowe doprecyzowanie w treści nowelizacji, jakie składniki w skali Brixa, dla odtworzonego soku owocowego i odtworzonego przecieru owocowego, określa załącznik nr 3 do rozporządzenia. Ponadto w przedmiotowym piśmie Rzecznik wskazał, że w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/12/UE z dnia 19 kwietnia 2012 r. zmieniającej dyrektywę Rady 2001/112/WE odnoszącą się do soków owocowych i niektórych podobnych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, nie posłużono się pojęciem „ekstrakt", które zawiera także zmieniane rozporządzenie.

[177] Numer w wykazie prac legislacyjnych 237.
[178] Znak: WPL.688.2021.GG.
[179] Numer w wykazie prac legislacyjnych 253.
[180] Znak: WPL.767.2021.GG.

W odpowiedzi z dnia 25 października 2021 r.[181] Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi stwierdziło, że z przeprowadzonego rozeznania wynika, iż w analityce żywnościowej przez „ekstrakt" rozumie się sumę substancji rozpuszczonych w wodzie, nielotnych z parą wodną, lub suchą substancję rozpuszczalną w wodzie. Zawartość ekstraktu w produktach spożywczych oznacza się densymetrycznie, refraktometrycznie lub wagowo. Jednocześnie w opinii ministerstwa, przepis § 8 ust. 4 nowelizowanego rozporządzenia został doprecyzowany tak, aby wskazywał, że minimalna wartość w skali Brixa, dla odtworzonego soku owocowego i odtworzonego przecieru owocowego, nie uwzględnia ekstraktu dodanych składników i dodatków, innych niż odtworzony sok owocowy i odtworzony przecier owocowy.

11. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej zmieniającego rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie udzielania przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości pomocy finansowej w ramach Programu Operacyjnego „Innowacyjna Gospodarka 2007-2013"[182].

Pismem z dnia 21 października 2021 r.[183] skierowanym do Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej, Rzecznik poddał pod rozwagę objęcie wydłużonym terminem udzielania pomocy *de minimis*, także pomocy *de minimis* dla mikro-, małych lub średnich przedsiębiorców w ramach działania 3.1 Inicjowanie działalności innowacyjnej. Rzecznik zauważył, że termin dla pomocy tego rodzaju był również zawarty w dotychczasowym brzmieniu nowelizowanego przepisu, w projekcie zaś nie jest przywracany.

12. Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wysokości opłaty za wydanie zezwolenia na odstępstwo od warunków technicznych, jakim powinien odpowiadać pojazd[184].

Pismem z dnia 3 grudnia 2021 r.[185] Rzecznik skierował do Ministra Infrastruktury opinię do projektu rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wysokości opłaty za wydanie zezwolenia na odstępstwo od warunków technicznych, jakim powinien odpowiadać pojazd. Projekt zakłada wysokość opłaty za wydanie zezwolenia na odstępstwo od warunków technicznych, jakim powinien odpowiadać pojazd – na poziomie 450,00 zł. Należy przy tym zaznaczyć, że dotychczas opłata skarbowa konieczna do uiszczenia jako opłata za wydanie

[181] Znak: SJ.jn.0211.3.2021.
[182] Numer w wykazie prac legislacyjnych 31.
[183] Znak: WPL.808.2021.GG.
[184] Numer w wykazie prac legislacyjnych 174.
[185] Znak: WPL.880.2021.TO.

takiego zezwolenia wynosiła 10,00 zł. Rzecznik zauważył, że zmiana wysokości przedmiotowej opłaty o 4 500% może budzić słuszne wątpliwości, ze względu na skalę podwyżki, jak i wysokość tej opłaty. Wskazał także, że przytoczone przez projektodawców uzasadnienie powodów drastycznego, skokowego wzrostu opłaty za wydanie zezwolenia na odstępstwo od warunków technicznych, jakim powinien odpowiadać pojazd, może nie być wystarczające dla tak dużego wzrostu tej opłaty i w konsekwencji może podważać zaufanie uczestników postępowania w takich sprawach do organów władzy publicznej.

13. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących.

Pismem z dnia 10 grudnia 2021 r.[186] Rzecznik pozytywnie ocenił utrzymanie zwolnień z obowiązku ewidencjonowania sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących na okres 2 lat (2022-2023), zaproponowanych w *projekcie rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących*[187]. Jednocześnie Rzecznik zauważył, że skutkiem *rozszerzenia zakresu czynności objętych bezwzględnym obowiązkiem ewidencjonowania o usługi mycia, czyszczenia samochodów i podobne usługi (PKWiU 45.20.30.0), także usługi mycia, czyszczenia samochodów i podobnych usług przy użyciu urządzeń obsługiwanych przez klienta, które w systemie bezobsługowym przyjmują należność w bilonie lub banknotach, lub innej formie (bezgotówkowej)* będzie bez wątpienia zwiększenie obciążeń finansowo-administracyjnych dla przedsiębiorców świadczących ww. usługi, także z sektora mikro-, małych i średnich przedsiębiorców. W ocenie Rzecznika, wprowadzenie przedmiotowej zmiany dla przedsiębiorców z sektora MŚP, borykających się z niewystarczającą płynnością lub/oraz ponoszących istotne szkody wskutek trwającej już prawie dwa lata epidemii COVID-19, stanie się nadmiernym obciążeniem. Rzecznik postulował, aby utrzymać możliwość korzystania przez podatników prowadzących przedmiotową działalność z dotychczasowego zwolnienia z tego obowiązku do wysokości 20 000 zł, osiągniętej ze sprzedaży dla osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, ewentualnie o rozważenie przesunięcia w czasie wprowadzenia zaproponowanych regulacji (np. od dnia 1 stycznia 2024 r.) celem uwzględnienia w większym stopniu interesów mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

Do Rzecznika wpłynęły także głosy przedsiębiorców dokonujących dostaw oraz świadczenia usług w zakresie mycia, czyszczenia samochodów i podobnych usług, wskazujące na trudności

[186] Znak: WPL.882.2021.ZS.
[187] Numer w wykazie prac legislacyjnych 467.

i problemy, z którymi mierzą się i będą musieli pokonać, żeby spełnić wprowadzane regulacje w wyznaczonych terminach, które Rzecznik przekazał Ministrowi Finansów w załączeniu do przedmiotowej opinii.

III. Opiniowanie projektów aktów prawa miejscowego

W 2021 roku Rzecznik otrzymał do zaopiniowania 35 projektów uchwał rad gminnych i miejskich, tj. projekt uchwały:

1) Rady Miejskiej w Tuszynie z dnia 12 marca 2021 r. w sprawie uchwalenia „Regulaminu finansowania zadań z zakresu usuwania azbestu i wyrobów zawierających azbest z terenu Gminy Tuszyn”;
2) Rady Gminy Mysłowice w sprawie określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu umarzania, odraczania terminu spłaty oraz rozkładania na raty płatności należności pieniężnych, mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Masłowice oraz jej jednostkom organizacyjnym, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów uprawnionych do udzielania tych ulg;
3) Rady Miejskiej w Tuszynie z dnia 9 kwietnia 2021 r. w sprawie uchwalenia „Regulaminu finansowania zadań z zakresu usuwania azbestu i wyrobów zawierających azbest z terenu Gminy Tuszyn”;
4) Rady Miasta Kutno w sprawie szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania ulg w spłacie oraz niedochodzeniu należności pieniężnych, mających charakter cywilnoprawnych przypadających Miastu Kutno i jego jednostkom organizacyjnym;
5) Rady Miejskiej w Przedborzu w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości na terenie Miasta i Gminy Przedbórz;
6) Rady Miasta Piotrków Trybunalski w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości;
7) Rady Gminy Boronów w sprawie wysokości stawek podatku od nieruchomości;
8) Rady Miasta Żory w sprawie wysokości stawek podatku od nieruchomości;
9) Rady Miasta Żory w sprawie wysokości stawek podatku od środków transportowych;
10) Rady Gminy Wyry w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2022 rok;
11) Rady Gminy Wyry w sprawie określenia dziennych stawek opłaty targowej w 2022 rok;
12) Rady Gminy Nowe Ostrowy w sprawie podatku od nieruchomości na 2022 rok;

13) Rady Gminy Nowe Ostrowy w sprawie podatku od środków transportowych na 2022 rok;
14) Rady Miasta Kutno w sprawie podatku od nieruchomości na 2022 rok;
15) Rady Miasta Kutno w sprawie podatku od środków transportowych na 2022 rok;
16) Rady Gminy Tuczno w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości;
17) Rady Gminy Czarnożyły w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2022 rok;
18) Rady Miasta Zduńska Wola w sprawie podatku od nieruchomości;
19) Rady Miasta Zduńska Wola w sprawie podatku od środków transportowych;
20) Rady Gminy w Kleszczewie w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości;
21) Rady Miejskiej w Błaszkach w sprawie określenia wysokości stawek podaku od nieruchomości na 2022 rok;
22) Rady Miasta Rzgowa w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2022 rok;
23) Rady Gminy Rzeczyca w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na 2022 rok;
24) Rady Gminy Rzeczyca w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2022 rok;
25) Rady Miasta w Węgorzynie w sprawie podatku od nieruchomości;
26) Rady Miasta w Węgorzynie w sprawie podatku od środków transporowych;
27) Rady Miasta w Kamieniu Pomorskim w sprawie stawek podatku od nieruchomości;
28) Rady Miasta Orzesze w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na terenie Miasta Orzesze od 1 stycznia 2022;
29) Rady Miasta Bełchatowa w sprawie określenia wysokości rocznych stawek podtaku od nieruchomości;
30) Rady Gminy Czerniewice w sprawie ustalenia stawek podatku od nieruchomości na terenie gminy Czerniewice;
31) Rady Gminy Ksawerów w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości;
32) Rady Gminy Ksawerów w sprawie określenia wysokosci rocznych stawek podatku od środków transportowych;

33) Rady Miejskiej w Przedborzu w sprawie określenia wysokości rocznej stawki podatku od środków transportowych na terenie Miasta i Gminy Przdbórz;

34) Rady Miasta w Złoczewie w sprawie określenia stawek podatku od środków transporowych na 2022 rok;

35) Rady Miasta w Złoczewie w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomoscu na rok 2022 r.

IV. Opiniowanie innych dokumentów

1. Informacja o planowanych pracach i projekcie ustawy o dodatkowych przychodach Narodowego Funduszu Zdrowia, Narodowego Funduszu Ochrony Zabytków oraz utworzeniu Funduszu Wsparcia Kultury i Dziedzictwa Narodowego w Obszarze Mediów.

Poczynając od dnia 18 lutego 2021 r.[188], Rzecznik wysłał do Ministra Finansów szereg pism zawierających uwagi i wnioski przedsiębiorców i ich organizacji, zawierające krytykę tzw. „podatku od reklam".

2. Długoterminowa Strategia Renowacji.

Pismem z dnia 5 marca 2021 r. [189] Rzecznik przekazał Ministrowi Rozwoju, Pracy i Technologii komentarze i uwagi Związku Producentów Sprzętu Oświetleniowego Pol-lightning zawarte w wiadomości elektronicznej (e-mailu) z dnia 22 lutego 2021 r., otrzymane w związku z konsultacjami projektu w Radzie Przedsiębiorców przy Rzeczniku.

3. Krajowy Plan Odbudowy.

Pismem z dnia 1 kwietnia 2021 r. Rzecznik skierował do Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej uwagi i wnioski organizacji przedsiębiorców będących członkami Rady Przedsiębiorców przy Rzeczniku w ramach konsultacji dotyczących Krajowego Planu Odbudowy. W przedmiotowym piśmie Rzecznik wskazał na liczne postulaty, dotyczące kwestii związanych z transportem zbiorowym, w szczególności potrzebę odbudowy zainteresowania podróżnych tym rodzajem transportu oraz potrzebę udzielenia wsparcia w zakresie modernizacji taboru dla przewoźników nie tylko realizujących połączenia miejskie, ale także tych zajmujących się transportem gminnym, powiatowym i wojewódzkim. Ponadto, Rzecznik zwrócił się również z prośbą o rozpatrzenie uwag i propozycji przedstawicieli innych

[188] Znak: WPL.149.2021.GG.
[189] Znak: WPL.202.2021.GG.

branż, w tym branż kultury, gastronomii, turystyki, farmaceutyki oraz nowoczesnych technologii.

V. Występowanie do właściwych organów z wnioskami o podjęcie inicjatywy ustawodawczej albo wydanie lub zmianę aktów normatywnych w sprawach dotyczących działalności gospodarczej

1. Pismem z 3 lutego 2021 r.[190] Minister Rozwoju, Pracy i Technologii zwrócił się do Rzecznika o przedstawienie propozycji do Tarczy Prawnej, której głównym założeniem jest eliminacja barier administracyjnych i prawnych mających wpływ na funkcjonowanie obywateli i przedsiębiorców, w szczególności poprzez uproszczenie procedur, minimalizację kosztów ponoszonych przez obywateli i przedsiębiorców oraz ułatwienie ich kontaktów z organami władzy publicznej.

W odpowiedzi z 22 lutego 2021 r.[191] Rzecznik przedstawił propozycje w kilku zakresach tematycznych:

1) postępowania administracyjne, w których zostanie wprowadzona instytucja milczącego załatwienia sprawy (w formie milczącej zgody albo milczącego zakończone postępowania), ewentualnie wraz z postępowaniem uproszczonym, albo samo postepowanie uproszczone bez milczącego załatwienia sprawy – Rzecznik zaproponował postępowanie uproszczone w OP;
2) postępowania, w których nastąpi elektronizacja procedury – propozycja Rzecznika w zakresie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, wprowadzenie przepisów umożliwiających udzielanie pełnomocnictwa pocztowego z wykorzystaniem technologii cyfrowych, zapewniających jego uwierzytelnienie;
3) postępowania, w których nastąpi usprawnienie procedury w sposób inny niż wskazany powyżej – propozycja Rzecznika m.in. w zakresie możliwości bezpośredniej weryfikacji, czy o opłaty za korzystanie z praw autorskich i praw pokrewnych zwraca się do tej organizacji zarządzania zbiorowymi prawami autorskimi i prawami pokrewnymi zamiast kierowania zapytań do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
4) w zakresie zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów – wprowadzenie przyrzeczenia administracyjnego, analogicznego do art. 412 Prawa wodnego;

[190] Znak: DDR-III.0212.167.2021.
[191] Znak: WPL.173.2021.DL.

5) obowiązki regulacyjne, które ze względu na panującą pandemię COVID-19 wymagają przesunięcia w czasie – propozycja Rzecznika m.in. w kwestii wyłączenia z obowiązku sprawozdawczego wynikającego z art. 286 ust 1 Prawa ochrony środowiska mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

2. Pismem z 25 marca 2021 r.[192] Rzecznik wystąpił do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii o podjęcie prac legislacyjnych w celu usunięcia utrudnień w prowadzeniu działalności gospodarczej mających swoje źródło w wymaganiach stawianych podmiotom ubiegającym się o wsparcie przeznaczone dla branż najbardziej dotkniętych epidemią COVID-19. Jak uzasadnił Rzecznik, z otrzymywanych od przedsiębiorców sygnałów wynika, iż często dochodzi do sytuacji, w których przedsiębiorcom wykonującym faktycznie działalność w przeważającym zakresie odpowiadającym kodowi PKD uprawniającemu do uzyskania wsparcia, odmawia się tego wsparcia ze względu na niezgodność danych figurujących w rejestrze REGON. Zdaniem Rzecznika odwołanie do kodów PKD stanowiło jedynie sposób opisania działalności, dla której przeznaczono szczególne wsparcie, dlatego też doszło do rozdźwięku w trybach instytucjonalnych pomiędzy stosowaniem wykładni językowej czy literalnej, czyli polegającej na ustaleniu znaczenia słów, wyrażeń i zwrotów użytych w tekście przepisu prawnego, a wykładnią celowościową, która zmierzać zawsze powinna do ustalenia treści przepisu ze względu na cel, któremu ten przepis służy. Rzecznik zaznaczył, że istnienie wpisu do ewidencji nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej. Ocena, czy wskazana w treści wpisu działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana, należy do sfery ustaleń faktycznych, a wpis w ewidencji stwarza jedynie domniemanie prawne wykonywania określonej działalności gospodarczej przez daną osobę, które to domniemanie co do zasady może być obalone poprzez kontrdowody, tzn. w toku postępowania strona powinna mieć możliwość wykazania za pomocą dowodów, że dane widniejące w ewidencji są niezgodne ze stanem faktycznym.

Mając powyższe na uwadze Rzecznik zwrócił się do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z apelem o wprowadzenie rozwiązań umożliwiających przedsiębiorcom wykazanie faktycznego prowadzenia działalności przeważającej w branży szczególnie dotkniętej epidemią COVID-19 już w pierwszej instancji postępowania o udzielenie wsparcia w sposób inny, niż poprzez odwołanie się do danych w rejestrze REGON. W przedmiotowym piśmie Rzecznik zwrócił także uwagę na problem braku zaskarżalności rozstrzygnięć odmawiających przedsiębiorcom pomocy w formie cywilnoprawnych umów o udzielenie wsparcia. W ocenie

[192] Znak: WPL.291.2021.MW.GS.

Rzecznika, w tej kwestii konieczne było pilne podjęcie działań legislacyjnych w celu umożliwienia przedsiębiorcom obrony swoich praw w postępowaniach o zawarcie takich umów.

W odpowiedzi z 26 kwietnia 2021 r.[193] Minister Rozwoju, Pracy i Technologii podziękował Rzecznikowi za dotychczasową współpracę oraz wskazał, że prowadzenie skomplikowanych, szczegółowych postępowań wyjaśniających, obarczonych dużym ryzykiem uznaniowości, znacząco odwlekłoby w czasie możliwość udzielania pomocy na szeroką skalę. Istnieje też groźba, że mogłoby to prowadzić do, przynajmniej częściowego, paraliżu instytucji odpowiedzialnych za obsługę instrumentów wsparcia.

Mając na względzie opisane wyżej stanowisko Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii, pismem z 8 maja 2021 r.[194] Rzecznik wystąpił do Prezesa Rady Ministrów o pilne zmiany przepisów w przedmiotowym zakresie tak, aby ZUS i Urzędy Pracy, rozpatrując wnioski, mogły brać pod uwagę także rzeczywistą działalność przedsiębiorcy. Dostrzegając jednocześnie, że wprowadzenie postulowanych zmian mogłoby wiązać się ze zwiększeniem obciążenia instytucji odpowiedzialnych za prowadzenie postępowań o udzielenie pomocy, Rzecznik wniósł o skierowanie do tych instytucji wszelkiego wsparcia potrzebnego do zapewnienia im zdolności sprawnego wykonywania powierzonych im zadań.

3. Pismem z 25 marca 2021 r.[195] Rzecznik wystąpił do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii o podjęcie prac legislacyjnych w celu usunięcia utrudnień w prowadzeniu działalności gospodarczej przez fundacje, stowarzyszenia oraz inne organizacje społeczne i zawodowe, mających swoje źródło w wymaganiach stawianych tym podmiotom w postępowaniach o udzielenie wsparcia przeznaczonego dla przedsiębiorców dotkniętych epidemią COVID-19. Istota problemu dotykającego powyższych podmiotów sprowadzała się do tego, że niezależnie od tego, jaki kod PKD dana organizacja wskaże we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców w KRS – jako kod swojej przeważającej działalności gospodarczej, ze względów statystycznych, w wpisie do rejestru REGON – jako kod przeważającej działalności gospodarczej, zostaje wpisany kod przeznaczony danej organizacji członkowskiej. Wobec tego, że weryfikacja statusu przedsiębiorcy uprawnionego do otrzymania pomocy odbywa się wyłącznie w oparciu o dane zawarte w rejestrze REGON, powyższe organizacje zostały faktycznie pozbawione możliwości ubiegania się o pomoc przeznaczoną dla

[193] Znak: DDR-III.0212.234.2021.
[194] Znak: GR.38.2021.BB.
[195] Znak: WPL.291.2021.MW.GS.

przedsiębiorców prowadzących swoją przeważającą działalność w branżach szczególne dotkniętych skutkami epidemii COVID-19.

W odpowiedzi z 28 maja 2021 r.[196] Minister Rozwoju, Pracy i Technologii stwierdził, że w zamierzeniu ustawodawcy adresatem przepisów są przede wszystkim przedsiębiorcy, których istotną funkcjonowania jest prowadzenie działalności gospodarczej. Organizacje pozarządowe mogą oczywiście prowadzić działalność gospodarczą. Najczęściej nie jest to jednak dla nich działalność podstawowa – ma raczej charakter uzupełniający i służy pozyskiwaniu środków finansowych na prowadzenie działalności statutowej.

4. Pismem z 9 kwietnia 2021 r.[197] Rzecznik wystąpił do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii o podjęcie prac legislacyjnych w celu jednoznacznego wskazania w przepisach ustawy o COVID-19, że przedsiębiorstwom pod zarządem sukcesyjnym przysługują przewidziane w tej ustawie świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy. W uzasadnieniu powyższego wniosku Rzecznik wskazał, że konstrukcja przepisów regulujących zasady przyzwania przez Wojewódzkie Urzędy Pracy świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy powoduje, że niektóre z tych urzędów odmawiają wypłacania przedmiotowych świadczeń zarządcom sukcesyjnym. Zgodnie z tymi przepisami o pomoc mogą ubiegać się przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 Prawa przedsiębiorców, w związku z czym pojawiła się wątpliwość, czy wnioski w tym zakresie może składać zarządca sukcesyjny, czyli podmiot tymczasowo zastępujący zmarłego przedsiębiorcę do czasu rozstrzygnięcia spraw spadkowych i przejęcia związanych z przedsiębiorstwem praw i obowiązków przez następców prawnych przedsiębiorcy.

Odpowiadając na wystąpienie Rzecznika pismem z 28 kwietnia 2021 r.[198] Ministerstwo Rozwoju, Pracy i Technologii zwróciło uwagę, że w zakresie nieuregulowanym ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw[199], przepis art. 5 tej ustawy odsyła do stosowania wobec zarządców sukcesyjnych prowadzących przedsiębiorstwo w spadku wszystkich przepisów dotyczących wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorców. Zarządca sukcesyjny jest zatem zobowiązany do prowadzenia bieżącej działalności przedsiębiorstwa, czyli m.in. zawierania i realizacji umów, a także może zaciągać zobowiązania, które następnie reguluje w trakcie trwania zarządu sukcesyjnego. Oznacza to,

[196] Znak: DMP-IV.055.103.2021.
[197] Znak: WPL.327.2021.PD.
[198] Znak: DDR-III.056.18.2021.
[199] T.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 170, dalej: „ustawa o zarządzie sukcesyjnym".

że chociaż zarządca nie staje się przedsiębiorcą z chwilą podjęcia funkcji, to w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa w spadku jest tak traktowany przez organy administracji publicznej, kontrahentów i klientów. Powołując się na te okoliczności ministerstwo stwierdziło, że właściwa wykładnia przepisów o zarządzie sukcesyjnym i o pomocy przyznawanej w ramach „Tarczy antykryzysowej" powinna polegać na przyznaniu zarządcom sukcesyjnym prawa do korzystania z pomocy państwa związanej ze wsparciem przedsiębiorstw, których dotykają negatywne skutki pandemii, w tym także związanych z ochroną miejsc pracy, tym bardziej, że za takim rozstrzygnięciem przemawia również cel wprowadzonych regulacji dot. sukcesji przedsiębiorstw.

W związku z sygnałami o utrzymujących się wątpliwościach w zakresie możliwości uznania zarządcy sukcesyjnego za podmiot właściwy do złożenia wniosku o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, pismem z 8 lipca 2021 r.[200] Rzecznik zwrócił się do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii o podjęcie działań w celu ujednolicenia rozstrzygnięć wydawanych w praktyce Wojewódzkich Urzędów Pracy.

W piśmie z 14 września 2021 r.[201] ministerstwo wskazało, iż chociaż przepisy ustawy o COVID-19 nie wskazują *expressis verbis*, że o poszczególne formy wsparcia w tym zakresie mogą ubiegać się zarządcy sukcesyjni, to zasadnym jest stwierdzenie, zwłaszcza z uwagi na art. 5 ustawy o zarządzie sukcesyjnym, że wykładnia celowościowa przepisu art. 15gga ustawy o COVID-19 dopuszcza przyjęcie założenia o możliwości skorzystania z pomocy przez zarządców sukcesyjnych. Niezależnie od przedstawienia powyższej oceny ministerstwo uchyliło się jednak od podjęcia działań prowadzących do jednoznacznego rozstrzygnięcia przedmiotowego problemu, twierdząc, że właściwość do dokonywania interpretacji przepisów w tym zakresie należy ostatecznie do organów rozpatrujących wnioski o pomoc, w tym przypadku do dyrektorów WUP.

Mając na uwadze powyższe, pismem z 21 października 2021 r.[202] Rzecznik wystąpił do Minister Rodziny i Polityki Społecznej (dysponenta Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, z którego wypłacane są świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy), z wnioskiem o wydanie objaśnień prawnych w zakresie uprawnienia zarządców sukcesyjnych do wnioskowania o świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy. W uzasadnieniu wniosku Rzecznik wskazał, że chociaż w sprawach indywidualnych wniosków o przyznanie świadczeń

[200] Znak: WPL.327.2021.GS.
[201] Znak: DDR-III.057.16.2021.
[202] Znak: WPL.327.3.2021.PD.GS.

na rzecz ochrony miejsc pracy decyzje rzeczywiście wydają dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy, to w dalszym ciągu aktualna pozostaje potrzeba rozstrzygnięcia przedmiotowego problemu w sposób definitywny. W związku z tym Rzecznik zwrócił uwagę, że zgodnie z art. 33 ust. 1 PP w zw. z art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy o Rzeczniku, w przypadku zaistnienia w praktyce wątpliwości co do stosowania przepisów prawa z zakresu działalności gospodarczej, rozstrzyganie tych wątpliwości należy do właściwych ministrów oraz organów, które na podstawie odrębnych przepisów są upoważnione do opracowywania i przedkładania Radzie Ministrów projektów aktów prawnych. Powołując się na powyższe, Rzecznik wniósł o wydanie przez właściwego ministra objaśnień prawnych, które rozstrzygnęłyby w sposób jednoznaczny kwestię możliwości wnioskowania przez zarządców sukcesyjnych o pomoc przeznaczoną dla przedsiębiorców poszkodowanych wskutek pandemii COVID-19.

5. Pismem z 5 maja 2021 r.[203] Rzecznik wystąpił do Sekretarza Stanu Pełnomocnika Rządu ds. Cyberbezpieczeństwa KRPM oraz Prezesa UODO o podjęcie prac legislacyjnych w celu wprowadzenia kwotowego ograniczenia wysokości kar pieniężnych i jednoznaczne wskazanie maksymalnej ich wysokości wobec mikroprzedsiębiorców, w sposób analogiczny do tego, jak uczyniono to wobec jednostek sektora finansów publicznych w art. 102(2) ustawy o ochronie danych osobowych.

W odpowiedzi przekazanej 14 czerwca 2021 r. Departament Zarządzania Danymi KPRM wskazał, że art. 83 RODO przewiduje równouprawnienie wszystkich przedsiębiorców w zakresie nakładania kar pieniężnych i nie dopuszcza żadnych odstępstw ani wyjątków dla wybranej części z nich. Według przepisów RODO przyznawanie odstępstw na podstawie wielkości przedsiębiorców nie byłoby podejściem właściwym, ponieważ ich rozmiar sam w sobie nie stanowi wskaźnika ryzyka, jakie przetwarzanie danych osobowych, którego dane przedsiębiorstwo się podejmuje, może stworzyć dla osób fizycznych.

6. Pismem z 12 maja 2021 r.[204] Rzecznik zwrócił się do Ministra Zdrowia z wnioskiem o zmianę zasad dotyczących przewozu osób w pojazdach samochodowych przeznaczonych konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą poprzez zniesienie tego limitu.

Ministerstwo Zdrowia w piśmie z dnia 18 maja 2021 r. wskazało, że przedmiotowe ograniczenie zostało zniesione.

[203] Znak: WPL.89.2020.GG.
[204] Znak: WPL.19.2021.JJ.PD.

7. W piśmie z 12 maja 2021 r.[205] Rzecznik zwrócił się do Ministra Finansów o rozważenie podjęcia prac legislacyjnych w zakresie przedłużenia terminu do trzech miesięcy na korektę plików JPK_VAT w okolicznościach wskazanych w art. 109b ust. 3e pkt 1 i 2 ustawy o VAT, obok przygotowywanego projektu zmiany art. 16a KKS w zakresie zastosowania instytucji wyłączenia z odpowiedzialności karnej skarbowej, określonej w art. 16a KKS, także do *korekty JPK_V7 dotyczącej wyłącznie części ewidencyjnej lub korekty obu części JPK_V7 – deklaracyjnej i ewidencyjnej* oraz przekazał w załączeniu pismo wnioskodawcy z 2 lutego 2021 r.

Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej, odpowiadając[206] na pismo stwierdził m. in., że postulat wnioskodawcy co do wyłączenia odpowiedzialności karnej skarbowej w przypadku złożenia prawnie skutecznej korekty ewidencji JPK został wzięty pod uwagę przy projektowaniu zmiany art. 16a KKS. Natomiast, zmiana przepisu art. 109 ust. 3e ustawy o VAT[207] w kształcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, byłaby sprzeczna ze stanowiskiem prezentowanym przez Ministerstwo Finansów na etapie prac legislacyjnych. Jak wskazano w piśmie: *Konieczność złożenia korekty ewidencji VAT, wystąpi co do zasady jedynie w sytuacji szczególnej, tj. po samodzielnym zidentyfikowaniu przez podatnika błędnych zapisów w już złożonym JPK VAT, który powinien być złożony jako dokument zgodny za stanem faktycznym. W związku z tym nie powinno to samo w sobie powodować szczególnych obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorców, ani przekładać się na znaczący wzrost kosztów obsługi księgowej. Ponadto wprowadzenie postulowanego trzymiesięcznego terminu na złożenie korekty ewidencji powodowałoby szereg "komplikacji"* (opisanych przez Ministerstwo Finansów) *w zakresie prawidłowego rozliczenia podatku od towarów.*

8. W dniu 2 września 2021 r. został wprowadzony stan wyjątkowy na obszarze części województwa podlaskiego oraz części województwa lubelskiego, położonym w bezpośrednio przy granicy z Republiką Białorusi. Ustanowiono również zakres ograniczeń konstytucyjnych praw i wolności, co umotywowano potencjalnym zagrożeniem bezpieczeństwa i porządku publicznego. Mając na względzie dotkliwość ograniczeń wobec niektórych rodzajów i sektorów działalności gospodarczej, przyjęto ustawę z dnia 29 września 2021 r. o rekompensacie w związku z wprowadzeniem stanu na obszarze części województwa

[205] Znak: WPL.205.2021.ZS.
[206] Pismo z dnia 21 czerwca 2021 r., nr PT7.8164.6.2021.HEBZ.601.
[207] Treść przepisu: *podatnik jest obowiązany przesłać korektę ewidencji w terminie 14 dni od dnia: (1) stwierdzenia przez podatnika, że przesłana ewidencja zawiera błędy lub dane niezgodne ze stanem faktycznym, lub (2) zmiany danych zawartych w przesłanej ewidencji.*

podlaskiego oraz części województwa lubelskiego. W ustawie określono zamknięty katalog podmiotów uprawnionych (hotelarstwo, gastronomia, turystyka i z nimi powiązane) do rekompensaty oraz zasady jej obliczania i wypłaty. Ze względu na niestabilną sytuację na pograniczu białoruskim, wprowadzono na objętych wcześniejszym stanem wyjątkowym terenach zakaz przebywania, co przyczyniło się do pogłębienia problemów ekonomicznych tamtejszych przedsiębiorców. Pomimo rekompensat, na ręce Rzecznika skierowano jednak wiele wystąpień pochodzących od przedsiębiorców z sektorów nieobjętych pomocą, którzy jednak równie silnie, choć nie zawsze bezpośrednio ponoszą straty na skutek obowiązujących restrykcji. Trzeba bowiem zaznaczyć, iż ograniczenia w wykonywaniu działalności gospodarczej na obszarze przygranicznym objętym zakazem w zakresie przebywania na nim – niosą skutki nie tylko bezpośrednio dla podmiotów wymienionych w art. 1. ustawy z dnia 29 września 2021 r. o rekompensacie w związku z wprowadzeniem stanu wyjątkowego na obszarze części województwa podlaskiego oraz części województwa lubelskiego w 2021 r.[208], lecz również dla innych przedsiębiorców, których działalność jest pośrednio, ale ściśle, związana i zależna od działalności sektora usług turystycznych i hotelarskich. Są to takie branże jak m.in.: działalność zakładów pralniczych, działalność pomocnicza związana z utrzymaniem porządku w budynkach, niespecjalistyczne sprzątanie budynków, usługi transportowe, reklamowe i wiele innych, których funkcjonowanie również zostało zakłócone, a które nie zostały wsparte programem rekompensat na podstawie wskazanej wyżej ustawy.

W związku z powyższym Rzecznik skierował do właściwych organów prośbę o podjęcie inicjatywy ustawodawczej, mającej na celu zmianę niektórych postanowień ustawy o rekompensacie. Na skutek interwencji Rzecznika w Ministerstwie Rozwoju i Technologii oraz Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie pomocy dla przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą, którzy zostali silnie dotknięci konsekwencjami ograniczeń wolności i praw w związku z wprowadzeniem stanu wyjątkowego, a następnie zakazem przebywania na obszarze części województw podlaskiego i lubelskiego, przyjęto pakiet rozwiązań legislacyjnych umożliwiających w uzasadnionych przypadkach przyznanie przez wojewodę rekompensaty również innym podmiotom (wykonującym działalność w innych branżach), niż wymienione w pierwotnym brzmieniu ustawy o rekompensacie w związku z wprowadzeniem stanu wyjątkowego na tych obszarach.

W konsekwencji powyższych działań, w dniu 18 grudnia 2021 r. weszła w życie ustawa o zmianie ustawy o podatku akcyzowym, która w art. 4 dodaje w ustawie o rekompensacie

[208] Dz. U. z 2021 r. poz. 1803 i 2191 ze zm.

w związku z wprowadzeniem stanu na obszarze części województwa podlaskiego oraz części województwa lubelskiego przepis (art. 3 ust. 8) umożliwiający przyznanie przez wojewodę na udokumentowany wniosek za zgodą ministra właściwego ds. administracji publicznej, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, rekompensaty również innym podmiotom, które wykonują działalność gospodarczą na obszarze objętym zakazem przebywania (wcześniej stanem wyjątkowym), gdy okoliczności, a zwłaszcza poziom strat, utracone korzyści lub ciężkie położenie materialne, wskazują, że wymagają tego względy słuszności.

9. Pismem z 3 grudnia 2021 r.[209] Rzecznik wystąpił do Ministra Sprawiedliwości o podjęcie działań legislacyjnych w celu zwolnienia z opłaty od pozwu w sprawach cywilnych mikroprzedsiębiorców, którzy kwestionują wysokość przyznawanych rekompensat i dlatego ubiegają się o odszkodowanie, gdy w okresie stanu epidemii wprowadzonego rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii[210], ponieśli realne straty z powodu zakazu prowadzenia działalności gospodarczej na podstawie art. 46b pkt 2 w zw. z art. 46a ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

VI. Informacje o dostrzeżonych barierach i utrudnieniach w wykonywaniu działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgłoszone właściwym organom

1. Pismem z 12 stycznia 2021 r.[211] Rzecznik przekazał Ministrowi Funduszy i Polityki Regionalnej raport dotyczący barier i utrudnień w zakresie naboru wniosków na dotacje (granty) na kapitał obrotowy, organizowanych w poszczególnych województwach, w ramach programów finansowanych ze środków europejskich, w celu wsparcia mikro- i małych przedsiębiorców, których sytuacja uległa pogorszeniu w związku z pandemią COVID-19 – w kontekście wniosków i postulatów przedsiębiorców wpływających do Biura Rzecznika w 2020 r. W piśmie tym Rzecznik wskazał, że wyodrębnił bariery techniczne (brak odpowiednich narzędzi i systemów informatycznych), merytoryczne (zróżnicowanie kryteriów i adresatów naborów w poszczególnych województwach) oraz finansowe (ograniczone środki finansowe w ramach programów operacyjnych w poszczególnych województwach). Rzeczony raport został również przekazany do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w piśmie z dnia 12 stycznia 2021 r.

[209] Znak: WPL.878.2021.GG.
[210] Dz. U. z 2020 r. poz. 491 ze zm.
[211] Znak: WPL.885.2.2020.DL.

W odpowiedzi z 19 lutego 2021 r.[212] Minister Funduszy i Polityki Regionalnej podziękował Rzecznikowi za przygotowanie raportu i poinformował, że został on przekazany do Urzędów Marszałkowskich w celu wykorzystania przy określaniu optymalnych warunków i zasad wsparcia dla ewentualnych kolejnych naborów dla mikro- i małych przedsiębiorstw na kapitał obrotowy.

2. Pismem z 22 stycznia 2021 r. [213] Rzecznik zwrócił się do Ministra Zdrowia z informacją o możliwości istnienia bariery w zakresie wykonywania działalności gospodarczej dotyczącej aktywizacji zawodowej lekarzy specjalistów wykonujących działalność leczniczą w formie indywidualnej praktyki lekarskiej.

W odpowiedzi z 29 czerwca 2021 r. wskazano, iż wydaje się, że bieżące zmiany legislacyjne zostały przeprowadzone w sposób wystarczająco kompromisowy i elastyczny, dający możliwość włączenia w sposób odpowiednio zorganizowany każdego lekarza.

3. Pismem z 22 stycznia 2021 r.[214] Rzecznik zwrócił się do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych z informacją o możliwości istnienia bariery w zakresie wykonywania działalności gospodarczej dotyczącej trybu prac nad rekomendacjami tworzonymi przez Urząd Zamówień Publicznych.

W odpowiedzi z 5 lipca 2021 r. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych odniósł się do kwestii prac nad rekomendacjami.

4. Pismem z 22 stycznia 2021 r. [215] Rzecznik zwrócił się do Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z informacją o możliwości istnienia bariery w zakresie wykonywania działalności gospodarczej dotyczącej limitu przychodów powodującego zmniejszenie emerytury lub renty.

W odpowiedzi z 31 marca 2021 r. wskazano, że brak argumentów systemowych by przyjąć, że emeryci i renciści osiągający przychody z tytułu kontynuowania zatrudnienia powinni mieć prawo do pobierania świadczeń bez względu na wysokość osiąganych zarobków.

5. Pismem z 22 stycznia 2021 r.[216] Rzecznik zwrócił się do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z informacją o możliwości istnienia bariery w zakresie wykonywania działalności

[212] Znak: DRP-IIa.6610.10.2021.AW.2.
[213] Znak: WPL.94.2021.PD.
[214] Znak: WPL. 85.2021.PD.
[215] Znak: WPL. 89.2021.PD.
[216] Znak: WPL.90.2021.PD.

gospodarczej dotyczącej nieprawidłowości przy wyliczaniu świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy.

W odpowiedzi z 11 lutego 2021 r. wskazano, w jaki sposób należy rozliczać świadczenia pomocowe przewidziane w art. 15g ustawy o COVID-19.

6. Pismem z 29 stycznia 2021 r.[217] w związku z postulatami przewoźników autobusowych wynikającymi z pandemii COVID-19, które zostały omówione na posiedzeniu Zespołu Roboczego ds. Transportu działającego w Radzie Przedsiębiorców, Rzecznik zwrócił się do Ministra Infrastruktury z prośbą o zajęcie stanowiska względem postulatu stworzenia programu „Pożyczka na spłatę rat kredytowych", mającego na celu wsparcie przewoźników z branży. Analogiczne pisma zostały wysłane do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii, Prezesa Agencji Rozwoju Przemysłu oraz Prezesa Banku Gospodarstwa Krajowego.

W odpowiedzi z 9 lutego 2021 r.[218] Agencja Rozwoju Przemysłu poinformowała Rzecznika o trwających pracach nad projektem oraz jego założeniami, z kolei pismemz dnia 8 marca 2021 r. [219] Minister Infrastruktury przekazał informacje pozyskane z Agencji Rozwoju Przemysłu, z których wynika, że trwają prace nad przygotowaniem przedmiotowego programu. Minister Rozwoju, Pracy i Technologii przekazał wystąpienie Rzecznika do Agencji Rozwoju Przemysłu, a Bank Gospodarstwa Krajowego nie udzielił odpowiedzi w przedmiotowej sprawie.

7. W piśmie z 29 stycznia 2021 r.[220] Rzecznik przedstawił Ministrowi Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej problem przedsiębiorców prowadzących w czasie epidemii detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych, na których ciąży ustawowy obowiązek uiszczania na rzecz gmin opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz zwrócił się z prośbą o rozważenie wyjaśnienia przez Ministerstwo Finansów konieczności stosowania przez gminy przepisów ustawy o COVID-19 dotyczących możliwości zwolnienia przedsiębiorców zczęści opłaty za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

W odpowiedzi [221] na powyższe pismo Minister Zdrowia stwierdził, że mając na uwadze znowelizowane brzmienie przepisu art. 31zzca ust. 1 ustawy o COVID-19 rada gminy ma

[217] Znak: WPL.104.2021.DL.
[218] Znak: BSZ.710.5.2021.
[219] Znak: DTD-6.4310.28.2021.1.
[220] Znak: WPL.111.2021.ZS.
[221] Pismo Ministra Zdrowia z dnia 10 lutego 2021 r., ZPP.054.61.2021.DL.

możliwość podjęcia uchwał w omawianym zakresie, jednakże jednostki samorządu terytorialnego nie są zobligowane do wprowadzania ww. rozwiązań.

8. Pismem z 8 lutego 2021 r. Rzecznik zwrócił się[222] do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w Ministerstwie Finansów, z prośbą o wypowiedzenie się w sprawie wydłużonego oczekiwania przedsiębiorców na „uzyskanie od właściwego naczelnika urzędu skarbowego zaświadczenia o zwolnieniu pojazdów elektrycznych i hybrydowych (typu plug-in) od podatku akcyzowego w celu zarejestrowania tych pojazdów przez dealerów samochodowych".

W odpowiedzi z 8 marca 2021 r.[223] Szef Krajowej Administracji Skarbowej przedstawił informacje w zakresie średniego czasu oczekiwania na wydanie przez naczelników urzędów skarbowych w trybie art. 109a ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym, zaświadczenia stwierdzającego zwolnienie od akcyzy pojazdów elektrycznych albo napędzanych wodorem, w rozbiciu na szesnaście izb administracji skarbowej oraz na poszczególne lata, tj.: 2018, 2019, 2020 i 2021 (na dzień 28 lutego). Pismo zawierało ocenę funkcjonowania przepisów art. 109a ustawy o podatku akcyzowym w kontekście konieczności posiadania przez podmiot zaświadczenia stwierdzającego zwolnienie od akcyzy pojazdów elektrycznych lub napędzanych wodorem, jako warunku zarejestrowania tych pojazdów na podstawie art. 72 ust. 1 ustawy o ruchu drogowym. Z wypowiedzi Szefa KAS wynika, że odformalizowanie i skrócenie procesu rejestracji pojazdów – oczekiwanych także przez Wnioskodawcę – zostanie osiągnięte wskutek wprowadzenia przedstawionej w piśmie procedury elektronicznej wymiany informacji w zakresie dokumentów potwierdzających uregulowanie statusu akcyzowego sprowadzonego do Polski samochodu osobowego, pomiędzy organami rejestrującymi a organami podatkowymi.

9. Pismem z 12 lutego 2021 r.[224] Rzecznik zwrócił się do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z informacją o stwierdzeniu istnienia bariery w zakresie wykonywania działalności gospodarczej, polegającej na niejednoznacznym uregulowaniu statusu podmiotów zajmujących się działalnością wytwórczą w rolnictwie, które pomimo wyczerpania definicji przedsiębiorcy nie są wpisywane do CEIDG lub KRS w obrocie gospodarczym, co skutkuje problemami z rozliczaniem przez nie rządowej pomocy w ramach tarczy finansowej.

W odpowiedzi z 11 marca 2021 r. wskazano, że PFR będzie stosować indywidualne podejście do tego typu podmiotów.

---

[222] Pismo z dnia 8 lutego 2021 r., WPL.134.2021.ZS
[223] Znak: DPP6.0723.4.2021.
[224] Znak: WPL.197.2021.PD.

10. Pismem z 18 lutego 2021 r. wnioskodawca zwrócił się do Rzecznika o objęcie szczególnym nadzorem „projektowanego rozwiązania e-Faktury". Autorzy pisma dostrzegli w projekcie e-faktury szereg niepokojących rozwiązań i stwierdzili, że jeżeli e-faktura *w obecnym kształcie zostałaby wprowadzona*, dla wielu firm oznaczać ona będzie utratę wieloletniego dorobku w zakresie organizacji przedsiębiorstwa, systemów sprzedaży, procedur rozliczeń, etc.

Rzecznik pismem z 10 maja 2021 r. [225] przekazał Ministrowi Finansów postulaty Wnioskodawcy wraz z załączonym dokumentem: *Uwagi do projektu e-faktury. Opinia wstępna* i zwrócił się z prośbą o rozważenie podczas prac legislacyjnych przedstawionych komentarzy, opinii i sugestii dotyczących *poprawności merytorycznej i logicznej struktury e-Faktury*.

W piśmie z dnia 30 czerwca 2021 r. [226] Minister Finansów poinformował o podjętych działaniach w zakresie projektu ustawy oraz struktury logicznej e-Faktury wskazując, że w związku ze zgłoszeniem szeregu uwag do treści art. 112aa projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw *(numer w wykazie: UD159)* odpowiednio przeredagowano brzmienie wskazanego przepisu w sposób, który umożliwi podatnikom przechowywanie faktur ustrukturyzowanych poza Krajowym Systemem e-Faktur (KSeF). Dotyczyć to będzie sytuacji, w których: upłynął (10 letni) gwarantowany ustawowo okres przechowywania faktur ustrukturyzowanych w KSeF oraz nie upłynął termin przedawnienia zobowiązania podatkowego. Zauważono ponadto, że rozpatrywane są również wyrażone przez Wnioskodawcę opinie i sugestie zawarte w dokumencie *Uwagi do projektu e-faktury. Opinia wstępna*, zgłoszone w dniu 18 lutego 2021 r. Minister Finansów zapewnił, że podejmuje starania, aby sugestie płynące ze środowiska przedsiębiorców – po weryfikacji ich zasadności – zostały odzwierciedlone w kolejnej wersji struktury logicznej e-Faktury, która w najbliższym czasie zostanie zamieszczona na stronach internetowych Ministerstwa Finansów.

11. Pismem z 19 lutego 2021 r.[227] w związku z wystąpieniami przewoźników autokarowych, wskazującymi na bariery i utrudnienia w wykonywaniu działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, polegające na ograniczeniu liczby osób, które można przewozić w środkach transportu osób w przewozach międzynarodowych i długodystansowych, do nie

[225] Znak: WPL.450.2021.ZS.
[226] Znak: DPAT1.0723.124.2021.
[227] Znak: WPL.165.2021.DL.

więcej niż 50% liczby miejsc siedzących. W przedmiotowym piśmie Rzecznik zwrócił się o zajęcie stanowiska wobec uwag przedsiębiorców oraz rozważenie podjęcia działań na rzecz zniesienia lub redukcji limitu w transporcie osób. Pismo zostało skierowane również do wiadomości Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii oraz Ministra Zdrowia.

W odpowiedzi z 23 kwietnia 2021 r.[228] Minister Infrastruktury wskazał, że z uwagi na aktualną sytuację epidemiczną w kraju trudno jest obecnie konkretnie określić, kiedy będą mogły zostać podjęte decyzje dotyczące ewentualnych zmian w przepisach regulujących limity pasażerów w środkach publicznego transportu zbiorowego oraz w autobusach. Ponadto Minister poinformował, że w wyniku nowelizacji tzw. tarczy antykryzysowej przewoźnicy wykonujący przewozy autobusowe oraz operatorzy przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, z wyłączeniem komunikacji miejskiej, otrzymają wsparcie finansowe za miesiące obowiązywania ograniczeń w przemieszczaniu się środkami publicznego transportu zbiorowego w zakresie liczby zajętych miejsc siedzących albo miejsc siedzących i stojących w stosunku do dokumentacji technicznej lub techniczno-ruchowej pojazdu, jednak nie dłużej niż do 21 grudnia 2021 r. Przepisy te wymagają notyfikacji Komisji Europejskiej – zgodnie z informacją przekazaną przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 7 kwietnia 2021 r. została dokonana prenotyfikacja wskazanego projektu programu pomocowego.
Pismem z 13 maja 2021 r. Rzecznik podziękował Ministrowi Infrastruktury za przesłane informacje i wyjaśnienia, prosząc jednocześnie o wskazanie, w jakim terminie przewidywane jest zakończenie procedury notyfikacji programu pomocowego przez Komisję Europejską.

W odpowiedzi z 31 maja 2021 r.[229] Minister Infrastruktury podkreślił, że w związku z zakończeniem etapu prenotyfikacji podjęto działania legislacyjne w celu dostosowania tzw. tarczy antykryzysowej do przyjętej przez Komisję Europejską piątej zmiany Tymczasowych ram dotyczących pomocy publicznej, co pozwoli na szybkie uzyskanie zgody Komisji Europejskiej na stosowanie przedmiotowego programu i pomoc przewoźnikom.

12. Pismem z 22 lutego 2021 r.[230] Rzecznik zwrócił się do Ministra Infrastruktury z prośbą o udzielenie informacji i wyjaśnień, czy Ministerstwo podejmowało działania w celu wyznaczenia organu nadzoru właściwego w sprawach dotyczących nadzoru rynku zgodnie

[228] Znak: DTD-6.4310.69.2021.
[229] Znak: DTD-6.4310.69.2021.3.
[230] Znak: KRK-WPL.58.2021.MP.GG.

z art. 5 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych.

W odpowiedzi z 17 marca 2021 r.[231] Minister Infrastruktury wskazał, że obecnie trwają, prowadzone przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów i nadzorowane przez resort rozwoju prace Międzyresortowego Zespołu ds. Reformy Systemów Oceny Zgodności i Nadzoru rynku, które mają na celu wyznaczenie organów, w obszarach, które dotychczas organy te wyznaczone nie były, w tym w obszarze realizacji rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych. Zespół został powołany na podstawie zarządzenia nr 114 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 lipca 2019 r. Ponadto pojazdy zarejestrowane poza Unią Europejską mogą nie być objęte świadectwem homologacji typu UE. W przypadku sprowadzenia do Polski, wydanie takiego świadectwa homologacji nie będzie możliwe, ponieważ brak podstawowego warunku, że pojazd jest nowy zgodnie z ustawową definicją.

13. Pismem z 22 lutego 2021 r. Rzecznik zwrócił się do Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego z prośbą o udzielenie informacji i wyjaśnień, jakie czynności zostały podjęte przez Transportowy Dozór Techniczny w celu wyjaśnienia, czy jednostki uprawnione prawidłowo wykonywały badania homologacyjne i sporządzały protokoły z badań ciągników rolniczych marki MTZ Belarus, Kirvets, XTZ (HTZ).

W odpowiedzi z 16 marca 2021 r.[232] Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego wskazał, że Transportowy Dozór Techniczny nie wydał świadectwa homologacji typu WE pojazdu dla ciągnika rolniczego MTZ, Kirovets oraz XTZ od początku pełnienia funkcji organu właściwego do spraw homologacji na terenie Polski, tj. od dnia 1 stycznia 2014 r., przedstawił unijną definicję pojazdu nowego i wymogi dotyczące dopuszczalnej emisji spalin, podstawowe elementy wchodzące w skład procedury homologacji typu pojazdu, że Transportowy Dozór Techniczny nie jest organem właściwym ds. rejestracji pojazdów, w związku z czym nie wpływają dane na temat pojazdów przywożonych do Polski.

14. Pismem z 2 marca 2021 r.[233] Rzecznik zwrócił się do Burmistrza Miasta i Gminy Sochaczew z prośbą o wyjaśnienie, czy mając na uwadze przepisy art. 31zzm ust. 1 ustawy

[231] Znak: DTD-4.4000.71.2021.
[232] Znak: H.818.63.2021.H.
[233] Znak: WPL.201.2021.ZS.

o COVID-19[234], Gmina i Miasto Sochaczew oraz podległy jej MOSiR (Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji) pobierają od przedsiębiorców handlujących na targowiskach miejskich opłatę targową w jakiejkolwiek formie, np. jako opłatę „placową".

Odpowiadając na powyższe pismo, Burmistrz Miasta i Gminy Sochaczew wyjaśnił[235], że działając zgodnie z art. 31zzm ustawy o COVID-19, na targowiskach na terenie Miasta nie jest pobierana opłata targowa. Natomiast Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Sochaczewie (samorządowy zakład budżetowy), który prowadzi targowisko miejskie, ponosi koszty związane z utrzymanie targowiska m.in. za wywóz nieczystości, sprzątanie terenu, oświetlenie, a w związku z powyższym oraz zgodnie z art. 15 ust 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych pobiera opłatę placową stanowiącą pokrycie kosztów za usługi świadczone przez prowadzącego targowisko.

15. Pismem z 4 marca 2021 r.[236] Rzecznik zwrócił się do Ministra Rodziny i Polityki Społecznej, w związku z wystąpieniem przedsiębiorcy, dotyczącym niemożności uzyskania zezwolenia wojewody na prowadzenie placówki zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku, odnośnie piętra budynku, z uwagi na interpretację pojęcia „dźwig osobowy", zawartego w art. 68 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej[237], z prośbą o zajęcie stanowiska wobec opisanej problematyki.

W odpowiedzi z 25 marca 2021 r.[238] Minister Rodziny i Polityki Społecznej wyjaśnił, że nie jest planowana zmiana przepisów, polegająca na rezygnacji z wymogu posiadania przez placówki zapewniające całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku dźwigu osobowego, zaś w kwestii interpretacji przepisów prawa budowlanego w zakresie wymogów wynikających z norm technicznych właściwym jest Ministerstwo Rozwoju, Pracy i Technologii.

Mając na uwadze powyższe, pismem z 20 kwietnia 2021 r. Rzecznik wystąpił do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z prośbą o zajęcie stanowiska w przedmiotowej sprawie.

---

[234] Treść przepisu: *od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. nie pobiera się opłaty targowej, o której mowa w art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych*.
[235] Pismo z dnia 9 kwietnia 2021 r., Sk.3251.32.2021.
[236] Znak: WPL.221.2021.DL.
[237] T.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1876.
[238] Znak: DPS-I.0211.46.2021.AP.

W odpowiedzi z 26 maja 2021 r.[239] Minister Rozwoju, Pracy i Technologii wskazał, że przepisy rozporządzenia ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie[240] określają parametry techniczne kabiny dźwigu osobowego dostępnej dla osób niepełnosprawnych. Oznacza to, że jeżeli w ocenie resortu rodziny i polityki społecznej „dźwig osobowy" o którym mowa w ustawie o pomocy społecznej, jest tożsamy z tym, o którym mowa w tym rozporządzeniu, to zasadnym wydaje się stwierdzenie, że powinien on spełniać wymagania w zakresie dźwigów osobowych zawarte w tym rozporządzeniu. Ponadto w ocenie Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii zakwalifikowanie przez wojewodę urządzenia technicznego jako „dźwig osobowy" w celu wydania zezwolenia na prowadzenie placówki zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku, nie jest uzależnione od tożsamego zakwalifikowania przedmiotowego urządzenia na podstawie przepisów dotyczących dozoru technicznego, dlatego też kwalifikacja urządzenia technicznego jako „dźwig osobowy" w postępowaniu na podstawie przepisów ustawy o pomocy społecznej uzależniona jest od interpretacji pojęcia „dźwig osobowy" na gruncie tej ustawy.

16. Pismem z 4 marca 2021 r.[241] Rzecznik zwrócił się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, w związku z wystąpieniem przedsiębiorców z branży saperskiej, zawierającym prośbę o pilną interwencję w zakresie wstrzymania odpłatności za transport i utylizacje materiałów wybuchowych i niebezpiecznych pochodzenia wojskowego, ze względu na brak odpowiednich rozporządzeń, z prośbą o informację, czy zakończyły się prace analityczno-koncepcyjne, w zakresie przygotowania projektu rozporządzenia, o którym mowa w art. 132 ustawy z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym[242] oraz o zajęcie stanowiska wobec wątpliwości przedsiębiorców zawartych w piśmie.

W odpowiedzi z 8 czerwca 2021 r.[243] Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji poinformowało, że przygotowany projekt przedmiotowego rozporządzenia został uzgodniony wewnątrzresortowo i oczekuje na wpis do wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady

[239] Znak: DOT-III.0212.5.2021.
[240] Dz.U. z 2019 r. poz. 1065.
[241] Znak: WPL.209.2021.DL.
[242] T.j. Dz.U z 2020 r. poz. 1545.
[243] Znak: DPP-PP-0230-3/2021/NK.

Ministrów. Następnie będzie on poddany konsultacjom, w których zostanie uwzględnione również Biuro Rzecznika i przedsiębiorcy z branży saperskiej.

17. Pismem z 4 marca 2021 r.[244] Rzecznik zwrócił się z prośbą do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z prośbą o ustosunkowanie się do kwestii cła antydumpingowego na import stali i jej wyrobów z Chin.

Minister Rozwoju, Pracy i Technologii przesłał pismo wyjaśniające z 22 marca 2021 r. bezpośrednio do Wnioskodawcy oraz Rzecznikowi – do wiadomości.

18. W pismach[245] Wnioskodawcy wystąpili do Rzecznika o podjęcie interwencji u Ministra Finansów w sprawie udostępniania formularza PIT-36 w wersji elektronicznej do rozliczenia rocznego przedsiębiorców, tak aby umożliwić składanie tego zeznania od początku terminu przewidzianego prawem.
W wyniku analizy zasygnalizowanego problemu Rzecznik ustalił, że na stronie internetowej[246] Ministra Finansów Portal Podatkowy został udostępniony elektroniczny formularz PIT-36 za 2020 r.

19. Pismem z 18 marca 2021 r.[247] Rzecznik wystąpił do Prezydenta Miasta Płocka z prośbą o wyjaśnienie, czy mając na uwadze przepisy art. 31zzm ust. 1 ustawy o COVID-19 *Urząd Miasta Płock nalicza i pobiera opłatę targową oraz/lub jako „opłatę manipulacyjną" naliczaną kupcom przez "X" Sp. z o. o. z siedzibą w Płocku.*

Prezydent Miasta Płocka pismem z 1 kwietnia 2021 r.[248] poinformował Rzecznika, że na terenie miasta Płocka zasady poboru i wysokość opłaty targowej określa uchwała Nr 244/Xlll/2015 Rady Miasta Płocka z dnia 24 listopada 2015 r. Jednakże w myśl postanowień art. 31 zzm. ustawy o COVID-19, w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2021 roku Gmina - Miasto Płock odstąpiła od poboru ww. opłaty. Urząd Miasta Płocka w 2021 roku nie nalicza i nie pobiera żadnych opłat od kupców.

20. Pismem z 19 marca 2021 r.[249] Rzecznik zwrócił się do Głównego Inspektora Sanitarnego, w nawiązaniu do ustaleń podjętych na posiedzeniu Zespołu Roboczego ds. Turystyki, Przemysłu Spotkań i Czasu Wolnego, działającego w Radzie Przedsiębiorców

[244] Znak: WPL.203.2021.ZS.
[245] Z 4, 5 i 7 marca 2021 r.
[246] Adres: https://www.podatki.gov.pl/pit/e-deklaracje-pit/dla-osob-prowadzacych-dzialalnosc-gospodarcza/#PIT-36.
[247] Znak: WPL.288.2021.ZS.
[248] Znak: WSB-ll.3251.3.10.2021.ERz.
[249] Znak: WPL.287.1.2021.DL.

przy Rzeczniku, które odbyło się 19 marca 2021 r., z prośbą o przedstawienie planu i harmonogramu otwarcia branż, obejmujących m.in. przedsiębiorców z branży turystycznej, przemysłu czasu wolnego, eventów, targów, basenów i Aquaparków oraz o odpowiedź, czy dotychczasowe wypracowane wytyczne sanitarne dla poszczególnych branż mają być wiążące od razu, jak prowadzenie działalności gospodarczej będzie możliwe, czy wymagają jednak korekt we współpracy z przedstawicielami poszczególnych branż. Analogiczne pismo zostało skierowane do Ministra Zdrowia.

W odpowiedzi z 25 marca 2021 r.[250] Minister Zdrowia wskazał, że ogólny kierunek wytycznych zamieszczonych na stronie internetowej Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii oraz na stronie Głównego Inspektoratu Sanitarnego jest aktualny, zaś Główny Inspektor Sanitarny w piśmie z 29 marca 2021 r.[251] poinformował, że aktualizacja wytycznych powinna opierać się natomiast na ścisłej współpracy z Ministerstwem Rozwoju, Pracy i Technologii.

21. Pismem z 19 marca 2021 r.[252] Rzecznik zwrócił się do Ministra Infrastruktury, wskazując na wątpliwości interpretacyjne co do właściwości miejscowej organu (starosty), którego właściciel pojazdu zarejestrowanego jest obowiązany zawiadomić, w terminie nieprzekraczającym 30 dni, o nabyciu lub zbyciu pojazdu.

W odpowiedzi z 23 kwietnia 2021 r.[253] Pan Bogdan Oleksiak, Dyrektor Departamentu Transportu Drogowego Ministerstwa Infrastruktury, wyraził stanowisko, że zasadniczo zawiadomienia o zbyciu/nabyciu powinny trafiać do organu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania (siedzibę) właściciela pojazdu.

22. Pismem z 6 kwietnia 2021 r.[254] Rzecznik zwrócił się do Ministra Klimatu, przekazując listę postulatów zmian przepisów dotyczących gospodarki odpadami, zgłoszonych przez przedstawicieli przedsiębiorców, będących członkami Zespołu Roboczego ds. Recyklingu i gospodarki odpadami Rady Przedsiębiorców przy Rzeczniku. Postulaty dotyczyły, miedzy innymi: doprecyzowania, czy zmiana posiadanego zezwolenia decyzji, dokonana na podstawie art. 14 ust. 7 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw[255], jest istotną zmianą zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub

[250] Znak: ZPN.643.711.2021.
[251] Znak: HŚ.BW.52.9.2021.AM.
[252] Znak: WPL.269.2021.JJ.
[253] Znak: DTD-3.4400.389.2021.
[254] Znak: WPL.333.2021.JJ.
[255] Dz. U. z 2018 r. poz. 1592 ze zm.

przetwarzanie odpadów; zmiany art. 41a ust. 3 i 3a ustawy o odpadach, która umożliwiłaby złożenie zażalenia na postanowienie Wojewódzkich Inspektorów Ochrony Środowiska lub komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej; uchylenia Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 lutego 2020 r. w sprawie wymagań w zakresie ochrony przeciwpożarowej, jakie mają spełniać obiekty budowlane lub ich części oraz inne miejsca przeznaczone do zbierania, magazynowania lub przetwarzania odpadów[256].

Odpowiedź na powyższe wystąpienie została udzielona pismem Pani Bogusławy Brzdąkiewicz, Zastępcy Dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami z 12 lipca 2021 r.[257]. Stwierdzono w niej, że ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw miała, poza ograniczeniem nielegalnego postępowania z odpadami, uporządkować działalność sektora gospodarki odpadami w szczególności poprzez zweryfikowanie działalności poszczególnych podmiotów w ramach dostosowania się do zmian wprowadzonych przepisami tej ustawy, potwierdzeniu czego miała służyć m.in. kontrola WIOŚ i w związku z czym, rozstrzygnięcie, że zmiana w trybie tej ustawy nie jest zmianą istotną, byłoby niezgodne z celem ww. nowelizacji przepisów ustawy o odpadach. Natomiast w odniesieniu do możliwości złożenie zażalenia na postanowienie Wojewódzkich Inspektorów Ochrony Środowiska lub komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, odniesiono się negatywnie do tej propozycji, wskazując że może ona przyczynić się znacznie do wydłużenia czasu trwania postępowań. Ponadto odniesiono się negatywnie do postulatu uchylenia Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 lutego 2020 r. w sprawie wymagań w zakresie ochrony przeciwpożarowej, jakie mają spełniać obiekty budowlane lub ich części oraz inne miejsca przeznaczone do zbierania, magazynowania lub przetwarzania odpadów, wskazując, że w opinii Ministerstwa Klimatu i Środowiska rozporządzenie to przyczyniło się do zmniejszenia liczby pożarów.

23. Pismem z 7 kwietnia 2021 r.[258] Rzecznik zwrócił się do urzędu skarbowego w Warszawie z prośbą o podjęcie działań w sprawie wniosku przedsiębiorców działających jako Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w branży hotelarskiej, która na skutek trwającej pandemii COVID-19 znalazła się w bardzo trudnej sytuacji finansowej. Wystąpiła zatem do urzędu skarbowego z prośbą o rozłożenie na raty zobowiązań podatkowych wynikających z VAT i CIT.

[256] Dz. U. z 2020 r. poz. 296.
[257] Znak: DGO-PO.055.168.2021.AT 1562552.5303778.4483215.
[258] Znak: WPL.317.2021.ZS.

Pismem z dnia 14 kwietnia 2021 r. Wnioskodawcy zostali poinformowani o powyższym wystąpieniu Rzecznika do naczelnika urzędu skarbowego oraz zostały im wskazane potencjalne źródła pomocy prawnej, finansowej lub eksperckiej, jakiej mogą szukać jako osoby prowadzące działalność gospodarczą, które w czasie trwającej pandemii COVID-19 muszą mierzyć się z wieloma problemami.

Naczelnik Urzędu Skarbowego w Warszawie pismem z 28 kwietnia 2021 r.[259] wyjaśnił m. in., że w toku procedowania nad złożonym wnioskiem ustalono, że został wniesiony przez osobę, która w chwili jego złożenia nie była umocowana do działania w imieniu spółki. Wnioskodawca poinformowany o tych ustaleniach wycofał przedmiotowy wniosek, co skutkowało wydaniem decyzji umarzających postępowanie podatkowe. Po ponownym złożeniu wniosków o ulgę przez Spółkę prawidłowo umocowaną do jej reprezentowania, w czasie prowadzonego postępowania podatkowego ujawniono szereg braków w dokumentach podatkowych spółki, mających – w ocenie urzędu skarbowego – kluczowe znaczenie dla rozpatrzenia przedmiotowych wniosków. Spółkę poinformowano o ww. brakach, a na dzień wydania pisma, US oczekiwał na dostarczenie brakujących dokumentów przez spółkę. Zatem merytoryczne rozpatrzenie wniosku w sprawie udzielenia ulg w spłacie zobowiązań podatkowych możliwe było dopiero po przekazaniu do US przez spółkę brakujących dokumentów podatkowych. Organ skarbowy podkreślił, że w przypadku Wnioskodawców – tak jak każdorazowo w procesie wydawania decyzji w przedmiocie udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych wnikliwie badana jest zarówno sytuacja wnioskującego jak i okoliczności zewnętrzne jakie wpłynęły na tę sytuację.

24. Pismem z 12 kwietnia 2021 r.[260] Rzecznik zwrócił się do Minister Klimatu i Środowiska z prośbą o zajęcie stanowiska o wyjaśnienie m.in. na jakich zasadach przedsiębiorstwa obrotu mogą zwrócić się o określenie indywidualnych pozostałych kosztów jednostkowych, za okresy od 1 lipca 2019 r.

W odpowiedzi z 27 kwietnia 2021 r.[261] Minister Klimatu wskazał, że wydając rozporządzenie był ściśle związany upoważnieniem zawartym w ustawie, w związku z tym regulacje w nim zawarte nie mogły wykraczać poza zakres spraw wskazany w delegacji ustawowej. Analizując przepisy rozporządzenia Minister Klimatu nie dostrzegł sprzeczności pomiędzy tymi aktami, ponieważ rozporządzenie reguluje wszystkie sprawy, które zostały określone w upoważnieniu

[259] Znak: 1432-SWW.033.19.2021 UNP 1432-21-041183.
[260] Znak: WPL.687.2019.GG.
[261] Znak: IK: 1183206, 1183206.3581599.2797526.

ustawowym, tj. w art. 7 ust. 2 ustawy. Jeżeli chodzi o konstrukcję mechanizmu obliczania kwoty różnicy ceny oraz rekompensaty finansowej, opiera się ona na rzeczywistych danych pochodzących z giełdy energii oraz z wartości liczbowych opracowanych na podstawie analizy danych rzeczywistych, pochodzących od przedsiębiorstw obrotu, które to są cykliczne zbierane przez Agencję Rynku Energii S.A. w ramach statystyki publicznej. Zatem nie jest to mechanizm wirtualny. Głównym celem zastosowania tego mechanizmu było jak najlepsze odzwierciedlenie realiów rynkowych, dlatego też zdecydowano się na uwzględnienie różnego rodzaju konfiguracji warunków dostaw energii elektrycznej na rzecz poszczególnych odbiorców.

25. Pismem z 15 kwietnia 2021 r.[262] Rzecznik zwrócił się do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii, w związku z opublikowaną Białą Księgą Rozwoju Przemysłu, zawierającą zidentyfikowane problemy dotyczące m.in. przemysłu drzewnego, z prośbą o udzielenie informacji i wyjaśnień, jakie konkretnie działania, w tym prace legislacyjne, zamierza podjąć ministerstwo w celu wyeliminowania wskazanej w rzeczonym dokumencie bariery w zakresie niedoboru surowca na rynku drewna oraz stale rosnących cen tego surowca.

W odpowiedzi z 10 maja 2021 r.[263] Minister Rozwoju, Pracy i Technologii poinformował, że podejmuje szereg inicjatyw w celu wyeliminowania przedmiotowych barier, m.in. powołana została Grupa Robocza dla opracowania zasad sprzedaży drewna.

26. Pismem z 16 kwietnia 2021 r. Rzecznik zwrócił się do Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z informacją o stwierdzeniu istnienia bariery w zakresie wykonywania działalności gospodarczej, polegającej na możliwości wystawiania zwolnień lekarskich zaświadczających o niezdolności do pracy wstecz.

W odpowiedzi z 30 kwietnia 2021 r. wskazano, że prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich podlega kontroli.

27. Pismem z 27 kwietnia 2021 r.[264], Rzecznik zwrócił się do Ministra Klimatu i Środowiska, wskazując na postulaty organizacji przedsiębiorców w zakresie podlegania obowiązkowi ponoszenia opłaty za korzystanie ze środowiska, o którym mowa w art. 272[265]

[262] Znak: WPL.131.2021.DL.
[263] Znak: DIP-III.4141.1.2021.
[264] WPL.394.2021.JJ.
[265] Dz.U. z 2020 r. poz. 1219 ze zm.

i następnych ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, przez przedsiębiorców udostępniających swoim pracownikom i klientom środki do dezynfekcji rąk.

W odpowiedzi udzielonej przez Pana Ireneusza Zyskę, Sekretarza Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska, z 24 listopada 2021 r.[266] stwierdzono, że udostępnianie płynów do dezynfekcji rąk wiąże się z koniecznością ponoszenia opłaty za korzystanie ze środowiska.

28. Pismem z 30 kwietnia 2021 r.[267] Rzecznik zwrócił się do Podlaskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego/ dw. Wojewody / dw. Komendanta Wojewódzkiego Policji w związku z licznymi sygnałami przedsiębiorców, dotyczącymi bezpodstawnego utrudniania prowadzenia działalności gospodarczej, z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii licznych przypadków niestosowania lub interpretowania na niekorzyść przedsiębiorców, odnośnie nieuzasadnionego nakładania przez PPIS na przedsiębiorców prowadzących siłownie oraz kluby i centra fitness nakazów zaprzestania prowadzenia działalności.

29. Pismem z 30 kwietnia 2021 r.[268] Rzecznik zwrócił się do Śląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego/ dw. Wojewody / dw. Komendanta Wojewódzkiego Policji w związku z licznymi sygnałami przedsiębiorców, dotyczącymi bezpodstawnego utrudniania prowadzenia działalności gospodarczej, z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii licznych przypadków niestosowania lub interpretowania na niekorzyść przedsiębiorców, odnośnie nieuzasadnionego nakładania przez PPIS na przedsiębiorców prowadzących siłownie oraz kluby i centra fitness nakazów zaprzestania prowadzenia działalności.

30. Pismem z 30 kwietnia 2021 r. [269] Rzecznik zwrócił się do Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Bydgoszczy/ dw. Wojewody / dw. Komendanta Wojewódzkiego Policji w związku z licznymi sygnałami przedsiębiorców, dotyczącymi bezpodstawnego utrudniania prowadzenia działalności gospodarczej, z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii licznych przypadków niestosowania lub interpretowania na niekorzyść przedsiębiorców, odnośnie nieuzasadnionego nakładania przez PPIS na przedsiębiorców prowadzących siłownie oraz kluby i centra fitness nakazów zaprzestania prowadzenia działalności.

31. Pismem z 30 kwietnia 2021 r. [270] Rzecznik zwrócił się do Świętokrzyskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego/ dw. Wojewody / dw. Komendanta

[266] Znak: DPM-WEP.021.15.2021.AB.
[267] Znak: WPL.391.13.2021.
[268] Znak: WPL.391.2.2021.
[269] Znak: WPL.391.3.2021.
[270] Znak: WPL.391.4.2021.

Wojewódzkiego Policji w związku z licznymi sygnałami przedsiębiorców, dotyczącymi bezpodstawnego utrudniania prowadzenia działalności gospodarczej, z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii licznych przypadków niestosowania lub interpretowania na niekorzyść przedsiębiorców, odnośnie nieuzasadnionego nakładania przez PPIS na przedsiębiorców prowadzących siłownie oraz kluby i centra fitness nakazów zaprzestania prowadzenia działalności.

32. Pismem z 30 kwietnia 2021 r.[271] Rzecznik zwrócił się do Pomorskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego/ dw. Wojewody / dw. Komendanta Wojewódzkiego Policji w związku z licznymi sygnałami przedsiębiorców, dotyczącymi bezpodstawnego utrudniania prowadzenia działalności gospodarczej, z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii licznych przypadków niestosowania lub interpretowania na niekorzyść przedsiębiorców, odnośnie nieuzasadnionego nakładania przez PPIS na przedsiębiorców prowadzących siłownie oraz kluby i centra fitness nakazów zaprzestania prowadzenia działalności.

33. Pismem z 30 kwietnia 2021 r.[272] Rzecznik zwrócił się do Małopolskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego/ dw. Wojewody / dw. Komendanta Wojewódzkiego Policji w związku z licznymi sygnałami przedsiębiorców, dotyczącymi bezpodstawnego utrudniania prowadzenia działalności gospodarczej, z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii licznych przypadków niestosowania lub interpretowania na niekorzyść przedsiębiorców, odnośnie nieuzasadnionego nakładania przez PPIS na przedsiębiorców prowadzących siłownie oraz kluby i centra fitness nakazów zaprzestania prowadzenia działalności.

34. Pismem z 30 kwietnia 2021 r.[273] Rzecznik zwrócił się do Lubelskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego/ dw. Wojewody / dw. Komendanta Wojewódzkiego Policji w związku z licznymi sygnałami przedsiębiorców, dotyczącymi bezpodstawnego utrudniania prowadzenia działalności gospodarczej, z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii licznych przypadków niestosowania lub interpretowania na niekorzyść przedsiębiorców, odnośnie nieuzasadnionego nakładania przez PPIS na przedsiębiorców prowadzących siłownie oraz kluby i centra fitness nakazów zaprzestania prowadzenia działalności.

35. Pismem z 30 kwietnia 2021 r.[274] Rzecznik zwrócił się do Łódzkiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego/ dw. Wojewody / dw. Komendanta Wojewódzkiego

[271] Znak: WPL.391.5.2021.
[272] Znak: WPL.391.6.2021.
[273] Znak: WPL.391.7.2021.
[274] Znak: WPL.391.8.2021.

Policji w związku z licznymi sygnałami przedsiębiorców, dotyczącymi bezpodstawnego utrudniania prowadzenia działalności gospodarczej, z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii licznych przypadków niestosowania lub interpretowania na niekorzyść przedsiębiorców, odnośnie nieuzasadnionego nakładania przez PPIS na przedsiębiorców prowadzących siłownie oraz kluby i centra fitness nakazów zaprzestania prowadzenia działalności.

36. Pismem z 30 kwietnia 2021 r.[275] Rzecznik zwrócił się do Warmińsko-Mazurskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego/ dw. Wojewody / dw. Komendanta Wojewódzkiego Policji w związku z licznymi sygnałami przedsiębiorców, dotyczącymi bezpodstawnego utrudniania prowadzenia działalności gospodarczej, z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii licznych przypadków niestosowania lub interpretowania na niekorzyść przedsiębiorców, odnośnie nieuzasadnionego nakładania przez PPIS na przedsiębiorców prowadzących siłownie oraz kluby i centra fitness nakazów zaprzestania prowadzenia działalności.

37. Pismem z 30 kwietnia 2021 r.[276] Rzecznik zwrócił się do Opolskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego/ dw. Wojewody / dw. Komendanta Wojewódzkiego Policji w związku z licznymi sygnałami przedsiębiorców, dotyczącymi bezpodstawnego utrudniania prowadzenia działalności gospodarczej, z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii licznych przypadków niestosowania lub interpretowania na niekorzyść przedsiębiorców, odnośnie nieuzasadnionego nakładania przez PPIS na przedsiębiorców prowadzących siłownie oraz kluby i centra fitness nakazów zaprzestania prowadzenia działalności.

38. Pismem z 30 kwietnia 2021 r. [277] Rzecznik zwrócił się do Wielkopolskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego/ dw. Wojewody / dw. Komendanta Wojewódzkiego Policji w związku z licznymi sygnałami przedsiębiorców, dotyczącymi bezpodstawnego utrudniania prowadzenia działalności gospodarczej, z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii licznych przypadków niestosowania lub interpretowania na niekorzyść przedsiębiorców, odnośnie nieuzasadnionego nakładania przez PPIS na przedsiębiorców prowadzących siłownie oraz kluby i centra fitness nakazów zaprzestania prowadzenia działalności.

39. Pismem z 30 kwietnia 2021 r. [278] Rzecznik zwrócił się do Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego/ dw. Wojewody / dw. Komendanta Wojewódzkiego

[275] Znak: WPL.391.9.2021.
[276] Znak: WPL.391.10.2021.
[277] Znak: WPL.391.11.2021.
[278] Znak: WPL.391.12.2021.

Policji w związku z licznymi sygnałami przedsiębiorców, dotyczącymi bezpodstawnego utrudniania prowadzenia działalności gospodarczej, z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii licznych przypadków niestosowania lub interpretowania na niekorzyść przedsiębiorców, odnośnie nieuzasadnionego nakładania przez PPIS na przedsiębiorców prowadzących siłownie oraz kluby i centra fitness nakazów zaprzestania prowadzenia działalności.

40. Pismem z 30 kwietnia 2021 r.[279] Rzecznik zwrócił się do Zachodniopomorskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego/ dw. Wojewody / dw. Komendanta Wojewódzkiego Policji w związku z licznymi sygnałami przedsiębiorców, dotyczącymi bezpodstawnego utrudniania prowadzenia działalności gospodarczej, z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii licznych przypadków niestosowania lub interpretowania na niekorzyść przedsiębiorców, odnośnie nieuzasadnionego nakładania przez PPIS na przedsiębiorców prowadzących siłownie oraz kluby i centra fitness nakazów zaprzestania prowadzenia działalności.

41. Pismem z 30 kwietnia 2021 r. [280] Rzecznik zwrócił się do Mazowieckiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego/ dw. Wojewody / dw. Komendanta Wojewódzkiego Policji w związku z licznymi sygnałami przedsiębiorców, dotyczącymi bezpodstawnego utrudniania prowadzenia działalności gospodarczej, z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii licznych przypadków niestosowania lub interpretowania na niekorzyść przedsiębiorców, odnośnie nieuzasadnionego nakładania przez PPIS na przedsiębiorców prowadzących siłownie oraz kluby i centra fitness nakazów zaprzestania prowadzenia działalności.

42. Pismem z 30 kwietnia 2021 r.[281] Rzecznik zwrócił się do Dolnośląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarny we Wrocławiu/ dw. Wojewody / dw. Komendanta Wojewódzkiego Policji w związku z licznymi sygnałami przedsiębiorców, dotyczącymi bezpodstawnego utrudniania prowadzenia działalności gospodarczej, z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii licznych przypadków niestosowania lub interpretowania na niekorzyść przedsiębiorców, odnośnie nieuzasadnionego nakładania przez PPIS na przedsiębiorców prowadzących siłownie oraz kluby i centra fitness nakazów zaprzestania prowadzenia działalności.

[279] Znak: WPL.391.13.2021.
[280] Znak: WPL.391.14.2021.
[281] Znak: WPL.391.15.2021.

43. Pismem z 30 kwietnia 2021 r.[282] Rzecznik zwrócił się do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Zielonej Górze / dw. Wojewody / dw. Komendanta Wojewódzkiego Policji w związku z licznymi sygnałami przedsiębiorców, dotyczącymi bezpodstawnego utrudniania prowadzenia działalności gospodarczej, z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii licznych przypadków niestosowania lub interpretowania na niekorzyść przedsiębiorców, odnośnie nieuzasadnionego nakładania przez PPIS na przedsiębiorców prowadzących siłownie oraz kluby i centra fitness nakazów zaprzestania prowadzenia działalności.

44. Pismem z 5 maja 2021 r.[283] Rzecznik zwrócił się do Lubuskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego / dw Wojewody / dw Komendanta Wojewódzkiego Policji w związku z licznymi sygnałami przedsiębiorców, dotyczącymi bezpodstawnego utrudniania prowadzenia działalności gospodarczej, z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii licznych przypadków niestosowania lub interpretowania na niekorzyść przedsiębiorców, odnośnie nieuzasadnionego nakładania przez PPIS na przedsiębiorców prowadzących siłownie oraz kluby i centra fitness nakazów zaprzestania prowadzenia działalności.

45. Pismem z 17 maja 2021 r.[284], Rzecznik zwrócił się do Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z prośbą o zajęcie stanowiska w sprawie niemożności złożenia deklaracji podatkowych przez przedsiębiorców używających komputerów z systemem operacyjnym Windows XP, opisanej w piśmie wnioskodawcy z 29 kwietnia 2021 r.

W odpowiedzi z 24 czerwca 2021 r. Minister Finansów poinformował, że nie może udostępniać użytkownikom rozwiązań opartych na starych, niewspieranych już technologiach, narażając ich przy tym na incydenty bezpieczeństwa.

46. Pismem z 19 maja 2021 r.[285] Rzecznik zwrócił się do Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych o zajęcie stanowiska wobec propozycji przedsiębiorców z branży przemysłu drzewnego, działających w Zespole Roboczym ds. Przemysłu Drzewnego i Meblarskiego w Radzie Przedsiębiorców, działającej przy Rzeczniku, polegających na zmianie zasad sprzedaży drewna w Państwowym Gospodarstwie Leśnym Lasy Państwowe na lata 2020-2021 tak, aby w sprzedaży drewna w Portalu Leśno-Drzewnym nie mogli brać udziału pośrednicy oraz aby dopuszczeni do sprzedaży drewna w tym portalu zostali również nowi przedsiębiorcy z branży, nieposiadający historii zakupowej.

[282] Znak: WPL.391.16.2021.
[283] Znak: WPL.391.17.2021.
[284] Znak: WPL.452.2021.GG.
[285] Znak: WPL.461.2021.DL.

W odpowiedzi z 14 czerwca 2021 r.[286] Dyrekcja Generalny Lasów Państwowych wskazała, że pierwszy z wymienionych postulatów wymaga stworzenia podstaw prawnych, które dadzą Lasom Państwowym możliwość takiego podziału klientów oraz określenie, czy przedsiębiorca w ogóle nie przerabiający, a także przerabiający tylko część zakupionego surowca drzewnego, może zostać „wyłączony" z Portalu Leśno-Drzewnego. Podkreślono, że właściwym podmiotem uprawnionym do zajęcia ostatecznego stanowiska w tej kwestii jest Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W odniesieniu zaś do postulatu dokonywania zakupów w rzeczonym portalu również przez klientów bez tzw. historii zakupów, wskazano, ze nie odnajduje to rzetelnego uzasadnienia, zaś sprzedaż otwarta możliwa jest obecnie przez aplikację e-drewno.

Mając na uwadze powyższe, Rzecznik pismem z 22 czerwca 2021 r. zwrócił się do Prezesa Urzęd Ochrony Konkurencji i Konsumentów o zajęcie stanowiska względem prawnych możliwości wykluczenia z Portalu Leśno-Drzewnego pośredników w handlu surowcem drzewnym w świetle szeroko rozumianego prawa o ochronie konkurencji i konsumentów.

W odpowiedzi z 21 lipca 2021 r.[287] Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazal, że podmiot posiadający na rynku pozycję dominującą nie może różnicować warunków, na jakich oferuje sprzedaż swoich produktów poszczegołnym kontrahentom, w sposób których mółgby stwarzać zróżnicowane warunki konkurencji.

47. Pismem z 28 maja 2021 r.[288] Rzecznik zwrócił się do Minister Rodziny i Polityki Społecznej z informacją o barierach i utrudnieniach w zakresie wykonywania działalności gospodarczej, z prośbą o zajęcie stanowiska w sprawie wprowadzenia oczekiwanego ułatwienia odnośnie składania wniosków o wsparcie z Tarczy 9. Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej przekazało sprawę zgodnie z właściwością do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W odpowiedziach z 2 lipca 2021 r. ZUS[289] i Minister Rodziny i Polityki Społecznej[290] poinformowały, że w celu uniknięcia złożenia do urzędów przez przedsiębiorców niewłaściwych wniosków, wnioski o udzielenie dotacji nie były zamieszczone do pobrania na

[286] Znak: EM.802.8.2021.
[287] DOK-3.071.31.2021./TM.
[288] Znak: WPL.491.2021.GG.
[289] Znak: 991400/400/13/2021, UNP 2021-00398720.
[290] Znak: DRP-III.421.3.152.2021.

żadnej stronie internetowej. Wniosek ten był udostępniony dla przedsiębiorców tylko i wyłącznie na platformie praca.gov.pl w postaci elektronicznego formularza.

48. Pismem z 31 maja 2021 r.[291] Rzecznik przekazał Ministrowi Rozwoju, Pracy i Technologii informację o istnieniu utrudnień w prowadzeniu działalności gospodarczej polegających na nieuwzględnieniu w instrumentach pomocowych żłobków, pomimo wprowadzenia zakazów istotnie i długotrwale ograniczających możliwość prowadzenia tej działalności.

W odpowiedzi z 18 listopada 2021 r.[292] Ministerstwo Rozwoju, Pracy i Technologii przyznało, że pomimo wprowadzenia czasowego ograniczenia funkcjonowania form opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 Tarcza branżowa nie objęła wsparciem przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą oznaczoną kodem PKD: 88.91.Z – Opieka dzienna nad dziećmi. Ministerstwo wskazało, że ustalenie listy kodów PKD uprawniających do uzyskania wsparcia, poprzedzone było szczegółową analizą pod kątem możliwości finansowych państwa, a tym samym uzyskaniem pozytywnej opinii Ministra Finansów. Dobór kodów PKD objętych tarczą branżową (kwalifikujących do otrzymania pomocy) miał być również wynikiem przeprowadzonych analiz sytuacji poszczególnych branż oraz licznych spotkań z przedstawicielami środowisk przedsiębiorców, których najmocniej dotknęły obostrzenia sanitarne.

49. Pismem z 2 czerwca 2021 r.[293], Rzecznik zwrócił się do pana Jacka Ozdoby, Sekretarza Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska, wskazując na dalsze wątpliwości, zgłaszane przez organizacje przedsiębiorców, dotyczące stosowania ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi[294], prosząc o udzielenie informacji, jakie działania zostały lub zostaną podjęte przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska, w celu realizacji wcześniejszej deklaracji dotyczącej rozważenia możliwości doprecyzowania przepisów odnoszących się do przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach do obrotu.
W roku 2021 na przedmiotowe pismo nie została udzielona odpowiedź.

50. Pismem z 2 czerwca 2021 r.[295] Rzecznik zwrócił się do Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej, w związku z licznymi głosami przedsiębiorców dotyczącymi zwolnienia

[291] Znak: WPL.507.2021.GS.
[292] Znak: DMP-VI.421.350.2021.
[293] Znak WPL.45.2020.JJ.
[294] Dz.U. z 2020 r. poz. 1114
[295] Znak: WPL.518.2021.DL.

z podatku dochodowego umorzonej subwencji finansowej z PFR, o udzielenie informacji, czy ministerstwo wypracowało w porozumieniu z PFR stanowisko „co do możliwości dokonania w 2021 roku częściowego zwolnienia z podatku dokonanych umorzeń kwoty pożyczek otrzymanych z PFR".

W odpowiedzi z 7 lipca 2021 r.[296] Minister Finansów poinformował, że została podjęta decyzja o zaniechaniu w całości poboru podatku od wartości umorzonych zobowiązań z tytułu subwencji finansowej PFR.

51. Pismem z 4 czerwca 2021 r.[297] Rzecznik zwrócił się do Burmistrza Miasta Pionki z prośbą o ustosunkowanie się w sprawie wniosku od interwencji dotyczącej opłaty za zezwolenie na sprzedaż alkoholu oraz podatku gruntowego od działalności gospodarczej prowadzonej w formie baru piwnego, mając na uwadze przepisy art. 31zzm ust. 1 oraz art. 15p i art. 15q ustawy o COVID-19.

Burmistrz Miasta Pionki odpowiadając [298] na pismo Rzecznika wyjaśnił, że zgodnie z Uchwałą Rady Miasta Pionki[299] Wnioskodawca został zwolniony z opłaty drugiej raty za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych należnej do 31 maja 2021 r. Wskazaną uchwałą przedłużono do dnia 30 listopada 2021 r. termin płatności trzeciej raty opłaty płatnej w ustawowym terminie do 30 września 2021 r. Rada Miasta Pionki nie wprowadziła, w drodze uchwały zwolnienia z podatku od nieruchomości gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz nie podjęła uchwały w sprawie przedłużenia terminu płatności rat podatku od nieruchomości.

52. Pismem z 11 czerwca 2021 r.[300] Rzecznik przekazał Ministrowi Rozwoju, Pracy i Technologii informację o istnieniu utrudnień w prowadzeniu działalności gospodarczej polegających na nieuwzględnianiu przy ocenie spełnienia warunku otrzymania pomocy w ramach tarczy branżowej w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności gospodarczej właściwym kodem PKD w brzmieniu na dzień 31 marca 2021 r. okoliczności zgłoszenia zmiany w zakresie kodu przeważającej działalności po tej dacie, ale z dochowaniem siedmiodniowego

[296] Znak: DD6.055.2.2021.
[297] Znak: WPL.527.2021.ZS.
[298] Pismo z 9 kwietnia 2021 r., Sk.3251.32.2021.
[299] Nr XXXI/200/2021 z dnia 22 lutego 2021 r. *w sprawie zwolnienia z opłaty za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży za rok 2021 przedsiębiorców prowadzących punkty sprzedaży na terenie Gminy Miasta Pionki i zwrotu tej opłaty*.
[300] Znak: WPL.552.2021.GS.

terminu na dokonanie takiej czynności przewidzianego przez przepisy o CEIDG i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy[301].

W odpowiedzi z 20 lipca 2021 r.[302] Minister Rozwoju, Pracy i Technologii wskazał, że rozwiązania w zakresie oceny spełnienia warunku przynależności do określonej branży nie mają bezpośredniego związku z przepisami ustawy o centralnej ewidencji, regulującymi procedurę zmiany danych w rejestrach publicznych. Minister stwierdził, że rozporządzenie określające zasady udzielania pomocy przedsiębiorcom poszkodowanym na skutek pandemii COVID-19 oraz powyższa ustawa to odrębne akty prawne, zatem ustalenie, czy w konkretnym przypadku spełnione zostały przesłanki udzielenia wsparcia powinno nastąpić wyłącznie na podstawie przepisów przedmiotowego rozporządzenia, w którym to akcie wskazano na konieczność dokonania oceny spełnienia omawianego warunku w oparciu o stan rejestru REGON na dzień 31 marca 2021 r. W dalszej części pisma wskazano jeszcze, że rozwiązanie zakładające dokonywanie oceny na wskazany w rozporządzeniu konkretny dzień pozwala maksymalnie uprościć proces udzielania wsparcia, przy czym Minister Rozwoju, Pracy i Technologii dostrzega, iż przyjęty sposób weryfikacji może skutkować „niezadowoleniem podmiotów, które deklarują zmianę profilu działalności na kilka dni przed datą właściwą dla oceny spełnienia warunku w zakresie przynależności do objętej wsparciem branży, a wniosek aktualizacyjny składają już po tym terminie". Minister wskazał w związku z powyższym na możliwość skorzystania ze środków zaskarżenia przez podmioty nie podzielające stanowisk organów rozstrzygających ich sprawy.

Pismem z 19 sierpnia 2021 r.[303] Rzecznik zwrócił się z wnioskiem o ponowne rozważenie przedmiotowego problemu, wskazując po pierwsze, że skoro przepisy ustawy o CEIDG uzależniają negatywne skutki niezgłoszenia zmiany danych, podlegających wpisowi do rejestru, od uchybienia przewidzianemu na dokonanie tej czynności terminowi, to *a contrario* skutki takie nie powinny występować w przypadku dochowania terminu przez przedsiębiorcę. Rzecznik stwierdził ponadto, że przyjęcie literalnej wykładni przepisów stoi w sprzeczności z celem przyświecającym wprowadzeniu tarczy branżowej, jakim było przyznanie szczególnej ochrony tym przedsiębiorcom, którzy faktycznie wykonywali działalność w branżach najbardziej dotkniętych następstwami gospodarczymi rozprzestrzeniania się COVID-19. Kwestia ujawnienia tej okoliczności we właściwym rejestrze

[301] T. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 2296.
[302] Znak: DF-V.057.1.2021.
[303] Znak: WPL.552.2021.GS.

powinna mieć w tym zakresie drugorzędne znaczenie. Odnosząc się zaś do zawartego w powołanym wyżej piśmie z 20 lipca 2021 r. twierdzenia Ministerstwa, że *podmioty, które nie podzielają stanowiska organów co do rozstrzygnięć zapadających w indywidualnych sprawach mają możliwość skorzystania ze środków zaskarżenia*, Rzecznik zwrócił uwagę, że w niektórych przypadkach przepisy nie przewidują możliwości zaskarżenia negatywnych rozstrzygnięć w postępowaniach o udzielenie pomocy, o którym to problemie Rzecznik informował już w swoich wcześniejszych wystąpieniach do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii.

W stanowiącym odpowiedź na powyższe wystąpienie piśmie z 1 września 2021 r.[304] ministerstwo podtrzymało swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

53. Pismem z 16 czerwca 2021 r.[305] Rzecznik zwrócił się do Ministra Infrastruktury, w związku z pismem przedsiębiorcy, w sprawie sytuacji ośrodków szkolenia kierowców, szkolących również instruktorów i egzaminatorów, z prośbą o zajęcie stanowiska wobec uwag i wątpliwości wnioskodawcy, wskazującego na zbliżające się wykluczenie ośrodków szkolenia kierowców z prowadzenia kursów na kandydata na instruktora oraz obowiązkowych warsztatów, o których mowa w art. 37 i 38 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami[306]. Podobne pismo z 16 czerwca 2021 r. zostało skierowane do Ministra Edukacji i Nauki, w którym Rzecznik zwrócił się o zajęcie stanowiska w związku z wątpliwościami przedsiębiorcy co do braku możliwości przedłużenia akredytacji kuratora oświaty, uzyskanej dla prowadzonej szkoły jazdy, w związku z art. 103 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo oświatowe, ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw[307].

W odpowiedzi z dnia 29 czerwca 2021 r.[308] Minister Edukacji i Nauki poinformował, że ośrodek szkolenia kierowców, który nie posiada statusu niepublicznej placówki kształcenia ustawicznego lub centrum kształcenia zawodowego, nie może ubiegać się o akredytację kuratora oświaty na formę pozaszkolną, o której mowa w art. 117 ust. 1a pkt 5 ustawy – Prawo oświatowe[309]. Z kolei w piśmie z 22 lipca 2021 r.[310] Ministerstwo Infrastruktury przekazało odpowiedź udzieloną wnioskodawcy, w której poinformowało, że z przeprowadzonej analizy

[304] Znak: DDR-III.057.17.2021.
[305] Znak: WPL.563.2021.DL.
[306] Znak: WPL.563.2021.DL.
[307] Dz.U. z 2018 r. poz. 2245.
[308] Znak: DSKKZ-WKD.4220.18.2021.JN.
[309] T. j. Dz.U. z 2021 r. poz. 1082.
[310] DTD-5.4411.202.2021.

wynika, iż sytuacja kończycących się ważności akredytacji nie jest aż tak zła., jednak sytuacja będzie na bieżąco monitorowana.

Mając na uwadze powyższe, Rzecznik pismem z 23 sierpnia 2021 r.[311] wystąpił z ponownym pismem do Ministra Edukacji i Nauki oraz Ministra Infrastruktury, w którym zwrócił się o wskazanie działań legislacyjnych, jakie resorty zamierzają ewentualnie podjać, aby weliminować bariery i utrudnienia uniemożliwiające uzyskanie akredytacji kuratora oświaty przez część ośrodków szkolenia kierowców.

W odpowiedzi z 7 września 2021 r. [312] Ministerstwo Edukacji i Nauki wskazało, że przepisy ustawy o kierujących pojazadmi leżą w kompetencji właściwego ministra do spraw transportu, do którego należy kierować ewentualne wnioski dotyczące zmian związanych z dodatkowymi wymaganiami dla ośrodków szkolenia kierowców. Z kolei Ministerstwo Infrastruktury w piśmie z dnia 21 października 2021 r. [313] poinformowało, że mając na względzie konieczność zapewnienia możliwości prowadzenia warszatatów doskonalenia zawodowego dla instruktorów nauki jazdy w ramach prac legislacyjnych nad projektem ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw (druk sejowy nr 1508, uchwalonej w dniu 14 października 2021 r., został wprowadzony przepis, dzięki któremu przedsiębirocę posiadajązego w dniu 31 sierpnia 2021 r. poświadczenie potwierdzające spełnienie dodatkowych wymagań w zakresie prawa jazdy kategorii A, B, C i D, uznaje się za spełniajacego warunek posiadania akredytacji kuratora oświaty do dnia 31 sierpnia 2024 r. Przepis ten wszedł w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 września 2021 r.

54. Pismem z 28 czerwca 2021 r.[314] Rzecznik przedstawił Ministrowi Finansów problem Wnioskodawcy dotyczący „bezskutecznej komunikacji" z organami administracji podatkowej, która miała miejsce w następujących okolicznościach. W związku „z problemami w obsłudze nowego oprogramowania" służącego do wysyłania sprawozdania JPK, przedsiębiorca zwrócił się do informacji skarbowej oraz urzędu skarbowego, do którego został „odesłany", w celu uzyskania pomocy. Podjęte wysiłki podjęte zakończyły się niepowodzeniem. W kontekście powyższego Rzecznik zwrócił się do Ministra Finansów z prośbą o wyjaśnienie i przekazanie informacji, czy przedsiębiorcom (z sektora mikro-, małych i średnich) udzielana jest pomoc w związku z wprowadzaniem „nowych wersji oprogramowania do sporządzania i wysyłania

[311] Znak.WPL.563.2021.DL.
[312] Znak: DSKKZ-WKD.4220.18.2021.JN.
[313] Znak: DTD-5.4411.246.2021.
[314] Znak: WPL.612.2021.ZS.

sprawozdania JPK", a jeśli tak, to w jakiej formie oraz przez jakie jednostki administracji skarbowej.

W odpowiedzi z 4 sierpnia 2021 r.[315] Ministerstwo Finansów wskazało, w jaki sposób przedsiębiorcy uzysują pomoc w zakresie obsługi JPK.

55. Pismem z 30 czerwca 2021 r.[316] Rzecznik zwrócił się do Ministra Klimatu i Środowiska wskazując na wątpliwości zgłaszane przez organizacje przedsiębiorców dotyczące tego, czy podmiot świadczący usługi w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątania, konserwacji i napraw, uznany, na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 32 *in fine* ustawy o odpadach za wytwórcę odpadów, jest zobowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów, o którym mowa w art. 41 ustawy o odpadach, jeśli odpady wytworzone w ramach świadczonej usługi są następnie transportowane do siedziby podmiotu, gdzie są gromadzone do czasu zbierania ich większej ilości, która jest następnie przekazywana do podmiotów uprawnionych do zagospodarowania tychże odpadów.

W odpowiedzi z 23 września 2021 r.[317] Pani Marzena Berezowska, Dyrektor Departamentu Gospodarki Odpadami Ministerstwa Klimatu i Środowiska wyraziła stanowisko, że w przypadku przewiezienia odpadów z miejsca wytworzenia odpadów do siedziby firmy i ich gromadzenia zachodzi proces magazynowania odpadów w ramach zbierania i konieczne jest uzyskanie zezwolenia na zbieranie. Natomiast w wypadku, gdy wstępne magazynowanie odpadów przez ich wytwórcę następuje w miejscu wytworzenia odpadów, tj. w miejscu świadczonej usługi, a następnie odpady te są transportowane od wytwórcy odpadów do miejsc przetwarzania odpadów, nie jest konieczne uzyskanie zezwolenia na ich zbieranie. Zarazem zadeklarowano, że o ile, ze względu na wciąż znaczącą liczbę przypadków nielegalnego postępowania z odpadami, propozycja dotycząca wyłączenia spod obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów w chwili obecnej nie jest planowana, to zostanie ona jednak rozważona w ramach przyszłych prac legislacyjnych.

56. Pismem z 2 lipca 2021 r.[318] Rzecznik zwrócił się do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii o zajęcie stanowiska w przedmiocie otrzymywanych przez Rzecznika licznych sygnałach o wstrzymaniu wypłat tytułem dofinansowania wynagrodzeń pracowników z określonych branż na podstawie przepisów ustawy o COVID-19.

---

[315] Znak: DPP10.050.1.2021.
[316] Znak: WPL.606.2021.JJ.
[317] DGO-PO.055.220.2021.MC 1679388.5708879.4813821.
[318] Znak: WPL.552.2021.GS.

W odpowiedzi z 11 lipca 2021 r.[319] Minister Rozwoju, Pracy i Technologii wyjaśnił, że przedmiotowe wsparcie jest pomocą publiczną, a zatem koniecznym było zgłoszenie tego instrumentu pomocowego Komisji Europejskiej w celu podjęcia decyzji o zgodności z zasadami rynku wewnętrznego, natomiast udzielanie pomocy mimo braku uprzedniej zgody Komisji Europejskiej, mogłoby się wiązać z uznaniem jej za „pomoc niezgodną z prawem". Minister zaznaczył w związku z powyższym, że decyzja o uruchomieniu środków należy w każdym przypadku do dyrektorów wojewódzkich urzędów pracy, jako organów właściwych, ale okres trwania postępowania notyfikacyjnego przed Komisją Europejską jest okolicznością całkowicie niezależną od Ministerstwa czy też dyrektorów wojewódzkich urzędów pracy.

57. Pismem z 6 lipca 2021 r.[320] Rzecznik zwrócił się do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii o ustosunkowanie się do otrzymanych przez Rzecznika sygnałów o wątpliwościach beneficjentów programu „Tarcza Finansowa 2.0 Polskiego Funduszu Rozwoju dla mikro, małych i średnich firm" w zakresie zasad wydatkowania przyznanych im subwencji finansowych. Przedsiębiorcy wskazywali w szczególności na niejasności dotyczące pojęcia Kosztów Stałych, o których mowa w § 2 regulaminu tego programu.

W odpowiedzi z 15 lipca 2021 r.[321] Minister Rozwoju, Pracy i Technologii wskazał na zawarte w regulaminie przedmiotowego programu zasady wydatkowania subwencji finansowych. W piśmie dodano również, iż w zakresie niejasności związanych z pojęciem kosztów stałych, szczegółowe informacje na ten temat zostały udostępnione na stronie internetowej Polskiego Funduszu Rozwoju.

58. Pismem z 22 lipca 2021 r.[322] Rzecznik nakreślił Ministrowi Finansów problem dotyczący mikro-, małych i średnich przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie „sprzedaży towarów w systemie zwrotu podatku podróżnym w systemie Tax Free" w związku z wprowadzonym – już od 1 stycznia 2022 r. – obowiązkiem stosowania kas online. Z oceny Wnioskodawców wynika, że ww. obowiązek wprowadzony na wszystkich uczestników „systemu Tax Free[323]" będzie oznaczał dla niektórych sprzedawców *obligatoryjną wymianę kas fiskalnych* albo *przeprowadzenie niezbędnych zmian związanych z technicznym dostosowaniem systemu księgowo-rozliczeniowego.* Konieczność dokonania takich inwestycji może niejednokrotnie przekraczać możliwości finansowe oraz kadrowe przedsiębiorców

[319] Znak: DF-V.057.1.2021.
[320] Znak: WPL.614.2021.GS.
[321] Znak: DRI-IV.057.36.2021.
[322] Znak: WPL.638.2021.ZS.
[323]Artykuł 145b ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT.

(w głównej mierze z sektora mikro-, małych i średnich przedsiębiorców) działających w branży turystycznej, która w sposób szczególny została dotknięta skutkami pandemii COVID-19. W zaistniałych okolicznościach, Rzecznik zwrócił się do Ministra Finansów z prośbą o rozważenie przedłużenia terminu – wyznaczonego do 31 grudnia 2021 r. – wymiany kas rejestrujących z papierowym zapisem kopii na kasy online dla sprzedawców systemu Tax Free.

W odpowiedzi z 12 sierpnia 2021 r.[324] Ministerstwo Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej poinformowało, że od 1 stycznia 2022 r. planuje się wprowadzenie zmiany w zakresie systemu zwrotu podatku VAT podróżnym (TAX FREE), polegajace na wprowadzeniu elektronicznego obiegu dokumentów TAX FREE oraz elektronicznego potwierdzenia wywozu towarów oraz wprowadzeniu dla sprzedawcow dokonujących dostaw towarów podróżnym obowiązku stosowania kas online.

59. Pismem z 6 sierpnia 2021 r.[325] Rzecznik zwrócił się do Ministra Finansów z prośbą o przekazanie informacji, w jaki sposób został rozpatrzony wniosek przedsiębiorcy *o odroczenie terminu obowiązkowego wdrożenia kas fiskalnych dla branży (fryzjersko-kosmetycznej)*.

W odpowiedzi na powyższe, Minister Finansów pismem z 20 września 2021 r. [326] poinformował, że ww. wnioskodawcy została udzielona odpowiedź o następującej treści: „Usług w zakresie świadczenia usług fryzjerskich, kosmetycznych i kosmetologicznych zostały objęte obowiązkiem prowadzenia ewidencji przy użyciu kas od „pierwszej złotówki" z dniem 1 stycznia 2015 r. [327] Natomiast regulacje wprowadzające obowiązek wymiany kas rejestrujących na kasy on-line dla niektórych branż zostały wprowadzone ustawą z dnia 15 marca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo o miarach[328] z dniem 1 maja 2019 r. i w naszej [*Ministerstwa Finansów*] opinii, nie powinno to mieć związku z merytorycznymi wątpliwościami związanymi ze stosowaniem kas rejestrujących w tej branży. Z danych jakie posiada Ministerstwo Finansów wynikało (stan na 21 czerwca 2021 r.), że udział zarejestrowanych kas on-line przy świadczeniu usług fryzjerskich, kosmetycznych i kosmetologicznych wynosi około 82%.

[324] Znak: PT7.055.2.2021.
[325] Znak: WPL.678.2021.ZS.
[326] Znak sprawy: PT7.055.3.2021.BRAl.741.
[327] Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 listopada 2014 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących (Dz. U. poz. 1544).
[328] Dz. U. z 2019 r. poz. 675.

Od 1 lipca 2021 roku wszedł jedynie obowiązek wymiany kas na kasy online i nie ma to bezpośredniego związku z tym, że wskazane podmioty już powinny (jeśli miały taki obowiązek) stosować kasy rejestrujące do prowadzenia ewidencji sprzedaży. Należy też wskazać, że podatnicy, u których powstał obowiązek prowadzenia ewidencji sprzedaży i którzy w obowiązujących terminach rozpoczęli prowadzenie ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących, mają prawo do odliczenia od podatku należnego kwoty wydanej na zakup każdej z kas rejestrujących, w wysokości 90% jej ceny zakupu (bez podatku), nie więcej jednak niż 700,00 zł[329].".

Powyższą informację Ministra Finansów Rzecznik przekazał Wnioskodawcy.

VII. Działania interwencji procesowej

1. Pismem z 27 kwietnia 2021 r.[330] Rzecznik złożył odwołanie do Mazowieckiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie odnośnie decyzji Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Płocku z dnia 7 kwietnia 2021 r. – J.G. Sp. z o. o. z siedzibą w P.

Decyzją z dnia 8 czerwca 2021 r. PPIS w Płocku umorzył postępowanie w zakresie udostępniania pomieszczeń i urządzeń do ćwiczeń.

2. Pismem z 4 maja 2021 r.[331] Rzecznik złożył zawiadomienie o wstąpieniu do postępowania wraz ze stanowiskiem do Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Bydgoszczy odnośnie decyzji PPIS w Lipnie z dnia 8 kwietnia 2021 r. – wydanej wobec D. L. prowadzącej działalności gospodarczą pod nazwą D-FIT D. L. w sprawie o ograniczeniu działalności siłowni oraz klubu fitness wyłącznie do członków kadry narodowej polskich związków sportowych w sportach olimpijskich, z całkowitym wyłączeniem innych osób.

Pismem z 24 maja 2021 r. skierowanym do Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Bydgoszczy Rzecznik ponowił wniosek o wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji PPIS w Lipnie.

Pismem z 18 czerwca 2021 r.[332] Rzecznik złożył skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy na decyzję nr […] Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Bydgoszczy z dnia 26 maja 2021 r. utrzymującą w mocy decyzję nr […] PPIS w Lipnie z dnia 8 kwietnia 2021 r.

---

[329] Artykuł 111 ust. 4 ustawy o VAT.
[330] Znak: WPL.391.2021.GG.
[331] Znak: LRK-WPL.1307.2021.MP.GG.
[332] Znak: KRK-WPL.1307.2021.MP.GG.

Postanowieniem z dnia 26 października 2021 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy odmówił wstrzymania natychmiastowej wykonalności decyzji.
Pismem z 22 listopada 2021 r. Rzecznik wniósł do Naczelnego Sądu Administracyjnego zażalenie na postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy odmawiającego wstrzymania natychmiastowej wykonalności decyzji.
Naczelny Sąd Administracyjny postanowieniem z dnia 8 lutego 2022 r. oddalił zażalenie.

3. Pismem z 10 maja 2021 r. [333] Rzecznik złożył zawiadomienie o wstąpieniu do postępowania wraz ze stanowiskiem do PPIS w Poznaniu w sprawie wydania decyzji nakładającej administracyjną karę pieniężną na M. Sp. z o. o.
Pismem z 1 czerwca 2021 r. Rzecznik złożył do Wielkopolskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu odwołanie od decyzji PPIS w Poznaniu z dnia 20 maja 2021 r. wraz z wnioskiem o wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji – sprawa M. Sp. z o. o. z siedzibą w S.
Pismem z 17 sierpnia 2021 r., Rzecznik złożył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę na decyzję WPWIS w Poznaniu z dnia 27 lipca 2021 r. utrzymującą w mocy decyzję PPIS w Poznaniu z dnia 20 maja 2021 r.

4. Pismem z 17 maja 2021 r. [334], Rzecznik złożył zawiadomienie o wstąpieniu do postępowania wraz ze stanowiskiem do PPIS w Radomiu w sprawie J.G. Sp. z o. o. z siedzibą w P. w sprawie naruszenia obowiązków, ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii.
Decyzją z 21 czerwca 2021 r. PPIS w Radomiu umorzył postępowanie w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

5. Pismem z 17 maja 2021 r. [335] Rzecznik złożył zawiadomienie o wstąpieniu do postępowania wraz ze stanowiskiem do PPIS w Raciborzu w sprawie J.G. Sp. z o. o. z siedzibą w P. w sprawie administracyjnej kary pieniężnej za naruszenie zakazu prowadzenia działalności polegającej na prowadzeniu klubu fitness.
Decyzją z dnia 14 czerwca 2021 r. PPIS w Raciborzu umorzył postępowanie w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

[333] Znak: WPL.415.2021.GG.
[334] Znak: WPL.440.2021.GG.
[335] Znak: WPL.426.2021.GG.

6. Pismem z 19 maja 2021 r.[336] Rzecznik złożył do Lubelskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Lublinie odwołanie od decyzji PPIS w Łukowie z dnia 28 kwietnia 2021 r. nakładającej administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000 zł wobec przedsiębiorcy p. M. M.
Decyzją z dnia 29 lipca 2021 r. Lubelski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Lublinie uchylił decyzję PPIS w Łukowie w całości i umorzył prowadzone postępowanie administracyjne.

7. Pismem z 19 maja 2021 r.[337] Rzecznik złożył do Lubelskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Lublinie odwołanie od decyzji PPIS w Łukowie z dnia 28 kwietnia 2021 r. nakładającej administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000 zł wobec przedsiębiorcy p. M. M.
Decyzją z dnia 30 lipca 2021 r. Lubelski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Lublinie uchylił decyzję PPIS w Łukowie w całości i umorzył prowadzone postępowanie administracyjne.

8. Pismem z 19 maja 2021 r.[338] Rzecznik złożył do Lubelskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Lublinie odwołanie od decyzji PPIS w Łukowie z dnia 28 kwietnia 2021 r. nakładającej administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000 zł wobec przedsiębiorcy p. M. M.
Decyzją z dnia 29 lipca 2021 r. Lubelski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Lublinie uchylił decyzję PPIS w Łukowie w całości i umorzył prowadzone postępowanie administracyjne.

9. Pismem z 22 maja 2021 r.[339] Rzecznik złożył zawiadomienie o wstąpieniu do postępowania wraz ze stanowiskiem do Mazowieckiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie odnośnie decyzji PPIS w Mławie z dnia 7 kwietnia 2021 r. w sprawie nakazującej zaprzestania prowadzenia działalności polegającej na prowadzeniu fitness club – S. M. B.
Decyzją z dnia 28 maja 2021 r. Mazowiecki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Warszawie uchylił decyzję PPIS w Mławie i umorzył prowadzone postępowanie administracyjne.

[336] Znak: WPL.457.2021.GG.
[337] Znak: WPL.458.2021.GG.
[338] Znak: WPL.459.2021.GG.
[339] Znak: WPL.466.2021.GG.

10. Pismem z 21 maja 2021 r.[340] Rzecznik złożył zawiadomienie o wstąpieniu do postępowania wraz ze stanowiskiem do Mazowieckiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie odnośnie decyzji PPIS w Sochaczewie z dnia 7 kwietnia 2021 r. nakazującej zaprzestania prowadzenia działalności polegającej na udostępnianiu urządzeń służących do aktywności fizycznej oraz prowadzenia zajęć typu fitness – X. Sp. z o.o.
Decyzją z dnia 28 maja 2021 r. Mazowiecki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Warszawie uchylił decyzję PPIS w Sochaczewie i umorzył prowadzone postępowanie administracyjne.

11. Pismem z 21 maja 2021 r.[341] Rzecznik złożył zawiadomienie o wstąpieniu do postępowania wraz ze stanowiskiem do Małopolskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Krakowie odnośnie decyzji PPIS w Tarnowie z dnia 8 kwietnia 2021 r. – K. M. B.
Decyzją z dnia 26 maja 2021 r. Małopolski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Krakowie uchylił w całości decyzję PPIS w Tarnowie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez organ pierwszej instancji.

12. Pismem z 22 maja 2021 r.[342] Rzecznik złożył zawiadomienie o wstąpieniu do postępowania wraz ze stanowiskiem do Małopolskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Krakowie odnośnie decyzji PPIS w Tarnowie z dnia 8 kwietnia 2021 r. – X.F. Ł. D.
Decyzją z dnia 24 maja 2021 r. Małopolski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Krakowie uchylił w całości decyzję PPIS w Tarnowie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez organ pierwszej instancji.

13. Pismem z 22 maja 2021 r.[343] Rzecznik złożył zawiadomienie o wstąpieniu do postępowania wraz ze stanowiskiem do Małopolskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Krakowie odnośnie decyzji PPIS w Nowym Targu z dnia 9 kwietnia 2021 r. – X. Sp. z o. o. – X.F.G.
Decyzją z dnia 14 czerwca 2021 r. Małopolski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Krakowie uchylił w całości decyzję PPIS w Nowym Targu i umorzył postępowanie organu pierwszej instancji.

[340] Znak: WPL.465.2021.GG.
[341] Znak: WPL.464.2021.GG.
[342] Znak: WPL.463.2021.GG.
[343] Znak: WPL.462.2021.GG.

14. Pismem z 17 maja 2021 r.[344] Rzecznik złożył zawiadomienie o wstąpieniu do postępowania wraz ze stanowiskiem do PPIS w Pabianicach w sprawie J.G. Sp. z o.o. z siedzibą w P.
Decyzją z dnia 22 czerwca 2021 r. PPIS w Pabianicach umorzył postępowanie w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

15. Pismem z 22 maja 2021 r.[345] Rzecznik złożył zawiadomienie o wstąpieniu do postępowania wraz ze stanowiskiem do PPIS w Opolu w sprawie J.G. Sp. z o.o. z siedzibą wP.
Decyzją z dnia 8 czerwca 2021 r. PPIS w Opolu umorzył postępowanie w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

16. Pismem z 17 maja 2021 r.[346] Rzecznik złożył do PPIS w Grudziądzu pismo z prośbą o zajecie stanowiska co do zastrzeżeń do czynności kontrolnych, we wniosku o interwencję do Rzecznika odnośnie kontroli przeprowadzonych w 2 siłowniach oraz z zawiadomieniem o wstąpieniu do postępowania przez Rzecznika wraz ze stanowiskiem w sprawie zakazu udostępniania hali ćwiczeń osobom nieposiadającym licencji kadry narodowej polskiego związku sportowego w sportach olimpijskich – sprawa U. Sp. z o. o.
W pismach z 1 czerwca 2021 r. PPIS w Grudziądzu poinformował o umorzeniu postępowań w sprawie wymierzenia administracyjnych kar pieniężnych.

17. Pismem z 22 maja 2021 r.[347] Rzecznik złożył zawiadomienie o wstąpieniu do postępowania wraz ze stanowiskiem do PPIS we Wrocławiu w sprawie J.G. Sp. z o.o. z siedzibą w P.
Pismem z 23 lipca 2021 r. Rzecznik złożył odwołanie do WPWIS we Wrocławiu wraz z wnioskiem o wstrzymanie natychmiastowej wykonalności decyzji Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we Wrocławiu nr […] z dnia 14 lipca 2021 r.
Pismem z 15 października 2021 r. Rzecznik złożył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu skargę na decyzję WPWIS we Wrocławiu z dnia 28 września 2021 r. utrzymującą w mocy decyzję PPIS we Wrocławiu z dnia 14 lipca 2021 r.

18. Pismem z 28 maja 2021 r.[348] Rzecznik złożył odwołanie do Wielkopolskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu od decyzji PPIS w Poznaniu

[344] Znak: WPL.470.2021.GG.
[345] Znak: WPL.469.2021.GG.
[346] Znak: WPL.467.2021.GG.
[347] Znak: WPL.468.2021.GG.
[348] Znak: WPL.489.2021.GG.

z dnia 17 maja 2021 r. wraz z wnioskiem o wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji – sprawa G. Sp. z o. o. z siedzibą w S.

Pismem z 17 sierpnia 2021 r. Rzecznik złożył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę na decyzję WPWIS w Poznaniu z dnia 27 lipca 2021 r. utrzymującą w mocy decyzję PPIS w Poznaniu z dnia 17 maja 2021 r.

W dniu 14 stycznia 2022 r. r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w sprawie, do której przystąpił Rzecznik w obronie przedsiębiorcy, po przeprowadzeniu rozprawy uchylił w całości decyzję Wielkopolskiego Wojewódzkiego Państwowego Inspektora w Poznaniu oraz umorzył postępowanie przeprowadzone w pierwszej i drugiej instancji przez Inspekcję Sanitarną w Poznaniu.

19. Pismem z 28 maja 2021 r.[349] Rzecznik wstąpił do postępowania wraz ze stanowiskiem popierającym skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na decyzję na decyzję Prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych z dnia 24 lutego 2021 r.

W 2021 r. nie zapadło orzeczenie w przedmiotowej sprawie.

20. Pismem z 2 kwietnia 2020 r.[350] Rzecznik wsparł wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji SKO z dnia 8 lutego 2019 r. w przedmiocie podatku od nieruchomości za 2017 r., zawarty w skardze kasacyjnej przedsiębiorcy z dnia 5 września 2019 r. od wyroku WSA w Olsztynie z dnia 4 lipca 2019 r.

Z kolei pismem z 8 lipca 2020 r.[351] Rzecznik wsparł wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji SKO z dnia 8 lutego 2019 r. w przedmiocie podatku od nieruchomości za 2018 r., zawarty w skardze kasacyjnej przedsiębiorcy z dnia 5 września 2019 r. od wyroku WSA w Olsztynie z dnia 4 lipca 2019 r. Natychmiastowe wykonanie zaskarżonych decyzji mogłoby spowodować trudne do odwrócenia skutki w postaci utraty płynności finansowej, a w konsekwencji zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej.

Naczelny Sąd Administracyjny postanowieniem z dnia 30 września 2020 r. wstrzymał wykonanie zaskarżonej decyzji SKO z dnia 8 lutego 2019 r. w przedmiocie podatku od nieruchomości za 2017 r. w kwocie co najmniej […] zł powiększonej o odsetki. Natomiast postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2020 r. wstrzymał wykonanie zaskarżonej decyzji SKO

[349] Znak: WPL.313.2021.GG.
[350] Znak: RMSP-641/2019/WPL.
[351] Znak: RMSP-642/2019/WPL.

z dnia 8 lutego 2019 r. w przedmiocie podatku od nieruchomości za 2018 r. w kwocie co najmniej […] zł powiększonej o odsetki.

W dniu 16 listopada 2021 r. Naczelny Sąd Administracyjny połączył obie powyższe sprawy do rozpatrzenia i orzekania, a następnie uchylił w całości dwa wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w sprawie przedsiębiorcy, któremu Burmistrz Miasta jako organ podatkowy odmówił zwolnienia z podatku od nieruchomości zabytkowej, przekazując sprawę do ponownego rozpoznania. Naczelny Sąd Administracyjny obciążył kosztami postępowania kasacyjnego Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie. Nakazane zostało także przeprowadzenie zawnioskowanych dowodów.

VIII. Informacje w zakresie objaśnień prawnych, o które Rzecznik w ramach działań Wydziału Prawno-Legislacyjnego występował do właściwych organów państwowych

1. Pismem z 30 listopada 2020 r.[352] Rzecznik wystąpił do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z wnioskiem o wydanie objaśnień prawnych dotyczących art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 28 października 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z przeciwdziałaniem sytuacjom kryzysowym związanym z wystąpieniem COVID-19[353] poprzez wyjaśnienie, jaki jest zakres ograniczeń, nakazów i zakazów, o których mowa w przywołanym przepisie, których naruszenie przez przedsiębiorców stanowi podstawę odmowy udzielania pomocy publicznej. W piśmie z 17 grudnia 2020 r.[354] Ministerstwo Rozwoju, Pracy i Technologii poinformowało, że przekazało wniosek do Ministerstwa Zdrowia, ponieważ ww. uregulowań nie konsultowano z Ministerstwem Rozwoju, Pracy i Technologii. W związku z powyższym pismem z 18 stycznia 2021 r.[355] Rzecznik zwrócił się do Ministra Zdrowia o udzielenie odpowiedzi w przedmiotowej sprawie. W odpowiedzi Minister Zdrowia, przekazał do wiadomości Rzecznika pismo z 19 stycznia 2021 r.[356], skierowane do Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w którym przekazało wniosek Rzecznika z dnia 30 listopada 2020 r.

W związku z powyższym, Rzecznik pismem z 29 stycznia 2021 r. zwrócił się do Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów o udzielenie odpowiedzi w przedmiotowej sprawie w terminie 7 dni od dnia otrzymania przedmiotowego pisma. Z kolei Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ponownie przekazał sprawę do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii przy

[352] Znak: WPL.681.2020.ŁP.
[353] Dz.U. z 2020 r. poz. 2112 ze zm.
[354] DDR-III.052.6.2020.
[355] Znak: WPL.681.2020.ŁP.PD.
[356] Znak: W1.052.4.2021.RLO.

piśmie z 19 lutego 2021 r.[357]. Z uwagi na to, Rzecznik pismem z 22 lutego 2021 r. zwrócił się do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii o wydanie wnioskowanych objaśnień prawnych do dnia 25 lutego 2021 r.

Pismem z 7 kwietnia 2021 r.[358] Minister Rozwoju, Pracy i Technologii wydał objaśnienia prawne dotyczące art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 28 października 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z przeciwdziałaniem sytuacjom kryzysowym związanym z wystąpieniem COVID-19.

Otrzymane objaśnienia Rzecznik przekazał wojewódzkim urzędom pracy, dyrektorom izb administracji skarbowej w poszczególnych województwach oraz komendantom wojewódzkim policji.

2. Pismem z 8 stycznia 2021 r.[359] Rzecznik wystąpił do Ministra Klimatu i Środowiska o wydanie objaśnienia prawnego do ustawy o odpadach, w zakresie magazynowania odpadów komunalnych na nieruchomości będącej przedmiotem współwłasności dwóch lub więcej podmiotów.

W odpowiedzi na powyższe wystąpienie wydane zostały objaśnienie prawne Ministra Klimatu i Środowiska z 8 września 2021 r.[360], dotyczące gospodarowania odpadami na nieruchomości, której właścicielem, użytkownikiem wieczystym, użytkownikiem albo dzierżawcą jest posiadacz odpadów gospodarujący odpadami. Stwierdzono w nich, że ustawa o odpadach nie wyłącza możliwości korzystania z nieruchomości dla celów prowadzenia działalności gospodarczej, w tym w zakresie gospodarowania odpadami, w wypadku, gdy więcej niż jeden podmiot posiada tytuł prawny do tej nieruchomości, przez każdy z tych podmiotów, o ile nie jest to sprzeczne z obowiązującymi przepisami dotyczącymi danego tytułu prawnego lub umową.

3. Pismem z 11 czerwca 2020 r.[361] Rzecznik wystąpił do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii/ dw Minister Infrastruktuty i Przewodniczącego KRRiTV z wnioskiem o wydanie objaśnień prawnych, czy sformułowanie *w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii wstrzymuje się od przedsiębiorców pobieranie opłat abonamentowych*, należy rozumieć jako zwolnienie z opłat w okresie obowiązywania tych stanów. Powyższe rozwiązanie zdaniem Rzecznika powinno skutkować tym, że opłaty

[357] Znak: BPRM.5026.2.35.2021(2)MP.
[358] Znak: DDR-III.0212.198.2021.
[359] Znak: WPL.13.2020.JJ.
[360] Znak: DGO-PO.021.16.2021.MC 1450883.4695865.4740229.
[361] Znak: WPL.557.2021.GG.

wpłacone przez przedsiębiorców za miesiące przypadające w okresie obowiązywania tego stanu powinny zostać zwrócone przedsiębiorcom.

W odpowiedzi z 2 lipca 2021 r. [362] poinformowano, że Minister Rozwoju, Pracy i Technologii nie jest właściwy w sprawie. Wskazano, że z inicjatywy ministra właściwego ds. kultury i dziedzictwa narodowego, w grudniu 2020 r. wprowadzono nowy, ust. 4 do art. 15l, który doprecyzowuje zakres podmiotowy tej regulacji (wstrzymanie poboru opłat nie obejmuje przedsiębiorców, których działalność nie została zakazana, tym przedsiębiorcom przysługuje jedynie żądanie obniżenia wynagrodzenia dla organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi). Wskazany minister, w okresie obowiązywania art. 15l także kilkukrotnie udzielał odpowiedzi na interpelację dot. stosowania tego przepisu (np. odpowiedź na interpelację nr: 8808/20, 20328/21).

4. Pismem z 14 lipca 2021 r. [363] Rzecznik zwrócił się do Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii o wydanie objaśnień prawnych dotyczących przepisów ustawy o COVID-19 w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24 czerwca 2021 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw [364] w zakresie instrumentów pomocowych przeznaczonych dla przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży środków spożywczych, papierniczych i piśmienniczych na terenie jednostek systemu oświaty, poprzez wyjaśnienie, czy przedmiotowe wsparcie będzie przysługiwało także przedsiębiorcom prowadzącym taką działalność na terenie uczelni wyższych. W uzasadnieniu przedmiotowego wniosku Rzecznik przywołał sprzeczne oświadczenia przedstawicieli władz publicznych w kwestii możliwości ubieganie się o wsparcie przeznaczone dla tzw. sklepików szkolnych przez przedsiębiorców prowadzących podobne placówki na terenie uczelni wyższych, w związku z czym kwestia ta powinna zostać pilnie wyjaśniona na drodze objaśnień prawnych. Warto przy tym zaznaczyć, że już na etapie prac nad nowelizacją ustawy o COVID-19 w Sejmie RP Rzecznik zwracał uwagę[365] na potrzebę wprowadzenia zapisów wskazujących w sposób jednoznaczny, że nowe formy wsparcia obejmą również przedsiębiorców prowadzących swoją działalność na terenie uczelni wyższych ujętych w art. 9 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce [366], co byłoby zgodne z jednym z głównych celów przyświecających

[362] Znak: DMP-IV.055.113.2021.
[363] Znak: WPL.507.2021.GS.
[364] Dz.U. z 2021 r. poz. 1192.
[365] Pismo z dnia 17.05.2021 r., znak: WPL.445.2021.GS.
[366] T. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.

uchwaleniu ustawy o COVID-19, czyli wsparciu najbardziej poszkodowanych przedsiębiorców, w tym w szczególności tych działających w branżach, które znalazły się w trudnej sytuacji w związku z wprowadzonymi obostrzeniami.

W piśmie z 30 lipca 2021 r. [367] stanowiącym odpowiedź na wniosek Rzecznika o wydanie objaśnień prawnych w przedmiotowym zakresie, Ministerstwo Rozwoju, Pracy i Technologii wyjaśniło, że przedmiotowe wsparcie nie przysługuje podmiotom prowadzącym działalność polegającą na sprzedaży środków spożywczych, papierniczych i piśmienniczych na terenie jednostek systemu szkolnictwa wyższego, wymienionych w art. 7 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w tym także uczelni wyższych.

5. Pismem z 1 października 2021 r.[368] Rzecznik zwrócił się do Ministra Sprawiedliwości z prośbą o wyjaśnienie wzajemnej relacji przepisów art. 42 w zw. z art. 41 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych oraz art. 15zzs(9) tarczy antykryzysowej w zakresie sposobu odbierania przez podmioty niepubliczne dokumentów elektronicznych, a zwłaszcza o dokładniejsze określenie czynności, której dokonanie uznawane jest za termin odebrania dokumentu elektronicznego w obu uregulowaniach.

W odpowiedzi z 19 listopada 2021 r.[369] Ministerstwo Sprawiedliwości zastrzegając, że nie jest właściwe do udzielania wskazało, że samo wpłynięcie korespondencji na adres do doręczeń podmiotu niepublicznego nie wywołuje skutku doręczenia. W sposób niewiążący Ministerstwo Sprawiedliwości stwierdziło, że samo uruchomienie elektronicznej skrzynki pocztowej, bez intencji odebrania konkretnego pisma nie powinno wywołać skutku doręczenia. Przez „zapoznanie się z pismem", określonym w art. 15zzs(9) ustawy o COVID-19 należy rozumieć jako czynność polegającą na otwarciu pliku zawierającego pismo sądowe. Z pewnością nie można przez to określenie rozumieć ani samego zalogowania się na konto w portalu informacyjnym, ani nawet wejścia na konkretną sprawę. Kwestia „awizowania" pism sądowych na gruncie przepisów ustawy o COVID-19 została uregulowana w zdaniu drugim art. 15zzs(9) ust. 3. Odnośnie do stosowania ustawy COVID-19 po wejściu w życie ustawy o doręczeniach elektronicznych stwierdzono, że pierwszy z ww. aktów prawnych ma charakter ustawy szczególnej. Z tego ma wynikać, że art. 15zzs(9) stanowi *lex specialis* wobec przepisów KPC. Do momentu, w którym z mocy prawa przestaną obowiązywać przepisy ustawy

[367] Znak: DMP-IV.421.15.2021.
[368] Znak: WPL.774.2021.GG.
[369] Znak: DLPC-V.0510.58.2021.

o COVID-19, to one będą stosowane do doręczeń pism sądowych profesjonalnym pełnomocnikom.

6. Pismem z 21 października 2021 r.[370] Rzecznik zwrócił się do Minister Rodziny i Polityki Społecznej o wydanie objaśnień prawnych dotyczących przepisów ustawy o COVID-19 poprzez wyjaśnienie, czy wskazane w art. 31zo ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy przesłanki do zwolnienia płatnika ze składek, które są należne za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., należy rozumieć łącznie, czy też poszczególne punkty tego przepisu odnoszą się odrębnie do każdego z trzech okresów rozliczeniowych od marca 2020 r. do maja 2020 r. W uzasadnieniu powyższego wniosku Rzecznik wskazał, iż zgodnie z niekorzystną dla przedsiębiorców interpretacją stosowaną przez rozpoznający wnioski o przyznanie przedmiotowego wsparcia Zakład Ubezpieczeń Społecznych, treść art. 31zo ust. 1 pkt 1-3 ustawy o COVID-19 należy rozumieć łącznie, tzn. okoliczność wykluczająca możliwość uzyskania zwolnienia ze składek za marzec 2020 r., wyklucza jednocześnie możliwość uzyskania zwolnienia ze składek za kwiecień i maj 2020 r. W orzecznictwie wojewódzkich sądów administracyjnych zauważono natomiast, że konstrukcja powołanego przepisu wskazuje na jego złożony charakter, z którego można wyinterpretować normę prawną właściwą dla danego okresu i deklaracji rozliczeniowej złożonej za ten okres. Przepis w pierwszej jego części dotyczy trzech okresów rozliczeniowych od marca 2020 r. do maja 2020 r., natomiast poszczególne punkty odnoszą się już do każdego z okresów z osobna.
Rzecznik otrzymał sygnały o dalszym stosowaniu niekorzystnej dla przedsiębiorców interpretacji przepisu art. 31zo ust. 1 pkt 1-3 ustawy o COVID-19 pomimo kolejnych wyroków uchylających decyzje ZUS ze względu na nieprawidłową wykładnię tego przepisu przez ZUS, czego dowodem było rozstrzygnięcie opisane w jednym z otrzymanych przez Rzecznika wniosków o interwencję. Rzecznik powołał ten przypadek jako przykład uzasadniający konieczność wydania wnioskowanych objaśnień prawnych.

W odpowiedzi z 4 listopada 2021 r.[371] Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej odmówiło wydania objaśnień prawnych twierdząc, że w tym przypadku odpowiednim działaniem powinno być skorzystanie przez przedsiębiorcę z wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przez właściwy w tym zakresie Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

[370] Znak: POZ-WPL.551.2021.KK.GS.
[371] Znak: DUS-III.057.47.2021.WB.

Niezależnie od powyższego Ministerstwo poinformowało o przekazaniu wniosku Rzecznika z 21 października 2021 r. do Departamentu Realizacji Dochodów Centrali ZUS celem zbadania sprawy w trybie nadzoru.

IX. Statystyka spraw prowadzonych przez Wydział Prawno-Legislacyjny Biura Rzecznika

Rozdział VIII. Rada Przedsiębiorców

Rada Przedsiębiorców jest organem pomocniczym Rzecznika o charakterze opiniodawczo-doradczym. Została powołana zarządzeniem nr 4 Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców z dnia 20 września 2018 r. w sprawie powołania Rady Przedsiębiorców przy Rzeczniku. Działa na podstawie regulaminu nadanego zarządzeniem nr 7 Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców z dnia 23 października 2018 r. Zgodnie z rzeczonym regulaminem, jej celem jest wydawanie opinii w sprawach przedstawionych Radzie przez Rzecznika, w szczególności:

1) projektów aktów normatywnych dotyczących interesów przedsiębiorców oraz zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
2) wystąpienia z wnioskami o podjęcie inicjatywy ustawodawczej albo wydanie lub zmianę innych aktów prawnych w sprawach dotyczących działalności gospodarczej;
3) stanu przestrzegania praw przedsiębiorców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym zasady wolności działalności gospodarczej;
4) prowadzenia działalności edukacyjnej i informacyjnej w zakresie związanym z wykonywaniem działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w dziedzinie przedsiębiorczości oraz prawa gospodarczego. Członkami Rady Przedsiębiorców mogą być organizacje pracodawców i przedsiębiorców, organizacje pozarządowe, społeczne i zawodowe, których jednym z celów statutowych jest ochrona praw przedsiębiorców. Organizacja wchodzi w skład Rady po zaakceptowaniu wniosku o członkostwo lub na podstawie zaproszenia do członkostwa przesłanego przez Rzecznika.

Na dzień 1 stycznia 2021 r. w skład Rady Przedsiębiorców wchodziły 274 organizacje pracodawców i przedsiębiorców, które reprezentowane były przez 531 członków.

Na dzień 31 grudnia 2021 r. w skład Rady Przedsiębiorców wchodziło 341 organizacji pracodawców i przedsiębiorców, które reprezentowane były przez 649 członków.

I. Posiedzenia Rady Przedsiębiorców

W 2021 roku odbyło się 10 posiedzeń Rady Przedsiębiorców, w tym 6 w formie wideokonferencji, 2 stacjonarne oraz 2 wyjazdowe:

1. 16 marca 2021 r. – XXI Posiedzenie Rady Przedsiębiorców – *Podatek przychodowy dla spółek kapitałowych wraz z likwidacją podatków sektorowych – propozycja,* (wideokonferencja) z udziałem:

dra hab. Piotra Wachowiaka – *prof. SGH, Rektora Szkoły Głównej Handlowej*

Ireneusza Jabłońskiego – *Centrum im. Adama Smitha*

red. Krzysztofa Kowalczyka – *Rzeczpospolita*

Stanisława Sułeckiego – *przedsiębiorcy z branży producentów karm dla zwierząt*

Mariusza Domańskiego – *przedsiębiorcy z branży usług sprzątających*

dra hab. Grzegorza Krzosa – *prof. Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, Rada Naukowa przy Rzeczniku*

dra hab. Adama Mariańskiego – *prof. Uniwersytetu Łódzkiego, Przewodniczącego Krajowej Rady Doradców Podatkowych*

Jakuba Jankowskiego – *Departament Podatków Dochodowych, Ministerstwo Finansów*

red. Przemysława Wojtasika – *Rzeczpospolita (w roli moderatoratora)*

2. 20 kwietnia 2021 r. – XXII Posiedzenie Rady Przedsiębiorców – *Dziesiątka Rzecznika. Konferencja programowa nr 1. Ubezpieczenia społeczne przedsiębiorców*, (wideokonferencja) z udziałem:

Marka Goliszewskiego – *Prezesa Zarządu Business Centre Club*

dra Wojciecha Nagela – *Eksperta Business Centre Club*

prof. dr hab. Marka Góry – *Szkoła Główna Handlowa*

Pawła Jaroszka – *Członka Zarządu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych*

Anny Ulewskiej–Marciniak – *Dyrektor Departamentu Ubezpieczeń Społecznych w Ministerstwie Rodziny i Polityki Społecznej*

dr Ewy Flaszyńskiej – *Dyrektor Departamentu Rynku Pracy w Ministerstwie Rozwoju, Pracy i Technologii*

Piotra Ćwika – *Zastępcy Szefa Kancelarii Prezydenta RP*

3. 11 maja 2021 r. – XXIII Posiedzenie Rady Przedsiębiorców – *Automatyzacja rozliczeń przedsiębiorców z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych*, (wideokonferencja) z udziałem:

prof. dr hab. Gertrudy Uścińskiej – *Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych*

Agaty Wiśniewskiej-Półtorak – *Dyrektor Departamentu Realizacji Dochodów w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych*

Agnieszki Ślązak – *Dyrektor Departamentu Zasiłków w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych*

4. 8 czerwca 2021 r. – XXIV Posiedzenie Rady Przedsiębiorców – *Dziesiątka Rzecznika. Konferencja programowa nr 2. Regionalizacja i powiązanie płacy minimalnej z obiektywnym parametrem ekonomicznym,* (wideokonferencja) z udziałem:

Marka Goliszewskiego – *Prezesa Zarządu Business Centre Club*

Anny Bojanowskiej-Sosnowskiej – *Eksperta Fundacji Republikańskiej*

Andrzeja Kubisiaka – *Zastępcy Dyrektora Polskiego Instytutu Ekonomicznego*

Norberta Kusiaka – *Dyrektora Wydziału Polityki Gospodarczej OPZZ*

Mateusza Benedyka – *Dyrektora Generalnego Instytutu Misesa*

Witolda Michałka – *Eksperta Business Centre Club*

Iwony Michałek – *Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju, Pracy i Technologii*

Stanisława Szweda – *Sekretarza Stanu w Ministerstwie Rodziny i Polityki Społecznej*

5. 20 czerwca 2021 r. – XXV Posiedzenie Rady Przedsiębiorców – *Dzień Przedsiębiorcy w Licheniu Starym*

Przed rozpoczęciem XXV Posiedzenia Rady Przedsiębiorców odprawiona została Msza Święta w intencji przedsiębiorców w Sanktuarium Matki Bożej Licheńskiej Bolesnej Królowej Polski, której przewodniczył ksiądz arcybiskup Grzegorz Ryś – Metropolita Łódzki. Oprawę wokalną Mszy Świętej zapewnił Chór Bazyliki Licheńskiej „Stabat Mater" pod kierownictwem Jacka Hyżnego.

XXV Posiedzenie Rady Przedsiębiorców odbyło się w Hotelu Atut w Licheniu Starym, a udział w nim wzięli:

Zdzisław Sokal – *Doradca Prezydenta RP*

Ewa Szymańska – *Poseł na Sejm RP*

Bartłomiej Wróblewski – *Poseł na Sejm RP*

Michał Zieliński – *Wojewoda Wielkopolski*

Magdalena Daleszyńska – *Dyrektor Gabinetu Wojewody Wielkopolskiego*

Maciej Sytek – *Prezes Zarządu Agencji Rozwoju Regionalnego S.A. w Koninie – w imieniu Marszałka Województwa Wielkopolskiego*

Władysław Kocaj – *Wicestarosta Koniński*

Magdalena Piasecka-Kaliszak – *Wydział Rozwoju i Promocji Starostwa Powiatowego w Koninie*

Mariusz Jerzy Zaborowski – *Burmistrz miasta i gminy Ślesin*

Mariusz Haładyj – *Prezes Prokuratorii Generalnej RP*

prof. Konrad Raczkowski – *Społeczna Akademia Nauk*

prof. dr hab. Adam Mariański – *Uniwersytet Łódzki*

6. 30 września 2021 r. – XXVI Posiedzenie Rady Przedsiębiorców – *Podatki, administracja publiczna a przedsiębiorcy, co nowego czeka MŚP?,* podczas Europejskiego Kongresu MŚP w Katowicach, w którym udział wzięli:

Danuta Kamińska – *Wiceprzewodnicząca Zarządu Górnośląsko-Zagłębiowskiej Metropolii*

dr Marcin Krupa – *Prezydent Miasta Katowice*

prof. dr hab. Adam Mariański – *Przewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych, profesor nadzwyczajny w Katedrze Prawa Podatkowego Uniwersytetu Łódzkiego oraz Partner Zarządzający w Mariański Group*

prof. dr hab. inż. Celina M. Olszak – *Rektor Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach*

Paweł Cochur – *Izba Administracji Skarbowej w Katowicach, Naczelnik Urzędu Skarbowego w Żorach*

Adam Niedziółka – *Przewodniczący Komitetu ds. Podatków, Krajowa Izba Gospodarcza*

Filip Nowak – *p.o. Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia (TBC)*

dr hab. Izabella Steinerowska-Streb, prof. UE – *Katedra Przedsiębiorczości i Zarządzania Innowacyjnego, Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach*

Bożena Wilk – *Skarbnik Zarządu Głównego, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce*

Daniel Beger – *Prezydent Miasta Świętochłowice*

Krzysztof Pietraszkiewicz – *Prezes Związku Banków Polskich*

Kariona Adamek-Bienia – *Izba Administracji Skarbowej w Katowicach, Naczelnik II Urzędu Skarbowego w Gliwicach (e-faktura, e-toll, pakiet VAT e-commerce)*

Joanna Kupka – *Zastępca Dyrektora Departamentu Innowacyjności i Komunikacji Urzędu Patentowego RP (wsparcie ochrony własności intelektualnej w firmie)*

Iwona Woźniak-Bagińska – *Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy w Katowicach (wsparcie udzielane przedsiębiorcom przez PUP-y, poszukiwanie kadr dla gospodarki w przedsiębiorstwie)*

Jan Wroński – *Dyrektor Śląskiego Oddziału Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (formy wsparcia pracodawców zatrudniających osoby niepełnosprawne)*

7. 6 października 2021 r. – XXVII Posiedzenie Rady Przedsiębiorców

Panel I pt. *Dziesiątka Rzecznika MŚP. Konferencja programowa nr 3 / 4. Ograniczenie biurokracji i Półroczne vacatio legis* w trakcie VI edycji Kongresu 590, w którym udział wzięli:

dr hab. Krzysztof Koźmiński – *prof. Uniwersytetu Warszawskiego, Ośrodek Analiz Cegielskiego, ekspert Ordo Iuris*

dr hab. Marek Zubik – *prof. Uniwersytetu Warszawskiego, specjalista konstytucjonalista*

Panel II pt. *Cyfrowa dekada Europy - szanse dla sektora MŚP w perspektywie 2030 r.*, w którym udział wzięli:

dr Łukasz Kossacki-Lytwyn – *adwokat, doktor historii, współpracuje z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego w Zespole ds. deregulacji i transparentności prawa*

Ewa Kocińska-Lange – *reprezentuje interesy polskiego środowiska B+R+I w Brukseli, aktualnie ekspert Europejskiej Przestrzeni Badawczej*

8. 3 listopada 2021 r. – XXVIII Posiedzenie Rady Przedsiębiorców pt. *„E-toll w praktyce pytania i odpowiedzi”*, (wideokonferencja), w którym udział wzięli:

Tomasz Pawelski – *Dyrektor Departamentu Poboru Opłat Drogowych, Ministerstwo Finansów*

9. 24 listopada 2021 r. – XXIX Posiedzenie Rady Przedsiębiorców pt. *Zmiany w zasadach rozliczania składek na ubezpieczenie zdrowotne wprowadzane od 1 stycznia 2022 r.*, (wideokonferencja) w którym udział wzięli:

prof. dr hab. Gertruda Uścińska – *Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych*

Agata Wiśniewska – Półtorak – *Dyrektor Departamentu Realizacji Dochodów ZUS*

Ewa Kosowska – *Dyrektor Departamentu Ubezpieczeń i Składek ZUS*

Aleksander Łożykowski – *Dyrektor Departamentu Podatków Dochodowych w Ministerstwie Finansów*

Izabela Trojanowska – *Wicedyrektor Departamentu Zasiłków ZUS*

10. 14 grudnia 2021 r. – XXX Posiedzenie Rady Przedsiębiorców – *Spotkanie świąteczne z udziałem:*

dr hab. Agnieszki Chłoń-Domińczak – *prof. SGH, prorektor ds. nauki*

Agendy posiedzeń stanowią załączniki nr 1 – 10 do sprawozdania.

Wnioski z posiedzeń zostały przekazane do Wydziału Prawno - Legislacyjnego i są podstawą działań podejmowanych przez Biuro Rzecznika w zakresie obszarów tematycznych będących przedmiotem obrad Rady.

Materiały z posiedzeń, w tym prezentacje oraz nagrania video z przebiegu posiedzeń, zamieszczone są na stronie internetowej Rzecznika.

II. Organizacje w Radzie Przedsiębiorców

1. AKME Europejskie Zgrupowanie Interesów Gospodarczych
2. APPLiA Polska
3. Automobil Klub Polski
4. Automobil klub Śląski
5. Bialskopodlaska Izba Gospodarcza
6. Business Centre Club
7. Business Centre Club – Loża Dolnośląska
8. Bydgoski Klaster Przemysłowy
9. Cech Metalowy
10. Cech Rzemieślników i Innych Przedsiębiorców w Wodzisławiu Śląskim
11. Cech Rzemiosł Budowlanych i Różnych
12. Cech Rzemiosł Motoryzacyjnych
13. Cech Rzemiosł Motoryzacyjnych i Małych Przedsiębiorców w Krakowie
14. Cech Rzemiosł Różnych i Przedsiębiorczości w Nowej Soli
15. Cech Rzemiosł Różnych i Przedsiębiorczości w Pułtusku
16. Cech Rzemiosł Różnych i Przedsiębiorczości w Zamościu
17. Cech Rzemiosł Różnych w Jarocinie
18. Centrum im. Adama Smitha
19. Czesko-Polska Izba Handlowa
20. Dolnośląscy Pracodawcy
21. Dolnośląska Izba Rzemieślnicza we Wrocławiu
22. Europejski Klub Biznesu Polska Stowarzyszenie
23. Federacja Gospodarki Żywnościowej RP
24. Federacja Przedsiębiorców Polskich
25. Forum Kolejowe Railway Business Forum
26. Forum Polskiego Handlu
27. Francusko-Polska Izba Gospodarcza
28. Fundacja „Instytut Leszczyński”
29. Fundacja „Odpowiedzialny Rozwój”
30. Fundacja „Instytut Badań nad Demokracją i Przedsiębiorstwem Prywatnym”

31. Fundacja „Zrzeszenie Ukraińskiego Biznesu w Polsce”
32. Fundacja Akcelerator Innowacji
33. Fundacja Aureus Link
34. Fundacja eBiznes Club
35. Fundacja Eno Carpathian
36. Fundacja Firmy Rodzinne
37. Fundacja FOH
38. Fundacja Instytut ad rem
39. Fundacja Instytut Studiów Wschodnich i Forum Ekonomiczne
40. Fundacja Komunalna
41. Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw
42. Fundacja Polska Przyszłości – Instytut Libertatis
43. Fundacja Polskie Pralnie
44. Fundacja Pomyśl o Przyszłości
45. Fundacja Praw Dłużnika „Dłużnik też Człowiek”
46. Fundacja Praw Podatnika
47. Fundacja Przedsiębiorczości Kobiet
48. Fundacja Recyklingu Rewitalizacyjnego
49. Fundacja Republikańska
50. Fundacja Ubi Concordia
51. Fundacja Wolności i Przedsiębiorczości
52. Geodezyjna Izba Gospodarcza
53. Górnicza Izba Przemysłowo – Handlowa
54. Inicjatywa Firm Rodzinnych
55. Instytut Wolności Gospodarczej im. Ronalda Reagana
56. Izba Bawełny w Gdyni – Gdynia Cotton Association
57. Izba Gospodarcza „FARMACJA POLSKA”
58. Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska
59. Izba Gospodarcza Gastronomii Polskiej
60. Izba Gospodarcza Komunikacji Miejskiej
61. Izba Gospodarcza Menedżerów Artystów Polskich
62. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu
63. Izba Gospodarcza Regionu Płockiego
64. Izba Gospodarcza w Wodzisławiu Śląskim

65. Izba Gospodarki Elektronicznej
66. Izba Kosmetologów
67. Izba Polskich Przedsiębiorców Poznań
68. Izba Przedsiębiorców Branży Biurowo-Szkolnej
69. Izba Przedsiębiorców i Pracodawców Centralnej Polski
70. Izba Przemysłowo – Handlowa Gospodarki Złomem
71. Izba Przemysłowo – Handlowa Południowej Wielkopolski
72. Izba Przemysłowo – Handlowa w Białymstoku
73. Izba Przemysłowo – Handlowa w Krakowie
74. Izba Przemysłowo – Handlowa w Tarnowskich Górach
75. Izba Wydawców Prasy
76. Kaszubski Związek Pracodawców
77. Klaster Gospodarki Odpadowej I Recyklingu
78. Klaster Logistyczno Transportowy „Północ-Południe”
79. Koalicja na Rzecz Autogazu Związek Pracodawców
80. Konfederacja Lewiatan
81. Kongregacja Kupiecka w Nowym Sączu
82. Kongregacja Polskiego Handlu
83. Kongregacja Przemysłowo – Handlowa, Ogólnopolska Izba Gospodarcza
84. Kongregacja Przemysłowo – Handlowa, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Oddział w Gdańsku
85. Kongres Polskiego Biznesu
86. Koszalińska Izba Przemysłowo-Handlowa
87. Krajowa Izba Biur Rachunkowych
88. Krajowa Izba Doradców Podatkowych
89. Krajowa Izba Gospodarcza
90. Krajowa Izba Gospodarki Morskiej
91. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej
92. Krajowa Izba Targowa
93. Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa
94. Krajowe Stowarzyszenie Ochrony Informacji Niejawnych
95. Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich Związek Rewizyjny
96. Krakowska Izba Turystyki
97. Krakowska Kongregacja Kupiecka

98. Kraśnicka Izba Gospodarcza
99. KZRSS Społem
100. Lady Business Club
101. Legnicki Klub Biznesu
102. Lubelska Inicjatywa Społeczna
103. Lubelska Izba Rzemieślnicza
104. Lubelski Związek Lekarzy Rodzinnych-Pracodawców
105. Łódzka Federacja Kupiecka
106. Łódzka Izba Przemysłowo Handlowa
107. Łódzka Organizacja Turystyczna
108. Małopolskie Stowarzyszenie Kupców i Przedsiębiorców
109. Mazowiecka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa
110. Międzynarodowe Forum Przedsiębiorczości i Biznesu Rodzinnego
111. Naczelna Izba Aptekarska
112. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług
113. Nowosądeckie Stowarzyszenie Geodetów
114. Ogólnopolska Federacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw
115. Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców – Przedsiębiorcy.pl
116. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa
117. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska
118. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ośrodków Szkolenia Kierowców z/s w Koszalinie
119. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Wyrobów Medycznych POLMED
120. Ogólnopolski Konwent Agencji Pracy
121. Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego
122. Ogólnopolski Związek Zawodowy Geodetów
123. Ogólnopolski Związek Zawodowy Samozatrudnionych „wBrew”
124. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Pracodawców Transportu Nienormatywnego
125. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przetwórców i Producentów Produktów Ekologicznych „Polska Ekologia”
126. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przewoźników
127. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przewoźników Osobowych
128. Okręgowa Izba Mediatorów w Bydgoszczy
129. Olsztyńska Loża Business Centre Club
130. Opolskie Zrzeszenie Przewoźników Drogowych w Opolu

131. Organizacja Pracodawców Przemysłu Medycznego Technomed
132. Organizacja Pracodawców Ziemi Lubuskiej
133. PASMI Związek Pracodawców „Polski Związek Producentów Leków Bez Recepty”
134. Podlaski Związek Pracodawców
135. Poland Business Center World
136. POLBISCO Stowarzyszenie Polskich Producentów Wyrobów Czekoladowych i Cukierniczych
137. Polska Federacja Fitness
138. Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców
139. Polska Fundacja Przedsiębiorczości
140. Polska Geodezja Komercyjna Krajowy Związek Pracodawców Firm Geodezyjno-Kartograficznych
141. Polska Grupa Supermarketów
142. Polska Izba Artykułów Promocyjnych
143. Polska Izba Biegłych Rewidentów
144. Polska Izba Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych
145. Polska Izba Cła, Logistyki i Spedycji
146. Polska Izba Doradców i Pośredników Odszkodowawczych
147. Polska Izba Firm Szkoleniowych
148. Polska Izba Gospodarcza Branży Rozrywkowej i Bukmacherskiej
149. Polska Izba Gospodarcza Czystości
150. Polska Izba Gospodarcza Elektrotechniki
151. Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji
152. Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego
153. Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji
154. Polska Izba Gospodarki Odpadami
155. Polska Izba Handlu
156. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej
157. Polska Izba Książki
158. Polska Izba Motoryzacji
159. Polska Izba Nieruchomości Komercyjnych
160. Polska Izba Paliw Płynnych
161. Polska Izba Przemysłu Skórzanego
162. Polska Izba Przemysłu Targowego

163. Polska Izba Radiodyfuzji Cyfrowej
164. Polska Izba Rzeczników Patentowych
165. Polska Izba Stacji Kontroli Pojazdów
166. Polska Izba Turystyki
167. Polska Organizacja Franczyzodawców
168. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
169. Polska Sieć Ambasadorów Przedsiębiorczości Kobiet
170. Polska Sieć Handlowa „Unia”
171. Polska Unia Dystrybutorów Stali
172. Polski Instytut Transportu Drogowego
173. Polski Związek Firm Deweloperskich
174. Polski Związek Funduszy Pożyczkowych
175. Polski Związek Handlu i Usług Branży Pokryć Podłogowych
176. Polski Związek Instytucji Pożyczkowych
177. Polski Związek Pracodawców Budownictwa
178. Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego
179. Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego
180. Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych
181. Polski Związek Zarządzania Wierzytelnościami
182. Polskie Okna i Drzwi Związek Producentów Dostawców i Dystrybutorów
183. Polskie Stowarzyszenie Branży Ślubnej
184. Polskie Stowarzyszenie Browarów Rzemieślniczych
185. Polskie Stowarzyszenie Chrześcijańskich Przedsiębiorców
186. Polskie Stowarzyszenie Doradcze i Konsultingowe
187. Polskie Stowarzyszenie Kobiet Biznesu
188. Polskie Stowarzyszenie Mikroprzedsiębiorców i Franczyzobiorców
189. Polskie Stowarzyszenie Producentów i Importerów Leków Weterynaryjnych POLPROWET
190. Polskie Stowarzyszenie Przewoźników Autokarowych
191. Polskie Stowarzyszenie Rusznikarzy i Dystrybutorów Broni
192. Polskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców i Biegłych Sądowych
193. Polskie Stowarzyszenie Serwisów Urządzeń Domowych
194. Polskie Stowarzyszenie Stacji Demontażu Pojazdów EKO-AUTO
195. Polskie Stowarzyszenie Wynajmu Krótkoterminowego

196. Polskie Towarzystwo Geodezyjne
197. Polskie Towarzystwo Gospodarcze
198. Polskie Towarzystwo Tłumaczy Przysięgłych i Specjalistycznych TEPIS
199. Polsko-Arabska Izba KIG
200. Polsko-Białoruska Izba Handlowo-Przemysłowa
201. Polsko-Kazachstańska Izba Handlowo Przemysłowa
202. Polsko-Szwedzka Izba Gospodarcza
203. Polsko-Ukraińska Izba Gospodarcza
204. Polsko-Włoska Izba Gospodarcza
205. Pomoc Poszkodowanym – Ogólnopolska Izba Pośredników i Przedstawicieli Firm Odszkodowawczych
206. Pomorska Izba Rzemieślnicza Małych i Średnich Przedsiębiorców
207. Pomorskie Stowarzyszenie Geodezyjne
208. Pomorskie Stowarzyszenie Przewoźników Drogowych
209. Porozumienie Przedsiębiorców Poszkodowanych w Outsourcingu Pracowniczym przez Organy RP
210. Północna Izba Gospodarcza w Szczecinie
211. Pracodawcy Pomorza
212. Pracodawcy RP
213. Pracodawcy Ziemi Lubelskiej
214. Puławska Izba Gospodarcza
215. PZS. Polski Związek Solaryjny
216. Rada Gospodarcza Strefy Wolnego Słowa
217. Rada Regionalnych Instalacji Przetwarzania Odpadów Komunalnych
218. Rada Sektorowa ds. Kompetencji Komunikacji Marketingowej
219. Regionalna Izba Gospodarcza Pomorza
220. Regionalna Izba Gospodarcza w Kaliszu
221. Regionalna Izba Gospodarcza w Katowicach
222. Regionalna Izba Przedsiębiorców NORDA
223. Regionalna Izba Przemysłowo-Handlowa w Częstochowie
224. Regionalna Izba Przemysłowo-Handlowa w Radomsku
225. Regionalny Związek Pracodawców Prywatnych Ziemi Łódzkiej
226. Regionalny Związek Pracodawców w Łodzi
227. Samorządny Związek Zawodowy Taksówkarzy RP

228. Sądecka Izba Gospodarcza
229. Siemiatyckie Konsorcjum Inicjatyw Gospodarczych
230. SITE Poland – Society for Incentive Travel Excellence, chapter Poland
231. Starogardzki Klub Biznesu – Związek Pracodawców
232. Startup Poland
233. Staszowskie Stowarzyszenie Geodetów
234. Stowarzyszenie „Gdański Klub Biznesu”
235. Stowarzyszenie „Geodeci dla RP”
236. Stowarzyszenie „INTERARTIS”
237. Stowarzyszenie „Konferencje i Kongresy w Polsce”
238. Stowarzyszenie „Młodzi Demokraci”
239. Stowarzyszenie „Polski Recykling”
240. Stowarzyszenie Agencji Zatrudnienia
241. Stowarzyszenie Ajentów i Franczyzobiorców
242. Stowarzyszenie Aptekarzy Tradycyjnych
243. Stowarzyszenie Branży Eventowej
244. Stowarzyszenie Dolnośląska Rada Społem
245. Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych
246. Stowarzyszenie Ekspertów i Menedżerów Transportu Szynowego
247. Stowarzyszenie Firm Geodezyjnych Ziemi Andrychowskiej
248. Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów
249. Stowarzyszenie Geodetów Ziemi Piotrkowskiej
250. Stowarzyszenie Hotele Historyczne w Polsce
251. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji Rzeczpospolitej Polskiej Oddział w Krośnie
252. Stowarzyszenie Inżynierów Instalacji Budowlanych „Ekologiczny Budynek”
253. Stowarzyszenie Kartografów Polskich
254. Stowarzyszenie Komisów.pl
255. Stowarzyszenie Komunikacji Marketingowej SAR
256. Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków
257. Stowarzyszenie Kupców i Przedsiębiorców Polskich „Razem”
258. Stowarzyszenie Kupców i Przedsiębiorców Polskich „Bałtyk”
259. Stowarzyszenie Kupców Ziemi Łukowskiej
260. Stowarzyszenie Małych i Średnich Przedsiębiorców „Krak-Business”

261. Stowarzyszenie Na Rzecz Rozwoju Kosmetologii „Przyjazna Kosmetyka”
262. Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Szczecina i Pomorza Zachodniego „Business Club Szczecin”
263. Stowarzyszenie Niepokonani 2012
264. Stowarzyszenie Obrony Praw Przedsiębiorców
265. Stowarzyszenie Ochrony Praw Poszkodowanych Przedsiębiorców
266. Stowarzyszenie ODPADY-HELP
267. Stowarzyszenie Organizatorów Incentive Travel
268. Stowarzyszenie Polska Grupa Motoryzacyjna
269. Stowarzyszenie Polska Rada Centrów Handlowych
270. Stowarzyszenie Poszkodowani przez Grupę Eurocash
271. Stowarzyszenie Poszkodowanych Przedsiębiorców RP
272. Stowarzyszenie Producentów Części Motoryzacyjnych i Pojazdów
273. Stowarzyszenie Producentów Pieczywa
274. Stowarzyszenie Producentów Ryb Łososiowatych
275. Stowarzyszenie Przeciwko Nadużyciom Gospodarczym AntiFraud
276. Stowarzyszenie Przedsiębiorców Branży Saperskiej
277. Stowarzyszenie Przedsiębiorców Gminy Malczyce
278. Stowarzyszenie Przedsiębiorców i Kupców Świdnickich
279. Stowarzyszenie Przedsiębiorców i Pracodawców Nadbużańskich
280. Stowarzyszenie Przedsiębiorców Poszkodowanych przez Ubezpieczycieli VICTIMA
281. Stowarzyszenie Przewoźników Podlasia
282. Stowarzyszenie Przewoźników Regionu Janowskiego
283. Stowarzyszenie Rady Na Odpady
284. Stowarzyszenie Regionalnych Browarów Polskich
285. Stowarzyszenie Rozwoju Lokalnego Zamojszczyzna
286. Stowarzyszenie Śląski Klaster Lotniczy
287. Stowarzyszenie Techniki Motoryzacyjnej
288. Stowarzyszenie Turystyczna Organizacja Otwarta
289. Stowarzyszenie Vaping Association Polska
290. Stowarzyszenie Warszawska Organizacja Turystyczna
291. Stowarzyszenie Wspierania Bezpieczeństwa Narodowego
292. Stowarzyszenie Współpracujących Biur Rachunkowych
293. Stowarzyszenie Wykonawców i Dostawców Budownictwa

294. Śląski Związek Pracodawców Lewiatan
295. Towarzystwo Rozwoju Małych Elektrowni Wodnych
296. Unia Szefów Firm Zamojszczyzny
297. Warszawskie Stowarzyszenie Stacji Kontroli Pojazdów
298. Wielkopolska Izba Gospodarcza
299. Wielkopolska Izba Przemysłowo – Handlowa Izba Gospodarcza
300. Wielkopolska Izba Turystyczna
301. Wielkopolski Klub Kapitału
302. Wielkopolski Oddział Krajowej Izby Doradców Podatkowych
303. Wielkopolski Związek Pracodawców Lewiatan
304. Wielkopolskie Stowarzyszenie Prywatnych Przewoźników Autobusowych
305. Wrzesińskie Stowarzyszenie Przedsiębiorców i Kupców
306. Wschodnia Izba Gospodarcza
307. Zachodnia Izba Gospodarcza – Pracodawcy i Przedsiębiorcy
308. Zachodniopomorski Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
309. ZIPSEE „Cyfrowa Polska”
310. Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych
311. Związek Aptek Franczyzowych
312. Związek Aptekarzy Pracodawców Polskich Aptek
313. Związek Dealerów Samochodów
314. Związek Firm Ochrony Danych Osobowych
315. Związek Liderów Sektora Usług Biznesowych
316. Związek Polskich Pracodawców Handlu i Usług
317. Związek Polskiego Leasingu
318. Związek Pracodawców „Pracodawcy Pomorza i Kujaw”
319. Związek Pracodawców Aptecznych PharmaNet
320. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska
321. Związek Pracodawców Branży Motoryzacyjnej
322. Związek Pracodawców Elektro – Odzysk
323. Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami
324. Związek Pracodawców Hoteli, Restauracji i Cateringu
325. Związek Pracodawców Izba Recyklingu i Odzysku Odpadów
326. Związek Pracodawców Klastry Polskie
327. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji „MEDIAKOM”

328. Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa
329. Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy
330. Związek Pracodawców Przemysłu Tekstylnego
331. Związek Producentów Sprzętu Oświetleniowego „Pol-lighting”
332. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców – Częstochowa
333. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców Lubelskie
334. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców Podlasie
335. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców Rolnych
336. Związek przedsiębiorców i Pracodawców Śląsk
337. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców Wielkopolska
338. Związek Przedsiębiorców Przemysłu Mody LEWIATAN
339. Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce
340. Związek Rzemiosła Polskiego
341. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza

III. Zespoły Robocze w Radzie Przedsiębiorców

W Radzie Przedsiębiorców przy Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców funkcjonują Zespoły Robocze, które mają charakter branżowy albo do spraw rozwiązania określonego problemu lub wypracowania wspólnego stanowiska środowiska przedsiębiorców. W pracach Zespołów Roboczych mogą brać udział także przedsiębiorcy będący członkami Rady Konsultacyjnej przy Rzeczniku.

Na dzień 1 stycznia 2021 r. działały 32 Zespoły Robocze, w których łącznie pracowało 816 osób.

Na dzień 31 grudnia 2021 r. działało 35 Zespołów Roboczych, w których łącznie pracowały 992 osoby. W roku 2021 łącznie odbyło się 177 posiedzeń Zespołów Roboczych.

1. Zespół Roboczy ds. Kształcenia zawodowego

Liczba posiedzeń: 1

Daty spotkań:

- 15 listopada 2021 r. – Projekt ustawy o rzemiośle i kształceniu dualnym zawodowym w rzemiośle

Liczba osób: 57

Liczba organizacji: 37

Organizacje członkowskie:

1. Business Center Club

2. Business Center Club Loża Siedlce
3. Cech Metalowy w Lublinie
4. Cech Rzemiosł Różnych i Przedsiębiorczości w Zamościu
5. Centrum im. A. Smitha
6. Dolnośląska Izba Rzemiosła
7. Fundacja FOH
8. Izba Gospodarcza Komunikacji Miejskiej
9. Izba Przedsiębiorców i Pracodawców Centralnej Polski
10. Konfederacja Lewiatan
11. Kongregacja Przemysłowo-Handlowa
12. Krajowa Izba Gospodarcza
13. Krakowska Izba Turystyki
14. Lubelska Izba Rzemieślnicza
15. Mazowiecka Izba Inżynierów Budowlanych
16. Mechatronika Wyposażenie Dydaktyczne Sp. z o.o.
17. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług
18. Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego
19. Ogólnopolski Związek Zawodowy Geodetów
20. Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji w Poznaniu
21. Polska Izba Motoryzacji
22. Polski Instytut Transportu Drogowego
23. Polskie Stowarzyszenie Serwisów Urządzeń Domowych
24. Polskie Towarzystwo Gospodarcze
25. Porozumienie na Rzecz Przedsiębiorców Poszkodowanych w Outsourcingu Pracowniczym Przez Organy Administracji Państwowej RP
26. Pracodawcy Pomorza
27. Pracodawcy RP
28. Pracodawcy Ziemi Lubelskiej
29. Rada Konsultacyjna Tadeusz Ożarowski, Prezes ALEX Sp. z o. o.
30. Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych
31. Stowarzyszenie Techniki Motoryzacyjnej
32. Warsaw Enterprise Institute
33. Wielkopolski Związek Pracodawców Lewiatan
34. Zespół Szkół Mechanicznych i Ogólnokształcących nr 5 w Łomży

35. Zespół Szkół nr 2 im. Tadeusza Kościuszki w Garwolinie
36. Związek Przedsiębiorców Przemysłu Mody Lewiatan
37. Związek Rzemiosła Polskiego

Przewodniczący: Ireneusz Jabłoński (Centrum im. Adama Smitha)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Potrzeba zmiany modelu kształcenia zawodowego na poziomie szkoły średniej
- Niski stopień współpracy pomiędzy przedsiębiorcami a dyrektorami szkół zawodowych
- Potrzeba zmiany nazw w klasyfikacji zawodów na bardziej atrakcyjne dla uczniów
- Problem organizacji kształcenia w zawodach rzadkich
- Czas pracy młodocianych
- Potrzeba powołania rad szkół średnich zawodowych oraz rad rynku pracy
- Przestarzały system absorbcji absolwentów bezpośrednio do zakładów pracy
- Brak uprawnień zawodowych absolwentów szkół zawodowych
- Zbyt niskie subwencje oświatowe dla klas wielozawodowych
- Brak definicji prawnej pojęcia rzemieślnika w ustawie o rzemiośle
- Konieczność absorbcji uczniów odbywających praktyki zawodowe zza granicy i trudność w zawieraniu umów z obywatelami Ukrainy - problem z kartami pobytu dla absolwentów zza granicy
- Brak zawodu diagnosty samochodowego w klasyfikacji zawodów
- Problemy ze zdawaniem egzaminów geodezyjnych
- Próby eliminowania usług w radzie ds. kompetencji
- Projektowane zmiany ustawy o rzemiośle i kształceniu dualnym i planowane w nich zasady uzyskiwania uprawnień zawodowych w rzemieślnictwie
- Projekt rozwoju szkolnictwa zawodowego stosownie do potrzeb rynkowych

2. Zespół Roboczy ds. Abolicji ZUS

Liczba posiedzeń: 1

Daty spotkań:

- 21 kwietnia 2021 r. – Abolicja a umarzanie składek na ubezpieczenia społeczne przedsiębiorców

Liczba osób w Zespole: 15

Liczba organizacji w Zespole: 8

Organizacje członkowskie:

1. Business Center Club

2. Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw
3. Instytut Wolności Gospodarczej im. Ronalda Reagana
4. Krajowa Izba Gospodarcza
5. Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji w Poznaniu
6. Polskie Towarzystwo Gospodarcze
7. Stowarzyszenie Ochrony Praw Poszkodowanych Przedsiębiorców
8. Stowarzyszenie Poszkodowanych Przedsiębiorców RP

Przewodniczący: Grzegorz Blak (Stowarzyszenie Ochrony Praw Poszkodowanych Przedsiębiorców)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Problem zbiegu tytułów do ubezpieczenia społecznego w Polsce z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej i w innym kraju UE z innego powodu
- Projekt ustawy o abolicji ZUS
- Zadłużenie małych i średnich przedsiębiorców w ZUS powstałe na skutek kryzysu wywołanego pandemią koronawirusa
- Problem z umarzaniem przez ZUS składek społecznych w przypadkach, gdy nie są one całkowicie nieściągalne

3. Zespół Roboczy ds. Handlu

Liczba posiedzeń: 1

Daty spotkań:

- 29 lipca 2021 r. – Projekt objaśnień podatkowych w zakresie pakietu VAT e-commerce

Liczba osób: 47

Liczba organizacji: 29

Organizacje członkowskie:

1. Business Center Club
2. Forum Polskiego Handlu
3. Instytut Wolności Gospodarczej im. Ronalda Reagana
4. Kongregacja Polskiego Handlu
5. Kongregacja Przemysłowo- Handlowa
6. Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich Związek Rewizyjny
7. KZRSS Społem
8. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przetwórców i Producentów Produktów Ekologicznych "Polska Ekologia"

9. PASMI Związek Producentów Leków Bez Recepty
10. POLBISCO Stowarzyszenie Polskich Producentów Wyrobów Czekoladowych i Cukierniczych
11. Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji w Poznaniu
12. Polska Izba Handlu
13. Polski Związek Zarządzania Wierzytelnościami
14. Polskie Stowarzyszenie Mikro przedsiębiorców i Franczyzobiorców
15. Polskie Stowarzyszenie Stacji Demontażu Pojazdów EKO-AUTO
16. Polskie Towarzystwo Gospodarcze
17. Polskie Towarzystwo Gospodarcze (PTG)
18. Polsko-Ukraińska Izba Gospodarcza
19. Pracodawcy Pomorza
20. Stowarzyszenie Komisów.pl
21. Stowrzyszenie Kupców i Przedsiębiorców BAŁTYK
22. Stowarzyszenie Kupców Ziemi Łukowskiej
23. Stowarzyszenie Niepokonani 2012
24. Stowarzyszenie Polska Grupa Motoryzacyjna
25. Stowarzyszenie Polska Sieć Handlowa Unia
26. Stowarzyszenie Producentów Pieczywa
27. Wielkopolski Klub Kapitału
28. Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy
29. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców - Częstochowa

Przewodniczący: Jan Rakowski (Kongregacja Przemysłowo – Handlowa Ogólnopolska Izba Gospodarcza)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Potrzeba przesunięcia terminów wejścia w życie kas online
- Potrzeba zwolnienia z VAT od darowizn towarów o kończącym się terminie przydatności na rzecz OPP
- Obowiązek wykonywania wstępnych badań lekarskich w branży spożywczej – trudność z dostępem do przychodni w warunkach pandemii
- Godziny dla seniora
- Podwyżki cen energii dla przedsiębiorców
- Potrzeba uchwalenia ustawy o handlu

- Potrzeba zaostrzenia ustawodawstwa antymonopolowego w kwestii ścigania nieuczciwych praktyk rynkowych i działań dumpingowych
- Postulat likwidacji opłaty targowej
- Postulat obniżenia opłaty interchange
- Przedłużenie obowiązywania koncesji alkoholowych
- Problematyka uprawnień na wózki widłowe
- Potrzeba nowelizacji ustawy o zarządzie sukcesyjnym
- Koszty najmu i utrzymania lokali w stanie epidemii
- Zmiany w zasadach opodatkowania stawką VAT w zakresie handlu międzynarodowego tzw. VAT e-commerce

4. Zespół Roboczy ds. Transportu

Liczba posiedzeń: 10

Daty spotkań:

- 22 stycznia 2021 r. – Problemy przewoźników autobusowych wynikające z pandemii koronawirusa
- 24 lutego 2021 r. – Działanie funduszu rozwoju przewozów autobusowych
- 29 marca 2021 r. – Problemy przedsiębiorców związane z Funduszem Rozwoju Przewozów Autobusowych
- 30 kwietnia 2021 r.:
  1. Umarzanie pożyczek z PFR w branży transportowej
  2. Nowy system poboru opłat za przejazd drogami płatnymi
- 24 maja 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 30 kwietnia 2021 r.
- 30 czerwca 2021 r. – Wynagrodzenia kierowców w transporcie międzynarodowym w kontekście Nowego Polskiego Ładu i Pakietu Mobilności
- 23 lipca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 30 czerwca 2021 r.
- 23 sierpnia 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 23 lipca 2021 r.
- 15 października 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 23 sierpnia 2021 r.
- 5 listopada 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 15 października 2021 r.

Liczba osób: 46

Liczba organizacji: 31

Organizacje członkowskie:

1. Automobilklub Śląski
2. Business Centre Club

3. Dolnośląska Izba Rzemiosła
4. Fundacja Pomyśl o Przyszłości
5. Izba Gospodarcza Komunikacji Miejskiej
6. Kongres Polskiego Biznesu
7. Krakowska Izba Turystyki
8. Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego
9. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przewoźników Drogowych Galicja
10. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przewoźników w Białej Podlaskiej
11. Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji
12. Polska Izba Motoryzacji
13. Polska Izba Stacji Kontroli Pojazdów
14. Polski Instytut Transportu Drogowego
15. Polskie Stowarzyszenie Przewoźników Autokarowych
16. Polskie Stowarzyszenie Stacji Demontażu Pojazdów EKO-AUTO
17. Pomorskie Stowarzyszenie Przewoźników Drogowych
18. Pracodawcy Pomorza
19. Sądecka Izba Gospodarcza
20. Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych
21. Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów
22. Stowarzyszenie Komisów.pl
23. Stowarzyszenie Producentów Części Motoryzacyjnych
24. Stowarzyszenie Przewoźników Drogowych Wybrzeże
25. Stowarzyszenie Przewoźników Podlasia
26. Stowarzyszenie Techniki Motoryzacyjnej
27. Warszawskie Stowarzyszenie Stacji Kontroli Pojazdów
28. Wielkopolski Klub Kapitału
29. Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce
30. Zrzeszenie Przewoźników Drogowych w Ostrołęce
31. Związek Pracodawców "Transport i Logistyka Polska"

Przewodniczący: Andrzej Bogdanowicz (Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Projekt zmiany systemu nadzoru nad Stacjami Kontroli Pojazdów
- Potrzeba zwrotu akcyzy od paliwa do samochodów ciężarowych

- Problem braku waloryzacji cen urzędowych na usługi Stacji Kontroli Pojazdów
- Problemy z wydawaniem zaświadczeń A1 kierowcom zza granicy – długi czas oczekiwania
- Problem warsztatów samochodowych działających w szarej strefie
- Problem dopłat do zakupu ciągników
- Trudności w uzyskaniu ulg w podatku od środków transportowych w związku ze zmniejszaniem subwencji dla gmin w przypadku udzielenia takich ulg
- Patologiczne praktyki organów podatkowych i celno- skarbowych w sprawach SENT
- Zmiana ustawy o odpadach oraz brak rozporządzeń wykonawczych – uciążliwy obowiązek założenia monitoringu
- Potrzeba wprowadzenia ulg ekologicznych w opłatach za autostrady uzależnionych od norm emisji spalin
- Konieczność powrotu taboru i kierowców w transporcie międzynarodowym do kraju
- Wymiana taboru ciężarowego - brak możliwości korzystania z dotacji z Unii Europejskiej
- Postulat umożliwienia częściowej realizacji szkoleń okresowych kierowców w formule zdalnej
- Mechanizm kalkulacji wynagrodzeń kierowców w transporcie drogowym – problem z rozliczaniem ryczałtu za dyżury specyficzne
- Problemy z wydawaniem zaświadczeń A1 kierowcom zza granicy - kierowcy z kartą Polaka
- Niska skuteczność Tarczy Antykryzysowej dla MŚP branży transportu drogowego
- Problem z wwożeniem paliwa zza wschodniej granicy – limit 200 litrów paliwa
- Trudności w korzystaniu z przyspieszonego zwrotu VAT w związku z wpływem środków na subkonto (MPP)
- Wynagrodzenia kierowców i dodatkowe obciążenia pracodawców w kontekście Polskiego Ładu i Pakietu Mobilności
- Problem zwiększonej konkurencyjności przewoźników spoza Unii w zw. ze wzrostem kosztów prowadzenia działalności transportowej wewnątrzunijnej
- Likwidacja diet i ryczałtów pracowników delegowanych w transporcie
- Umarzanie pożyczek z PFR
- Nowy system poboru opłat za przejazd drogami płatnymi

- Awaryjność i zasady działania systemu poboru opłat za drogi płatne e-TOLL, w tym problemy z zakładaniem kont, utrzymywaniem kont, uiszczaniem płatności za przejechane odcinki
- Problem karania przedsiębiorców za niekorzystanie lub niewłaściwe korzystanie z systemu poboru opłat za drogi płatne e-TOLL
- Brak możliwości uzyskania zwrotu akcyzy i opłat paliwowych w związku ze zwiększeniem się nakładów spowodowanych wprowadzeniem tzw. Pakietu mobilności
- Wprowadzanie zmian w ustawie implementującej dyrektywę unijną w terminie niedopuszczającym możliwości jej dalszego opiniowania

5. Zespół Roboczy ds. Odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary

Liczba posiedzeń: 0

Daty spotkań: brak

Liczba osób: 20

Liczba organizacji: 16

Organizacje członkowskie:

1. Business Center Club
2. Centrum im. Adama Smitha
3. Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw
4. Fundacja Odpowiedzialny Rozwój
5. Izba Polskich Przedsiębiorców
6. Polska Izba Motoryzacji
7. Polska Izba Paliw Płynnych
8. Polski Związek Instytucji Pożyczkowych
9. Polski Związek Zarządzania Wierzytelnościami
10. Polskie Towarzystwo Gospodarcze
11. Pracodawcy Pomorza
12. Rada Gospodarcza Strefy Wolnego Słowa
13. Regionalna Izba Gospodarcza w Katowicach
14. Stowarzyszenie Młodzi Demokraci
15. Unia Szefów Firm Zamojszczyzny
16. Wielkopolski Klub Kapitału

Przewodniczący: Izabella Żyglicka (Regionalna Izba Gospodarcza w Katowicach)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Projekt ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary
- Nowy projekt ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary

6. Zespół Roboczy ds. Outsourcingu pracowniczego

Liczba posiedzeń: 0

Daty spotkań: brak

Liczba osób: 8

Liczba organizacji: 5

Organizacje członkowskie:

1. Kongres Polskiego Biznesu
2. Polski Związek Zarządzania Wierzytelnościami
3. Porozumienie Przedsiębiorców Poszkodowanych w Outsourcingu Pracowniczym przez Organy RP
4. Stowarzyszenie Producentów Pieczywa
5. Wielkopolski Klub Kapitału

Przewodniczący: Wiesław Wójcik (Porozumienie Przedsiębiorców Poszkodowanych w Outsourcingu Pracowniczym przez Organy RP)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Przerywanie terminu przedawnienia poprzez wszczynanie postępowania karnoskarbowego
- Abolicja składek na ZUS poszkodowanym w wyniku sprawy nieuczciwego przedsiębiorcy
- Dyskryminacja niektórych przedsiębiorców w zakresie wszczynania spraw przez ZUS

7. Zespół Roboczy ds. Recyklingu i gospodarki odpadami

Liczba posiedzeń: 15

Daty spotkań:

- 15 stycznia 2021 r. – Projekt ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (druk nr UD163)
- 8 lutego 2021 r. – Katalog zmian systemowych w branży gospodarki odpadami
- 15 lutego 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 8 lutego 2021 r.
- 1 marca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 15 lutego 2021 r.

- 9 kwietnia 2021 r.:
  1. Opakowania i opłaty opakowaniowe
  2. Kontynuacja posiedzenia z dnia 1 marca 2021 r.
- 12 kwietnia 2021 r. – Możliwości uzyskania zwolnienia z opłat produktowych w związku z BDO. Spotkanie szkoleniowo-informacyjne z udziałem przedstawicieli Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego
- 14 maja 2021 r.:
  1. Zwolnienie z posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów dla firm serwisowych
  2. Problem zabezpieczenia roszczeń w obrocie gospodarczym w zakresie recyklingu i gospodarki odpadami
  3. Utrata statusu odpadów i definicja surowców wtórnych
  4. Opakowania i opłaty opakowaniowe
- 25 czerwca 2021 r.:
  1. Utrata statusu odpadów i definicja surowców wtórnych
  2. Opakowania i opłaty opakowaniowe
- 21 lipca 2021 r.:
  1. Projekt ustawy rozszerzającej odpowiedzialność producenta
  2. Utrata statusu odpadów i definicja surowców wtórnych - kontynuacja
  3. Zabezpieczenie roszczeń w gospodarce odpadami
  4. Potrzeba uchwalenia przepisów intertemporalnych w przedmiocie wydłużenia obowiązywania decyzji administracyjnych w sprawach gospodarowania odpadami
  5. Opakowania i opłaty opakowaniowe - kontynuacja
- 22 lipca 2021 r. – Propozycje założeń legislacyjnych dot. kwalifikacji pojazdu jako odpad
- 18 sierpnia 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 22 lipca 2021 r.
- 27 sierpnia 2021 r.:
  1. Problem zamówień publicznych w branży recyklingu i gospodarki odpadami
  2. Projekt ustawy rozszerzającej odpowiedzialność producenta
- 15 września 2021 r. – Projekt ustawy rozszerzającej odpowiedzialność producenta
- 27 października 2021 r. – Projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (UC43)
- 1 grudnia 2021 r. – Omówienie zagadnień – postulatów zespołu do sejmowej komisji deregulacji

Liczba osób: 52

Liczba organizacji: 36

Organizacje członkowskie:

1. APPLiA Polska
2. Bialskopodlaska Izba Gospodarcza
3. Business Centre Club
4. Cech Rzemiosł Różnych i Przedsiębiorczości w Pułtusku
5. Izba Przemysłowo-Handlowej Gospodarki Złomem
6. Klaster Gospodarki Odpadowej i Recyklingu
7. Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich Związek Rewizyjny
8. Mazowiecka Izba Inzynierów Budowlanych
9. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa
10. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska
11. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu
12. POLBISCO Stowarzyszenie Polskich Producentów Wyrobów Czekoladowych i Cukierniczych
13. Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji w Poznaniu
14. Polska Izba Gospodarki Odpadami
15. Polska Izba Handlu
16. Polska Izba Motoryzacji
17. Polska Izba Paliw Płynnych
18. Polskie Stowarzyszenie Serwisów Urządzeń Domowych
19. Polskie Stowarzyszenie Stacji Demontażu Pojazdów EKO-AUTO
20. Polskie Towarzystwo Gospodarcze (PTG)
21. Północna Izba Gospodarcza w Szczecinie
22. Rada Regionalnych Instalacji Przetwarzania Odpadów Komunalnych
23. RIG Katowice
24. Stowarzyszenie "Polski Recykling"
25. Stowarzyszenie "Rady na Odpady"
26. Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych
27. Stowarzyszenie Eksporterów i Menedżerów Transportu Szynowego
28. Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów
29. Stowarzyszenie Komisów.pl
30. Stowarzyszenie Odpady-Help

31. Stowarzyszenie Producentów Pieczywa
32. Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu
33. Wielkopolski Klub Kapitału
34. Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK
35. Związek Pracodawców Gospodarowania Odpadami
36. Związek Rzemiosła Polskiego

Przewodniczący: Karol Wójcik (Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Zakłócenia w funkcjonowaniu elektronicznego rejestru BDO
- Opakowania i opłaty opakowaniowe – potrzeba przeniesienia obowiązków na franczyzodawcę
- Brakujące rozporządzenia do ustawy o odpadach
- Problem recyklingu i rozszerzonej odpowiedzialności producenta – obowiązek magazynowania odpadów o wartości ujemnej – brak finansowania
- Problem nadużywania zamówień typu *in house* w zamówieniach publicznych dotyczących gospodarki odpadami
- Problem z nieuzasadnionym wygaszaniem zezwoleń sektorowych w przypadku uzyskania 3 kar z art. 194 i zakaz otrzymania zezwolenia na okres 10 lat
- Eksport odpadów komunalnych
- Deficyt instalacji do przetwarzania odpadów na rynku krajowym
- Uciążliwość obowiązku sporządzania operatów przeciwpożarowych
- Problemy dla MŚP wynikające z projektu ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach
- Problemy dla MŚP wynikające z projektu ustawy Prawo o ruchu drogowym
- Przetwarzanie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego w procesie R-12
- Problemy związane z nowelizacją ustawy o odpadach
- Potrzeba integracji interfejsów aplikacji w zakresie sprawozdawczości
- Problem składowania tzw. frakcji kalorycznej odpadów
- Utrata statusu odpadów i definicja surowców wtórnych
- Problem definicji surowca krytycznego
- Problem rozdziału odpadów komunalnych i przemysłowych na podstawie ich pochodzenia
- Wydłużenie okresu magazynowania odpadów

- Opakowania i opłaty opakowaniowe
- Problem form tzw. zabezpieczenia roszczeń w składowaniu i przetwarzaniu odpadów
- Problem metody wyliczania wysokości kwoty tzw. zabezpieczenia roszczeń w składowaniu i przetwarzaniu odpadów
- Zakres kategorii odpadów i wykonywanych z nimi czynności wymagających ustanowienia zabezpieczenia roszczeń
- Rozbieżne interpretacje dotyczące zarówno dopuszczalnych form zabezpieczenia, jak i metod wyliczania wysokości kwoty zabezpieczenia przez różne organy jednostek samorządu terytorialnego
- Utrudniona procedura zmiany wcześniej wybranej formy zabezpieczenia roszczeń w przypadku decyzji wydawanych na wiele lat
- Metody kwalifikowania pojazdu jako odpad
- Uproszczenie przenoszenia decyzji administracyjnych w zakresie zezwoleń na przetwarzanie odpadów
- Potrzeba uzyskania opinii wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) w zakresie możliwości prowadzenia działalności zw. z przetwarzaniem odpadów na odpowiednim terenie
- Zasady wprowadzania przez rolników przekazujących odpady jednostkom je składującym i przetwarzającym w systemie BDO, w tym rozbieżności interpretacyjne różnych organów jednostek samorządu terytorialnego

8. Zespół Roboczy ds. Konkurencji

Liczba posiedzeń: 13

Daty spotkań:

- 1 lutego 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 16 grudnia 2020 r.
- 11 marca 2021 r. – Podsumowanie projektu nowelizacji ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów
- 7 kwietnia 2021 r. – Zagadnienia konkurencji w nowej ustawie Prawo zamówień publicznych
- 28 kwietnia 2021 r. – Zakłócenia konkurencji na rynkach lokalnych w wyniku działań optymalizacji podatkowej
- 10 maja 2021 r. – Zamówienia publiczne a zasady uczciwej konkurencji
- 31 maja 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 28 kwietnia 2021 r.

- 11 czerwca 2021 r. – Regulacje dotyczące zasad uczciwej konkurencji w zamówieniach publicznych na przykładzie Niemiec, Luksemburga, Włoch i Hiszpanii
- 12 lipca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 31 maja 2021 r.
- 16 lipca 2021 r. – Propozycja opracowania raportu dot. konkurencji w zamówieniach publicznych
- 20 sierpnia 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 16 lipca 2021 r.
- 18 października 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 20 sierpnia 2021 r.
- 8 listopada 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 18 października 2021 r.
- 2 grudnia 2021 r. – Omówienie raportu dot. konkurencji w zamówieniach publicznych

Liczba osób: 51

Liczba organizacji: 40

Organizacje członkowskie:

1. Business Centre Club
2. Dolnośląska Izba Rzemiosła
3. Fundacja Akcelerator Innowacji
4. Fundacja eBiznes Club
5. Fundacja Komunalna
6. Fundacja Odpowiedzialny Rozwój
7. Fundacja Pomyśl o Przyszłości
8. Inicjatywa Firm Rodzinnych
9. Konfederacja Lewiatan
10. Kongregacja Polskiego Handlu
11. Kongregacja Przemysłowo - Handlowa, Ogólnopolska Izba Gospodarcza
12. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej
13. Kraśnicka Izba Gospodarcza
14. Legnicki Klub Biznesu
15. Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców, Krajowa Izba Targowa, Łódzka Federacja Kupiecka
16. Ogólnopolski Związek Zawodowy Geodetów
17. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przetwórców i Producentów Produktów Ekologicznych "Polska Ekologia"
18. POLBISCO Stowarzyszenie Polskich Producentów Wyrobów Czekoladowych i Cukierniczych

19. Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji w Poznaniu
20. Polska Izba Gospodarki Odpadami
21. Polska Izba Handlu
22. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej
23. Polska Izba Motoryzacji
24. Polska Izba Paliw Płynnych
25. Polska Sieć Handlowa Unia
26. Polski Związek Zarządzania Wierzytelnościami
27. Polskie Stowarzyszenie Mikroprzedsiębiorców i Franczyzobiorców
28. Polskie Stowarzyszenie Stacji Demontażu Pojazdów EKO-AUTO
29. Pracodawcy Pomorza
30. Przedsiębiorcy.pl
31. Rada Gospodarcza Strefy Wolnego Słowa
32. Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych
33. Stowarzyszenie Ekspertów i Menedżerów Transportu Szynowego
34. Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów
35. Stowarzyszenie Komisów.pl
36. Stowarzyszenie Przedsiębiorców Poniatowej
37. Unia Szefów Firm Zamojszczyzny
38. Związek Pracodawców Gospodarowania Odpadami
39. Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy
40. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza

Przewodniczący: wakat

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji: łamanie zakazu sprzedaży w obiektach handlowych powyżej 400m2 po cenie niezawierającej marży handlowej
- Brak ustawy o handlu
- Problemy z ustawą o przewadze kontraktowej – niejasna, brak definicji czynu nieuczciwej konkurencji
- Problemy z definicją pozycji dominującej
- Potrzeba rozszerzenia katalogu czynów zabronionych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów
- Potrzeba zmiany organu ochrony konkurencji na kolegialny

- Potrzeba rozszerzenia pojęcia strony w postępowaniach przed UOKiK o interesariuszy trzecich
- Potrzeba rozszerzenia kompetencji Rzecznika o możliwość uczestniczenia w sprawach UOKiK
- Potrzeba poświęcenia większej uwagi sprawom konkurencji w UOKiK (zbyt duża koncentracja na sprawach konsumenckich)
- Potrzeba upowszechnienia mediacji administracyjnej
- Zakłócenia konkurencji w wyniku optymalizacji podatkowej
- Ograniczone możliwości waloryzacji w zamówieniach publicznych w zw. z gwałtownym wzrostem cen

9. Zespół Roboczy ds. Zamówień publicznych

Liczba posiedzeń: 13

Daty spotkań:

- 13 stycznia 2021 r. – Nowa ustawa - Prawo zamówień publicznych
- 25 stycznia 2021 r. – Upowszechnienie dobrych praktyk w zakresie kształtowania warunków przetargów w branży paliwowej
- 3 lutego 2021 r. – Zagadnienia konkurencji w nowej ustawie Prawo zamówień publicznych
- 7 kwietnia 2021 r. – Zagadnienia konkurencji w nowej ustawie Prawo zamówień publicznych
- 10 maja 2021 r. – Zamówienia publiczne a zasady uczciwej konkurencji
- 11 czerwca 2021 r. – Regulacje dotyczące zasad uczciwej konkurencji w zamówieniach publicznych na przykładzie Niemiec, Luksemburga, Włoch i Hiszpanii
- 16 lipca 2021 r. – Propozycja opracowania raportu dot. konkurencji w zamówieniach publicznych
- 20 sierpnia 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 16 lipca 2021 r.
- 27 sierpnia 2021 r.:
  1. Problem zamówień publicznych w branży recyklingu i gospodarki odpadami
  2. Projekt ustawy rozszerzającej odpowiedzialność producenta
- 15 września 2021 r. – Projekt ustawy rozszerzającej odpowiedzialność producenta
- 18 października 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 20 sierpnia 2021 r.
- 8 listopada 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 18 października 2021 r.
- 2 grudnia 2021 r. – Omówienie raportu dot. konkurencji w zamówieniach publicznych

Liczba osób: 40

Liczba organizacji: 29

Organizacje członkowskie:

1. Business Centre Club
2. Fundacja Akcelerator Innowacji
3. Koszalińska Izba Przemysłowo-Handlowa
4. Legnicki Klub Biznesu
5. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług
6. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa
7. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Wyrobów Leczniczych POLMED
8. Ogólnopolski Związek Zawodowy Geodetów
9. Organizacja Pracodawców Przemysłu Medycznego TECHNOMED
10. Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji w Poznaniu
11. Polska Izba Gospodarki Odpadami
12. Polski Związek Funduszy Pożyczkowych
13. Polski Związek Pracodawców Budownictwa
14. Polski Związek Zarządzania Wierzytelnościami
15. Polsko-Arabska Izba KIG
16. Pracodawcy Pomorza
17. Pracodawcy RP
18. Pracodawcy Ziemi Lubelskiej
19. Rada Gospodarcza Strefy Wolnego Słowa
20. Rada Konsultacyjna woj. Zachodniopomorskie Piotr Flens, Właściciel
21. Regionalna Izba Gospodarcza w Katowicach
22. Regionalna Izba Przemysłowo-Handlowa w Radomsku
23. Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych
24. Stowarzyszenie Młodzi Demokraci
25. Związek Cyfrowa Polska
26. Związek Polskiego Leasingu
27. Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami
28. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców PODLASIE
29. Związek Rzemiosła Polskiego

Przewodniczący: dr Jakub Pawelec (Pracodawcy RP)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Ustawa Prawo zamówień publicznych – potrzeba sporządzenia katalogu klauzul abuzywnych
- Podwójna rola zamawiającego – spółki celowe zamawiającego również są uprawnione do startowania w postępowaniu i są uprzywilejowane
- Problem nadużywania zamówień typu *in house* w zamówieniach publicznych
- Potrzeba skonstruowania kodeksu dobrych praktyk w zakresie postanowień w umowach o zamówienia publiczne
- Brak kontroli nad rzeczywistą konkurencyjnością ofert w sprawie zamówień publicznych
- Potrzeba elastyczności terminów realizacji zamówień publicznych w kontekście pandemii koronawirusa
- Ograniczone możliwości waloryzacji w zamówieniach publicznych w zw. z gwałtownym wzrostem cen
- Problem nadużywania spółek komunalnych przez jednostki samorządu terytorialnego do celów niezwiązanych z działalnością tychże jednostek i wykraczających poza ustawowo zakreślony katalog zadań własnych

10. Zespół Roboczy ds. Podatków i danin quasi-podatkowych

Liczba posiedzeń: 17

Daty spotkań:

- 25 marca 2021 r. – Postulaty zmian w Ordynacji Podatkowej
- 30 marca 2021 r. – Podatek przychodowy dla spółek kapitałowych wraz z likwidacją podatków sektorowych-propozycja
- 8 kwietnia 2021 r. – Podatek od nieruchomości przeznaczonych na działalność gospodarczą w sytuacji gdy nieruchomość faktycznie jej nie służy w związku z prowadzoną egzekucją
- 12 kwietnia 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 25 marca 2021 r.
- 17 maja 2021 r.:

  1. Kontynuacja posiedzenia z dnia 8 kwietnia 2021 r.
  2. Niezbędne zmiany legislacyjne w świetle wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 lutego 2021 r. (sygn. akt SK39/19)
- 31 maja 2021 r. – Zakłócenia konkurencji na rynkach lokalnych w wyniku działań optymalizacji podatkowej
- 24 czerwca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 17 maja 2021 r.

- 31 maja 2021 r. – Zakłócenia konkurencji na rynkach lokalnych w wyniku działań optymalizacji podatkowej
- 24 czerwca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 17 maja 2021 r.
- 2 lipca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 12 kwietnia 2021 r.
- 12 lipca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 31 maja 2021 r.
- 19 lipca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 24 czerwca 2021 r.
- 28 lipca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 2 lipca 2021 r.
- 29 lipca 2021 r. – Projekt objaśnień podatkowych w zakresie pakietu VAT e-commerce
- 30 sierpnia 2021 r.:

  1. Podatek od nieruchomości przeznaczonych na działalność gospodarczą w sytuacji gdy nieruchomość faktycznie jej nie służy w związku z prowadzoną egzekucją

  2. Niezbędne zmiany legislacyjne w świetle wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 lutego 2021 r. (sygn. akt SK 39/19)

  3. Rażące zaniżanie wartości nieruchomości przez komorników prowadzących egzekucję z tych nieruchomości
- 2 września 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 28 lipca 2021 r.
- 8 października 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 30 sierpnia 2021 r.
- 4 listopada 2021 r. – Potrzeba doprecyzowania kryteriów związku nieruchomości z prowadzeniem działalności gospodarczej
- 20 grudnia 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 2 września 2021 r. w sprawie „Postulaty zmian w Ordynacji Podatkowej”

Liczba osób: 46

Liczba organizacji: 27

Organizacje członkowskie:

1. „Pracodawcy Pomorza i Kujaw” Związek Pracodawców
2. Business Centre Club
3. FORS Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów
4. Fundacja FOH
5. Fundacja Praw Podatnika
6. Inicjatywa Firm Rodzinnych
7. Koszalińska Izba Przemysłowo - Handlowa
8. Krajowa Izba Doradców Podatkowych
9. Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich Związek Rewizyjny

10. Loża Dolnośląska BCC
11. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług
12. POLBISCO Stowarzyszenie Polskich Producentów Wyrobów Czekoladowych i Cukierniczych
13. Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji w Poznaniu
14. Polska Izba Paliw Płynnych
15. Polska Organizacja Franczyzodawców
16. Polskie Towarzystwo Gospodarcze (PTG)
17. Polsko-Arabska Izba KIG
18. Porozumienie Przedsiębiorców Poszkodowanych w Outsourcingu Pracowniczym Przez Organy RP
19. Rada Gospodarcza Strefy Wolnego Słowa
20. Regionalna Izba Gospodarcza w Katowicach
21. Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych
22. Stowarzyszenie Niepokonani 2012
23. Stowarzyszenie Producentów Pieczywa
24. Wielkopolski Klub Kapitału
25. ZIPSEE „Cyfrowa Polska”
26. Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy
27. Związek Rzemiosła Polskiego

Przewodniczący: dr Radosław Bulejak (Business Centre Club)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Problem niestosowania zasad Prawa przedsiębiorców przez organy Krajowej Administracji Skarbowej
- Mikrorachunek podatkowy – problemy z klasyfikacją wpłat
- Brak sezonowości w podatku od nieruchomości
- Problem opodatkowania usług odsprzedaży zakwaterowania w obiektach wypoczynkowych
- Problemy ze stosowaniem procedury VAT-marża do opodatkowania kompleksowych usług hotelarskich
- Problemy z poborem i rozliczaniem opłaty miejscowej
- Karuzele podatkowe w postępowaniach skarbowych
- Odwołania od decyzji organów Krajowej Administracji Skarbowej

- Wpis grzywien do rejestru karnego
- Uciążliwe kontrole podatkowe oraz celno-skarbowe u małych i średnich przedsiębiorców
- Potrzeba upowszechnienia mediacji administracyjnej
- Zakłócenia konkurencji w wyniku optymalizacji podatkowej
- Potrzeba nowelizacji ustawy – Ordynacja podatkowa
- Podatek od nieruchomości przeznaczonych na działalność gospodarczą w sytuacji gdy nieruchomość faktycznie jej nie służy w związku z prowadzoną egzekucją
- Ograniczenie możliwości nakładania wyższej stawki podatkowej na nieruchomości osoby fizycznej prowadzącej jednocześnie działalność gospodarczą, ale niewykorzystującej tej nieruchomości do celów prowadzenia działalności gospodarczej
- Zmiany wywołane pakietem podatkowym zwanym Polskim Ładem oraz jego konsekwencje dla sektora MŚP, w szczególności likwidacja prawa do odliczania części składki zdrowotnej od podatku dochodowego od osób fizycznych

11. Zespół Roboczy ds. Telekomunikacji

Liczba posiedzeń: 0

Daty spotkań: brak

Liczba osób: 16

Liczba organizacji: 10

Organizacje członkowskie:

1. Business Centre Club
2. Izba Polskich Przedsiębiorców Poznań
3. Konfederacja Lewiatan
4. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej
5. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej
6. Polska Izba Radiodyfuzji Cyfrowej
7. Polska Rada Centrów Handlowych
8. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji "MEDIAKOM"
9. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców-Częstochowa
10. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza

Przewodniczący: Karol Skupień (Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Konsultacje społeczne w sprawie 5G – potrzeba włączenia przedsiębiorców z sektora MŚP
- Nierówne opłaty za umieszczenie infrastruktury telekomunikacyjnej w pasie drogowym
- Potrzeba uproszczeń proceduralnych przy serwisowaniu sieci
- Nadmierna sprawozdawczość w branży telekomunikacyjnej
- Żądania GUS dotyczące przekazywania danych stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną
- Problem niestosowania zasad Prawa przedsiębiorców przez Prezesa UKE
- Potrzeba wypracowania kodeksu dobrych praktyk w zakresie współpracy zarządców budynków użyteczności publicznej z przedsiębiorcami branży telekomunikacyjnej

12. Zespół Roboczy ds. Upadłości i restrukturyzacji

Liczba posiedzeń: 6

Daty spotkań:

- 4 marca 2021 r.:

  1. Nowelizacja ustawy Prawo zamówień publicznych wykluczająca z udziału w przetargach podmioty w restrukturyzacji

  2. Zintegrowany system pomocy przedsiębiorcom w upadłości – ciąg dalszy
- 26 marca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 4 marca 2021 r.
- 9 kwietnia 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 26 marca 2021 r.
- 19 maja 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 9 kwietnia 2021 r.
- 7 lipca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 19 maja 2021 r.
- 29 grudnia 2021 r. – Finalizacja prac nad projektem zintergrowanego systemu pomocy przedsiębiorcom nadmiernie zadłużonym

Liczba osób: 23

Liczba organizacji: 15

Organizacje członkowskie:

1. "Rada Gospodarcza Strefy Wolnego Słowa"
2. Business Centre Club
3. Fundacja Firmy Rodzinne
4. Fundacja Praw Dłużnika "Dłużnik też Człowiek"
5. Legnicki Klub Biznesu
6. Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji w Poznaniu
7. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej

8. Polski Związek Funduszy Pożyczkowych
9. Polski Związek Zarządzania Wierzytelnościami
10. Polskie Stowarzyszenie Stacji Demontażu Pojazdów EKO-AUTO
11. Polsko-Ukraińska Izba Gospodarcza
12. Pracodawcy Pomorza
13. Regionalna Izba Gospodarcza w Katowicach
14. Unia Szefów Firm Zamojszczyzny
15. Związek Polskiego Leasingu

Przewodniczący: Piotr Zimmermann (Business Centre Club)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Problem wykluczenia przedsiębiorców w restrukturyzacji z pomocy w ramach Tarczy Antykryzysowej
- Potrzeba wprowadzenia zintegrowanego systemu pomocy przedsiębiorcom w upadłości
- Potrzeba uregulowania zawodu profesjonalnego doradcy upadłościowego
- Ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania lichwie – klauzule abuzywne nie chronią wystarczająco przedsiębiorców
- Potrzeba skonkretyzowania limitu majątku, według którego dana osoba jest traktowana jako osoba fizyczna lub przedsiębiorca
- Postulaty zmian i poprawek do ustawy Prawo upadłościowe
- Ustawa Prawo restrukturyzacyjne – postulat odrębnej ścieżki restrukturyzacyjnej dla MŚP

13. Zespół Roboczy ds. Geodezji i Budownictwa

Liczba posiedzeń: 6

Daty spotkań:

- 12 lutego 2021 r.:
  1. Status zawodu geodety
  2. Samorząd zawodowy geodetów
- 15 marca 2021 r. – Projekt ustawy o zawodzie geodety
- 23 kwietnia 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 15 marca 2021 r.
- 17 czerwca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 23 kwietnia 2021 r.
- 30 lipca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 17 czerwca 2021 r.

- 7 października 2021 r. – Zakres podmiotowy i przedmiotowy projektowanej ustawy o zawodzie geodety

Liczba osób: 28

Liczba organizacji: 17

Organizacje członkowskie:

1. Geodezyjna Izba Gospodarcza
2. Geodezyjna Izba Gospodarcza - region mazowiecki
3. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej
4. Ogólnopolski Związek Zawodowy Geodetów
5. Podlaski Związek Pracodawców
6. Polska Geodezja Komercyjna Krajowy Związek Pracodawców Firm Geodezyjno Kartograficznych
7. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej
8. Polski Związek Firm Deweloperskich
9. Polskie Towarzystwo Geodezyjne
10. Polskie Towarzystwo Gospodarcze (PTG)
11. Pomorskie Stowarzyszenie Geodezyjne
12. Rada Gospodarcza Strefy Wolnego Słowa
13. Stowarzyszenie Firm Geodezyjnych Ziemi Andrychowskiej
14. Stowarzyszenie Geodeci dla RP
15. Stowarzyszenie Geodetów Ziemi Piotrkowskiej
16. Stowarzyszenie Kartografów Polskich
17. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza

Przewodniczący: Jacek Panchyrz (Ogólnopolski Związek Zawodowy Geodetów)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Potrzeba uchwalenia ustawy o zawodzie geodety
- Brak możliwości uzyskania informacji o przebiegu granic działek z ewidencji gruntów w zw. z występującymi tam danymi osobowymi
- Potrzeba dokonania poprawek na Geoportalu
- Opłaty przy pobieraniu własnych operatów z urzędu
- Planowana nowelizacja ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne – dodatkowe wytyczne dot. weryfikacji wyników prac geodezyjnych przez urzędy grożą przedłużeniem prac geodezyjnych o parę miesięcy oraz wzrostem kosztów usługi

- Brak definicji zawodu geodety
- Niekorzystny projekt ograniczenia czasu pracy nad projektem geodezyjnym do jednego roku
- Problem zbyt rozbudowanej sprawozdawczości w urzędach
- Niewiarygodne rejestry publiczne (szczególnie księgi wieczyste)
- Różnice interpretacyjne Prawa geodezyjnego w powiatach
- Zakres podmiotowy i przedmiotowy nowej ustawy o zawodzie geodety lub mierniczego

14. Zespół Roboczy ds. Paliw

Liczba posiedzeń: 10

Daty spotkań:

- 20 stycznia 2021 r. – Wpływ stacji paliw prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego na konkurencję na rynkach lokalnych
- 25 stycznia 2021 r. – Upowszechnienie dobrych praktyk w zakresie kształtowania warunków przetargów w branży paliwowej
- 15 lutego 2021 r.:

  1. Kontynuacja posiedzenia z dnia 20 stycznia 2021 r.

  2. Problemy przedsiębiorców związane z obrotem olejem napędowym B0 i B7
- 24 marca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 15 lutego 2021 r.
- 6 maja 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 24 marca 2021 r.
- 9 czerwca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 6 maja 2021 r.
- 15 lipca 2021 r. – Problemy przedsiębiorców związane z obrotem olejem napędowym B0 i B7
- 16 sierpnia 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 15 lipca 2021 r.
- 13 października 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 16 sierpnia 2021 r.
- 18 listopada 2021 r. - Ceny paliw a sytuacja małych i średnich przedsiębiorców branży paliwowej

Liczba osób: 14

Liczba organizacji: 6

Organizacje członkowskie:

1. AKME Europejskie Zgrupowanie Interesów Gospodarczych
2. Bialskopodlaska Izba Gospodarcza / Petrodom Paliwa Sp. z o.o.
3. Business Centre Club
4. Polska Izba Paliw Płynnych

5. Polskie Towarzystwo Gospodarcze
6. Stowarzyszenie Polska Grupa Motoryzacyjna

Przewodniczący: Adam Toczyski (Polska Izba Paliw Płynnych)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Odpowiedzialność dostawców za zbiorniki paliwa i infrastrukturę odbiorców
- Potrzeba uproszczeń zgłoszeń SENT
- Wysokie kary w umowach z dużymi koncernami paliwowymi
- Częste i szczegółowe kontrole oraz rozbudowane obowiązki sprawozdawcze mające na celu poprawę ściągalności podatków utrudniają funkcjonowanie małych przedsiębiorców i powodują zakłócenie konkurencji na rynku paliwowym
- Problemy wynikające z ujawniania mandatów karnych i grzywien w Krajowym Rejestrze Karnym
- Potrzeba zmiany znaków drogowych umożliwiającej dodanie marki stacji do znaku informującego o stacji paliw
- Wpływ stacji paliw prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego na konkurencję na rynkach lokalnych
- Potrzeba dookreślenia dokumentów niezbędnych do wydania lub przedłużenia świadectwa ADR
- Opakowania i opłaty opakowaniowe – potrzeba przeniesienia obowiązków na franczyzodawcę
- Podwójna opłata koncesyjna w przypadku przedłużania koncesji w trakcie roku
- Stacje paliw prowadzone przez JST, a zasady PZP
- Problemy przedsiębiorców związane z obrotem olejem napędowym B0 i B7
- Wysokość cen paliw a sytuacja sektora MŚP
- Narzucanie przez państwowych potentatów rynku paliwowego cen detalicznych paliw niższych niż ceny hurtowe

15. Zespół Roboczy ds. Legalizacji Pobytu i Zatrudniania Cudzoziemców

Liczba posiedzeń: 5

Daty spotkań:

- 14 stycznia 2021 r. – Zasady przekraczania granic przez pracowników i ich rodziny w dobie pandemii koronawirusa
- 5 lutego 2021 r. – Zmiany w procedurach dostępu cudzoziemców do polskiego rynku pracy

- 12 lutego 2021 r. – Wypracowanie propozycji w związku z toczącymi się pracami legislacyjnymi w zakresie zatrudniania cudzoziemców
- 25 lutego 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 12 lutego 2021 r.
- 11 marca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 25 lutego 2021 r.

Liczba osób: 28

Liczba organizacji: 16

Organizacje członkowskie:

1. Business Centre Club
2. Europejski Klub Biznesu Polska
3. Izba Polskich Przedsiębiorców Poznań
4. Izba Przedsiębiorców i Pracodawców Centralnej Polski
5. Konfederacja Lewiatan
6. Kongregacja Polskiego Handlu
7. Kongres Polskiego Biznesu
8. Legnicki Klub Biznesu
9. Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego
10. Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji w Poznaniu
11. Polska Sieć Handlowa "Unia"
12. Polsko-Ukraińska Izba Gospodarcza
13. Pracodawcy Pomorza
14. Stowarzyszenie Agencji Zatrudnienia
15. Stowarzyszenie Producentów Pieczywa
16. Związek Liderów Sektora Usług Biznesowych

Przewodniczący: Joanna Torbé (Business Centre Club)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Potrzeba wydłużenia okresu zatrudnienia na podstawie oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy
- Potrzeba zwolnienia pracodawców i cudzoziemców z obowiązku dołączania informacji starosty o braku możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych pracodawcy w odniesieniu do zezwoleń na pracę typu A oraz zezwoleń na pobyt, w przypadku, gdy cudzoziemiec przepracował co najmniej 3 miesiące u jednego pracodawcy
- Potrzeba rozszerzenia przypadków zwolnienia od obowiązku wydania nowego zezwolenia na pracę, o których mowa w art. 88f ust. 1a ustawy o promocji zatrudnienia,

o zmianę siedziby lub miejsca zamieszkania, nazwy lub formy prawnej pracodawcy użytkownika (agencji pracy)

- Potrzeba odstąpienia od obowiązku uzyskania nowego zezwolenia na pracę, na pobyt czasowy i pracę, w przypadku zmiany stanowiska pracy cudzoziemca na podstawie zezwolenia na pracę na rzecz tego samego podmiotu powierzającego, jeśli cudzoziemiec nadal będzie wykonywał pracę na podstawie umowy o pracę i na pełny etat za wynagrodzeniem nie gorszym niż określone w posiadanym zezwoleniu na pracę, pod warunkiem powiadomienia o tym właściwego wojewody w określonym terminie, połączone z uiszczeniem opłaty za nowy okres
- Potrzeba utworzenia listy zawodów lub rozszerzenia listy państw, których obywatele mogą pracować w Polsce na podstawie oświadczenia m.in. o państwa azjatyckie np. Indie, Bangladesz
- Potrzeba wydłużenia okresu, na jaki rejestrowane jest oświadczenie o powierzeniu wykonania pracy z 6 do 18 miesięcy
- Potrzeba wprowadzenia terminu 7 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na pobyt i pracę, na umieszczenie w dokumencie podróży odcisku stempla legalizacyjnego
- Potrzeba przedłużenia terminów ustawowych określających czas wydania informacji starosty o braku możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych pracodawcy do 7 dni, wobec faktu, iż system rejestracji bezrobotnych jest w pełni zinformatyzowany
- Potrzeba zwiększenia możliwości zatrudniania cudzoziemców w oparciu o oświadczenia, o których mowa w art. 87 ust. 3 oraz art. 88z ustawy o promocji zatrudnienia, poprzez rozszerzenie wykazu państw wskazanych w rozporządzeniu Ministra Rodziny Pracy i Polityki Społecznej z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie państw, do których obywateli stosuje się niektóre przepisy dotyczące zezwolenia na pracę sezonową oraz przepisy dotyczące oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi
- Potrzeba wprowadzenia jednolitych wytycznych we wszystkich urzędach w zakresie listy dokumentów, które należy dołączyć do wniosków o zezwolenie na pracę oraz zezwolenie na pobyt i pracę
- Potrzeba wdrożenia szkoleń dla pracodawców z legalnego zatrudniania cudzoziemców oraz nowelizacji przepisów, organizowanych przez urzędy wojewódzkie we współpracy z powiatowymi urzędami pracy (na wzór Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego)

- Problemy MŚP z zatrudnianiem cudzoziemców wynikające z pandemii koronawirusa
- Ograniczenia w przekraczaniu przez cudzoziemców zewnętrznych granic UE
- Problem z ograniczeniami w działalności powiatowych urzędów pracy i urzędów wojewódzkich w sprawach legalizujących pobyt i pracę cudzoziemców w związku z ograniczeniami w obsłudze interesantów
- Potrzeba rozwoju systemów teleinformatycznych pozwalających na obsługę pracodawców i cudzoziemców on-line
- Praktyki urzędów wojewódzkich w sprawach pobytowych cudzoziemców – długi czas oczekiwania

16. Zespół Roboczy ds. Taxi

Liczba posiedzeń: 2

Daty spotkań:

- 21 października 2021 r.:

  1. Aktualna sytuacja ekonomiczna przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w transporcie drogowym przewóz osób taksówką

  2. Egzekucja obowiązujących przepisów w zakresie przewozu osób taksówką przez organa państwowe

  3. Potrzeba regulacji dotyczących przewozów osób pojazdem samochodowym konstrukcyjnie przeznaczonym do przewozu 9 osób łącznie z kierowcą
- 10 grudnia 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 21 października 2021 r.

Liczba osób: 8

Liczba organizacji: 4

Organizacje członkowskie:

1. Federacja Przedsiębiorców Polskich
2. Konfederacja Lewiatan
3. Samorządny Związek Zawodowy Taksówkarzy RP
4. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców

Przewodniczący: wakat

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Potrzeba stworzenia projektu ustawy dotyczącej usług taksówkarskich
- Nierówne traktowanie taksówkarzy i kierowców sieci Uber

- Poziom realizacji założeń i egzekucji wymagań stawianych przez ustawę o transporcie drogowym w zakresie obejmującym transport taksówkarski i pokrewny, w tym związany z licencjonowaniem przewoźników i pośredników w przewozie

17. Zespół Roboczy ds. Rzemiosła

Liczba posiedzeń: 1

Daty spotkań:

- 15 listopada 2021 – Projekt ustawy o rzemiośle i kształceniu dualnym zawodowym w rzemiośle

Liczba osób: 45

Liczba organizacji: 35

Organizacje członkowskie:

1. Automobil Klub Polski
2. Beskidzka Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości Bielsko-Biała
3. Bialskopodlaska Izba Gospodarcza
4. Cech Metalowy w Lublinie
5. Cech Rzemiosł Motoryzacyjnych
6. Cech Rzemiosł Różnych w Jarocinie
7. Cech Rzemiosł Różnych i Przedsiębiorczości w Pułtusku
8. Częstochowska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości Częstochowa
9. Dolnośląska Izba Rzemiosła
10. Izba Rzemieślnicza Małej i Średniej Przedsiębiorczości Szczecin
11. Izba Rzemieślnicza Mazowsza, Kurpi i Podlasia w Warszawie
12. Izba Rzemieślnicza Opole
13. Izba Rzemieślnicza Rzeszów
14. Izba Rzemieślnicza w Łodzi
15. Izba Rzemieślników i Przedsiębiorców Kielce
16. Izba Rzemiosła i Małej Przedsiębiorczości Radom
17. Izba Rzemiosła i Przedsiębiorców Gorzów Wlkp.
18. Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości Lublin
19. Krajowa Rzemieślnicza Izba Optyczna Warszawa
20. Kujawsko-Pomorska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości Bydgoszcz
21. Lubelska Izba Rzemieślnicza
22. Małopolska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości Kraków

23. Polska Izba Doradców i Pośredników Odszkodowawczych
24. Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji w Poznaniu
25. Polska Izba Motoryzacji
26. Polska Izba Motoryzacyjna
27. Polskie Towarzystwo Gospodarcze (PTG)
28. Pomorska Izba Rzemieślnicza Małych i Średnich Przedsiębiorstw Gdańsk
29. Regionalny Związek Pracodawców w Łodzi
30. Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych
31. Stowarzyszenie Komisów.pl
32. Stowarzyszenie Producentów Części Motoryzacyjnych
33. Stowarzyszenie Producentów Pieczywa
34. Wielkopolska Izba Rzemieślnicza Poznań
35. Związek Rzemiosła Polskiego

Przewodniczący: wakat

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Kwestia likwidacji szkód komunikacyjnych – brak stosowania się do wytycznych Komisji Nadzoru Finansowego przez towarzystwa ubezpieczeniowe
- Potrzeba rezygnacji z rozliczania szkód komunikacyjnych metodą kosztorysową na rzecz serwisowej
- Potrzeba zapisu każdej szkody komunikacyjnej w Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców
- Potrzeba ochrony rynku europejskiego przed niekontrolowanym importem z rynków wschodnich
- Projekt ustawy o dochodzeniu roszczeń odszkodowawczych zakazujący cesji wierzytelności – postulat odrzucenia
- Problemy w procesie przekształcania gruntów będących w użytkowaniu wieczystym we własność użytkownika
- Brak definicji świeżego pieczywa
- Dumping związany z dotacjami na rozpoczęcie działalności z Powiatowych Urzędów Pracy
- Zakres uprawnień budowlanych mistrzów rzemiosła
- Sposób procedowania projektu ustawy o rzemiośle i kształceniu dualnym

- Treść i założenia projektu ustawy o rzemiośle i kształceniu dualnym, w tym sposób uzyskiwania uprawnień zawodowych, podmioty egzaminujące oraz gwarancja niezależności izb i cechów rzemieślniczych

18. Zespół Roboczy ds. Opłat za korzystanie z praw autorskich oraz wynagrodzeń nadawców programów audiowizualnych

Liczba posiedzeń: 0

Daty spotkań: brak

Liczba osób: 7

Liczba organizacji: 7

Organizacje członkowskie:

1. Fundacja Komunalna
2. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej
3. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług
4. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej
5. Polska Izba Przemysłu Skórzanego
6. ZIPSEE Cyfrowa Polska
7. Związek Telewizji Kablowych w Polsce

Przewodniczący: Paweł Wołoch (Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Potrzeba określenia ustawowo maksymalnego łącznego wynagrodzenia i ponownego przeliczenia stawek dla poszczególnych OZZ
- Brak definicji utworu audiowizualnego
- Problem nieuczciwej konkurencji na rynku nadawców programów audiowizualnych (dominująca pozycja dużych nadawców)
- Problemy w badaniu pozycji rynkowej przez UOKiK (bez zawężania terytorium, problem z miarodajnością)
- Problemy operatorów z prawami do reemisji programów audiowizualnych (możliwa tylko na podstawie umowy z OZZ)
- Zbyt duża liczba organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi (postulat jednego okienka)
- Brak tabeli opłat dla przedmiotów praw pokrewnych

- Powstanie niezależnych podmiotów zarządzających prawami autorskimi w formie Spó z o. o.
- Postępowania z zakresu prawa autorskiego - utrudniony dostęp organizacji reprezentujących na prawach strony

19. Zespół Roboczy ds. Ochrony Danych Osobowych

Liczba posiedzeń: 0

Daty spotkań: brak

Liczba osób: 20

Liczba organizacji: 15

Organizacje członkowskie:

1. Fundacja Odpowiedzialny Rozwój
2. Konfederacja Lewiatan
3. Krajowa Izba Gospodarcza
4. Legnicki Klub Biznesu
5. Lubelski Związek Lekarzy Rodzinnych – Pracodawców
6. Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców – Przedsiębiorcy.pl
7. Polski Związek Funduszy Pożyczkowych
8. Polski Związek Pracodawców Budownictwa
9. Polski Związek Zarządzania Wierzytelnościami
10. Pracodawcy Pomorza
11. Pracodawcy RP
12. Regionalna Izba Gospodarcza w Katowicach
13. Stowarzyszenie Młodzi Demokraci
14. Związek Polskiego Leasingu
15. Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami

Przewodniczący: Andrzej Lewiński (Krajowa Izba Gospodarcza)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Obowiązek informacyjny – kara za niewypełnienie od 100 tys. do 20 mln euro
- Postulat ograniczenia obowiązku informacyjnego przy korzystaniu z danych CEIDG w celach związanych z prowadzeniem działalności
- Brak obowiązku wykreślania informacji archiwalnych, np. z ksiąg wieczystych
- Potrzeba zróżnicowania wysokości kar dla różnej wielkości przedsiębiorców

- Zjawisko nadinterpretacji związane z nieprecyzyjnymi zapisami w ustawie o ochronie danych osobowych
- Kolizja ustawy wdrażającej RODO z prawem telekomunikacyjnym i ustawą o świadczeniu usług drogą elektroniczną
- Potrzeba wyłączenia z RODO przetwarzania danych pochodzących ze źródeł jawnych
- Potrzeba wprowadzenia ulg w stosowaniu wymogów RODO dla MŚP (z wyłączeniem przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie obrotu handlowego danymi)

20. Zespół Roboczy ds. Ubezpieczeń Społecznych

Liczba posiedzeń: 4

Daty spotkań:

- 17 marca 2021 r.:
  1. Wystawianie zwolnień lekarskich wstecz w systemie elektronicznym
  2. Dokumentowanie elektronicznych zwolnień lekarskich
- 29 kwietnia 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 17 marca 2021 r.
- 20 maja 2021 r. – „Ozusowanie" umów zlecenia
- 26 lipca 2021 r. – Wystawianie zwolnień lekarskich wstecz w systemie elektronicznym - kontynuacja

Liczba osób: 34

Liczba organizacji: 14

Organizacje członkowskie:

1. Business Centre Club
2. Instytut Wolności Gospodarczej im. Ronalda Reagana
3. Izba Przemysłowo Handlowa w Białymstoku
4. Kongregacja Kupiecka Zrzeszenie Handlu i Usług w Nowym Sączu
5. Polska Izba Artykułów Promocyjnych
6. Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji w Poznaniu
7. Polskie Towarzystwo Gospodarcze (PTG)
8. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
9. Stowarzyszenie Ochrony Praw Poszkodowanych Przedsiębiorców
10. Stowarzyszenie Poszkodowanych Przedsiębiorców RP
11. Stowarzyszenie Współpracujących Biur Rachunkowych
12. Warszawskie Stowarzyszenie Stacji Kontroli Pojazdów
13. Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami

14. Związek Rzemiosła Polskiego

Przewodniczący: Wiesław Kozanecki (Polska Izba Artykułów Promocyjnych)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Postulat dobrowolnego ZUS-u dla przedsiębiorców
- Postulat proporcjonalnego ZUS-u dla przedsiębiorców
- Potrzeba nowelizacji ustawy o tzw. Małym ZUS-ie – zwiększenie limitów
- Ubezpieczenie chorobowe kobiet prowadzących działalność gospodarczą – kontrole prowadzone wstecz
- Ubezpieczenie chorobowe kobiet prowadzących działalność gospodarczą – zmiany wydanych już decyzji pozytywnych na negatywne
- Problem z zatrudnianiem osób niepełnosprawnych: uzyskanie dofinansowania z PFRON nie powinno zależeć od terminowości składek ZUS
- Kwestie orzecznictwa rentowego ZUS: różne na różnych szczeblach, brak jednolitego stanowiska
- Opóźnienia przy wypłacie zasiłków chorobowych
- Brak dostępu do składania zwolnień lekarskich przez rodziców samotnie wychowujących dzieci za pomocą systemu e-PUAP
- Problemy przy opóźnieniach w opłatach składek na ubezpieczenie zdrowotne – nawet opóźnienia o jeden dzień blokują możliwość korzystania z NFZ na kilka miesięcy
- Problem niestosowania zasad Prawa przedsiębiorców przez organy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych
- Problemy w zakresie odliczania składek na ubezpieczenie zdrowotne od podatku dochodowego
- Wyrejestrowanie z ubezpieczenia chorobowego wskutek złożenia korekty deklaracji bądź opłacenia składki po terminie lub w niepełnej wysokości
- Problemy przedsiębiorców w relacji z organami ZUS w okresie pandemii koronawirusa
- Kwestionowanie podstaw wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne matek prowadzących działalność gospodarczą
- Problemy przedsiębiorców ubiegających się o 50% zwolnienia ze składek ZUS w ramach tarczy antykryzysowej
- Problemy przedsiębiorców z uzyskiwaniem świadczeń zdrowotnych finansowanych z NFZ poza granicami Polski

- Problemy przedsiębiorców w związku ze wspólnym kontem do wpłat składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne
- Zmiany wywołane pakietem zmian podatkowych zwanych Polskim Ładem oraz jego konsekwencje dla sektora MŚP, w szczególności zmiany w sposobie rozliczania składek na ubezpieczenie zdrowotne
- Doregulowanie kwestii wystawiania zwolnień lekarskich tzw. wstecznych

21. Zespół Roboczy ds. e-dokumentów składanych przez przedsiębiorców

Liczba posiedzeń: 0

Daty spotkań: brak

Liczba osób: 24

Liczba organizacji: 12

Organizacje członkowskie:

1. Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich Związek Rewizyjny
2. Loża Dolnośląska Business Centre Club
3. Lubelski Związek Lekarzy Rodzinnych – Pracodawców
4. Polski Związek Instytucji Pożyczkowych
5. Polski Związek Zarządzania Wierzytelnościami
6. Polskie Towarzystwo Gospodarcze (PTG)
7. Polsko-Ukraińska Izba Gospodarcza
8. Śląski Związek Pracodawców
9. Zachodniopomorski Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
10. Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy
11. Związek Rzemiosła Polskiego
12. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza

Przewodniczący: wakat

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Problem z karaniem za niepoprawne złożenie e-dokumentów finansowych – nie wiadomo, jakie będą sankcje i jak ma przebiegać ten proces
- Wszystkie dokumenty powinny być możliwe do podpisu profilem zaufanym
- Postulat formułowania deklaracji i formularzy podatkowych przystępnym językiem
- Problemy z realizacją obowiązku składania JPK VAT. Potrzeba zwolnienia mikroprzedsiębiorców z tego obowiązku

- Obligatoryjność elektronizacji deklaracji i sprawozdań utrudnia prowadzenie działalności gospodarczej osobom 50+
- e-sprawozdania finansowe: potrzeba takiego wyłączenia dla mikroprzedsiębiorców, aby mogli decydować, kiedy wybiorą formę elektroniczną
- Problemy z wielopodpisem e-dokumentów – podpis powinna móc składać samodzielnie osoba sporządzająca wraz z kierownikiem jednostki
- Problem braku potwierdzenia złożenia e-dokumentów
- Postulat oparcia e-dokumentów podatkowych na oprogramowaniu powszechnie dostępnym
- Postulat możliwości wyboru przez mikroprzedsiębiorców formy składania deklaracji podatkowej

22. Zespół Roboczy ds. Branży saperskiej

Liczba posiedzeń: 0

Daty spotkań: brak

Liczba osób: 5

Liczba organizacji: 3

Organizacje członkowskie:

1. Grupa Geofusion Sp. z o.o.
2. Rada Gospodarcza Strefy Wolnego Słowa
3. Stowarzyszenie Przedsiębiorców Branży Saperskiej

Przewodniczący: Piotr Bik (Stowarzyszenie Przedsiębiorców Branży Saperskiej)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Problem udostępnienia terenu do celów niszczenia materiałów wybuchowych
- Brak organizacji szkoleń uprawniających do oczyszczania terenu w związku z pandemią
- Kwestia odpłatności – przedsiębiorcy muszą płacić wojsku, a inwestor może sam zgłosić i nie płaci
- Brak rozporządzenia wykonawczego do ustawy, który skutkuje różnymi interpretacjami zasad
- Potrzeba kompleksowej regulacji branży w formie nowej ustawy
- Obowiązek tymczasowego magazynowania odpadów wybuchowych przy jednoczesnym ograniczeniu powierzchni magazynu do 400m^2

23. Zespół Roboczy ds. Turystyki, Przemysłu Spotkań i Czasu Wolnego

Liczba posiedzeń: 11

Daty spotkań:

- 27 stycznia 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 11 grudnia 2020 r.
- 19 lutego 2021 r.:

  1. Zmiany w zasadach opodatkowania branży turystyki, przemysłu spotkań i czasu wolnego

  2. Wsparcie branży turystycznej w ramach tarczy branżowej w różnych regionach kraju
- 19 marca 2021 r.:

  1. Potrzeba informowania o odmrażaniu branż z wyprzedzeniem

  2. Wytyczne sanitarne dla branż
- 26 kwietnia 2021 r.:

  1. Zmiany w zasadach opodatkowania branży turystyki, przemysłu spotkań i czasu wolnego – kontynuacja

  2. Wsparcie branży turystycznej w ramach tarczy branżowej w różnych regionach kraju – kontynuacja
- 2 czerwca 2021 r. – Certyfikaty zdrowotne
- 8 lipca 2021 r. – Problemy bieżące branży turystyki, przemysłu spotkań i czasu wolnego
- 5 sierpnia 2021 r.:

  1. Bon turystyczny – podsumowanie dotychczasowej realizacji i zasady działania ewentualnych kolejnych edycji

  2. Skoordynowanie współpracy branży z rządem w związku ze stanem epidemii w kolejnych miesiącach
- 1 września 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 5 sierpnia 2021 r.
- 14 października 2021 r. – Bon turystyczny
- 20 października 2021 r. – Skoordynowanie współpracy branży z rządem w związku ze stanem epidemii w kolejnych miesiącach
- 9 grudnia 2021 r. – Bieżące sprawy i problemy branży turystyki, czasu wolnego i przemysłu spotkań

Liczba osób: 70

Liczba organizacji: 36

Organizacje członkowskie:

1. „Stowarzyszenie Warszawska Organizacja Turystyczna”
2. Business Centre Club
3. DOBRE NARTY
4. Fundacja FOH

5. Hotele Historyczne Polska
6. Instytut Wolności Gospodarczej im. Ronalda Reagana
7. INTERSPORT
8. IPPCP Izba Przedsiębiorców i Pracodawców Centralnej Polski
9. Izba Gospodarcza Menedżerów Artystów Polskich
10. Komitet Obrony Branży Targowej
11. Kongregacja Polskiego Handlu
12. Krakowska Izba Turystyki
13. Łódzka Organizacja Turystyczna
14. Ogólnopolska Federacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw
15. PM Sport
16. Polska Izba Artykułów Promocyjnych
17. Polska Izba Przemysłu Targowego
18. Polska Izba Turystyki
19. Polskie Stowarzyszenie Branży Ślubnej
20. Polskie Stowarzyszenie Wynajmu Krótkoterminowego
21. Polskie Towarzystwo Gospodarcze
22. Polskie Towarzystwo Gospodarcze (PTG)
23. Polsko-Białoruska Izba Handlowo-Przemysłowa
24. Północna Izba Gospodarcza w Szczecinie
25. Rada Konsultacyjna przy Rzeczniku MŚP
26. Rada Przemysłu Spotkań i Wydarzeń
27. SITE Poland - Society for Incentive Travel Excellence, chapter Poland
28. SNOW EXPO
29. Stowarzyszenie Branży Eventowej
30. Stowarzyszenie Komunikacji Marketingowej SAR
31. Stowarzyszenie Niepokonani 2012
32. Stowarzyszenie Organizatorów Incentive Travel
33. Stowarzyszenie Turystyczna Organizacja Otwarta
34. WINTERGROUP
35. Zachodniopomorski Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
36. Związek Pracodawców Hoteli, Restauracji i Cateringu

Przewodniczący: Sebastian Nasiłowski (Polska Izba Turystyki)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Terminy zwrotów dla klientów z tytułu niewykorzystania usług turystycznych z powodu pandemii koronawirusa
- Problemy z przekraczaniem granic – Ukraina, Białoruś, Rosja
- Zbyt skomplikowana procedura wizowa
- Kraków – problem poruszania się autokarów z turystami po mieście
- Problemy związane z pomocą sektorową dla pływalni, aquaparków i saun
- Opodatkowanie przedsiębiorców branży turystycznej – brak sezonowości w podatku od nieruchomości
- Potrzeba uelastycznienia zasad spłat kredytów dla sektora turystyki w związku z pandemią
- Problemy w koordynacji procedur i kryteriów przyznawania dotacji ze środków UE dla MŚP branży artystycznej
- Problemy ze stosowaniem procedury Vat-marża do opodatkowania kompleksowych usług hotelarskich
- Kwestia wypoczynku dzieci i młodzieży- wymagane umowy z samorządami w kwestii możliwości prowadzenia usług turystycznych
- Problem z opłatą miejscową- ujęcie w kosztach
- Nierówność konkurencyjna podmiotów polskich z dużymi światowymi systemami rezerwacyjnymi (nierówność w kwestii marżowej i opodatkowania)
- Problemy związane z pomocą sektorową dla agencji eventowych
- Brak spójnej koncepcji promocji Polski i polskiej turystyki
- Problem opodatkowania usług odsprzedaży zakwaterowania w obiektach wypoczynkowych
- Potrzeba regulacji zawodu przewoźnika
- Problemy z turystyką współdzielenia
- Problemy z rezerwacją w Muzeum Auschwitz-Birkenau
- Zamówienia publiczne w turystyce – powinien być wymóg ekologiczny
- Turystyczny Fundusz Gwarancyjny – postulat utworzenia systemu na wzór modelu działającego w Danii
- Certyfikaty zdrowotne – poświadczające szczepienie, negatywne testy na COVID-19 oraz status ozdrowieńca
- Brak jednolitych zasad dot. podróży pomiędzy krajami UE
- Różnorodne limity kwotowe i procentowe osób w zw. z obostrzeniami epidemicznymi

- Ustawa o bezpieczeństwie nad wodami
- Bon turystyczny – zasady działania, zakres realizacji, przyszłe edycje
- Brak jasnych i przejrzystych zasad wprowadzania poszczególnych obostrzeń w zw. ze stanem epidemii
- Obowiązek uiszczania podatku od nieruchomości przeznaczonych na działalność hotelarską, a nie użytkowanych na potrzeby działalności gospodarczej ze względu na zakazy wprowadzone w zw. ze stanem epidemii
- Wliczanie do limitów przeznaczonych dla osób zaszczepionych także tych, którzy ze względu na m.in. wiek nie mogą być zaszczepieni

24. Zespół Roboczy ds. Branży Motoryzacyjnej

Liczba posiedzeń: 10

Daty spotkań:

- 21 stycznia 2021 r. – Definicja technicznej szkody całkowitej – propozycja sformułowań
- 28 stycznia 2021 r. – Szara strefa w recyklingu i handlu samochodami
- 17 lutego 2021 r.:

  1. Kontynuacja posiedzenia z dnia 21 stycznia 2021 r.
  2. Problemy z procedurą zgłoszenia faktu zbycia lub nabycia pojazdu
- 25 lutego 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 28 stycznia 2021 r.
- 18 marca 2021 r. – Ekonomiczna i techniczna szkoda całkowita
- 31 marca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 25 lutego 2021 r.
- 5 maja 2021 r. – Definicja technicznej szkody całkowitej
- 7 maja 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 31 marca 2021 r.
- 28 maja 2021 r.:

  1. Kontynuacja posiedzenia z dnia 5 maja 2021 r.
  2. Projekt nowelizacji ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych (nr UC65)
- 10 czerwca 2021 r.:

  1. Kontynuacja posiedzenia z dnia 7 maja 2021 r.
  2. Waloryzacja opłat za badania techniczne pojazdów przeprowadzane w stacjach kontroli pojazdów
- 1 lipca 2021 r.:

  1. Techniczna szkoda całkowita
  2. Projekt zmiany ustawy prawo o ruchu drogowym (UC48)
- 9 lipca 2021 r. – Szara strefa w recyklingu i handlu samochodami

- 22 lipca 2021 r. – Propozycje założeń legislacyjnych dot. kwalifikacji pojazdu jako odpad
- 11 sierpnia 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 9 lipca 2021 r.
- 18 sierpnia 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 22 lipca 2021 r.

Liczba osób: 49

Liczba organizacji: 25

Organizacje członkowskie:

1. Automobil Klub Polski
2. Automobilklub Śląski
3. Cech Rzemiosł Motoryzacyjnych
4. Cech Rzemiosł Różnych w Nowej Soli
5. Dolnośląska Izba Rzemiosła
6. Fundacja Polska Przyszłości - Instytut Libertatis
7. Fundacja REWIT
8. Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego
9. Organizacja Pracodawców Ziemi Lubuskiej
10. Polska Izba Doradców i Pośredników Odszkodowawczych
11. Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji
12. Polska Izba Motoryzacji
13. Polska Izba Stacji Kontroli Pojazdów
14. Polskie Stowarzyszenie Stacji Demontażu Pojazdów EKO-AUTO
15. Polskie Towarzystwo Gospodarcze (PTG)
16. Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych
17. Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów FORS
18. Stowarzyszenie Komisów.pl
19. Stowarzyszenie Polska Grupa Motoryzacyjna
20. Stowarzyszenie Techniki Motoryzacyjnej
21. Warszawskie Stowarzyszenie Stacji Kontroli Pojazdów
22. Wielkopolski Klub Kapitału
23. Związek Dilerów Samochodów
24. Związek Polskiego Leasingu
25. Związek Rzemiosła Polskiego

Przewodniczący: wakat

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Projekt zmiany systemu nadzoru nad SKP

- Szara strefa w handlu samochodami
- Sankcje za nie zarejestrowanie lub nie zgłoszenie faktu zbycia/nabycia pojazdu
- Problemy z rejestracją pojazdów w związku z pandemią
- Sprzedaż internetowa części niewiadomego pochodzenia bez podatku VAT
- Szara strefa w sektorze napraw i recyklingu samochodów
- Nielegalny demontaż pojazdów sprowadzonych z zagranicy
- Projektowana likwidacja urzędu Rzecznika Finansowego
- Definicja technicznej szkody całkowitej
- OC pojazdów nie będących w ruchu – np. pojazdów stojących w komisach
- Projekt nowelizacji ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych
- Problem krótkiego terminu na rejestracje aut sprowadzanych z zagranicy - utrudnienia w dostępności wizyt w Wydziałach Komunikacji w związku ze stanem epidemii
- Kwalifikacja pojazdu jako odpad
- Uregulowanie kwestii zaniżania przez towarzystwa ubezpieczeń należnych odszkodowań
- Definicja szkody całkowitej
- Potrzeba waloryzacji opłat za badania okresowe pojazdów

25. Zespół Roboczy ds. Branży Farmaceutycznej

Liczba posiedzeń: 0

Daty spotkań: brak

Liczba osób: 20

Liczba organizacji: 11

Organizacje członkowskie:

1. "Lubelski Związek Lekarzy Rodzinnych-Pracodawców"
2. Business Centre Club
3. Izba Gospodarki Elektronicznej
4. Konfederacja Lewiatan
5. Naczelna Izba Aptekarska
6. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Wyrobów Medycznych POLMED
7. PASMI Polski Związek Producentów Leków Bez Recepty
8. Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego
9. Pracodawcy RP
10. Związek Aptekarzy Pracodawców Polskich Aptek

11. Związek Pracodawców Aptecznych PharmaNet

Przewodniczący: wakat

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Problem dystrybucji produktów leczniczych w obiegu pozaaptecznym
- Restrykcyjne zasady otwierania nowych aptek ogólnodostępnych wynikające z zasady „apteka dla aptekarza”
- Nadregulacja rynku aptecznego
- Postulat wdrożenia Refundacyjnego Trybu Rozwojowego – uwzględnienie aktywności inwestycyjnej producenta w Polsce jako kryterium przy refundacji leków
- Sprzedaż wysyłkowa produktów leczniczych na receptę – postulat wprowadzenia
- Problem kosztownych dyżurów aptek

26. Zespół Roboczy ds. Klimatu i energii

Liczba posiedzeń: 0

Daty spotkań: brak

Liczba osób: 22

Liczba organizacji: 20

Organizacje członkowskie:

1. "Kongregacja Przemysłowo-Handlowa Ogólnopolska Izba Gospodarcza"
2. APPLiA Polska
3. Business Centre Club
4. Fundacja Firmy Rodzinne
5. Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich Związek Rewizyjny
6. Loża Dolnośląska BCC
7. Podlaski Związek Pracodawców
8. Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego
9. Polska Izba Gospodarki Odpadami
10. Polska Izba Paliw Płynnych
11. Polskie Stowarzyszenie Stacji Demontażu Pojazdów EKO-AUTO
12. Polskie Towarzystwo Gospodarcze (PTG)
13. Polsko-Arabska Izba KIG
14. Regionalna Izba Gospodarcza w Katowicach
15. Stowarzyszenie Przedsiębiorców i Kupców Świdnickich
16. Wielkopolski Klub Kapitału

17. ZIPSEE Cyfrowa Polska
18. Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami
19. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców Rolnych
20. Związek Rzemiosła Polskiego

Przewodniczący: Ryszard Pazdan (Business Centre Club)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Białe certyfikaty efektywności energetycznej – długi czas oczekiwania na wydanie
- Finansowanie fotowoltaiki w ramach programu „Czyste Powietrze"
- Etykietowanie urządzeń AGD

27. Zespół Roboczy ds. Przemysłu Drzewnego i Meblarskiego

Liczba posiedzeń: 3

Daty spotkań:

- 8 marca 2021 r. – Współpraca małych i średnich przedsiębiorców z Państwowym Gospodarstwem Leśnym Lasy Państwowe
- 19 kwietnia 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 8 marca 2021 r.
- 19 sierpnia 2021 r. – Określenie definicji surowca, produktu oraz pośrednictwa

Liczba osób: 5

Liczba organizacji: 3

Organizacje członkowskie:

1. Business Centre Club
2. Lady Business Club
3. Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego

Przewodniczący: wakat

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Potrzeba zmiany zasad sprzedaży drewna (eksport do Chin)
- Trudności w modyfikacji umów na odbiór drewna z Lasów Państwowych w związku z pandemią
- Nowelizacja ustawy o Odnawialnych Źródłach Energii – problem spalania drewna
- Brak laboratoriów w Parkach Technologicznych
- Trudność w pozyskaniu wysokojakościowego drewna od Lasów Państwowych
- Brak uregulowań zabezpieczających sprzedaż drewna na potrzeby rynku krajowego
- Problem definicji „producenta" i „surowca"

28. Zespół Roboczy ds. Branży Alkoholowej

Liczba posiedzeń: 0

Daty spotkań: brak

Liczba osób: 13

Liczba organizacji: 10

Organizacje członkowskie:

1. Business Centre Club
2. Fundacja Polska Przyszłości - Instytut Libertatis
3. Fundacja Republikańska
4. Izba Przemysłowo-Handlowa w Tarnowskich Górach
5. Polska Izba Handlu
6. Polskie Stowarzyszenie Browarów Rzemieślniczych
7. Stowarzyszenie Hotele Historyczne w Polsce
8. Stowarzyszenie Regionalnych Browarów Polskich
9. Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa
10. Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy

Przewodniczący: wakat

Problemy zgłaszane przez Zespół:

- Potrzeba regulacji umożliwiających sprzedaż zdalną napojów alkoholowych
- Projekt rozszerzenia zakresu obowiązku dokonywania zapisów o szkodliwości spożywania alkoholu na etykietach i puszkach
- Uciążliwy obowiązek naklejania banderol akcyzowych

29. Zespół Roboczy ds. Franczyzy

Liczba posiedzeń: 7

Daty spotkań:

- 18 stycznia 2021 r. – Projekt Kodeksu Dobrych Praktyk w zakresie franczyzy
- 11 lutego 2021 r. – Terminy wypowiedzenia umów w kodeksie dobrych praktyk w zakresie franczyzy
- 12 marca 2021 r. – Zagadnienia BHP w kodeksie dobrych praktyk w zakresie franczyzy
- 1 czerwca 2021 r. – Projekt uregulowania umowy franczyzy
- 13 sierpnia 2021 r. – Podsumowanie prac nad kodeksem dobrych praktyk w zakresie franczyzy
- 11 października 2021 r. – Aktualizacja informacji o pracach analitycznych prowadzonych w Ministerstwie Sprawiedliwości

- 3 grudnia 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 11 października 2021 r.

Liczba osób: 58

Liczba organizacji: 19

Organizacje członkowskie:

1. Business Centre Club
2. Federacja Przedsiębiorców Polskich
3. Izba Gospodarcza „FARMACJA POLSKA”
4. Konfederacja Lewiatan
5. Kongregacja Polskiego Handlu
6. KZRSS Spolem
7. Polska Grupa Supermarketów
8. Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji w Poznaniu
9. Polska Izba Handlu
10. Polska Izba Paliw Płynnych
11. Polska Organizacja Franczyzodawców
12. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
13. Polskie Stowarzyszenie Mikroprzedsiębiorców i Franczyzobiorców
14. Rada Gospodarcza Strefy Wolnego Słowa
15. Stowarzyszenie Ajentów i Franczyzobiorców
16. Stowarzyszenie Polska Sieć Handlowa Unia
17. Związek Aptek Franczyzowych
18. Związek Pracodawców Aptecznych PharmaNET
19. Związek Pracodawców Hoteli, Restauracji I Cateringu

Przewodniczący: Paweł Tracz (Polskie Stowarzyszenie Mikroprzedsiębiorców i Franczyzobiorców)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Projekt kodeksu dobrych praktyk na rynku franczyzy

30. Zespół Roboczy ds. Kontroli trzeźwości w miejscu pracy

Liczba posiedzeń: 0

Daty spotkań: brak

Liczba osób: 12

Liczba organizacji: 9

Organizacje członkowskie:

1. „Polski Związek Pracodawców Budownictwa”
2. Business Centre Club
3. Federacja Przedsiębiorców Polskich
4. Izba Gospodarcza Komunikacji Miejskiej
5. Konfederacja Lewiatan
6. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa
7. Polska Izba Paliw Płynnych
8. Pracodawcy RP
9. Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy

Przewodniczący: wakat

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Brak możliwości wyrywkowej kontroli trzeźwości pracowników w branżach szczególnie narażonych na problem nietrzeźwości w miejscu pracy

31. Zespół Roboczy ds. Współpracy nauki z biznesem

Liczba posiedzeń: 6

Daty spotkań:

- 15 stycznia 2021 r. – Plan krokowy zmian w modelu współpracy Biznesu z Nauką
- 10 lutego 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 15 stycznia 2021 r.
- 10 marca 2021 r.:
  1. System wyzwań Łukasiewicz
  2. Pstryk i Inventorum – systemy do współpracy nauki z biznesem
- 16 kwietnia 2021 r. – Ochrona prawna własności przemysłowej
- 12 sierpnia 2021 r. – Podsumowanie dotychczasowych prac Zespołu
- 10 listopada 2021 r. – Zagadnienia dotyczące nauki i biznesu w działaniach instytucji publicznych oraz organów władzy

Liczba osób: 40

Liczba organizacji: 26

Organizacje członkowskie:

1. Business Centre Club
2. Business Club Szczecin
3. Fundacja Pomyśl o Przyszłości
4. Izba Polskich Przedsiębiorców Poznań
5. Izba Przemysłowo - Handlowa w Białymstoku

6. Koszalińska Izba Przemysłowo-Handlowa
7. Legnicki Klub Biznesu
8. Loża Dolnośląska BCC
9. Lubelski Związek Lekarzy Rodzinnych – Pracodawców
10. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług
11. Poland Business Center World
12. Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców
13. Polska Izba Rzeczników Patentowych
14. Polski Związek Pracodawców Budownictwa
15. Polskie Stowarzyszenie Stacji Demontażu Pojazdów EKO-AUTO
16. Pracodawcy Ziemi Lubelskiej
17. Regionalna Izba Przemysłowo-Handlowa w Częstochowie
18. Siemiatyckie Konsorcjum Inicjatyw Gospodarczych
19. Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów
20. Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków
21. Stowarzyszenie Młodzi Demokraci
22. Warszawska Organizacja Turystyczna
23. Zachodniopomorski Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
24. ZPP Podlasie
25. Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych
26. ZTK w Polsce Izba Gospodarcza

Przewodniczący: Ireneusz Ługowski (Siemiatyckie Konsorcjum Inicjatyw Gospodarczych)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Brak systemu praktyk zawodowych
- Dostosowanie kierunków i programów kształcenia do kompetencji kadry naukowo – dydaktycznej na danej uczelni zamiast do potrzeb rynku pracy
- Niejasna sytuacja zasad rozliczenia fiskalnego projektu i ewentualnych zwrotów VAT, co powoduje niechęć przedstawicieli nauki do podejmowania wspólnych projektów z powodu zbyt dużego ryzyka
- Trudności administracyjne, struktura hierarchiczna na uczelniach wydłużająca proces poszukiwania ekspertów z danej dziedziny, skomplikowany i długi proces podpisywania umów, obwarowania prawne- rozbudowane konsultacje z radcami prawnymi

- Brak jednej, kompletnej, na bieżąco aktualizowanej bazy potencjałów B+R polskich uczelni
- Wysokie koszty oraz długi czas realizacji projektów po stronie uczelni
- Potrzeba większego ukierunkowania prac dyplomowych na zastosowanie w praktyce gospodarczej
- Usprawnienie kontaktu przedsiębiorców z inkubatorami innowacyjności dzięki platformie udostępnionej przez Instytut Łukasiewicza, a wspieranej przez Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców

32. Zespół Roboczy ds. Branży Fitness

Liczba posiedzeń: 1

Daty spotkań:

- 21 czerwca 2021 r. – Wytyczne sanitarne dla branży fitness związane z trwającą epidemią koronawirusa

Liczba osób: 12

Liczba organizacji: 2

Organizacje członkowskie:

1. Business Centre Club
2. Polska Federacja Fitness

Przewodniczący: wakat

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Problemy związane z niewystarczającą pomocą sektorową
- Zamknięcie lokali

33. Zespół Roboczy ds. Egzekucji Zobowiązań

Liczba posiedzeń: 10

Daty spotkań:

- 29 stycznia 2021 r. – Posiedzenie organizacyjne
- 1 marca 2021 r. – Polubowne rozwiązywanie sporów pomiędzy organami egzekucyjnymi a przedsiębiorcami, wobec których prowadzona jest egzekucja
- 8 kwietnia 2021 r. – Podatek od nieruchomości przeznaczonych na działalność gospodarczą w sytuacji, gdy nieruchomość faktycznie jej nie służy w związku z prowadzoną egzekucją
- 17 maja 2021 r.:

  1. Kontynuacja posiedzenia z dnia 8 kwienia 2021 r.

2. Niezbędne zmiany legislacyjne w świetle wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 lutego 2021 r. (sygn. akt SK 39/19)

- 24 czerwca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 17 maja 2021 r.
- 19 lipca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 24 czerwca 2021 r.
- 30 sierpnia 2021 r.:

  1. Podatek od nieruchomości przeznaczonych na działalność gospodarczą w sytuacji, gdy nieruchomość faktycznie jej nie służy w związku z prowadzoną egzekucją

  2. Niezbędne zmiany legislacyjne w świetle wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 lutego 2021 r. (sygn. akt SK 39/19)

  3. Rażące zaniżanie wartości nieruchomości przez komorników prowadzących egzekucję z tych nieruchomości
- 8 października 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 30 sierpnia 2021 r.
- 4 listopada 2021 r. – Potrzeba doprecyzowania kryteriów związku nieruchomości z prowadzeniem działalności gospodarczej
- 30 grudnia 2021 r.:

  1. Zobowiązanie sądów do przyznawania z urzędu dostępu uczestnikom i profesjonalnym pełnomocnikom procesowym do portalu informacyjnego sądów apelacyjnych

  2. Potrzeba podjęcia działań legislacyjnych, które będą zobowiązywały sądy ksiąg wieczystych do zmian rejestrowych w dacie aktu przeniesienia właściciela/ użytkownika nieruchomości

Liczba osób: 11

Liczba organizacji: 8

Organizacje członkowskie:

1. Izba Polskich Przedsiębiorców w Poznaniu
2. Konfederacja Lewiatan
3. Polska Izba Handlu
4. Polski Związek Funduszy Pożyczkowych
5. Polsko-Białoruska Izba Handlowo-Przemysłowa
6. Porozumienie Przedsiębiorców Poszkodowanych w Outsourcingu Pracowniczym przez Organy RP
7. Północna Izba Gospodarcza w Szczecinie
8. Związek Przedsiębiorców Przemysłu Mody Lewiatan

Przewodniczący: Wiesław Wójcik (Porozumienie Przedsiębiorców Poszkodowanych w Outsourcingu Pracowniczym przez Organy RP)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Podatek od nieruchomości przeznaczonych na działalność gospodarczą w sytuacji, gdy nieruchomość faktycznie jej nie służy w związku z prowadzoną egzekucją
- Ograniczenie możliwości nakładania wyższej stawki podatkowej na nieruchomości osoby fizycznej prowadzącej jednocześnie działalność gospodarczą, ale niewykorzystującej tej nieruchomości do celów prowadzenia działalności gospodarczej

34. Zespół Roboczy ds. Mediacji i Arbitrażu

Liczba posiedzeń: 16

Daty spotkań:

- 4 lutego 2021 r. – Posiedzenie organizacyjne
- 1 marca 2021 r. – Polubowne rozwiązywanie sporów pomiędzy organami egzekucyjnymi a przedsiębiorcami, wobec których prowadzona jest egzekucja
- 5 marca 2021 r.:
  1. Potrzeba upowszechnienia mediacji administracyjnej
  2. Projekt wprowadzenia jednostronnej obligatoryjności mediacji administracyjnej
  3. Potrzeba wprowadzenia mediacji w sprawach podatkowych
- 25 marca 2021 r. – Postulaty zmian w OP
- 12 kwietnia 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 25 marca 2021 r.
- 14 kwietnia 2021 r. – Potrzeba upowszechnienia mediacji administracyjnej
- 26 maja 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 14 kwietnia 2021 r.
- 2 lipca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 12 kwietnia 2021 r.
- 5 lipca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 26 maja 2021 r.
- 28 lipca 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 2 lipca 2021 r.
- 9 sierpnia 2021 r. – Projekt zmian w kodeksie postępowania administracyjnego w zakresie mediacji
- 2 września 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 28 lipca 2021 r.
- 20 września 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 9 września 2021 r.
- 25 października 2021 r. – Projekt zmian w kodeksie postępowania administracyjnego w zakresie mediacji i rozpraw administracyjnych
- 29 listopada 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 25 października 2021 r.

- 20 grudnia 2021 r. – Kontynuacja posiedzenia z dnia 2 września 2021 r. – Postulaty zmian w OP

Liczba osób: 24

Liczba organizacji: 15

Organizacje członkowskie:

1. Business Centre Club
2. Centrum Mediacji Lewiatan
3. Centrum Medjacji i Arbitrażu Przedsiębiorczości
4. Fundacja Ubi Concordia
5. Izba Przemysłowo - Handlowa Południowej Wielkopolski
6. Izba Przemysłowo - Handlowa w Białymstoku
7. Izba Przemysłowo-Handlowa w Krakowie
8. Kongres Polskiego Biznesu
9. Krajowa Izba Gospodarki Morskiej
10. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług
11. Okręgowa Izba Mediatorów w Bydgoszczy
12. Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców
13. Polskie Towarzystwo Gospodarcze (PTG)
14. Sąd Arbitrażowy przy Konfederacji Lewiatan
15. Stowarzyszenie Młodzi Demokraci

Przewodniczący: Filip Dopierała **(**Stowarzyszenie Interartis)

Problemy zgłoszone przez Zespół:

- Potrzeba upowszechnienia mediacji administracyjnej
- Problem nowelizacji KPA w zakresie mediacji
- Odpowiedzialność urzędnika za zatwierdzenie ugody administracyjnej
- Problem mediacji w postępowaniu podatkowym w nowej ustawie Ordynacja podatkowa
- Stworzenie projektu zmian w KPA przewidujących rozwój użyteczności i powszechności mediacji w postępowaniach administracyjnych

35. Zespół Roboczy ds. Pomocy publicznej udzielanej według kodów PKD

Liczba posiedzeń: 3

Daty spotkań:

- 13 maja 2021 r. – Posiedzenie organizacyjne

- 23 czerwca 2021 r. – Problemy przedsiębiorców wynikające z wykluczeń z programów pomocy publicznej wg kodów PKD
- 14 lipca 2021 r. – Zabezpieczenie przedsiębiorców przed skutkami gospodarczymi ewentualnych przyszłych blokad działalności gospodarczej

Liczba osób: 22

Liczba organizacji: 8

Organizacje członkowskie:

1. Konfederacja Lewiatan
2. Naczelna Izba Aptekarska
3. Polska Izba Paliw Płynnych
4. Polska Izba Przemysłu Skórzanego
5. Polskie Stowarzyszenie Branży Ślubnej
6. Porozumienie Przedsiębiorców Poszkodowanych w Outsourcingu Pracowniczym przez Organy RP
7. Północna Izba Gospodarcza w Szczecinie
8. Rada Przemysłu Spotkań i Wydarzeń

Przewodniczący: wakat

Problemy zgłaszane przez Zespół:

- Problemy programów pomocy publicznej udzielanej wg kodów PKD – wąskie ujęcie kodów PKD poprzez uznanie wyłącznie wiodących kodów
- Brak procedur odwoławczych, przeniesienie udzielania pomocy publicznej na grunt prawa cywilnego
- Problem uzyskiwania pomocy publicznej przez stowarzyszenia i fundacje prowadzące jednocześnie działalność gospodarczą
- Zabezpieczenie przedsiębiorców przed skutkami gospodarczymi ewentualnych przyszłych blokad działalności gospodarczej

IV. Upublicznianie informacji o efektach pracy Rady Przedsiębiorców oraz jej Zespołów Roboczych w Internecie

Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców prowadzi witrynę podmiotową pod adresem: www.rzecznikmsp.gov.pl. Na stronie tej funkcjonuje zakładka „Rada Przedsiębiorców”, w której wszyscy zainteresowani mogą znaleźć:

1. Podstawowe informacje o celach i zasadach działania Rady Przedsiębiorców przy Rzeczniku.

2. Listę organizacji wchodzących w skład Rady Przedsiębiorców.
3. Regulamin Rady Przedsiębiorców oraz informacje o ochronie danych osobowych.
4. Wniosek o członkostwo w Radzie Przedsiębiorców.
5. Informacje kontaktowe do Zespołu ds. Obsługi Rady Przedsiębiorców.
6. Informacje o datach, tematyce i agendzie posiedzeń Rady Przedsiębiorców wrazz prezentacjami, materiałami dodatkowymi oraz nagraniami video z tych posiedzeń.
7. Listę Zespołów Roboczych Rady Przedsiębiorców.
8. Informacje o datach i tematyce posiedzeń Zespołów Roboczych wraz z prezentacjami, materiałami dodatkowymi oraz nagraniami video z tych posiedzeń.
9. Listy organizacji przedsiębiorców wchodzących w skład poszczególnych Zespołów Roboczych.
10. Pisma kierowane przez Rzecznika do właściwych organów w sprawach będących przedmiotem prac Rady i Zespołów Roboczych oraz odpowiedzi na te pisma.

V. Biuletyn Biura Rzecznika

Zespół ds. Obsługi Rady Przedsiębiorców współpracuje przy opracowywaniu biuletynu „Aktualności Biura Rzecznika MŚP". Biuletyn jest rozsyłany drogą elektroniczną do zarejestrowanych osób, w tym wszystkich członków Rady Przedsiębiorców przy Rzeczniku, Zespołów Roboczych Rady, Rady Konsultacyjnej i Rady Naukowej oraz dziennikarzy i wszystkich zainteresowanych.

Biuletyn zawiera aktualne informacje o wszystkich bieżących wydarzeniach z działalności Biura Rzecznika, w tym o działaniach podejmowanych przez Rzecznika, a także o odbytych w ostatnim czasie i planowanych na najbliższy czas posiedzeniach Rady Przedsiębiorców oraz jej Zespołów Roboczych. W biuletynie można też zapoznać się z wystąpieniami Rzecznika do właściwych organów oraz otrzymanymi odpowiedziami na te wystąpienia.

W 2021 roku opracowano i wysłano 22 numery biuletynu.

VI. Konsultacje merytoryczne z przedsiębiorcami

Biuro Rzecznika prowadzi wśród członków Rady Przedsiębiorców oraz jej Zespołów Roboczych, a także wśród członków Rady Konsultacyjnej konsultacje merytoryczne w sprawach istotnych dla małych i średnich przedsiębiorców, w szczególności związanych z projektami nowych bądź nowelizowanych przepisów prawa dotyczących małych i średnich przedsiębiorców.

W 2021 roku przeprowadzono 160 takich konsultacji, na które otrzymano łącznie 63 odpowiedzi.

Temat sprawy	Termin odpowiedzi	Data rozesłania	Odbiorca	Zleceniodawca	Odpowiedzi
Konsultacje projektu nowelizacji ustawy o rachunkowości (UD154)	12.01.2021	31.12.2020	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Gontarz, Marek Woch, Damian Lewczuk	1
Konsultacje projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu automatyzacji załatwiania spraw przez Krajową Administrację Skarbową (UD165)	13.01.2021	07.01.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Gontarz, Marek Woch, Damian Lewczuk	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie cyfrowej odporności operacyjnej unijnego sektora finansowego (Digital Operational Resilience Act) (COM (2020) 595)	12.01.2021	07.01.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Gontarz, Marek Woch, Damian Lewczuk	0
Konsultacje – Projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 2006/43/WE, 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/65/UE, (UE) 2015/2366 i (UE) 2016/2341	11.01.2021	07.01.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Gontarz, Marek Woch, Damian Lewczuk	0
Konsultacje projektu nowelizacji ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw UD 163	15.01.2021	07.01.2021	Zespół Roboczy ds. Recyklingu i Gospodarki Odpadami	Jędrzej Jabłoński, Marek Woch	1
Konsultacje ws. Data Governance Act	25.01.2021	11.01.2021	Zespół Roboczy ds.: • E-dokumenty • Ochrony danych osobowych •Telekomunikacji	Grzegorz Piątkowski, Mikołaj Kruczyński, Bartłomiej Baran, Marek Woch	0
Konsultacje ws. rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz	18.01.2021	15.01.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Gontarz, Marek Woch,	0

niektórych innych ustaw (druk sejmowy 859)				Damian Lewczuk	
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w sprawie warunków technicznych dozoru technicznego jakie powinny spełniać rurociągi przesyłowe transportujące materiały niebezpieczne o właściwościach trujących, żrących i palnych (25)	25.01.2021	15.01.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Gontarz, Marek Woch, Damian Lewczuk	1
Konsultacje ws. nowej wersji projektu rozporządzenia Ministra Infrastruktury zmieniającego rozporządzenie w sprawie świadectwa dopuszczenia pojazdu ADR	25.01.2021	20.01.2021	Rada Przedsiębiorców	Damian Lewczuk Marek Woch	
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw (UC69)	02.02.2021	26.01.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Gontarz, Marek Woch, Damian Lewczuk	2
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania, wypłaty oraz zwrotu pomocy finansowej na operacje typu „Premie dla młodych rolników” (179)	02.02.2021	26.01.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Gontarz, Marek Woch, Damian Lewczuk	0
Konsultacje dotyczące zgłaszania propozycji ułatwień i usprawnień prowadzenia działalności gospodarczej	24.02.2021	28.01.2021	Rada Przedsiębiorców	Damian Lewczuk, Marek Woch	2
Konsultacje ws. prac nad dokumentem nowej polityki przemysłowej	30.01.2021	27.01.2021	Rada Przedsiębiorców	Marek Woch, Damian Lewczuk	2

Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie warunków funkcjonowania systemu gazowego (422)	12.02.2021	08.02.2021	Rada Przedsiębiorców	Marek Woch, Damian Lewczuk, Jędrzej Jabłoński	0
Konsultacje projektu Polskiej Strategii Wodorowej	13.02.2021	08.02.2021	Rada Przedsiębiorców	Marek Woch, Damian Lewczuk Jędrzej Jabłoński	2
Konsultacje projektu ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu (druk sejmowy 909)	12.02.2021	08.02.2021	Rada Przedsiębiorców	Marek Woch, Damian Lewczuk, Jędrzej Jabłoński	0
Konsultacje projektu ustawy o podatku od towarów i usług wprowadzający faktury ustruktyruzowane (UD159)	17.02.2021	11.02.2021	Rada Przedsiębiorców	Marek Woch Damian Lewczuk, Zofia Sławska	0
Konsultacje projektu Ustawy o Transporcie Drogowym (druk sejmowy 908)	15.02.2021	11.02.2021	Rada Przedsiębiorców	Damian Lewczuk, Marek Woch	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie określenia współczynników przeliczeniowych na rok 2021 do przeliczania ilości organizmów morskich danych gatunków podlegających wymianie w ramach wymiany indywidualnych kwot połowowych pomiędzy armatorami statków rybackich, oraz szczegółowych warunków wymiany tych kwot połowowych (185)	22.02.2021	17.02.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Gontarz, Marek Woch	0
Konsultacje projektu Długoterminowej Strategii Renowacji	22.02.2021	17.02.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Gontarz, Marek Woch	1

Konsultacje prac nad tzw. „Tarczą prawną”	01.03.2021	18.02.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Gontarz, Marek Woch, Damian Lewczuk	4
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego (nr 17e)	26.02.2021	18.02.2021	Rada Przedsiębiorców	Jędrzej Jabłoński, Marek Woch	0
Konsultacje projektu nowelizacji ustawy o udzielaniu pomocy publicznej w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców (UD176)	02.03.2021	23.02.2021	Rada Przedsiębiorców / ZR ds. upadłości i restrukturyzacji	Zofia Sławska Marek Woch Grzegorz Gontarz	1
Konsultacje rządowego projektu nowelizacji ustaw regulujących kluczowe inwestycje w zakresie strategicznej infrastruktury energetycznej (druki 916 i 963)	05.03.2021	26.02.2021	Rada Przedsiębiorców	Jędrzej Jabłoński, Marek Woch	0
Konsultacje – Krajowy Plan Odbudowy	12.03.2021	02.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Marek Woch, Grzegorz Gontarz, Damian Lewczuk	8
Konsultacje projektu ustawy o efektywności energetycznej (druk sejmowy 957)	10.03.2021	02.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Marek Woch, Grzegorz Gontarz, Damian Lewczuk	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 899)	11.03.2021 godz. 12.00	04.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Marek Woch, Grzegorz Gontarz, Damian Lewczuk	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Aktywów Państwowych w sprawie realizacji publicznej usługi	15.03.2021	10.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Marek Woch, Grzegorz Gontarz, Damian Lewczuk	0

hybrydowej w obrocie krajowym (4.21)					
Konsultacje projektu ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (342)	16.03.2021	10.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Jędrzej Jabłoński, Marek Woch	1
Konsultacje projektu ustawy - Prawo Ochrony Środowiska	16.03.2021	10.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Jędrzej Jabłoński, Marek Woch	0
Konsultacje – Zmiany w rejestrze CEIDG dla przedsiębiorców	18.03.2021	15.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Marek Woch, Grzegorz Steć Damian, Lewczuk	0
Konsultacje projektu rozporządzenia rady ministrów w sprawie programu badań statystycznych na 2021 r. (RD311)	23.03.2021	16.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Marek Woch, Grzegorz Gontarz, Damian Lewczuk	0
Konsultacje projektu rozporządzenia ministra klimatu i środowiska w sprawie ceny referencyjnej energii elektrycznej w 2021 r. (491)	18.03.2021	16.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Marek Woch, Grzegorz Gontarz, Damian Lewczuk	1
Konsultacje projektu ustawy - kodeks postępowania cywilnego	25.03.2021	17.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Marek Woch, Grzegorz Steć, Damian Lewczuk, Aleksandra Grzebień	1
Konsultacje projektu rozporządzenia w sprawie urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych (169)	22.03.2021	17.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Marek Woch, Grzegorz Gontarz, Damian Lewczuk	0
Konsultacje projektu ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami	25.03.2021	17.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Marek Woch, Grzegorz Gontarz, Damian Lewczuk	1

rolnymi i spożywczymi (UC72)					
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (druk sejmowy 1008)	31.03.2021	22.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Marek Woch, Grzegorz Gontarz, Damian Lewczuk	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Infrastruktury zmieniającego rozporządzenie w sprawie uzyskiwania świadectwa doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych (83)	02.04.2021	26.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Marek Woch, Grzegorz Gontarz, Damian Lewczuk	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej (113)	02.04.2021	26.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Marek Woch, Grzegorz Gontarz, Damian Lewczuk	0
Konsultacje projektu nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o kinematografii (UC54)	02.04.2021	26.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Marek Woch, Grzegorz Gontarz, Damian Lewczuk	2
Konsultacje projektu ustawy o Fundacji Rodzinnej (UD172)	09.04.2021	26.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Paweł Dryk, Marek Woch	0
Konsultacje projektu nowelizacji rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego (32E)	09.04.2021	26.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Jędrzej Jabłoński, Marek Woch	0
Konsultacje poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (427)	06.04.2021	26.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Jędrzej Jabłoński Marek Woch	0

Konsultacje dwóch poselskich projektów ustaw o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (425, 426)	06.04.2021	26.03.2021	Rada Przedsiębiorców	Jędrzej Jabłoński, Marek Woch	1
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie – Regulamin u+A264: A268rzędowania sądów powszechnych (B551)	09.04.2021	06.04.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć, Grzegorz Gontarz, Marek Woch	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw (UC73)	12.04.2021	06.04.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć, Marek Woch	4
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Infrastruktury zmieniający rozporządzenie w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia (91)	14.04.2021	06.04.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć, Marek Woch	0
Konsultacje projektu ustawy o organizowaniu zadań na rzecz bezpieczeństwa i obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców i programie mobilizacji gospodarki (UD186)	15.04.2021	08.04.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć, Grzegorz Gontarz, Marek Woch	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami	22.04.2021	15.04.2021	ZR ds. Branży Saperskiej	Grzegorz Steć, Damian Lewczuk	0

wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (1085)					
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o lasach (druk sejmowy nr 1098)	26.04.2021	21.04.2021	Zespół Roboczy ds. Przemysłu Drzewnego i Meblarskiego	Grzegorz Steć, Damian Lewczuk	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego (319)	30.04.2021	23.04.2021	branża alkoholowa	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w sprawie wzoru oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane (45)	30.04.2021	23.04.2021	branża budownictwa + Zespół Roboczy ds. Geodezji i Budownictwa	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej zmieniającego rozporządzenie w sprawie wystawiania faktur (353)	04.05.2021	27.04.2021	branża transport + Zespół Roboczy ds. podatków i danin quasi-podatkowych + Zespół Roboczy ds. transportu	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu nowelizacji Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od dochodów uzyskanych przez niektórych podatników w związku z organizacją Meczu Finałowego Ligi Europy 2021 (370)	05.05.2021	29.04.2021	Zespół Roboczy ds. Turystyki, Przemysłu Spotkań i Czasu wolnego	Grzegorz Steć	0

Konsultacje projektu nowelizacji rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w spr. egzaminów na maklera papierów wartościowych i doradcę inwestycyjnego oraz sprawdzianu umiejętności (292)	12.05.2021	30.04.2021	Branża FINANSE	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu nowelizacji rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (94)	06.05.2021	30.04.2021	Zespół Roboczy ds. Geodezji i Budownictwa	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, ustawy - Prawo spółdzielcze oraz ustawy o własności lokali (UB2)	14.05.2021	07.05.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	1
Konsultacje projektu ustawy o Finansowaniu Społecznościowym dla Przedsięwzięć Gospodarczych (Uc76)	12.05.2021	07.05.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o uprawnieniach artysty zawodowego (UD208)	21.05.2021	07.05.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	2
Konsultacje projektu rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu i sposobów realizacji niektórych zadań Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (RD361)	12.05.2021	10.05.2021	Branża produkcja żywności	Grzegorz Steć	0

Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie znaku informującego podróżnych o możliwości zakupu towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług, pieczęci organu celnego potwierdzającej wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej oraz danych zawartych w dokumencie elektronicznym TAX FREE oraz jego wydruku (307)	14.05.2021	11.05.2021	Zespół Roboczy ds. Podatków Zespół Roboczy ds. Turystyki, branża ogólna i branża turystyki	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w sprawie ewidencji miejscowości, ulic i adresów (14)	24.05.2021	17.05.2021	Zespół Roboczy ds. Geodezji + Zespół Roboczy ds. Ochrony Danych Osobowych + Branża Ogólna	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych (B561)	20.05.2021 godzina 12:00	17.05.2021	Zespół Roboczy e-dokumentów + Zespół Roboczy ds. Egzekucji Zobowiązań + Zespół Roboczy ds. Medjacji i Arbitrażu + Zespół Roboczy ds. Upadłości i Restrukturyzacji + Branża ogólna i obsługa prawna	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w sprawie	20.05.2021	17.05.2021	Zespół Roboczy ds. Geodezji + Branża Budownictwo i Geodezja	Grzegorz Steć, Damian Lewczuk	0

ewidencji gruntów i budynków (15)					
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (31)	04.06.2021	18.05.2021	Zespół Roboczy ds. Geodezji i Budownictwa + Zespół Roboczy ds. klimatu i Energii + Branża Budownictwo i Eneretyka	Grzegorz Steć, Jedrzej Jabłoński	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy, ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (UD210)	21.05.2021	20.05.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia innych terminów wykonania niektórych obowiązków sprawozdawczych i informacyjnych (391)	24.05.2021 do godziny 10:00	20.05.2021	Branżae „finanse” i „ogólne”,	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu rozporządzenia MFFiPR zmieniającego rozporządzenie w sprawie udzielania przez Bank Gospodarstwa Krajowego pomocy de minimis w formie gwarancji spłaty kredytów w ramach programu „Kreatywna Europa” (2014-2020) (381)	24.05.2021 do godziny 10:00	20.05.2021	Rada Przedsiębiorców Zespół Roboczy ds. audio	Grzegorz Steć, Jędrzej Jabłoński	0

Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw (UD207)	26.05.2021	20.05.2021	Zespół Roboczy ds. Klimatu i energii a także członków Rady działających w branży „energetyka”	Grzegorz Steć	0
Projekt rozporządzenia MFFiPR zmieniającego rozporządzenie w sprawie udzielania przez Bank Gospodarstwa Krajowego pomocy de minimis w formie gwarancji spłaty kredytów w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 (373)	24.05.2021 do godziny 10:00	20.05.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Projekt ustawy o ekonomii społecznej (UD185)	27.05.2021	20.05.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu nowelizacji Rozporządzenia MFFiPR zmieniającego rozporządzenie ws. udzielania przez BGK pomocy de minimis (379)	26.05.2021	24.05.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu rozporządzenia MSWiA ws. wniosków dot. prawa stałego pobytu obywateli UE (691)	27.05.2021	24.05.2021	Rada Przedsiębiorców + Zespół Roboczy ds. Legalizacji Pobytu i Zatrudniania Cudzoziemców	Grzegorz Steć	1
Konsultacje projektu rozporządzenia MSWiA ws. wniosków dot. prawa pobytu obywateli UE (690)	27.05.2021	24.05.2021	Rada Przedsiębiorców + Zespół Roboczy ds. Legalizacji Pobytu i Zatrudniania Cudzoziemców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu nowelizacji ustawy Prawo Probiercze oraz ustawy Prawo o Miarach (UD205)	31.05.2021	24.05.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0

Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej zmieniające rozporządzenie w sprawie wzorów dokumentów związanych z rejestracją w zakresie podatku od towarów i usług (387)	27.05.2021 godzina 12:00	26.05.2021	Zespół Roboczy ds. Podatków i danin quasi-podatkowych, a także w branży „finanse”	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia podatników niemających obowiązku składania zgłoszenia rejestracyjnego (384)	27.05.2021 godzina 12:01	26.05.2021	Zespół Roboczy ds. Podatków i danin quasi-podatkowych, a także w branży „finanse”,	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (UC59)	17.06.2021	31.05.2021	Branże „produkcja żywności” i „ogólne”	Grzegorz Steć, Grzegorz Gontarz	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw (1164)	06.06.2021	31.05.2021	Zespół Roboczy ds. Upadłości ds. podatków ds. zamówień póblicznych a także w branżach „finanse” i „ogólne”	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (UD211)	06.06.2021	31.05.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	1
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej zmieniającego rozporządzenie w sprawie	06.06.2021	31.05.2021	Branża finanse	Grzegorz Steć	0

wyposażenia lokalu przeznaczonego do wykonywania działalności kantorowej oraz sposobu prowadzenia ewidencji i wydawania dowodów kupna i sprzedaży wartości dewizowych (367)					
Konsultacje projektu nowelizacji ustawy o charakterystyce energetycznej budynków (UC82)	12.06.2021	02.06.2021	Zespół Roboczy ds. Geodezji i Budownictwa, ds. Klimatu i energii + Zespół Roboczy ds. Ochrony Danych Osobowych RP w branżach „geodezja", „budownictwo", „energetyka" i „ogólne"	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o rolnictwie ekologicznym (UC79)	18.06.2021	02.06.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych (1221)	14.06.2021	08.06.2021	Zespół Roboczy ds. Franczyzy, Handlu, Konkurencji, Paliw, Taxi, Transportu, Turystyki, Przemysłu Spotkań i Czasu Wolnego Branże AGD, alkohol i używki, finanse, handel, medycyna, obsługa prawna, odzież, ogólne, rzemiosło, transport oraz turystyka i rekreacja	Grzegorz Steć	2

Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w sprawie bazy danych obiektów topograficznych oraz mapy zasadniczej (21)	15.06.2021	08.06.2021	Zespół Roboczy ds. Geodezji i Budownictwa, a także członkowie Rady działający w branżach „geodezja", „budownictwo" i „ogólne"	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie zmiany wielkości udziału ilościowego sumy energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w 2022 r. (638)	25.06.2021	21.06.2021	Zespół Roboczy ds. Klimatu i energii a także członków Rady działających w branży „energetyka"	Grzegorz Steć	
Konsultacje projektu rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków, form i trybu realizacji Rządowego programu rozwijania szkolnej infrastruktury oraz kompetencji uczniów i nauczycieli w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych na lata 2020–2024 – „Aktywna tablica" (RD384).	02.07.2021	21.06.2021	Zespół Roboczy ds. Kształcenia zawodowego oraz branże „ogólne" i „komunikacja elektroniczna", ponadto także „Izba Przedsiębiorców Branży Biurowo-Szkolnej	Grzegorz Steć	9
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej (UD218).	29.06.2021	21.06.2021	Zespół Roboczy ds. Opłat za korzystanie z praw autorskich oraz wynagrodzeń nadawców programów audiowizualnych	Grzegorz Steć	0

Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej zmieniającego rozporządzenie w sprawie zakresu, trybu i formy oraz terminów przekazywania Komisji Nadzoru Finansowego informacji przez firmy inwestycyjne, banki, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banki powiernicze (390).	05.07.2021	21.06.2021	Branża finanse	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw (UD227)	12.07.2021	23.06.2021	Branże ogólne	Grzegorz Steć	0
Prekonsutlacje projektu objaśnień podatkowych w zakresie tzw. pakietu VAT e-commerce	28.06.2021	23.06.2021	Zespół Roboczy Podatków i danin quasi-podatkowych + Zespół Roboczy ds. Handlu oraz w branżach „ogólne", „komunikacja elektroniczna" i „finanse	Grzegorz Steć	1
Konsultacje projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie udzielania pomocy de minimis: • na uzyskanie certyfikatu wyrobu wymaganego w obrocie towarami na rynkach poza Unią Europejską (RD357) • na realizację branżowych przedsięwzięć promocyjnych wspierających eksport	05.07.2021	24.06.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0

(RD358) • na organizację przedsięwzięć promocyjnych wspierających eksport (RD359) • na realizację przedsięwzięć wydawniczych wspierających eksport (RD360)					
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy 1222, UC30)	02.07.2021	24.06.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (1198)	05.07.2021	29.06.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (1121)	05.07.2021	29.06.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w sprawie określenia metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego, obliczania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym (nr z wykazu: 8) oraz Projekt rozporządzenia	14.07.2021	29.06.2021	Zespół Roboczy ds. Geodezji i Budownictwa + Zespół Roboczy ds. Zamówień publicznych + Branże „ogólne” i „budownictwo”	Grzegorz Steć	0

Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego (nr z wykazu: 9)					
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (UD111)	10.07.2021	30.06.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (UC 83)	08.07.2021	29.06.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania, wypłaty oraz zwrotu pomocy finansowej na operacje typu „Premie dla młodych rolników" w ramach poddziałania „Pomoc w rozpoczęciu działalności gospodarczej na rzecz młodych rolników" objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (222).	09.07.2021	02.07.2021	Branże: ogólne, produkcja żywności	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o Systemie Informacji Finansowej (UC66)	07.07.2021	02.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0

Konsultacje projektu ustawy o wyrobach winiarskich (1314)	12.07.2021	02.07.2021	Zespół Roboczy ds. Branży Alkoholowej oraz w branżach "ogólne", "alkohol i używki", "produkcja żywności"	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu – Polityka Migracyjna Polski – Kierunki Działań 2021-2022 (ID179)	12.07.2021	07.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć, Jędrzej Jabłoński	1
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Infrastruktury zmieniającego rozporządzenie w sprawie kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej wykonywanej przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego (140)	12.07.2021	08.07.2021	Zespół Roboczy ds. Transportu + Zespół Roboczy ds. Branży Motoryzacyjnej + Zespół Roboczy ds. Taxi	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych oraz niektórych innych ustaw (UD 226)	22.07.2021	08.07.2021	Zespół Roboczy ds. Branży Farmaceutyczne + branże medycyna i ogólne	Grzegorz Steć	1
Konsultacje projektu ustawy o sprawozdawczości organizacji pozarządowych (UD217)	13.07.2021	08.07.2021	Branże ogólne i finanse	Grzegorz Steć	1
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej zmieniającego rozporządzenie w sprawie trybu i warunków postępowania firm	17.07.2021	08.07.2021	Zespół Roboczy ds. Współpracy nauki z biznesem, branże ogólne i finanse	Grzegorz Steć	0

inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych (391)					
Konsultacje projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie oczyszczania terenów z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych (RD389)	14.07.2021	08.07.2021	Zespół Roboczy ds. Branży Saperskiej	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (UC86)	16.07.2021	12.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw (UC84)	16.07.2021	13.07.2021	Zespół Roboczy ds. Branży Motoryzacyjnej + Zespół Roboczy ds. Transportu + Zespół Roboczy ds. Taxi + branża transport	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw (UC88)	19.07.2021	14.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu – Program przeciwdziałania niedoborowi wody (PPNW)	20.07.2021	15.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od dochodów (przychodów) z tytułu umorzenia	17.07.2021	15.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0

subwencji finansowej otrzymanej w ramach Tarcz Finansowych Polskiego Funduszu Rozwoju (380)					
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (1382).	17.07.2021	15.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie parametrów aukcji głównej dla roku dostaw 2026 oraz parametrów aukcji dodatkowych dla roku dostaw 2023 (635)	20.07.2021	15.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej oraz niektórych innych ustaw (UD 128)	30.07.2021	19.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania, wypłaty oraz zwrotu pomocy finansowej na operacje typu „Restrukturyzacja małych gospodarstw” w ramach poddziałania „Pomoc na rozpoczęcie działalności gospodarczej na rzecz rozwoju małych gospodarstw” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (227)	22.07.2021	19.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Propozycje zmian w definicji MŚP w Załączniku I do	24.07.2021	19.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Piątkowski	1

Rozporządzenia (UE) 651/2014					
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Zdrowia zmieniającego rozporządzenie w sprawie wykazu przejść granicznych właściwych dla przeprowadzania granicznej kontroli sanitarne (MZ1164)	22.07.2021	20.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Zdrowia zmieniającego rozporządzenie w sprawie specjalizacji w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia (MZ1179)	23.07.2021	20.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Infrastruktury zmieniającego rozporządzenie w sprawie przeglądów i inspekcji oraz międzynarodowych świadectw w zakresie ochrony morza przed zanieczyszczeniem przez statki (117)	28.07.2021	20.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw (104)	26.07.2021	20.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących oraz niektórych innych ustaw (UD 200)	30.07.2021	22.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi	30.07.2021	22.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0

zmieniającego rozporządzenie w sprawie terytorialnego zakresu działania oraz siedzib powiatowych i granicznych lekarzy weterynarii (229)					
Konsultacje projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (UD 235)	30.07.2021	22.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0
Konsultacje projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie uznawania organizacji producentów i zrzeszeń organizacji producentów oraz organizacji międzybranżowych funkcjonujących na rynkach rolnych innych niż rynki mleka i przetworów mlecznych oraz owoców i warzyw (230)	27.07.2021	22.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie ekspertyzy nawigacyjnej i ekspertyz technicznych dla morskiej farmy wiatrowej i zespołu urządzeń (141)	05.08.2021	22.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (UD260)	02.08.2021	27.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	1
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o	10.08.2021	27.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0

zatrudnieniu socjalnym oraz o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (UD212)					
Konsultacje projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2022 r.	09.08.2021	27.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych oraz ustawy o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego (UD250)	11.08.2021	29.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0
Konsultacje projektu ustawy o usprawnieniu procesu inwestycyjnego Centralnego Portu Komunikacyjnego (UD259)	04.08.2021	29.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia prowadzenia przez rolników rolniczego handlu detalicznego (UD251)	02.08.2021	29.07.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0
Konsultacja projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju Pracy i Technologii zmieniającego rozporządzenie w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (106)	11.08.2021	04.08.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o	16.08.2021	04.08.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0

bezpieczeństwie morskim oraz niektórych innych ustaw (UD223)					
Konsultacje projektu ustawy o państwowej inspekcji pracy oraz niektóre inne ustawy	20.08.2021	06.08.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0
Konsultacje projektu ustawy o broni i amunicji (UD253)	11.08.2021	06.08.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0
Konsultacje projektu rozporządzenie ws. szczegółowych warunków i trybu przyznawania oraz wypłaty pomocy finansowej na operacje typu „Premie na rozpoczęcie działalności pozarolniczej" w ramach poddziałania „Pomoc na rozpoczęcie pozarolniczej działalności gospodarczej na obszarach wiejskich" objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (237)	11.08.2021	06.08.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0
Konsultacje projektu ustawy o Gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektóre inne ustawy (UC81)	27.08.2021	06.08.2021	Rada Przedsiębiorców	Tomasz Olszówka	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii (nr druku w Senacie 390)	18.08.2021	16.08.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (1446)	19.08.2021	16.08.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	1
Konsultacje projektu rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie szczegółowych	20.08.2021	16.08.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0

warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (642)					
Konsultacje projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania przestępczości środowiskowej (UD258)	20.08.2021	16.08.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 1449)	25.08.2021	20.08.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy w celu ułatwienia prowadzenia przez rolników rolniczego handlu detalicznego (UD251)	31.08.2021	23.08.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym (UD233)	31.08.2021	25.08.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	1
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw (UC89)	12.09.2021	09.09.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (UD156)	24.09.2021	09.09.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Numer z wykazu: UD113)	14.09.2021	09.09.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami	15.09.2021	09.09.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	1

i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (UC 81)					
Konsultacje projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wzmocnienia klimatycznego wymiaru polityki miejskiej (UD246)	17.09.2021	13.09.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o ochronie wolności słowa w internetowych serwisach społecznościowych (UD293)	19.10.2021	14.10.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz niektórych innych ustaw (UD257)	22.10.2021	14.10.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o ochronie osób zgłaszających naruszenia prawa (UC101)	29.10.2021	27.10.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0
Konsultacje projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania lichwie (UD286)	25.11.2021	01.12.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	1
Konsultacje projektu ustawy o niektórych umowach zawieranych elektronicznie (UD230)	20.12.2021	29.12.2021	Rada Przedsiębiorców	Grzegorz Steć	0

VII. Akcje specjalne

Zespół ds. Obsługi Rady Przedsiębiorców przeprowadził kampanie masowe skierowane do organizacji członkowskich Rady w związku z połączonym jubileuszem trzech lat kadencji Rzecznika, trzech lat funkcjonowania Rady Przedsiębiorców przy Rzeczniku oraz 300 organizacji członkowskich Rady Przedsiębiorców, tj.:

1. Ankietę ewaluacyjną dotyczącą poziomu zadowolenia przedsiębiorców z działalności Biura Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców (w badaniu wzięło udział 56 respondentów).

2. Plebiscyt na najkorzystniejszą dla sektora MŚP zmianę prawa od czasu powołania Rzecznika (w badaniu wzięło udział 37 respondentów).
3. Akcję zbierania podpisów – w formie elektronicznej – poparcia pod petycją „Uchrońmy podatek liniowy", którą na dzień 19 listopada 2021 r. podpisało 55 068 przedsiębiorców, pracowników i konsumentów.

Rozdział IX. Efekty działań medialnych dotyczących Rzecznika

Analizą objęto 11 444 materiały dotyczące Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, opublikowane w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.:

- 793 – w tytułach prasowych o zasięgu ogólnopolskim i regionalnym;
- 9353 – w portalach internetowych;
- 587 – w TV;
- 711 – w radio.

W porównaniu z wynikiem z roku ubiegłego (10 760) – oznacza to **wzrost r/r o 6,36%.**

Wartość ekwiwalentu reklamowego w tym okresie wyniosła **98 629 678,00 PLN**.

W porównaniu z wynikiem z roku ubiegłego (89 462 185,00 PLN) – oznacza to **wzrost r/r o 10,24%.**

Szacunkowa wartość dotarcia wyniosła **304 703 433 impresje**.

W porównaniu z wynikiem z roku ubiegłego (260 584 098) – oznacza to **wzrost r/r o 16,93%**

PRASA

W prasie zamieszczono łącznie 793 materiały, najwięcej z nich opublikowano w sierpniu i wrześniu.

W prasie ogólnopolskiej najwięcej artykułów o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców zamieszczono w Rzeczpospolitej, Dzienniku Gazecie Prawnej, Pulsie Biznesu, Naszym Dzienniku i Gazecie Podatkowej.

Najaktywniejsze źródła publikacji

Biuro Rzecznika	Rzeczpospolita	Dziennik Gazeta Prawna	Puls Biznesu	Nasz Dziennik	Gazeta Podatkowa
	83	57	44	23	20

PORTALE INTERNETOWE

Na portalach internetowych zamieszczono w sumie 11 444 materiałów. W styczniu i marcu odnotowano największą liczbę informacji.

Najczęściej były one publikowane na portalach: bomega.pl, msn.com, radiomaryja.pl, aktualnosci24.com, rp.pl.

Najaktywniejsze źródła publikacji

	bomega.pl	msn.com	radiomaryja.pl	aktualnosci24.com
Biuro Rzecznika	334	277	195	144

RTV

Nazwa Biura Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców pojawiała się podczas audycji radiowych i telewizyjnych łącznie w 884 audycjach. Najwięcej audycji nadawano w marcu.

Najczęściej audycje pojawiały się w stacjach: TV Trwam, Radio Maryja, Radio TOK FM, Biznes24, TVN24.

Najaktywniejsze źródła publikacji

	TV Trwam	Radio Maryja	Radio TOK FM	Biznes24	TVN24
Biuro Rzecznika	182	126	125	88	67

SOCIAL MEDIA I STRONA WWW

Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców posiada trzy kanały społecznościowe: Facebook, Twitter oraz YouTube.

- Facebook: https://www.facebook.com/BiuroRzecznikaMSP/
- Twitter: https://twitter.com/RzecznikMSP
- YouTube: https://www.youtube.com/channel/UCj7OmCxY8mOU1ubsRF1Hjmw?view_as=subscriber.

Głównym kanałem komunikacyjnym jest Facebook, którego obserwowało pod koniec 2021 r. 12 153 osoby

Liczba obserwujących wynosiła w grudniu 2021 r. do 1 973 osoby.

Na stronie www Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców opublikowano 136 Aktualności.

Rozdział X. Aktywność Rzecznika wypełniająca przesłanki art. 8 pkt 4 ustawy o Rzeczniku, czyli inicjowanie i organizowanie działalności edukacyjnej i informacyjnej w zakresie związanym z wykonywaniem działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w dziedzinie przedsiębiorczości oraz prawa gospodarczego

Działalność edukacyjna i informacyjna Rzecznika przybierała praktyczny wymiar przede wszystkim w:

1) spotkaniach Rzecznika z przedsiębiorcami (ujęte w wykazie aktywności Rzecznika);
2) szkoleniach (organizowanych m.in. przez Wydział Interwencyjno-Procesowy);
3) raportach (np. raport SENT);
4) posiedzeniach Rady Przedsiębiorców.

Wybrana aktywność Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców w 2021 roku

L.p.	Wydarzenie	Data	Miasto	Uwagi
1	Rozpatrzenie informacji o działalności Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców wraz z prezentacją propozycji systemowych zmian dla przedsiębiorców (tzw. Dziesiątka Rzecznika) - sejmowa Komisja Gospodarki i Rozwoju	28 stycznia 2021	Warszawa	
2	Debata online Klubu Jagiellońskiego nt. pomocy dla przedsiębiorców z Polskiego Funduszu Rozwoju	10 lutego 2021	Warszawa	
3	Spotkanie w Kancelarii Prezydenta RP ws. reformy ZUS dla przedsiębiorców	16 lutego 2021	Warszawa	
4	Debata w Szkole Głównej Handlowej: „Zamrożenie gospodarki w następstwie pandemii COVID-19. Wnioski z pierwszego roku pandemii. Fakty i mity lockdownu. Wszystko co byśmy chcieli wiedzieć o rozmrożeniu.	17 lutego 2021	Warszawa	

	Polityka publiczna wobec małych i średnich przedsiębiorców w czasach pandemii – rekomendacje dla rządzących.”			
5	Spotkanie w Kancelarii Prezydenta RP ws. reformy ZUS dla przedsiębiorców	3 marca 2021	Warszawa	
6	Konferencja Credit Management Cyber Days 2021 – Prezentacja Dziesiątki Rzecznika	23 marca 2021	Warszawa	
7	Konferencja prasowa nt. sprawozdania rocznego z działalności Rzecznika	24 marca 2021	Warszawa	
8	Posiedzenie Rady Dialogu Społecznego	24 marca 2021	Warszawa	
9	Posiedzenie Rady Dialogu Społecznego	7 kwietnia 2021	Warszawa	
10	Spotkanie Koła Naukowego Polityki Gospodarczej i Publicznego Prawa Gospodarczego WPIA UJ nt. pracy Rzecznika w czasie pandemii	14 kwietnia 2021	Kraków	
11	Kongres TOGETAIR	23 kwietnia 2021	Warszawa	Udział w panelu „Polski Nowy Ład i Krajowy Plan Odbudowy- ekologia szansą rozwoju innowacji, ekonomicznego wzrostu i poprawy zdrowia Polaków”
12	Posiedzenie Komisji Regulaminowej Sejmu RP ws. wniosku Rzecznika o zmianę Regulaminu Sejmu	27 kwietnia 2021	Warszawa	

13	Posiedzenie Rady Dialogu Społecznego	20 maja 2021	Warszawa	
14	IV Ogólnopolskie Regaty Doradców Podatkowych	10-13 czerwca 2021	Giżycko	Prezentacja doradcom podatkowym Dziesiątki Rzecznika oraz propozycji zmian w Polskim Ładzie
15	Dzień Przedsiębiorcy	20 czerwca 2021	Licheń Stary	
16	Posiedzenie połączonych Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej	22 czerwca 2021	Warszawa	Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1275)
17	Spotkanie z dyrektorami Wojewódzkich Urzędów Pracy	23 czerwca 2021	Warszawa	
18	Spotkanie z Prezesem Rady Ministrów ws. bieżących problemów	28 czerwca 2021	Warszawa	
19	Spotkanie z Prezesem Krajowej Rady Komorniczej	29 czerwca 2021	Warszawa	
20	Spotkanie z Wiceministrem Klimatu i Środowiska	29 czerwca 2021	Warszawa	
21	Założenie Podkarpackiego Zespołu Rady Konsultacyjnej	1 lipca 2021	Rzeszów	
22	Sejmowa Komisja Gospodarki i Rozwoju - Rozpatrzenie informacji o działaniach Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców związanych z obroną małych i średnich przedsiębiorców przed skutkami tzw. *lockdownu* w	6 lipca 2021	Warszawa	

	związku z epidemią COVID-19 w 2020 r.			
23	Połączone Posiedzenie Komisji Senackich: Środowiska, Nadzwyczajnej ds. Klimatu oraz Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej ws. ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o odpadach	20 lipca 2021	Warszawa	
24	Spotkanie z Dyrektorem Generalnym Lasów Państwowych	20 lipca 2021	Warszawa	
25	Spotkanie z Ministrem Finansów	21 lipca 2021	Warszawa	
26	Spotkanie z Wiceprezesem Rady Ministrów Jarosławem Gowinem	21 lipca 2021.	Warszawa	
27	Debata Instytutu Emerytalnego w Senacie RP	27 lipca 2021	Warszawa	Głosowanie nt. dobrowolnego ZUS-u dla przedsiębiorców
28	Spotkanie robocze Sejmowej Komisji Nadzwyczajnej ds. Deregulacji	10 sierpnia 2021	Warszawa	
29	Założenie Zachodniopomorskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej	24 sierpnia 2021	Szczecin	
30	Założenie Kujawsko - Pomorskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej	25 sierpnia 2021	Bydgoszcz	
31	Forum Wizja Rozwoju	26 sierpnia 2021	Gdynia	
32	Forum Krynica Goes Digital	1-3 września 2021	Krynica-Zdrój	
33	Franczyza Expo 2021	4 września 2021	Warszawa	

34	XXX Forum Ekonomiczne w Karpaczu	7-9 września 2021	Karpacz	
35	Spotkanie z Wiceminister Rozwoju Olgą Semeniuk	14 września 2021	Warszawa	
36	V Gala Krajowej Izby Gospodarczej – Twarze Biznesu	14 września 2021	Warszawa	
37	Spotkanie z dyrektorem Izby Administracji Skarbowej w Olsztynie	16 września 2021	Olsztyn	
38	Odebranie nagrody Warmińsko-Mazurskiego Klubu Biznesu Restauracja Przystań	17 września 2021	Olsztyn	
39	30-lecie Izby Przemysłowo-Handlowej w Białymstoku	17 września 2021	Białystok	
40	Europejski Kongres Gospodarczy w Katowicach	20 września 2021	Katowice	Udział w panelu „Prawo wobec wyzwań zmieniającej się gospodarki”
41	Europejski Kongres Małych i Średnich Przedsiębiorstw	30 września 2021	Katowice	Udział w panelu „Diabeł tkwi w szczegółach, czyli Polski Ład to nie tylko podatki i składki”
42	Europejski Kongres Małych i Średnich Przedsiębiorstw	30 września 2021	Katowice	XXVI Posiedzenie Rady Przedsiębiorców z udziałem Rady Konsultacyjnej i Rady Naukowej przy Rzeczniku
43	Kongres 590	5-6 października 2021	Warszawa	

44	Spotkanie z Rzecznikiem Praw Obywatelskich	6 października 2021	Warszawa	
45	Podpisanie Porozumienia o Współpracy z Wyższą Szkołą Inżynierii i Zdrowia	7 października 2021	Warszawa	
46	Spotkanie z dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Gdańsku	13 października 2021	Gdańsk	
47	Spotkanie z Minister Rodziny i Polityki Społecznej	14 października 2021	Warszawa	Spotkanie ws. konsultacji Projektu Strategii Demograficznej 2040 r.
48	Konferencja "Europejski Zielony Ład we Wschodniej Wielkopolsce"	15 października 2021	Konin	
49	Posiedzenie Zespołu Dyrekcji Lasów Państwowych	26 października 2021	Warszawa	
50	Forum Polskiej Grupy Zakupowej Kupiec	28 października	Zakopane	
51	Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego w Bydgoszczy	3 listopada 2021	Bydgoszcz	
52	Spotkanie z dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy	3 listopada 2021	Bydgoszcz	
53	Spotkanie z Ministrem Zdrowia	9 listopada 2021	Warszawa	
54	Spotkanie z Wiceminister Rozwoju Olgą Semeniuk	9 listopada 2021	Warszawa	
55	Debata Klubu Jagiellońskiego	18 listopada 2021	Kraków	
56	Wideokonferencja „ZUS - Zmiany w sposobie rozliczeń składek od 1 stycznia 2022”	24 listopada 2021	On - line	
57	Gala Modern Retail, Kongres Nowoczesnej Dystrybucji	24 listopada 2021	Warszawa	

58	Spotkanie z dyrektorem Izby Administracji Skarbowej w Szczecinie	1 grudnia 2021	Szczecin	
59	Baltic Business Forum	1-2 grudnia 2021	Świnoujście	
60	Konferencja Krajowej Izby Doradców Podatkowych	2 grudnia 2021	Siemianowice Śląskie	
61	Spotkanie z kierownikiem Kancelarii Prezydenta	8 grudnia 2021	Warszawa	wz. ze współpracą BRMŚP z Kancelarią Prezydenta
62	Konferencja „Konstytucja Biznesu w teorii i praktyce”	10 grudnia 2021	Olsztyn	
63	Spotkanie świąteczne z udziałem Rady Przedsiębiorców, Rady Konsultacyjnej i Rady Naukowej	14 grudnia 2021	Warszawa	
64	Spotkanie z Pełnomocnikiem Rządu ds. Cyberbezpieczeństwa	14 grudnia 2021	Warszawa	
65	Powołanie Opolskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej	16 grudnia 2021	Opole	
66	Spotkanie z Wojewodą Opolskim	16 grudnia 2021	Opole	
67	Gala ABSL	16 grudnia 2021	Warszawa	

Rozdział XI. Aktywność Zastępcy Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców wypełniająca przesłanki art. 8 pkt 4 ustawy o Rzeczniku, czyli inicjowanie i organizowanie działalności edukacyjnej i informacyjnej w zakresie związanym z wykonywaniem działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w dziedzinie przedsiębiorczości oraz prawa gospodarczego

Wybrana aktywność Zastępcy Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców w 2021 r.

L.p.	Wydarzenie	Data	Miasto	Uwagi
1	Konferencja internetowa Banku Pekao S.A. nt. raportu o sytuacji MŚP w Polsce	28 stycznia 2021	Warszawa	
2	Posiedzenie Rady Dialogu Społecznego	18 lutego 2021	Warszawa	
3	Posiedzenie Parlamentarnego Zespołu ds. Ochrony Praw Konsumentów i Przedsiębiorców	19 lutego 2021	Warszawa	
4	Regionalne Gospodarcze Otwarcie Roku	25 lutego 2021	Warszawa	
5	Konferencja prasowa nt. sprawozdania rocznego z działalności Rzecznika	24 marca 2021	Warszawa	
6	Ogólnopolska Konferencja Naukowa Uniwersytetu w Białymstoku „Przedsiębiorca w dobie pandemii - problemy i wyzwania”	7 maja 2021	Białystok	
7	Podpisanie porozumienia z Urzędem Patentowym RP	19 maja 2021	Warszawa	
8	Konferencja nt. skargi nadzwyczajnej w Pałacu Prezydenckim	18 czerwca 2021	Warszawa	
9	Dzień Przedsiębiorcy	20 czerwca 2021	Licheń Stary	

10	25-lecie Krajowej Izby Doradców Podatkowych	15 września 2021	Warszawa	
11	Spotkanie z Głównym Inspektorem Farmaceutycznym	15 listopada 2021	Warszawa	

Rozdział XII. Działalność Edukacyjna i Informacyjna

1. XXX Forum Ekonomiczne w Karpaczu

Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców oraz Zastępca Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, a także pracownicy Biura Rzecznika uczestniczyli w zorganizowanym przez Fundację Instytut Studiów Wschodnich XXX Forum Ekonomicznym pt. *„Europa w poszukiwaniu przywództwa”*, które odbyło się w dniach 7-9 września 2021 r. w Karpaczu. Rzecznik wraz z Zastępcą Rzecznika uczestniczyli w panelach merytorycznych, a pracownicy Biura Rzecznika, jako partnera wydarzenia, zajmowali się obsługą stoiska informacyjnego BRMŚP oraz organizacją wystąpień w panelach dyskusyjnych.

Adam Abramowicz, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców uczestniczył w następujących panelach:

- Małe i średnie przedsiębiorstwa wobec wyzwań XXI wieku;
- Rozwój przedsiębiorczości.

Jacek Cieplak, Zastępca Rzecznika uczestniczył w następujących panelach:

- Prowadzenie aptek ogólnodostępnych w Polsce na tle krajów UE – wyzwania, perspektywy zmian;
- Potencjał eksportowy MŚP – czy to dobra strategia rozwoju?

Ponadto w trakcie Forum odbyło się spotkanie Rady Konsultacyjnej i Rady Przedsiębiorców z Rzecznikiem.

2. Transport 2022 – Strategia i działania na rzecz odpowiedzialnego utrzymania kondycji branży przewozów drogowych

Przedstawiciele Biura Rzecznika –, koordynator Zespołu ds. Obsługi Rady Przedsiębiorców oraz dr n. pr. Marek Woch Dyrektor Generalny uczestniczyli w konferencji: *Transport 2022 – Strategia i działania na rzecz odpowiedzialnego utrzymania kondycji branży przewozów drogowych*, zorganizowanej przez Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przewoźników Drogowych „Galicja” oraz Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego w dniu 10 września 2021 r. w Tęgoborzu, gdzie Mikołaj J. Kruczyński wygłosił wystąpienie pt.:

- „Skład i zadania Rady Przedsiębiorców przy Rzeczniku”;

Natomiast dr n. pr. Marek Woch Dyrektor Generalny odniósł się do Pakietu Mobilności, czyli zbioru przepisów odnoszących się do transportu drogowego, odbywającego się na terenie Unii Europejskiej.

3. Europejski Kongres Małych i Średnich Przedsiębiorców

Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców, a także pracownicy Biura Rzecznika uczestniczyli w organizowanym przez Regionalną Izbę Gospodarczą w Katowicach Europejskim Kongresie MŚP pt.: *Podatki, administracja publiczna a przedsiębiorcy, co nowego czeka MŚP?*, które odbyło się w dniu 30 września 2021 r. w Katowicach.
Rzecznik uczestniczył w panelach merytorycznych, pracownicy Biura Rzecznika, jako partnera wydarzenia, zajmowali się obsługą stoiska informacyjnego BRMŚP oraz organizacją wystąpień w panelach dyskusyjnych.
Adam Abramowicz, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców uczestniczył w panelu:

- Polski Ład – zmiana progów podatkowych oraz zasad rozliczania składek zdrowotnych

4. Konferencja RESC-EWE

Przedstawiciel Biura Rzecznika – Mikołaj J. Kruczyński, koordynator Zespołu ds. Obsługi Rady Przedsiębiorców uczestniczył w konferencji *„RESC-EWE: Premiera narzędzi rozwijających kompetencje odpowiedzialne za odporność firm na sytuacje kryzysowe*", zorganizowanej przez Fundację Firmy Rodzinne w Ministerstwie Rozwoju i Technologii w dniu 9 grudnia 2021 r., gdzie wygłosił wystąpienie pt.:

- „Wsparcie dla firm w kłopotach".

5. Konferencja „Kształcenie dualne – pracownik młodociany, perspektywy i wyzwania"

Przedstawiciel Biura Rzecznika – Mikołaj J. Kruczyński, koordynator Zespołu ds. Obsługi Rady Przedsiębiorców uczestniczył w konferencji *Kształcenie dualne – pracownik młodociany, perspektywy i wyzwania*, zorganizowanej przez Fundację Dual Education System w dniu 13 grudnia 2021 r. w Białymstoku.

Rozdział XIII. Rada Konsultacyjna

Rada Konsultacyjna jest organem pomocniczym Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców o charakterze opiniodawczo-doradczym. Została powołana Zarządzeniem Nr 5 Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców z dnia 29 maja 2020 r. w sprawie powołania i nadania regulaminu Radzie Konsultacyjnej Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców. Działa na podstawie Regulaminu nadanego Zarządzeniem Nr 5 Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców z dnia 29 maja 2020 r. i zmienionego Zarządzeniem Nr 7 Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców z dnia 14 października 2020 r. w sprawie zmiany regulaminu Rady Konsultacyjnej Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców oraz ogłoszenia tekstu jednolitego. Zgodnie z rzeczonym Regulaminem, do zadań Rady należy w szczególności:

1) wspieranie Rzecznika swoją wiedzą i doświadczeniem w prowadzeniu dialogu i konsultacji ze środowiskami przedsiębiorców;
2) wymiana wiedzy i informacji o otoczeniu gospodarczym i działalności przedsiębiorstw, w szczególności z perspektywy lokalnej;
3) wspieranie Rzecznika w opiniowaniu projektów aktów normatywnych dotyczących interesów przedsiębiorców oraz zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także w zakresie występowania z wnioskami o podjęcie inicjatywy ustawodawczej albo wydanie lub zmianę innych aktów prawnych w sprawach dotyczących działalności gospodarczej;
4) opracowywanie i przyjmowanie stanowisk w zakresie spraw związanych z interesami przedsiębiorców oraz polityką gospodarczą państwa;
5) inicjowanie współpracy między Rzecznikiem, środowiskami przedsiębiorców, organami władzy publicznej, organizacjami pozarządowymi, uczelniami wyższymi, samorządami prawniczymi, instytucjami zagranicznymi i międzynarodowymi oraz innymi podmiotami działającymi na rzecz przedsiębiorców przedsiębiorczości;
6) wspieranie Rzecznika w prowadzonej działalności edukacyjnej i informacyjnej, w zakresie dotyczącym podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej;
7) inicjowanie współpracy i rozwój relacji między przedsiębiorcami w celu rozwoju przedsiębiorczości;
8) inicjowanie i krzewienie działań mających na celu kształtowanie postaw proprzedsiębiorczych w społeczeństwie.

W skład Rady Konsultacyjnej wchodzą wojewódzkie zespoły konsultacyjne złożone z lokalnych przedsiębiorstw (spółki cywilne oraz spółki jawne, spółki partnerskie, spółki komandytowe, spółki komandytowo-akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i spółki akcyjne) na podstawie zaakceptowanego przez Rzecznika wniosku o członkostwo albo na podstawie akceptacji zaproszenia do przystąpienia do Rady wystosowanego przez Rzecznika.

Na dzień 1 stycznia 2021 r. w skład Rady Konsultacyjnej wchodziło 5 Zespołów Konsultacyjnych w następujących województwach: pomorskim, zachodniopomorskim, dolnośląskim, małopolskim, wielkopolskim. Łącznie członkami Rady Konsultacyjnej było 57 przedsiębiorców. Na dzień 31 grudnia 2021 r. w skład Rady Konsultacyjnej wchodziło 15 Zespołów Konsultacyjnych w następujących województwach: pomorskim, zachodniopomorskim, małopolskim, dolnośląskim, wielkopolskim, śląskim, lubuskim, łódzkim, mazowieckim, podlaskim, warmińsko-mazurskim, podkarpackim, lubelskim, opolskim i kujawsko-pomorskim. Łącznie członkami Rady Konsultacyjnej było 210 przedsiębiorców.

W 2021 r. Rada Konsultacyjna została połączona z Radą Przedsiębiorców, a zadania obsługi administracyjno-organizacyjnej Rady Konsultacyjnej przejął Zespół ds. Obsługi Rady Przedsiębiorców.

I. Przedsiębiorstwa zrzeszone w Radzie Konsultacyjnej w wojewódzkich zespołach konsultacyjnych

Województwo POMORSKIE:

1. "STENCEL STOLARSTWO" SPÓŁKA CYWILNA ZBIGNIEW STENCEL & TERESA STENCEL & TOMASZ STENCEL
2. ADA Kowalski Perska sp. j.
3. Alma s. c.
4. Bosch Centrum Agares Barbara, Jerzy Schmidt Spółka Jawna
5. Eskulap Kisiel Łukaszewska sp. j.
6. Eurotel S. A.
7. GROSZ M. Zieńkowicz, S. Zieńkowicz Spółka Jawna
8. Grupa Zdunek sp.k.
9. SAM 34 Marek Theus Spółka Jawna
10. Unimor Development S. A.
11. Zakład PRODUKCYJNO-USŁUGOWO-HANDLOWY "Jawor" Zbigniew Świadek

Przewodniczącym Zespołu Pomorskiego został Marek Theus reprezentujący przedsiębiorstw SAM 34 Marek Theus, spółka jawna

Województwo ZACHODNIOPOMORSKIE:

1. Browar Połczyn - Zdrój Sp. z o. o.
2. Dekret Biuro Rachunkowe
3. Hotel Lidia Sp. z o. o. Spółka komandytowa
4. Hotel Medical SPA Unitral Sp. z o. o. Spółka komandytowa
5. Hotel Senator Sp. z o. o. Spółka komandytowa
6. Legal HR
7. MIKROSERWIS Spółka Cywilna
8. Mojsiuk Sp z o. o. Spółka komandytowa
9. PRO-WAM Sp. z o. o.
10. Przedsiębiorstwo Budownictwa Ogólnego i Usług Inwestycyjnych Piotr Flens
11. Seamor International Ltd. Sp. z o. o.
12. Termoprojekt Hirny, Sulima Sp. j.
13. TSL Nordic Sp. z o. o.
14. Zakład Produkcji Betonu DURABET

Przewodniczącym Zespołu Zachodniopomorskiego został Mariusz Tomiak, Prezes Zarządu Hotel Medical SPA Unitral Sp. z o. o. Spółka komandytowa

Województwo MAŁOPOLSKIE:

1. Chemobudowa – Kraków S. A.
2. Conhpol Henryk Konopka
3. Intermag Sp. z o. o.
4. Lajkonik House of Bakery Sp. z o. o.
5. Mo-Bruk S. A.
6. Newag S. A.
7. Nycz Intertrade Sp. z o. o.
8. PKM Olkusz Sp. z o. o.
9. PMP Style Sp. z o. o.
10. Sądecki Bartnik Sp. z o. o.
11. TLC Sp z o. o.
12. Wojas S.A
13. XF Franchise Sp. z o. o.

14. Ziko Apteka Sp. z. o. o.

Przewodniczącym Zespołu Małopolskiego został Jan Zając, Przewodniczący Rady Nadzorczej Ziko Apteka Sp. z o. o.

Województwo DOLNOŚLĄSKIE:

1. AmRest Franchise Sp. z o. o.
2. ARRA Group Sp. z o. o. Spółka komandytowa
3. CountMe Sp. z o. o.
4. Europejskie Centrum Odszkodowań S. A.
5. Galess Sp. z o. o.
6. Hasco Lek S. A. Przedsiębiorstwo Produkcji Farmaceutycznej
7. JKJ Metal Sp. z o. o.
8. Kaczmarski Inkasso Sp. z o. o. Spółka komandytowa
9. Krajowy Rejestr Długów Biuro Informacji Gospodarczej S. A.
10. Loss Prevention Experts Sp. z o. o. Spółka komandytowa
11. METALERG Sp. z o. o.
12. Panas Schody
13. Project Zero Waste Sp. z o. o.
14. Selena FM S. A.
15. TradeBridge Sp. z o. o.

Przewodniczącym Zespołu Dolnośląskiego został Adam Łącki, Prezes Zarządu Krajowego Rejestru Długów, Biuro Informacji Gospodarczej S. A.

Województwo WIELKOPOLSKIE:

1. Firma Handlowo Usługowa Woga spółka jawna
2. GB Frąckowiak Spółka jawna
3. Hydrowodkan Sp. z o.o.
4. Konto Aleksandra, Mateusz Miękwicz i Wspólnik Sp. k.
5. MDW Spółka akcyjna
6. ORDO POZNAŃ Sp. z o. o. Spółka komandytowa
7. Pikralidia Sp. z o. o.
8. SWGK
9. Zephyr Polska Sp. z o. o.
10. ZPCZ Zakład Produkcji Części zamiennych do maszyn rolniczych

Przewodniczącą Zespołu Wielkopolskiego została Jagoda Gołębiewska, Partner SWGK

Województwo LUBUSKIE:

1. Auto-Komplex Szarama
2. DTP Sp. z o. o.
3. Eurobox Sp. z o. o.
4. GaMP Sp. z o. o.
5. Instytut Nowych Technologii Inżynierii Środowiska
6. Kopalnia Węgla Brunatnego Sieniawa
7. Kostrzyńsko-Słubicka Specjalna Strefa Ekonomiczna
8. Park Naukowo Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego Sp. z o. o.
9. WallraV Sp. z o. o.
10. Winnica Stara Winna Góra
11. Ziel-Bruk Makarewicz

Przewodniczącym Zespołu Lubuskiego został Roman Kielec, Prezes Zarządu Parku Naukowo-Technologicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego Sp. z o. o.

Województwo ŚLĄSKIE:

1. Amber Glass Sp. z o. o.
2. Anitex Sp. z o.o.
3. Apena Remont Sp. z o. o.
4. Asten Group Sp. z o. o.
5. Computer Center Sp. z o. o.
6. Ekomax Sp. z o.o.
7. Elduron Sp. z o. o.
8. Fulco System Sp. z o. o.
9. Grupa Pietrzak
10. Netix Polska
11. P.P.H Retrus Spółka Jawna
12. Pałac Saturna Termy Rzymskie Sp. z o. o.
13. Polsprzęt Janusz Morawiec
14. Profil-Solar S.j. Zofia Garcon, Grzegorz Garcon
15. Regionalne Centrum Biznesu Sp. z o. o.
16. Servecom Sp. z o. o. Spółka komandytowa
17. Trendtrade Sp. z o. o.
18. WKK Papiorek

Przewodniczącymi Zespołu Śląskiego zostali: Andrzej Knop, Dyrektor Generalny Servecom Sp. z o. o. Spółka komandytowa i Miłosz Omastka, Prezes Zarządu Regionalnego Centrum Biznesu

Województwo ŁÓDZKIE:

1. Bionanopark Sp. z o. o.
2. Contec Sp. z o. o.
3. Cottonfood Sp. z o. o.
4. Dywilan S. A.
5. Elbest Sp. z o. o.
6. Euromobil Sp. z o. o.
7. HRP Group
8. Konsorcjum Biur Podróży
9. Mikomax Sp. z o. o. Spółka komandytowa
10. Odlewnia Silum Sp. z o. o.
11. Panta Plast Sp. z o. o.
12. Salve Medica
13. Solartechnik
14. Spółdzielnia Inwalidów Zgoda
15. Towarzystwo Budownictwa Społecznego w Zgierzu Sp. z o. o.
16. W. Lewandowski PHU
17. Wytwórnia Broni Popiński
18. Zakład Mięsny Sobieraj i Wspólnicy

Przewodniczącymi Zespołu Łódzkiego zostali: Wiesław Kozanecki, Prezes Zarządu Panta Plast Sp. z o. o. oraz Maciej Plutecki reprezentujący Konsorcjum Biur Podróży

Województwo PODLASKIE:

1. AC S. A.
2. ALEX Sp. z o. o.
3. BIAFORM S.A.
4. CONTRACTUS Sp. z o. o.
5. Greenko Sp. z o. o.
6. Grupa Eltron Sp. z o. o.
7. Hotel Busines Group Sp. z o. o.
8. INFINITY Group Sp. z o. o.

9. Jazon Sp. z o. o.
10. Klub Jagiellonia S. A.
11. Malow Sp. z o. o.
12. PHU Marpasz Marek Zabielski
13. PPHU Inter-Tech Piotr Jankowski
14. PUHP AMBIT Sp. z o. o.
15. Zakład Przetwórstwa Mięsnego Zagłoba

Przewodniczącym Zespołu Podlaskiego został Jarosław Antychowicz, Prezes Zarządu Infinity Group Sp. z o. o.

Województwo MAZOWIECKIE:

1. ARCHE Sp. z o. o.
2. Artimex S. A.
3. Bartek S. A.
4. Broler Service
5. Food Quantum Tel Aviv
6. MAG-TRAIN Sp. z o. o.
7. Norblin Food Sp. z o. o.
8. Salad Story S. A.
9. SMKA Sp. z o. o.
10. Transcolor
11. TRIAS S.A.
12. TW Plast
13. VICI Polska Sp. z o. o.
14. Warszawski Dom Technika NOT Sp. z o. o.

Przewodniczącymi Zespołu Mazowieckiego zostali: Anna Krajewska, Prezes Zarzadu Salad Story S.A i Adam Żarko, Dyrektor Generalny TW Plast

Województwo WARMIŃSKO-MAZURSKIE:

1. Kompap
2. Dankof
3. Ultrasonografy Dramiński
4. Infinity Group
5. Olsztyńskie Centrum Kształcenia
6. Mazurskie Miody

7. Indyk-Mazury
8. Stal Złom
9. Pellex Sp. z o. o.
10. MND Group
11. Resenergy BGW Sp. z o. o. Spółka komandytowa
12. Unimasz Sp. z o. o.
13. Superior Sp. z o. o.
14. Kancelaria Doradztwa Podatkowego Tomasz Kaczyński
15. Mazurek Premium Cars
16. Gatra Polska Sp. z o. o. Spółka komandytowa
17. Firma Dystrybucyjna Kabanos

Przewodniczącym Zespołu Warmińsko-Mazurskiego został Jan Zdziarstek, Prezes Zarządu Olsztyńskiego Centrum Kształcenia

Województwo PODKARPACKIE:

1. CWK Operator
2. Euroservice Zakład przemysłu Tłuszczowego
3. GAMART S. A.
4. Hotel SPA Dwór Kombornia RSF Sp. z o. o.
5. Info Project IT
6. Meble.pl S.A
7. Rakoczy Stal
8. Smak-Górno Sp. z o. o.
9. Studio Mody Françoise
10. Super-Nieruchomości
11. Zakład Instalacyjny WOD. KAN.GAZ. i C.O.
12. Zakład Usług Technicznych Kunzek

Przewodniczącym Zespołu Podkarpackiego został Ryszard Skotniczny, Prezes Zarządu Dworu Kombornia

Województwo LUBELSKIE:

1. Biomed Lublin S. A.
2. Carmen Sp. j.
3. Comex P.H Konrad Wcisło Sp. j.
4. Data Art. Poland

5. Edwood Sp. z o. o.
6. Kociuk Logistics Sp. z o. o.
7. Mayk's Invest Michał Malec
8. Netrix Group Sp. z o. o.
9. PHU Master
10. PP Margomed Stanisław Margol
11. Protector S. A.
12. Przedsiębiorstwo Transportowo Spedycyjne TKS TRANS Sp. z o. o.
13. Puławska Spółdzielnia Mieszkaniowa
14. PW MAR-JOLA BI Sp. z o. o.
15. WOD- BUD Sp. z o. o.

Przewodniczymi Zespołu Lubelskiego zostali: Piotr Fic p.o. Prezesa Zarządu Biomed Lublin i Tomasz Widerlik, Prezes Zarządu PW MAR-JOLA BI Sp. z o. o.

Województwo KUJAWSKO-POMORSKIE:

1. Damix Sp. z o. o.
2. Eurotherm Technika Grzewcza
3. Fabryka Obrabiarek Drewna Sp. z o. o.
4. FATPOL Tools Sp. z o. o.
5. KOR-POL Invest Sp. z o. o.
6. Kunke Poligrafia Sp. z o.o.
7. LUK PLAST Łukasz Kubczak, Sławomir Kubczak s. c.
8. P.Z MARK-POL Marek Jasiński
9. Plast-farb
10. Polo Market
11. PPHU Proszki Mleczne
12. PW Brat Piotr Barlik
13. PW Mat-Bud Sp. z o. o. Spółka komandytowa
14. Spółdzielnia Łączności Transportowej Radio Taxi
15. Tenaco Sp. z o. o.
16. ZE Twerd Sp. z o. o.

Przewodniczym Zespołu Kujawsko-Pomorskiego został: Jacek Rutkowski, Prezes Zarządu Komplementariusza oraz Komandytariusz, PW MAT-BUD Sp. z o. o. Spółka komandytowa

Województwo OPOLSKIE:

1. Anplast Anna Klimczyk
2. Biuro Rachunkowe Mustaszar Sp. z o. o.
3. Black Cat Company
4. Higma Service Sp. z o. o.
5. MIW Group Tomasz Kogut Sp. k.
6. P.H.U Cartec Diagnostic
7. PHU Soltra Piotr Mytnik
8. Projektanci Kariery Dawid Seifert
9. Sequra CU Partner

Przewodniczymi Zespołu Opolskiego zostali: Tomasz Trzaska – PHU Cartec Diagnostic, Dawid Seifert – Projektanci Kariery Sp. z o. o. Spółka komandytowa

II. Posiedzenia Rady Konsultacyjnej

1. Konferencja online inaugurująca powstanie Śląskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej – Warszawa, dnia 21 stycznia 2021 r., godz. 11:00

– z udziałem Adama Abramowicza (Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców), Jacka Cieplaka (Zastępcy Rzecznika) oraz Małgorzaty Podgórskiej-Paciorek (Koordynatora Gabinetu Rzecznika ds. Rady Konsultacyjnej).

Podczas spotkania omawiano cel i zasady funkcjonowania wojewódzkich zespołów Rady Konsultacyjnej, Rzecznik zaprezentował założenia „Dziesiątki Rzecznika", dokonano wyboru przewodniczących Śląskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej, zostali nimi: Andrzej Knopa i Miłosz Omastka.

2. Konferencja online inaugurująca powstanie Podlaskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej – Warszawa, dnia 3 lutego 2021 r., godz. 11:00

– z udziałem Adama Abramowicza (Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców), Jacka Cieplaka (Zastępcy Rzecznika) oraz Małgorzaty Podgórskiej-Paciorek (Koordynatora Gabinetu Rzecznika ds. Rady Konsultacyjnej).

Podczas spotkania omawiano cel i zasady funkcjonowania wojewódzkich zespołów Rady Konsultacyjnej, Rzecznik zaprezentował założenia „Dziesiątki Rzecznika", dokonano wyboru przewodniczącego Podlaskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej, został nim Jarosław Antychowicz.

3. Konferencja online inaugurująca powstanie Lubuskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej – Warszawa, dnia 23 lutego 2021 r., godz. 14:00

– z udziałem Adama Abramowicza (Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców), Jacka Cieplaka (Zastępcy Rzecznika) oraz Małgorzaty Podgórskiej-Paciorek (Koordynatora Gabinetu Rzecznika ds. Rady Konsultacyjnej).

Podczas spotkania omawiano cel i zasady funkcjonowania wojewódzkich zespołów Rady Konsultacyjnej, Rzecznik zaprezentował założenia „Dziesiątki Rzecznika", dokonano wyboru przewodniczącego Lubuskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej, został nim Roman Kielec.

4. Konferencja online inaugurująca powstanie Łódzkiego Zespołu Rady Konsultacyjnej – Warszawa, dnia 17 marca 2021 r., godz. 10:00

– z udziałem Adama Abramowicza (Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców), Jacka Cieplaka (Zastępcy Rzecznika) oraz Małgorzaty Podgórskiej-Paciorek (Koordynatora Gabinetu Rzecznika ds. Rady Konsultacyjnej).

Podczas spotkania omawiano cel i zasady funkcjonowania wojewódzkich zespołów Rady Konsultacyjnej, Rzecznik zaprezentował założenia „Dziesiątki Rzecznika", dokonano wyboru przewodniczących Łódzkiego Zespołu Rady Konsultacyjnej, zostali nimi Wiesław Kozanecki i Maciej Plutecki.

5. Konferencja inaugurująca powstanie Mazowieckiego Zespołu Rady Konsultacyjnej – Warszawa, dnia 19 maja 2021 r., siedziba Biura Rzecznika w Warszawie.

W spotkaniu udział wzięli zaproszeni do Rady Przedsiębiorcy oraz Adam Abramowicz (Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców), Jacek Cieplak (Zastępca Rzecznika) i Małgorzata Podgórskiej-Paciorek (Koordynatora Gabinetu Rzecznika ds. Rady Konsultacyjnej).

Omówiono cel i zasady funkcjonowania wojewódzkich zespołów Rady Konsultacyjnej, Rzecznik zaprezentował założenia „Dziesiątkę Rzecznika", dokonano wyboru przewodniczącego Lubuskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej, został nim Roman Kielec.

6. Spotkanie Pomorskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej – Gdańsk, dnia 27 maja 2021 r., godz. 13:00, siedziba Terenowego Oddziału Biura Rzecznika w Gdańsku.

W spotkaniu uczestniczyli: Adam Abramowicz (Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców), Agnieszka Majewska (Dyrektor Terenowego Oddziału Biura Rzecznika w Gdańsku), Małgorzata Podgórskiej-Paciorek (Koordynatora Gabinetu Rzecznika ds. Rady Konsultacyjnej), członkowie Pomorskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej oraz przedstawiciele pomorskich organizacji zrzeszających przedsiębiorców i pracodawców Pomorza.

Omówiono bieżące problemy przedsiębiorców województwa pomorskiego, Rzecznik przedstawił zaproponowane alternatywne rozwiązania do Nowego Ładu (prezentacja) wraz z propozycją Stanisława Zieńkowicza, członka Pomorskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej.

7. Spotkanie z członkami Zachodniopomorskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej oraz przedstawicielami lokalnych organizacji zrzeszających przedsiębiorców – Mielno, dnia 28 maja 2021 r., godz. 11:30, Hotel Unitral Medical SPA.

W spotkaniu udział wziął Adam Abramowicz (Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców) oraz Małgorzata Podgórskiej-Paciorek (Koordynatora Gabinetu Rzecznika ds. Rady Konsultacyjnej).

Omówiono bieżące tematy i problemy zachodniopomorskich firm, Rzecznik przedstawił zaproponowane przez Biuro Rzecznika alternatywne rozwiązania do Nowego Ładu.

8. Spotkanie online Przewodniczących dotychczas powołanych Zespołów Rady Konsultacyjnej – Warszawa, dnia 17 czerwca 2021 r.

– z udziałem Jacka Cieplaka (Zastępcy Rzecznika), Kamila Rybikowskiego (Radcy Rzecznika), Pawła Chrupka (Radcy Prawnego w Wydziale Interwencyjno-Procesowym Biura Rzecznika), Grzegorza Piątkowskiego (Przedstawiciela Rzecznika w Brukseli, Dyrektora Oddziału Terenowego Biura Rzecznika w Krakowie), Małgorzaty Podgórskiej-Paciorek (Koordynatora Gabinetu Rzecznika ds. Rady Konsultacyjnej) oraz przedstawicieli Departamentu Cen Transferowych i Wycen Ministerstwa Finansów – Naczelnika Wydziału Krystyny Szydłowskiej oraz Cezarego Krysiaka.

Ze strony Zespołów Rady Konsultacyjnej w spotkaniu uczestniczyli: Jagoda Gołębiewska (SWGK, Wielkopolska), Jan Zając (Zico Apteka Sp. z o. o., Małopolska), Marek Theus (SAM 34 Marek Theus sp. j., Pomorskie), Adam Łącki (KRD, Dolny Śląsk), Andrzej Knop (Servecom Sp. z o. o., Śląsk) i Miłosz Omastka (Regionalne Centrum Biznesu, Śląsk), Tomasz Tomiak i Angelika Tomiak (Hotel Medical SPA Unitral, Zachodniopomorskie), Jarosław Antychowicz (Infinity Group Sp. z o. o., Podlasie), Roman Kielec (Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego, Lubuskie), Wiesław Kozanecki (Panta Plast Sp. z o. o.) i Maciej Plutecki (Konsorcjum Biur Podróży), Jacek Popiński (Wytwórnia Broni Popiński, Łódzkie), Adam Żarko (TW Plast, Mazowsze).

Przedmiotem pierwszego z planowanego cyklu spotkań Przewodniczących były:

- Problematyka dochowania należytej staranności w transakcjach z podmiotami z rajów podatkowych i powiązanymi z tym nowymi obowiązkami dla przedsiębiorców, projekt przygotowany przez Ministerstwo Finansów;

- Konsultacje w sprawie alternatywnych rozwiązań do Nowego Ładu, korzystnych dla przedsiębiorców;
- Zarys tematów związanych z szeroko rozumianym zagadnieniem cyfryzacji (m.in. wzmocnienie przemian cyfrowych w sektorze MŚP, rozwój gospodarki opartej na danych, wzrost bezpieczeństwa w cyberprzestrzeni, pomoc na dostęp MŚP do finansowania, pomocy na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną).

9. Spotkanie z Przedsiębiorcami, członkami Podlaskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej oraz Przedsiębiorcami zrzeszonymi w Izbie Przemysłowo-Handlowej – Białystok, dnia 23 czerwca 2021 r., godz. 16:00, siedziba Izby Przemysłowo-Handlowej w Białymstoku

– z udziałem Adama Abramowicza (Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców) oraz Małgorzaty Podgórskiej-Paciorek (Koordynatora Gabinetu Rzecznika ds. Rady Konsultacyjnej).

Omówiono bieżące tematy dotyczące Przedsiębiorców województwa podlaskiego, a Rzecznik przedstawił (w formie prezentacji) także zaproponowane alternatywne rozwiązania do Nowego Ładu.

10. Spotkanie inaugurujące powstanie Warmińsko-Mazurskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej – Olsztyn, dnia 24 czerwca 2021 r., Warmińsko-Mazurski Urząd Wojewódzki w Olsztynie

– z udziałem Adama Abramowicza (Rzecznika Małychi Średnich Przedsiębiorców) oraz Małgorzaty Podgórskiej-Paciorek (Koordynatora Gabinetu Rzecznika ds. Rady Konsultacyjnej).

Podczas spotkania omawiano cel i zasady funkcjonowania wojewódzkich zespołów Rady Konsultacyjnej, Rzecznik zaprezentował założenia „Dziesiątki Rzecznika" oraz omówił prezentację dotyczącą zaproponowanych przez Rzecznika alternatywnych rozwiązań do Nowego Ładu. Na Przewodniczącego Warmińsko-Mazurskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej wybrano Jana Zdziarstka.

11. Spotkanie inaugurujące powstanie Podkarpackiego Zespołu Rady Konsultacyjnej – Jasionka, dnia 1 lipca 2021 r., godz. 11:00, G2 Arena

– z udziałem Adama Abramowicza (Rzecznika Małychi Średnich Przedsiębiorców) oraz Małgorzaty Podgórskiej-Paciorek (Koordynatora Gabinetu Rzecznika ds. Rady Konsultacyjnej).

Podczas spotkania omawiano cel i zasady funkcjonowania wojewódzkich zespołów Rady Konsultacyjnej, Rzecznik zaprezentował założenia „Dziesiątki Rzecznika" oraz omówił prezentację dotyczącą zaproponowanych przez Rzecznika alternatywnych rozwiązań do

Nowego Ładu. Na Przewodniczącego Podkarpackiego Zespołu Rady Konsultacyjnej wybrano Ryszarda Skotnicznego.

12. Spotkanie Adama Abramowicza (Rzecznika Małychi Średnich Przedsiębiorców) na zaproszenie Stowarzyszenia Rozwoju Lokalnego Zamojszczyzna z lokalnymi Przedsiębiorcami – Sitaniec Wolica, dnia 1 lipca 2021 r., godz. 18:00, Karczma Zamojszczyzna.

Podczas spotkania omówiono bieżące problemy przedsiębiorców województwa lubelskiego, przedstawicielami organizacji zrzeszających przedsiębiorców i pracodawców Zamojszczyzny. Rzecznik omówił założenia „Dziesiątki Rzecznika", a także zaproponowane alternatywne rozwiązania do Nowego Ładu (prezentacje). Przedsiębiorcy zapoznali się z możliwością przystąpienia do powstającego Lubelskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej.

13. Spotkanie inaugurujące powstanie Lubelskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej – Lublin, dnia 2 lipca 2021 r., godz. 12:00, Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego w Lublinie

– z udziałem Adama Abramowicza (Rzecznika Małychi Średnich Przedsiębiorców) oraz Małgorzaty Podgórskiej-Paciorek (Koordynatora Gabinetu Rzecznika ds. Rady Konsultacyjnej).

Podczas spotkania omawiano cel i zasady funkcjonowania wojewódzkich zespołów Rady Konsultacyjnej. W spotkaniu dział wzięli Przedsiębiorcy, przedstawicielka Urzędu Miasta Lublina ds. MŚP oraz przedstawiciele organizacji zrzeszających przedsiębiorców i pracodawców woj. Lubelskiego. Rzecznik zaprezentował założenia „Dziesiątki Rzecznika" oraz omówił prezentację dotyczącą zaproponowanych przez Rzecznika alternatywnych rozwiązań do Nowego Ładu. Spośród Przedsiębiorców dokonano wyboru Przewodniczących Lubelskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej, zostali nimi Piotr Fic oraz Tomasz Widerlik.

14. Spotkanie inaugurujące powstanie Kujawsko-Pomorskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej – Bydgoszcz, dnia 25 sierpnia 2021 r.

Podczas spotkania omawiano cel i zasady funkcjonowania wojewódzkich zespołów Rady Konsultacyjnej. W spotkaniu dział wzięli przedsiębiorcy oraz przedstawiciele organizacji zrzeszających przedsiębiorców i pracodawców woj. opolskiego. Rzecznik zaprezentował założenia Dziesiątki Rzecznika oraz omówił prezentację dotyczącą zaproponowanych przez Rzecznika alternatywnych rozwiązań do Nowego Ładu. Wyłoniono przewodniczącego Zespołu – został nim Jacek Rutkowski, Prezesa Zarządu Komplementariusza oraz Komandytariusza – PW MAT-BUD Sp. z o. o. Spółka komandytowa.

15. Spotkanie inaugurujące powstanie Opolskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej – Opole, dnia 16 grudnia 2021 r., Opolski Urząd Wojewódzki w Opolu

– z udziałem Wojewody Opolskiego Sławomira Kłosowskiego.

Podczas spotkania omawiano cel i zasady funkcjonowania wojewódzkich zespołów Rady Konsultacyjnej. W spotkaniu dział wzięli przedsiębiorcy oraz przedstawiciele organizacji zrzeszających przedsiębiorców i pracodawców woj. opolskiego. Rzecznik zaprezentował założenia Dziesiątki Rzecznika oraz omówił prezentację dotyczącą zaproponowanych przez Rzecznika alternatywnych rozwiązań do Nowego Ładu. Wyłoniono Przewodniczących Zespołu, zostali nimi Tomasz Trzaska (PHU Cartec Diagnostic) oraz Dawid Seifert (Projektanci Kariery Sp. z o. o. Spółka komandytowa).

III. Rada Konsultacyjna na stronie internetowej Biura Rzecznika

Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców prowadzi witrynę podmiotową pod adresem: www.rzecznikmsp.gov.pl. Na stronie tej funkcjonuje zakładka „Rada Konsultacyjna". Zakładka zawiera następujące dane:

1. Podstawowe informacje o celach i zasadach działania Rady Konsultacyjnej przy Rzeczniku.
2. Interaktywną mapę Polski z zaznaczonymi powołanymi Zespołami Wojewódzkimi Rady Konsultacyjnej oraz informacje o Przewodniczących poszczególnych Zespołów Rady Konsultacyjnej w danym województwie.
3. Główne zadania Rady Konsultacyjnej.
4. Regulamin Rady Konsultacyjnej.
5. Wniosek o członkostwo w Radzie Konsultacyjnej.
6. Informacje kontaktowe do Zespołu ds. Obsługi Rady Przedsiębiorców.

IV. Biuletyn Biura Rzecznika

Rada Konsultacyjna współpracuje przy opracowywaniu biuletynu „Aktualności Biura Rzecznika MŚP". Biuletyn jest rozsyłany drogą elektroniczną do zarejestrowanych osób, w tym wszystkich członków Rady Konsultacyjnej i osób zainteresowanych działalnością Biura Rzecznika.

Rozdział XIV. Rada Naukowa

Rada Naukowa przy Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców jest organem pomocniczym o charakterze opiniodawczo-doradczym Rzecznika. Wspiera Rzecznika wiedzą i doświadczeniem w konsultowaniu projektów ustaw i propozycji legislacyjnych oraz prowadzeniu dialogu i konsultacji ze środowiskami naukowymi. Została powołana Zarządzeniem Nr 9 Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców z dnia 8 grudnia 2020 r. w sprawie powołania i nadania regulaminu Radzie Naukowej przy Rzeczniku. Zgodnie z rzeczonym regulaminem, do zadań Rady Naukowej należy w szczególności:

1) wspieranie Rzecznika swoją wiedzą i doświadczeniem w prowadzeniu dialogu i konsultacji ze środowiskami naukowymi;
2) wymiana wiedzy i informacji o otoczeniu gospodarczym i działalności przedsiębiorstw, szczególnie z perspektywy nauk ekonomicznych;
3) wspieranie Rzecznika w opiniowaniu projektów aktów normatywnych, dotyczących tematów gospodarczych oraz zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także w zakresie występowania z wnioskami o podjęcie inicjatywy ustawodawczej albo wydanie lub zmianę innych aktów prawnych w sprawach dotyczących gospodarki;
4) opracowywanie i przyjmowanie stanowisk w zakresie spraw związanych z interesami przedsiębiorców oraz polityką gospodarczą państwa;
5) inicjowanie współpracy między Rzecznikiem, środowiskami przedsiębiorców, organami władzy publicznej, organizacjami pozarządowymi, uczelniami wyższymi, samorządami prawniczymi, instytucjami zagranicznymi i międzynarodowymi oraz innymi podmiotami, działającymi na rzecz przedsiębiorców i przedsiębiorczości;
6) wspieranie Rzecznika w prowadzonej działalności edukacyjnej i informacyjnej, w zakresie edukacji ekonomicznej i propagowania przedsiębiorczości;
7) inicjowanie współpracy i rozwój relacji między naukowcami w celu rozwoju przedsiębiorczości;
8) inicjowanie i krzewienie działań, mających na celu kształtowanie postaw pro-przedsiębiorczych w społeczeństwie.

Zespół ds. Obsługi Rady Przedsiębiorców przejął zadania w zakresie obsługi administracyjno–organizacyjnej Rady Naukowej z dniem 1 października 2021 r.

I. Skład Rady Naukowej

Rada Naukowa zrzesza naukowców z najważniejszych uczelni i wydziałów ekonomicznych w Polsce. W skład Rady Naukowej wchodzą:

- prof. dr hab. Jan Klimek (Szkoła Główna Handlowa) - Przewodniczący
- prof. dr hab. Mariusz Popławski (Uniwersytet w Białymstoku)
- prof. dr hab. Konrad Raczkowski (Społeczna Akademia Nauk)
- dr hab. Rafał Dowgier, prof. UwB (Uniwersytet w Białymstoku)
- dr hab. Grzegorz Krzos, prof. UEW (Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu)
- dr hab. Adam Mariański, prof. UŁ (Uniwersytet Łódzki)
- dr hab. Przemysław Niewiadomski, prof. UZ (Uniwersytet Zielonogórski)
- dr hab. Dariusz Strzelec, prof. UŁ (Uniwersytet Łódzki)
- dr hab. Tomasz Długosz (Uniwersytet Jagielloński)
- dr hab. Marcin Gołembski (Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu)
- dr hab. inż. Agnieszka Stachowiak (Politechnika Poznańska)
- dr Małgorzata Kosała (Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie)
- dr Rafał Kozłowski (Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach)

II. Posiedzenia Rady Naukowej

W 2021 r. odbyło się 18 wydarzeń z udziałem Rady Naukowej, których przewodnimi tematami były:

1. *Plan krokowy zmian w modelu współpracy Biznesu z Nauką*

– posiedzenie z 15 stycznia 2021 r. Zespołu Roboczego ds. Współpracy Nauki z Biznesem z udziałem przedstawicieli Rady Naukowej przy Rzeczniku;

2. *Kontynuacja posiedzenia z 15 stycznia 2021 r. - Plan krokowy zmian w modelu współpracy Biznesu z Nauką*

– posiedzenie z 10 lutego 2021 r. Zespołu Roboczego ds. Współpracy Nauki z Biznesem z udziałem przedstawicieli Rady Naukowej przy Rzeczniku;

3. *System wyzwań Łukasiewicz* oraz *Pstryk i Inventorum - systemy do współpracy nauki z biznesem*

– posiedzenie z 10 marca 2021 r. Zespołu Roboczego ds. Współpracy Nauki z Biznesem z udziałem przedstawicieli Rady Naukowej przy Rzeczniku;

4. *Propozycja wprowadzenia podatku przychodowego dla spółek kapitałowych wraz z likwidacją podatków sektorowych*

– konferencja z 16 marca 2021 r. z udziałem Rady Naukowej przy Rzeczniku (prof. Grzegorz Krzos z UE we Wrocławiu prelegentem w imieniu RN);

5. *Postulaty zmian w Ordynacji podatkowej*

– wspólne posiedzenie z 25 marca 2021 r. Rady Naukowej przy Rzeczniku oraz Zespołu Roboczego ds. Podatków i danin quasi-podatkowych;

6. *Podatek przychodowy dla spółek kapitałowych wraz z likwidacją podatków sektorowych – propozycja*

– wspólne posiedzenie z 30 marca 2021 r. Rady Naukowej przy Rzeczniku oraz Zespołu Roboczego ds. Podatków i danin quasi-podatkowych;

7. *Kontynuacja posiedzenia z 25 marca 2021 r. ws. Postulaty zmian w Ordynacji podatkowej*

– posiedzenie z 12 kwietnia 2021 r. Zespołu Roboczego ds. Podatków i danin quasi-podatkowych wraz z udziałem Zespołu Roboczego ds. Mediacji i Arbitrażu oraz Rady Naukowej przy Rzeczniku;

8. *Plan krokowy zmian w modelu współpracy Biznesu z Nauką*

– posiedzenie z 16 kwietnia 2021 r. Zespołu Roboczego ds. Współpracy Nauki z Biznesem z udziałem Urzędu Patentowego RP oraz przedstawicieli Rady Naukowej przy Rzeczniku;

9. *„Ozusowanie" umów zlecenia*

– posiedzenie z 20 maja 2021 r. Rady Naukowej przy Rzeczniku oraz Zespołu Roboczego ds. Ubezpieczeń Społecznych;

10. *Dzień Przedsiębiorcy w Licheniu Starym*

– posiedzenie z 20 czerwca 2021 r. z udziałem członków Rady Naukowej;

11. *Kontynuacja posiedzenia z 12 kwietnia 2021 r. ws. Postulaty zmian w Ordynacji podatkowej*

– posiedzenie z 2 lipca 2021 r. Zespołu Roboczego ds. Podatków i danin quasi-podatkowych z udziałem Zespołu Roboczego ds. Mediacji i Arbitrażu oraz przedstawicieli Rady Naukowej przy Rzeczniku;

12. *Opracowanie projektu listu Rady Naukowej do Premiera w zakresie poparcia podatkowych propozycji Rzecznika dotyczących zmian w Polskim Ładzie*

– posiedzenie robocze Rady Naukowej z 12 lipca 2021 r.;

13. *Kontynuacja posiedzenia z 2 lipca 2021 r. ws. Postulaty zmian w Ordynacji podatkowej*

– posiedzenie z 28 lipca 2021 r. Zespołu Roboczego ds. Podatków i danin quasi-podatkowych z udziałem Zespołu Roboczego ds. Mediacji i Arbitrażu oraz przedstawicieli Rady Naukowej przy Rzeczniku;

14. *Podsumowanie dotychczasowych prac Zespołu*

– posiedzenie z 12 sierpnia 2021 r. Zespołu Roboczego ds. Współpracy Nauki z Biznesem z udziałem przedstawicieli Rady Naukowej przy Rzeczniku;

15 *Kontynuacja posiedzenia z 28 lipca 2021 r. ws. Postulaty zmian w Ordynacji podatkowej*

– posiedzenie z 2 września 2021 r. Zespołu Roboczego ds. Podatków i danin quasi-podatkowych z udziałem Zespołu Roboczego ds. Mediacji i Arbitrażu oraz przedstawicieli Rady Naukowej przy Rzeczniku;

16 *Spotkanie w ramach Regionalnej Izby Gospodarczej w Katowicach*

– członkowie Rady Nadzorczej wzięli udział w spotkaniu w dniu 30 września 2021 r. w Katowicach;

17 *Zagadnienia dotyczące nauki i biznesu w działaniach instytucji publicznych oraz organów władzy*

– posiedzenie z 10 listopada 2021 r. Zespołu Roboczego ds. Współpracy Nauki z Biznesem z udziałem przedstawicieli Rady Naukowej przy Rzeczniku;

18 *Kontynuacja posiedzenia z 2 września 2021 r. ws. Postulaty zmian w Ordynacji podatkowej*

– posiedzenie z 20 grudnia 2021 r. Zespołu Roboczego ds. Podatków i danin quasi-podatkowych z udziałem Zespołu Roboczego ds. Mediacji i Arbitrażu oraz przedstawicieli Rady Naukowej przy Rzeczniku;

III. Akcje specjalne Rady Naukowej

W lipcu 2021 r. Rada Naukowa wystosowała pismo do Prezesa Rady Ministrów, wnosząc w nim postulaty o progospodarcze modyfikacje „Polskiego Ładu", tj.:

- kwotę wolną od podatku 30 tys. zł dla przedsiębiorców płacących podatek liniowy;
- ograniczenie składki zdrowotnej do kwoty maksymalnej obliczonej z podstawy 30-krotności średniej płacy dla wszystkich.

IV. Rada Naukowa na stronie internetowej Biura Rzecznika

Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców prowadzi witrynę podmiotową pod adresem: www.rzecznikmsp.gov.pl. Na stronie tej funkcjonuje zakładka „Rada Naukowa", w której wszyscy zainteresowani mogą znaleźć:

1) podstawowe informacje o celach i zadaniach Rady Naukowej przy Rzeczniku;
2) skład Rady Naukowej;
3) regulamin Rady Naukowej;
4) informacje kontaktowe do Zespołu ds. Obsługi Rady Przedsiębiorców.

Rozdział XV. Oddział Terenowy z siedzibą w Białymstoku

I. Sprawy prowadzone przez Oddział Terenowy w Białymstoku – w ujęciu tabelarycznym

SPRAWY INTERWENCYJNE 2021 - BIURO RZECZNIKA MŚP ODDZIAŁ TERENOWY W BIAŁYMSTOKU									
Przedmiot sprawy		**Łączna liczba spraw**	**Odmowa podjęcia interwencji**			**Podjęto interwencję**			
			Sprawa cywilna	**Brak statusu przedsiębiorcy**	**Inne**	**W toku**	**Przekazane do (WPL)**	**Mediacja**	**Zakończono**
Sprawy z ubezpieczeń społecznych	Wyłączenie z ubezpieczeń	3				3			
	Obniżenie podstawy wymiaru składek	0							
	Zasiłki, zwrot nienależnie pobranego świadczenia	0							
	Umorzenia, kontrole, przedawnienia, inne	3							3
Sprawy podatkowe	VAT	14				13			1
	CIT	1							1
	PIT	0							
	KKS	1				1			
	OP i Inne	15			1	14			
Wnioski z zakresu prawa budowlanego i gospodarki przestrzennej		2			2				
Wnioski dot. ustawy o SENT		0							
INNE, w tym wnioski dotyczące sporów cywilnych pomiędzy przedsiębiorcami lub brak statusu przedsiębiorcy		286	10		66	5	81		124
Sprawy rozpoznane w ramach pomocy dla Oddziału Terenowego w Krakowie / Biura Rzecznika w Warszawie		19			11	1			7
Sprawy dotyczące subwencji w ramach Tarczy Finansowej z PFR 1.0 i 2.0 / Tarczy Antykryzysowej ZUS, PUP, WUP i przekazanych do innych Oddziałów/WPL		529			129	42	30		328
Suma		**873**	**10**	**0**	**209**	**79**	**111**	**0**	**464**

II. Sprawy interwencyjne zakończone pozytywnie dla przedsiębiorcy (w tym także nieprawomocnie) wraz z opisem ich problematyki

1. Sprawa wniosku przedsiębiorcy o interwencję Rzecznika w postępowaniu prowadzonym przed ZUS, dotyczącym zwolnienia z opłacania należności z tytułu składek na ubezpieczenia za okres za okres od 1 do 30 listopada 2020 r. na podstawie art. 31zo ustawy o COVID-19.

Przedsiębiorca prowadzący działalność w formie spółki cywilnej zwrócił się do Rzecznika z wnioskiem z 28 stycznia 2020 r. o podjęcie czynności interwencyjnych w sprawie decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Rzeszowie z dnia 25 stycznia 2020 r., którą to decyzją organ odmówił przedsiębiorcy prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, za okres od 1 do 30 listopada 2020 r. W uzasadnieniu organ wskazał, że spółka cywilna rozpoczęła działalność od dnia 1 grudnia 2019 r., a zatem nie jest możliwe porównanie przychodów z listopada 2020 r. do listopada 2019 r.

Pismem z 12 lutego 2021 r. Rzecznik wstąpił do postępowania, wnioskując o zmianę przedmiotowej decyzji ZUS Oddział w Rzeszowie lub ewentualnie wskazanie podstaw faktycznych i prawnych uzasadniających odmowę przedsiębiorcy prawa do zwolnienia ze składek. Rzecznik wyjaśnił, że zgodnie z treścią art. 31zo ust. 10 ustawy o COVID-19, na wniosek płatnika składek prowadzącego na dzień 30 września 2020 r. działalność oznaczoną numerem PKD wskazanym w przepisie, zwalnia się płatnika z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od 1 listopada 2020 r. do dnia 30 listopada 2020 r. wykazanych w deklaracji rozliczeniowej złożonej za ten miesiąc, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek do dnia 30 czerwca 2020 r. i przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów podatkowych uzyskany w listopadzie 2020 r. był niższy co najmniej o 40% w stosunku do przychodu uzyskanego w listopadzie 2019 r. Rzecznik podkreślił, że każdy ze wspólników spółki cywilnej w listopadzie 2019 r. prowadził działalność w ramach indywidualnej działalności gospodarczej. Stosując zatem wykładnię celowościową wskazanego wyżej przepisu, możliwe i uzasadnione jest przyjęcie porównania sumy przychodów wspólników osiągniętych w listopadzie 2019 r. do przychodów osiągniętych przez spółkę cywilną w listopadzie 2020 r. Rzecznik powołał się na stanowisko Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w piśmie z 4 czerwca 2020 r.[372], w którym jednoznacznie wskazano, że: *gdy brzmienie przepisu nie odnosi się wprost do określonych stanów faktycznych, konieczne jest oparcie się na wykładni systemowej i celowościowej. Wsparcie (...) powinno być udzielane przedsiębiorcom na równych zasadach, bez dyskryminowania ich np. ze względu na fakt podjęcia współpracy gospodarczej z innymi przedsiębiorcami w ramach spółki cywilnej*. Dalej Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki

[372] Znak: DRP-I.0211.195.2020.JMŁ.

Społecznej proponuje rozwiązanie, że dopuszczalne jest przyjęcie zsumowanych obrotów gospodarczych każdego z przedsiębiorców z miesięcy 2019 r. poprzedzających zawarcie umowy spółki cywilnej i odniesienie ich do obrotów gospodarczych osiągniętych przez tych samych przedsiębiorców w ramach spółki cywilnej. Rzecznik dodał, że zgodnie z art. 11 Prawa Przedsiębiorców, jeżeli przedmiotem postępowania przed organem jest nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie uprawnienia, a w sprawie pozostają wątpliwości co do treści normy prawnej, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść przedsiębiorcy, chyba że sprzeciwiają się temu sporne interesy stron albo interesy osób trzecich, na które wynik postępowania ma bezpośredni wpływ. Ponadto zgodnie z uzasadnieniem ustawy o COVID jej celem było przeciwdziałanie negatywnym skutkom gospodarczym rozprzestrzeniania się koronawirusa. Rzecznik podkreślił, że pakiet osłonowy dla firm miał zapobiegać zwłaszcza utracie płynności przedsiębiorstw w ramach prowadzonych przez nie działalności. W tym kontekście, organy, stosując ustawę o COVID-19, nie mogą obciążać płatników bezpodstawnymi obowiązkami, pomijając jej ogólne założenia.

Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych decyzją z 9 marca 2021 r. uchylił ww. decyzję z dnia 25 stycznia 2021 r., orzekając jednocześnie o zwolnieniu przedsiębiorcy z opłacania należności z tytułu składek za listopad 2020 r.

2. Sprawa dotyczyła wniosku przedsiębiorcy o interwencję Rzecznika w postępowaniu prowadzonym przed ZUS, dotyczącym zwolnienia z opłacania należności z tytułu składek na ubezpieczenia za okres za okres od 1 do 31 maja 2020 r. na podstawie art. 31zo ustawy o COVID.

Przedsiębiorca zwrócił się do Rzecznika z wnioskiem o podjęcie czynności interwencyjnych w sprawie decyzji ZUS Oddział w Białymstoku z dnia 25 sierpnia 2020 r., którą to decyzją organ odmówił przedsiębiorcy prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, za okres od 1 do 31 maja 2020 r. W uzasadnieniu organ wskazał, że z dokumentów rozliczeniowych wynika, że przedsiębiorca nie był zwolniony z obowiązku złożenia deklaracji rozliczeniowej za maj 2020 r. Przedsiębiorca w okresie od 15 marca 2020 r. do 14 maja 2020 r. zgłosił zawieszenie działalności gospodarczej, jednak działalność gospodarcza została odwieszona już od 1 kwietnia 2020 r. Dokumenty rozliczeniowe za maj 2020 r. zostały złożone po terminie przewidzianym przepisami.

Pismem z 5 lutego 2021 r. Rzecznik zawiadomił o wstąpieniu na prawach przysługujących prokuratorowi do postępowania sądowego wszczętego na skutek skargi przedsiębiorcy. W ocenie Rzecznika zaskarżona decyzja naruszała przepisy postępowania oraz prawa materialnego, mające istotny wpływ na wynik sprawy. Rzecznik wyjaśnił, że zgodnie z art. 23 ust. 1 Prawa przedsiębiorców, przedsiębiorca wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na czas nieokreślony albo określony, nie krótszy jednak niż 30 dni. Wznowienie działalności przed upływem minimalnego okresu zawieszenia powoduje, że zawieszenie działalności będzie traktowane jako nieskuteczne. Okres kilku dni faktycznego zawieszenia prowadzenia działalności nie będzie traktowany jako zawieszenie działalności gospodarczej w rozumieniu ww. przepisu. Tym samym, zdaniem Rzecznika, w niniejszej sprawie do zawieszenia działalności gospodarczej w ogóle nie doszło i została zachowana ciągłość ubezpieczenia. Rzecznik stał na stanowisku, że przedsiębiorca nie był zobowiązany do składania deklaracji za maj 2020 r. Zgodnie z treścią art. 31zq ust. 1 ustawy o COVID, za marzec, kwiecień i maj 2020 r., płatnik składek zobowiązany jest przesyłać deklaracje rozliczeniowe lub imienne raporty miesięczne na zasadach i w terminach określonych w przepisach ustawy o SUS, chyba że zgodnie z tymi przepisami zwolniony jest z obowiązku ich składania. Przedsiębiorca jest osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą, opłacającą składki wyłącznie za siebie i ustalającą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe zgodnie z art. 18c ustawy o SUS, zatem zgodnie z treścią art. 47 ust 2g tej ustawy, był zwolniony z obowiązku składania deklaracji rozliczeniowej za kolejny miesiąc po złożeniu deklaracji rozliczeniowej, za pierwszy pełny miesiąc, do końca roku kalendarzowego, na który ustalił tę podstawę. W niniejszej sprawie przedsiębiorca złożył w terminach deklaracje rozliczeniowe, do złożenia których był zobowiązany, tj. za miesiące styczeń i luty 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 24 listopada 2021 r.[373], uchylił decyzję z dnia 25 sierpnia 2020 r. odmawiającą przedsiębiorcy prawa do zwolnienia z opłacania należności z tytułu składek należnych za maj 2020 r. Sąd wskazał na brzmienie art. 23 ust. 1 Prawa przedsiębiorców i uznał, że zawieszenie działalności na czas krótszy niż 30 dni, nie wywołało skutków prawnych, bowiem niewykonywanie przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej przez okres krótszy niż 30 dni nie jest kwalifikowane przez ustawodawcę jako zawieszenie jej wykonywania (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 27 marca 2018 r., sygn. akt III SA/Wr 31/18). Sąd zauważył także, że decyzją Prezesa ZUS z dnia

[373] Sygn. akt I SA/Bk 472/21.

20 listopada 2020 r., uchylona została w trybie autokontroli wydana wcześniej decyzja ZUS odmawiającą prawa do zwolnienia zapłacenia należności z tytułu składek należnych za marzec 2020 r. Jedocześnie organ orzekł o zwolnieniu z opłacania należności z tytułu składek za marzec 2020 r. Jako podstawę przyjął bezskuteczność zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej przez skarżącego. Sąd wskazał, że Rzecznik słusznie zauważył, że jeśli organ przyjął, że działalność nie została przez skarżącego zawieszona skutecznie i tym samym podstawa wymiaru składek za marzec 2020 r. pozostała bez zmian, to te przesłanki pozostają właściwe także dla kwietnia i maja 2020 r. i również w zakresie tych miesięcy decyzje organu powinny zostać zmienione. Końcowo Sąd stwierdził, że w sprawie doszło do naruszenia art. 23 ust. 1 Prawa przedsiębiorców, poprzez nieuzasadnione przyjęcie przez organ, że doszło do zawieszenia prowadzenia działalności przez skarżącego. Jednocześnie więc doszło do naruszenia art. 47 ust. 2g ustawy o SUS poprzez przyjęcie, że skarżący obowiązany był składać deklaracje rozliczeniowe m.in. za maj 2020 r., a z tego powodu w konsekwencji organ naruszył art. 31zo ust. 2 i ust. 2 w zw. z art. 31zq ust. 3 ustawy o COVID, odmawiając skarżącemu prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za maj 2020 r. Wynikowo także, zdaniem Sądu, w sprawie doszło do naruszenia zasady budowania zaufania do organów administracji publicznej (art. 8 KPA), zasady informowania (art. 9 KPA), jak też zasady prawdy obiektywnej (art. 7 KPA).

3. Sprawa z wniosku interwencyjnego przedsiębiorcy działającego w branży usług elektrycznych dotycząca podatku VAT za 2011 r. oraz kwestii przedawnienia zobowiązań podatkowych za poszczególne okresy rozliczeniowe.

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie decyzją z dnia 23 listopada 2020 r., uchylił decyzję Naczelnika Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Olsztynie z dnia 25 lipca 2017 r., w części dotyczącej określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za okresy: czerwiec, sierpień, wrzesień i październik 2011 r. W części zaś dotyczącej określenia nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy za grudzień 2011 r. decyzja organu pierwszej instancji została utrzymana w mocy.

Rzecznik pismem z 18 października 2021 r. wstąpił do postępowania sądowego prowadzonego wskutek skargi wniesionej przez przedsiębiorcę przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie za sygn. akt III SA/Wa 287/21, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w części, w której organ II instancji utrzymał w mocy decyzję organu I instancji, tj. w części określającej nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym do

przeniesienia na następny okres rozliczeniowy za grudzień 2011 r. Rzecznik wskazał, że w jego ocenie kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miało ustalenie, czy zobowiązanie podatkowe z tytułu nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy za grudzień 2011 r. wygasło na skutek upływu terminu przedawnienia, określanego na dzień 31 grudnia 2017 r. Rzecznik wyjaśnił, że przedstawienie podatnikowi zarzutów w postępowaniu karnym skarbowym nie przerwało skutecznie biegu terminu przedawnienia i tym samym zobowiązanie podatkowego z tytułu nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy za grudzień 2011 r. wygasło. Rzecznik podkreślał, że fakt uzyskania przez podatnika wiedzy o toczącym się postępowaniu karnym skarbowym nie przesądza o świadomości podatnika w zakresie skutków jakie za sobą niesie takie postanowienie. Taki zaś cel przemawiał za wprowadzeniem art. 70c OP, także w świetle wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 17 lipca 2012 r. Realizacja zasady ochrony zaufania do państwa oraz stanowionego prawa wymaga, aby podatnik został poinformowany o fakcie zawieszenia lub nierozpoczęcia przedawnienia. Instytucja zawieszenia biegu terminu przedawnienia ma charakter nadzwyczajny, a w świetle orzecznictwa zasadą jest, że zobowiązanie podatkowe ulega przedawnieniu po upływie ustawowego terminu. Skoro ustawodawca wprowadził taką instytucję do porządku prawnego, to organy podatkowe zobowiązane zostały do zapewnienia podatnikowi należytego wypełnienia obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 70c OP. Nie można dopuścić do sytuacji, w której sytuacja prawna podatnika jest wciąż kwestionowana, a on sam nie może ściśle określić przysługujących mu praw i obowiązków. Prawo do dobrej administracji podatkowej powinno być rozumiane jako działanie organów zgodnie i w granicach prawa oraz jako zakaz nadużywania swoich kompetencji, czego wyrazem mogło być wszczęcie postępowania karnego skarbowego przeciwko podatnikowi.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 8 grudnia 2021 r. uchylił zaskarżoną decyzję, w której organ drugiej instancji utrzymał w mocy decyzję organu pierwszej instancji, przekazując sprawę do ponownego rozpoznania. Sąd podzielił stanowisko Rzecznika, stosownie do którego, w sytuacji gdy organ postępowania przygotowawczego wszczyna postępowanie karne skarbowe, organ odwoławczy powinien poczynić ustalenia, czy wszczęcie postępowania karnego skarbowego nie zostało wykorzystane w sposób instrumentalny. W uzasadnieniu decyzji organu podatkowego powinny znaleźć się informacje niezbędne do oceny, czy w okolicznościach konkretnej sprawy faktycznie wystąpił materialnoprawny skutek w postaci zawieszenia biegu terminu przedawnienia.

4. Sprawa skargi kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach oddalającego skargę Przedsiębiorcy na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bielsku-Białej odmawiającą rejestracji nowego pojazdu – przyczepy do przewozu osób wchodzącej w skład kolejki turystycznej.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2021 r. oddalił skargę przedsiębiorcy na decyzję SKO w Bielsku-Białej z dnia 14 września 2020 r., utrzymującą w mocy decyzję Starosty Cieszyńskiego z dnia 21 lipca 2018 r., odmawiającą rejestracji pojazdu marki ROADTRAINS typ WA1. W zaskarżonym wyroku Sąd wskazał, że spór w istocie rzeczy idzie o to, jak zakwalifikować pojazd zgłoszony do rejestracji czasowej, a więc, czy jest to pojazd mieszczący się w hipotezie art. 70d ust. 2 i art. 70zn ust. 3 ustawy o PRD i nie jest jednocześnie wymieniony w załączniku nr 2 do ustawy, co oznaczałoby wyłączenie obowiązku uzyskiwania świadectwa homologacji typu WE pojazdu, świadectwa homologacji typu pojazdu oraz uzyskania dopuszczenia jednostkowego pojazdu, czy też jest pojazdem nowym w rozumieniu art. 70d ust. 1 ustawy o PRD (jak twierdzą organy), co z kolei niosłoby za sobą konieczność uzyskania jednego z wymienionych świadectw albo dopuszczenia jednostkowego. Sąd uznał, że przedmiotowy pojazd – przyczepa jest „nowym pojazdem" i jako taki podlega ogólnej zasadzie określonej w art. 70d ust. 1 ustawy o PRD, zgodnie z którą producent nowego typu pojazdu, typu przedmiotu wyposażenia lub części jest obowiązany uzyskać dla każdego nowego typu pojazdu, typu przedmiotu wyposażenia lub części odpowiednie świadectwo homologacji typu WE.

Wstępując do postępowania toczącego się przed Naczelnym Sądem Administracyjnym w Warszawie, Rzecznik na wstępie podkreślił, że skarżony wyrok sądu administracyjnego doprowadził do sytuacji, w której na przedsiębiorcę nałożony został obowiązek, którego spełnienie w aktualnym stanie prawnym jest niemożliwie. Przedsiębiorca nie uzyska homologacji, bowiem żadna jednostka badawcza nie dokona sprawdzenia zgodności pojazdu z nieistniejącymi normami technicznymi badanymi w procedurze homologacji. Przyczepa dostosowana do przewozu osób, wchodząca w skład kolejki turystycznej, nie została wymieniona w załączniku nr 2 do ustawy o PRD nie ma takiej kategorii przyczepy w ramach kategorii O i R. Takie stanowisko potwierdziły również wyjaśnienia sporządzone przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego (organu właściwego do wykonywania czynności związanych z homologacją pojazdów, przedmiotu ich wyposażenia lub części, dopuszczeniem jednostkowym pojazdu, czy też dopuszczeniem indywidualnym WE pojazdów). Organ wskazał, że zgodnie z art. 2 pkt. 49a ustawy o PRD kolejka turystyczna

to zespół pojazdów składający się z ciągnika rolniczego, którego konstrukcja ogranicza prędkość jazdy do 25 km/h, albo pojazdu wolnobieżnego oraz przyczepy (przyczep) dostosowanej do przewozu osób, wykorzystywanych w ramach prowadzonej działalności w zakresie świadczenia usług turystycznych. Jednocześnie wskazano, że określenie przedmiotowego pojazdu jako przeznaczonego do przewozu osób wyklucza zakwalifikowanie go do kategorii R lub O – tym samym dla przedmiotowego pojazdu nie została przewidziana odrębna procedura homologacyjna. Rzecznik zwrócił uwagę na treść z art. 63 ustawy o PRD, zgodnie z którym przewóz osób może odbywać się tylko pojazdem do tego przeznaczonym lub przystosowanym. Ponadto dopuszcza się przewóz osób samochodem ciężarowym poza kabiną kierowcy, pod warunkiem, że pojazd odpowiada wymaganym warunkom technicznym do przewozu osób, osoby nie znajdują się między ładunkiem a kabiną kierowcy, osoby przewożone są na miejscach siedzących, pojazd nie przekracza prędkości 50 km/h. Z kolei ust. 3 przepisu stanowi, że zabrania się przewozu osób w przyczepie, z tym, że dopuszcza się przewóz m.in. osób w przyczepie (przyczepach) kolejki turystycznej pod warunkiem, że osoby te przewożone są wyłącznie na miejscach siedzących. Powyższe doprowadziło do wniosku, że przewóz osób w przyczepach kolejki turystycznej jest bezspornie dozwolony i stanowi kategorię odrębną od przyczep kategorii O lub R. Ponadto Rzecznik wskazał, że wydanie rozstrzygnięcia przez organ administracji publicznej w sprawach, w których wątpliwości interpretacyjne rozstrzygnięto na niekorzyść strony, istotnie obniżają zaufanie do państwa, a także do stanowionego przez niego prawa. Przepis prawa materialnego poddany procesowi wykładni powinien być, w razie wątpliwości co do treści normy prawnej, interpretowany na korzyść strony. Z uwagi na przepisy Konstytucji Biznesu organ zobligowany jest zatem do dokonania takiej wykładni przepisów, która uwzględnia prymat strony jako słabszego podmiotu stosunku administracyjnoprawnego. Mając powyższe na uwadze, Rzecznik podniósł, że nie jest do zaakceptowania sytuacja, w której pobieżna analiza niejasnych przepisów dokonana przez organy administracyjne i sąd doprowadziła do odebrania przedsiębiorcy uprawnienia do rejestracji pojazdu. Przy czym nawet dobra wola przedsiębiorcy i próba wszczęcia procedury homologacji (zgodnie z interpretacją organów) nie mogła doprowadzić do uzyskania uprawnienia z uwagi na brak przepisów określających normy homologacyjne dla przedmiotowego pojazdu.

Wyrokiem z dnia 7 grudnia 2021 r.[374] Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Gliwicach podzielając stanowisko przedstawione przez Rzecznika.

[374] Sygn. akt II GSK 2248/21.

5. Sprawa wniosku interwencyjnego średniego przedsiębiorcy, któremu Polski Fundusz Rozwoju S. A. odmówił przyznania subwencji finansowej bez podania przyczyny.

Przedsiębiorca zwrócił się do Biura Rzecznika z wnioskiem o interwencję w związku z odmową wypłaty subwencji finansowej w ramach rządowego programu – „Tarcza Finansowa Polskiego Funduszu Rozwoju dla Małych i Średnich Firm”[375]. Przedsiębiorca złożył do PFR S.A. wniosek o przyznanie subwencji finansowej. Na mocy decyzji w sprawie umowy subwencji finansowej PFR S.A. odmówił wypłaty środków. W uzasadnieniu wskazał, że odpowiadając za wypłatę subwencji, w ramach programu weryfikuje wnioski na podstawie danych zawartych w rejestrach publicznych udostępnionych przez organy państwa. Z tego powodu może zdarzyć się sytuacja, w której przedsiębiorca otrzyma decyzję odmawiającą przyznania subwencji bez podania przyczyny. Przedsiębiorca pismem z 19 lutego 2021 r. dokonał zgłoszenia wyjaśniającego (reklamacji), stosownie do procedury wynikającej z § 17 ust. 1 Regulaminu ubiegania się o udział w programie rządowym „Tarcza Finansowa 2.0 Polskiego Funduszu Rozwoju dla Mikro, Małych i Średnich Firm” za pośrednictwem Banku. W zgłoszeniu wyjaśniającym wskazał, że prowadzi działalność gospodarczą m.in. w ramach kodu PKD 96.04.Z - działalność usługowa związana z poprawą kondycji fizycznej, który w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego jest wpisany jako przedmiot przeważającej działalności przedsiębiorcy. Przedsiębiorca szczegółowo wyjaśnił także, że spełnia pozostałe warunki określone w Regulaminie, przedkładając dokumenty potwierdzające prawdziwość danych wskazanych we wniosku o przyznanie subwencji finansowej w ramach Programu 2.0, w szczególności w zakresie wykonywanej działalności gospodarczej kwalifikującej do udziału w Programie 2.0 oraz w zakresie wysokości przychodów, stanu zatrudnienia i braku zaległości w opłacaniu podatków i składek na ubezpieczenie społeczne.

Rzecznik zwrócił się do PFR S.A. z wnioskiem o podjęcie działań zmierzających do zapewnienia skutecznej ochrony praw przedsiębiorców przez przyspieszenie rozpatrywania zgłoszenia wyjaśniającego (reklamacji), złożonego przez przedsiębiorcę oraz przyznanie i wypłatę wnioskowanej kwoty subwencji finansowej lub ewentualnie wskazanie podstaw faktycznych oraz prawnych uzasadniających odmowę wypłaty przedsiębiorcy subwencji finansowej w terminie umożliwiającym wyjaśnienie ewentualnych rozbieżności i złożenie nowego wniosku o przyznanie subwencji finansowej. W swoim wystąpieniu Rzecznik wskazał,

[375] Uchwalonego uchwałą Rady Ministrów Nr 50/2020 w dniu 27 kwietnia 2020 r., podjętą na podstawie art. 21a SIRU.

że praktyka PFR S.A. polegająca na odmowie przyznania subwencji finansowej bez wskazania przyczyny budzi poważne zastrzeżenia. Przedsiębiorca nie uzyskał subwencji finansowej ani precyzyjnej informacji na temat tego, jaka była przyczyna odmowy wypłaty środków. Rzecznik podkreślił, że jest nie do przyjęcia sytuacja, w której przedsiębiorcy odmawia się wypłaty subwencji finansowej, nie informując go jednocześnie o przyczynach takiej decyzji i uniemożliwiając mu w ten sposób podjęcie działań mających na celu obronę jego praw. Rzecznik zauważył również, że w dniu 27 lipca 2020 r. wydana została pozytywna decyzja przyznająca przedsiębiorcy subwencję finansową w kwocie 1.867.000,00 zł. Od tej daty nie wystąpiły okoliczności, które mogłyby wpływać na ocenę spełnienia przez przedsiębiorcę warunków programu.

Po podjętej przez Rzecznika interwencji PFR S.A. umożliwił przedsiębiorcy ponowne złożenie wniosku o subwencję finansową. Na podstawie ponownie wydanej decyzji PFR S.A. postanowił wypłacić przedsiębiorcy subwencję finansową w kwocie 3.500.000,00 zł – zgodnie z wnioskiem przedsiębiorcy.

6. Sprawa wniosku interwencyjnego mikroprzedsiębiorcy, któremu PFR S.A. przyznał część z wnioskowanej kwoty subwencji finansowej, a w pozostałym zakresie odmówił wypłaty z powodu pozyskania z ZUS informacji o mniejszej liczbie zatrudnianych pracowników niż zadeklarowana we wniosku o przyznanie subwencji finansowej.

Mikroprzedsiębiorca zwrócił się do Biura Rzecznika z wnioskiem o interwencję w związku z odmową wypłaty w pełnej wysokości subwencji finansowej w ramach rządowego programu – „Tarcza Finansowa Polskiego Funduszu Rozwoju dla Małych i Średnich Firm". Przedsiębiorca złożył do PFRS.A. wniosek o przyznanie subwencji finansowej. Polski Fundusz Rozwoju S.A. na mocy decyzji w sprawie umowy subwencji finansowej przyznał mikroprzedsiębiorcy subwencję finansową w niższej wysokości niż kwota wnioskowana. W uzasadnieniu wskazał, że powodem decyzji o częściowym przyznaniu subwencji było pozyskanie przez PFR S.A. informacji o mniejszej liczbie zatrudnianych pracowników niż zadeklarowana we wniosku o przyznanie subwencji finansowej. Mikroprzedsiębiorca uzyskał z ZUS Oddział w Krakowie zaświadczenie o stanie zatrudnienia, potwierdzające prawidłowość danych zadeklarowanych we wniosku o przyznanie subwencji finansowej i w oparciu o to zaświadczenie złożył odwołanie od decyzji. Decyzją w sprawie umowy subwencji finansowej, wydaną na skutek odwołania wniesionego przez mikroprzedsiębiorcę, PFR S.A. dokonał negatywnej weryfikacji spełnienia przez mikroprzedsiębiorcę warunków otrzymania uzupełniającej kwoty subwencji finansowej w wysokości wskazanej w odwołaniu.

W uzasadnieniu wskazano, że powodem decyzji oczęściowym przyznaniu subwencji było pozyskanie przez PFR S.A. informacji o mniejszej liczbie pracowników zatrudnianych przez mikroprzedsiębiorcę niż liczba zadeklarowana we wniosku o przyznanie subwencji finansowej. Mikroprzedsiębiorca dokonał zgłoszenia wyjaśniającego (reklamacji), stosownie do procedury wynikającej z § 14 ust. 1 Regulaminu ubiegania się o udział w programie rządowym „Tarcza Finansowa Polskiego Funduszu Rozwoju dla Małych i Średnich Firm". Podstawą złożenia tego zgłoszenia wyjaśniającego było zaświadczenie o stanie zatrudnienia wydane przez ZUS. Następnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Krakowie poinformował przedsiębiorcę o anulowaniu zaświadczenia, będącego podstawą zgłoszenia reklamacyjnego, w związku z błędnie wskazanym w nim stanem zatrudnienia. Na skutek poczynionych przez mikroprzedsiębiorcę wyjaśnień okazało się, że pomimo wydania przez ZUS Oddział w Krakowie zaświadczenia, stan zatrudnienia w systemie informatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nadal był niezgodny z rzeczywistością i wskazywał inną niż wynikająca z zaświadczenia liczbę zatrudnionych. Po wyjaśnieniach z ZUS-em mikroprzedsiębiorca uzyskał kolejne zaświadczenie o stanie zatrudnienia, potwierdzające prawidłowość danych zadeklarowanych we wniosku o przyznanie subwencji finansowej. Mikroprzedsiębiorca dostarczył do banku nowe zaświadczenie. Okazało się jednak, że pismem datowanym na dzień wcześniej PFR S.A. poinformował o podtrzymaniu swojej wcześniejszej decyzji i oddalił zgłoszenie wyjaśniające, uznając je za niezasadne.

Rzecznik zwrócił się do PFR S.A. z wnioskiem o podjęcie działań, zmierzających do zapewnienia skutecznej ochrony praw przedsiębiorców poprzez ponowne rozpatrzenie zgłoszenia wyjaśniającego (reklamacji), złożonego przez mikroprzedsiębiorcę w terminie umożliwiającym przyznanie i wypłatę uzupełniającej kwoty subwencji finansowej. Z przedłożonych Rzecznikowi dokumentów wynikało, że przyczyną podjęcia przez PFR S.A. decyzji o częściowym przyznaniu subwencji finansowej oraz odmowy wypłaty wnioskowanej przez mikroprzedsiębiorcę, uzupełniającej kwoty subwencji finansowej i podtrzymania tej decyzji w ramach procesu rozpoznawania zgłoszenia wyjaśniającego (reklamacji) był błąd w systemie informatycznym ZUS, czyli okoliczność niezależna od przedsiębiorcy i taka, na którą przedsiębiorca nie miał wpływu. Rzecznik w swoim wystąpieniu wskazał, że przedsiębiorca nie powinien ponosić negatywnych konsekwencji związanych z błędnymi informacjami figurującymi w systemie informatycznym ZUS-u.

Po podjętej przez Rzecznika interwencji PFR S.A. umożliwił przedsiębiorcy ponowne złożenie odwołania. Decyzją w sprawie subwencji finansowej, wydaną na skutek ponownego odwołania

złożonego przez mikroprzedsiębiorcę, PFR S.A. postanowił wypłacić uzupełniającą kwotę subwencji finansowej zgodnie z wnioskiem przedsiębiorcy.

7. Sprawa wniosku interwencyjnego przedsiębiorcy, któremu PFR S.A. odmówił wypłaty wnioskowanej kwoty subwencji finansowej ze względu na to, że przedsiębiorca według stanu na koniec 2019 r. zatrudniał w przeliczeniu na etaty więcej niż 9 pracowników, ale mniej niż 10 pracowników.

Przedsiębiorca zwrócił się do Biura Rzecznika z wnioskiem o interwencję w związku z odmową wypłaty subwencji finansowej w ramach rządowego programu – „Tarcza Finansowa Polskiego Funduszu Rozwoju dla Małych i Średnich Firm". Przedsiębiorca, będący spółką osobową, złożył do PFR S.A. wniosek o przyznanie subwencji finansowej w ramach tarczy finansowej dla mikroprzedsiębiorców. Polski Fundusz Rozwoju S.A. na mocy decyzji w sprawie umowy subwencji finansowej odmówił wypłaty wnioskowanej kwoty subwencji ze względu na fakt, że na podstawie danych zweryfikowanych przez PFR S.A., przedsiębiorca na koniec 2019 r. zatrudniał w przeliczeniu na etaty więcej niż 9 pracowników, ale mniej niż 10 pracowników. Na tej podstawie PFR S.A. uznał, że przedsiębiorca nie kwalifikuje się do kategorii mikroprzedsiębiorców. Przedsiębiorca dokonał zgłoszenia wyjaśniającego (reklamacji), stosownie do procedury wynikającej z § 14 ust. 1 Regulaminu ubiegania się o udział w programie rządowym „Tarcza Finansowa Polskiego Funduszu Rozwoju dla Małych i Średnich Firm". Przedsiębiorca wskazał, że bez uwzględnienia etatów pracowników, będących wspólnikami, przedsiębiorca według stanu na dzień 31 grudnia 2019 r. zatrudniał 9 pracowników.

Rzecznik zwrócił się do PFR S.A. z wnioskiem o podjęcie działań, zmierzających do zapewnienia skutecznej ochrony praw przedsiębiorców poprzez rozpatrzenie zgłoszenia wyjaśniającego (reklamacji) w terminie umożliwiającym przyznanie i wypłatę przedsiębiorcy subwencji finansowej w pełnej należnej mu kwocie. Rzecznik poparł stanowisko przedsiębiorcy, zgodnie z którym przy ustalaniu, czy przedsiębiorca jest mikroprzedsiębiorcą na potrzeby ubiegania się do subwencję finansową w przypadku spółek osobowych, nie powinno uwzględniać się etatów pracowników, będących wspólnikami spółki. Wynika to z tego, że zgodnie z § 1 ust. 2 Regulaminu ubiegania się o udział w programie rządowym „Tarcza Finansowa Polskiego Funduszu Rozwoju dla Małych i Średnich Firm" w zakresie stanu zatrudnienia mikroprzedsiębiorcą jest przedsiębiorca, który na dzień 31 grudnia 2019 r. zatrudnia, co najmniej jednego pracownika oraz nie więcej niż dziewięciu pracowników (z wyłączeniem właściciela).

Po podjętej przez Rzecznika interwencji PFR S.A. podjął decyzję o wypłacie przedsiębiorcy pełnej kwoty subwencji finansowej, zgodnie z wnioskiem przedsiębiorcy.

8. Sprawa wniosku interwencyjnego przedsiębiorcy z branży odzieżowej, któremu PFR S.A. odmówił przyznania subwencji finansowej z uwagi na zakwestionowanie prowadzenia działalności w ramach kodów PKD kwalifikujących się do ubiegania się o wsparcie z programu Tarcza Finansowa PFR 2.0.

Do Biura Rzecznika zwrócił się przedsiębiorca z wnioskiem o interwencję w związku z odmową wypłaty subwencji finansowej w ramach rządowego programu – „Tarcza Finansowa 2.0 Polskiego Funduszu Rozwoju dla Mikro, Małych i Średnich Firm". Wskazał, że od wielu lat prowadzi działalność w zakresie sprzedaży detalicznej odzieży w wyspecjalizowanych sklepach i działalność ta zgodnie z dokumentami programowymi kwalifikuje się do udziału w programie Tarcza Finansowa PFR 2.0. Pomimo tego PFR S.A. negatywnie rozpatrzył wniosek o subwencję, kwestionując spełnianie przez przedsiębiorcę warunku prowadzenia działalności w ramach kodów PKD kwalifikujących się do ubiegania się o wsparcie z programu Tarcza Finansowa PFR 2.0. Przedsiębiorca dokonał zgłoszenia wyjaśniającego (reklamacji) oraz zwrócił się o pomoc do Rzecznika.

Rzecznik zwrócił się do PFR S.A. z wnioskiem o podjęcie działań, zmierzających do zapewnienia skutecznej ochrony praw przedsiębiorców poprzez przyznanie przedsiębiorcy wnioskowanej kwoty subwencji finansowej. W swoim wystąpieniu Rzecznik wyjaśnił, że przedsiębiorca od dnia zarejestrowania w rejestrze przedsiębiorców KRS, czyli od ponad 10 lat, nieprzerwanie ma wpisany przedmiot działalności w zakresie całego działu, obejmującego także wskazany we wniosku o subwencję kod PKD na poziomie podklasy. Rzecznik wskazał, że w przypadku gdy przedsiębiorca deklaruje, że prowadzi działalność gospodarczą w zakresie całego działu PKD, to tym samym deklaruje prowadzenie działalności w zakresie wszystkich kodów na poziomie podklasy, zgrupowanych w ramach tego działu. Nie bez znaczenia przy ocenie wniosku powinien mieć także fakt, że przedsiębiorca pomimo zamknięcia galerii handlowych i braku możliwości prowadzenia sklepu odzieżowego kontynuował działalność gospodarczą, dając zatrudnienie 7 pracownikom.

Po podjętej przez Rzecznika interwencji PFR S.A. podjął decyzję o wypłacie przedsiębiorcy subwencji finansowej w kwocie 370 000,00 zł, będącej pełną kwotą wnioskowaną przez przedsiębiorcę. Stanowisko zaprezentowane przez Rzecznika jest spójne także z Komunikatem PFR S.A. nr 2 dotyczącym interpretacji warunku prowadzenia działalności gospodarczej w ramach określonych kodów Polskiej Klasyfikacji Działalności objętych rządowym

programem „Tarcza Finansowa 2.0 Polskiego Funduszu Rozwoju dla Mikro, Małych i Średnich Firm”.

9. Sprawa wniosku przedsiębiorcy z branży gastronomicznej, któremu PFR S.A. odmówił przyznania subwencji finansowej bez podania przyczyny.

Przedsiębiorca, zwracając się do PFR S.A. o pomoc w ramach rządowego programu Tarcza Finansowa PFR 2.0, wykazał, że jego przychody drastycznie spadły, o ponad 90%, po wprowadzeniu ograniczeń w ramach walki z pandemią COVID-19, oraz że spełnia wszystkie kryteria przyznania subwencji finansowej. Polski Fundusz Rozwoju S.A. trzykrotnie poinformował przedsiębiorcę, że podjął decyzję negatywną skutkującą odmową wypłaty wnioskowanej kwoty subwencji finansowej stwierdzając, że: *może zdarzyć się sytuacja, w której przedsiębiorca otrzyma z PFR decyzję odmowy przyznania subwencji bez podania przyczyny*. Przedsiębiorca dokonał zgłoszenia wyjaśniającego (reklamacji), stosownie do procedury wynikającej z Regulaminu ubiegania się o udział w programie rządowym Tarcza Finansowa 2.0 Polskiego Funduszu Rozwoju dla Mikro, Małych i Średnich Firm. W zgłoszeniu wyjaśniającym wskazał, że prowadzi działalność gospodarczą m.in. w ramach kodu PKD 56.10.A – Restauracje i inne stałe placówki gastronomiczne, który zgodnie z dokumentami Programowymi kwalifikuje się do udziału w Programie. Przedsiębiorca do złożonej reklamacji przed PFR S.A., równolegle wniósł wniosek do Oddziału Terenowego w Białymstoku, licząc, że interwencja Rzecznika w sprawie przyniesie skutek.

Rzecznik zwrócił się do PFR S.A. z wnioskiem o podjęcie działań, zmierzających do zapewnienia skutecznej ochrony praw przedsiębiorców przez rozpatrzenie zgłoszenia wyjaśniającego (reklamacji), złożonego przez przedsiębiorcę oraz przyznanie i wypłatę wnioskowanej kwoty subwencji finansowej lub ewentualnie wskazanie podstaw faktycznych oraz prawnych uzasadniających odmowę wypłaty przedsiębiorcy subwencji finansowej w terminie umożliwiającym wyjaśnienie ewentualnych rozbieżności i złożenie nowego wniosku o przyznanie subwencji finansowej. Rzecznik w swoim wystąpieniu wskazał, że praktyka PFR S.A. polegająca na odmowie przyznania subwencji finansowej bez wskazania przyczyn budzi poważne zastrzeżenia. Przedsiębiorca nie uzyskał subwencji finansowej ani precyzyjnej informacji na temat tego, jaka była podstawa odmowy wypłaty środków pomocy. Rzecznik podkreślił, że jest nie do przyjęcia sytuacja, w której przedsiębiorcy odmawia się wypłaty subwencji finansowej, nie informując go jednocześnie o przyczynach takiej decyzji i uniemożliwiając mu w ten sposób podjęcie działań mających na celu obronę jego praw. Przedsiębiorca we wniosku o subwencję finansową wskazał, że według stanu na dzień

31 grudnia 2019 r., na dzień 1 listopada 2020 r. oraz na dzień złożenia wniosku o subwencję finansową wykonywał działalność gospodarczą m.in. w zakresie kodu PKD 56.10.A - Restauracje i inne stałe placówki gastronomiczne. Powyższe znajdowało potwierdzenie w informacji odpowiadającej odpisowi pełnemu z rejestru przedsiębiorców KRS. Z dokumentu tego wynikało, że Przedsiębiorca od dnia zarejestrowania, czyli od dnia 31 października 2019 r., posiada nieprzerwanie wpisany przedmiot działalności PKD 56.10.A. Rzecznik dodatkowo wskazał, że znaczenie w sprawie winien mieć również fakt, iż przedsiębiorca cały czas kontynuuje działalność gospodarczą, pomimo trudności spowodowanych pandemią, dając jednocześnie zatrudnienie 108 pracownikom.

Po podjętej przez Rzecznika interwencji PFR S.A. umożliwił przedsiębiorcy ponowne złożenie wniosku o subwencję finansową. Na podstawie ponownie wydanej decyzji PFR S.A. przyznał przedsiębiorcy subwencję finansową w kwocie 3.447.000,00 zł - zgodnie z wnioskiem przedsiębiorcy.

10. Sprawa wniosku interwencyjnego przedsiębiorcy, wobec którego nałożono karę pieniężną za naruszenie ustawy SENT.

Do Biura Rzecznika zgłosił się przedsiębiorca, na którego nałożono karę pieniężną w związku z naruszeniem przepisów ustawy o SENT w odniesieniu do transportu paliwa w ilości 11.000 litrów. Podczas kontroli drogowej funkcjonariusze celno-skarbowi stwierdzili, że w zgłoszeniu SENT podano błędne dane dotyczące lokalizatora GPS. Po ponad ośmiu miesiącach od przeprowadzenia tej kontroli Naczelnik Mazowieckiego Urzędu Celno-Skarbowego w Warszawie wszczął postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej, które zakończyło się nałożeniem na przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 10.000 zł. Przedsiębiorca odwołał się od decyzji i zwrócił się do Rzecznika z wnioskiem o interwencję.

Rzecznik przystąpił do postępowania, przedstawiając swoje stanowisko w sprawie. Rzecznik wskazał na szereg naruszeń przepisów, których dopuścił się organ pierwszej instancji, m.in. podniósł, że w sprawie doszło do naruszenia przepisów art. 165b § 1 OP w zw. z art. 26 ust. 5 ustawy o SENT, jako że postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej zostało wszczęte po upływie sześciu miesięcy od daty zakończenia kontroli drogowej, co oznacza, że wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej i wydanie decyzji merytorycznej było niedopuszczalne. Dyrektor Izby Administracji Skarbowej utrzymał w mocy decyzję organu pierwszej instancji. Decyzja organu drugiej instancji została zaskarżona do sądu administracyjnego. Rzecznik przedstawił swoje stanowisko także w postępowaniu przed

Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie i wskazał na szereg naruszeń proceduralnych, których dopuściły się organy obydwu instancji w sprawie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 16 marca 2021 r. wydanym w sprawie[376] uchylił obie decyzje i umorzył postępowanie administracyjne. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd podkreślił, że do kontroli celno-skarbowej prowadzonej pod względem przestrzegania ustawy o SENT odpowiednie zastosowanie znajduje art. 165b § 1 OP. Oznacza to, że postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej z ustawy o SENT może być wszczęte jedynie w terminie 6 miesięcy od daty zakończenia kontroli drogowej. Po upływie tego terminu wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej i wydanie decyzji merytorycznej jest niedopuszczalne. Taka wykładnia przepisów jest zgodna ze stanowiskiem prezentowanym przez Rzecznika.

[376] Sygn. akt VI SA/Wa 2452/20.

Rozdział XVI. Oddział Terenowy z siedzibą w Gdańsku

I. Sprawy interwencyjne prowadzone przez Oddział Terenowy w Gdańsku

1) w ujęciu tabelarycznym

L.p.	**Przedmiot sprawy**	**Łączna liczba spraw**	**Podjęto interwencję**	**Odmowa podjęcia interwencji/przyczyny:**	
				brak naruszeń organu, nie uzupełniono dokumentów, sprawy ZUS przed sądem powszechnym	**ze stanowiskiem Rzecznika, z informacją o podjętych działaniach Rzecznika**
1.	z zakresu ubezpieczeń społecznych	381	204	159	75
2.	z zakresu prawa podatkowego	16			
3.	z zakresu ustawy o SENT	11			
4.	dotyczące odmów przyznania dotacji z PUP i WUP	39			
5.	dotyczące PFR	15			
6.	z zakresu prawa budowlanego	4			
7.	inny, w tym wnioski legislacyjne	62			
8.	Łączna ilość spraw	528	204	234	
9.	Sprawy w toku na dzień 31 grudnia 2021 r.	132 (w tym 36 w trakcie analizy)			

2) w ujęciu opisowym

W Oddziale Terenowym w Gdańsku w okresie od 1 stycznia 2021 r. do 31 grudnia 2021 r. rozpoznanych zostało 528 wniosków od przedsiębiorców, z czego do dalszego procedowania, w tym do interwencji procesowej zakwalifikowano 240 (w tym 36 we wstępnej analizie) sprawy. W 159 sprawach wnioski zostały odrzucone z uwagi na brak ustawowych kompetencji Rzecznika do podjęcia czynności interwencyjnych, czy też brak naruszeń Konstytucji Biznesu przez organ administracji. Rzecznik nie podejmował również interwencji w sytuacji, gdy przedsiębiorcy pomimo wezwania do uzupełnienia braków formalnych wniosku interwencyjnego nie przesyłali wymaganych dokumentów. W 75 sprawach pomimo braku możliwości podjęcia interwencji poinformowano przedsiębiorcę o działaniach Rzecznika lub przedstawiono stanowisko Rzecznika w sprawie.

II. Sprawy interwencyjne zakończone pozytywnie dla przedsiębiorcy (w tym także nieprawomocnie) wraz z opisem ich problematyki

1. Sprawa nałożenia na Spółkę sześciu kar pieniężnych w wysokości 10.000 zł z tytułu naruszenia przez przewoźnika art. 5 ust. 4 pkt 1 lit. c w zw. z art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy o SENT, które to naruszenie polegało na podaniu przez spółkę w zgłoszeniu SENT przewozu oleju opałowego na środku przewozowym (autocysterną) z przyczepą, podczas gdy faktycznie przewóz realizowany był samą autocysterną.

Spółka zwróciła się do Rzecznika z wnioskiem o podjęcie interwencji w sprawach dotyczących decyzji z dnia 16 listopada 2020 r., którymi Naczelnik Kujawsko-Pomorskiego UCS nałożył na spółkę jako podmiot wysyłający i przewoźnika, karę pieniężną w wysokości 10.000 zł z tytułu naruszenia art. 5 ust. 4 pkt 1 lit. c w związku z art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy o SENT, polegającego na podaniu przez spółkę w zgłoszeniu SENT przewozu oleju opałowego na środku przewozowym (autocysterną) z przyczepą, podczas gdy faktycznie przewóz realizowany był samą autocysterną. Organ łącznie nałożył na spółkę sześć kar administracyjnych w wysokości 10.000 zł każda, na podstawie szczęściu odrębnych decyzji administracyjnych.
W prowadzonym postępowaniu spółka dwukrotnie składała wyjaśnienia, wnosząc również o odstąpienie od ukarania. Wyjaśniała, że nieprawidłowość w zgłoszeniach SENT była typowo omyłką pisarską, a nie umyślnym działaniem. Ponadto w ocenie spółki stopień naruszenia był znikomy oraz nie doszło do uszczerbku finansowego dla Skarbu Państwa. Spółka wskazała na nieproporcjonalną wysokość kary do rodzaju uchybienia, wniosła również o odstąpienie przez organ od nałożenia kary pieniężnej z uwagi na ważny interes strony oraz interes publiczny, wskazując, iż odstąpienie takie będzie stanowiło pomoc *de minimis*.
Spółka w złożonym odwołaniu od ww. decyzji w pierwszej kolejności wskazała, że organ podatkowy w niniejszej sprawie nie dokonał ustaleń faktycznych zgodnych z rzeczywistym przebiegiem zdarzeń, co w konsekwencji doprowadziło do nieprawidłowego zastosowania przepisów prawa materialnego. W ocenie spółki przewóz oleju był realizowany autocysterną, która stanowi samodzielny pojazd samochodowy. Co za tym idzie spółka prawidłowo – w świetle art. 5 ust. 4 pkt 1 lit. c – wskazała numer rejestracyjny środka transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a ustawy o SENT, tym samym umożliwiając odpowiednim organom prawidłowe monitorowanie dokonywanego przewozu w systemie. Ponadto spółka wyjaśniła, że w przypadku dokonania przewozu jednym pojazdem do więcej niż jednego odbiorcy, o ile wymagane jest zgłoszenie odrębnie dla każdego z odbiorców, to nieuzupełnienie tych zgłoszeń o te same powtarzalne dane co do przewozu tym samym środkiem transportu stanowi jeden delikt, o jakim mowa w art. 22 ust. 2, bez względu na to, do ilu odbiorców ma być dostarczony towar tym samym transportem.

Rzecznik korzystając z kompetencji określonej w art. 9 ust. 1 pkt 8 w zw. z art. 1 ust. 1 i art. 10 ust. 1 ustawy o Rzeczniku wstąpił do postępowania na prawach przysługujących prokuratorowi, przedstawiając swoje stanowisko w sprawie. W pierwszej kolejności wskazał, że organ podatkowy nałożył na przewoźnika kilkukrotnie karę pieniężną za *de facto* jeden czyn. Co za tym idzie przedsiębiorca został niezasadnie ukarany wielokrotnie, przy zachowaniu

tożsamości miejsca, czasu i znamion czynu oraz podmiotu naruszającego. Takie działanie organu – w ocenie Rzecznika – naruszało również zasadę proporcjonalności wynikającą z art. 12 Prawa Przedsiębiorców w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Niezależnie od powyższego, zdaniem Rzecznika, stanowisko organu co do braku podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie instytucji odstąpienia od kary było niezasadne i wynikało z braku rozważenia wszystkich przesłanek ustawowych umożliwiających zastosowanie tej ulgi. Organ niezasadnie uznał, że nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia kary, całkowicie pomijając *ratio legis* przepisów o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów. Co więcej organ nie zbadał w sposób należyty występowania w niniejszej sprawie przesłanki interesu publicznego.

Mając na względzie powyższe, Rzecznik podkreślił, że wątpliwości dotyczące wykładni, a w konsekwencji możliwości zastosowania przepisów ustawy o SENT regulujących nakładanie kar pieniężnych, należy zawsze rozstrzygać na korzyść podmiotu wysyłającego, podmiotu odbierającego lub przewoźnika, zgodnie z art. 2a OP oraz uwzględniając *ratio legis* ustawy o SENT.

Decyzjami z dnia 17 lutego 2021 r. Dyrektor IAS uchylił pięć z sześciu decyzji nakładających kary pieniężne, wydanych przez Naczelnika Kujawsko-Pomorskiego UCS. W uzasadnieniu decyzji DIAS wskazał, że wymierzenie spółce sześciu kar z tytułu naruszenia przepisów ustawy o SENT naruszałoby wynikającą z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP zasadę proporcjonalności, która nakazuje organom państwowym użycie jedynie takich środków, które są niezbędne dla osiągnięcia konkretnego celu. W ocenie DIAS, w przedmiotowej sprawie, w sytuacji gdy jednym środkiem transportu realizowanie było kilka przewozów przez tego samego przewoźnika do kilku różnych odbiorców, a w wyniku przeprowadzonych czynności kontrolnych stwierdzono naruszenie art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy o SENT, można poprzestać na nałożeniu jednej kary pieniężnej i zastosować instytucję odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w stosunku do pozostałych zgłoszeń objętych tym samym przewozem z uwagi na fakt, że przewóz realizowany był tym samym środkiem transportu, a stwierdzone naruszenie ustawy o SENT miało wpływ na każde ze zgłoszeń.

2. Sprawa wydania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzji odmawiających prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od 1 do 20 listopada 2020 r., prawa do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, prawa do ponownego świadczenia postojowego oraz

przyznania dotacji na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej

Przedsiębiorca zwrócił się do ZUS z wnioskami o zwolnienie z obowiązku opłacenia należnych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od 1 do 30 listopada 2021 r., o przyznanie jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego oraz o przyznanie ponownego świadczenia postojowego, wskazując jako przeważającą działalność gospodarczą według kodu PKD 47.71.Z. Przedsiębiorca zwrócił się również do PUP z wnioskiem o przyznanie dotacji na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikro- i małego przedsiębiorcy przyznawanej na podstawie rozporządzenia RM z dnia 19 stycznia 2021 r., wskazując jako przeważającą działalność według kodu PKD 47.71.Z.

Pismem z 4 stycznia 2021 r. przedsiębiorca został poinformowany o odmowie przyznania mu ww. dotacji. Organ wskazał, iż podany we wniosku kod PKD jako rodzaj przeważającej działalności jest niezgodny z kodem przeważającej działalności przedsiębiorcy widniejącym w rejestrach: REGON i CEIDG.

Decyzją z dnia 28 stycznia 2021 r. ZUS odmówił przedsiębiorcy prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 30 listopada 2020 r. Decyzją z dnia 26 stycznia 2021 r. ZUS odmówił przedsiębiorcy prawa do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, a decyzją z dnia 23 lutego 2021 r. odmówił także prawa do ponownego świadczenia postojowego. W uzasadnieniu ww. decyzji wskazano, że w rejestrach REGON i CEIDG na dzień 30 września 2020 r. przeważająca działalność gospodarcza przedsiębiorcy oznaczona była kodem 46.42.Z, natomiast kod PKD 47.71.Z wskazany przez niego we wnioskach został dodany dopiero w dniu 13 stycznia 2021 r.

Mając na uwadze powyższe, przedsiębiorca zwrócił się o pomoc do Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców wskazując, że działalność gospodarczą prowadzi od 1 lipca 1990 r. Początkowo jego przeważającą działalnością był handel hurtowy, a od 2010 r. jego przeważającą działalnością jest sprzedaż detaliczna oznaczona kodem PKD 47.71.Z. i od tego czasu nie dokonywał żadnych zmian kodu PKD. Zamiana kolejności obowiązujących kodów PKD mogła nastąpić podczas przenoszenia danych z ewidencji gminnej. Przedsiębiorca wyjaśnił również, że o tym, iż ma wpisany nieprawidłowy kod PKD wskazany jako przeważający, powziął wiedzę dopiero, gdy otrzymał odmowne decyzje na jego wnioski o pomoc, o którą starał się z powodu pandemii COVID-19. Powód, jaki mu podano, to nieprawidłowe kody PKD przeważające w rejestrach CEIDG i REGON. Podczas próby

wyjaśnienia tej sprawy w Urzędzie Miasta poinformowano przedsiębiorcę, że system w 2011 r. zgrywał dane przedsiębiorców z rejestrów REGON i CEIDG, i wówczas mogło dojść do zamiany kolejności obowiązujących kodów PKD.

Rzecznik, korzystając z kompetencji określonych w art. 11 ust. 1 i ust. 3 w zw. z art. 12 ust. 2 pkt. 2 ustawy o Rzeczniku, zwrócił się do Urzędu Statystycznego o udzielenie wyjaśnień w niniejszej sprawie, wskazując, że przy migracji danych w 2011 r. kody widniejące w rejestrze były wpisane w kolejności numerycznej i w konsekwencji prawdopodobnie jako kod przeważającej działalności gospodarczej w systemie CEIDG znalazł się pierwszy w kolejności kod widniejący w ewidencji działalności gospodarczej prowadzanej dla przedsiębiorcy, czyli kod 46.42.Z „Sprzedaż hurtowa odzieży i obuwia", która to działalność nie jest działalnością przeważającą przedsiębiorcy, co potwierdzał wpis widniejący w GUS, z którego wynika, że rodzajem przeważającej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) przed migracją danych był kod 47.71.Z „Sprzedaż detaliczna odzieży prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach". Rzecznik podniósł, że świadczy to o rozbieżności między stanem faktycznym istniejącym przed dokonaniem migracji danych przedsiębiorcy a stanem po ich migracji i nieodwzorowaniem faktycznego przeważającego kodu prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności, mimo zapisów w rejestrze prowadzonym przez GUS.
W odpowiedzi na powyższe, Dyrektor Urzędu Statystycznego wskazał, że wpisy w rejestrze CEIDG, a w konsekwencji w rejestrze REGON, były obarczone błędem. Wobec powyższego należy uznać, że właściwą działalnością przeważającą przedsiębiorcy była działalność opisana kodem PKD 47.71.Z – sprzedaż detaliczna odzieży prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach.
Mając na uwadze powyższe, Rzecznik zwrócił się do ZUS oraz PUP z wnioskami o udzielenie wyjaśnień, czy w związku z pismem Urzędu Statystycznego organy zmienią swoje decyzje i przyznają przedsiębiorcy prawo do zwolnienia z obowiązku opłacenia należnych składek na ubezpieczenie zdrowotne za listopad 2020 r., prawo do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, prawo do ponownego świadczenia postojowego oraz dotację na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej.

Na skutek interwencji Rzecznika, decyzjami z dnia 11 maja 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych uchylił decyzję z dnia 26 stycznia 2021 r. i przyznał przedsiębiorcy prawo do świadczenia postojowego na podstawie wniosku RSP-DD6 z dnia 21 stycznia 2021 r., uchylił decyzję z dnia 23 lutego 2021 r. i przyznał przedsiębiorcy prawo do świadczenia postojowego na podstawie wniosku RSP-DD7 z dnia 10 lutego 2021 r. oraz uchylił decyzję z dnia 28 stycznia

2021 r. i decyzję z dnia 22 lutego 2021 r. i przyznał przedsiębiorcy prawo do zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za listopad 2020 r. i styczeń 2021 r.
Powiatowy Urząd Pracy, biorąc pod uwagę wyjaśnienia Rzecznika, Urzędu Statystycznego w Rzeszowie oraz Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 19 lutego 2021 r., z których wynika, że dotacja może być przyznana na podstawie potwierdzenia z gminy lub GUS, że niewłaściwy kod PKD przeważający jest skutkiem błędu w procesie migracji danych, postanowił dokonać ponownej weryfikacji złożonych przez przedsiębiorcę wniosków.

3. Sprawa decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 lutego 2021 r. w przedmiocie odmowy zwolnienia przedsiębiorcy z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za okres od 1 do 30 listopada 2020 r.

Decyzją z dnia 24 lutego 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych utrzymał w mocy decyzję z dnia 22 stycznia 2021 r. odmawiającą przedsiębiorcy prawa do zwolnienia z opłacania należności z tytułu składek za okres od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 30 listopada 2020 r. W uzasadnieniu organ, powołując się na treść art. 31zo ust. 10 i 11 ustawy o COVID-19, ustalił, że na dzień 30 września 2020 r. przedsiębiorca miał zarejestrowaną przeważającą działalność z kodem PKD 46.37.Z. Zmiana kodu PKD jako rodzaju przeważającej działalności na uprawniający do zwolnienia o numerze 56.10.Z nastąpiła w dniu 6 listopada 2020 r. W związku z tym organ nie przyznał przedsiębiorcy prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należnych składek za okres od 1 listopada 2020 r. do 30 listopada 2020 r.
Przedsiębiorca od powyższej decyzji skierował skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, prosząc Rzecznika o wsparcie.

Rzecznik, nie zgadzając się z ww. decyzją ZUS, wstąpił do postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Białymstoku na prawach przysługujących prokuratorowi wskazując, że ustawodawca w treści art. 31zo ust. 11 ustawy o COVID-19 wprowadził środek dowodowy o charakterze formalnym, za pomocą którego organ ustala rzeczywisty zakres prowadzonej działalności. Środek ten ma charakter domniemania prawnego zakładającego, że wpis w rejestrze podmiotów REGON odpowiada stanowi rzeczywistemu. Domniemanie to nie ma jednak charakteru niewzruszalnego. Ponadto Rzecznik wskazał, że przedsiębiorca prowadzący rzeczywistą działalność gospodarczą odpowiadającą treści kodów PKD wymienionych w art. 31zo ust. 10 ustawy o COVID-19, jako przeważającą, może przeprowadzić dowód przeciwko treści dokumentu urzędowego, a więc odnośnie środka dowodowego określonego w art. 31zo ust. 11 ustawy o COVID-19, tj. danych pozyskanych przez ZUS z rejestru podmiotów REGON i podważyć w niebudzący wątpliwości sposób

aktualność wpisu w rejestrze podmiotów REGON odnośnie stanu faktycznego, w jakim się znajduje. Obalenie domniemania polegać będzie na wykazaniu, że rzeczywisty stan faktyczny jest inny, niż wynikający z danych pozyskanych przez ZUS z rejestru podmiotów REGON[377]. Zdaniem Rzecznika, o przeważającej działalności nie może świadczyć sam wpis do rejestru podmiotów REGON, ponieważ sposób wykładni ww. przepisu ustawy o COVID-19, sprowadzający się jedynie do sprawdzenia zapisu w rejestrze REGON, prowadziłby w skutkach do nierównego dostępu do pomocy. Rzecznik wskazał również, że brzmienie ww. przepisów ustawy o COVID-19 nie oznacza, że organ może bezkrytycznie przyjmować dane statystyczne zawarte w CEIDG, co do uwidocznionego w ewidencji rodzaju przeważającej działalności gospodarczej prowadzonej przez płatnika na dzień 30 września 2020 r. Istotne jest bowiem ustalenie, jaką przeważającą działalność gospodarczą (według PKD) przedsiębiorca faktycznie prowadził w tym dniu, a nie jaki rodzaj przeważającej działalności figurował w CEIDG. W sytuacji rozbieżności pomiędzy wpisem w CEIDG, a faktycznie wykonywaną działalnością, pierwszeństwo należy przyznać rzeczywiście wykonywanej działalności. Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy, w ocenie Rzecznika, organ nie dokonał ustaleń w zakresie prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności. Nie ustalił również, czy działalność ta jest jego przeważającą działalnością gospodarczą. Co za tym idzie organ dodatkowo naruszył art. 7 i 77 § 1 KPA poprzez niepodjęcie wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy oraz niezebranie i nierozpatrzenie w całości materiału dowodowego.

Wyrokiem z dnia 11 czerwca 2021 r.[378] Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku uchylił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 lutego 2021 r. w przedmiocie odmowy prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za okres od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 30 listopada 2020 r. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że zasadniczym celem rozwiązań prawnych wprowadzonych m.in. w zakresie zwolnienia z obowiązku opłacenia należnych składek było udzielenie wsparcia najbardziej poszkodowanym przedsiębiorcom działającym w branżach, które znalazły się w trudnej sytuacji w związku z nowymi zasadami bezpieczeństwa, czy też ponoszących koszty związane z obostrzeniami sanitarnymi. Z uwagi na cel ustawy, organy powinny dążyć do udzielania pomocy wszystkim przedsiębiorcom, którzy rzeczywiście, a nie tylko formalnie spełniają kryteria do uzyskania pomocy. W ocenie Sądu, pozbawienie tego wsparcia jedynie z uwagi na fakt, że przedsiębiorca nie uaktualnił na dzień 30 września 2020 r. w odpowiedniej rubryce

[377] Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 27 kwietnia 2021 r., sygn. akt I SA/Rz 214/21 - dostępny w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych.
[378] Sygn. akt I SA/BK 191/21.

w rejestrach CEIDG/REGON kodu działalności gospodarczej, którą prowadzi faktycznie jako działalność przeważającą, kłóci się z konstytucyjnymi wartościami demokratycznego państwa prawnego, równości i niedyskryminacji. Ponadto Sąd wyjaśnił, że poprzestanie na językowej wykładni art. 31zo ust. 10 i 11 ustawy o COVID-19 może doprowadzić do sytuacji, że pomoc otrzymają przedsiębiorcy, którzy mają wpisany kod PKD-jako rodzaj przeważającej działalności wymieniony w art. 31zo ust. 10 ustawy o COVID-19, choć rzeczywiście nie prowadzą przeważającej działalności w zakresie objętym tym kodem. Z uwagi na powyższe Sąd wskazał, że zasadny jest zarzut naruszenia art. 31zo ust. 10 i 11 ustawy o COVID-19 oraz naruszenia przepisów postępowania. Organ zaniechał bowiem podjęcia wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes przedsiębiorcy, co przejawiało się w zaniechaniu ustalenia, czy ta działalność gospodarcza objęta kodem PKD 56.10.A (który to kod PKD uprawnia przedsiębiorcę do skorzystania z prawa do omawianego zwolnienia) była rzeczywiście wykonywana jako przeważająca na dzień 30 września 2020 r.

4. Sprawa decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 4 marca 2021 r. w przedmiocie odmowy zwolnienia spółki z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za okres od 1 do 30 listopada 2020 r.

Decyzją z dnia 4 marca 2021 r. ZUS utrzymał w mocy decyzję z dnia 2 lutego 2021 r., odmawiającą spółce prawa do zwolnienia z opłacania należności z tytułu składek za okres od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 30 listopada 2020 r. W uzasadnieniu organ, powołując się na treść art. 31zo ust. 10 i 11 ustawy o COVID-19, wskazał, że spółka w listopadzie 2019 r. nie prowadziła działalności oznaczonej podanym we wniosku kodem PKD 49.39.Z. Wobec powyższego nie można porównać spadku przychodu z przeważającej działalności przedsiębiorcy w listopadzie 2020 r. w stosunku do listopada 2019 r.

Spółka wniosła od powyższej decyzji skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, a jednocześnie wystąpiła do Rzecznika o wsparcie.

Rzecznik, nie zgadzając się z ww. decyzją ZUS, wstąpił do postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Krakowie na prawach przysługujących prokuratorowi, wskazując, że ZUS, wydając w stosunku do skarżącej decyzję odmawiającą prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenie społeczne za okres od 1 listopada 2020 r. do 30 listopada 2020 r., niewłaściwie zinterpretował przepis art. 31zo ust. 10 ustawy o COVID-19. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał bowiem, że jednym z warunków, które musi spełnić przedsiębiorca, aby skorzystać ze zwolnienia, jest wykazanie spadku

przychodu uzyskanego odpowiednio w listopadzie 2020 r. i w listopadzie 2019 r. z przeważającej działalności prowadzonej według kodu PKD na dzień 30 września 2020 r., podczas gdy z tego przepisu jak i z samego wniosku RDZ-B6 wynika, że przedsiębiorca obowiązany był do podania kodu PKD przeważającej działalności na dzień 30 września 2020 r., zaś jego przychód uzyskany w miesiącu kalendarzowym, za który składał wniosek, powinien być niższy o co najmniej 40% w stosunku do przychodu uzyskanego w tym samym miesiącu kalendarzowym w 2019 r. Ponadto Rzecznik wyjaśnił, że przeważający kod PKD opisuje rodzaj wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności i służy do celów statystycznych. Artykuł 12 ust. 1 ustawy o CIT nie formułuje definicji przychodu, zawiera natomiast, przez użycie określenia „w szczególności", katalog otwarty kategorii kwalifikowanych jako przychód. Na tego rodzaju dookreślanie pojęć ustawowych poprzez tzw. definicję zakresową otwartą, która wskazuje przykładowe desygnaty danego pojęcia, pozwala § 153 ust. 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej"[379], w sytuacji gdy nie jest możliwe sformułowanie definicji poprzez wskazanie całego zakresu definiowanego pojęcia. Należy nadmienić, że w art. 12 ust. 4 ustawy o CIT prawodawca określił poprzez katalog zamknięty, jakich kategorii nie zalicza się do przychodu. Zdecydowanie prawodawca nie zawęził pojęcia przychodu poprzez wykluczenie przychodu osiągniętego w ramach działalności określonej innym kodem PKD niż kod PKD wskazany w rejestrze KRS jako przeważający. Kod PKD widniejący w rejestrze KRS pozostaje w zasadzie bez wpływu na określenie przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej. Zatem przychody z działalności gospodarczej to przychody będące bezpośrednim wynikiem działalności gospodarczej podatnika, ale również przychody z każdej innej działalności (nawet pośrednio) z nią związanej, które nie zostały wykluczone przez prawodawcę w art. 12 ust. 4 ustawy o CIT. Innymi słowy, jako przychody należne powinny być traktowane te przychody, które nie powstałyby, gdyby podatnik wcale nie prowadził działalności gospodarczej. Rzecznik zarzucił również zaskarżonej decyzji naruszenie art. 107 § 1 i 3 KPA poprzez brak należytego uzasadnienia.

Wyrokiem z dnia 6 czerwca 2021 r.[380] Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie uchylił decyzję ZUS z dnia 2 lutego 2021 r. w przedmiocie odmowy prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za okres od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 30 listopada 2020 r. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że ZUS zarzucił spółce, że w listopadzie 2019 r. nie

[379] T. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 283.
[380] Sygn. akt I SA/Kr 494/21.

prowadziła działalności oznaczonej podanym we wniosku kodem PKD 49.39.Z. W ocenie Sądu uzasadnienie w tym zakresie decyzji jest bardzo lakoniczne i niezrozumiałe w kontekście brzmienia art. 31zo ust. 10 i ust. 11 ustawy o COVID-19. Nie zawiera wskazania, w oparciu o jakie dokumenty ZUS ustalił powyższe okoliczności faktyczne, jak również nie zawiera argumentacji, która doprowadziła ZUS do wniosków przedstawionych w swoich decyzjach. Dla oceny spełnienia tego warunku konieczne jest zatem porównanie przychodów osiągniętych w tych okresach. Wbrew jednak twierdzeniom ZUS, z powołanego przepisu nie wynika w sposób jednoznaczny, aby warunkiem przyznania zwolnienia było również to, żeby w listopadzie 2019 r. w rejestrze REGON był wpisany ten sam rodzaj przeważającej działalności, co w listopadzie 2020 r. Skoro z założenia racjonalny ustawodawca wymaga, aby płatnik składek prowadził na dzień 30 września 2020 r. określony rodzaj działalności i ten wymóg – zgodnie z art. 31zo ust. 11 ustawy o COVID-19 – weryfikuje się w oparciu o dane z rejestru REGON, a nie ustanawia takiego obowiązku na inny dzień, to nie można od wnioskodawców wymagać spełnienia dodatkowych, pozaustawowych kryteriów. Ponadto ZUS ewidentnie naruszył przepisy postępowania administracyjnego, tj. art. 7, art. 77 § 1 i art. 107 § 3 KPA, wobec braku należytego wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy, w tym zwłaszcza co do rodzaju faktycznie wykonywanej przez stronę skarżącą działalności w listopadzie 2019 r. i listopadzie 2020 r. (wynikającej z urzędowych rejestrów) oraz zbyt lakonicznego uzasadnienia decyzji.

5. Sprawa decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 lutego 2021 r. w przedmiocie odmowy zwolnienia przedsiębiorcy z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za okres od dnia 1 grudnia 2020 r. do dnia 31 stycznia 2021 r.

Przedsiębiorca prowadzący jednoosobową pozarolniczą działalność gospodarczą zwrócił się do Rzecznika z wnioskiem o podjęcie interwencji w sprawie dotyczącej decyzji ZUS z dnia 19 lutego 2021 r., wydanej na podstawie art. 31zq ust. 7 ustawy o COVID-19 w związku z art. 83 ust. 1 ustawy o SUS oraz w zw. z § 10 ust. 1 rozporządzenia RM z dnia 19 stycznia 2021 r., którą odmówiono przedsiębiorcy prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenia zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, za okres od 1 grudnia 2020 r. do dnia 31 stycznia 2021 r. W uzasadnieniu organ wskazał, że zgodnie z § 10 ust. 1 rozporządzenia RM z dnia 19 stycznia 2021 r. jednym z warunków, które musiał spełnić przedsiębiorca, aby skorzystać ze zwolnienia z opłacania składek było, aby przychód z przeważającej działalności prowadzonej według PKD na dzień 30 listopada 2020 r. uzyskany w styczniu 2021 r. był niższy w stosunku do przychodu

uzyskanego z tej samej działalności w styczniu 2020 r. Organ wyjaśnił, że po analizie informacji zawartych w rejestrze CEIDG stwierdzono, że w styczniu 2020 r. przedsiębiorca nie prowadził działalności oznaczonej kodem 90.01.Z. W związku z powyższym organ stwierdził brak możliwości stwierdzenia spadku przychodu między styczniem 2020 r. a styczniem 2021 r. z tej samej działalności, co było jednym z warunków otrzymania zwolnienia ze składek.

W ocenie Rzecznika, w niniejszym postępowaniu ZUS naruszył konstytucję biznesu tj. zasadę pogłębiania zaufania, proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Organ rentowy, wydając ww. decyzję, niewłaściwie zinterpretował również przepis § 10 ust. 1 rozporządzenia RM z dnia 19 stycznia 2021 r. Organ wskazał bowiem, że jednym z warunków, które musi spełnić przedsiębiorca, aby skorzystać ze zwolnienia z opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, jest wykazanie przez przedsiębiorcę spadku przychodu uzyskanego odpowiednio w styczniu 2021 r. i styczniu 2020 r. z przeważającej działalności prowadzonej według PKD na dzień 30 listopada 2020 r., podczas gdy z ww. przepisu jak i z samego wniosku RDZ-B7 o zwolnienie z obowiązku opłacenia należności z tytułu składek wynika, iż przedsiębiorca zobowiązany był do podania kodu PKD z przeważającej działalności na dzień 30 listopada 2020 r., zaś jego przychód uzyskany w miesiącu kalendarzowym, za który składał wniosek powinien być niższy o co najmniej 40% w stosunku do przychodu uzyskanego w tym samym miesiącu kalendarzowym w 2020 r. Rzecznik wyjaśnił, iż przeważający kod PKD opisuje rodzaj wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności i służy do celów statystycznych. Stosownie zaś do treści art. 14 ust. 1 ustawy o PIT za przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej uważa się kwoty należne – nawet jeśli nie zostały faktycznie otrzymane – po wyłączeniu wartości zwróconych towarów, udzielonych bonifikat i skont. Przychody z działalności gospodarczej to nie tylko przychody będące bezpośrednim wynikiem działalności gospodarczej podatnika, ale również przychody z każdej innej działalności z nią związanej. Innymi słowy, jako przychody należne powinny być traktowane te przychody, które nie powstałyby, gdyby podatnik nie prowadził działalności gospodarczej. Rzecznik wskazał, że z literalnego brzmienia powyższego przepisu nie wynika wprost, aby wolą ustawodawcy było wykazanie przez przedsiębiorcę spadku o co najmniej 40% przychodu wyłącznie z tytułu przeważającej działalności prowadzonej według kodu PKD na dzień 30 listopada 2020 r., a jedynie w ogóle spadku przychodu, porównując styczeń 2021 r. do stycznia 2020 r.

Prezes ZUS podzielił stanowisko Rzecznika i decyzją z dnia 7 maja 2021 r. uchylił w całości decyzję z dnia 19 lutego 2021 r., a w konsekwencji zwolnił przedsiębiorcę z obowiązku opłacania składek za okres od 1 grudnia 2020 r. do 31 stycznia 2021 r.

6. Sprawa decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w przedmiocie odmowy zwolnienia przedsiębiorcy z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za marzec, kwiecień i maj 2020 r.

Do Rzecznika zwrócił się przedsiębiorca, któremu ZUS odmówił zwolnienia z obowiązku opłacenia należności z tytułu składek za marzec, kwiecień i maj 2020 r. z uwagi na niezłożenie w wyznaczonym terminie tj. do dnia 30 czerwca 2020 r. deklaracji rozliczeniowych. Przedsiębiorca prowadził jednoosobową działalność gospodarczą i uiszczał składki za siebie w ramach „małego ZUS plus". W dniu 2 marca 2020 r. przedsiębiorca złożył deklarację rozliczeniową za luty 2020 r., zaś w dniu 2 kwietnia 2020 r. złożył wniosek o zwolnienie z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za marzec, kwiecień i maj 2020 r. W dniu 23 czerwca 2020 r. podczas wizyty w ZUS uzupełnił ww. wniosek, jednakże nie został poinformowany przez pracownika ZUS o tym, że musi złożyć deklaracje rozliczeniowe za marzec, kwiecień i maj 2020 r., co skutkowało wydaniem decyzji odmawiających zwolnienia z obowiązku opłacania należnych składek. Przedsiębiorca złożył wnioski o ponowne rozpatrzenie spraw wraz z deklaracjami rozliczeniowymi za marzec, kwiecień i maj 2020 r.
Zakład Ubezpieczeń Społecznych utrzymał w mocy ww. decyzje, a powołując się na brzmienie art. 31zq ust. 3 ustawy o COVID-19, wskazał, że płatnik składek nie złożył wymaganej dokumentacji rozliczeniowej w terminie określonym przez ustawodawcę tj. do dnia 30 czerwca 2020 r.

Rzecznik, nie zgadzając się z decyzjami ZUS, wstąpił do trzech postępowań przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Gdańsku na prawach przysługujących prokuratorowi, wskazując na naruszenie przez organ rentowy art. 9 i art. 79a § 1 KPA oraz art. 12 PP, w stopniu mającym istotny wpływ na wynik sprawy. W ocenie Rzecznika niezłożenie w terminie deklaracji rozliczeniowych za marzec-maj 2020 r. nie wynikało ze złej woli przedsiębiorcy, ale z jego niezawinionego, mylnego przekonania, że nie jest zobowiązany do ich składania. Naruszenie przez organ przepisów art. 9 i art. 79a KPA uniemożliwiło zatem przedsiębiorcy uzyskanie wiedzy, że brak przedłożenia przez niego dokumentów rozliczeniowych w wymaganym terminie wyłączy jego prawo do uzyskania zwolnienia i w konsekwencji pozbawi go prawa do zwolnienia z opłacania należności składkowych za marzec-maj 2020 r.

Wyrokami z dnia 26 maja 2021 r.[381] Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku uchylił trzy decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w przedmiocie zwolnienia z obowiązku opłacania

[381] Sygn. akt I SA/Gd 372/21, sygn. akt I SA/Gd 373/21, sygn. akt I SA/Gd 374/21.

należności z tytułu składek za marzec, kwiecień i maj 2020 r., wskazując, że organ pierwszej instancji przed wydaniem decyzji odmownych ani nie umożliwił stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów, ani tym bardziej nie wyjaśnił jej przesłanek (takich jak wymóg złożenia deklaracji rozliczeniowych), które nie zostały spełnione lub wykazane, co w tym wypadku skutkowało wydaniem decyzji niezgodnych z żądaniem skarżącego. Sąd wskazał, że jest to na tyle istotne, że gdyby nastąpiło to jeszcze przed dniem 30 czerwca 2020 r., wówczas skarżący miałby szansę przed upływem ustawowego terminu wyjaśnić zaistniałą sytuację i w razie konieczności przedstawić wymaganą dokumentację. Naruszenia art. 9, art. 10 § 1 i art. 79 a § 1 KPA uniemożliwiło zatem skarżącemu uzyskanie wiedzy, że nieprzedłożenie przez niego dokumentów rozliczeniowych w wymaganym terminie wyłączy jego prawo do uzyskania zwolnienia i w konsekwencji pozbawiło skarżącego prawa do zwolnienia z opłacania należności składkowych za marzec, kwiecień i maj 2020 r.

7. Sprawy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w przedmiocie odmowy zwolnienia przedsiębiorcy z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za lipiec, sierpień i wrzesień 2020 r.

Do Rzecznika zwrócił się przedsiębiorca, któremu ZUS decyzją z dnia 19 stycznia 2021 r., na podstawie art. 31zo ust. 8 ustawy o COVID-19, odmówił zwolnienia z obowiązku opłacenia należności z tytułu składek za okres od 1 lipca do 30 września 2020 r. z uwagi na okoliczność, że podany przez przedsiębiorcę we wniosku o zwolnienie ze składek kod PKD przeważającej działalności 79.12.Z nie był zgodny z kodem przeważającej działalności podanym w rejestrze REGON. W ocenie organu rentowego kod PKD przeważającej działalności wpisany w rejestrze REGON na dzień składania przez przedsiębiorcę wniosku nie uprawniał do zwolnienia z obowiązku opłacania składek.

Przedsiębiorca, nie zgadzając się z twierdzeniami ZUS, wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Rzecznik wstąpił do postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Krakowie na prawach przysługujących prokuratorowi, wskazując, że przepisy ustawy o COVID-19 dotyczące prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania składek za okres od lipca 2020 r. do września 2020 r., dla dokonania oceny spełniania warunku w zakresie oznaczenia prowadzonej przeważającej działalności gospodarczej według PKD, nie zawierały odesłania do rejestru REGON, tak jak to miało miejsce w przypadku zwolnienia ze składek przyznawanego na podstawie art. 31zo ust. 10 ustawy o COVID-19. W ocenie Rzecznika, w niniejszej sprawie kluczowe jest pojęcie „przeważającej działalności" na gruncie art. 31zo ust. 8 ustawy

o COVID-19. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, odmawiając przedsiębiorcy prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należnych składek za okres od lipca do września 2020 r., niezasadnie uznał, że nie spełnia on przesłanek do uzyskania takiego zwolnienia wyłącznie z tego powodu, że według danych z rejestru REGON przeważającą działalnością gospodarczą prowadzoną przez ubezpieczonego na dzień składania wniosku jest kod PKD 49.31.Z.

Po interwencji Rzecznika Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie wyrokiem z dnia 27 maja 2021 r.[382] uchylił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 stycznia 2021 r. w przedmiocie odmowy zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za okres od 1 lipca 2020 r. do 30 września 2020 r. Sąd zgodził się z Rzecznikiem, że przepisy art. 31zo ust. 8 ustawy o COVID-19, które stanowiły podstawę wydania zaskarżonej decyzji, dla dokonania oceny spełnienia warunków w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności gospodarczej według kodu PKD, nie zawierały odesłania do rejestru REGON, tak jak ma to miejsce w przypadku zwolnienia z opłacania składek przyznawanego na podstawie art. 31zo ust. 10, który poprzez ust. 11 odsyła do danych zawartych w rejestrze REGON w brzmieniu na dzień 30 września 2020 r.

8. Sprawa decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w przedmiocie odmowy prawa do zwolnienia z opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek za lipiec, sierpień i wrzesień 2020 r.

Decyzją z dnia 4 stycznia 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych utrzymał w mocy wcześniejszą decyzję z dnia 30 października 2020 r. odmawiającą przedsiębiorcy prawa do zwolnienia z opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek za lipiec, sierpień oraz wrzesień 2020 r. ZUS na podstawie art. 31zo ust. 8 ustawy o COVID-19 w obu decyzjach odmówił przedsiębiorcy zwolnienia z obowiązku opłacenia należności z tytułu składek za okres od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r. z uwagi na okoliczność, że podany przez przedsiębiorcę we wniosku o zwolnienie ze składek kod PKD przeważającej działalności 93.29.Z nie był zgodny z kodem przeważającej działalności podanym w rejestrze REGON. W ocenie organu rentowego kod PKD przeważającej działalności wpisany w rejestrze REGON na dzień składania przez przedsiębiorcę wniosku nie uprawniał do zwolnienia z obowiązku opłacania składek.

Przedsiębiorca nie wniósł od ww. decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, ale złożył wniosek o podjęcie interwencji w przedmiotowej sprawie przez Rzecznika.

[382] Sygn. akt I SA/Kr 374/21.

Rzecznik złożył skargę na decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 4 stycznia 2021 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Decyzji zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.: art. 31zo ust. 8 ustawy o COVID-19 poprzez bezzasadną odmowę przyznania przedsiębiorcy prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za lipiec, sierpień i wrzesień 2020 r. wynikającą z bezpodstawnego przyjęcia, że dla przyznania ww. wsparcia konieczne jest prowadzenie przez płatnika przeważającej działalności według kodu PKD określonego w ww. przepisie, a uwzględnionego w rejestrze REGON płatnika na dzień składania przez niego wniosku o zwolnienie, podczas gdy z przepisu tego wynika, że ulgę należy przyznać, jeżeli płatnik na dzień złożenia wniosku rzeczywiście prowadzi działalność gospodarczą oznaczoną według PKD jako rodzaj przeważającej działalności z jednym ze wskazanych kodów, a art. 31zo ust. 8 ustawy o COVID-19 w celu weryfikacji tego warunku nie zawiera odesłania do rejestru REGON oraz przepisów postępowania administracyjnego, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj.: art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 KPA, poprzez niepodjęcie wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, niezebranie i nierozpatrzenie w całości materiału dowodowego, w szczególności pominięcie dowodów oraz argumentów na korzyść stanowiska przedsiębiorcy, dowolną i wybiórczą ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, a w konsekwencji rozpoznanie sprawy wyłącznie na podstawie treści zawartych w rejestrze REGON oraz nieprzeprowadzenie postępowania dowodowego mającego zweryfikować, jaki przeważający rodzaj działalności według kodu PKD faktycznie wykonuje przedsiębiorca. Powyższe doprowadziło organ do błędnego uznania, że brak w rejestrze REGON przeważającego kodu PKD 93.29.Z na dzień złożenia wniosku powoduje brak możliwości uzyskania prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia za lipiec, sierpień i wrzesień 2020 r. Dodatkowo Rzecznik zarzucił naruszenie art. 107 § 3 KPA poprzez brak wskazania faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których organ oparł swoje rozstrzygnięcie, przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, w szczególności brak wskazania, z jakiego względu przedsiębiorcy odmówiono zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za okres lipiec–wrzesień 2020 r. oraz brak uzasadnienia na jakiej podstawie przedsiębiorca był zobowiązany do złożenia deklaracji rozliczeniowych za wrzesień 2020 r. W ocenie Rzecznika przepisy ustawy o COVID-19 dotyczące zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek na ubezpieczenia za okres lipiec–wrzesień 2020 r., w brzmieniu obowiązującym na dzień wydania przez ZUS decyzji, dla dokonania oceny spełniania warunku w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności gospodarczej według

PKD, nie zawierały odesłania do rejestru REGON, tak jak to miało miejsce w przypadku zwolnienia z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia za listopad 2020 r. na podstawie art. 31zo ust. 10 ustawy o COVID-19 (art. 31zo ust. 11 ustawy o COVID-19 zawiera bezpośrednie odesłanie do rejestru REGON). W niniejszej sprawie kluczowe jest pojęcie „przeważającej działalności" na gruncie przywołanego powyżej art. 31zo ust. 8 ustawy o COVID-19. Co za tym idzie ZUS, odmawiając przedsiębiorcy prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za okres od lipca 2020 r. do września 2020 r., niezasadnie uznał, że nie spełnia on przesłanek do uzyskania takiego wsparcia wyłącznie z tego powodu, że według danych z rejestru REGON przeważającą działalnością gospodarczą prowadzoną przez ubezpieczonego jest PKD 70.21.Z. W niniejszej sprawie kluczowe jest pojęcie „przeważającej działalności" na gruncie przywołanego powyżej art. 31zo ust. 8 ustawy o COVID-19. ZUS natomiast w ogóle nie zbadał, jaką przeważającą działalność wykonuje przedsiębiorca, poprzestając na bezpodstawnej weryfikacji kodu PKD przeważającej działalności w rejestrze REGON.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 7 października 2021 r.[383] Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie uchylił decyzję ZUS w przedmiocie odmowy zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za okres od 1 lipca 2020 r. do 30 września 2020 r. Sąd w wyroku wskazał między innymi, że z przepisów ustawy o COVID-19 obowiązujących w dniu złożenia wniosku nie wynikało, żeby organ przy ocenie spełnienia przesłanek związany był wyłącznie danymi wynikającymi z urzędowych rejestrów, w tym dotyczących kodów PKD. Oznacza to, że przedsiębiorca prowadzący rzeczywistą działalność gospodarczą odpowiadającą treści kodów PKD wymienionych w art. 31zo ust. 8 ustawy o COVID-19, jako przeważającą, może zgłosić wniosek dowodowy w celu wykazania prawidłowego kodu PKD uprawniającego do skorzystania przez niego z ww. ulgi, innego niż wydruk z bazy REGON.

9. Sprawa decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w przedmiocie odmowy prawa do zwolnienia przedsiębiorcy z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za okres od marca do maja 2020 r.

Decyzją z dnia 29 maja 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił spółce prawa do zwolnienia z opłacania należności z tytułu składek należnych za okres od marca do maja 2020 r. W uzasadnieniu organ wskazał na treść art. 15zzh ustawy o COVID-19 oraz odniósł się do treści art. 2 pkt 18 rozporządzenia 651/2014 uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu zawierającego definicję

[383] Sygn. akt I SA/Sz 573/21.

przedsiębiorstwa w trudnej sytuacji. W związku z tym, że we wniosku o zwolnienie z opłacania należności przedsiębiorca zaznaczył „TAK" na pytanie: „Czy, w przypadku spółki jawnej, spółki komandytowej, spółki partnerskiej oraz spółki cywilnej, wysokość niepokrytych strat przewyższała 50% wysokości jej kapitału według ksiąg spółki?", organ rentowy uznał, że spółka znajduje się w trudnej sytuacji i odmówił jej zwolnienia z opłacania należności z tytułu składek. Z kolei dla organu ma znaczenie stanowisko zawarte w Komunikacie Komisji Europejskiej z dnia 20 marca 2020 r., w którym zaleca się, aby pomoc dotyczyła przedsiębiorców, którzy nie znajdowali się w trudnej sytuacji. Tym samy ZUS uznał, że zalecenia Komisji są wiążące i brak było podstaw do zmiany rozstrzygnięcia.

Przedsiębiorca skierował do Rzecznika wniosek o podjęcie interwencji.
Rzecznik, nie zgadzając się z ww. decyzją ZUS, wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, zarzucając organowi naruszenie art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 KPA poprzez pominięcie dowodów oraz argumentów na korzyść stanowiska spółki, dowolną i wybiórczą oceną zgromadzonego materiału dowodowego, a w konsekwencji rozpoznanie sprawy wyłącznie na podstawie treści wniosku spółki, która doprowadziła do błędnego uznania, że spółka na dzień 31 grudnia 2019 r. znajdowała się w trudnej sytuacji uzasadniającej odmowę zwolnienia. Ponadto Rzecznik zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie art. 107 § 3 KPA poprzez brak wskazania dowodów, na których organ oparł swoje rozstrzygnięcie oraz art. 15zzzh ustawy o COVID-19 w zw. z pkt 22 lit. c sekcji 3.1 Komunikatu Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 z dnia 20 marca 2020 r.[384] poprzez bezzasadną odmowę prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za miesiące marzec–maj 2020 r. wynikającą z nieuzasadnionego przyjęcia, że samo oświadczenie spółki o jej trudnej sytuacji na dzień 31 grudnia 2019 r. stanowi przesłankę wykluczającą prawo do skorzystania z ulgi w postaci zwolnienia z opłacania należności z tytułu składek, podczas gdy z ww. pkt 22 lit. c Komunikatu Komisji wynika, że pomoc może być udzielona przedsiębiorcy, który nie znajduje się w trudnej sytuacji na dzień jej udzielenia. Zdaniem Rzecznika zaskarżona decyzja nie zawiera należytego uzasadnienia, ponieważ organ nie wyjaśnił, dlaczego uznał, że spółka jest w trudnej sytuacji. Organ rentowy nie odniósł się do sytuacji finansowej spółki, ograniczając się jedynie do powołania treści przepisów art. 15 zzzh ustawy o COVID-19 oraz art. 2 pkt 18 rozporządzenia 651/2014, których nie powiązał z konkretnym przypadkiem przedsiębiorcy. W rezultacie, motywy podjętego przez organ rozstrzygnięcia były nieczytelne.

[384] Dz. Urz. UE.C Nr 911, str. 1 ze zm., dalej: „Komunikat Komisji".

Rzecznik podkreślił także, że dane wskazane we wniosku o zwolnienie ze składek zostały podane wg stanu na dzień 31 grudnia 2019 r. Natomiast zgodnie z Komunikatem Komisji pomoc może być przyznana tym przedsiębiorstwom, które nie znajdowały się w trudnej sytuacji w dniu 31 grudnia 2019 r., ale też może być przyznana tym przedsiębiorstwom, którzy nie znajdują się w trudnej sytuacji na dzień udzielenia pomocy. Oznacza to, zdaniem Rzecznika, że poprawa sytuacji ekonomicznej beneficjenta po dniu 31 grudnia 2019 r. może mieć istotny wpływ dla oceny spełniania warunków pomocy uprawniających do otrzymania dofinansowania. Z tego względu organ rentowy, rozpoznając wniosek o zwolnienie z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, nie może opierać się wyłącznie na treści samego wniosku, a winien ustalić sytuację spółki nie tylko na dzień 31 grudnia 2019 r., ale też na datę udzielenia pomocy.

Wyrokiem z dnia 4 stycznia 2022 r.[385] Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu uchylił decyzję ZUS z dnia 2 grudnia 2021 r. oraz poprzedzającą ją decyzję z dnia 29 maja 2020 r. w przedmiocie odmowy prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za okres od marca 2020 r. do maja 2020 r.

10. Sprawa nałożenia na przedsiębiorcę-podwykonawcę kary pieniężnej w wysokości 10 000,00 zł za brak aktualizacji danych w zgłoszeniu SENT.

Decyzją z dnia 11 października 2019 r. Naczelnik Zachodniopomorskiego UCS w Szczecinie nałożył na przedsiębiorcę-podwykonawcę karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł. Stosownie do treści zawartych w uzasadnieniu decyzji przeprowadzona została kontrola przewozu towarów polegająca na realizacji obowiązków nałożonych przepisami ustawy z dnia 9 marca 2107 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów. Do kontroli zatrzymano ciągnik siodłowy wraz z naczepą ciężarową prowadzony przez przedsiębiorcę-podwykonawcę. Przedmiotem przewozu był m. in. olej smarowy MOTUL, podlegający zgłoszeniu SENT, o łącznej masie 5 499,56 kg. W protokole wskazano, że w zgłoszeniu SENT stwierdzono nieprawidłowe dane dotyczące przewoźnika, jako przewoźnika wskazano przewoźnika umownego, a nie przedsiębiorcę-podwykonawcę. Zapisy zawarte w zgłoszeniu SENT zdaniem organu były niezgodne ze stanem faktycznym. W konsekwencji UCS wystosował do przewoźnika umownego zapytanie, który podmiot widnieje na zleceniu transportowym oraz czy zmiana przewoźnika była spowodowana sytuacją losową, czy też doszło do błędu przy wypełnianiu dokumentów. W odpowiedzi przewoźnik umowny poinformował, że przewóz był realizowany na zlecenie firmy, której

[385] Sygn. akt III SA/Po 1123/21.

zleceniobiorcą był właśnie przewoźnik umowny. Dodatkowo poinformował, że przedsiębiorca-podwykonawca wykonuje usługi jedynie dla przewoźnika umownego. Mając na uwadze powyższe, na przedsiębiorcę-podwykonawcę organ nałożył karę pieniężną w związku z niewykonaniem obowiązku, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy o SENT, tj. niedokonaniu aktualizacji danych w zgłoszeniu.

Wskutek odwołania przewoźnika faktycznego Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Szczecinie decyzją z dnia 30 października 2020 r. utrzymał w mocy decyzję organu pierwszej instancji. W uzasadnieniu decyzji z dnia 30 października 2020 r. organ drugiej instancji podniósł, że nie dopatrzył się przesłanek do odstąpienia od kary pieniężnej z tytułu ważnego interesu podmiotu/przewoźnika ani przesłanki interesu publicznego. Ponadto – odnosząc się do argumentacji przedsiębiorcy-podwykonawcy – DIAS w uzasadnieniu tej decyzji wskazał, że ustawa o SENT nie zawiera przepisów dotyczących kwestii przewoźnika umownego oraz przewoźnika faktycznego, tj. podwykonawcy.

Przedsiębiorca-podwykonawca pismem z 19 listopada 2020 r. złożył skargę o decyzji DIAS z dnia 30 października 2020 r. W skardze zarzucił decyzji m.in. naruszenie art. 2 pkt 8 i 9 ustawy o SENT poprzez niewłaściwą wykładnię pojęcia „przewoźnik", naruszenie art. 2, art. 31 ust. 3, art. 42 ust. 1 Konstytucji RP w zw. z art. 11 ust. 1 PP oraz art. 7a § 1 KPA poprzez zastosowanie sankcji – kary pieniężnej, pomimo wątpliwości co do treści normy prawnej i rozstrzygnięcie tych wątpliwości na niekorzyść przedsiębiorcy.

W ocenie Sądu pierwszej instancji kwestią stanowiącą oś sporu w niniejszej sprawie jest zagadnienie, czy w rozumieniu ustawy o SENT jedynym podmiotem zobowiązanym do aktualizacji danych w zgłoszeniu SENT nie powinien być jedynie przewoźnik umowny, a w konsekwencji przedsiębiorca-podwykonawca winien być uznany za przewoźnika faktycznego, tj. podmiot niezobowiązany do aktualizacji danych w zgłoszeniu SENT. Zdaniem WSA rację mają DIAS oraz organ pierwszej instancji, czyli do aktualizacji zgłoszenia SENT zobligowany jest przewoźnik faktyczny.

Przedsiębiorca-podwykonawca pismem z 22 czerwca 2021 r. złożył skargę kasacyjną, w której powielił treść zarzutów sformułowanych w skardze na decyzję DIAS, a dodatkowo zarzucił naruszenie przepisów postępowania mogących mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 134 w zw. z art. 141 § 4 PPSA poprzez nieustosunkowanie się przez Sąd pierwszej instancji do zarzutu przedstawionego w skardze, a dotyczącego naruszenia przepisów nakazujących rozstrzygać wątpliwości na korzyść strony. Przedsiębiorca-podwykonawca

(przewoźnik faktyczny) zwrócił się do Rzecznika z prośbą o interwencję w przedmiotowej sprawie.

Rzecznik nie zgadzając się z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, jak również z decyzjami DIAS i UCS, wstąpił do postępowania przed Naczelnym Sądem Administracyjnym i wyraził stanowisko w sprawie. Wyjaśnił, że Ministerstwo Finansów w piśmie z 25 kwietnia 2017 r., skierowanym do Związku Pracodawców Transport i Logistyka Polska 56, stwierdziło, że *Za przewoźnika uznaje się ten podmiot, który zawarł umowę przewozui odpowiada za ten przewóz. Zgodnie z przepisami kodeksu cywilnego podmiot, który zawarł taką umowę może podzlecić przewóz rzeczy, jednakże to on nadal pozostaje stroną umowy przewozu. W przypadku gdy przewoźnik chce by czynności za niego i na jego rzecz (ryzyko) dokonywał spedytor może upoważnić imiennie wskazanych pracowników spedytora".* Rzecznik podniósł również, że na oficjalnej stronie Krajowej Izby Administracji Skarbowej przedsiębiorcy uzyskują informację, że za przewoźnika uznaje się ten podmiot, który zawarł umowę przewozu i odpowiada za ten przewóz. Dalej wskazał, że zarówno przedsiębiorca, jak i pozostali uczestnicy dyskursu skonfrontowani zostali z tzw. „prawem ułomnym" (*lex falsa*). Przedsiębiorcy nie mogą ponosić kosztów nieprecyzyjnie zredagowanych przepisów prawa, a organy administracji publicznej nie mogą być beneficjentem wadliwie skonstruowanych przepisów.

Wyrokiem z dnia 24 listopada 2021 r.[386] Naczelny Sąd Administracyjny uchylił zaskarżony wyrok oraz zaskarżoną decyzję. W uzasadnieniu NSA wskazał, że w rozpatrywanej sprawie do czynienia mamy po pierwsze z sytuacją, gdy z literalnego brzmienia przepisu art. 2 pkt 8 ustawy o SENT nie wynika wprost, że obowiązek aktualizacji danych spoczywa na przewoźniku faktycznym, co rodziło rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych, po drugie, jak wskazał Rzecznik, wstępując do postępowania, na oficjalnej stronie Krajowej Administracji Skarbowej można znaleźć informację, że: *Za przewoźnika uznaje się ten podmiot, który zawarł umowę przewozu i odpowiada za ten przewóz. Zgodnie z przepisami kodeksu cywilnego podmiot, który zawarł taką umowę może podzlecić przewóz rzeczy, jednakże to on nadal pozostaje stroną umowy przewozu. W przypadku gdy przewoźnik chce by czynności za niego i na jego rzecz (ryzyko) dokonywał spedytor może upoważnić imiennie wskazanych pracowników spedytora.* Jednocześnie zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Finansów nr CP6.1455019.2017.DR z dnia 25 kwietnia 2017 r., skierowanym do Związku Pracodawców

[386] Sygn. akt II GSK 1893/21.

Transport i Logistyka Polska, do rejestru zgłoszeń winny zostać wpisane dane przewoźnika, który zawarł umowę z „klientem", a nie dane podwykonawcy.

Opisana sytuacja oraz towarzyszące jej okoliczności powinna być rozważona przez organ administracji publicznej, który powinien ocenić, czy nałożenie kary jest w tej sytuacji w interesie publicznym, a także czy jej nałożenie nie byłoby jednak nieproporcjonalne.

11. Sprawa decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmawiającej prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należności wobec ZUS za okres od marca do maja 2020 r.

Decyzją z dnia 1 lipca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił przedsiębiorcy prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należności wobec ZUS za okres od marca do maja 2020 r. W decyzji wskazano, iż zadłużenie na koniec roku przewyższa przypis za cały 2019 r. oraz że ze zwolnienia z opłacania należności z tytułu składek mogą korzystać tylko ci przedsiębiorcy, których zadłużenie na dzień 31 grudnia 2019 r. nie przewyższa przypisu za cały 2019 r. lub podpisali z ZUS umowę o rozłożenie należności z tytułu składek na raty przed dniem 31 grudnia 2019 r. ZUS nie wskazał podstawy prawnej takiego a nie innego rozstrzygnięcia.

Przedsiębiorca złożył skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, ale z uwagi na uchybienie terminowi na jej złożenie, skarga została odrzucona.

Przedsiębiorca zwrócił się do Rzecznika z prośbą o interwencję w przedmiotowej sprawie, przedłożył dodatkowo decyzję ZUS z dnia 23 marca 2021 r. utrzymująca w mocy decyzję z dnia 19 stycznia 2021 r. odmawiającą prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należności wobec ZUS za listopad 2020 r. W uzasadnieniu tej decyzji w przedostatnim akapicie ZUS stwierdził, że: *We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oświadczył Pan, że jest Pan mikroprzedsiębiorcą. Biorąc pod uwagę ww. oświadczenie – na dzień wydania niniejszej decyzji bez znaczenia pozostaje fakt, że na 31 grudnia 2019 r. zadłużenie na Pana koncie przewyższało sumę przypisów za 2019 r. i na dzień złożenia wniosku z 2 stycznia 2021 r. to zadłużenie było wyższe niż 12 300,00 zł. Zatem nie znajduje się Pan w trudnej sytuacji w rozumieniu przepisów unijnych.*

Rzecznik wystąpił do ZUS z wnioskiem o udzielenie wyjaśnień w sprawie. Rzecznik wskazał również definicję „przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji" w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 651/2014 uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu. Zgodnie z przedstawioną definicją przedsiębiorcy nie można było uznać za przedsiębiorcę znajdującego się w trudnej sytuacji. Rzecznik zaakcentował, iż w ww. decyzji nie wskazano przepisów prawa unijnego ani prawa krajowego, na podstawie których zadłużenie wobec ZUS powyżej 12 miesięcy jest uznawane

za równoznaczne z trudną sytuacją przedsiębiorcy. Dodatkowo Rzecznik wskazał, że w decyzji ZUS z dnia 23 marca 2021 r. (wydanej około 9 miesięcy później) ten sam stan faktyczny został zupełnie odmiennie zinterpretowany. Zadłużenie przedsiębiorcy na dzień 31 grudnia 2019 r. nie stanowiło zdaniem ZUS przesłanki do zakwalifikowania przedsiębiorcy jako znajdującego się w trudnej sytuacji.

ZUS po zapoznaniu się z wystąpieniem Rzecznika zmienił decyzję z dnia 1 lipca 2020 r. i przyznał przedsiębiorcy zwolnienie z obowiązku opłacania należności wobec ZUS za okres od marca do maja 2020 r. Tym samym ZUS przyznał, że sam fakt zadłużenia wobec ZUS powyżej 12 miesięcy nie jest równoznaczny z trudną sytuacją przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów unijnych.

12. Sprawa dotyczyła dwóch decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 marca 2021 r. oraz z dnia 30 kwietnia 2021 r. utrzymujących w mocy poprzednie decyzje ZUS, które to odmawiały prawa do zwolnienia z opłacania należności z tytułu składek należnych odpowiednio: za wrzesień 2020 r. oraz za grudzień 2020 r. i styczeń 2021 r.

Decyzją z dnia 2 listopada 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił Kurii prawa do zwolnienia z opłacania należnych składek za wrzesień 2020 r. W uzasadnieniu ZUS wskazał na treść art. 31zo ust. 8 ustawy o COVID-19 w ówczesnym brzmieniu. W ramach uzasadnienia faktycznego ZUS podniósł jedynie, że w rejestrze REGON przedsiębiorca wskazał przeważającą działalność według Polskiej Klasyfikacji Działalności 56.10.A (restauracje i inne stałe placówki gastronomiczne) oraz 94.91.Z (działalność organizacji religijnych). Zdaniem Zakładu powyższe kody nie uprawniają do zwolnienia z opłacania składek.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przedsiębiorca wskazał, że od dnia 22 listopada 1994 r. prowadzi obiekt noclegowy, uzyskując przychody z prowadzenia placówki hotelowo-konferencyjno-gastronomicznej. Na dzień składania wniosku w rejestrze REGON błędnie wykazane były dwie przeważające działalności według Polskiej Klasyfikacji Działalności 56.10.A (restauracje i inne stałe placówki gastronomiczne) oraz 94.91.Z (działalność organizacji religijnych). Urząd Statystyczny popełnił błąd, źle wprowadził dane do systemu z wniosku o aktualizację. Wskutek interwencji dane w rejestrze REGON uległy poprawie. Dodatkowo przedsiębiorca wskazał, iż największe przychody osiągał z usług hotelowych, dla których właściwym kodem PKD jest 55.10.Z. Do wniosku załączono również nowy wydruk z rejestru REGON.

W następstwie wniesionego przez Kurię wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, ZUS decyzją z dnia 17 marca 2021 r., działając na podstawie art. 31zq ust. 8 ustawy o COVID-19, utrzymał

w mocy swoją decyzję z dnia 2 listopada 2020 r. W uzasadnieniu decyzji ZUS ponownie wskazał na treść art. 31zo ust. 8 ustawy o COVID-19 w ówczesnym brzmieniu. Ponadto organ powtórzył swoją argumentację ujętą w rozstrzygnięciu z dnia 2 listopada 2020 r., że na dzień złożenia wniosku przeważającymi kodami prowadzonej działalności w rejestrze REGON, były PKD 56.10.A oraz 94.91.Z, które nie zostały uwzględnione jako uprawniające do zwolnienia z opłacania składek.

Kuria złożyła skargę na decyzję ZUS z dnia 19 marca 2021 r. Jednocześnie złożyła wniosek o podjęcie interwencji w przedmiotowej sprawie przez Rzecznika.

Przedsiębiorca (Kuria) złożyła również do ZUS wniosek o zwolnienie z obowiązku opłacania składek w związku z przeciwdziałaniem skutkom wywołanym COVID-19 dla płatników składek prowadzących 30 listopada 2020 r. działalność w branżach określonych w rozporządzeniu.

Decyzją z dnia 22 lutego 2021 r. ZUS odmówił prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za okres od dnia 1 grudnia 2020 r. do dnia 31 stycznia 2021 r. W uzasadnieniu organ, powołując się na treść § 10 ust. 1 rozporządzenia o COVID-19, wskazał, że z danych dostępnych w rejestrze CEIDG wynika, że na dzień 30 listopada 2020 r. płatnik nie prowadził działalności z przeważającym kodem PKD wskazanym w złożonym wniosku i uprawniającym do zwolnienia za ww. miesiące.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przedsiębiorca wskazał, że decyzja odmowna ZUS jest niezgodna z ogólnymi założeniami tarczy pomocowej dla przedsiębiorstw. Przedsiębiorca podniósł, że jako Kuria ma w swoim zakresie różne PKD świadczonych usług, a charakter jednostki religijnej nie powinien dyskwalifikować w udzieleniu pomocy. W przypadku przedsiębiorcy jako kościelnej jednostki organizacyjnej w rejestrze REGON widnieje PKD 94.91.Z, a działalność gospodarczą wykonuje świadcząc usługi hotelowe. Przedsiębiorca wskazał, że od dnia 22 listopada 1994 r. prowadzi obiekt noclegowy, uzyskując przychody z prowadzenia placówki hotelowo-konferencyjnej, największe przychody osiągał z usług hotelowych, dla których właściwym kodem PKD jest 55.10.Z.

Wskutek złożonego przez Kurię wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy ZUS wydał w dniu 30 kwietnia 2021 r. decyzję utrzymującą w mocy decyzję z dnia 22 lutego 2021 r. odmawiającą prawa do zwolnienia z opłacania należności z tytułu składek za okres od dnia 1 grudnia 2020 r. do dnia 31 stycznia 2021 r. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że na dzień 30 listopada 2020 r. zgodnie z zamieszczonymi na wniosku identyfikatorami oraz z danymi dostępnymi w rejestrze REGON przeważającym kodem w prowadzonej działalności był PKD 94.91.Z, który nie został uwzględniony jako uprawniający do zwolnienia z opłacania składek.

Kuria złożyła skargę na decyzję ZUS z dnia 30 kwietnia 2021 r. Jednocześnie złożyła wniosek o podjęcie interwencji w przedmiotowej sprawie przez Rzecznika.

Rzecznik złożył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargi od obydwu ww. decyzji ZUS. Rzecznik wskazał w nich, że ZUS nie dokonał ustaleń w zakresie prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności. Nie ustalił również, czy działalność ta jest jego przeważającą działalnością gospodarczą. Co za tym idzie, organ naruszył art. 7 i art. 77 § 1 KPA poprzez niepodjęcie wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy oraz niezebranie i nierozpatrzenie w całości materiału dowodowego. Dodatkowo Rzecznik podniósł, że zgodnie z § 9 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 2015 r. w sprawie sposobu i metodologii prowadzenia i aktualizacji krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, wzorów wniosków, ankiet i zaświadczeń[387], rodzaj przeważającej działalności ustala się odpowiednio, w przypadku jednostek i zakładów budżetowych, fundacji, związków zawodowych, stowarzyszeń, organizacji społecznych, kościołów i związków wyznaniowych, z wyłączeniem zakładów działalności gospodarczej, o których mowa w pkt 1 – na podstawie określonego w statucie rodzaju działalności, do której zostały utworzone. W konsekwencji kościelna jednostka organizacyjna, nawet jeżeli prowadzi działalność gospodarczą, nie może być w rejestrze REGON zaklasyfikowana w PKD zgodnie z rzeczywistym przedmiotem tej działalności. Zgodnie z zasadami metodycznymi PKD właściwym grupowaniem dla działalności kościelnych jednostek organizacyjnych jest podklasa według PKD 94.91.Z, tj.: „Działalność organizacji religijnych”[388]. Nie można stawiać w gorszej sytuacji przedsiębiorców, których organem założycielskim są kościelne jednostki organizacyjne. O tym, że kościelne jednostki organizacyjne mogą prowadzić działalność gospodarczą pośrednio stanowi szereg przepisów prawa, np.: art. 13 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach sumienia i wyznania[389], art. 55 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej[390], art. 17 ust. 1 pkt 4a ustawy o CIT. Ograniczenia związane z epidemią COVID-19 były uzależnione od rodzaju działalności, a nie w zależności od tego, jaki podmiot był organem założycielskim danego przedsiębiorstwa. Nie sposób przyjąć, że prawodawca intencjonalnie wykluczył kościelne jednostki organizacyjne prowadzące

[387] Dz. U. z 2015 r. poz. 2009, ze zm.
[388] Porównaj: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 11 września 2008 r., sygn. akt VI SA/Wa 1161/08 oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 stycznia 2010 r., sygn. akt II GSK 101/09.
[389] T. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1153.
[390] T. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1347.

działalność gospodarczą z możliwości uzyskania pomocy publicznej w postaci zwolnienia z opłacenia należności z tytułu składek za okres od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 30 listopada 2020 r. Rzecznik podniósł, że stan epidemii oraz związana z nim konieczność wprowadzania wyjątkowo licznych zmian legislacyjnych nie pozostały bez wpływu na poziom precyzji w redagowaniu przepisów prawa. W konsekwencji niezbędnym w celu odkodowania normy prawnej jest zastosowanie wykładni celowościowej. Właściwą formą wykładni prawa w wypadku przepisów dotyczących przyznania pomocy w oparciu o przepisy ustawy o COVID-19 i rozporządzenia o COVID-19 nie będzie wykładnia literalna – ta bowiem prowadziłaby do sprzeczności pomiędzy literalnym ich brzmieniem a celami tejże ustawy[391].

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zarządził połączenie spraw w celu ich łącznego rozpoznania, a następnie wyrokiem z dnia 5 stycznia 2022 r.[392] WSA uchylił zaskarżone decyzje oraz decyzje je poprzedzające.

13. Sprawa:

- decyzji ZUS odmawiającej prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za listopad 2021 r.

Przedsiębiorca z pierwszym wnioskiem o podjęcie interwencji zwrócił się do Rzecznika w styczniu 2021 r. Zgłoszona przez przedsiębiorcę sprawa dotyczyła wydanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzji odmawiającej przedsiębiorcy prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za listopad 2020 r. z tego względu, że na dzień 31 października 2019 r. lub 30 listopada 2019 r. prowadził on działalność oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności z kodem 49.31.Z, który nie uprawniał do zwolnienia z opłacania składek za listopad 2020 r. Tymczasem według przepisów art. 31 zo ust. 10 i 11 ustawy o COVID-19, warunki uzyskania zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za listopad 2020 r. były następujące:

1) prowadzenie, na dzień 30 września 2020 r., działalności oznaczonej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami wskazanymi w art. 31zo ust. 10 ustawy o COVID, przy czym zgodnie z art. 31zo ust. 11 tejże ustawy oceny spełnienia tego warunku dokonuje się na podstawie danych zawartych w rejestrze REGON w brzmieniu na dzień 30 września 2020 r.;

[391] Porównaj: wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 2 września 2020 r., sygn. akt IV U 1195/20; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 28 kwietnia 2021 r., sygn. akt I SA/Bk 140/21; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 25 marca 2021 r., sygn. akt I SA/Rz 189/21.
[392] Sygn. akt V SA/Wa 3177/21.

2) dokonanie zgłoszenia jako płatnik składek do dnia 30 czerwca 2020 r.;
3) odnotowanie spadku przychodu z tej działalności w rozumieniu przepisów podatkowych w listopadzie 2020 r. o co najmniej 40% w stosunku do przychodu uzyskanego w listopadzie 2019 r.

Przedsiębiorca spełniał wszystkie ww. warunki, a ZUS, odmawiając przedsiębiorcy zwolnienia, przepisy ustawy o COVID-19 zinterpretował w ten sposób, że aby przyznać przedsiębiorcy wsparcie musi zostać spełnione kryterium spadku przychodów z „tej działalności", tj. w rozumieniu organu rentowego działalności prowadzonej pod wskazanym w przepisie przeważającym kodem PKD. Doprowadziło to do przyjęcia przez organ, że przeważający kod PKD, pod którym przedsiębiorca wskazuje przedmiot wykonywanej działalności, musi być taki sam w listopadzie 2019 r., aby można było dokonać analizy porównawczej spadku przychodu w stosunku do listopada 2020 r.

Przedsiębiorca wniósł skargę na ww. decyzję ZUS do właściwego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, a Rzecznik przystąpił do toczącego się postępowania na prawach przysługujących prokuratorowi oraz wyraził stanowisko w sprawie.

Wyrokiem z dnia 21 lipca 2021 r.[393] Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku uchylił ww. decyzję ZUS. W wydanym rozstrzygnięciu Sąd podzielił argumentację Rzecznika, że nie można znać, żeby dla oceny wystąpienia spadku przychodów z wykonywanej pozarolniczej działalności gospodarczej o 40% w listopadzie 2020 r. w stosunku do listopada 2019 r. konieczne było posiadanie przez przedsiębiorcę we wpisie do właściwego rejestru takich samych (wymienionych w art. 31 zo ust. 10 ustawy o COVID jako objęte wsparciem) przeważających kodów PKD w dwóch datach – listopadzie 2019 r. i listopadzie 2020 r., bowiem przedsiębiorca osiąga przychód nie z działalności oznaczonej danym przeważającym kodem PKD, ale z całej wykonywanej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów podatkowych.

- decyzji ZUS odmawiających prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za kolejne okresy, pomimo wcześniejszego przyznania przez ZUS takiego wsparcia przedsiębiorcy

Po wydaniu przez WSA wyroku z dnia 21 lipca 2021 r. ZUS podjął dalsze działania wobec przedsiębiorcy. Kolejnymi decyzjami z dnia 3 sierpnia 2021 r. ZUS odmówił przedsiębiorcy prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz

[393] Sygn. akt I SA/Gd 428/21.

Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych za okresy: od grudnia 2020 r. do stycznia 2021 r., za luty 2021 r. oraz od marca 2021 r. do kwietnia 2021 r. W wydanych decyzjach ZUS powielił swoją argumentację z wcześniejszej decyzji, odmawiając prawa do zwolnienia z obowiązku opłacenia należności z tytułu składek za listopad 2020 r.

Rzecznik wskazał, że ZUS wcześniej zwolnił przedsiębiorcę z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za okresy: grudzień 2020 r.–styczeń 2021 r. oraz marzec 2021 r.–kwiecień 2021 r., o czym poinformował przedsiębiorcę kolejno pismami z dnia 22 lutego 2021 r. oraz z dnia 21 maja 2021 r. Zgodnie bowiem z art. 31zq ust. 5 i 7 ustawy o COVID-19 w przypadku zwolnienia płatnika składek z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, Zakład Ubezpieczeń Społecznych informuje płatnika o tym fakcie. Jedynie w przypadku odmowy zwolnienia płatnika składek z obowiązku opłacania należności z tytułu składek ZUS wydaje decyzję w sprawie.

Od ww. decyzji z dnia 3 sierpnia 2021 r. przedsiębiorca również wniósł skargi do właściwego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku oraz zwrócił się do Rzecznika z wnioskiem o podjęcie interwencji.

Rzecznik przystąpił do toczących się postępowań na prawach przysługujących prokuratorowi. Rzecznik wyraził również stanowisko w sprawie, wskazując m.in. że materialnotechniczna czynność polegająca na wysłaniu wnioskodawcy pisma informującego o przyznaniu wniosku zakończyła postępowanie w sprawie, a jej materialnoprawnym skutkiem było zwolnienie skarżącego z obowiązku opłacenia składek, zgodnie z żądaniem jego wniosku. Rzecznik wskazał, że regulacje ustawy o COVID-19 nie zawierają jakiejkolwiek procedury, zgodnie z którą mogłoby się odbywać uchylenie skutków czynności materialnoprawnej w postaci przyznania płatnikowi zwolnienia z obowiązku opłacenia składek. W tej sytuacji uznać należało, że ma ona charakter definitywny i nieodwracalny. Ustawodawca w tym wypadku dał prymat zasadzie szybkości postępowania, redukując w sposób maksymalny jego wymogi i towarzyszące mu formalności, o czym świadczy chociażby zastrzeżenie formy decyzji jedynie do sytuacji, w których dochodzi do odmowy uwzględnienia wniosku. W pozostałym zakresie Rzecznik posłużył się swoją dotychczasową argumentacją przedstawioną w postępowaniu ze skargi przedsiębiorcy na decyzję odmawiającą zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek za listopad 2020 r. W przypadku decyzji dotyczącej lutego 2021 r. Rzecznik wskazał ponadto, że została ona wydana z przekroczeniem ustawowych terminów.

Wyrokami z dnia 14 grudnia 2021 r.[394] Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku uchylił decyzje ZUS w przedmiocie odmowy prawa do zwolnienia z opłacania należności z tytułu składek należnych za grudzień 2020 r., styczeń 2020 r., luty 2021 r. oraz marzec i kwiecień 2021 r.

- bezpodstawnego wznowienia przez ZUS postępowań wyjaśniających prowadzonych w związku z przyznaniem przedsiębiorcy świadczeń postojowych

W dniu 3 września 2021 r. przedsiębiorca zwrócił się do Rzecznika z kolejnym wnioskiem o podjęcie interwencji w sprawie następnych działań podjętych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2021 r. ZUS wznowił postępowanie wyjaśniające prowadzone w związku z przyznaniem przedsiębiorcy świadczeń postojowych. W uzasadnieniu wydanego postanowienia ZUS nie wskazał na żadną z przesłanek umożliwiających wznowienie takich postępowań.

Rzecznik wstąpił do wznowionego przez ZUS postępowania na prawach przysługujących prokuratorowi oraz wniósł o udzielenie wyjaśnień w sprawie. W toku wymiany korespondencji z ZUS Rzecznik wskazał, że nie było żadnych przesłanek do wznowienia postępowania w sprawie.

Ostatecznie Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 29 października 2021 r. umorzył postępowanie wyjaśniające wznowione w dniu 30 października 2021 r.

III. Działania informacyjno – edukacyjne

1. W odpowiedzi na postulaty zgłaszane przez przedsiębiorców, a dotyczące tzw. „Polskiego Ładu" – w dniu 27 maja 2021 r. Oddział Terenowy w Gdańsku zorganizował spotkanie konsultacyjne Rzecznika z przedsiębiorcami z terenu województw objętych właściwością miejscową oddziału. Celem spotkania było przedstawienie i omówienie stanowiska Rzecznika co do założeń tzw. „Polskiego Ładu" oraz tzw. „Dziesiątki Rzecznika";
2. W dniu 18 czerwca 2021 r. Pełnomocnik Oddziału Terenowego w Gdańsku wziął udział w XXII Konferencji Przetwórców Ryb w Kołobrzegu i przedstawił działalność Biura Rzecznika w zakresie pomocy przedsiębiorcom w okresie pandemii, w tym podejmowanych działaniach i postulowanych rozwiązaniach oraz przedstawił stanowisko Rzecznika co do założeń tzw. „Polskiego Ładu".

[394] Sygn. akt I SA/Gd 1262/21, sygn. akt I SA/Gd 1263/21 i sygn. akt I SA/Gd 1264/21.

3. Koordynowanie współpracy z Departamentem Rozwoju Gospodarczego Urzędu Marszałkowskiego oraz z organizacjami przedsiębiorców z województwa pomorskiego, zachodnio-pomorskiego i kujawsko-pomorskiego;
4. W dniu 12 sierpnia 2021 r. nawiązanie współpracy i podpisanie porozumienia pomiędzy Rzecznikiem a Uniwersytetem Gdańskim w zakresie inicjowania oraz prowadzenia badań naukowych i prac badawczo-rozwojowych służących rozwojowi Małych i Średnich Przedsiębiorców, uruchamiania i realizowania projektów związanych z przedsiębiorczością i ochroną praw przedsiębiorców, transferu wiedzy i innowacji mających na celu promocję i rozwój Małych i Średnich Przedsiębiorców, wspólnych działań dotyczących potrzeby kształtowania w środowisku akademickim wiedzy, kompetencji oraz instrumentów wsparcia związanych z przedsiębiorczością i ochroną praw przedsiębiorców;
5. Comiesięczny udział w Pomorskim Zespole do Spraw Kobiet przy Urzędzie Marszałkowskim;
6. W dniu 13 października 2021 r. w Gdańsku, w dniu 3 listopada 2021 r. w Bydgoszczy i w dniu 1 grudnia 2021 r. w Szczecinie odbyły się spotkania z przedsiębiorcami z województwa pomorskiego, kujawsko-pomorskiego i zachodnio-pomorskiego oraz Dyrektorami Izb Administracji Skarbowych, których przewodnim tematem były nowe rozwiązania organizacyjne, techniczne i prawne w zakresie ułatwień dla podatników, w tym przedsiębiorców;
7. W dniu 13 października 2021 r. odbyło się w Kartuskim Centrum Kultury w Kartuzach spotkanie z Kaszubskim Związkiem Pracodawców. Tematem spotkania był „Polski Ład" – propozycje podatkowe Rządu i działania alternatywne;
8. W dniu 22 listopada 2021 r. odbyło się w Starostwie Powiatowym w Starogardzie Gdańskim spotkanie z przedsiębiorcami. Tematem była „Dziesiątka Rzecznika MŚP" oraz plany związane z wprowadzeniem „Polskiego Ładu";
9. W dniu 22 listopada 2021 r. w Malborku odbyło się spotkanie z Zarządem Organizacji Pracodawców Pomorza. Tematem spotkania były aktualne działania Biura Rzecznika oraz plany wdrożenia rządowego programu „Polskiego Ładu";
10. Oddział Terenowy w Gdańsku przeprowadził również cykl szkoleń z zakresu zmian w ubezpieczeniach społecznych i zdrowotnych istotnych dla przedsiębiorców (25 listopada 2021 r. oraz 10 i 17 grudnia 2021 r.).

Rozdział XVII. Oddział Terenowy z siedzibą w Krakowie

I. Sprawy prowadzone przez Oddział Terenowy w Krakowie

1) w ujęciu tabelarycznym

<table>
<tr><th rowspan="2">L.p.</th><th rowspan="2">Przedmiot sprawy</th><th rowspan="2">Ogółem</th><th rowspan="2">Podjęto interwencję procesową</th><th colspan="2">Odmowa podjęcia interwencji/przyczyny:</th></tr>
<tr><th>cywilny charakter sprawy;
brak kompetencji Rzecznika;
brak przesłanek merytorycznych do podjęcia interwencji;
brak legitymacji do wniesienia wniosku;
brak możliwości wniesienia skargi nadzwyczajnej z powodów formalnych</th><th>wycofanie wniosku przez wnioskodawcę</th></tr>
<tr><td>1.</td><td>z zakresu prawa podatkowego</td><td>104</td><td rowspan="4">298</td><td rowspan="4">481</td><td rowspan="4">13</td></tr>
<tr><td>2.</td><td>z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych</td><td>6</td></tr>
<tr><td>3.</td><td>z zakresu prawa administracyjnego materialnego</td><td>342</td></tr>
<tr><td>4.</td><td>innych kategorii spraw</td><td>6</td></tr>
</table>

2) w ujęciu opisowym

W Oddziale Terenowym w Krakowie zostało rozpatrzonych łącznie 1014 wniosków przedsiębiorców, spośród których 376 wniosków zostało przyjętych do dalszego procedowania, w tym do interwencji procesowej zakwalifikowano 298 spraw. W przypadku 229 spraw Rzecznik wezwał do uzupełnienia braków formalnych wniosku. W pozostałych sprawach wnioski zostały odrzucone m. in. z uwagi na brak ustawowych kompetencji Rzecznika do podjęcia czynności interwencyjnych oraz postępowań zawisłych przed sądami powszechnymi lub sporów między przedsiębiorcami.

1. Łącznie rozpatrzono 104 wnioski interwencyjne odnoszące się do problematyki podatkowej, a wśród zagadnień rozpatrywanych występowały kwestie dotyczące:
   - wszczęcia postępowania przez Naczelnika Śląskiego UCS w Katowicach w sprawie wymiaru kary pieniężnej w związku z naruszeniem przepisów wynikających z ustawy o SENT;
   - wniosku złożonego do Pierwszego US w Gliwicach o umorzenie VAT za I kwartał 2020 r.;
   - postępowania zabezpieczającego prowadzonego przez Naczelnika US w Puławach, który wydał decyzję określającą przybliżoną kwotę nadwyżki podatku naliczonego nad

należnym za miesiąc marzec, kwiecień, październik, listopada i grudzień 2015 r. oraz orzekającą zabezpieczenie na majątku podatnika wskazanych w decyzji przybliżonych kwot nienależnie pobranych zwrotów podatku za wskazane miesiące;

- trwania odpraw celnych eksportowych dotyczących przesyłek przedsiębiorcy, dokonywanych przez Naczelnika Mazowieckiego UCS w Warszawie;
- naruszenia praworządności i interesów skarżącego w postaci dokonywania przez UCS w Warszawie licznych kontroli celno-skarbowych zgłoszeń celnych, które były już raz przez organ kontrolowane;
- nawiązania dialogu z odpowiednimi organami państwowymi, przede wszystkim Ministrem Finansów w celu pozyskania od Komisji Europejskiej interpretacji zakresu zwolnienia określonego w art. 143 lit. b Dyrektywy 2006/112 oraz w celu uzyskania oficjalnego stanowiska i/lub opinii w sprawie interpretacji art 52 ustawy o VAT oraz w razie potrzeby zainicjonowane zmiany treści art. 52 ustawy o VAT oraz przystąpienie do toczącego się postępowania przed NSA ze skargi kasacyjnej od wyroku WSA w Warszawie utrzymującego w mocy interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego Dyrektora KIS w przedmiocie podatku od towarów i usług;
- skargi kasacyjnej przed Naczelnym Sądem Administracyjnym wniesionej na skutek oddalenia skargi przez WSA w Olsztynie i utrzymania w mocy decyzji Naczelnika Warmińsko-Mazurskiego UCS w zakresie utrzymania w mocy decyzji w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towaru i usług;
- postępowań toczących się z udziałem Dyrektora IAS we Wrocławiu, Dolnośląskim UCS oraz głównie z udziałem US dla Wrocławia-Śródmieście w zakresie przedłużenia terminu zwrotu nadwyżki VAT;
- problemu dotyczącego nieprawidłowo naliczonej opłaty „korekta danych do odprawy celnej” ze strony agencji celnej za usługi przewozowe;
- sposobu, w jaki w imieniu zarządu jako osoba prywatna można, bez przedstawienia w systemie pełnomocnictwa i opłaty skarbowej, dokonać złożenia deklaracji do US, w przypadku gdy przedstawiciel zarządu spółki nie włada językiem polskim oraz nie posiada profilu zaufanego;
- wszczęcia postępowania przez Naczelnika Zachodniopomorskiego UCS w Szczecinie w sprawie wymierzenia kary pieniężnej określonej w ustawie o SENT;

- sprawy związanej z wydaniem przez Dyrektora IAS w Katowicach decyzji o nałożeniu kary pieniężnej w kwocie 20 tysięcy złotych z powodu pomyłkowego podania w zgłoszeniu nieprawidłowych danych środka transportu, dotyczy ustawy o SENT;
- umorzenia lub rozłożenia na raty zobowiązania podatkowego;
- zasadności kontroli podatkowej w zakresie VAT;
- zasadności postępowania podatkowego w zakresie podatku PIT;
- zasadności dokonywanych procedur celnych;
- umorzenia lub rozłożenia na raty zobowiązania podatkowego;
- kontroli podatkowej;
- postępowania podatkowego w zakresie VAT;
- postępowania podatkowego w zakresie podatku PIT;
- postępowania w przedmiocie nałożenia kary administracyjnej na podstawie ustawy o SENT;
- zasadności prowadzonych procedur celnych;
- zasadności wprowadzenia podatku cukrowego;
- postępowania podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości;
- umorzenia lub rozłożenia na raty zobowiązania podatkowego;
- tzw. karuzeli podatkowej i kwestii sposobu oceny zarzutu organu skarbowego niedochowania należytej staranności przez przedsiębiorcę;
- wystawiania tzw. pustych faktur i kwestia sposobu oceny zarzutu organu skarbowego niedochowania należytej staranności przez przedsiębiorcę;
- zasadność wykreślenia przedsiębiorcy przez organ skarbowy z rejestru czynnych podatników VAT;
- prawidłowości przebiegu kontroli podatkowej w zakresie podatku PIT;
- blokady rachunków bankowych przedsiębiorcy przez organ skarbowy;
- zasady liczenia czasu trwania kontroli podatkowej u przedsiębiorcy;
- przedłużania przez organ skarbowy terminu zwrotu nadwyżki podatku naliczonego nad należnym;
- zasadności wydania decyzji wymiarowej w sytuacji zaistnienia przesłanek do zwolnienia podatkowego
- prawidłowości przesłanek prowadzenia przez organ skarbowy egzekucji wobec podatnika;

- instrumentalnego wszczynania postępowań karnych skarbowych celem zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego;
- prawidłowość przebiegu kontroli celno-skarbowej;
- zasadności wymiaru podatku akcyzowego w związku z kwestionowaniem przez przedsiębiorcę sposobu poboru próbek towaru akcyzowego;
- podatku od towarów i usług, tj.: postępowania podatkowego w przedmiocie podatku od towarów i usług za lata 2014-2016, korekty faktur VAT oraz zwrotu podatku od towarów i usług, postępowania kontrolnego w sprawie podatku od towarów i usług za III kwartał 2014 r., kontroli podatkowej w przedmiocie podatku od towarów i usług za lipiec 2019 r.
- podatku dochodowego od osób fizycznych, tj.: postępowania podatkowego, kontroli skarbowej za 2013 r., postępowania podatkowego w przedmiocie ustalenia zobowiązania podatkowego z tytułu opodatkowania przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych za 2015 r.;
- wykreślenia terminala przeładunkowego przedsiębiorcy z obszaru miejsca wyznaczonego.
- postępowania podatkowego w przedmiocie podatku od towarów i usług za lata 2012-2015;
- kontroli w zakresie podatku od towarów i usług;
- podatku dochodowego od osób fizycznych, tj.: postępowania podatkowego, kontroli skarbowej za lata 2014-2015;
- Ordynacji podatkowej, tj.: przekroczenia uprawnień i naruszenia przepisów Ordynacji podatkowej przez pracowników urzędu skarbowego, organizacji mediacji pomiędzy przedsiębiorcą a Naczelnikiem US w związku z prowadzonym postępowaniem oraz postępowania o odroczenie zakupu kasy fiskalnej.

2. W zakresie spraw związanych z ubezpieczeniami społecznymi rozpatrzono 6 wniosków w sprawach:
- możliwości umorzenia składki w ZUS za grudzień 2020 r.;
- złożonego wniosku o wypłatę dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych w wysokości 43 063,18 zł za okresy sprawozdawcze, tj.: październik, listopad i grudzień 2020 r. przez PFRON, które do dnia dzisiejszego nie zostało wypłacone;

- postępowania przed Państwowym Funduszem Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych;
- postępowania w przedmiocie odmowy wypłaty postojowego z tzw. Tarczy 6.0 przez ZUS.

3. Łącznie rozpatrzono 342 wnioski interwencyjne z zakresu prawa administracyjnego materialnego, a wśród zagadnień rozpatrywanych występowały kwestie dotyczące:
- skargi do Komisji Europejskiej na polskie organy administracji rządowej w związku z nieprzestrzeganiem prawa wspólnotowego Unii Europejskiej w zakresie nie wypełniania zadań nadzoru w zakresie warunków technicznych przez ciągniki rolnicze i leśne udostępniane i wprowadzane do obrotu w Polsce i na rynek wspólnotowy, określonych w rozporządzeniu Parlamentu i Rady UE 167/2013 przez krajowy organ homologacyjny - Dyrektora Transporty Dozoru Technicznego;
- kontroli organów administracji publicznej nad procesami znajdującymi się w granicach ich właściwości;
- realizacji norm prawnych określonych w ustawie o COVID-19;
- odmownej decyzji środowiskowej w przedmiocie ustalenia i określenia środowiskowego uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na zmianie sposobu użytkowania istniejącego na działce wnioskodawcy punktu zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji na stację demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji;
- wsparcia finansowego na jakie może liczyć przedsiębiorca, który funkcjonuje na rynku od czerwca 2020 r., uruchamiając działalność na wsi z wsparciem z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich;
- skargi na działalność Starosty Kosińskiego w związku z kilkukrotnym, bezprawnym odstąpieniem od obowiązku weryfikacji przekazanych do organu wyników zgłoszonych prac geodezyjnych, naruszając tym samym art. 12b ust. 1 ustawy z 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne [395], skierowanej do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego;
- odwołania od decyzji Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego w Kielcach z dnia 16 stycznia 2019 r. nakładającej karę pieniężną w wysokości 335 100,00 zł;

[395] T. j. Dz.U. z 2020 r. poz. 2052.

- skargi na kierownika Referatu ds. Podziałów i Rozgraniczeń Wydziału Geodezji i Kartografii Urzędu Miejskiego w Gliwicach w związku z nienależytym wykonaniem zadań nałożonych przez Pana Prezydenta;
- kontroli legalności zatrudnienia cudzoziemców prowadzonej przez Komendanta Placówki Straży Granicznej w Lublinie;
- wniosku o pomoc w związku z wstrzymaniem koncesji na wydobycie wapienia przez Dyrektora Parków Krajobrazowych w Łodzi;
- rejestracji pojazdów używanych, sprawdzanych z zagranicy w stanie uszkodzonym;
- programu dofinansowań na tereny popegeerowskie, z którego przedsiębiorca został wykluczony przez gminę Konstantynów;
- opłat pobieranych przez organizację STOART za telewizor umiejscowiony w wynajmowanym pokoju;
- zatrzymania pojazdu przez UCS w Opolu z uwagi na przewóz ładunku o innym kodzie odpadu;
- skargi na Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Łodzi w zakresie nakazu wykonania badań hałasu elektrowni wiatrowych związaną z nałożeniem przez urząd obowiązku wykonania przez przedsiębiorcę badań niemożliwych do wykonania w miejscu inwestycji;
- umorzenia postępowania w związku z zarządzeniem zabezpieczenia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki;
- nakazu zwrotu kosztów w kwocie około 100 000,00 zł za realizację projektu ze środków unijnych z powodu błędu formalnego;
- inicjatywy ustawodawczej oraz przygotowania oceny funkcjonowania aktu normatywnego w zakresie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;
- odebrania na 6 miesięcy koncesji na alkohol w związku nieopłacaniem raty koncesji w terminie zgodnie z ustawą o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi – decyzja Urzędu Gminy w Ustroniu;
- skargi na działanie Wójta Gminy Tarnów Opolski oraz Gminy Tranów Opolski w przedmiocie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Tarnów Opolski;
- kontroli legalności zatrudniania cudzoziemców prowadzonej przez Komendanta Placówki Straży Granicznej w Lublinie;

- postępowania odwoławczego toczącego się przed Głównym Inspektorem Farmaceutycznym w przedmiocie cofnięcia posiadanych przez wnioskodawcę zezwoleń na prowadzenie aptek ogólnodostępnych;
- opłacania składek zdrowotnych, ujednolicenia interpretacji przepisów prawnych oraz zapytania w związku ze sprzedażą lokalu użytkowego;
- wstrzymania płatności rat spłaty kredytu „Pierwszy biznes-wsparcie w starcie" udzielonego przez Agencję Rozwoju Regionalnego w Starachowicach;
- kontroli Okręgowego Inspektoratu Pracy w Warszawie wraz z zawiadomieniem o istotnym naruszeniu prawa przez Inspektorów;
- zapytania, czy można użyć w polskiej produkcji nazwy z metki *rayon*;
- zawieszenia w sprawowaniu funkcji przewodniczącego lubuskiego Zespołu Rady Konsultacyjnej przy Biurze Rzecznika do czasu całkowitego rozstrzygnięcia przed Sądem Administracyjnym postępowania administracyjnego, jak i dyscyplinarnego przeciwko wnioskodawcy;
- interwencji w związku z wielokrotnym niewykonywaniem prawomocnego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 23 marca 2011 r., sygn. akt II SA/Bd 22/111;
- nałożenia na wnioskodawcę kary 10 000,00 zł za brak wymiany tachografu analogowego na cyfrowy jako przedsiębiorcy i jednocześnie 10 000,00 zł jako osobie zarządzającej w firmie transportem drogowym;
- cofnięcia zezwolenia na urządzanie zakładów wzajemnych – bukmacherskich;
- zapytania, czy urząd ma prawo niszczyć zdjęcia w postaci cyfrowej wykonane podczas kontroli, a także udostępniać stronie zdjęcia w formie papierowej, które w protokole pokontrolnym zawiera zmienione fakty;
- skargi na działanie i postępowanie pracowników Wydziału Geodezji, Kartografii i Katastru w Starostwie Powiatowym w Żaganiu;
- nieuwzględnienia wniosku wydawnictwa o dołączenie go do wykazu wydawnictw publikujących recenzowane monografie naukowe przez Polską Bibliografię Naukową;
- blokowania przez Generalną Dyrekcję Dróg Krajowych i Autostrad w Warszawie inwestycji na działkach z przeznaczeniem pod usługę przy Drodze Krajowej nr 62 przylegających do pasa drogowego;
- kontroli Urzędu Transportu Kolejowego w zakresie nadzoru nad ośrodkami szkolenia wpisanymi do rejestru podmiotów uprawnionych do szkolenia i egzaminowania osób

ubiegających się o licencję i świadectwo maszynisty, nakładającej opłatę w wysokości 4 000,00 zł;

- wydanego stanowiska nr 2/21/VIII Naczelnej Rady Aptekarskiej z dnia 12 marca 2021 r. w sprawie bezwartościowych lub szkodliwych metod leczenia w chorobach onkologicznych;
- ograniczania przedsiębiorców uchwałami i planami miejscowego zagospodarowania terenu na terenie Gmina Jabłonka;
- postępowania upadłościowego i wniosku o nadzór administracyjny nad syndykiem;
- wezwania przez Urząd Marszałkowski w Łodzi do naliczenia i opłacania opłaty za brak sieci zbierania pojazdów za 2019 r.;
- budowy linii kolei dużych prędkości Warszawa - Łódź w południowej części Łyszkowic;
- wniesienia skargi do WSA w Warszawie na ostateczną decyzję Głównego Inspektora Farmaceutycznego w Warszawie w przedmiocie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej w Katowicach toczącego się postępowania co do czterech innych aptek przed Śląskim Wojewódzkim Inspektorem Farmaceutycznym w Katowicach;
- ochrony praw przedsiębiorcy zagrożonych realizacją inwestycji pod nazwą: „Budowa obwodnicy Zabierzowa w ciągu drogi krajowej nr 79.";
- mediacji pomiędzy przedsiębiorcą a Prezydentem Miasta Płock w sprawie fragmentu działki inwestycyjnej pod zabudowę wielorodzinną mieszkaniową ujętego w Uproszczonym Planie Urządzenia Lasu (UPUL);
- nieprzyznania rekompensaty dla podmiotów świadczących usługi albo prowadzących działalność gospodarczą w związku z wprowadzeniem stanu wyjątkowego na obszarze części województwa lubelskiego w 2021 r. przez Lubelski Urząd Wojewódzki w Lublinie;
- wydania decyzji dostosowującej posiadane przez spółkę pozwolenie na przetwarzanie odpadów do wymogów ustawy o zmianie ustawy o odpadach w związku z jego przewlekłością;
- oznakowywania produktów w związku z treścią rozporządzenia Delegowana Komisji UE 2020/1182 z dnia 18 maja 2021 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, odwołania się od decyzji zawarcia umowy o dofinansowanie projektu przez PARP w ramach POIR.02.03.06 Granty na EuroGranty;

- wniosku o pomoc w udzielenie dotacji na pokrycie bieżących kosztów działalności z powodu złego posiadanego kodu PKD;
- ponownego rozpatrzenia wniosku o mikropożyczkę 5 000,00 zł z PUP w Jaworznie;
- trudnej sytuacji przedsiębiorstwa (butik w galerii handlowej);
- pomocy w związku z brakiem właściwego kodu PKD do uzyskania dofinansowania;
- konfliktu miedzy obiektem basenowym (termy) a Powiatową i Wojewódzką Stacją Sanitarno-Epidemiologiczną;
- odmowy przyznania dofinansowania części kosztów prowadzenia działalności gospodarczej dla przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną niezatrudniającą pracowników w przypadku spadku obrotów gospodarczych w następstwie COVID-19;
- odmowy udzielenia pożyczki na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, mikroprzedsiębiorcy z PUP w Bytomiu, dofinansowania części kosztów prowadzenia działalności dla przedsiębiorcy niezatrudniającego pracowników z PUP oraz prawa do jednorazowego świadczenia postojowego;
- nakazu PUP w Bydgoszczy zwrotu dotacji z art. 15zzb (dofinansowanie części kosztów wynagrodzeń składek na ubezpieczenia społeczne w przypadku spadku obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19) za okres sierpień-październik 2020 r.;
- pomocy w uzyskaniu środków finansowych z tarczy antykryzysowej;
- decyzji wydanej przez Powiatowego Inspektora Sanitarnego nakazującej ograniczenie działalności siłowni oraz klubu fitness, położonych na terenie obiektu PUK-Arena, przy ul. Wyszyńskiego w Lipnie - wyłącznie dla członków kadry narodowej polskich związków sportowych w sportach olimpijskich, z całkowitym wyłączeniem innych osób;
- odmowy przyznania dotacji na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikro- i małego przedsiębiorcy przez PUP w Bolesławcu;
- odmowy udzielenia dofinansowania części kosztów wynagrodzeń pracowników oraz należnych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenia społeczne w przypadku spadku obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19 przez PUP w Tczewie;
- odmowy przyznania dotacji na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikro- i małego przedsiębiorcy przez PUP w Rzeszowie oraz odmową prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenia

społeczne, na ubezpieczenia zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych przez ZUS Oddział w Rzeszowie;

- odmowy przyznania dotacji na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikro- i małego przedsiębiorcy przez PUP;
- odmowy przyznania dotacji na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikro- i małego przedsiębiorcy przez Grodzki Urząd Pracy w Krakowie;
- odwołania się od nieprzyznania dotacji na pokrycie bieżących kosztów wskutek COVID-19;
- odrzucenia skargi WSA w Krakowie zaskarżającej w całości negatywną decyzję Prezydenta miasta Krakowa – Dyrektora Grodzkiego Urzędu Pracy w Krakowie w sprawie udzielenia dotacji na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikro- i małego przedsiębiorcy.
- wydania zezwolenia typ A na pracę cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez Śląski Urząd Wojewódzki w Katowicach oddział Zamiejscowy w Częstochowie;
- braku dotacji na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności oraz braku zgody na jej udzielenie z powodu kodu przeważającego;
- odmowy przyznania dotacji na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikro- i małego przedsiębiorcy przez PUP w Poznaniu;
- odmowy przyznania dotacji na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikro- i małego przedsiębiorcy przez PUP w Bielsku-Białej;
- pomocy w związku z negatywną opinią Rady Gminy Stryszawa w zakresie możliwości przygotowania projektu uchwały w sprawie wprowadzenia zwolnienia lokali gastronomicznych z części opłaty za zezwolenia alkoholowe;
- kontroli organów administracji publicznej nad procesami znajdującymi się w granicach ich właściwości;
- realizacji norm prawnych określonych w ustawie o COVID-19;
- prawa energetycznego – obrót paliwami płynnymi;
- prawa budowlanego;
- kontroli organów administracji publicznej nad procesami znajdującymi się w granicach ich właściwości;

- analizy zgodności z prawem wymagań wynikających z dokumentacji aplikacyjnej wydanej przez jednostkę wdrażania programów unijnych;
- zasadności nałożenia kary pieniężnej w związku z niewykonaniem obowiązku wynikającego z art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy o SENT;
- zasadności odmowy przyznania dotacji w ramach tarczy antykryzysowej przez PUP;
- zasadności odmowy przyznania świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników;
- zasadności wymierzenia przez Prezesa URE kary pieniężnej w związku z zarzutem naruszenia przez przedsiębiorcę warunków koncesji na obrót paliwami ciekłymi;
- zasadności nałożenia przez wójta kary pieniężnej za przekazanie po terminie kwartalnych sprawozdań w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych;
- zasadności odmowy wypłaty środków tytułem płatności końcowej przez PARP;
- przewlekłości rozpatrywania przez Agencję Rozwoju Przemysłu S.A. wniosku przedsiębiorcy związanego ze wsparciem w ramach programu „Polityka Nowej Szansy”;
- analizy przewlekłości w postępowaniu w przedmiocie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego;
- zasadności decyzji organu w przedmiocie odmowy udzielenia zezwolenia na lokalizację zjazdów indywidualnych;
- zasadności odmowy udzielenia przedsiębiorcy dofinansowania na utworzenie miejsca pracy;
- zasadności nałożenia kary pieniężnej przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego za niezastosowanie się w stanie epidemii do nakazu określonego sposobu przemieszczania się;
- zasadności odmowy przyznania dotacji w ramach tarczy antykryzysowej przez powiatowy urząd pracy;
- zasadności odmowy przyznania świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników;
- zasadności nałożenia kary pieniężnej przez organ w związku z zarzutem naruszenia przepisów o gospodarowaniu odpadami;

- zmiany organizacji ruchu drogowego;
- ustawy o COVID-19;
- ustawy o PEA;
- wprowadzenia strefy płatnego parkowania utrudniającej dostęp klientów do przedsiębiorstwa wnioskodawcy;
- skargi na działania urzędników Państwowego Powiatowego Inspektoratu Sanitarnego;
- skargi na działania Państwowej Inspekcji Handlowej;
- postępowania w sprawie dofinansowania PFRON do wynagrodzenia pracowników;
- nałożenia kar pieniężnych przez Inspekcję Transportu Drogowego;
- odmowy udzieleni refundacji i kosztów utworzenia stanowiska pracy z funduszy PUP;
- odmowa udzielenia pozwolenia na budowę;
- naruszenia przez Komendanta Głównego Policji ustawy o PRD;
- postępowania w sprawie refundacji składek na ubezpieczenie społeczne osoby niepełnosprawnej przez PFRON;
- ustawy o SENT;
- odmowy przyznania dofinansowania w ramach funduszy europejskich;
- naruszenia przepisów Prawa Przedsiębiorców z powodu wielokrotnych kontroli;
- wygaszenia koncesji w celu rozpoznania złóż rud cynku i ołowiu;
- naruszenie przepisów w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej;
- naruszenie przepisów w przedmiocie gwarancji turystycznych;
- sporu z Instytucją Pośredniczącą Regionalnego Programu Operacyjnego.

3. W zakresie pozostałych spraw niepasujących do ww. kategorii rozpatrzono 6 wniosków, które dotyczyły:

- wykonywania przez NFZ umowy z placówką świadczącą usługi pielęgnacyjne;
- zasadności rozwiązania umowy dzierżawy obwodu rybackiego;
- zasadności odrzucenia reklamacji w stosunkach pomiędzy przedsiębiorcami;
- zasadności rozwiązania umowy dzierżawy obwodu rybackiego;
- zasadności rozwiązania umowy dzierżawy gruntu przeznaczonego na prowadzenie działalności;
- realizacji umów o zamówienia publiczne.

II. Sprawy interwencyjne przedsiębiorców wraz z opisem ich problematyki

1. Karuzela podatkowa w obrocie panelami fotowoltaicznymi oraz granulatem chemicznym, barwnikami, koncentratami do produkcji tworzyw sztucznych w okresie wrzesień-grudzień 2013 r.

Według ustaleń organu spółka w okresie od września 2013 r. rozpoczęła handel panelami fotowoltaicznymi oraz granulatami, barwnikami, koncentratami do produkcji tworzyw sztucznych. Towar ten był nabywany od polskich spółek, a następnie był zbywany do firm na Słowacji i na Węgrzech. Handel tymi towarami został przejęty od innej spółki, z którą podatnik był powiązany kapitałowo i osobowo. Ponadto w związku z transakcjami spółka nabywała usługi transportowe. Zdaniem organu ww. transakcje były częścią karuzeli podatkowej, a spółka wiedziała lub co najmniej powinna była wiedzieć, że transakcje z jej udziałem były częścią karuzeli podatkowej. W sprawie doszło do wszczęcia postępowania karnego skarbowego, wpływającego na bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

W ocenie Rzecznika organ w toku postępowania nie ustalił wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych. Ponadto organ nie przeprowadził licznie wnioskowanych przez przedsiębiorcę dowodów. Pominął korzystne dla spółki okoliczności faktyczne takie jak np. uprzednio przeprowadzona kontrola podatkowa, która nie wykryła żadnych nieprawidłowości w ramach kwestionowanych transakcji. Handel powyższymi towarami prowadzony był uprzednio przez spółkę Skarbu Państwa, co stanowiło dla przedsiębiorcy wskazanie co do legalności transakcji. Jak wynika z zeznań części świadków, organizatorzy karuzeli podatkowej mogli świadomie i intencjonalnie wprowadzać w błąd przedsiębiorcę i pozyskać go na potrzebę karuzeli. Działalność przedsiębiorcy odbiegała od działań innych uczestników karuzeli pod względem terminów płatności oraz wystawiania faktur VAT. Podmioty będące organizatorami karuzeli podatkowej widniały w rejestrach podatkowych przez wiele lat (pomimo prowadzonego postępowania), a także uczestniczyły w przetargach publicznych, co również wskazuje na głębokie zakonspirowanie działalności tych podmiotów. Spółka przeprowadziła wizję lokalną w miejscu produkcji paneli. Organ nie ustalił jednoznacznie, czy przedsiębiorca wiedział, czy też jedynie powinien był wiedzieć o karuzeli podatkowej. Postępowanie podatkowe prowadzone było jednostronnie niekorzystnie przy pominięciu wielu okoliczności faktycznych korzystnych dla przedsiębiorcy. Ponadto w sprawie zostało wszczęte postępowanie karne skarbowe, którego zasadność również została poddana analizie pod kątem jego celowości i tym samym wpływu na bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

W przedmiotowej sprawie na decyzję organu drugiej instancji została złożona skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, a na dzień 31 grudnia 2021 r. nie został wyznaczony termin rozprawy.

2. Karuzela podatkowa w podatku od towarów i usług za okres styczeń-grudzień 2014 r.

Organ przeprowadził postępowanie kontrolne na podstawie przepisów nieobowiązującej ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej. Postępowanie kontrolne prowadzone było pod kątem udziału przedsiębiorcy w karuzeli podatkowej w podatku od towarów i usług. Po wydaniu decyzji organów podatkowych obu instancji w sprawie została złożona skarga. Działalność handlowa w zakresie handlu panelami fotowoltaicznymi oraz granulatami, barwnikami, koncentratami do produkcji tworzyw sztucznych w tym okresie była kontynuowana po przejęciu w 2013 r. od innej spółki, z którą podatnik był powiązany kapitałowo i osobowo. Zdaniem organu transakcje te były częścią karuzeli podatkowej. W sprawie doszło do wszczęcia postępowania karnego skarbowego, wpływającego na bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

W ocenie Rzecznika organ w toku postępowania nie ustalił wszystkich, istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych. Ponadto organ nie przeprowadził licznie wnioskowanych przez przedsiębiorcę dowodów. Pominął korzystne dla spółki okoliczności faktyczne, takie jak np. uprzednio przeprowadzona kontrola podatkowa, która nie wykryła żadnych nieprawidłowości w ramach kwestionowanych transakcji. Handel powyższymi towarami prowadzony był uprzednio przez spółkę Skarbu Państwa, co stanowiło dla przedsiębiorcy wskazanie co do legalności transakcji. Jak wynika z zeznań części świadków, organizatorzy karuzeli podatkowej mogli świadomie i intencjonalnie wprowadzać w błąd przedsiębiorcę i pozyskać go na potrzebę karuzeli. Działalność przedsiębiorcy odbiegała od działań innych uczestników karuzeli pod względem terminów płatności oraz wystawiania faktur VAT. Podmioty będące organizatorami karuzeli podatkowej widniały w rejestrach podatkowych przez wiele lat (pomimo prowadzonego postępowania), a także uczestniczyły w przetargach publicznych, co również wskazuje na głębokie zakonspirowanie działalności tych podmiotów. Spółka przeprowadziła wizję lokalną w miejscu produkcji paneli. Organ nie ustalił jednoznacznie, czy przedsiębiorca wiedział, czy też jedynie powinien był wiedzieć o karuzeli podatkowej. Postępowanie podatkowe prowadzone jest jednostronnie niekorzystnie przy pominięciu wielu korzystnych dla przedsiębiorcy okoliczności faktycznych. Ponadto w sprawie zostało wszczęte postępowanie karne skarbowe, którego zasadność również jest analizowana pod kątem jego zasadności i tym samym wpływu na bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

W przedmiotowej sprawie na decyzję organu drugiej instancji została złożona skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, a na dzień 31 grudnia 2021 r. nie został wyznaczony termin rozprawy.

3. Karuzela podatkowa w podatku od towarów i usług za okres styczeń-marzec 2015 r.

Organ przeprowadził postępowanie kontrolne na podstawie przepisów nieobowiązującej ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej. Postępowanie kontrolne prowadzone było pod kątem udziału przedsiębiorcy w karuzeli podatkowej w podatku od towarów i usług. Po wydaniu decyzji organów podatkowych obu instancji w sprawie została złożona skarga. Działalność handlowa w zakresie handlu panelami fotowoltaicznymi oraz barwnikami, koncentratami do produkcji tworzyw sztucznych w tym okresie była kontynuowana po przejęciu w 2013 r. od innej spółki, z którą podatnik był powiązany kapitałowo i osobowo. Zdaniem organu transakcje te były częścią karuzeli podatkowej. W sprawie doszło do wszczęcia postępowania karnego skarbowego, wpływającego na bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

W ocenie Rzecznika organ w toku postępowania nie ustalił wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych. Ponadto organ nie przeprowadził licznie wnioskowanych przez przedsiębiorcę dowodów. Pominął korzystne dla spółki okoliczności faktyczne takie jak np. uprzednio przeprowadzona kontrola podatkowa, która nie wykryła żadnych nieprawidłowości w ramach kwestionowanych transakcji. Handel powyższymi towarami prowadzony był uprzednio przez spółkę Skarbu Państwa, co stanowiło dla przedsiębiorcy wskazanie co do legalności transakcji. Jak wynika z zeznań części świadków, organizatorzy karuzeli podatkowej mogli świadomie i intencjonalnie wprowadzać w błąd przedsiębiorcę i pozyskać go na potrzebę karuzeli. Działalność przedsiębiorcy odbiegała od działań innych uczestników karuzeli pod względem terminów płatności oraz wystawiania faktur VAT. Podmioty będące organizatorami karuzeli podatkowej widniały w rejestrach podatkowych przez wiele lat (pomimo prowadzonego postępowania), a także uczestniczyły w przetargach publicznych, co również wskazuje na głębokie zakonspirowanie działalności tych podmiotów. Spółka przeprowadziła wizję lokalną w miejscu produkcji paneli. Organ nie ustalił jednoznacznie czy przedsiębiorca wiedział, czy też jedynie powinien był wiedzieć o karuzeli podatkowej. Postępowanie podatkowe prowadzone jest jednostronnie niekorzystnie przy pominięciu wielu korzystnych dla przedsiębiorcy okoliczności faktycznych. Ponadto w sprawie zostało wszczęte postępowanie karne skarbowe, którego zasadność również jest analizowana pod kątem jego zasadności i tym samym wpływu na bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

W przedmiotowej sprawie na decyzję organu drugiej instancji została złożona skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, a na dzień 31 grudnia 2021 r. nie został wyznaczony termin rozprawy.

4. Sprawa niezgłoszenia przewozu towaru podlegającego zgłoszeniu SENT. W postępowaniu nałożono na przedsiębiorcę karę w wysokości 20 000,00 zł.

W dniu 28 maja 2018 r. funkcjonariusze Małopolskiego UCS w Krakowie dokonali kontroli przewozu świadczonego przez przedsiębiorcę. W trakcie kontroli funkcjonariusze stwierdzili brak zgłoszenia SENT dla przewożonego towaru, pomimo iż jego właściwości (skład chemiczny) nakazywał dokonanie zgłoszenia. Przewoźnik argumentował, że został wprowadzony w błąd przez podmiot zlecający transport (spedytor) co do właściwości towaru. W związku z tym, pomimo zachowania należytej staranności, nie mógł stwierdzić, że przewożony towar jest kwalifikowany do obowiązkowego zgłoszenia SENT. Ponadto w sprawie istnieją wątpliwości co do rzeczywistego zakwalifikowania przewożonego towaru.

W przedmiotowej sprawie Rzecznik zarzucił przede wszystkim naruszenie art. 22 ust. 3 ustawy o SENT poprzez błędną wykładnię pojęć „interesu publicznego" i „ważnego interesu przewoźnika". W ocenie Rzecznika, organy prowadzące postępowanie w obu instancjach dokonały błędnej wykładni powyższych pojęć i doszły do wniosku, że w niniejszej sprawie przesłanki te nie występują i tym samym nie zachodzą podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary. Rzecznik zwrócił uwagę, że przepis ten ma bardzo istotne znaczenie dla przestrzegania zasady proporcjonalności i zaufania obywateli do organów administracji. Zdaniem Rzecznika przesłanka „interesu publicznego" prowadząca do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej została zrealizowana. Zważając na ustalony stan faktyczny, a przede wszystkim na podstawową dla sprawy okoliczność, że przedsiębiorca został wprowadzony w błąd co do zawartości przesyłki przez inny podmiot i nie można ustalić winy po stronie skarżącego w niewykonaniu obowiązków wynikających z ustawy o SENT, doszło do realizacji przesłanki „interesu publicznego". Ponadto Rzecznik zwrócił uwagę, że w sprawie zrealizowana była również przesłanka „ważnego interesu przewoźnika", która uzasadniałaby odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej na skarżącego. „Ważny interes przewoźnika" przejawia się przede wszystkim w pogarszającej się sytuacji majątkowej przedsiębiorcy oraz w złym stanie zdrowia, utrudniającym prowadzenie działalności gospodarczej. Rzecznik zwrócił również uwagę, że nałożenie kary pieniężnej w przedmiotowej sprawie pozostaje w sprzeczności z *ratio legis* ustawy o SENT. Organ przeprowadzający kontrolę przewoźnika zatrzymał środek transportu aż na ponad 2,5 miesiąca. Jak poinformował skarżący w tym czasie doszło do uszkodzenia jego

mienia. Ponadto przedsiębiorca nie mógł korzystać z tego środka transportu, a jednocześnie ponosił koszty jego utrzymania. Zatem z tego samego tytułu poniósł znaczne szkody. Zdaniem Rzecznika w sprawie organ dopuścił się również naruszenia art. 188 OP, gdyż nie przeprowadził wnioskowanych przez przedsiębiorcę dowodów, pomimo że były istotne dla sprawy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie wydał wyrok oddalający skargę, na który została złożona skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

5. Sprawa karuzeli podatkowej w podatku od towarów i usługo oraz związanych z tym kontroli podatkowych i postępowań podatkowych w przedmiocie VAT za 2014 r. i 2015 r. oraz w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2015 r.

Rzecznik wstąpił do sprawy jedynie w przedmiocie wątku dotyczącego podatku od towarów i usług za kwiecień, lipiec, wrzesień i grudzień 2014 r. w zakresie ustalenia rzetelności transakcji z jednym z kontrahentów.

Przedsiębiorca zwrócił się o pomoc w sprawie kontroli podatkowych i postępowań podatkowych w przedmiocie VAT za 2014 r. i 2015 r. oraz w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2015 r. Sprawy te dotyczyły licznych wątków i transakcji z różnymi kontrahentami, jednak wszystkie sprowadzały się do tezy organu, że zakwestionowane faktury VAT stwierdzały zdarzenia, które nie miały miejsca. W sprawie zostało również wszczęte postępowanie karne skarbowe wpływające na bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku stwierdził, że sąd administracyjny nie może kontrolować prawidłowości i podstaw wszczęcia postępowania karnego skarbowego, gdyż wykraczałoby to poza kognicję sądów administracyjnych. Pogląd ten pozostaje w sprzeczności z uchwałą Naczelnego Sądu Administracyjnego w przedmiocie instrumentalnego wszczynania postępowań karnych skarbowych przez organy administracji publicznej.

Organ prowadzący postępowanie uniemożliwił stronie wzięcie czynnego udziału w przesłuchaniu strony (zadawaniu pytań reprezentowanej stronie). Przy wydawaniu decyzji nie wzięto pod uwagę korzystnych dla przedsiębiorcy zeznań świadków. Wątpliwości w ustaleniach faktycznych zostały zinterpretowane na niekorzyść podatnika. Organ błędnie ustalił stan faktyczny sprawy, wnioskując z wszelkich okoliczności na niekorzyść przedsiębiorcy. Ponadto w sprawie zostało wszczęte postępowanie karne skarbowe, którego zasadność została poddana analizie pod kątem jego celowości i tym samym wpływu na bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

W skardze kasacyjnej został podniesiony zarzut względem wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku, że ten nie zastosował się do poglądu wyrażonego w uchwale Naczelnego Sądu Administracyjnego dotyczącego instrumentalnego wszczynania postępowań karnych skarbowych. Ponadto w sprawie zwrócono uwagę, że organ uniemożliwił pełnomocnikowi zadawanie pytań podatnikowi w trakcie jego przesłuchania. Część materiału dowodowego jest ze sobą sprzeczna, pomimo tego organ uwzględnił jedynie twierdzenia niekorzystne dla podatnika. Rzecznik zwrócił również uwagę, że w toku postępowania przed organem drugiej instancji uniemożliwiono mu wypowiedzenie się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku wydał wyrok oddalający skargę na decyzję organu drugiej instancji, na który została złożona skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

6. Sprawa zmiany organizacji ruchu uniemożliwiającej zjazd z drogi publicznej (linia P-4) na teren nieruchomości przedsiębiorcy, co utrudnia prowadzenie mu działalności gospodarczej.

Pod koniec 2016 r. doszło do zmiany organizacji ruchu na drodze przy nieruchomości przedsiębiorcy, który prowadzi tam działalność gospodarczą. Na skutek zmiany organizacji ruchu na drodze pojawiła się linia P-4, podwójna ciągła i zdaniem przedsiębiorcy jego klienci mają utrudniony dostęp do jego działalności, gdyż muszą nadrabiać kilkaset metrów, żeby zawrócić na najbliższym rondzie. Zmiany w organizacji ruchu nastąpiły z uwagi na budowę w pobliżu marketu budowlanego – Leroy Merlin. Znajduje to potwierdzenie w piśmie Urzędu Miasta Bełchatowa z dnia 21 sierpnia 2017 r. Ponadto, jak podkreślił przedsiębiorca, inne nieruchomości przy tej samej drodze nie zostały ograniczone linią P-4. Po interwencji przedsiębiorcy na kilka miesięcy przywrócono linię przerywaną, po czym znowu namalowano linię ciągłą. Dotychczas w sprawie interweniował nieskutecznie Rzecznik Praw Obywatelskich oraz Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Zdaniem Rzecznika, w sprawie można mówić o uprzywilejowaniu dużego przedsiębiorcy (sieci handlowej) oraz innych przedsiębiorców mieszczących się przy tej samej ulicy względem wnioskodawcy. Jednocześnie pominięto możliwość zastosowani linii P-1e. Jak wynika z rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach[396]. W związku z tym można na

[396] Dz. U. z 2019 r. poz. 2311, ze zm.

wysokości nieruchomości nr […] przy ul. […] zastosować znak P-1e w celu umożliwienia wjazdu i wyjazdu z tej posesji. Inwestor projektujący organizację ruchu oraz Starosta Bełchatowski jako organ zatwierdzający organizację ruchu całkowicie pominęły możliwość stosowania tego znaku. W innych miejscach tego samego miasta przerwano linię P-4, pomimo iż jej długość nie przekraczała 20 m. Taki stan godzi bezpośrednio w zasadę bezstronności, równego traktowania oraz uczciwej konkurencji. Uniemożliwienie zmiany organizacji ruchu, w sytuacji kiedy w innej części miasta dopuszczono możliwość przekroczenia linii P-4 w celu dojazdu do nieruchomości stanowi istotne naruszenie zasady praworządności.

Na dzień 31 grudnia 2021 r. sprawa pozostaje w toku i podejmowane są dalsze czynności.

7. Sprawa opodatkowania podatkiem od towarów i usług transakcji dokonania wniesienia wkładu niepieniężnego do spółki, tj. aportu w postaci znaku towarowego w kwietniu 2014 r. oraz rozliczenia korekty.

Zdaniem organu podstawa opodatkowania powinna zostać ustalona wedle cen nominalnych obejmowanych akcji, a nie wartości emisyjnej akcji. Postępowanie podatkowe prowadzone było przed Naczelnikiem Śląskiego UCS w Katowicach jako organem instancji. Na podstawie decyzji organu pierwszej instancji spółce zostało określone zobowiązanie podatkowe za kwiecień 2014 r. W sprawie zastosowano również postępowanie karne skarbowe jako przesłankę zawieszającą bieg terminu przedawnienia. Wszczęcie postępowania karnego nastąpiło w dniu 8 listopada 2019 r.

W ocenie Rzecznika, w niniejszej sprawie instrumentalnie wykorzystano przesłankę zawieszająca bieg terminu przedawnienia. Ponadto zdaniem Rzecznika spółka mogła w kwietniu 2014 r., opierając się na obowiązujących wówczas interpretacjach podatkowych, działać w przeświadczeniu, że postępuje prawidłowo. Również korekta deklaracji podatkowej została rozliczona prawidłowo.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach wydał wyrok oddalający skargę. W sprawie została złożona skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Następnie WSA w Gliwicach w ramach autokontroli uchylił uprzednio wydany wyrok oddalający skargę.

8. Sprawa ustalenia stawki podatku od towarów i usług przy świadczeniu kompleksowym składającym się z usługi transportu i wylania betonu oraz dostawy towaru.

Zdaniem Rzecznika dominujące znaczenie ma w tym wypadku dostawa towaru i z tego względu całe świadczenie kompleksowe powinno zostać objęte stawką podstawową. W przypadku takiego świadczenia kompleksowego dominujące znaczenie ma transport i usługa wylania masy betonowej, a nie sama dostawa towaru. Wobec tego przy jednoczesnym spełnieniu pozostałych

wymagań (wykonanie usług budowlanych w obiektach budowlanych zaliczonych do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym) powinna zostać zastosowana uprzywilejowana stawka podatku VAT. Ponadto zgodnie z Prawem przedsiębiorców wątpliwości powinny zostać rozstrzygane na korzyść przedsiębiorcy. W tego rodzaju sprawach wydawane są również korzystne dla podatników interpretacje podatkowe. Podmioty konkurencyjne na rynku również stosują uprzywilejowaną stawkę VAT, a stosowanie stawki podstawowej skutkowałoby wykluczeniem przedsiębiorcy z rynku.
Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach utrzymał w mocy szereg decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego w Pszczynie.
Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach wydał wyrok oddalający skargę, po otrzymaniu którego przedsiębiorca zawnioskował o niewnoszenie w skargi kasacyjnej.

9. Sprawa w przedmiocie ustalenia podatku dochodowego od osób fizycznych za 2014 r. oraz orzeczenia o odpowiedzialności płatnika z tytułu pobranych i niewpłaconych zaliczek od wynagrodzeń w podatku dochodowym od osób fizycznych. W sprawie instrumentalnie wszczęto postępowanie karne skarbowe.

Zdaniem organów spółka niewłaściwie rozliczała zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, gdyż utraciła status zakładu pracy chronionej. Wobec tego spółka zobowiązana była rozliczać zaliczki na zasadach ogólnych. Natomiast spółka legitymuje się decyzją o przyznaniu statusu zakładu pracy chronionej. Ponadto w sprawie zostało instrumentalnie wszczęte postępowania karne skarbowe. Do wszczęcia doszło na przełomie września i października 2019 r. (przed przedawnieniem) i do dnia 31 grudnia 2021 r. (jak wynika z informacji pełnomocnika) nie przeprowadzono dowodów w sprawie.

Zdaniem Rzecznika w sprawie instrumentalnie wszczęto postępowanie karne skarbowe i tym samym doszło do przedawnienia zobowiązania podatkowego w podatku PIT za 2014 r. Wobec tego całe postępowanie podatkowe powinno zostać umorzone.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie wydał wyrok oddalający skargę, na który została złożona skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

10. Sprawa w przedmiocie wstrzymania robót budowlanych na podstawie dwóch postanowień Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego dla Powiatu Krakowskiego Ziemskiego w Krakowie.

W dniu 28 października 2019 r. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego wydał dwa postanowienia nr 956/2019 oraz nr 958/2019 wstrzymujące wnioskodawcy roboty budowlane. Od postanowień tych przedsiębiorca wniósł zażalenia, które następnie były uzupełniane

kolejnymi pismami. Od tego czasu prowadzone jest postępowanie przed organem drugiej instancji – Małopolskim Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Budowlanego w Krakowie. Organ ocenił, że roboty budowlane prowadzone są bez wymaganego pozwolenia na budowę.

Zdaniem Rzecznika, postępowanie odwoławcze prowadzone jest z naruszeniem wszelkich przepisów regulujących czas prowadzenia tego rodzaju postępowań. Od blisko roku postępowanie w tych sprawach prowadzone jest przez organ drugiej instancji. Terminy załatwienia spraw zostały określone w art. 35 KPA, zgodnie z którym załatwienie sprawy w postępowaniu odwoławczym powinno nastąpić w ciągu miesiąca. Odstępstwo od tej zasady zostało przewidziane w art. 36 KPA, który uprawnia organ do wyznaczania nowego terminu załatwienia sprawy. Jak wynika z informacji otrzymanych od wnioskodawcy, organ drugiej instancji nie informował o nowych terminach załatwienia sprawy, co samo w sobie stanowi naruszenie art. 36 KPA. Ponadto wielomiesięczne prowadzenie postępowania odwoławczego pozostaje w sprzeczności z zasadą szybkości postępowania oraz zaufania do organów władzy publicznej. Organ, działając na podstawie przepisów prawa (art. 6 KPA), zobowiązany jest do przestrzegania zasady szybkości postępowania (art. 12 KPA) oraz zasady zaufania do organów (art. 8 KPA oraz art. 12 PP). Naruszenie ww. przepisów prawa ma tym większe znaczenie, że na podstawie postanowień z dnia 28 października 2019 r. organ pierwszej instancji wstrzymał prowadzenie robót budowlanych.

Na dzień 31 grudnia 2021 r. postępowanie nadal jest prowadzone przed organem drugiej instancji.

11. Sprawa w przedmiocie wydania przez Burmistrza decyzji odmawiającej przyznania dofinansowania kosztów kształcenia młodocianego pracownika.

Decyzją z dnia 8 stycznia 2021 r. Burmistrz odmówił przedsiębiorcy przyznania dofinansowania kosztów kształcenia młodocianego pracownika. Przedsiębiorca odwołał się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach. Do postępowania przyłączył się Rzecznik.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach decyzją z dnia 22 lutego 2021 r. uchyliło w całości zaskarżoną decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji.

W analizowanej sprawie zagadnieniem spornym był fakt posiadania przez opiekuna praktyk kwalifikacji wymaganych do prowadzenia przygotowania zawodowego młodocianych. Na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów Rzecznik w kontekście art. 122 Prawa

oświatowego stwierdził, że opiekun praktyk zatrudniony u przedsiębiorcy uzyskał przygotowanie pedagogiczne wymagane od nauczycieli, na podstawie obowiązujących wówczas przepisów prawnych (tj. m.in. ustawy z dnia 27 kwietnia 1972 r. Karta praw i obowiązków nauczyciela[397]), co potwierdza m.in. § 26 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 1 sierpnia 2017 r. w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli[398].

Po ponownym rozpoznaniu sprawy, Burmistrz decyzją z dnia 24 maja 2021 r. przyznał przedsiębiorcy dofinansowanie kosztów kształcenia młodocianego pracownika.

12. Sprawa odwołania przedsiębiorcy złożonego od decyzji Starosty Kieleckiego w przedmiocie odmowy udzielenia przedsiębiorcy pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów.

W 2016 r. wnioskodawca wystąpił o udzielenie pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów. Z uwagi na nieprawidłowości proceduralne i konieczność ponownej analizy sprawy przez organ, sprawa nie została zakończona ostateczną decyzją. W październiku 2020 r. Starosta Kielecki ponownie odmówił udzielenia przedsiębiorcy pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów. Jedyną przesłanką zaskarżonej decyzji była negatywna opinia Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Kielcach.

Rzecznik na wniosek przedsiębiorcy przyłączył się do sprawy przede wszystkim z uwagi na potrzebę przeciwdziałania przewlekłości postępowania oraz zapewnienia faktycznego stosowania przepisów prawa, w tym m.in. art. 7a § 1 KPA oraz art. 10 ust. 2 PP. Niezależnie od powyższego, w ocenie Rzecznika, szczególne znaczenie w przedmiotowej sprawie ma kwestia legislacyjnej jakości wdrożenia w dniu 17 sierpnia 2018 r. do polskiego porządku prawnego decyzji Wykonawczej Komisji UE 2018/1147 ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik w odniesieniu do przetwarzania odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE[399]. Zdaniem Rzecznika interpretacja konkluzji BAT, w tym w zakresie praktycznego zastosowania zawartych tam regulacji do konkretnego stanu faktycznego, może nastręczać istotnych trudności. W przedmiotowej sprawie nie zostało w sposób przekonujący i jednoznaczny wywiedzione, że wnioskodawca już na obecnym etapie

[397] Dz. U. z 1972 r. nr 16 poz. 114 ze zm.
[398] T. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1289 ze zm.
[399] Dz. Urz. UE L 208, dalej: „BAT".

ma obowiązek spełniać wymogi określone w konkluzjach BAT z 2018 r., w szczególności w kontekście konkretnego stanu faktycznego i opinii biegłego przedstawionej przez stronę.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach decyzją z dnia 30 marca 2021 r. uchyliło w całości decyzję Starosty Kieleckiego z dnia 7 października 2020 r. i przekazało sprawę do ponownego rozpoznania temu organowi.

13. Sprawa postępowania podatkowego w przedmiocie zasadności zwrotu różnicy podatku od towarów i usług za styczeń i luty 2019 r.

W przedmiotowej sprawie organ podatkowy drugiej instancji wydał decyzję w sprawie określenia nadwyżki podatku naliczonego nad należnym z tytułu podatku od towarów i usług za styczeń i luty 2019 r. oraz określił dodatkowe zobowiązanie podatkowe w podatku od towarów i usług za ww. miesiące w związku z nieprawidłowościami w zakresie modelu biznesowego spółki, który częściowo został zakwestionowany przez organ podatkowy pierwszej instancji.

Na decyzję organu drugiej instancji Rzecznik złożył skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, wskazując w niej, że przepisy prawa, które przewidują możliwość pozbawienia podatnika prawa do odliczenia VAT, mają charakter szczególny, gdyż są odstępstwem od reguły neutralności podatku od towarów i usług. Dlatego też środki prawne, których zastosowanie wiąże się z pozbawieniem podatnika prawa do odliczenia podatku naliczonego, muszą być rozumiane w sposób ścisły i wykorzystywane w wyjątkowych okolicznościach. Dodatkowo prawo do ich zastosowania musi być również zgodne z zasadą proporcjonalności. Winny być zatem stosowane wyłącznie wtedy, gdy jest to konieczne dla przeciwdziałania unikania opodatkowania. W opinii Rzecznika, wnioskodawca dokonując transakcji określonych w decyzji podatkowej jak i dokonując odliczenia podatku naliczonego, skorzystał ze swoich uprawnień wynikających z konstrukcji VAT, co nastąpiło przy zachowaniu zasad związanych z tego rodzaju podatkiem, w szczególności zasadą neutralności VAT. Przypisywanie zatem spółce i jej kontrahentom intencji osiągnięcia innych korzyści podatkowych niż ww. wynikające z przepisów prawa, nie znajdowało potwierdzenia w zebranym materiale dowodowym. Należało więc stwierdzić, że transakcje dokonywane pomiędzy spółką a kontrahentami wynikały z wystąpienia obiektywnych warunków ekonomicznych, takich jak cena lub dostępność towarów. W związku z powyższym organ podatkowy drugiej instancji niewłaściwie zastosował m.in. art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a ustawy o VAT. Przepis ten został zastosowany do nieprawidłowo ustalonego stanu faktycznego. Organ, dopuszczając się opisanych powyżej naruszeń przepisów postępowania, błędnie ustalił

stan faktyczny i na tej podstawie wywiódł, że podatnikowi nie przysługuje prawo do uzyskania zwrotu podatku od towarów i usług. W związku z tym doszło do naruszenie przepisów prawa materialnego, gdyż nieprawidłowo ustalony stan faktyczny sprawy nie pozwalał na zastosowanie tego przepisu prawa

Na decyzję organu drugiej instancji została złożona skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

14. Sprawa przedsiębiorcy z powiatu nowosądeckiego w zakresie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie punktu zbierania odpadów (zużyte opony).

Decyzją z dnia 18 lutego 2019 r. Starosta Nowosądecki cofnął – bez odszkodowania – udzielone stronie zezwolenie na przetwarzanie odpadów innych niż niebezpieczne oraz ustalił termin zakończenia działalności objętej zezwoleniem na przetwarzanie odpadów, w tym usunięcia odpadów z terenu ww. spółki poprzez przekazanie tych odpadów uprawnionym posiadaczom odpadów do dnia 30 kwietnia 2019 r. W uzasadnieniu wydanego rozstrzygnięcia organ obszernie przedstawił poczynione w sprawie ustalenia faktyczne, wskazując m.in., że w następstwie kontroli przeprowadzonej w przedsiębiorstwie strony stwierdzono naruszenie warunków zezwolenia na przetwarzanie odpadów, udzielonego decyzją organu z dnia 26 stycznia 2015 r., jak również naruszenie przepisów ustawy o odpadach w zakresie działalności objętej zezwoleniem. Organ wystosował do strony wezwanie do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając w nim termin usunięcia nieprawidłowości do dnia 20 października 2018 r. Kontrola sprawdzająca przeprowadzona w dniu 15 listopada 2018 r. przez organ wykazała, że spółka co prawda usunęła nieprawidłowości w zakresie magazynowania odpadów, jednakże nie zastosowała się do przedmiotowego wezwania w części dotyczącej prowadzenia ewidencji odpadów i w dalszym ciągu narusza przepisy ustawy o odpadach w tym zakresie. W dalszej części uzasadnienia organ wyjaśnił podstawę prawną rozstrzygnięcia oraz szczegółowo ustosunkował się do zarzutów strony zgłoszonych w toku postępowania.

Strona złożyła odwołanie od ww. decyzji Starosty Nowosądeckiego, zarzucając wydanemu rozstrzygnięciu naruszenie art. 47 ust. 1 ustawy o odpadach poprzez sformułowanie wezwania do zaniechania naruszeń, uniemożliwiającego odkodowanie odwołującej, jakie naruszenie przepisów ww. ustawy oraz warunków zezwolenia na przetwarzanie odpadów innych niż niebezpieczne, udzielonego decyzją Starosty Nowosądeckiego z dnia 26 stycznia 2015 r., miało miejsce, co w konsekwencji doprowadziło do wydania decyzji w oparciu o art. 47 ust. 2 ustawy o odpadach. Ponadto strona skarżąca zarzuciła naruszenie art. 8 w zw. z art. 7 KPA. Wskazując na powyższe zarzuty, rozwinięte następnie w uzasadnieniu odwołania, wniesiono o uchylenie

w całości zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania pierwszej instancji w całości, względnie o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.
Organ odwoławczy nie uwzględnił przedmiotowego odwołania, wydając zaskarżoną decyzję, zaskarżoną skargą przez stronę.
W grudniu 2019 r. Rzecznik złożył w Sądzie wniosek o wstąpienie na prawach przysługujących prokuratorowi do sprawy wywołanej przedmiotową skargą.
Niezależnie od powyższego, w związku ze złożeniem przez stronę do Rzecznika wniosku o interwencję w przedmiotowej sprawie, Rzecznik powołując się na przyznane mu ustawowo uprawnienia, podjął decyzję o samodzielnym wniesieniu skargi na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie. Rzecznik zarzucił wydanej decyzji naruszenie przepisów postępowania, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 KPA, poprzez przeprowadzenie postępowania w sposób nieuwzględniający konieczności całościowego przeanalizowania materiału dowodowego i jego wszechstronnego rozpatrzenia. W efekcie powyższego, organ błędnie przyjął, że nabywany przez skarżącą towar miał stanowić odpad, a czego następstwem było dalsze błędne twierdzenie, że konieczne było sporządzanie kart przekazania odpadów przy jego przemieszczaniu pomiędzy zakładami spółki, a co mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Prawidłowa ocena dowodów winna była doprowadzić organ do wniosku, że spółka nie była obowiązana do sporządzenia kart przekazania odpadów. Zdaniem Rzecznika organ drugiej instancji naruszył także art. 138 § 1 KPA poprzez utrzymanie w mocy rozstrzygnięcia zawartego w decyzji organu pierwszej instancji w zakresie cofnięcia bez odszkodowania udzielonego spółce zezwolenia na przetwarzanie odpadów innych niż niebezpieczne zamiast jego uchylenia, co mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Prawidłowe przeprowadzenie postępowania winno było doprowadzić organ drugiej instancji do wniosku o braku naruszenia przez spółkę jakichkolwiek przepisów prawa, które mogłyby uzasadniać tak daleko idącą sankcję, jaką było cofnięcie, bez odszkodowania, posiadanego przez stronę zezwolenia. Ponadto Rzecznik zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.: art. 10 ust. 1, art. 8, art. 11 ust. 1 i art. 12 w zw. z art. 2 PP poprzez ich niezastosowanie w sprawie, czego rezultatem było wydanie zaskarżonej decyzji, której ewentualne wykonanie prowadzić będzie do konieczności zakończenia działalności gospodarczej przez stronę i nieuzasadnionego wykluczenia jej z rynku. Wydanym rozstrzygnięciem organ drugiej instancji naruszył także art. 47 ust. 1 w zw. z art. 66 ust. 1 i w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 19 ustawy o odpadach, poprzez ich wadliwe zastosowanie w sprawie, polegające na utrzymaniu w mocy decyzji pierwszej instancji o cofnięciu stronie zezwolenia na

przetwarzanie odpadów innych niż niebezpieczne, pomimo nieistnienia ku temu przesłanek, czyli na skutek wadliwego przyjęcia, że strona nieprawidłowo prowadziła ewidencję odpadów, podczas gdy stosowane przezeń dokumenty miały charakter wewnętrzny oraz z uwagi na brak wezwania spółki przez organ pierwszej instancji, zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy o odpadach, do niezwłocznego zaniechania naruszeń z wyznaczeniem terminu do usunięcia nieprawidłowości. Mając na uwadze powyższe zarzuty, na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a oraz lit. c PPSA, Rzecznik wniósł o uwzględnienie skargi i uchylenie zaskarżonej decyzji wraz z poprzedzającą ją decyzją organu pierwszej instancji. Ponadto, w oparciu o przepis art. 60 § 1 pkt 1 PPSA, Rzecznik wniósł o wstrzymanie przez organ wykonania zaskarżonej decyzji w całości. W przypadku nieuwzględnienia przez organ powyższego wniosku, na podstawie art. 60 § 3 PPSA – Rzecznik wniósł o wstrzymanie przez Sąd wykonania zaskarżonej decyzji w całości – z uwagi na niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków – w postaci uniemożliwienia spółce dalszego prowadzenia działalności gospodarczej.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie wstrzymał wykonanie decyzji. Następnie wyrokiem z dnia 21 lipca 2021 r.[400] (w sprawach połączonych do wspólnego rozpoznania) WSA w Krakowie oddalił obie skargi (Rzecznika i strony). Rzecznik złożył skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie, na dzień 31 grudnia 2021 r. termin rozprawy nie został wyznaczony.

III. Sprawy legislacyjne (np. o zmianę w prawie) wraz z krótkim opisem ich problematyki

1. Sprawa skargi do Komisji Europejskiej na polskie organy administracji rządowej w związku z nieprzestrzeganiem prawa wspólnotowego Unii Europejskiej w zakresie niewypełniania zadań nadzoru nad warunkami technicznymi jakie muszą spełniać ciągniki rolnicze i leśne udostępniane i wprowadzane do obrotu w Polsce i na rynek wspólnotowy, określonymi w rozporządzeniu Parlamentu i Rady UE 167/2013 przez krajowy organ homologacyjny – Dyrektora Transporty Dozoru Technicznego;

2. Sprawa zmiany przepisów dot. rejestrowania pojazdów powypadkowych sprowadzanych z Unii Europejskiej (wewnątrzwspólnotowa dostawa);

3. Sprawa podjęcia inicjatywy ustawodawczej oraz przygotowania oceny funkcjonowania aktu normatywnego w zakresie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;

[400] Sygn. akt II SA/Kr 31/20 i sygn. akt II SA/Kr 64/20.

4. Sprawa wniosku o interwencję w przedmiocie decyzji wydanej przez Powiatowego Inspektora Sanitarnego nakazującej ograniczenie działalności siłowni oraz klubu fitness, położonych na terenie obiektu w Lipnie – wyłącznie dla członków kadry narodowej polskich związków sportowych w sportach olimpijskich, z całkowitym wyłączeniem innych osób;

5. Sprawa potrzeby sporządzenia wniosku o objaśnienia prawne w przedmiocie charakteru przesłanki wykazania posiadania „przeważającego kodu PKD", o jakim mowa w rozporządzeniu wykonawczym do „Tarczy COVID-19", w kontekście ubiegania się o środki z „Tarczy COVID-19" – czy winno się literalnie rozumieć te przepisy, czy też możliwa jest ich „proprzedsiębiorcza" wykładnia funkcjonalna (liczy się realnie wykonywana działalność a nie wpis w CEIDG);

6. Sprawa kontroli Urzędu Transportu Kolejowego w zakresie nadzoru nad ośrodkami szkolenia wpisanymi do rejestru podmiotów uprawnionych do szkolenia i egzaminowania osób ubiegających się o licencję i świadectwo maszynisty;

7. Sprawa objaśnień prawnych co do kwestii, czy kod PKD powinien być ważniejszy od faktycznie wykonywanej działalności w zakresie dotacji z PUP w związku z pandemią COVID-19;

8. Sprawa zmiany przepisów dotyczących zaszeregowania posmażalniczego oleju roślinnego do właściwego kodu celnego;

9. Sprawa ustalenia kodu PKD dla wspólników spółek cywilnych oraz związanych z tym wyjaśnień Departamentu Rynku Pracy Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii udzielonych w dniu 19 lutego 2021 r. Na powyższe wyjaśnienia powoływały się urzędy pracy w przypadku odmów udzielania wsparcia finansowego na podstawie art. 15zze4 ustawy o COVID-19.

V. Wnioski opracowane i złożone do organów administracji publicznej o zajęcie stanowiska lub udzielenie wyjaśnień na podstawie art. 11 ustawy o Rzeczniku

W 2021 r. Oddział Terenowy w Krakowie wystąpił z 57 pismami do organów, organizacji lub instytucji publicznych z ocenami oraz wnioskami o podjęcie działań zmierzających do zapewnienia skutecznej ochrony praw przedsiębiorców oraz usprawnienia trybu załatwiania spraw w tym zakresie. Szczegółowy opis wystąpień przedstawiony został w poniższej tabeli.

Lp	**Adresat pisma i przedmiot sprawy**	**Odpowiedź udzielona (TAK/NIE)**
1	Naczelnik Urzędu Skarbowego w Żninie – w sprawie przekroczenia terminów załatwienia sprawy przez organ administracji skarbowej.	**TAK**

2	Małopolski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Krakowie – w sprawie przekroczenia terminów załatwienia sprawy przez organ II instancji.	**TAK**
3	Wojewódzki Urząd Pracy w Krakowie	**TAK**
4	Sądecki Urząd Pracy w Nowym Sączu [2 pisma]	**TAK**
5	Naczelnik Urzędu Skarbowego w Przemyślu – w sprawie przekroczenia terminów załatwienia sprawy przez organ administracji skarbowej oraz wielokrotnego przedłużania terminu zwrotu podatku VAT.	**TAK**
6	Wojewoda Małopolski – w sprawie odpowiedzi GUP w Krakowie na pismo skierowane w trybie art. 11 ustawy o Rzeczniku, która pozostaje w sprzeczności ze stanowiskiem Rzecznika.	**TAK**
7	Wojewódzki Urząd Pracy w Toruniu – w przedmiocie wyjaśnienia przyczyn nieuwzględnienia wniosku o przyznanie środków na ochronę miejsc pracy z FGŚP.	**TAK**
8	Powiatowy Urząd Pracy w Katowicach – w przedmiocie wyjaśnienia przyczyn odmowy przyznania środków na pokrycie bieżących kosztów działalności gospodarczej.	**TAK**
9	Grodzki Urząd Pracy w Krakowie – w przedmiocie wyjaśnienia przyczyn odmowy przyznania środków na pokrycie bieżących kosztów działalności gospodarczej.	**TAK**
10	Wojewoda Mazowiecki – w sprawie statusu postępowania w trybie art. 51 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.	**TAK**
11	Naczelnik Urzędu Skarbowego w Łukowie – w przedmiocie przyczyn prowadzenia egzekucji wobec podatnika.	**TAK**
13	Wójt w Stoczku Łukowskim – w przedmiocie zasadności wystawienia tytułów wykonawczych.	**TAK**
14	Lubelski Urząd Wojewódzki w Lublinie – w przedmiocie zasadności wystawienia tytułów wykonawczych	**TAK**
15	Powiatowy Urząd Pracy w Grudziądzu – w przedmiocie niezasadności odmowy przyznania dotacji w ramach tarczy antykryzysowej.	**TAK**
16	Powiatowy Urząd Pracy w Dąbrowie Górniczej – w przedmiocie niezasadności odmowy przyznania dotacji w ramach tarczy antykryzysowej.	**TAK**
17	Grodzki Urząd Pracy w Krakowie – w przedmiocie niezasadności odmowy przyznania dotacji w ramach tarczy antykryzysowej.	**TAK**
18	Powiatowy Urząd Pracy w Lublińcu – w przedmiocie niezasadności odmowy przyznania dotacji w ramach tarczy antykryzysowej.	**TAK**

19	Powiatowy Urząd Pracy w Chorzowie – w przedmiocie niezasadności odmowy przyznania dotacji w ramach tarczy antykryzysowej.	**TAK**
20	Wojewódzki Urząd Pracy w Katowicach – w przedmiocie niezasadności odmowy przyznania świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników.	**TAK**
21	Powiatowy Urząd Pracy w Dąbrowie Górniczej – w przedmiocie niezasadności odmowy przyznania dotacji w ramach tarczy antykryzysowej.	**TAK**
22	Wojewódzki Urząd Pracy w Katowicach – w przedmiocie niezasadności odmowy przyznania świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników.	**TAK**
23	Powiatowy Urząd Pracy w Wieliczce – w przedmiocie niezasadności odmowy przyznania dotacji w ramach tarczy antykryzysowej.	**TAK**
24	Powiatowy Urząd Pracy w Raciborzu – w przedmiocie niezasadności odmowy przyznania dotacji w ramach tarczy antykryzysowej.	**TAK**
25	Powiatowy Urząd Pracy w Kłodzku – w przedmiocie niezasadności odmowy przyznania dotacji w ramach tarczy antykryzysowej.	**TAK**
26	Powiatowy Urząd Pracy w Gdyni – w przedmiocie niezasadności odmowy przyznania dotacji w ramach tarczy antykryzysowej.	**TAK**
27	Powiatowy Urząd Pracy w Zgorzelcu – w przedmiocie niezasadności odmowy przyznania dotacji w ramach tarczy antykryzysowej.	**TAK**
28	Powiatowy Urząd Pracy w Opolu – w przedmiocie niezasadności odmowy przyznania dotacji w ramach tarczy antykryzysowej.	**TAK**
29	Wojewódzki Urząd Pracy w Gdańsku – w przedmiocie niezasadności odmowy przyznania świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników.	**TAK**
30	Powiatowy Urząd Pracy w Koszalinie – w przedmiocie niezasadności odmowy przyznania dotacji w ramach tarczy antykryzysowej.	**TAK**
31	Wojewódzki Urząd Pracy w Rzeszowie – w przedmiocie niezasadności odmowy przyznania świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników.	**TAK**

32	Zarząd Województwa Lubuskiego – wyjaśnienie powodów i podstaw prawnych niejednolitej praktyki udzielania grantów w ramach projektu Lubuskich Bonów Wsparcia Przedsiębiorców.	**TAK**
33	Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Szczecinie – w związku z odmową przyznania dofinansowania ze środków FGŚP wynagrodzeń pracowników w przypadku znacznego obniżenia przychodu przedsiębiorcy.	**TAK**
34	Powiatowy Urząd Pracy w Sępólnie Krajeńskim – wniosek o wskazanie przesłanek na podstawie których odmówiono udzielenia wsparcia finansowego z uwagi na różnice między wpisem w CEIDG, a stanem faktycznym co do PKD.	**TAK**
35	Centrum Naukowo-Badawcze Ochrony Przeciwpożarowej im. Józefa Tuliszkowskiego, Państwowy Instytut Badawczy – wniosek o wskazanie przyczyn odmowy dopuszczenia wyrobu do użytku.	**TAK**
36	Świętokrzyski Oddział Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia – wniosek o wskazanie przyczyn niewykonywania postanowienia sądu w przedmiocie zabezpieczenia wykonywania umowy z placówką medyczną.	**TAK**
37	Świętokrzyski Oddział Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia – ponowny wniosek o wskazanie przyczyn niewykonywania postanowienia sądu w przedmiocie zabezpieczenia wykonywania umowy z placówką medyczną, zawierający pytania doprecyzowujące.	**TAK**
38	Prezydent Miasta Chełm – prośba o udzielenie pomocy przedsiębiorcy w procesie budowlanym, w związku z napotkaniem trudności spowodowanych rozbieżnością pomiędzy stanem faktycznym a planem zagospodarowania przestrzennego.	**TAK**
39	Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy w Białej Podlaskiej – wystąpienie z oceną prawną dot. powodów odmowy udzielenia wsparcia w formie dotacji ze środków Funduszu Pracy na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej.	**TAK**
40	Urząd Statystyczny w Lublinie – wezwanie do udzielenie wyjaśnień w przedmiocie rozbieżności danych, które wystąpiły pomiędzy rejestrem REGON a CEIDG, a które to uniemożliwiły Przedsiębiorcy uzyskanie dotacji na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności.	**TAK**
41	Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy w Ełku – wystąpienie z oceną prawną dot. powodów odmowy udzielenia wsparcia w formie dotacji ze środków Funduszu Pracy na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej.	**TAK**

42	Dyrektor Wojewódzkiego Urząd Pracy w Katowicach – wystąpienie z oceną prawną dot. powodów odmowy przyznania świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników.	**TAK**
43	Wojewoda Śląski – wystąpienie z oceną prawną czynności podejmowanych przez Wojewódzki Urząd Pracy w Katowicach w celu ochrony praw przedsiębiorcy dotkniętego skutkami COVID-19, któremu Wojewódzki Urząd Pracy w Katowicach odmówił udzielenia świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.	**NIE**
44	Prezydent Jastrzębia-Zdroju – o rozważenie ponownego rozpatrzenia wniosku o wsparcia w ramach Tarczy COVID-19 i przyznania pomocy.	**TAK**
45	Prezydent Tarnobrzega – o rozważenie ponownego rozpatrzenia wniosku o wsparcie w ramach Tarczy COVID-19 i przyznania pomocy.	**TAK**
46	Komendant Placówki Straży Granicznej w Lublinie – w sprawie kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy i właściwego zastosowania przepisów PP w zakresie kontroli działalności gospodarczej.	**TAK**
47	Marszałek woj. Łódzkiego – w sprawie podjęcia pilnych działań legislacyjnych celem uregulowania granic Załęczańskiego Parku Krajobrazowego (przedsiębiorca nie wie gdzie przebiega jego granica i czy może podejmować działania w celu rozpoczęcia wydobywania kruszyw wapiennych).	**TAK**
48	Prezydent m. Toruń – sprawa skierowana do rozpatrzenia przez Zarząd Spółki Toruńska Infrastruktura Sportowa sp. z o. o. przez Prezydenta Miasta – dotyczyła zakresu wsparcia najemców komercyjnych miejskich obiektów sportowych w warunkach pandemii COVID-19.	**TAK**
49	Dyrektor PUP w Bydgoszczy – w sprawie działań wobec jednego z przedsiębiorców ubiegających się o dofinansowanie w zakresie kosztów zatrudnienia pracowników.	**TAK**
50	Naczelnik Mazowieckiego UCS – w związku z ponowną kontrolą zgłoszeń celnych, już raz poddanych kontroli uprzednio.	**TAK**
51	Komendant Placówki Straży Granicznej w Lublinie – w sprawie kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy i właściwego zastosowania przepisów PP w zakresie kontroli działalności gospodarczej (inny przedsiębiorca).	**TAK**

52	Okręgowy Inspektor Pracy w Warszawie – w sprawie kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy i właściwego zastosowania przepisów PP w zakresie kontroli działalności gospodarczej.	**TAK**
53	Dyrektor Grodzkiego Urzędu Pracy w Krakowie – w sprawie udzielenia dotacji na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikro- i małego przedsiębiorcy.	**TAK**
54	Marszałka woj. Łódzkiego – w sprawie, w której Urząd Marszałkowski w Łodzi zobowiązał przedsiębiorcę do naliczenia i opłacania opłaty za brak sieci zbierania pojazdów za 2019 r.	**TAK**
55	Pełnomocnik Rządu ds. budowy CPK – w sprawie budowy linii kolei dużych prędkości Warszawa - Łódź w południowej części Łyszkowic zagrażającej nieruchomościom przedsiębiorcy.	**TAK**
56	GDDKiA Oddział w Krakowie – o podjęcie działań celem ochrony praw przedsiębiorcy zagrożonych realizacją inwestycji pn. Budowa obwodnicy Zabierzowa w ciągu drogi krajowej nr 79.	**TAK**
57	Starosta Powiatu w Skarżysku Kamiennej – w zakresie wydania decyzji dostosowującej posiadane przez Spółkę pozwolenie na przetwarzanie odpadów, do wymogów ustawy o zmianie ustawy o odpadach, w związku z jego przewlekłością.	**TAK**

IV. Wnioski o złożenie przez Rzecznika skargi nadzwyczajnej do Sądu Najwyższego

Do Oddziału Terenowego Biura Rzecznika w Krakowie, będącego Wydziałem Wstępnej Analizy Wniosków Biura Rzecznika, wpłynęło 5 wniosków o złożenie skargi nadzwyczajnej. Spośród tych wniosków wszystkie zostały odrzucone i tym samym nie otrzymały dalszego biegu, w jednym zaś przypadku wezwano wnioskodawcę do uzupełnienia i skonkretyzowania wniosku.

Główną przyczyną odrzucenia wniosków był fakt, iż kwestionowane orzeczenie dotyczyło sporu przedsiębiorcy, będącego wnioskodawcą, z innym podmiotem prywatnym, a tym samym interwencja była poza kompetencją Rzecznika (art. 89 § 2 ustawy o SN).

W jednym przypadku dodatkową przyczyną odmowy podjęcia działań był fakt uprawomocnienia się zakwestionowanego przez przedsiębiorcę orzeczenia sądowego przed wejściem w życie ustawy o SN (co nastąpiło w dniu 3 kwietnia 2018 r., a co wynika z art. 115 ustawy o SN) – wyrok II instancji został bowiem wydany dnia 6 lutego 2014 r., czyli na długo przed dniem 3 kwietnia 2018 r.

Rozdział XVIII. Oddział Terenowy z siedzibą w Poznaniu

I. Sprawy interwencyjne prowadzone w Oddziale Terenowym w Poznaniu

1) w ujęciu tabelarycznym

L.p.	Przedmiot sprawy		Wnioski o podjęcie interwencji	Wnioski przyjęte do interwencji
1.	z zakresu prawa podatkowego	podatek od towarów i usług	12	6
		podatek dochodowy od osób fizycznych	6	2
		podatek akcyzowy	2	0
		ordynacja podatkowa	5	2
		wszczynanie postępowań karno-skarbowych w celu przerwania biegu terminu przedawnienia zobowiązań podatkowych	1	0
2.	z zakresu ubezpieczeń społecznych		150	99
3.	prawa budowlanego i gospodarki przestrzennej		8	7
4.	z zakresu prawa energetycznego		2	2
5.	dotyczące nieruchomości		8	5
6.	z zakresu ustawy o SENT		1	1
7.	z zakresu gospodarowania odpadami		2	0
8.	inne oraz wnioski dotyczące sporów pomiędzy przedsiębiorcami lub brak statusu przedsiębiorcy		424	245
Łączna liczba spraw			621	369
Sprawy przekazane do legislacji			30	
Sprawy w toku na dzień 31 grudnia 2021 r.			67	

2) w ujęciu opisowym

W okresie od stycznia 2021 r. do grudnia 2021 r. do Oddziału Terenowego w Poznaniu wpłynęło łącznie 621 wniosków o podjęcie interwencji. W sprawozdawanym okresie podjęto interwencję w 369 sprawach. Odmowa podjęcia interwencji dotyczyła spraw, które pozostawały poza ustawowym zakresem kompetencji Rzecznika oraz sytuacji, gdy przedsiębiorcy pomimo wezwania do uzupełnienia braków formalnych wniosku interwencyjnego nie przesyłali wymaganych dokumentów.

II. Sprawy interwencyjne zakończone pozytywnie dla przedsiębiorców wraz z opisem ich problematyki

1. Sprawa przedsiębiorcy, któremu Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił prawa do zwolnienia ze składek na ubezpieczenie społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne,

Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od dnia 1 listopada 2020 r. do 30 listopada 2020 r.

Przedsiębiorca zaskarżył decyzję odmawiającą mu prawa do zwolnienia ze składek do WSA, a także zwrócił się do Rzecznika o udział w sprawie.

Rzecznik, korzystając ze swoich kompetencji, na podstawie art. 8 § 3 i art. 45 PPSA w zw. z art. 9 ust. 1 pkt 8 i art. 1 ust. 1 i art. 10 ust. 1 ustawy o Rzeczniku, wstąpił na prawach przysługujących prokuratorowi do postępowania. Zdaniem Rzecznika, przedmiotem sporu przedsiębiorcy z ZUS była ocena, czy organ, rozpatrując wniosek przedsiębiorcy o udzielenie prawa do zwolnienia ze składek ZUS za listopad 2020 r., powinien ograniczyć się jedynie do badania kodu PKD na podstawie wpisu z rejestru REGON, czy też przyjąć kod PKD odpowiadający rzeczywiście prowadzonej przeważającej działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę.

Przedsiębiorca złożył 30 grudnia 2020 r. wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o udzielenie mu pomocy w ramach Tarczy 6.0 – wniosek RDZ-B6. Decyzją z dnia 20 stycznia 2021 r. ZUS odmówił przedsiębiorcy prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenia zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 30 listopada 2020 r. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że: *Podany we wniosku z dnia 30.12.2020 r. rodzaj przeważającej działalności wg. Klasyfikacji PKD – 47.71.Z nie został potwierdzony w rejestrze REGON na dzień 30 września 2020 r. jako działalność przeważająca. Kod przeważającej działalności wynikający z rejestru REGON - 46.42.Z na dzień 30 września 2020 roku nie uprawnia do zwolnienia z opłacania składek za miesiąc listopad 2020 r.*

Jak wskazał Rzecznikowi przedsiębiorca, od dnia 1 marca 1991 r. do dnia 13 grudnia 2011 r. prowadzona przez niego działalność gospodarcza to faktycznie i formalnie „sprzedaż detaliczna odzieży" (52.42.Z). W dniu 13 grudnia 2011 r., o godz. 10:47:41 została przeprowadzona migracja i od tej daty przeważającą działalnością przedsiębiorcy, bez jego udziału, formalnie, ale niezgodnie ze stanem faktycznym, została działalność oznaczona kodem PKD 46.42.Z „sprzedaż hurtowa odzieży i obuwia". Dodatkowo z udzielonych przez przedsiębiorcę wyjaśnień wynikało, że w całym okresie działalności gospodarczej tj. od dnia 1 marca 1991 r. do momentu złożenia wyjaśnień, zajmował się wyłącznie faktycznie „sprzedażą detaliczną odzieży". Dla wyjaśnienia należy dodać, że kod PKD 2007 - 47.71.Z „Sprzedaż detaliczna odzieży prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach" odpowiadał w PKD 2004 kodowi PKD

52.42.Z „Sprzedaż detaliczna odzieży”. Przedsiębiorca złożył skargę na decyzję ZUS. Natomiast pismem procesowym przedłożył do Sądu, w uzupełnieniu skargi m.in. miesięczne zestawienie sprzedaży za listopad 2019 r. oraz miesięczne zestawienie sprzedaży za listopad 2020 r., z którego wynikało, że wykonuje on działalność gospodarczą oznaczoną kodem PKD 47.71.Z.

Rzecznik nie podzielił wykładni przepisu dokonanej przez ZUS w decyzji oraz wskazał, że przedsiębiorca faktycznie wykonuje działalność objętą kodem PKD 47.71.Z – sprzedaż detaliczna odzieży. Rzecznik zarzucił wydanej decyzji, że tej okoliczności faktycznej organ jednak nie ustalił, lecz bezpodstawnie oparł się wyłącznie na rejestrze REGON, dokonując oceny spełnienia warunku do uzyskania prawa do zwolnienia wyłącznie w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, w brzmieniu na dzień 30 września 2020 r., z czym nie sposób się zgodzić. W ocenie Rzecznika, organ rentowy, wydając w stosunku do przedsiębiorcy decyzję odmawiającą prawa do zwolnienia ze składek, niewłaściwie zinterpretował art. 31 zo ust. 10 i 11 ustawy o COVID-19. Według stanowiska Rzecznika, liczy się faktycznie wykonywana działalność gospodarcza. Intencją prawodawcy było bowiem, zaliczenie do kręgu beneficjentów zwolnień ze składek, tych świadczeniobiorców, których realna (faktyczna) przeważająca działalność jest jedynie tożsama z kodami PKD określonymi w ustawie. O czym świadczy również użyte sformułowanie ww. przepisie dot. *(...) płatnika składek prowadzącego działalność (...).* Rzecznik podkreślił w piśmie procesowym do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, że kod PKD ma charakter statystyczny i w żadnym wypadku nie przesądza o faktycznie (realnie) wykonywanej działalności. Standardowe klasyfikacje i nomenklatury stosuje się w statystyce, ewidencji i dokumentacji oraz rachunkowości, a także w urzędowych rejestrach i systemach informacyjnych administracji publicznej, a w aktualnym stanie prawnym domniemanie związane z rejestrem może być obalone. W ocenie Rzecznika, akceptacja stanowiska organu, oznaczałaby, że pomoc otrzymają wnioskodawcy, którzy mają wpisany kod PKD (2007) wymieniony w przepisie art. 31zo ust. 10 ustawy o COVID-19, a rzeczywiście nie prowadzą działalności w zakresie objętym tym kodem. Natomiast ci, do których z woli ustawodawcy pomoc została skierowana, nie otrzymają jej ze względu na błędnie wpisany kod PKD, co przeczy art. 32 Konstytucji RP. Przyznanie uprawnienia jednym przedsiębiorcom, a odmówienie tego uprawnienia innym, będącym w takiej samej sytuacji, narusza zasadę równego traktowania przez władze publiczne. Powyższe narusza także zasadę ich niedyskryminowania w życiu gospodarczym. Skoro bowiem, organ odmawia przedsiębiorcy,

znajdującemu się w takiej samej sytuacji, jak inni przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą pod takim samym kodem PKD, tj. 47.71.Z pomocy ze strony Państwa, to może on być przekonany, że jest dotknięty dyskryminacją. Z wyżej opisanych względów, organ administracji, rozpoznając wniosek o przyznanie pomocy, według Rzecznika, nie może opierać się wyłącznie na treści samego wniosku i zobowiązany był do ustalenia sytuacji przedsiębiorcy w tym ustalenia rodzaju faktycznie podejmowanej przez niego działalności gospodarczej. Natomiast w przedmiotowej sprawie organ zupełnie zaniechał podjęcia czynności procesowych, zmierzających do zebrania pełnego materiału dowodowego. Organ nie przeprowadził żadnego postępowania wyjaśniającego w celu weryfikacji wniosku, w tym nie wzywał przedsiębiorcy o przedstawienie dokumentów źródłowych, celem ustalenia, jaką faktycznie prowadził on działalność gospodarczą w okresie objętym wnioskiem o zwolnienie ze składek za listopad 2020 r. Rzecznik wskazał również, że organ nie nawet podjął próby wyjaśnienia, czy informacje zawarte w rejestrach, odzwierciedlają stan zgodny z rzeczywistym. W ocenie Rzecznika decyzja ZUS, która nie znajduje oparcia w rzetelnie zgromadzonym materiale dowodowym, jest decyzją dowolną. W kwestii tej wypowiedział się już Sąd Okręgowy w Olsztynie w wyroku z dnia 25 marca 2021 r.[401], a także wskazał na to, że: *Istotne jest bowiem ustalenie, jaką przeważającą działalność gospodarczą (według kodów PKD) przedsiębiorca faktycznie prowadził w tym dniu, a nie jaki rodzaj przeważającej działalności figurował w ewidencji (...). W sytuacji rozbieżności pomiędzy wpisem (...) a faktycznie wykonywaną działalnością, pierwszeństwo należy przyznać rzeczywiście wykonywanej działalności. (...) choć podstawową metodą interpretacji tekstu prawnego jest wykładnia językowa, to nie ma ona charakteru absolutnego. Odstępstwo od gramatycznej wykładni przepisu możliwe jest, a nawet pożądane, w sytuacji gdy np. rezultaty takiej wykładni podważają ratio legis przepisu lub prowadzą do sprzeczności z fundamentalnymi wartościami konstytucyjnymi.*[402]. Zdaniem Rzecznika, dokonując interpretacji ww. uregulowań należy mieć na względzie, że przyjęty w tej ustawie pakiet rozwiązań powinien w jak najszerszym zakresie służyć wsparciu przedsiębiorców dotkniętych skutkami COVID-19. W przypadku zaś pojawienia się w toku rozpatrywania złożonego wniosku jakichkolwiek wątpliwości co do stanu faktycznego lub treści stosowanej przez organy normy prawnej, wątpliwości te, zgodnie z art. 10 ust. 1 i art. 11 ust. 1 PP, powinny być rozstrzygane na korzyść przedsiębiorcy, a ponadto organ powinien kierować się zasadami KPA. Powyższe oznacza, że organ powinien ważyć przy

[401] Sygn. akt IV U 213/21.
[402] Vide również: wyroki WSA w Białymstoku z dnia 28 kwietnia 2021 r. o sygn. akt I SA/Bk 140/21 oraz wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 25 marca 2021 r. o sygn. akt I SA/Rz 189/21.

wydawaniu decyzji również takie wartości jak sprawiedliwość, zasady etyki i zaufanie do organów państwa. Rzecznik podniósł, że organ bez wnikliwego ustalenia stanu faktycznego, w tym dodatkowo bez rozważenia zarzutów przedsiębiorcy w zakresie migracji danych do CEIDG, bezpodstawnie przyjął, że nie wykonywał on działalności gospodarczej, której zakres wykonywania jest objęty zwolnieniem z opłacania należności z tytułu składek na ubezpieczenia za okres od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 30 listopada 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjne w Łodzi wyrokiem z dnia 2 czerwca 2021 r.[403] uchylił zaskarżoną decyzję ZUS. Sąd doszedł do przekonania, że organ dopuścił się naruszenia przepisów postępowania, podczas gdy w sprawie z wniosku przedsiębiorcy konieczne było przeprowadzenie postępowania dowodowego, w celu ustalenia faktycznie wykonywanej, przeważającej działalności gospodarczej, która uprawniała przedsiębiorcę do otrzymania zwolnienia ze składek. Sąd uznał, że badanie przez organ wpisu w rejestrze REGON ma wyłącznie charakter środka dowodowego o charakterze formalnym. Domniemanie prawne zakładające, że wpis do rejestru REGON odpowiada rzeczywistości, może zostać obalone przez przedsiębiorcę, gdyż w sprawie można przeprowadzić dowód przeciwny, na okoliczność rzeczywistego zakresu prowadzonej działalności gospodarczej, odpowiadającego treści kodów PKD objętych pomocą. W ocenie WSA w Łodzi: *środek ten ma charakter domniemania prawnego zakładającego, że wpis w rejestrze podmiotów REGON odpowiada stanowi rzeczywistemu (domniemanie o fakcie określonym w art. 31 zo ust. 11 ustawy o COVID-19). Nie ma ono jednak charakteru niewzruszalnego (niepodważalnego). Jego treść i odwołanie się do przepisów KPA oznacza, że należy ono do kategorii domniemań wzruszalnych. Postępowanie w sprawie ulgi prowadzone jest na zasadach k.p.a. (art. 31 zq ust. 7 i 8 ustawy o COVID-19) a zgodnie z art. 76 § 3 KPA dopuszczalne jest przeprowadzenie dowodu przeciwko dokumentowi urzędowemu. (...) Oznacza to, że przedsiębiorca prowadzący rzeczywistą działalność gospodarczą odpowiadającą treści kodów PKD wymienionych w art. 31 zo ust. 10 ustawy o COVID-19, jako przeważającą (...), może przeprowadzić dowód przeciwko treści dokumentu urzędowego (...) i podważyć w niebudzący wątpliwości sposób aktualność wpisu w rejestrze podmiotów REGON odnośnie stanu faktycznego, w jakim się znajduje (...) Ocena, czy działalność gospodarcza określonego rodzaju jest rzeczywiście wykonywana i w jakich rozmiarach, należy do sfery ustaleń faktycznych. (...)*. Sąd wskazał ponadto, że obowiązkiem ZUS, działającym na wniosek przedsiębiorcy jest, przed wydaniem niekorzystnej dla strony decyzji, zastosowanie dyspozycji z art. 79 a § 1 KPA, co odpowiada

[403] Sygn. akt III SA/Łd 320/21.

zasadzie informowania z art. 9 KPA. Zakład Ubezpieczeń Społecznych powinien rozpoznać wnioski dowodowe strony postępowania w oparciu o art. 7 i art. 78 § 1 KPA. Wojewódzki Sąd Administracyjny zwrócił przy tym uwagę na to, że większość ograniczeń prowadzenia działalności gospodarczej, wprowadzona przez ustawodawcę, przeciwnie do prawa do zwolnienia z obowiązku opłacenia składek ZUS, miała charakter opisowy, a więc nie odwoływała się wprost do kodów PKD. Sąd podzielił ocenę prawną przedstawioną przez Rzecznika, że działania organu w sprawie stanowiły naruszenie przysługujących przedsiębiorcy praw i interesów, a poprzestanie wyłącznie na formalnej treści wpisu w rejestrze REGON spowodowałby, że pomocy zostałyby pozbawiony przedsiębiorca, do którego pomoc tę skierowano.

2. Sprawa przedsiębiorcy, któremu Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił zmiany wysokości przyznanego zwolnienia z obowiązku opłacenia należności z tytułu składek za styczeń 2021 r.

Przedsiębiorca złożył w dniu 9 lutego 2021 r. do ZUS wniosek RDZ-B7 o zwolnienie z obowiązku opłacania składek za styczeń 2021 r. Pismem z 23 lutego 2021 r. ZUS poinformował przedsiębiorcę o tym, że z dniem 22 lutego 2021 r. zwolnił go z opłacania należności z tytułu składek za styczeń 2021 r. w wysokości 5 795,77 zł, która to kwota została ustalona na podstawie dokumentów rozliczeniowych złożonych przez przedsiębiorcę do dnia 21 lutego 2021 r. oraz stanu konta na ten dzień. Pismem z 11 marca 2021 r. przedsiębiorca zwrócił się do ZUS o zmianę wysokości przyznanego mu zwolnienia z opłacania należności z tytułu składek za styczeń 2021 r. z uwagi na konieczność dokonania przez niego korekty deklaracji DRA i RCA, którą z kolei dokonano w dniu 10 marca 2021 r. Przyczyna korekty tych dokumentów wynikała z zaistnienia błędu systemu księgowo–płacowego, polegającego na nie uwzględnieniu w dokumentach rozliczeniowych DRA i RCA jednej z pracownic przedsiębiorcy zatrudnionej od 2011 r., za którą to zwolnienie z opłacania składek ZUS powinno także przysługiwać. Z uwagi na to, że formularz wniosku RDZ-B7 nie przewidywał prawa do korekty formularza złożonego wcześniej, po dokonaniu korekty DRA i RCA, przedsiębiorca złożył kolejny wniosek RDZ-B7 (z dnia 15 marca 2021 r.). W przedmiotowym wniosku przedsiębiorca ujął oprócz składek za styczeń 2021 r., także składki za luty 2021 r. W dniu 24 marca 2021 roku ZUS poinformował przedsiębiorcę o tym, że z dniem 22 marca 2021 r. zwolnił przedsiębiorcę z opłacania należności z tytułu składek za luty 2021 r. w wysokości 7 882,72 zł, wyjaśniając, że kwota ta została ustalona na podstawie dokumentów rozliczeniowych, złożonych do 21 marca 2021 r. oraz stanu konta na ten dzień.

Przedsiębiorca nie otrzymał jednak odpowiedzi ze strony ZUS z dnia 11 marca 2021 r., ani na wniosek RZD-B7 z dnia 15 marca 2021 r. w zakresie wniosku o przyznanie zwolnienia ze składek za styczeń 2021 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych pismem z 7 maja 2021 r. pozostawił wniosek przedsiębiorcy bez rozpoznania, powołując się na brzmienie przepisu art. 31zq ust. 4 ustawy o COVID-19 oraz wskazując, że przedsiębiorca złożył już wcześniej wniosek o zwolnienie ze styczeń 2021 r., otrzymał informację o przyznanym zwolnieniu, a prawo do zwolnienia z obowiązku opłacania należności ze składek ZUS jest ustalone na dzień rozpatrywania wniosku. ZUS wskazał, iż przy zwolnieniu ze składek uwzględnia się tylko te korekty deklaracji rozliczeniowych, które wpłynęły do ZUS przed dniem rozpatrzenia wniosku przez ZUS, zaś późniejsze korekty deklaracji Przedsiębiorcy, nie stanowią, według ZUS, podstawy do skorygowania wysokości udzielonej pomocy.

Rzecznik dwukrotnie interweniował w sprawie przedsiębiorcy przed ZUS. Rzecznik wskazał, że bez wątpienia w sprawie zarysowują się dwa rozbieżne stanowiska, organu i przedsiębiorcy. Rzecznik nie podzielił stanowiska organu, wskazując, że przepis art. 31zo ust. 1 ustawy o COVID-19 przewiduje, że płatnik składek jest obowiązany przesyłać deklaracje rozliczeniowe lub imienne raporty miesięczne na zasadach i w terminach określonych w przepisach ustawy o SUS. Zatem ustawa o COVID-19 nie wyklucza możliwości dokonania korekty dokumentów rozliczeniowych, które dopuszcza ustawa o SUS. Prawo do korekty dokumentów rozliczeniowych jest prawem płatnika składek. Ponadto Rzecznik zauważył, że stanowisko ZUS, z którego wynika, iż prawo do zwolnienia z obowiązku opłacania należności jest ustalone na dzień rozpatrywania wniosku, a przy rozliczaniu uwzględnia się tylko te korekty deklaracji rozliczeniowych, które wpłynęły do ZUS przed tym dniem (gdzie termin rozpatrzenia wniosku przez ZUS nie jest przedsiębiorcy dokładnie znany), zaś późniejsze korekty deklaracji DRA nie stanowią, według ZUS, podstawy do skorygowania udzielonej pomocy, narusza zasadę równego traktowania przedsiębiorców, a także przeczy zasadzie zaufania przedsiębiorców do władzy publicznej. W ocenie Rzecznika, dochodzić może bowiem do takich przypadków, w których jedni przedsiębiorcy mają, przy przyznawaniu prawa do zwolnienia ze składek ZUS, uwzględnione korekty deklaracji, gdyż wpłynęły one do ZUS przed dniem rozpatrzenia wniosku, a więc były znane organowi na dzień rozpatrzenia wniosku, a innym przedsiębiorcom, których korekty deklaracji wpłynęły do ZUS po dniu rozpatrzenia wniosku przez ZUS, odmawia się zmiany wysokości udzielnej pomocy w zakresie zwolnienia z opłacenia składek ZUS. Przyznanie uprawnienia jednym przedsiębiorcom, a odmówienie tego

uprawnienia innym, będącym w takiej samej sytuacji, narusza zasadę równego traktowania przez władze publiczne. Powyższe narusza także zasadę ich niedyskryminowania w życiu gospodarczym. Rzecznik wskazał ponadto, że przepis art. 31zq ust. 5 ustawy o COVID-19, a z którego wynika, że ZUS informuje płatnika składek o zwolnieniu z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, nie przewiduje dla takiej informacji organu rozstrzygnięcia w formie decyzji (inaczej niż przy odmowie), a więc nie można tu przyjmować analogicznych rozwiązań, jak w przypadku rozstrzygnięcia decyzją. Nie ma więc w tym przypadku zastosowania art. 110 § 1 KPA, który wskazuje, że organ administracji publicznej, który wydał decyzję, jest nią związany od chwili jej doręczenia lub ogłoszenia, o ile kodeks nie stanowi inaczej. Nie istnieją więc przeszkody prawne do rozpoznania takiego ponownego wniosku przedsiębiorcy i dokonania zmiany wysokości przyznanego zwolnienia ze składek. Informacja o wysokości zwolnienia jest jedynie rodzajem czynności materialno-technicznej ZUS. Dodatkowo Rzecznik podkreślił, że jeżeli przedsiębiorca złoży ponowny wniosek o zwolnienie ze składek za dany miesiąc, załączając korektę deklaracji rozliczeniowej, to ZUS, który wskazuje, że wniosek przedsiębiorcy nie może zostać być rozpatrzony, bo pomoc została już przyznana, w oparciu o dokumenty znane ZUS na moment rozpatrzenia wcześniejszego wniosku, powinien wydać decyzję odmowną, tak aby zapewnić przedsiębiorcy prawo zakwestionowania rozstrzygnięcia ZUS przed sądem. Nie zachodzą bowiem żadne przesłanki, o których mowa w przepisach regulujących postępowanie administracyjne, które uprawniałyby ZUS do pozostawienia wniosku bez rozpoznania. W ocenie Rzecznika, w przypadku zaś pojawienia się w toku rozpatrywania złożonego wniosku jakichkolwiek wątpliwości co do stanu faktycznego lub treści stosowanej normy prawnej, wątpliwości te, zgodnie z art. 10 ust. 1 i art. 11 ust. 1 Prawa przedsiębiorców powinny być rozstrzygane na korzyść przedsiębiorcy, a ponadto organ powinien kierować się zasadami KPA. Rzecznik wskazał, że do postępowania przed ZUS na podstawie art. 180 KPA oraz art. 123 ustawy o SUS mają zastosowanie przepisy KPA, a w tym zasady ogólne stanowiące m.in., że organy administracji publicznej winny: stać na straży praworządności (art. 7 KPA), prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie do władzy publicznej (art. 8 § 1 KPA), wypełniać wobec stron obowiązki informacyjne (art. 9 KPA), zapewnić stronom udział w postępowaniu (art. 10 § 1 KPA) oraz działać wnikliwie i szybko (art. 12 § 1 KPA). Przyjęta przez ZUS interpretacja ustawy o COVID-19 stanowiła naruszenie ww. zasad.

Po ponownej analizie sprawy ZUS zmienił wysokość przyznanego wcześniej przedsiębiorcy zwolnienia, uwzględniając korektę dokumentów rozliczeniowych za styczeń 2021 r.

3. Sprawa przedsiębiorcy zwróciła się do Rzecznika z wnioskiem o interwencję wobec wydania przez ZUS decyzji z dnia 22 lutego 2021 r. odmawiającej przedsiębiorcy prawa do zwolnienia z opłacania należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy za okres od 1 do 30 listopada2020 r.

W decyzji z dnia 22 lutego 2021 r. ZUS podał, że w CEIDG na dzień 30 września 2020 r. u przedsiębiorcy były wpisane następujące kody PKD: 32.50.Z, 47.71.Z, 47.72.Z. Przedsiębiorca wyjaśnił, że przychody z PKD 32.50.Z, stanowią zaledwie niecały 1% całości jego przychodów za 2020 r., natomiast przychód z działalności określonej w PKD 47.72.Z stanowi aż 90% całego przychodu. Przedsiębiorca na potwierdzenie powyższych informacji dołączył rejestry sprzedaży i deklaracje VAT oraz JPK dotyczące 2020 r. Ponadto przedsiębiorca przedstawił dane, z których wynika, że za 2019 r. proporcje sprzedaży u przedsiębiorcy były podobne. Na potwierdzenie powyższych okoliczności zostały przedstawione rejestry sprzedaży za 2019 r. Przedsiębiorca wyjaśnił, że o kolejności dokonanych przez niego wpisów kodów PKD w rejestrze CEIDG zdecydował fakt, że w 1996 r. kiedy rozpoczynał działalność, prowadził jedynie usługi protetyczne, a w następnych latach rozszerzył działalność o usługi handlowe i dopisał kolejne kody PKD. Zakład Ubezpieczeń Społecznych poinformował, że w wyniku analizy danych ustalono, że na dzień 30 września 2020 r. przedsiębiorca miał zarejestrowaną przeważającą działalność gospodarczą z kodem PKD 32.50.Z. Przedmiotowy kod nie znajduje się w wykazie podmiotów uprawnionych do zwolnienia z opłacania składki za okres od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 30 listopada 2020 r. Przedsiębiorca dokonał zmiany kodu w dniu 6 stycznia 2021 r., polegającej na usunięciu jako pierwszego kodu PKD o symbolu 32.50.Z i dodaniu jako przeważającego kodu PKD o symbolu 47.72.Z.

Z dokumentów znajdujących się w dyspozycji Rzecznika wynika, że organ wydając przedmiotową decyzję nie uwzględnił rzeczywistej i faktycznie prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności w okresie reprezentatywnym, która jest udokumentowana. Prowadzona bowiem przez przedsiębiorcę od około 15 lat sprzedaż wyrobów skórzanych, opodatkowana jest zupełnie inną stawką VAT, aniżeli sprzedaż/usługi zaklasyfikowane kodem PKD 32.50.Z – produkcja urządzeń i instrumentów oraz wyrobów medycznych, włączając dentystyczne. Przedsiębiorca przedłożył Rzecznikowi zestawienia i rejestry sprzedaży oraz deklaracje (VAT-7) dla podatku od towarów i usług, a także podatkową księgę przychodów oraz rejestry JPK_VAT.

Pismem z 29 marca 2021 r. Rzecznik wstąpił na prawach przysługujących prokuratorowi do postępowania toczącego się przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Białymstoku, na skutek skargi wniesionej przez przedsiębiorcę na decyzję ZUS. W opinii Rzecznika, w przedmiotowej sprawie ubiegający się o udzielenie pomocy przedsiębiorca, faktycznie wykonywał działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży detalicznej obuwia i wyrobów skórzanych, prowadzonej w wyspecjalizowanych sklepach, oznaczonej kodem PKD 47.72.Z. Przedsiębiorca prowadzi działalność w branży, która została objęta ograniczeniami w funkcjonowaniu w związku z rozprzestrzenianiem się pandemii koronawirusa. Został on objęty obostrzeniami, na skutek czego w jego działalności wystąpił drastyczny spadek obrotów gospodarczych. Mimo tego, przedsiębiorca został pozbawiony wsparcia, jedynie z uwagi na to, że właściwy dla rzeczywiście prowadzonej przez niego działalności kod PKD nie został wskazany w odpowiedniej rubryce w rejestrze CEIDG, tj. jako kod działalności przeważającej. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2021 r.[404] uchylił decyzję ZUS z dnia 22 lutego 2021 r.

W dniu 15 czerwca 2021 r. Rzecznik otrzymał odpis skargi kasacyjnej wniesionej przez ZUS od ww. wyroku WSA w Białymstoku. Na dzień 31 grudnia 2021 r. Naczelny Sąd Administracyjny nie wyznaczył terminu posiedzenia.

4. Sprawa przedsiębiorcy, który zwrócił się do Rzecznika z wnioskiem o interwencję wobec wydania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., odmawiającej przedsiębiorcy prawa do zwolnienia z opłacania należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych za okres od 1 do 31 stycznia 2021 r.

W decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych podał, że przedsiębiorca prowadził, zgodnie z danymi zawartymi w rejestrze REGON oraz CEIDG, przeważającą działalność gospodarczą oznaczoną kodem PKD 46.62.Z, nieuprawniającą do zwolnienia z opłacania składek za okres od dnia 1 do 31 stycznia 2021 r. Z dokumentów znajdujących się w dyspozycji Rzecznika, wynikało jednak, że organ, wydając w stosunku do przedsiębiorcy przedmiotową decyzję nie uwzględnił rzeczywistej i faktycznie prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności, która została udokumentowana. Przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą od dnia 1 kwietnia 2009 r., w przedmiocie „sprzedaż detaliczna wyrobów tekstylnych, odzieży i obuwia

[404] Sygn. akt I SA/Bk 140/21.

prowadzona na straganach i targowiskach". Przedsiębiorca oświadczył, że od 2009 r. kodem wpisanym do CEIDG był kod PKD 47.82.Z. Na dowód powyższego twierdzenia przedsiębiorca przedstawił Rzecznikowi postanowienie z dnia 23 kwietnia 2021 r. Ministra Rozwoju Pracy i Technologii, w którym organ z urzędu sprostował wpis do CEIDG, dotyczący przedsiębiorcy w postaci wpisu o treści: *w rubryce /Przeważająca działalność gospodarcza (kod PKD)/wpisano: 46.42.Z Sprzedaż hurtowa odzieży i obuwia"*, a powinien być wpisany kod PKD: *„47.82.Z Sprzedaż detaliczna wyrobów tekstylnych, odzieży i obuwia prowadzona na straganach i targowiskach*. W decyzji organ wyjaśnił, że w dniu 29 marca 2021 r. przedsiębiorca poinformował, że podczas migracji danych z ewidencji gminnej do CEIDG w dniu 14 grudnia 2011 r., wpis został przeniesiony z błędnym kodem PKD przeważającej działalności. W zaświadczeniu o wpisie do ewidencji gminnej z dnia 31 marca 2009 r. na pierwszym miejscu znajduje się bowiem kod PKD 47.82.Z – sprzedaż detaliczna wyrobów tekstylnych, odzieży i obuwia prowadzona na straganach i targowiskach. Organ w postanowieniu poinformował, że *wpis jest niezgodny ze stanem faktycznym wynikającym z rejestru prowadzonego przez Urząd Miasta Wrocławia w zakresie informacji o przeważającym kodzie PKD wykonywanej działalności.*

Przedsiębiorca zwrócił się do Rzecznika z wnioskiem o interwencję wobec wydania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., odmawiającej przedsiębiorcy prawa do zwolnienia z opłacania należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych za okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 stycznia 2021 r.

Pismem z 13 maja 2021 r. Rzecznik wstąpił na prawach przysługujących prokuratorowi do toczącego się postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym we Wrocławiu, na skutek wniesienia skargi przez przedsiębiorcę na przedmiotową decyzję ZUS.

W opinii Rzecznika, w przedmiotowej sprawie ubiegający się o udzielenie pomocy przedsiębiorca, faktycznie wykonywał działalność gospodarczą, polegającą na sprzedaży detalicznej wyrobów tekstylnych, odzieży i obuwia prowadzonej na straganach i targowiskach. Przedsiębiorca prowadził działalność w branży, która była objęta ograniczeniami w funkcjonowaniu w związku z rozprzestrzenianiem się pandemii koronawirusa, na skutek czego w prowadzonej działalności wystąpił drastyczny spadek obrotów z tytułu świadczonych usług. Rzecznik uznał, że przedsiębiorca został pozbawiony wsparcia z uwagi na błąd systemowy, spowodowany migracją kont w rejestrach, za który przedsiębiorca nie może

ponosić żadnej odpowiedzialności. Powyższe uchybienie skutkowało nieumieszczeniem odpowiedniego kodu PKD jako kodu działalności przeważającej. Powyższy błąd został sprostowany postanowieniem organu z dnia 23 kwietnia 2021 r.

W sprawie toczącej się przed WSA we Wrocławiu na dzień 31 grudnia 2021 r. nie został wyznaczony termin posiedzenia sądu.

5. Sprawa przedsiębiorcy, któremu ZUS odmówił prawa do zwolnienia z opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 1 do 30 listopada 2020 r.

Przedsiębiorca wystąpił do Rzecznika z wnioskiem o interwencję w jego sprawie, a także zaskarżył przedmiotową decyzję ZUS do WSA w Białymstoku.

Rzecznik, korzystając z kompetencji, na podstawie art. 8 § 3 i art. 45 PP w zw. z art. 9 ust. 1 pkt 8, art. 1 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1 ustawy o Rzeczniku, wstąpił na prawach przysługujących prokuratorowi do postępowania. Rzecznik jako uczestnik niniejszego postępowania przed WSA, przedstawił stanowisko w sprawie. Przedmiotem sporu przedsiębiorcy z ZUS była ocena, czy organ, rozpatrując wniosek przedsiębiorcy o udzielenie prawa do zwolnienia ze składek ZUS za listopad 2020 r., powinien ograniczyć się jedynie do badania kodu PKD na podstawie wpisu w rejestrze REGON, czy też przyjąć kod PKD odpowiadający rzeczywiście prowadzonej przeważającej działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę.

Przedsiębiorca złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosek (RDZ-B6) z dnia 31 grudnia 2020 r. o udzielenie mu pomocy w ramach Tarczy 6.0. Decyzją z dnia 20 stycznia2021 r. ZUS odmówił przedsiębiorcy prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres
od 1 listopada 2020 r. do 30 listopada 2020 r., z uwagi na fakt, że zgłoszony na dzień 30 września 2020 r. przeważający kod PKD nie uprawniał przedsiębiorcy do zwolnienia z opłacania składek z ustawy Tarcza 6.0. Przedsiębiorca złożył w dniu 29 stycznia 2021 r. wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Decyzją z dnia 22 lutego 2021 r. ZUS utrzymał w mocy decyzję z dnia 20 stycznia 2021 r. W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że przedsiębiorca nie ma prawa do zwolnienia z opłacenia należności z tytułu składek za ww. okres, gdyż: *W wyniku analizy danych ustalono, że na dzień 30 września 2020 roku*

miała Pani zarejestrowaną przeważającą działalność z kodem PKD 47.91.Z. Powyższy kod PKD nie znajduje się w wykazie podmiotów określonych przepisami w/w ustawy, uprawnionych do zwolnienia z opłacania składki za 11.2020 r. Zmiana kodu PKD jako rodzaj przeważającej działalności na uprawniający do zwolnienia o numerze 47.72.Z nastąpiła 9 listopada 2020 r. Powołane przepisy nie przewidują żadnych szczególnych okoliczności, które umożliwiałyby zwolnienie z obowiązku opłacania składek w przypadku zmiany kodu PKD po dacie 30 września 2020 r.

Przedsiębiorca wyjaśnił Rzecznikowi, że prowadzi działalność od 1992 r. i od początku podstawą tej działalności była sprzedaż obuwia w wyspecjalizowanych sklepach (PKD 47.72.Z), z której to działalności osiąga 99 % swoich przychodów. Przedsiębiorca przedłożył Rzecznikowi dokumentację w postaci:

1) wydruku pod nazwą „sprzedaż według pracowników – data dokumentu z roku 2020", z którego wynika jaki był udział sprzedaży w sklepie internetowym w ogólnej sprzedaży przedsiębiorcy;
2) sprawozdania o działalności gospodarczej przedsiębiorstw za rok 2016 SP-3, które potwierdza, że przeważającą działalnością przedsiębiorcy jest sprzedaż detaliczna obuwia i wyrobów skórzanych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach oznaczona kodem 47.72.Z, a udział przychodu z przeważającej działalności w przychodach ogółem (w liczbach całkowitych) wynosi 100%;
3) sprawozdania o działalności gospodarczej przedsiębiorstw za rok 2017 SP-3, które potwierdza, że przeważającą działalnością przedsiębiorcy jest sprzedaż detaliczna obuwia i wyrobów skórzanych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach oznaczona kodem 47.72.Z, a udział przychodu z przeważającej działalności w przychodach ogółem (w liczbach całkowitych) wynosi 99%;
4) sprawozdania o działalności gospodarczej przedsiębiorstw za rok 2018 SP-3, które potwierdza, że przeważającą działalnością przedsiębiorcy jest sprzedaż detaliczna obuwia i wyrobów skórzanych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach oznaczona kodem 47.72.Z, a udział przychodu z przeważającej działalności w przychodach ogółem (w liczbach całkowitych) wynosi 100%;
5) sprawozdania o działalności gospodarczej przedsiębiorstw za rok 2019 SP-3, które potwierdza, że przeważającą działalnością przedsiębiorcy jest sprzedaż detaliczna obuwia i wyrobów skórzanych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach oznaczona kodem

47.72.Z, a udział przychodu z przeważającej działalności w przychodach ogółem (w liczbach całkowitych) wynosi 100%;

6) sprawozdania o działalności gospodarczej przedsiębiorstw za rok 2020 SP-3, które potwierdza, że przeważającą działalnością przedsiębiorcy jest sprzedaż detaliczna obuwia i wyrobów skórzanych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach oznaczona kodem 47.72.Z, a udział przychodu z przeważającej działalności w przychodach ogółem (w liczbach całkowitych) wynosi 100%,

które jednoznacznie potwierdzały, że sprzedaż detaliczna obuwia i wyrobów skórzanych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach oznaczona kodem 47.72.Z jest przedmiotem przeważającym działalności gospodarczej prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Przedsiębiorca złożył skargę na decyzję ZUS, a następnie pismem procesowym przedłożył do Sądu, w uzupełnieniu skargi, m.in. następujące dokumenty: miesięczne zestawienie sprzedaży za listopad 2019 r. oraz miesięczne zestawienie sprzedaży za listopad 2020 r. Przedsiębiorca także Rzecznikowi przedłożył dokumentację za listopad 2020 r., z której wynikało, że wykonuje on działalność gospodarczą oznaczoną kodem PKD 47.72.Z.

Rzecznik nie podzielił wykładni przepisu dokonanej przez ZUS w zaskarżonej decyzji oraz wskazał, że przedsiębiorca faktycznie wykonuje działalność objętą kodem PKD 47.72.Z – sprzedaż detaliczna obuwia i wyrobów skórzanych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach. Rzecznik zarzucił organowi, że tej okoliczności faktycznej organ w ogóle nie ustalił i opierając się wyłącznie na rejestrze REGON, dokonał oceny spełnienia warunku do uzyskania prawa do zwolnienia wyłącznie w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności według PKD (2007) w brzmieniu na dzień 30 września 2020 r. W ocenie Rzecznika, organ rentowy, wydając w stosunku do przedsiębiorcy decyzję odmawiającą prawa do zwolnienia ze składek, niewłaściwie zinterpretował art. 31zo ust. 10 i 11 ustawy o COVID-19. Zdaniem Rzecznika liczy się bowiem faktycznie wykonywana działalność gospodarcza. Intencją prawodawcy było bowiem zaliczenie do kręgu beneficjentów zwolnień ze składek tych świadczeniobiorców, których realna (faktyczna), przeważająca działalność jest jedynie tożsama z kodami PKD określonymi w ustawie, o czym świadczy również użyte sformułowanie w ww. przepisie dot. *(...) płatnika składek prowadzącego działalność (...).* Rzecznik podkreślił w piśmie procesowym do WSA, że kod PKD ma charakter statystyczny i w żadnym wypadku nie przesądza o faktycznie (realnie) wykonywanej działalności. Standardowe klasyfikacje i nomenklatury stosuje się w statystyce, ewidencji i dokumentacji oraz rachunkowości, a także w urzędowych rejestrach i systemach informacyjnych administracji publicznej, a w aktualnym

stanie prawnym domniemanie związane z rejestrem może być obalone. W ocenie Rzecznika, akceptacja stanowiska organu oznaczałaby, że pomoc otrzymają wnioskodawcy, którzy mają wpisany kod PKD (2007) wymieniony w art. 31zo ust. 10 ustawy o COVID-19, a rzeczywiście nie prowadzą działalności w zakresie objętym tym kodem. Natomiast ci, do których z woli ustawodawcy pomoc została skierowana, nie otrzymają jej ze względu na błędnie wpisany kod PKD, co przeczy art. 32 Konstytucji RP. Przyznanie uprawnienia jednym przedsiębiorcom, a odmówienie tego uprawnienia innym, będącym w takiej samej sytuacji, narusza zasadę równego traktowania przez władze publiczne. Powyższe narusza także zasadę ich niedyskryminowania w życiu gospodarczym. Skoro bowiem organ odmawia przedsiębiorcy, znajdującemu się w takiej samej sytuacji, jak inni przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą pod takim samym kodem PKD tj. 47.72.Z pomocy ze strony Państwa, to może on być przekonany, że jest dotknięty dyskryminacją. Z wyżej opisanych względów, organ administracji, rozpoznając wniosek o przyznanie pomocy, według Rzecznika, nie może opierać się wyłącznie na treści zapisów w rejestrze i zobowiązany był do ustalenia sytuacji przedsiębiorcy, w tym do ustalenia rodzaju faktycznie podejmowanej przez niego działalności gospodarczej. Natomiast w przedmiotowej sprawie organ zupełnie zaniechał podjęcia czynności procesowych, zmierzających do zebrania pełnego materiału dowodowego. Organ nie przeprowadził żadnego postępowania wyjaśniającego w celu weryfikacji wniosku, w tym nie wzywał przedsiębiorcy o przedstawienie dokumentów źródłowych celem ustalenia, jaką faktycznie prowadził on działalność gospodarczą w okresie objętym wnioskiem o zwolnienie ze składek za listopad 2020 r. Rzecznik wskazał, że organ nie podjął nawet próby wyjaśnienia, czy informacje zawarte w rejestrach, odzwierciedlają stan zgodny z rzeczywistym. W ocenie Rzecznika decyzja ZUS, która nie znajduje oparcia w rzetelnie zgromadzonym materiale dowodowym, jest decyzją dowolną, o której to kwestii wypowiedział się już Sąd Okręgowy w Olsztynie w wyroku z dnia 25 marca 2021 r.[405] :*(...) Warto również podkreślić, że zarówno art. 16 ustawy o CEIDG oraz przepisy w zakresie informacji w rejestrze REGON, co do której stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o CEIDG w zakresie osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą wskazuje, że domniemywa się, że dane zawarte w rejestrze są prawdziwe. Natomiast stosownie do treści art. 234 KPC domniemania ustanowione przez prawo (domniemania prawne) wiążą sąd; mogą być jednak obalone, ilekroć ustawa tego nie wyłącza. W aktualnym stanie prawnym domniemanie związane z rejestrem może być obalone (...).* Przedmiotowy wyrok dotyczył co prawda świadczenia postojowego,

[405] Sygn. akt IV U 213/21.

lecz pogląd tam wyrażony ma niewątpliwie zastosowanie także do niniejszej sprawy. Rzecznik wskazał również, że: *Istotne jest bowiem ustalenie, jaką przeważającą działalność gospodarczą (według kodów PKD) przedsiębiorca faktycznie prowadził w tym dniu, a nie jaki rodzaj przeważającej działalności figurował w ewidencji (...). W sytuacji rozbieżności pomiędzy wpisem (...) a faktycznie wykonywaną działalnością, pierwszeństwo należy przyznać rzeczywiście wykonywanej działalności. (...) choć podstawową metodą interpretacji tekstu prawnego jest wykładnia językowa, to nie ma ona charakteru absolutnego. Odstępstwo od gramatycznej wykładni przepisu możliwe jest, a nawet pożądane, w sytuacji gdy np. rezultaty takiej wykładni podważają ratio legis przepisu lub prowadzą do sprzeczności z fundamentalnymi wartościami konstytucyjnymi.*[406]. Podsumowując, w ocenie Rzecznika, dokonując interpretacji ww. uregulowań należy mieć na względzie, iż przyjęty w tej ustawie pakiet rozwiązań powinien w jak najszerszym zakresie służyć wsparciu przedsiębiorców dotkniętych skutkami COVID-19. W przypadku pojawienia się w toku rozpatrywania wniosku jakichkolwiek wątpliwości co do stanu faktycznego lub treści stosowanej przez organy normy prawnej, wątpliwości te, zgodnie z art. 10 ust. 1 i art. 11 ust. 1 Prawa przedsiębiorców, powinny być rozstrzygane na korzyść przedsiębiorcy, a ponadto organ powinien kierować się zasadami KPA. Organ powinien ważyć przy wydawaniu decyzji również takie wartość jak sprawiedliwość, zasady etyki i zaufanie do organów państwa. Zdaniem Rzecznika, organ bez wnikliwego ustalenia stanu faktycznego, bezpodstawnie przyjął, że nie wykonywał on działalności gospodarczej, której zakres wykonywania jest objęty zwolnieniem z opłacania należności z tytułu składek na ubezpieczenia za okres od 1 do 30 listopada 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 18 czerwca 2021 r.[407] uchylił zaskarżoną decyzję ZUS. Sąd doszedł do przekonania, że organ dopuścił się naruszenia przepisów prawa materialnego jak i uchybił przepisom prawa regulującym zasady postępowania. W przedmiotowym orzeczeniu WSA wskazał, że w sprawie z wniosku przedsiębiorcy konieczne było wyjaśnienie okoliczności co do rzeczywiście wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku podkreślił, że analizowany art. 31zo ust. 10 i ust. 11 ustawy o COVID-19 wprowadza wprawdzie rozwiązanie proceduralne mające na celu usprawnienie procesu przyznawania przez ZUS wsparcia przedsiębiorcom, niemniej jej stosowanie nie może bezrefleksyjnie prowadzić do istotnej modyfikacji, czy też nawet wyłączenia stosowania zasad obowiązujących

[406] Vide: wyrok WSA w Białymstoku z dnia 28 kwietnia 2021 r. o sygn. akt I SA/Bk 140/21 oraz wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 25 marca 2021 r. o sygn. akt I SA/Rz 189/21.
[407] Sygn. akt I SA/Bk 177/21.

w postępowaniu administracyjnym. Sąd wskazał, że organ naruszył art. 31zo ust. 10 ustawy o COVID-19 poprzez jego błędną wykładnię, co miało wpływ na wynik sprawy, a ponadto naruszył przepisy postępowania administracyjnego, tj.: art. 7, art. 77 § 1 i art. 107 § 3 KPA. Zdaniem Sądu organ nie podjął wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie zebrał i nie rozpatrzył w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego. Natomiast w świetle złożonych przez przedsiębiorcę dokumentów wynikało, że jego działalność polegała na prowadzeniu sklepów detalicznych z obuwiem, która to okoliczność, pomimo braku przeważającego kodu PKD we wpisie, niewątpliwie uprawniała przedsiębiorcę do skorzystania ze zwolnienia. Organ zaniechał wyjaśnienia okoliczności co do rzeczywiście wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku podzielił ocenę prawną przedstawioną przez Rzecznika, że w przedmiotowej sprawie działania organu stanowiły naruszenie przysługujących przedsiębiorcy praw i interesów.

6. Sprawa przedsiębiorcy, który wystąpił do Rzecznika z wnioskiem o interwencję w sprawie złożonego przez niego wniosku do Prezydenta Miasta–Zarządu Dróg Miejskich o umorzenie kosztów parkowania należącego do przedsiębiorcy pojazdu.

Przedsiębiorca wskazał, że pismem z 30 grudnia 2020 r. wystąpił do Zarządu Dróg Miejskich o umorzenie kosztów parkowania należącego do przedsiębiorcy pojazdu, z uwzględnieniem okoliczności sprawy, w jakich doszło do powstania kosztów z powodów niezależnych od przedsiębiorcy, tj.: w dniu 21 listopada 2019 r. przedsiębiorca zawarł umowę najmu samochodu. Samochód wynajął dla obywatela Ukrainy. Następnie przedsiębiorca został zawiadomiony przez Wojewódzkiego Inspektora Transportu Drogowego, że w dniu 11 grudnia 2019 r. pojazd został usunięty na parking strzeżony z powodu naruszenia przepisów oraz nieuiszczenia kaucji przez kierującego pojazdem obywatela Ukrainy. Przedsiębiorca bezskutecznie zwracał się o wydanie pojazdu. Na obywatela Ukrainy zostały nałożone kary pieniężne, a samochód przedsiębiorcy mógł zostać wydany po ich uiszczeniu. Przedsiębiorca zwrócił się o interwencję do Rzecznika w sprawie przeciwko Wojewódzkiemu Inspektorowi Transportu Drogowego w zakresie zatrzymania pojazdu, wydania pojazdu, anulowania kosztów parkowania oraz zniesienia kaucji z pojazdu niebędącego własnością sprawcy czynu.

Rzecznik zwrócił się do Wojewódzkiego Inspektora Transportu Drogowego o podjęcie działań i udzielenie wyjaśnień, wskazując na stan faktyczny, wynikający z oświadczeń przedsiębiorcy. W efekcie wymiany korespondencji z Wojewódzkim Inspektorem Transportu Drogowego oraz

Głównym Inspektorem Transportu Drogowego, Wierzyciel – Wojewódzki Inspektor Transportu Drogowego wystąpił do Naczelnika US o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułów wykonawczych wystawionych na zobowiązanego obywatela Ukrainy. W dniu 29 grudnia 2020 r. Wojewódzki Inspektorat Transportu Drogowego wydał zezwolenie na odbiór pojazdu z parkingu strzeżonego. Z załączonego do zezwolenia rozliczenia dyspozycji usunięcia pojazdu wynika, że po uwzględnieniu stawek opłat za usunięcie pojazdów z dróg w wyniku wydania dyspozycji usunięcia pojazdu oraz ich przechowywanie na parkingu strzeżonym oraz czasu, przez jaki pojazd znajdował się na parkingu, do zapłaty pozostaje kwota 15 860,00 zł. Naczelnik Urzędu Skarbowego postanowieniem z dnia 16 grudnia 2020 r. umorzył postępowanie egzekucyjne dotyczące zobowiązanego obywatela Ukrainy. W dniu 30 grudnia 2020 r. przedsiębiorca poinformował Rzecznika o odbiorze samochodu z parkingu strzeżonego. Następnie Rzecznik w związku ze złożonym przez przedsiębiorcę wnioskiem zwrócił się do Prezydenta Miasta–Zarządu Dróg Miejskich z poparciem wniosku przedsiębiorcy o umorzenie kosztów parkowania.

W ocenie Rzecznika w przedmiotowej sprawie sytuacja, w jakiej doszło do powstania opłaty, o której umorzenie zwrócił się przedsiębiorca, uzasadniała przychylenie się do wniosku złożonego przez przedsiębiorcę. Powstała ona na tle postępowania prowadzonego przez Wojewódzkiego Inspektora Transportu Drogowego, który stwierdził wykonywanie przez cudzoziemca – obywatela Ukrainy – transportu drogowego bez wymaganego zezwolenia na wykonywanie transportu drogowego lub bez wymaganej licencji oraz przewozu okazjonalnego pojazdem niespełniającym kryterium konstrukcyjnego do wykonywania tego typu przewozów. Przedsiębiorca, do którego należał usunięty na parking strzeżony pojazd, został powiadomiony po tym fakcie w dniu 11 grudnia 2019 r. i od tego momentu podejmował działania mające na celu odebranie pojazdu, a przez to także czynności mające na celu nieprzyczynianie się do wzrostu kosztów przechowywania pojazdu na parkingu strzeżonym. Rzecznik podkreślił, że nie można zgodzić się z obciążeniem przedsiębiorcy kosztami, w sytuacji gdy to nie jego zachowanie było przyczyną ich powstania, a pojazd nie został mu wydany mimo wielokrotnie podejmowanych w tym celu działań i przechowywany na parkingu wbrew woli właściciela. Dla pozytywnej oceny wniosku o umorzenie kosztów jest także ważna, poza okolicznościami będącymi podstawą wydania dyspozycji usunięcia pojazdu na parking, które były niezależne od przedsiębiorcy, sytuacja finansowa przedsiębiorcy, która nie pozwalała mu na poniesienie tak wysokich kosztów bez uszczerbku dla jego stanu majątkowego. Rzecznik podkreślił, że brak uregulowania przez ustawodawcę sytuacji, w jakiej powstały objęte wnioskiem

przedsiębiorcy koszty bez wątpienia powoduje powszechne trudności w prowadzeniu działalności gospodarczej przez przedsiębiorców – stało się to podstawą do wystąpienia przez Rzecznika do Ministra Infrastruktury z prośbą o przygotowanie oceny art. 95 ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym[408] w związku z docierającymi do Rzecznika informacjami o barierach i utrudnieniach w zakresie wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej związanych z powołanym przepisem. W ocenie Rzecznika przy podejmowaniu decyzji organ winien uwzględnić również okoliczności w postaci braku możliwości dysponowania przez przedsiębiorcę jego mieniem przez okres przeszło roku – jak wynika z rozliczenia dyspozycji usunięcia pojazdu – przedsiębiorca pozbawiony był możności wykonywania podlegającego ochronie konstytucyjnej prawa własności poprzez korzystanie z pojazdu przez 384 dni. Rzecznik zwrócił również uwagę, aby przy podejmowaniu decyzji organ uwzględnił również fakt, że kolejne obostrzenia w gospodarce wywołane „drugą falą" pandemii z pewnością nie wpłyną pozytywnie na sytuację przedsiębiorcy w najbliższym czasie. Bez wątpienia nie umorzenie kosztów parkowania może spowodować pogłębianie się problemów finansowych przedsiębiorcy z powodu COVID-19. Rzecznik wskazał, że w sprawie zaistniała nadzwyczajna sytuacja, w której znalazł się przedsiębiorca.

W dniu 3 lutego 2021 r. przedsiębiorca poinformował Rzecznika o zwolnieniu go przez Prezydenta Miasta–Zarząd Dróg Miejskich z obowiązku zapłaty kosztów parkowania pojazdu.

7. Sprawa przedsiębiorcy, który złożył skargę do WSA we Wrocławiu na akt Starosty z dnia 11 marca 2020 r., dotyczący zatwierdzenia projektu stałej organizacji ruchu, związanego ze zmianą organizacji ruchu w pasie drogowym drogi gminnej nr (…) w miejscowości (…) przy węźle autostradowym (…) autostrady A-4.

Rzecznik wstąpił na prawach przysługujących prokuratorowi do toczącego się postępowania, przedstawiając stanowisko w sprawie i w tym zakresie zarówno przedsiębiorca, jak i Rzecznik oczekują na rozstrzygnięcie. Jednocześnie skarga przedsiębiorcy do WSA we Wrocławiu zawierała wniosek o udzielenie przedsiębiorcy tymczasowej ochrony prawnej na czas trwania postępowania poprzez wstrzymanie wykonania przez Sąd zaskarżonego aktu Starosty, w postaci usunięcia betonowych barier ochronnych, czy znaku B-1, które zostały postawione mocą ww. aktu Starosty w miejscu wjazdu na działki należące do przedsiębiorcy.
Przedsiębiorca wskazał, że prowadzi działalność gospodarczą na terenie Specjalnej Strefy Ekonomicznej. W dniu 11 marca 2020 r. Starosta wydał akt zatwierdzający projekt stałej

[408] T. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 180.

organizacji ruchu, związany ze zmianą organizacji ruchu w pasie drogowym drogi gminnej. Przedsiębiorca zaskarżył akt Starosty do sądu administracyjnego, w tym wniósł o wstrzymanie wykonania przez Wojewódzki Sąd Administracyjny zaskarżonego aktu Starosty do czasu rozstrzygnięcia sporu. Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2021 r.[409] WSA we Wrocławiu wstrzymał wykonanie aktu Starosty z dnia 11 marca 2020 r. Postanowienie to zaskarżył organ do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2021 r. NSA uchylił zaskarżone postanowienie WSA z dnia 22 stycznia 2021 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. NSA, odnosząc się do zarzutu Starosty dotyczącego braku możliwości wstrzymania wykonania aktu w zakresie, w jakim został on już wykonany (betonowa bariera w miejscu wjazdu na działki należące do przedsiębiorcy już stała), wskazał, że czynność ustawienia barier betonowych jest czynnością wykonawczą, następczą do czynności materialno-technicznej, jaką jest zatwierdzenie projektu organizacji ruchu. Wobec tego NSA w wyroku z dnia 29 kwietnia 2021 r. ostatecznie przesądził, że ustawienie barier betonowych na wjeździe/zjeździe na stację paliw płynnych i autogazu na działce nr (..) w obrębie (…), gmina (….), nie stoi na przeszkodzie wstrzymaniu przez Sąd wykonania zaskarżonej czynności, jaką jest zatwierdzenie projektu organizacji ruchu.

Po zwrocie akt przez NSA do WSA we Wrocławiu, przedsiębiorca złożył wnioski dowodowe na okoliczność zasadności wstrzymania wykonania aktu Starosty w zakresie ustawienia betonowych barier na wjeździe/zjeździe należącej do niego stacji paliw płynnych i autogazu, gdyż zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia mu znacznej szkody i spowodowania trudnych do odwrócenia skutków.

Postanowieniem z dnia 19 lipca 2021 r. WSA we Wrocławiu wstrzymał wykonanie zaskarżonego aktu w części ustawienia bariery betonowej na wjeździe/zjeździe na stację paliw płynnych i autogazu na działki nr (…) w obrębie (…), gm. (…). Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu odmówił jednak wstrzymania wykonania zaskarżonego aktu organu w części ustawienia znaku drogowego B-1 *zakaz ruchu w obu kierunkach*. Obie strony postępowania wniosły zażalenie na przedmiotowe postanowienie WSA.

Organ złożył zażalenie na korzystne dla przedsiębiorcy postanowienie WSA we Wrocławiu z dnia 19 lipca 2021 r. w zakresie, w jakim WSA orzekł o wstrzymaniu wykonania zaskarżonego aktu Starosty w części ustawienia bariery betonowej na wjeździe/zjeździe na stację paliw płynnych i autogazu, Rzecznik przedstawił swoje stanowisko procesowe do sprawy przed NSA.

[409] Sygn. akt III SA/Wr 709/20.

Rzecznik, działając na podstawie art. 8 § 3 i art. 45 PPSA w zw. z art. 9 ust. 1 pkt 8, art. 1 ust. 1 i art. 10 ust. 1 ustawy o Rzeczniku, wstąpił na prawach przysługujących prokuratorowi do postępowania i wniósł o oddalenie zażalenia organu jako niezasadnego, złożonego na postanowienie WSA we Wrocławiu z dnia 19 lipca 2021 r. Rzecznik zwrócił uwagę, że celem przewidzianej w art. 61 § 3 PPSA ochrony tymczasowej jest uchronienie przedsiębiorcy przed skutkami wykonania zakwestionowanego aktu, które mogą być trudne do odwrócenia, po ewentualnym jego uchyleniu przez sąd w rozstrzygnięciu końcowym sprawy. Rzecznik powołał się na przesądzoną już w niniejszej sprawie przez NSA, w ostatecznym wyroku z dnia 29 kwietnia 2021 r.[410], kwestię, że czynność ustawienia barier betonowych jest czynnością wykonawczą, następczą do czynności materialno-technicznej, jaką jest zatwierdzenie projektu organizacji ruchu. Ponadto, w ocenie Rzecznika, skarżący w istocie wykazał okoliczności, z których wynikało, że konieczne było wstrzymanie wykonania zaskarżonego aktu przez WSA, a to z uwagi na niebezpieczeństwo wyrządzenia mu znacznej szkody i trudnych do odwrócenia skutków. Wojewódzki Sąd Administracyjny słusznie podzielił argumentację skarżącego, że ustawienie betonowej bariery doprowadziło do znaczącego ograniczenia wykonywania działalności gospodarczej, związanej z prowadzeniem stacji paliw i autogazu, a także prawidłowo uznał, że skarżący wykazał, że do znaczących spadków przychodów na stacji doszło właśnie z uwagi na ustawienie betonowych barier w miejscu dotychczasowego wjazdu na stację. Ustawienie betonowych barier całkowicie zmieniło bowiem dotychczasowy sposób wjazdu na stację paliw i wyjazd ze stacji, co zakłóciło płynność dotychczasowego ruchu na stacji. Zniechęcało klientów do wjazdu na stację. Skarżący wykazał okoliczności niezbędne do udzielenia ochrony tymczasowej, dokonując m. in. porównania obrotów z tej stacji, z obrotami na innej prowadzonej przez skarżącego stacji paliw w (…), za tożsamy okres czasu. Rację ma WSA, wstrzymując wykonanie zaskarżonego aktu Starosty, gdyż uzasadnienie wniosku skarżącego o wstrzymanie wykonania aktu odnosiło się do konkretnych zdarzeń (okoliczności), wprost świadczących o tym, że w stosunku do skarżącego wstrzymywanie wykonania zaskarżonego aktu jest uzasadnione, a powołane w nim okoliczności, wskazywały na wystąpienie przesłanek z art. 61 § 3 PPSA, co też zostało przez skarżącego poparte stosownymi dokumentami. W ocenie Rzecznika, WSA we Wrocławiu prawidłowo uznał, że przedsiębiorca wykazał w skardze, że wykonanie niniejszego aktu doprowadzi do znacznego ograniczenia wykonywania działalności gospodarczej związanej z prowadzeniem stacji paliw płynnych i autogazu przez przedsiębiorcę.

[410] Sygn. akt II GZ 127/21.

Postanowieniem z dnia 14 października 2021 r. Naczelny Sąd Administracyjny, w ramach ochrony tymczasowej, o której mowa w art. 61 § 3 PPSA, oddalił oba zażalenia, w tym oddalił zażalenie Starosty na postanowienie WSA we Wrocławiu z dnia 19 lipca 2021 r. w zakresie dotyczącym wstrzymania zaskarżonego aktu w części ustawienia bariery betonowej. Wobec takiego rozstrzygnięcia NSA, rozstrzygnięcie WSA we Wrocławiu zostało uznane za prawidłowe. Naczelny Sąd Administracyjny w postanowieniu z dnia 14 października 2021 r. nie podzielił zarzutów organu. Naczelny Sąd Administracyjny ponownie wskazał, że czynność ustawienia barier betonowych jest czynnością wykonawczą, następczą do czynności materialno-technicznej, jaką jest zatwierdzenie projektu organizacji ruchu. Wobec tego, ustawienie przez organ barier betonowych na wjeździe/zjeździe na stację paliw płynnych i autogazu, które miało miejsce 28 października 2020 r., nie stało na przeszkodzie wstrzymaniu przez WSA we Wrocławiu wykonania zaskarżonej czynności, jaką jest zatwierdzenie projektu organizacji ruchu w zakresie wskazanym we wniosku. Kwestia ta została już przesądzona pomiędzy stronami przez NSA we wcześniejszym, ostatecznym wyroku z dnia 29 kwietnia 2021 r. Ponadto w przedmiotowym postanowieniu NSA uznał, że WSA we Wrocławiu słusznie podzielił argumentację skarżącego (przedsiębiorcy), że ustawienie betonowej bariery przez organ doprowadziło do znaczącego ograniczenia wykonywania działalności gospodarczej związanej z prowadzeniem stacji paliw i autogazu, a także prawidłowo uznał, że skarżący wykazał, że do znaczących spadków przychodów doszło właśnie z uwagi na ustawienie betonowych barier w miejscu dotychczasowego wjazdu. Ustawienie betonowych barier całkowicie zmieniło bowiem dotychczasowy sposób wjazdu na stację paliw i wyjazd ze stacji, co zakłóciło płynność dotychczasowego ruchu i zniechęcało klientów do wjazdu na stację.

Jak poinformował Rzecznika przedsiębiorca, Starosta wykonał już postanowienie WSA we Wrocławiu z dnia 19 lipca 2021 r. i z dniem 10 listopada 2021 r. usunął betonowe zapory blokujące wjazd na stację. W sprawie procedowanej przez WSA we Wrocławiu został wyznaczony termin rozprawy.

8. Sprawa przedsiębiorcy, któremu Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił prawa do zwolnienia ze składek na ubezpieczenie społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od dnia 1 grudnia 2020 r. do dnia 31 stycznia 2021 r.

Przedsiębiorca zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego decyzję odmawiającą mu prawa do zwolnienia ze składek, a także zwrócił się do Rzecznika o udział w sprawie.

Rzecznik, korzystając z kompetencji przysługujących mu na podstawie art. 8 § 3 i art. 45 PPSA w zw. z art. 9 ust. 1 pkt 8, art. 1 ust. 1 i art. 10 ust. 1 ustawy o Rzeczniku, wstąpił na prawach przysługujących prokuratorowi do postępowania toczącego się przed WSA, w tym przedstawił stanowisko w sprawie.

Rzecznik nie podzielił wykładni przepisu dokonanej przez ZUS Oddział w Gdańsku, który stwierdził, że podany we wniosku kod PKD 90.01.Z nie został potwierdzony w wykazie z GUS otrzymanym przez ZUS, według stanu na ostatni dzień miesiąca, w porównaniu do którego nastąpił spadek przychodu lub na ostatni dzień miesiąca go poprzedzającego, tzn. w grudniu 2019 r., co uniemożliwiło stwierdzenie spadku przychodu pomiędzy grudniem 2020 r. a grudniem 2019 r. z tej samej działalności oraz spełnienia jednego z warunków otrzymania zwolnienia ze składek. Rzecznik wskazał, że skarżąca faktycznie wykonuje działalność objętą kodem PKD 90.01.Z. Skarżąca jest skrzypaczką, która w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oferuje oprawę muzyczną i koncerty dla hoteli, restauracji, oprawę imprez okolicznościowych, itp. Tej okoliczności organ jednak nie ustalił, lecz bezpodstawnie oparł się wyłącznie na rejestrze REGON i to zarówno dokonując oceny spełnienia warunku do uzyskania prawa do zwolnienia, w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności według PKD (2007) w brzmieniu tak na dzień 30 listopada 2020 r., jak i za okres porównawczy, tj. na grudzień 2019 r., z czym nie sposób się zgodzić. W ocenie Rzecznika, ZUS nie przeprowadził prawidłowo postępowania dowodowego co do zakresu faktycznie prowadzonej działalności gospodarczej, w tym dowodów z dokumentów i wyjaśnień przedsiębiorcy, opierając się wyłącznie na rejestrze REGON i wpisie widniejącym tam w grudniu 2019 r.

W oparciu o dokumenty znajdujące się w dyspozycji Rzecznika, stan faktyczny sprawy prezentuje się następująco. Skarżąca zwróciła się do ZUS Oddział w Gdańsku o przyznanie jej prawa do zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, za okres od dnia 1 grudnia 2020 r. do dnia 31 stycznia 2021 r., wskazując że prowadzi działalność gospodarczą oznaczoną kodem PKD 90.01.Z. Decyzją z dnia 26 lutego 2021 r. ZUS Oddział w Gdańsku odmówił skarżącej prawa do zwolnienia w powyższym zakresie wskazując, że: *Jednym z warunków, które musiała Pani spełnić, aby skorzystać ze zwolnienia z opłacania składek było aby przychód z przeważającej działalności uzyskany w miesiącu grudniu 2020 roku był niższy o co najmniej 40 % w porównaniu do przychodu uzyskanego z tej działalności w miesiącu grudniu 2019 r. Podany we wniosku PKD 90.01.Z nie został potwierdzony w otrzymanym z GUS wykazie wg stanu na ostatni dzień miesiąca w porównaniu*

do którego nastąpił spadek przychodu lub na ostatni dzień miesiąca go poprzedzającego tzn. w grudniu 2019 r. nie wykonywała Pani działalności z kodem podanym we wniosku. W związku z powyższym brak możliwości stwierdzenia spadku przychodu pomiędzy grudniem 2020 r. a grudniem 2019 r. z tej samej działalności oraz spełnienia jednego z warunków otrzymania zwolnienia ze składek. W konsekwencji ZUS uznał, że skarżąca wykonywała działalność o kodzie PKD 90.01.Z w listopadzie 2020 r., grudniu 2020 r., lecz już nie w grudniu 2019 r., w którym to okresie, w ocenie ZUS – według bazy REGON – wykonywała ona działalność pod kodem PKD 90.03.Z. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie wzywał skarżącej o żadną dokumentację, uznając, że może opierać się wyłącznie na rejestrze REGON. Przedsiębiorca złożyła wniosek do ZUS o ponowne rozpoznanie sprawy oraz zwróciła się do Rzecznika o interwencję. Skarżąca wyjaśniła, że jest skrzypaczką i w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oferowała oprawę muzyczną i koncerty dla hoteli, restauracji, oprawę imprez okolicznościowych, itp. Wskazała ponadto, że przez cały czas działalności, tj. od 2008 r. jej przychód pochodził z występów muzycznych, czyli działalności oznaczonej kodem PKD 90.01.Z. Na dowód czego skarżąca przedłożyła do ZUS zaświadczenie z […] Hotel […] sp. z o. o., z którego wynikało, że świadczyła ona na rzecz ww. hotelu, w okresie od 2008 r. do 2020 r., usługi w zakresie oprawy muzycznej w Restauracji […], […] Hotel, podczas niedzielnych Brunch'ów oraz Bufetów Włoskich, wystawiając w tym okresie faktury z tytułu oprawy muzycznej. Ponadto skarżąca wskazała, że od listopada 2020 r. ma 100% spadek przychodów.

Decyzją z dnia 18 marca 2021 r. ZUS Oddział w Gdańsku, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 KPA w zw. z art. 31zq ust. 8 w zw. z art. 31zy ust. 1 ustawy o COVID-19 oraz § 10 ust. 1 rozporządzenia RM z dnia 19 stycznia 2021 r. utrzymał w mocy decyzję ZUS z dnia 26 lutego 2021 r. Na decyzję ZUS Oddział w Gdańsku z dnia 18 marca 2021 r. przedsiębiorca złożyła skargę do WSA. Skarżąca wskazywała, że spełnia przesłanki do zwolnienia z obowiązku opłacania składek za grudzień 2020 r. i styczeń 2021 r.

Skarżąca we wniosku do Rzecznika podkreślała, że na infolinii ZUS poinformowano ją, iż co prawda w rozporządzeniu będącym podstawą do zwolnienia ze składek nie ma zapisu o tym, że w przypadku przesłanki spadku przychodów należy porównywać kod PKD, który jest na dzień 30 listopada 2020 r. z kodem PKD np. na grudzień 2019 r., lecz zdaniem ZUS są to wytyczne znane pracownikom ZUS.

Zawiadomieniem z dnia 15 grudnia 2020 r. Rzecznik wstąpił do przedmiotowego postępowania sądowo-administracyjnego oraz podniósł, że zaskarżona decyzja ZUS z dnia 18 marca 2021 r. narusza przepisy prawa procesowego, mające istotny wpływ na wynik postępowania, tj.:

1) art. 6, art. 7, art. 8, art. 77 § 1 i art. 80 KPA w zw. z art. 12 PP poprzez błędne ustalenie przez organ, że nie ma możliwości ustalenia spadku przychodu uzyskanego przez skarżącą pomiędzy grudniem 2019 r. a grudniem 2020 r. z uwagi na to, że w bazie REGON w grudniu 2019 r. widnieje jako przeważający kod PKD 90.03.Z, pomimo że skarżąca faktycznie przez cały okres działalności gospodarczej, uzyskuje przychody z działalności oznaczonej kodem PKD 90.01.Z, świadcząc jako skrzypaczka usługi występów muzycznych, w szczególności dla hoteli i restauracji;
2) art. 7a KPA w zw. z art. 10 i art. 11 PP poprzez brak rozstrzygnięcia wątpliwości co do treści normy prawnej, stanowiącej podstawę do uzyskania przez skarżącą zwolnienia z opłacenia należnych składek na ubezpieczenie społeczne na korzyść skarżącej;
3) art. 107 § 3 w zw. z art. 8 i art. 11 KPA z uwagi na brak prawidłowego uzasadnienia podjętego rozstrzygnięcia przez organ, a w szczególności na brak uzasadnienia prawnego decyzji ZUS z dnia 18 marca 2021 r. oraz poprzez niewyjaśnienie skarżącej zasadności przesłanek, którymi organ kierował się przy załatwieniu sprawy z jej wniosku, co miało wpływ na wynik sprawy, tj. § 10 ust. 1 rozporządzenia RM z dnia 19 stycznia 2021 r. w zw. z art. 31zy ust. 1 ustawy o COVID-19 poprzez nieprawidłową wykładnię niniejszego przepisu prawa, czego wynikiem było błędne odmówienie skarżącej prawa do zwolnienia z obowiązku opłacenia należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne za okres od dnia 1 grudnia 2020 r. do dnia 31 stycznia 2021 r., w sytuacji gdy spełnione zostały ustawowe przesłanki do przyznania jej takiego prawa.

Niezależnie od argumentacji Rzecznika wskazanej w zawiadomieniu o wstąpieniu do sprawy, w zakresie prawidłowości dokonanej przez organ wykładni przepisu § 10 rozporządzenia RM z dnia 19 stycznia 2021 r., już samo określenie właściwego kodu PKD, w przypadku działalności gospodarczej przedsiębiorcy, która jest skrzypaczką, stwarzało dla skarżącej wiele trudności. Należy bowiem podkreślić, że kod PKD 90.01.Z dotyczy działalności związanej z wystawianiem przedstawień artystycznych. Natomiast kod PKD 90.03.Z dotyczy artystycznej i literackiej działalności twórczej. Taki stan rzeczy, w tym zbliżone brzmienie i zakres kodu PKD, tym bardziej powinien przemawiać na korzyść skarżącej, która z powodu epidemii COVID-19 znalazła się w trudnej sytuacji. W ocenie Rzecznika, organ rentowy, wydając w stosunku do przedsiębiorcy decyzję odmawiającą prawo do zwolnienia ze składek, niewłaściwie zinterpretował przepis § 10 rozporządzenia RM z dnia 19 stycznia 2021 r. Liczy

się bowiem faktycznie wykonywana działalność gospodarcza. Intencją prawodawcy było zaliczenie do kręgu beneficjentów tych świadczeniobiorców, których realna (faktyczna) przeważająca działalność jest tożsama z kodami PKD określonymi w ustawie, o czym świadczy również użyte sformułowanie w ww. przepisie dot. *(...) płatnika składek prowadzącego działalność (...).* Kod PKD ma charakter statystyczny i w żadnym wypadku nie przesądza o faktycznie (realnie) wykonywanej działalności. Standardowe klasyfikacje i nomenklatury stosuje się w statystyce, ewidencji i dokumentacji oraz rachunkowości, a także w urzędowych rejestrach i systemach informacyjnych administracji publicznej. Warto również podkreślić, że w aktualnym stanie prawnym domniemanie związane z rejestrem może być obalone. Gdyby nawet uznać, że wykładnia językowa § 10 rozporządzenia RM z dnia 19 stycznia 2021 r. odwołuje się do kodów PKD w znaczeniu typowo formalnym, z czym Rzecznik się nie zgadza, to mając na uwadze charakter wprowadzonej regulacji, należy stwierdzić, że opierając się wyłącznie na językowym rezultacie wykładni przedmiotowego przepisu, doszłoby do wypaczenia celów ustawy, jakimi było przeciwdziałanie negatywnym skutkom gospodarczym rozprzestrzeniania się COVID-19, w tym wsparcie najbardziej poszkodowanych przedsiębiorców działających w branżach, które znalazły się w trudnej sytuacji w związku z wprowadzonymi obostrzeniami. Właśnie z uwagi na ten cel, organy powinny dążyć do udzielenia pomocy wszystkim przedsiębiorcom, którzy rzeczywiście, a nie tylko formalnie spełniają kryteria do uzyskania wsparcia. Akceptacja stanowiska organu, oznaczałaby, że pomoc otrzymają wnioskodawcy, którzy mają wpisany kod PKD (2007) wymieniony w przepisie § 10 ust. 1 rozporządzenia RM z dnia 19 stycznia 2021 r., a rzeczywiście nie prowadzą działalności w zakresie objętym tym kodem. Natomiast ci, do których z woli ustawodawcy pomoc została skierowana, nie otrzymają jej ze względu na błędnie wpisany kod PKD. W myśl art. 32 Konstytucji RP każdy człowiek jest równy wobec prawa i każdy powinien być traktowany w jednakowy sposób przez władze publiczne. Zabrania się stosowania jakiejkolwiek dyskryminacji w życiu politycznym, społecznym i gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny. Zgodnie z treścią art. 2 Prawa przedsiębiorców, podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych zasadach. Jak wynika z wyżej przytoczonych przepisów, przyznanie uprawnienia jednym przedsiębiorcom, a odmówienie tego uprawnienia innym, będącym w takiej samej sytuacji, narusza zasadę równego traktowania przez władze publiczne. Powyższe narusza także zasadę ich niedyskryminowania w życiu gospodarczym. Skoro bowiem organ odmawia przedsiębiorcy, znajdującemu się w takiej samej sytuacji, jak inni przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą pod takim samym kodem PKD tj. 90.01.Z, pomocy ze strony Państwa, to może on

być przekonany, że jest dotknięty dyskryminacją. W związku z powyższym, zdaniem Rzecznika, nie do przyjęcia jest różnicowanie przedsiębiorców, znajdujących się w takiej samej sytuacji faktycznej, na podmioty, które otrzymują pomoc ze strony władz publicznych i na takie, które tej pomocy nie otrzymają. Rzecznik wyraził stanowisko, że organ zobowiązany był do ustalenia sytuacji przedsiębiorcy, w tym do ustalenia rodzaju faktycznie podejmowanej przez niego działalności gospodarczej. W przedmiotowej sprawie organ zupełnie jednak zaniechał podjęcia czynności zmierzających do zebrania pełnego materiału dowodowego. Organ nie przeprowadził żadnego postępowania wyjaśniającego w celu weryfikacji wniosku przedsiębiorcy, w tym nie wzywał go o przedstawienie dokumentów źródłowych, celem ustalenia, jaką faktycznie prowadził on działalność gospodarczą w okresie objętym wnioskiem o zwolnienie ze składek. Rzecznik wskazuje, że organ nie podjął nawet próby wyjaśnienia, czy informacje zawarte w rejestrach, odzwierciedlają stan zgodny z rzeczywistym. W ocenie Rzecznika, rozstrzygnięcie ZUS Oddział w Gdańsku, które nie znajduje oparcia w rzetelnie zgromadzonym materiale dowodowym, cechuje niedopuszczalna dowolność. Rzecznik podkreślił, że organ zobowiązany był do ustalenia sytuacji przedsiębiorcy w związku z koniecznością ustalenia rodzaju faktycznie podejmowanej przez niego działalności gospodarczej. W przedmiotowej sprawie organ zaniechał jednak podjęcia czynności procesowych zmierzających do zebrania pełnego materiału dowodowego. Rzecznik podkreślił więc, że organ, mając wątpliwości co do treści normy prawnej, winien je rozstrzygnąć na korzyść przedsiębiorcy, chyba że sprzeciwiają się temu sporne interesy stron albo interesy osób trzecich, na które wynik postępowania ma bezpośredni wpływ, co w niniejszej sprawie nie zachodzi. Wydanie rozstrzygnięcia przez organ administracji publicznej w sprawach, w których wątpliwości interpretacyjne rozstrzygnięto na niekorzyść strony, istotnie obniżają zaufanie do państwa, a także do stanowionego przez nie prawa. Warto także wskazać, że w ocenie Rzecznika, ZUS nie mógł oceniać działalności skarżącej, w oparciu o rejestr REGON na grudzień 2020 r., czy na grudzień 2019 r., gdyż nie miał do tego upoważnienia. Ustawodawca w § 10 rozporządzenia RM z dnia 19 stycznia 2021 r. nie wskazał, aby do wykazania przez przedsiębiorcę spadku przychodów, ZUS miał prawo odwoływać się do oznaczenia PKD, pod jakim dany przedsiębiorca prowadził działalność gospodarczą np. w grudniu 2019 r. Należy wskazać, że z ww. przepisu, jak i z samego wniosku złożonego przez skarżącą do ZUS wynika, że przedsiębiorca zobowiązany był do podania kodu PKD z przeważającej działalności na dzień 30 listopada 2020 r., zaś jego przychód uzyskany z tej działalności gospodarczej w grudniu 2020 r. musiał być niższy co najmniej o 40% w stosunku do przychodu uzyskanego odpowiednio w grudniu 2019 r. Wskazać jednak należy, że z literalnego brzmienia § 10

rozporządzenia RM z dnia 19 stycznia 2021 r. nie wynika także wprost, aby wolą ustawodawcy było wykazanie przez przedsiębiorcę spadku, o co najmniej 40 %, przychodu wyłącznie z tytułu przeważającej działalności prowadzonej według PKD na dzień 30 listopada 2020 r., a jedynie w ogóle spadku przychodu, porównując grudzień 2020 r. do grudnia 2019 r.: *był niższy co najmniej o 40% w stosunku do przychodu uzyskanego w miesiącu poprzednim lub w analogicznym miesiącu roku poprzedniego*. Z treści decyzji ZUS z dnia 26 lutego 2021 r. wynika jednak, że taki proces ZUS przeprowadził, gdyż wskazał wprost, że*: (...) w grudniu 2019 r. nie wykonywała Pani działalności z kodem podanym we wniosku.* Podobnie uczynił ZUS w treści decyzji z dnia 18 marca 2021 r.*: Po zweryfikowaniu Pani wpisu w bazie REGON stwierdziliśmy, że w grudniu 2019 roku prowadziła Pani działalność oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności z kodem 90.03.Z. (...) w związku z tym brak jest możliwości ustalenia spadku przychodu uzyskanego między grudniem 2019 a grudniem 2020 r.* Takie postępowanie ZUS jest błędne. Przedsiębiorca musiał bowiem, w świetle przepisów, jedynie wykazać, że jego przychód z działalności, w rozumieniu przepisów podatkowych, uzyskany w jednym z dwóch miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia wniosku, był niższy co najmniej o 40% w stosunku do przychodu uzyskanego w miesiącu poprzednim lub w analogicznym miesiącu roku poprzedniego. Niezależnie od tego, nawet gdyby uznać, że chodzi o wykazanie spadku przychodów w wysokości 40% z działalności przeważającej, to i tak w ocenie Rzecznika, co także potwierdzają już sądy administracyjne, należy badać faktyczną, rzeczywistą działalność gospodarczą przedsiębiorcy, a nie wpisy w rejestrach. Czynności takich należy dokonywać zwłaszcza w sytuacji, w której przedsiębiorca przedstawia inne okoliczności, niż wynikające z formalnego wpisu, obalając domniemanie zgodności wpisu w rejestrze ze stanem faktycznym. Pozostaje także kwestia braku upoważnienia odwoływania się przez ZUS do rejestru w brzmieniu na grudzień 2019 r. Organy państwa powinny działać także na zasadzie pogłębiania zaufania przedsiębiorcy do władzy publicznej, proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania (art. 12 Prawa przedsiębiorców). Na podstawie art. 10 ust. 1 Prawa przedsiębiorców organ kieruje się w swoich działaniach zasadą zaufania do przedsiębiorcy, zakładając, że działa on zgodnie z prawem, uczciwie oraz z poszanowaniem dobrych obyczajów, zaś w oparciu o art. 11 PP – zgodnie z zasadą przyjaznej interpretacji przepisów. W ocenie Rzecznika, dokonując interpretacji ww. uregulowań należy mieć na względzie, że przyjęty w tej ustawie pakiet rozwiązań powinien w jak najszerszym zakresie służyć wsparciu przedsiębiorców. W przypadku pojawienia się jakichkolwiek wątpliwości co do stanu faktycznego lub treści stosowanej przez organy normy prawnej, wątpliwości te, zgodnie z art. 10 ust. 1 i art. 11 ust. 1

PP, powinny być rozstrzygane na korzyść przedsiębiorcy, a ponadto organ powinien kierować się zasadami KPA. Przyjęta przez ZUS interpretacja świadczy o zignorowaniu ww. zasad.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 7 września 2021 r.[411] uchylił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 marca 2021 r. oraz decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 lutego 2021 r. Jak wskazał WSA w Gdańsku*: Zastosowany przez organ jako jedyny sposób (dowód) spełnienia wymogu do otrzymania ulgi – wpis w rejestrze – nie znajduje uzasadnienia ani jako pełniący funkcję zabezpieczenia przed dostępem do skorzystania z ulgi podmiotów nieuprawnionych, ani jako uproszczenie procedur.(...).* Sąd stwierdził nawet, że taki sposób stosowania przepisów o pomocy przez organy narusza zasadę proporcjonalności oraz równości wobec prawa*: (...) w ocenie Sądu, przyjęty na podstawie wskazanej w sprawie regulacji jedyny sposób weryfikacji warunku prowadzenia działalności gospodarczej według podanego PKD nie przyczynia się do realizacji celu ustawy COVID-19, nie dochowuje zasady proporcjonalności, jak również w efekcie prowadzi do naruszenia zasady równości wobec prawa. (...) Wpis w rejestrach tych, jak już powiedziano nie ma charakteru pewnego, tj. korzysta z domniemania prawdziwości, jednak jest ono wzruszalne, a zatem nie można takiego wpisu traktować jako gwarancji, że podmiot wnioskujący o ulgę na pewno spełnia wymóg ustawowy, co uzasadniałoby wyłączność takiego dowodu i przesądzało o prawidłowości postępowania organu. Zwłaszcza, że istnieje inna możliwość wykazania spełnienia wymaganego warunku. Ponadto, jak wskazano wpis w rejestrze jest oświadczeniem wiedzy przedsiębiorcy, podobnie jak oświadczenie we wniosku. Zdaniem Sądu, wpisy w rejestrach, jako jedyny sposób weryfikacji spełnienia kryterium przyznania ulgi, nie wypełniają również swojej funkcji jako "uproszczenie" procedur. Nie ulega wątpliwości, że uproszczenie procedur ma ułatwić skorzystanie ze wsparcia (w tym skrócenie procedury), do czego jednak ww. sposób weryfikacji, w sprawie nie prowadzi. Wpis w odpowiedniej rubryce rejestru jako jedyny warunek spełnienia wymogu, de facto powoduje wykluczenie ze wsparcia podmiotów, które w warstwie merytorycznej warunek do przyznania ulgi spełniają (prowadzą na dzień złożenia wniosku działalność według podanych PKD), a jedynie nie spełniają warstwy formalnej (uchybiły obowiązkom statystycznym). Tak więc, zdaniem Sądu, przyjęty przez organ sposób wykładni wskazanych przepisów o COVID-19, a co za tym idzie sposób weryfikacji spełnienia wymogu do przyznania ulgi, jest nieproporcjonalny do skutków, jakie wywołuje. Przyjęty sposób weryfikacji podmiotów uprawnionych nie może w skutkach prowadzić do wykluczenia z pomocy podmiotów, które w rzeczywistości warunek*

[411] Sygn. akt. I SA/Gd 721/21.

spełniają, co mogą wykazać w inny sposób. Uproszczenie procedur nie może powodować, że wnioskodawcy nie będą mieli jednakowej możliwości skorzystania ze wsparcia. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku przypomniał ponadto, że do postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją z mocy art. 180 KPA oraz art. 123 ustawy o SUS mają zastosowanie przepisy KPA, a w tym zasady ogólne, stanowiące między innymi, że organy administracji publicznej winny: stać na straży praworządności (art. 7 KPA), prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie do władzy publicznej (art. 8 § 1 KPA), wypełniać wobec stron obowiązki informacyjne (art. 9 KPA), zapewnić stronom udział w postępowaniu (art. 10 § 1 KPA), a także działać wnikliwie i szybko (art. 12 § 1 KPA). Przepis art. 77 § 1 KPA nakłada też na organy obowiązek podejmowania wszelkich niezbędnych czynności, zmierzających do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. Dopiero zatem podjęcie niezbędnych ustaleń pozwala organowi na zajęcie stanowiska w sprawie. W konsekwencji WSA stwierdził, że ze względów wskazanych powyżej zaskarżone rozstrzygnięcia ZUS ocenić należy jako wadliwe, bowiem przedwcześnie przyjęto, że skarżąca podlega wyłączeniu z kręgu podmiotów mogących ubiegać się o ulgę bez umożliwienia wykazania, że skarżąca spełnia kryterium prowadzenia na dzień złożenia wniosku działalności według PKD wskazanych w przepisach. Jednocześnie, zdaniem Sądu, organ dokonał nieprawidłowej wykładni treści analizowanego przepisu, bowiem z jego językowego brzmienia wynika, że ulgę należy przyznać na wniosek płatnika prowadzącego, na dzień złożenia wniosku z opłacania składek, działalność gospodarczą oznaczoną według wskazanego PKD, jako rodzaj działalności z wymienionymi tam kodami. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku zgodził się z zarzutami skargi, że takie rozumienie analizowanej regulacji jest wadliwe, pomija bowiem kwestię faktycznej działalności danego podmiotu.

9. Sprawa przedsiębiorcy, który wniósł o interwencję Rzecznika w związku z prowadzoną przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych egzekucją administracyjną należności pieniężnych z tytułu posiadanych zaległości w zakresie składek na ubezpieczenia w łącznej kwocie 197 811,22 zł, w tym za 2020 r. w kwocie 33 942,15 zł.

Przedsiębiorca wskazał, że składał do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wnioski o umorzenie zaległości lub ich rozłożenia na raty. Każdy z wniosków, z przyczyn formalnych był przez organ załatwiany negatywnie. Głównym powodem był fakt, że przedsiębiorca posiadał nieuregulowane należności w opłacaniu składek bieżących, co uniemożliwiało mu skuteczne złożenie wniosku o rozłożenie zaległości na raty. Natomiast wpłacane przez przedsiębiorcę

sumy pieniężne na poczet składek bieżących, były zaliczane przez ZUS na rzecz najstarszych zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia, które przedsiębiorca posiadał w ZUS.

Rzecznik podniósł, że w pismach kierowanych do organu, przedsiębiorca zawsze podkreślał, że nigdy nie uchylał się od opłacania należności publicznoprawnych. Ponadto Rzecznik wyjaśnił, że warunki, jakie nastąpiły na skutek wprowadzenia na terenie kraju stanu zagrożenia epidemicznego oraz wprowadzone odgórnie obostrzenia związane z pandemią, uniemożliwiły normalne funkcjonowanie firmy przedsiębiorcy i uzyskiwanie przychodów w wysokościach sprzed pandemii. Przedsiębiorca bowiem w piśmie do Rzecznika poinformował, że obecnie, wobec zajęcia rachunku bankowego, nie jest w stanie regulować innych płatności i utrzymać siebie oraz swojej rodziny. W opinii Rzecznika, z pism przedsiębiorcy w sposób jednoznaczny wynikało, że nie uchylał się on od uregulowania powstałego zadłużenia i chciałby je spłacić, np. w układzie ratalnym, jednakże prowadzona egzekucja z rachunku bankowego i księgowanie wpłacanych składek bieżących na najstarsze zaległości, uniemożliwiały mu spełnienie warunków formalnych do zawarcia przedmiotowego układu ratalnego. W swoim piśmie Rzecznik podkreślił, że przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji, należna jest pomoc, tym bardziej, że przedsiębiorca wyrażał zawszę wolę współpracy i spłaty zadłużenia.

Na skutek podjętej interwencji organ poinformował Rzecznika, że w związku z zawartą z przedsiębiorcą umową o rozłożenie na raty należności z tytułu składek oraz kosztów egzekucyjnych, organ zawiesił prowadzone wobec przedsiębiorcy postępowanie egzekucyjne i uchylił czynności egzekucyjne w postaci zajęć rachunków bankowych oraz zajęć wierzytelności.

10. Sprawa przedsiębiorcy, któremu Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska wymierzył administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000,00 zł za prowadzenie wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania odpadów niezgodnie z art. 25 ust. 6a ustawy o odpadach.

Przedsiębiorca zwrócił się do Rzecznika o udział w postępowaniu przed ww. organem. Rzecznik, korzystając ze swoich kompetencji, wstąpił na prawach przysługujących prokuratorowi do postępowania wszczętego z odwołania przedsiębiorcy.

We wniosku o interwencję złożonym do Rzecznika przedsiębiorca wskazał, że od 2011 r. prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą polegającą na dystrybucji materiałów eksploatacyjnych do drukarek. Ponadto zbiera i transportuje odpady w postaci zużytych tonerów do drukarek. W dniach od 17 do 24 czerwca 2020 r. została przeprowadzona pozaplanowa kontrola, która podjęta została w związku z koniecznością aktualizacji decyzji

starosty z 2015 r. w przedmiocie zezwolenia na zbieranie odpadów. Przedsiębiorca zwrócił uwagę w szczególności na to, że przedmiotem jego działalności jest dystrybucja materiałów eksploatacyjnych do drukarek, a także zbieranie i transport odpadów w postaci zużytych tonerów i kartridży do drukarek biurowych, które oznaczone są kodem 16 02 14 (zużyte urządzenia inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 13), przy czym największa masa odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie w miejscu magazynowania wynosi 3,5 Mg; łączna masa wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w ciągu roku wynosi 1000 Mg/rok. W związku z nowelizacją ustawy o odpadach przedsiębiorca na przełomie stycznia i lutego 2019 r. wyposażył zakład w system wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, a przed dniem 22 lutego 2019 r. system wizyjny spełniał wszystkie wymagania z art. 25 ustawy o odpadach, obowiązujące na tamten czas. Na początku grudnia 2019 r. przedsiębiorca przekazał do organu informacje umożliwiające logowanie do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania odpadów w sposób zapewniający zachowanie tych informacji w poufności. Przedsiębiorca wskazał również, że w sprawie zachodzą okoliczności uzasadniające odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu z powołaniem na art. 189f KPA. Przedsiębiorca podkreślił, że zarzucane mu naruszenie dotyczyło art. 25 ust. 6a ustawy o odpadach w brzmieniu obowiązującym od dnia 6 września 2020 r. Zwrócił także uwagę, że jako na posiadaczu odpadów obowiązanym uzyskać zezwolenie na zbieranie odpadów, ciąży na nim szereg obowiązków, w tym prowadzenie wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania. Dalsze przepisy art. 25 ustawy o odpadach, tj. ust. 6b-6f, 6h i 6i, a także przepisy wydane na podstawie ust. 8a, określają *de facto* szczegółowe warunki prowadzenia monitoringu wizyjnego. Fakt, że już na przełomie stycznia i lutego 2019 r., tj. w ustawowym terminie wyposażył miejsce zbierania odpadów w monitoring wizyjny, a także zapewnił adekwatne łącze internetowe, potwierdzają także faktury zakupowe na sprzęt i usługi internetowe, jak i wyniki kontroli. Przedsiębiorca podkreślił, że „o ile zatem od 6 września do 4 grudnia 2019 r., faktycznie organ nie posiadał danych dostępowych do monitoringu prowadzonego przez przedsiębiorcę, o tyle monitoring w tym okresie był prowadzony zgodnie z pozostałymi wytycznymi wynikającymi z obowiązujących przepisów". Przedsiębiorca wskazał, że prowadził wizyjny system kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, co stanowi wypełnienie podstawowego obowiązku z art. 25 ust. 6a ustawy o odpadach; zapewniał rejestrowanie zapisu obrazu wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania i przechowywał ten zapis przez co najmniej okres 1 miesiąca od daty dokonania zapisu, co stanowi wypełnienie obowiązku z art. 25 ust. 6b ustawy o odpadach;

posiadał techniczne możliwości i był gotowy udostępnić utrwalony obraz lub jego kopię na żądanie organu uprawnionego do kontroli działalności w zakresie gospodarki odpadami, sądu, prokuratury, Policji, Krajowej Administracji Skarbowej, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego, co stanowi wypełnienie obowiązku z art. 25 ust. 6c ustawy o odpadach; prowadził także wizyjny system kontroli miejsca magazynowania odpadów przy użyciu urządzeń technicznych zapewniających przez całą dobę zapis obrazu i identyfikacji osób przebywających w tym miejscu, co stanowi wypełnienie obowiązku z art. 25 ust. 6d ustawy o odpadach; we właściwy sposób przechowywał i zabezpieczał zapis obrazu wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania odpadów przed dostępem osób nieuprawnionych oraz jego utratą, w szczególności wskutek zniszczenia lub kradzieży, co stanowi wypełnienie obowiązku z art. 25 ust. 6e ustawy o odpadach. Przedsiębiorca posiadał techniczne możliwości udostępnienia obrazu w czasie rzeczywistym Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, a jego jedyne zaniedbanie polegało na nieprzekazaniu temu organowi informacji umożliwiających logowanie do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania. Zdaniem przedsiębiorcy wskazane przez niego okoliczności winny zostać uwzględnione przez organ, co uzasadnia wniosek dowodowy zawarty w piśmie przedsiębiorcy. O znikomej wadze naruszenia prawa przez przedsiębiorcę świadczyło w jego ocenie wypełnianie w terminie pozostałych obowiązków związanych z prowadzeniem monitoringu. W konsekwencji naruszenie obejmowało niewielki zakres obowiązków ciążących na posiadaczu odpadów. Rodzaj odpadów magazynowanych przez przedsiębiorcę cechuje bardzo niski poziom palności, co w rezultacie powoduje, że brak przekazania danych dostępowych do monitoringu w żaden sposób nie stwarzał ryzyka dla życia i zdrowia ludzi lub środowiska. Naruszenie miało charakter formalny, a tym samym nie doprowadziło do naruszenia żadnych dóbr prawnie chronionych przez ustawę o odpadach, a w szczególności wspomnianego wyżej życia i zdrowia ludzi oraz środowiska. W konsekwencji, jak podniósł przedsiębiorca, możliwość wystąpienia negatywnych skutków faktycznych w związku ze stwierdzonym naruszeniem należy oceniać jako mało prawdopodobne. W każdej chwili – na wezwane organu – przedsiębiorca mógł przedstawić dostęp do monitoringu. Nieprzekazanie danych wynikało z wątpliwości interpretacyjnych przepisów prawa. Przedsiębiorca zwrócił również uwagę na spełnienie drugiej przesłanki przewidzianej w art. 189f ust. 1 pkt 1 KPA, wskazując na to, że zaprzestał dobrowolnie naruszania prawa, a nie w konsekwencji posłużenia się przez organy administracji publicznej środkami przymusu państwowego, w szczególności środkami egzekucji administracyjnej, jeszcze przed rozpoczęciem kontroli i wszczęciem postępowania administracyjnego. Zwłoka

w udostępnieniu danych dostępowych dla organu nie była wyrazem złej woli przedsiębiorcy, czy chęci zatajenia sposobu prowadzenia działalności (*nota bene* i tak w tym czasie utrwalono zapis z monitoringu na nośniku), lecz wynikała z wątpliwości natury prawnej dotyczących działalności prowadzonej przez przedsiębiorcę. Przedsiębiorca wyjaśnił, że był przekonany, że obowiązek ten nie dotyczy zbieranych przez niego odpadów z uwagi na ich niską podatność na spalanie. Mianowicie generalną zasadą przy projektowaniu i eksploatacji urządzeń i instalacji elektrycznych jest to, aby osoby oraz urządzenia stałe i materiały, które się w nich znajdują były trwale zabezpieczone przed szkodliwymi skutkami nagrzewania i/lub wywołanego przez nie promieniowania cieplnego. Zabezpieczenie to powinno chronić w szczególności przed: spalaniem lub zniszczeniem materiałów, oparzeniem, zakłóceniem bezpiecznego działania zainstalowanych urządzeń elektrycznych. Wobec tych wymogów do produkcji sprzętu elektrycznego i elektronicznego stosuje się materiały trudno zapalne, nierozprzestrzeniające płomienia o małej wartości wydzielanej energii, niewydzielające podczas spalania substancji szkodliwych i toksycznych. W przypadku tworzyw sztucznych stosowane w elementach i obudowach sprzętu uniepalniacze fosforowe zwiększają temperaturę zapłonu do ok. 320°C i zaliczane są do kasy palności V-0. Wprawdzie dalsza analiza doprowadziła do konieczności wydania operatu przeciwpożarowego, co potwierdziło palność tych odpadów, to nie zmienia to faktu, że zbierane przez przedsiębiorcę odpady mają charakter odpadów trudnopalnych. Tym samym ich magazynowanie jest objęte niewielkim ryzykiem ewentualnego zapłonu. Przedsiębiorca podkreślił, że zwłoka w przedstawieniu danych dostępowych wynikała z wątpliwości interpretacyjnych dotyczących zbiegu przepisów intertemporalnych zawartych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 29 sierpnia 2019 r. w sprawie wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów[412] oraz ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw[413]. Otóż w myśl § 7 rozporządzenia MŚ z dnia 29 sierpnia 2019 r., jego przepisy weszły w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów § 4 ust. 4-6, które weszły w życie z dniem 22 lutego 2021 r. Innymi słowy oznaczało to, że przepisy przedmiotowego rozporządzenia weszły w życie dopiero w dniu 17 grudnia 2019 r. W opisanej sytuacji pojawiały się wątpliwości dotyczące terminu przekazania danych dostępowych, gdyż pojawił się pogląd, iż terminem właściwym jest dzień wejścia w życie rozporządzenia w sprawie monitoringu wizyjnego, a nie nowelizacja ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, która doprowadziła do zmiany art. 25

[412] Dz. U. z 2019 r. poz. 1755, dalej: rozporządzenie MŚ z dnia 29 sierpnia 2019 r.
[413] Dz. U. z 2019 r. poz. 1579 ze zm.

ustawy o odpadach z dniem 6 września 2019 r. Przedsiębiorca był przekonany, że dane dostępowe do monitoringu wizyjnego należy przekazać przed dniem wejścia w życie rozporządzenia w sprawie monitoringu wizyjnego, zwracając uwagę na zasady wynikające z art. 10 PP. Przedsiębiorca podkreślił również, że w prawie 10-letniej historii istnienia nigdy nie stwierdzono naruszeń przepisów związanych z szeroko rozumianą gospodarką odpadami, a jego misją i celem było od początku istnienia zmniejszanie negatywnego wpływu na środowisko w związku z wytwarzaniem odpadów, a także zagospodarowanie problemowych odpadów w postaci tzw. elektrośmieci. Nadto przedsiębiorca wskazał, że jest mikroprzedsiębiorcą i nawet przy wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej w dolnych granicach, tj. 5 000,00 zł, będzie to sankcja nieproporcjonalna do skali naruszenia oraz w sposób odczuwalny wpłynie na sytuację finansową firmy. Przedsiębiorca złożył odwołanie od decyzji w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

Rzecznik uznał, że zaskarżona decyzja została wydana z rażącym naruszeniem prawa i stanowi rażące pogwałcenie praw przedsiębiorcy oraz pozostaje w sprzeczności zarówno z oceną stanu faktycznego zdarzenia będącego przedmiotem prowadzonego przez organy postępowania, jak i z regulacjami przywoływanymi w podnoszonych zarzutach. W ocenie Rzecznika, zaskarżona decyzja jest nieważna, gdyż została wydana z rażącym naruszeniem prawa. Rzecznik podkreślił, że zawarte przez organ w protokole kontroli informacje, m.in. że w magazynie zamontowany jest monitoring wizyjny z dostępem do Internetu, online przekazanym terminowo do organu, oznaczają, że w toku kontroli organ nie stwierdził żadnych naruszeń, które uprawniałyby go do wydania zaskarżonej decyzji. Rzecznik wskazał również, że został sporządzony poza postępowaniem kontrolnym dokument w postaci „Protokół z narady pokontrolnej", w którym stwierdzono, że nie uwzględniono uchybienia polegającego na nieterminowym przekazaniu dostępu do monitoringu do organu. Poinformowano kontrolowanego o działaniach pokontrolnych związanych z art. 194 pkt. 2c ustawy o odpadach. Jak podniósł Rzecznik, w sporządzeniu dokumentu w postaci „Protokołu z narady pokontrolnej" nie brały udziału osoby wskazane w art. 41a ustawy o odpadach, które uczestniczyły w kontroli przeprowadzonej przez wojewódzki inspektorat ochrony środowiska na wniosek starosty. Zgodnie z art. 197 pkt. 1 ustawy o odpadach wojewódzki inspektorat ochrony środowiska stwierdził naruszenie w szczególności na podstawie kontroli, w tym dokonanych w ich trakcie pomiarów lub za pomocą innych środków, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie. W ocenie Rzecznika niezgodne z przepisami prawa i budzące poważne wątpliwości jest sporządzenie przez organ dokumentu w postaci „Protokołu z narady

pokontrolnej", również w kontekście nie zamieszczenia w nim przez organ żadnego pouczenia o prawie wniesienia do tego protokołu umotywowanych zastrzeżeń i uwag. Zdaniem Rzecznika stanowisko organu pierwszej instancji wyrażone w zaskarżonej decyzji było nieprawidłowe, szczególnie, jeżeli uwzględni się treść art. 6 i art. 7 oraz art. 8 KPA. Rzecznik zwrócił również uwagę na uregulowanie art. 7 Konstytucji RP i wyrażoną w nim zasadę legalizmu, w świetle której organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie.

Główny Inspektor Ochrony Środowiska uchylił decyzję Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, jako organu pierwszej instancji w całości i odstąpił od wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 5.000,00 zł w związku z nieprzekazaniem przez przedsiębiorcę Wojewódzkiemu Inspektoratowi Ochrony Środowiska dostępu do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania odpadów w czasie rzeczywistym przez system teleinformatyczny, w ustawowym terminie i pouczył o obowiązku zapewniania dostępności do obrazu z wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania odpadów palnych w czasie rzeczywistym przez system teleinformatyczny wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska. Organ drugiej instancji przychylił się do stanowiska, że zaszły przesłanki do zastosowania art. 189f KPA, zgodnie z którym organ administracji publicznej w drodze decyzji odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Takie warunki zostały spełnione w niniejszej sprawie, gdyż waga stwierdzonego naruszenia była znikoma, bowiem strona zaprzestała naruszenia prawa, a nadto w okresie trwania naruszenia nie doszło do zagrożenia, które mogłoby wpłynąć negatywnie na życie lub zdrowie ludzi oraz środowiska oraz nie stwierdzono innych naruszeń.

11. Sprawa przedsiębiorcy, który zwrócił się do Rzecznika z wnioskiem o interwencję w kwestii złożonego przez niego do Prezydenta Miasta–Zarządu Dróg Miejskich wniosku o wyznaczenie dodatkowego miejsca postojowego, gdyż utrudnia mu to prowadzenie działalności gospodarczej.

Przedsiębiorca wskazał, że w listopadzie 2020 r. wystąpił do Zarządu Dróg Miejskich z prośbą o podjęcie inicjatywy w sprawie dostosowania koperty postojowej D-26 znajdującej się na ul. […] w miejscowości […] poprzez wyznaczenie dodatkowej koperty z takim oznaczeniem, przylegającej bezpośrednio do już istniejącej. Przedsiębiorca podkreślił, że jest największym franczyzobiorcą sieci sklepów „X", a w jej ramach prowadzi między innymi sklep przy ul. […] w miejscowości […]. Z uwagi na to, że zmiany w infrastrukturze ulicy wyłączyły możliwość

postoju w obrębie prowadzonego sklepu nawet dla małych samochodów dostawczych, przedsiębiorca zwrócił się nie tylko do Zarządu Dróg Miejskich, ale także do Miejskiego Inżyniera Ruchu o podjęcie inicjatywy w sprawie dostosowania koperty postojowej D-26. Przedsiębiorca umotywował złożony wniosek względami bezpieczeństwa, wskazując że standardowe samochody dostawcze, dzięki którym zaopatrywany jest prowadzony przez niego sklep, mają długość 6–7 metrów, podczas gdy istniejąca koperta D-26 ma zaledwie długość 5,20 metra. Przedsiębiorca podkreślił, że przy każdorazowej dostawie do okolicznych sklepów standardowy samochód dostawczy „wystaje" poza miejsce wyznaczone kopertą, co w konsekwencji naraża parkujące tam samochody zaopatrzeniowe na mandaty. Zdaniem przedsiębiorcy wyznaczenie dodatkowej koperty D-26 rozstrzygnęłoby problem – długość miejsca dla dostawców wynosiłaby bowiem ponad 10 metrów. Przedsiębiorca wskazał, że chciałby w sposób bezpieczny, bez narażania na postępowanie mandatowe prowadzić działalność handlową, która także wpływa na rozwój gospodarki Wielkopolski. Dodatkowo do wniosku przedsiębiorca załączył listę sklepów oraz mieszkańców, którzy poparli jego wniosek skierowany do Zarządu Dróg Miejskich oraz Miejskiego Inżyniera Ruchu.

Sytuacja do jakiej doszło w niniejszej sprawie uzasadniała przychylenie się do wniosku złożonego przez przedsiębiorcę o interwencję przez Rzecznika i podjęcie działań zmierzających do zapewnienia skutecznej ochrony praw przedsiębiorców oraz usprawnienia trybu załatwiania sprawy w tym zakresie (art. 11 ust. 1 ustawy o Rzeczniku). Rzecznik zwrócił się do Zarządu Dróg Miejskich z wnioskiem o podjęcie działań i udzielenie wyjaśnień, wskazując na stan faktyczny wynikający z oświadczeń przedsiębiorcy.

Organ poinformował Rzecznika, że po ponownym przeanalizowaniu sprawy doszedł do wniosku, iż możliwe jest wydłużenie istniejącego zastrzeżonego miejsca postojowego do 7–8 metrów, pozostawiając jedno ogólnodostępne miejsce postojowe. Organ wskazał również, że z uwagi na konieczność zmiany organizacji ruchu przez Miejskiego Inżyniera Ruchu wykonanie oznakowania planowane jest na wiosnę 2022 r., tj. przy sprzyjających warunkach atmosferycznych.

III. Działania informacyjno – edukacyjne

1) w dniu 16 lutego 2021 r. – udział wraz z prelekcją w Konferencji Zawodowej zorganizowanej przez Wielkopolski Oddział Krajowej Izby Doradców Podatkowych i Polską Izbę Biegłych Rewidentów, której tematem były: „Tarcze Antykryzysowe w praktyce i rola ekspertów w okresie pandemii".

Prelekcja pt. *Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców i jego rola jako organu ochrony prawa w dostępie przedsiębiorców do środków przewidzianych w Tarczach antykryzysowych oraz w Tarczy finansowej. Przykłady działań Rzecznika*. W ramach wystąpienia przedstawiono: przykłady działań Rzecznika o charakterze legislacyjnym, w przedmiocie wniosków o objaśnienia prawne; przykłady bezpośrednich interwencji Rzecznika związanych z Tarczą finansową 2.0 w konkretnych sprawach przedsiębiorców oraz wcześniejszych skutecznych interwencji Rzecznika, dotyczących tarcz pomocowych;

2) w dniu 12 kwietnia 2021 r. – współorganizacja wraz z prowadzeniem otwartego posiedzenia Zespołu Roboczego ds. Recyklingu i Gospodarki Odpadami dla Przedsiębiorców, zorganizowanego w formie wideokonferencji, z przedmiotem obrad: *Możliwości uzyskania zwolnienia z opłat produktowych w związku z BDO*.

Prelekcja pt. *Działania Rzecznika MŚP w związku z opłatą opakowaniową i opakowaniami*. W spotkaniu szkoleniowo-informacyjnym udział wzięli przedsiębiorcy oraz przedstawiciele Urzędu Marszałkowskiego w Poznaniu;

3) w dniu 15 czerwca 2021 r. – udział w spotkaniu interesariuszy Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu;

4) w dniu 20 czerwca 2021 r. – współorganizacja i udział w XXV Posiedzeniu Rady Przedsiębiorców w Licheniu Starym;

5) w dniu 7 grudnia 2021 r. – współorganizacja II Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej z cyklu „Prawo dla przedsiębiorców", pt. *Wsparcie państwa na rzecz MŚP*.

Cykl ogólnopolskich konferencji pod hasłem „Prawo dla przedsiębiorców" stanowi wspólną inicjatywę Wydziału Prawa i Administracji UAM w Poznaniu oraz Rzecznika. Pierwsza edycja ww. konferencji odbyła się 3 grudnia 2019 r. w Collegium Iuridicum Novum WPiA w] Poznaniu, a jej tematem przewodnim była: *Kontrola MŚP w świetle zasady zaufania państwa do przedsiębiorcy*. Ubiegła edycja zaowocowała zainicjowaniem niezwykle obiecującej współpracy Rzecznika z Wydziałem Prawa i Administracji UAM w Poznaniu w obszarze wspólnych badań i analiz. Mając na uwadze dalszą wolę współpracy, a także wychodząc naprzeciw wyzwaniom, przed którymi stoją przedsiębiorcy, Komitet Organizacyjny konferencji z cyklu „Prawo dla przedsiębiorców" rozpoczął prace nad jej drugą edycją. Należy przy tym zauważyć, że wśród wielu istotnych i pilnych zagadnień prawnych dla przedsiębiorców, Komitet Organizacyjny postanowił skupić uwagę uczestników na publiczno-prawnych aspektach wsparcia państwa na rzecz MŚP. Powyższy temat był uzasadniony szeregiem okoliczności, zarówno o podłożu faktycznym, jak i prawnym. Wśród nich kluczowe

znaczenie odegrał kryzys wywołany pandemią COVID-19, a także wiążąca się z nimi destabilizacja systemu prawnego oraz ograniczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej. Wskazane okoliczności doprowadziły do utraty płynności finansowej przez tysiące przedsiębiorców. Odpowiedzią na to zjawisko były rekompensaty państwa, czego wyrazem były chociażby kolejne tzw. „tarcze antykryzysowe". Dotychczasowy dyskurs naukowy nie wyczerpał przedstawionego tematu, a tym samym stworzył niezwykle atrakcyjną i jednocześnie potrzebną społecznie tematykę badań w obszarze publicznego prawa gospodarczego. Z drugiej strony, przedsiębiorcy stanęli przed koniecznością dostosowania się do nowych trendów gospodarczych i potrzeb rynkowych. Dlatego też wielu z nich oczekuje na możliwości uzyskania dodatkowego wsparcia finansowego na swoją działalność, przede wszystkim z funduszy przewidzianych w ramach nowej perspektywy finansowej Unii Europejskiej oraz w Krajowym Planie Odbudowy, stanowiącym podstawę do dystrybucji środków przewidzianych w ramach europejskiego Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności. Odpowiadając zatem na wskazane potrzeby przedsiębiorców, Rada Programowa konferencji postanowiła tę edycję konferencji poświęcić analizie aktualnego stanu prawnego, projektowanym regulacjom oraz praktyce. W tym celu konferencja została podzielona na następujące części:

I. sesję plenarną, z udziałem przedstawicieli nauki, którzy odnieśli się do węzłowych zagadnień o charakterze systemowym oraz
II. dwa panele merytoryczne o charakterze naukowo-praktycznym, przy czym tematem pierwszego panelu merytorycznego było wsparcie kryzysowe, a drugiego pomoc na rzecz rozwoju.

Wśród prelegentów konferencji byli nie tylko przedstawiciele środowiska naukowego, ale także sędziowie, adwokaci i radcowie prawni, doradcy podatkowi oraz przedstawiciele organów administracji publicznej. Ponadto, w panelach naukowo-praktycznych wzięły udział organizacje zrzeszające przedsiębiorców, które przedstawiły perspektywę organizacji i ich członków. Podobnie jak miało to miejsce w trakcie pierwszej edycji konferencji, w ramach wydarzenia odbył się również panel dla młodych naukowców. Co więcej, w ramach tej edycji nastąpiło ogłoszenie konkursu na pracę dyplomową – doktorską, magisterską i licencjacką z zakresu rozwoju przedsiębiorczości.

Szczególne miejsce w tegorocznej edycji konferencji odgrywał głos przedstawicieli organizacji zrzeszających przedsiębiorców, którzy zaprezentowali praktyczne doświadczenia oraz postulaty w zakresie dalszego rozwoju poszczególnych branż. W ten sposób Komitet Organizacyjny chciał odpowiedzieć na sugestie ze strony przedsiębiorców, aby stworzyć dla

nich przestrzeń do wymiany doświadczeń oraz podjęcia merytorycznego dyskursu. W tym celu wyodrębniono panel pt.:

III. „Wsparcie na rzecz MŚP z perspektywy przedsiębiorców – praktyczne doświadczenia i wyzwania na przyszłość".

Co istotne, oprócz przedsiębiorców w wyżej wymienionym panelu wzięli także udział przedstawiciele nauk prawnych i ekonomicznych, którzy podjęli próbę odniesienia się do postulatów i problemów zgłaszanych przez środowisko pracodawców.

Wydarzenie przyjęło formę hybrydową, tj. prelegenci oraz zaproszeni goście byli obecni stacjonarnie w Collegium Iuridicum Novum WPiA UAM w Poznaniu, natomiast całość wydarzenia była nieodpłatnie transmitowana do wszystkich zainteresowanych osób. Szczegółowe informacje dotyczące Konferencji są dostępne na stronie www.rzecznikmsp.gov.pl/prawo-dla-przedsiebiorcow.

Rozdział XIX. Zestawienie liczbowe spraw prowadzonych w Biurze Rzecznika w 2021 roku w porównaniu do 2020 roku i 2019 roku